

శ్రీ

శ్రీ శివభారతము.

(శివాజీప్రబంధము.)

Remember Shivaji! And count this Life as grass,
In this world and the next rely on Fame alone,
Remember Shivaji! His form his noble aims,
Forget not also all his valiant deeds on earth

RAMDASA SWAMY

గ్రంథకర్త

శతావసంత, కవిసింహ, అవధానిపంచానన,

విద్వాన్, గడియారము వేంకటశేషశాస్త్రి

శతావధాని.

THE ANDHRA BOOK HOUSE,
SULTAN BAZAR, HYDERABAD-DN.

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర వి.

శ్రీ జానకీమద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

ప్రొగుటూరు 1943

సర్వస్వామ్యములు గ్రంథకర వి.

శ్రీ జానకీమద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

ప్రొగుటూరు 1943

మునకు పనికివచ్చు వ్యక్తుల విశిష్టధర్మములుగాని, వారి నిత్యనైమిత్తిక జీవితముతో మేళవించిన అసంఖ్య షరికరములుగాని, మన ప్రాచీనమహా పురుషులనుగూర్చి మనమెఱుంగము. ఇప్పటి మనచరిత్రానము వట్టి కొండగుర్తులగుంపు. రావణుని జంపిన రాముడు, ఆదిల్ ఖానుని జంపిన కృష్ణదేవరాయుడు, అఫజల్ ఖానుని పులిగొల్లతో అక్కి-చీల్చిన శివాజి, వీరికి పరస్పర వ్యక్తి భేదమును గల్పించుకొనుట చాలకష్టము దుష్టశిక్షణము, శిష్టరక్షణము, ధర్మ నీతి మతముల నుద్ధరించుట, అసిధారావ్రతముగా సత్యము, సౌశీల్యము, ఔదార్యము, శౌర్యము, మొదలగు మహా తత్త్వములను పాలించి యాచరించుట, దానికై మితిలేని కష్టపరంపరలకు గుఱియగుట — ఇత్యాది ప్రధాన స్థూలభావములతోనే మనచరిత్ర మహా పురుషుల వ్యక్తి సత్యాపనము మనమిప్పుడు చేసికోవలసియున్నది. కాని యింతమాత్రపు మూలద్రవ్యముతోనే మహాకావ్యము రచింపవచ్చునను తత్త్వమును ఈ శివభారతము వెల్లడించినది

అసాధారణమగు తమ శీలసిద్ధులచే కావ్యరచనోత్సాహమును గల్గించు మహాపురుషులు మన హిందూదేశచరిత్రలో పలువురున్నారు. ఆయుద్రేకమునకు లోఁగి యెందఱో ఖండాఖండాకావ్యములను రచించినారుగూడ కాని, ప్రాయీకముగ వారికావ్యములందలి వ్యక్తులకు జీవకళ మందము. వ్యక్తులు కథా సూత్రములను నడుపుదురుగాని, యగదలి బ్రదుకు తాముబ్రదికినట్లుగాఁదోఁపరు మఱియు ఇట్టిరచనలలో గ్రంథకర్తలకు కథానాయకులందు భక్తిగౌరవములు, వారిశత్రువులయెడ ద్వేషాసూయలును కృతనిర్దాణమునకు మూలసాధనములుగా నుండును. పై భావము లెంతన్యాయములైనను వాని యుద్రేకమును చాలవఱకు హద్దులోనుంచని యెడల అవి, కవికి కావ్యనిర్దాణమున ముఖ్యముగా వలసిన ప్రశాంతచిత్తమునకు, దాని ఫలమగు ప్రతిభావికాసమునకును

అద్భుతంగా పరిణమించి పని చెఱుచును. “నాన్మషిఃకురు తేకావ్యమ్” అను
వ్యతిరేక విధి కిదేభావమని నా తలఁపు. శాంతిసిద్ధి కలవాడే ఋషి.
అది కలవారందఱును కావ్యకర్తలు కాలేరు కాని, కావ్యకర్తకుమాత్రము
ఋషిత్వసిద్ధిలేనిది వాని చేతినిర్మాణమునకు మహాకావ్యమను పేరు
రాదనుట మాత్రము సత్యము

ఈతత్త్వమునకు ప్రథమోదాహరణము మనలో తిక్కనసోమయాజి.
అతఁడు పాసించిన హరిహరనాథుఁడు ‘శాంతమూర్తి’. అతనిది ‘భేదము
లేనిభక్తి’. భేదములేమియే శాంతిపరిణామము ఫలము ఆనందము ప్రతి
పర్వాంత మాలినీపద్యము కడపటి పాదమందలి హరిహరనాథ సంబోధ
నలందు ఆనందశబ్దము తప్పక ప్రయోగించి యా శేలుఁగు మహర్షి తన
జీవితమందలి జీవకళను వెలిపెట్టినాఁడు ‘నైదికమార్గనిష్ఠమగువర్తనము’
నందే యుండియు తాకికప్రపంచమందెల్ల నిర్వర్ణముగ తేజరిల్లినాఁడు.
కావుననే ఆయన ప్రళయసాగరమువంటి మహాభారతపు మహోద్రేచక
భావకల్లోలములలో నెమ్మదిగా, ఏఁతోభయలేక, నిర్లిప్తుడై, నగుమొగ
ముతో, కడముట్టినీడినాఁడు, మనల నీడించుచున్నాఁడు. ఏ సన్నివేశము
ను వర్ణించినను, ఏపాత్రమును చిత్రించినను, ఏధర్మమును నిర్వచించినను
ప్రతిపద్యమునందును తనదే యొకముద్ర వైచి, ఒకటేవిధమగు శయ్యతో
ఎగుడుదిగుల్లు లేక పదునైదు పర్వములు రచించి, ఇంతటి మహాకార్యము
కడపట, పూర్ణకార్యసిద్ధునికి, చిత్తశుద్ధునికి సహజమగు గాంభీర్యముతో

‘హరిహరనాథ! సర్వభువనార్చిత! నఁ దయఁజూడు మెప్పుడు’

స్వర్గారోహణ పర్వము. ప. ౯౭.

అని యొకచిన్నమాటతో తిక్కన తనచేతులు దులుపుకొనఁగల్గుటకు
నిజమైనమూలము, సహజమగు నాతని ప్రతిభారత్నమును సంస్కరించి
పానఁబెట్టిన యీ యానందానుభవమే.

ప్రకృతగ్రంథమునకు 'శివభారత' మని పేరు పెట్టిన శ్రీగడియారము వేంకట శేషశాస్త్రిగారు పైతత్వమును చాల గౌరవించినారనుటకు దీని యందలి ప్రతిపద్యమును సాక్షిగానున్నది భారతకథవలె శివాజి కథయు ప్రతి హిందువుయొక్కయు చిత్తవృత్తి నుడికించి సివమైత్రజేయునట్టిది కథచెప్పువారును వినువారును వివేకమును గోలునోపుట యిందు చాల సులభము ఈ సాహసకార్యమునకు చేయివేసినను వీ రాశ్రయించినది పూర్వసూరిక్షుణ్ణమగు ఘంటాపథము నడచునప్పుడు కుడి యెడమల నుండు సంద గొందులు చూచుటకేకాని చొచ్చుటకుఁగాదు ఇందు అసహ్యములగు తూగడింపులుగాని, వికారములగు పరువులు గంతులు గాని చేయవీలులేదు పాత్రములాదు మాటలన్నియు అచ్చుకట్టుగా ఆలోచించినవేతప్ప ఆక్రోశపుటధిక్రసంగములు గావు అక్కఱలేని అర్థముకాని చక్కందాలులేవు ఇందలి వ్యక్తులు, చిక్కదనము చక్కదనము గలిగి, సందర్భమునకు స్వరూపమునకుఁ దగినట్లు చెప్పవలసిన వన్నియుఁ డెప్పి, చేయవలసినవన్నియుఁ జేసితీటును చాగిత్రవ్యక్తుల యాధిభౌతికస్వరూపము మనకిప్పు డెక్కువగా తెలిసికొన వీలులేదంటిని గదా, ఆలోపము విధిలేకయిందునుగలదు. కాని, కవిగారికి వారి విషయ మున తీవ్రమై తలస్పర్శియగు ఆధ్యాత్మిక దృష్టికలదు గావున, పైలోపము మన మనస్సునకుఁ దగులదు కవిత్వమందలిమహత్త్వమున కిది యొక ప్రధాన నాట్యము, పాత్రముల యాత్మల వర్చస్సును చిత్రించి, వారి భౌతిక స్వరూపము తెలియదనుచింతయే మనకు పుట్టినీకచేయుట.

ఇందలి భాషచందస్సుకూడ పై చిత్తవృత్తి నే చాటుచున్నవి. అందందు అపురూపముగా వాడిన సంస్కృత పదములు — సమాసములు చూచితమేని ఆభాషయందు వీరికిఁగల గొప్పచౌటవ స్పష్టమగును. కాని, యీరచనలో దానిని వీరు చాల అణఁచిపెట్టుకొన్నారు తుద మొదలు నడకయంతయు తెలుఁగుపలుకుబళ్లతోనే సాగించినారు.

‘సంస్కృతముకూడ’ దను బిగుమానములేదు సరిగదా, తెలుగు తమపనికి చాలదేమో యను పేదసందేహమును వీరికిలేదు కనుకనే యీ భారతముభాష, గొప్పవర్చస్సుతో ప్రసన్నమధురముగా ప్రవహించుచున్నది పలుచోట్ల ‘తెలుగుకింత లగువుబిగువు కలదా’యని యాశ్చర్యపడునట్లుచేయు నుడికారము లిందుఁగలవు కారణము ఈకవిగారు,

“పాత్రమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు విప్పి
పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి”

శివభారతము ఆ ౨ ప ౨౧౭.

నవారు గావున. గ్రంథమంతయు నిందు కుదాహరణము గనుక వేఱుగా నిం దుదాహరించుట పునరుక్తి దోష మగుచు.

ఇందలి ఛందస్సు నాటినుండి నేటిదాక తెలుగు నాటిలో మెదిపి నిలిపినదే అందును తిక్కనకు ప్రీతిపాత్రములగు చంపకాది చతుష్టయము, కందగీతములు, ఆటవెలఁది-ఇవిమాత్రమే విరుగ్రహించిరి. క్రొత్త క్రొత్త మార్గములలో నడకలలో పద్యములను ప్రయోగించు షరీక్షా దృష్టి వీరికిలేదు ఉన్నవి, వాడుక పడినవి, చాలునను వినయము వీరికిఁ గలదు కావ్యమందలి రసభావసిద్ధికి ఛందస్సుకూడ ముఖ్యమైన సాధన మను కొందఱిసిద్ధాంతమున వీరికి నమ్మికలేదని తలఁచెదను. నామట్టుకు నాకు లేదు.

అనపేక్షిత విస్తరముగా ఈ పీరికను పెంచుపాపమునఁ బోను. మహాకావ్యము ముందున్నది సాంతముగా చదివి చూడుఁడని ఆంధ్రులను వేఁడుచున్నాను అట్లుచేసినవా రానందింపకుండుట యసంభవమని, యసాధ్యమని నా నమ్మిక

మైసూరు,
18-2-1943

రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

Sir C. Ramalinga Reddy, KT,
M A (Cantab) Hon, D Litt,
VICE-CHANCELLOR ANDHRA UNIVERSITY

PREFACE.

I have read the SIVABHARATHAM with great interest. It is an epic poem dealing with the life and achievements of a historical personage, namely, Shivaji the Great. The theme is thus very attractive, and the presentation of the theme does great credit to the Poet. It is a book which deserves wide popularity.

GUNTUR, }
8th April, 1943 }

C. R. Reddy

శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణలీలనామ సంహిత

“కృష్ణాశ్రమ మూర్తి, నామ సంహిత, శ్రీ భాగ్యవంశ
 శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత, శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత
 శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత, శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత
 శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత, శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత”

అంతే అంతే అంతే, నామ సంహిత, శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత
 శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత, శ్రీ భాగ్యవంశ, నామ సంహిత”

అభిప్రాయములు.

“శ్రీ శివభారతము” - ఎంతచక్కనిపేరు! ‘శివ’ ము మంగళాశాసకము,
‘మూఁడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్మునందు, రే
తేఁడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁ డనసూయయింటఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్మున’

భారతీయులగృహమ్మున - ఉదయించిన యపరశివునివృత్తాంత మితి
వృత్తము, భవానీ కృపాదత్త కిరవాల పునర్లబ్ధ భారతరాజ్యలక్ష్మీకము,
ఆంధ్రమహాభారతమున నన్నయభట్టారకుడు వ్రాసినంత మహాగ్రంథము,
మహాభారతవీరసంతతి అంతరించలేదని - ధర్మసంస్థాపనార్థ మవిరతముగా
వీరపురుషు లీ భారతావని నుద్భవింపగలరని స్మృతిపథమునకు తెచ్చే
ఉద్ద్రంధము - ‘శివభారతము’.

శివాజీ ‘కొండఎలుక’ - వెక్కిరింపు! ఇంకానయము - చూరెలుక,
చుంచెలుక - అలలేదు అయ్యలు! కడ పునుంట - చేతగానితనము - ఓర్వ
లేమి! అంతే. కానీ, ఒకవిధముగా ఒప్పుకొందాము - శివాజీ ‘కొండ
ఎలుకే’ - అంటేకొండంతఎలుక - వినాయకుని దివ్యవాహనము - మహా
పర్వతములను దొలిచి క్రుంగజేయగల ఎలుక, చెదపుట్టలను దొలిచి,
అందలి విషసర్పముల కాస్పదములేకుండ చేయడము దాని కెంతటిపని!
చేసినది, మరుగునకుపోయినది, నిద్రపోతున్నది సమయమువచ్చినపుడు
మేలుకొంటుంది - మరొకరూపముతో

సనాతనధర్మ పునరుద్ధరణమునకు కంకణముగట్టి పరిశ్రమించిన
వారిలో రాజపుత్రులు - తరువాత మహారాష్ట్రులు ముఖ్యులు ఇద్దరును
భారతచరిత్రములో మహాప్రఖ్యాతి పొందినవారు కాని, ఒకరు కృత
కృత్యులు కాలేదు, కాలక్రమమున శత్రువులకు వశులై, పరరాజ్యాభి

వృద్ధికి పట్టుగొమ్మ లయినారు శత్రువులను ధిక్కరించి, శౌర్య సాహసములను వెలయించి - అంతరించినవా రంతరించగా మిగిలినయోధులు పరులసింహాసనముమ్రోల మోకరించి, తల వంచినారు భారత నాథీ ధర్మమును నిలుపుటకై అగ్నియందు ప్రవేశించిన వీరపతివ్రతలు గతింపగా కొందరు రాజపుత్రస్త్రీలు మొగలు జనానాలో ప్రవేశించినారు. అది కాలమహిమ దానికి 'మొండి తెగువ' కారణము.

మహారాష్ట్ర లట్టివారుకారు వారు రాజపుత్రులవలెకాక 'సమయ మొర్చునులు' వారికి 'మోటు తెగువ' లేదు. 'అడఁగుఁగాక, పేడి యగుఁగాక, పెనువీఁక నాలఁ ద్రిప్పువాఁడె యద్భుతుండు' పరాపహృతయైన భారతభూ ధేనువును త్రిప్పి శివాజీ అర్జునుడై, నాటి భారతోదంతము నవిచ్ఛిన్నముగ సాగించినాడు - కృతకృత్యుడైనాడు ఒకొక్క మహారాష్ట్రుడు ఒకొక్కభారతీయుడు తనయంతటివా డగుటకు వలయు దీక్షాబీజములను వెదజల్లి నిష్కరించినాడు

శివుని హృదయకోశము చిన్న నాటనే విరిసి వాననల విరజిర్చినది.

‘ధీరహృదయంబు హృదయముల్ దెఱచుచూపు,

పలుకుపొందిక, పొందికపఱుచు తెలివి,

ధర్మభంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ

విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు’

శివునికి యవనులపై అసూయ లేదు భారతభూమి సకలప్రపంచమునకు ఆతిథ్య మీయగలదు. కాని, అతడు 'నా' 'నీ' అనే భేదములమూలమున ఒకతెగ కన్యాయము జరుగడమును సహించలేడు.

‘యవనుల్ హైందవు లన్న భిన్నత నసూయం జూపఁగాలేదు, తా మెవ రీరాజ్యము నేలినదగవు లేనేలేదు, 'నీ' 'నా' యటఁ చవకాశమ్ముబట్టిను యొక్కతెగ కన్యాయంబు గావింప, 'నా నవు' నం చూరక 'వంతుపాటపని' సేయంజాలఁ' — ఇతడు

ఈ 'వంతుపాటపని' జరుగునప్పుడు సంఘర్షణము, అగ్గి, కార్చిచ్చు కలుగుతూ ఉంటవి. భారతావనీపాలకు లెవరైనా ఇట్టి విపరీతపరిణామము కలుగకుండా చేయడమే నీతి.

నిజమైనకావ్యమునకును పరబ్రహ్మమునకును పోలిక గలదు. ఆపరబ్రహ్మము, 'శాంతము, శివము, సుందరము' గా మహర్షులచేత నిర్దేశింపబడినది ఆవిశేషణములకు 'సత్య' మనే విశేషణమును ముందుగా చేర్చుకోవలసిన దనికూడా వారి ఆశయము, కావ్యవిషయమున నవి 'సత్యము, శాంతము, సుందరము, శివము' అనేవరుసతో అనుసంధానము పొందవలెను

['శివభార' తేలిహాసము సత్యమైనది ఆకథ ఏనాడో జరిగినదై ఉంటే, పురాణము - కట్టుకథ అని విపరీతవిమర్శకులు త్రోసిపుచ్చేవారు. కాని, అది మనకన్నులయెదుట పొడగట్టుతూనే ఉన్నది చరిత్రము దాని యాధార్థ్యము నుద్ఘోషిస్తూచే ఉన్నది.

'శివభారత' మహాకావ్యమునకు 'శాంతము' స్థాయి. మహాగంభీర జలధి ఎంత ప్రశాంతస్వరూపము గలదో ఇదిన్నీ అట్లే కాని, ఆజలధి అంతర్భాగములోని సంక్షోభ మనిర్వాచ్యము 'శివాజీచరిత్రము, అతని కాలపుచరిత్రము సంక్షోభపూరిత మైనది కాని, ఆచరిత్రమునకు సంపూర్ణచిహ్నముగా వెలసిన శివుడు తొనుకుబెనుకులు లేనివాడు' అట్టి స్వరూపమును ధ్యేయముగా చేసికొన్నకవియు నట్టివాడే. అట్టివాడు కాకున్న నిట్టి కావ్యసృష్టి కలుగజాలదు. ఈ ధ్యానశివస్వరూపము శాంతము, నిర్మలము, ప్రసాదగుణభూయిష్టము. ఆశాంతమూర్తి, ధ్యానశివమూర్తిహృదయమో! ఎవరుచెప్పగలరు? ఆధ్యానమునకు ప్రయోజనము - త్రిపురాసురసంహారమా? హైమవతి పాణిగ్రహణమా?

‘శివభారత’ మొక సుందర కలాసృష్టి నవయావన సుందరమూర్తి ఆంధ్రభారతి కవిహృదయమున కూడమునొంది, సకలసంసారములను సంతరింపించుకొని, సారస్వతరంగమున కెక్కినది ఆమె ముంజేతిచిలుక ముగ్ధులుమూటగట్టు తెలుగుపలుకులను మురిపముతో ముచ్చటీస్తున్నది. ఆమెముఖము నిగమనూక్తుల గానముచేస్తూ ధర్మోపన్యాసము కావిస్తున్నది ఆమెచేతియందలి అక్షమాల గారతధర్మమున ధ్యానాదుల జేయవలెనని భారతీయుల నుద్బోధిస్తున్నది. ఆమె యొయ్యారముగాగ్రహించిన వీణనుండి మృద్ర, మధ్యమ, తార ధ్వజములతో ‘సరిగమపదనిస’ స్వరములు భావపూరితములై బయలువెడలుకూ లోకమును సమ్మోహితము జేస్తున్నవి. ఆమె మరియొకచేతియందు ధరించిన ఆ పుస్తకమే ‘శ్రీ శివభారతము’.

భావము, బౌచిత్యము, అలంకారము, రసము రీతి, పాకము, శయ్య, ఉక్తి విశేషము, వక్రొక్తి, స్వభావోక్తి, ధ్వని - అలంకారికు లేవేవి కావ్యమునకు ప్రాణముని వేర్వేరుమాటలతో నిరూపించినారో వాటికన్నింటికినీ ఉదాహరణములు కావలెనంటే ‘శ్రీ శివభారతము’ ను చదువవలెను. ఒకొక్కఆశ్వాసము, దానిలోని ఒకొక్కఘట్టము, ఒకొక్కఘట్టములోని ఒకొక్కపద్యము, ఒకొక్కపద్యములోని ఒకొక్కపదముకూడా బౌచిత్యమున తూగి ఆనందమునకు దోహదమిచ్చిన వీ ‘శివభారతము’ లో.

ఇట్టికావ్యములే ప్రపంచమునకు ‘శివ’ మును ప్రసాదించేవి ‘సివ’ మెత్తించే గ్రంథములు ప్రపంచసారస్వతములో బయలుదేరినవి, బయలుదేరుతున్నవి అవి సూత్రముతెగిన గాలిపటములు. గాలి యెటువీస్తే అట్లాపోయేవి వాటి కొకధ్యేయము లేదు. అవి వినోదమును కలిగించిన కలిగించవచ్చును. అంతే వాటిప్రయోజనము.

పైనివ్రాసిన వతిశయోక్తులు కావు, స్తుతివాక్యములు కావు. ముఖస్తుతిచేసే స్వభావము నాకు లేదు ఒకసారి కాదు, పదిసార్లు గ్రంథ

మును చదివినతరువాత, ఒకరు చదువగా విన్నతర్వాత, నాకు కలిగిన
తలపులకు ప్రతిధ్వనులవి. కవి నాకు పూర్వపరిచితుడు కాదు అతనిని
స్తుతించుటవల్ల నాకు కలుగబోయే ఐహికలాభమున్ను లేదు. నాదృష్టి
పథమున - ఎవ్వరిదృష్టిపథమునను అత డితఃపూర్వము పడినవాడుకాదు
పడ నాసించినవాడు కాదు ఇంకా ఎంతమంది ఇట్టి మహాకవు లాంధ్ర
లోకమున నొదిగివున్నారో! ఇంకను ఎంతటి మహాకావ్యములు సృష్టి
నొంది, ప్రమూలల నణగిఉన్నవో! వానిని బయటికి తెచ్చి, చదివి,
ఆంధ్రులు ధన్యు లగుదురుగాక!

అనంతపురము, }
26-4-43 }

డాక్టర్ చిలుకూరి నారాయణరావు,
M A , L T , Ph D.

— o —

కవితావసంత, కవిసింహ, అవధానిపంచానన, శతావధాని,
విద్వాన్, గడియారము వేంకట శేషశాస్త్రిగారు “శ్రీ శిభావరత” మను
మహాప్రబంధమునందు శివాజీపాత్రమును విశేషకాశలముతో చిత్రించిరి.
అందలి శిల్పసౌభాగ్యము అనిర్వచనీయమైనది. రసాత్మకమైన గ్రంథమే
కావ్యమనబడును గదా!

జటిల చారిత్రకాంశములకు తమభావనాశక్తిని తోడుచేసి, ధ్వని
కిని, బొచితికిని, రసమునకును గల ఆంతరంగిక బాంధవ్యమును గమనించి,
భాస్వదాశయ సందీప్తరచనమే కాలవియత్తలమున దివ్యశోభిర్జ్వలయై
పరిధవ్లిసని యెఱిగి, మహిమోపేత సాహితీసంప్రదాయము నారాధించి,
శ్రీ శేషశాస్త్రిగారు ఈగ్రంథమును రచించి విజయధ్వజమునెత్తిరి.
ఆంధ్రభారతీ గళసీమయం దీకృతి అద్భుతమణియై తేజరిల్లగలదు.

సాహిత్యభూషణ, భారతీరథ,
జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి, M. A , B. L.

నేను బొత్తిగా ఓపిక (ఎంత తగ్గిన ఓపికలోనున్నానో వ్రాయ నేర్చుచాలదు) తగ్గియున్నను, మీ కవితా రచనయందలి సారస్యము నాచే ప్రత్యక్షర సంయోగముగా గ్రంథము చదువునట్లు చేసినది రచన మంచి పాకములోనున్నది. మామయొక్కయు అల్లునియొక్కయు సంభాషణ - కూతురు తండ్రిచిత్తమును మరలించిన తెఱంగు చాలహృద్యము. పెద్ద ధాటులోనున్న రచనలనుగూర్చి వ్రాయునపుడు 'సలక్షణముగా నున్నది' యని వ్రాయుట అనావశ్యకముగదా! మీరు మీరచనలో నెన్నోలోకోక్తులు సమయోచితముగా వాడినారు ఒకగీతపద్యములో నాలుగు లోకోక్తులు కడు సులువుగా నిమిడ్చినారు. సంతోషమైనది. ఇట్టి సుగుణము లెన్నోకలవు సూత్ర ప్రాయముగా నుద్ఘాటించితిని.

చెళ్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రి శతవధాని, కడియం

తమరచన మధుర గంగాస్రవంతి మీ వస్తువు నేటిభారతహృదయ నిష్ఠమైనది బహుచరిత్ర గ్రంథ పరిశోధనయు, ధర్మశాస్త్ర పరిశీలనా విషయములు పొందుపరచుటయు, ననేకములైన యచ్ఛాంద్ర పదములపొండికయు మీమేధాపటుత్వమును మీయందలి కవిశబ్దాన్వర్థతనుజాటుచున్నవి ప్రత్యేకముగా నాకు "బాజీప్రభుకథ" యు 'తానాజీ మరణమున శివాజీ దుఃఖమును' రమ్యతమములుగా నున్నవి. మహారాష్ట్ర

బహుసీసేనల గెలుపులు 'ఏతము ప్రొక్కినట్లుగ' ఉన్నవి యన్న మీయుపమ పరమ స్వతంత్రము రమ్యతమమైయున్నది మీ పద్యరచన ఒక తేనె కాలువ అనేకశబ్దము లుపయోగించుటలో, శౌచిత్యమెరిగిన స్వాతంత్ర్య మవలంబించుటలో మీరు నిజమైనకవు లనిపించు కొందురు "సతాం సద్భి స్సంగ కథమపిహి పుణ్యేన భవతి" మీ దర్శనము తాదృక్పూణ్యవిశేషము నాయందున్నచో నెప్పుడోకాకపోదు.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, బెజవాడ.

మీ 'శివభారతము' చేకొంటిని.

ఎడ నడ కొంత.

మాత్రమే చదువ శక్తుడనైనాను దివ్యశయ్య, సౌశబ్ద్యము, రసపుష్టి నిండాల్లుగా ప్రవహించిన మీకవితావాహినిలో నే నింతకుముం చెన్నడు అవగాహించియెఱుఁగని వాడనగుట నన్ను నానాలుక కొఱికిగదినది. ఇంతటి చక్కని నిర్దుష్టరచన నేర్చినమిమ్ము నే నింతకుముం దెఱుఁగననగా, నాయెఱుక యెంతటిదన్నమాట! మీ గ్రంథము చదివి చాల తనిసితిని.

శివాజీమహానీయచరితము వీరరసభరితము. దానిని మీరు పఠానుగుణశయ్యతో తెలుఁగున రచించితిరి. మీరచనకు హాసదులు.

వేటూరు ప్రభాకరశాస్త్రి, తిరుపతి.

తమరచించిన శ్రీశివభారత మాంధ్రమున నొకయద్వితీయమైన గ్రంథము. చరిత్రమునతిక్రమింపని విషయములతో, బ్రబంధపాఠమునఁబడిన చక్కని శైలితో చదువరులకానందమును గూర్చుచున్నది. మీశివభారతము "వేసములమాఱు ధర్మజ్ఞాన నీకు! వలదు, వలవగు పుణ్యపాపములనుగోచర రాచబిడ్డవు ధర్మశస్త్రమునదున్ని! పంటగొలుపుమీరు హిందూభాగ్యము" యన్న గురువచనమునకు గుఱియై, తాత్రధర్మ గీతా స్థితము, దేశ వాయకుల క్రగేసరుఁడై మీనిర్మలవదోమృత సత్వత్రువు నేరంగును.

ఇట్టి గ్రంథరాజములను విశ్వవిద్యాలయాధికారవర్గమునఁబడి గ్రంథభాగములనుఁ బరసీయములుగా జేయ నుత్సహించుచు గాక ...

ఆ. పరబ్రహ్మశాస్త్రి, M. A., Lecturer in Telugu,
Spdt, of Indian Languages, Layola College, Madras.

మీ శివభారతమును శ్రద్ధగా తుదిదాక చదివి చాల సంతోషించితిని శైలి రసవంతముగా, జాతీయముగా నున్నది.

కవిశిల్పి నాగేశం M. A., గుంటూరు

మీరు దయతోబంపిన శ్రీ శివభారతమును జదివితే ప్రాచీనా
నార్యాచీనుల గొకడ లిందెన్నేని కలవు సర్వవిధములఁ దిక్కనకివితపై
మీరు దృష్టని నిలిపితిరి కివిత్యము రసభరితము, ధారాశుద్ధము, సలక్ష
ణము కేవల చారిత్రకగాధను సరసముగా రచించిన మీయెడ సరస్వతీ
దేవ్యనుగ్రహము మెండుగా నొప్పినది మీరు ధన్యులరు అల్పక్షర
ముల ననల్పార్థ చనమున నాధునికులలో మీరొక్క సిద్ధ హస్త లరైతిరి

విద్వాన్ వె వెంకటాద్రిశర్మ,

Lecturer in Telugu Cential College Bangalore
Chauman, Boaid of Studies in Telugu Mysore Univeirsity

మీకవిత బంగరుతీగవలె సాగినది అందలి లలితపదములు
అకృత్రిమభావములు, రసభరితరచనలు, అర్థవజ్ఞాతీయములు లోనగ
పరికరములు — నిర్దుష్టముచు సలక్షణము నగు మీశైలికి మేలిమి
గూర్చుచు, రసికులమనస్సుచు బట్టి పిందుచున్నవి సాగ్రహనైపుణి మీ
రచనకుఁ బెట్టనిసొమ్ము వెయ్యె? తిక్కనకివిత్రహ్మ కవిత్వముచు మీ
రనుకరించి నెక్కినందులకు నభినందించు చున్నాను అధునాతన
కవులలో మీరొక్క మహాన్నత్యానముచు జూరగొన్న వారలైతిరి

విద్వాన్ & ఉభయభాషాప్రవీణ, వె వెంకటరాఘవశర్మ, M O L

Lecturer in Telugu St Joseph's College Bangalore
Member Board of Studies in Telugu Mysore University

ఈప్రబంధము సర్వగుణ సంశోభితమనట కేశంకల
లేవు శైలి సలక్షణము పాకశియ్యలు చక్కఁగాఁ గుదిరినవి రసోచి
పదప్రయోగము గలదని వేరుగాఁ జెప్పనక్కఱయుండదు కద! అష్ట
మూర్తిభక్తుఁడు శివాజి యని వినికి కావుననే యీప్రబంధము ఎనివి
దాశ్వాసములు గలదయ్యెనని నా యాశయము

కళాప్రపూర్ణ, కావ్యస్ఫుటితీర్థ, జనమంచి శేషాద్రిశర్మ, కడప

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రావు వేంకట మహీపతి గంగాధర రామారావు
బహద్దరువారు, శ్రీ పిరాపురపు యువరాజువారు.

గీ॥ ఆర్య వాగనుశాసను కార్యరక్తి
సోమయాజుల శేముషి సూక్తి ధాటి
కృష్ణరాయల కల్పనాక్రీడ ప్రౌఢి
ప్రాతమాటలఁ గ్రొత్తగాఁ బాడినారు॥

- శ్రీ వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయుడుగారు,
స్నేహాలతా కవితాసంఘము, శ్రీ జటప్రోలుస్వామిస్వామి, పిల్లపురం.
- వ॥ పలుకులు కండచక్కెరలు, భవ్యము లీరచనావిధాన రీ
తులు, రసపోషణం బమృతతుల్యము, గోకడలెల్లఁ గ్రొత్తగా
తలఁపులఁదన్ను, భావము ముదంబిను, నింతటి గోస్తనీఫలం
బులఁ దలపించుకైతవలపుల్ మెల్లపుల్ దలఁపంగ వచ్చునే॥
- ఉ॥ ఆఁగకయాడునట్టి గడియారమువోలె యణాబుగాని చే
యాఁగక కైతవ్రాయు గడియారము వేగిలు శేషశాస్త్రీ మీ
ధా గరిమంబు — దివ్యకవితారుచి వేవదింపనేల! నా
వ్యాగమ సర్వసార సుగుణాకర మీ స్మృతి గొలుసు చూచి॥
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు వీరుడు శ్రీ శివరాజమూర్తిని
గూరిచి యొక్కకావ్యము మనోహర భావపదార్థ బంధము
సారభమెల్లచోట్ల వెదఁజల్లెడు కొవ్వొరజానిదగడ గళా
తీరున వ్రాసినట్టి కవిధీరు ఋణంబు నెవగు తీర్చెడి॥
- ఉ॥ పేరునఁ బెక్కుగ్రంథములు పెద్దగఁజేసి రచింపవచ్చు, నీ
వీరచరిత్ర కుద్ది యనిపింపఁ బ్రబంధము వ్రాయవచ్చునో
పారములేనివిద్య, ప్రతిభాబలము, గవితావిభూతి తో
డైరచియించెగాక మహితాత్ముడు శేషయశాస్త్రీ యాశ్చర్యి॥

ఉ॥ భారతగాధవోలె శివభారతమున్ నుతికెక్కఁజాలు శో
భారమణీయకావ్యము, శివాజయు హైందవధర్మ రక్షణో
దారుఁడు, తిక్కనార్యు నవతారమ యీకవి, యీప్రబంధ మి
ద్దారుణిఁ దెల్లువారలకు దారినిఁజూపెడు దీపమయ్యెడిన్ ॥

చ॥ సరస పదార్థ భావ గుణసంపద పొంపిరివోవునట్లు గా
విరచనచేసినట్టి కృతి విశ్వజగన్నుతమై తనర్పు, న
క్కరణి రచింపఁబడ్డ ఘనకావ్యమ యీ శివభారతంబు భా
స్కర శశితారకాగణ వికాసముఁ గల్గెడి దాఁక వెల్లుతన్ ॥

చిత్రవిశారద, ఎం. రామకృష్ణారావుగారు,

Private Secretary, Jatprole State, Kollapuram

ఉ॥ నాఁడు శివాజి భీకర రణస్థలి ముష్కర శాత్రువారిఁ దు
న్నాడి జయంబుఁగాంచిన మహాధిపుఁడౌటకుఁ గారణంబు వె
న్నాడు భవాని దీవనలెయకా — నవియే శివభారతంబు నీ
నాఁడు జగత్ప్రసిద్ధము నొనర్చి త్వదున్నతిఁ జాటకుండునే? ॥

ఉ॥ వ్రాయఁదరంబె! పెక్కురసవత్తరకావ్య మరందధార లా
ప్యాయనరీతిఁగ్రోలి, ప్రతిభారతి భావరసాచితీ ధ్వని
ధ్యేయపదంబుగాఁగ రచియించిన మీ శివభారతంబు కా
త్యాయనియై శివప్రభుని ధారణి శాశ్వతజీవిఁ జేసెడిన్ ॥

[పలువురు పండితులు మహాకవులు పంపిన అభిప్రాయములు, విమ
ర్శనములు గలవు. గ్రంథమునఁ దప్పకచేర్చఁదగిన మఱికొన్ని యుపసా
రములు మిగిలియున్నవి ఈనాటికాగితపుఁగటవుతో నన్నియు ననుకొన్న
యట్లు ముద్రింపఁజాలనందుకుఁ జింతిల్లుచున్నాను ఇంచుక యవకాశము
తో ననుబంధముగా నన్నియు ముద్రింపఁ దలఁచితిని ఇట్లు చేయవలసి
వచ్చినందులకు మన్నింపవలెనని పెద్దలఁగోరుచున్నాను గ్రంథకర్త.]

స్వస్తిశ్రీ స్వభాను చైత్ర బ॥ ద్వితీయ (22-4-43) ప్రాంగ్గమున
పురమునఁ బారయాజమాన్యమునఁ బైసభ జయోపేతముగా ౬౬, ను
శ్రీ శివభారతమహాగ్రంథమును శ్రీ ఛత్రపతిశివాజీమహారాజ, శ్రీ సమర్థ
రామదాసస్వాముల ఛాయాపటములతోఁ బల్లకిలోనునిచి, ఛత్రవానురా
ది చిహ్నములతో మంగళవాద్యములతో భజనలతో వేదపాఠములతో
కవిగారిగృహమునుండి నగరోత్సవమునడుపఁబడెను అనంతరము మ
దగస్త్ర్యేశ్వరస్వామి సన్నిధిని వేదోత్తీర్ణులతో మహాగళి ప్రసాద
మయ్యెను కవిగారు ముందా తమగురువర్యులఁ బూజించి, ప్రసాదమును
కమును ముచ్చటించుచు, శ్రీ శివభారతమును దమహస్తమున వహించి, పాఠములు
కంకితముఁ జేసిరి శ్రీ సమర్థవాగ్విలాస సంగ్రహమువాదిన పిఠూకమును
వలఁగప్పి కవిసమ్మానముఁ జేసిరి. మ్యానిసిపల్ వైశ్యములు కీర్తనానాటక
సంఘము, విద్యాసంఘము, శ్రీశివద్యానాథసంఘము, శ్రీశివదేవసంఘము
సంఘము ఖడ్గరువస్త్రములతో రత్న ప్రసాదములతోఁ బ్రసాదములను
రించెను కొందఱుప్రముఖులు కర్పములు గొట్టుకొని పాదపూజ చేసిరి
శ్రీ జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తిగారు, పాదపూజ చేసిరి. పాదపూజ
మును బ్రశంసించుచు, “ఆంధ్రసాహిత్యమున శిఖరమున నున్నది నీ పుస్తకము
యండలేదు ఇది చక్కని యాంగ్లమున వాదమున ప్రకటించినది
‘నోబెల్’ బహుమతి తప్పక పొందఁగలదు ఆ శ్రీహరియ, ఆ శ్రీశివ
తియు బ్రతికియున్నంతకాలము ఈ గ్రంథము నివ్వ నీవు నీ వేదమును”
అని గంభీరముగా నుపన్యసించిరి శ్రీ యస్. రాఘవాచార్యులు, ఎం. ఎ.
(సంపత్తు) గారు “పెక్కు-శతాబ్దములనుండి ఇట్టి యుక్తిగ్రంథము ఆంధ్రమున
వెలువడలే” దని ప్రశంసించిరి. పలువురు పండితులు ప్రముఖులు గ్రంథ
ప్రశస్త్యము నుగ్గడించిరి కవీశ్వరులు కద్యరత్నములఁ గానుకలిచ్చిరి.

అధ్యక్షులు గ్రంథప్రాశస్త్యవర్ణనముతో గ్రంథపరనముతో గ్రంథ
మావిష్కరించి 'శ్రీశివభారతము ఈనాటి కవితోద్యానమునకు నవ్య
వసంతాగమము' అని ప్రశంసించుచు, బరిషత్పండిత సర్వామోదముతో
శ్రీకవిగారిని 'కవితావసంత' బిరుదమున సత్కరించిరి. జయజయ
నాదములతో మహాసభ ముగింపబడెను.

[ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు] చిలుకూరి నారాయణరావు.

మహారాజప్రోషకులు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రావు వేంకట మహీపతి గంగాధర రామారావుబహద్దరువారు.
శ్రీ పిరాపురపు యువరాజావారు.

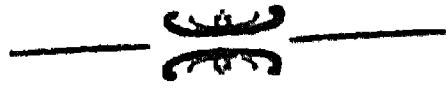
శ్రీ శ్రీ శ్రీ, రాజా సురభి వేంకట జగన్నాథరావుబహద్దరువారు.
శ్రీ జటప్రోలు సంస్థానాధీశ్వరులు
మహారాణి, ధర్మకల్పవల్లి శ్రీ శ్రీ శ్రీ, సురభి వేంకట రత్నమాంబగారు.
శ్రీ జటప్రోలు సంస్థానమహారాజ్ఞివారు.

శ్రీశ్రీ రాణి ఇనుగంటి సరస్వతీదేవిగారు, తిరుపచ్చూరు జమీందారిణివారు
శ్రీ 'మద్రాసు స్కూల్ బుక్ ఓ లిటరేచర్ సొసైటీ' వారు.

శ్రీ శ్రీ, కర్నూలు జిల్లాబోర్డు సభ్యులు
శ్రీ శ్రీ, కడప జిల్లాబోర్డు సభ్యులు
శ్రీ శ్రీ, కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠిగారు, ప్రొద్దుటూరు మునిసిపల్ ఛేర్మన్.
శ్రీ శ్రీ, జూటూరు నాగమయ్యశ్రేష్ఠిగారు
డాక్టర్ శ్రీ జి ఎల్ వేంకటరమణయ్యగారు - శ్రీకృష్ణనాట్యమండలివారు
శ్రీ ప్రొద్దుటూరు పౌరమహాజనసంఘమువారు

“కృతిరక్ష జ్ఞానదీప్తావతముగ హృత్పేటికలఁ దెఱచి, చేమునుఁగఁ
వితతార్థ మొసఁగు ఈ శ్రీయుతులకు శ్రేయశ్చిరాయు రున్నతులగుతఁ”

విజ్ఞప్తి

“ వి శ్వ శ్రే యః కా వ్య మ్ ”

కావ్యలక్షణములఁగూర్చి ప్రాచీనులలో అర్వాచీనులలోను అభి ప్రాయభేదములుగలవు కావ్యప్రయోజనమును వేరువేరుగ భావించుటతో నివిభిన్నత కవిత్వమునఁగూడ సర్వాంగముగ నేర్పడిన దననన్బును. ప్రయోజనము ‘విశ్వశ్రేయ’ మని పెద్దలమతము అప్పు డాత్మీయదము గూడ నందులోనిదే ‘ఆత్మానందమే’ యనుట స్వతంత్రము గాని లోకముతోఁబనిలేదు ‘ఉభయ’ మనుట స్వరసము ఈసంసార మే శివభారత రచనకు మూలము దానిపరిణతియే ‘శ్రీ శి వ భా ర త ము. ’

చరిత్రము — నాయకుఁడు — రచన, వీనిఁగూర్చి నే నేమియు నాచి యఁదలంపలేదు నాకన్నఁ బెద్దలేవిశేషమెఱుఁగుదురు నాచిఁదలంపనైన దంతయు గ్రంథముననున్నది అది రసస్థలలోకిముచ్చేతచున్నది. లోకము అనన్యాదృశము - స్వతంత్రము రసికులగు లాక్షణికులఁమీఁదఁగూడ నీమనవియే చేయుచున్నాను సగస్కృతమునఁగూడ ‘శివభారత మున్నది. రచనలో దేనికది స్వతంత్రము ప్రామాదికములు - ముక్తాంగో, ములు గొన్ని యుద్ధరింపఁబడినవి. మఱికొన్ని లేకపోవు. వానిఁగూర్చి సర్వసంతుష్ట మౌదయములే ప్రమాణము.

ఈ గ్రంథరచనకుఁబూర్వము నా ‘కవి’ త్వముచుగూర్చి శాస్త్రము యుఁగమికి విస్మయపడుచుఁ గొందఱుపెద్దలు వ్రాసిరి. వారిసత్కృతు లోయిలి. ‘శరన్నవరాత్ర పద్యావళి’ ‘అవధానసారము’ నావింతాంగిలైన శ్రేణులు తరువాత నీగ్రంథరచనవఱకు అదియొక గీతితాతపస్సు. మూఁడు పుర్వముల ప్రాయముతో, అరణ్య - అర్జునవాసముల సాసారముతోఁ

బక్ష్మమైన భారతగాథ - అది. సోమయాజి కవిత్వమున ఉత్తర గో గ్రహ
 ణముతో విధిగా నీ శివభారతరచన యారంభమైనది. ఇంతయు 'ధర్మ
 దేవతా వరప్రసాదము' అప్పటి నాయితరకృతులు లోక మెన్నడో
 చదువవచ్చును నాకవిత్వ మనుపేర నిప్పటి కీశివభారతము చాలునని
 మనవి గ్రంథావతరణముగూర్చి ప్రస్తావనలో నివేదించితిని

నన్నుఁ బుత్రాధికప్రేమఁబెంచి విద్యాబుద్ధులిచ్చి ఇంతవానిఁ
 జేయుటయేగాక, శ్రీ శివాజీపట్టాభిషేకమున వలయుధర్మశాస్త్రవచనము
 లిచ్చి యాశీర్వదించిన యస్మద్గురువర్యులు బ్రహ్మశ్రీ రూపావతారం
 శేషశాస్త్రులవారికి ధన్యవాదము లర్పించుచున్నాను. నీగ్రంథరచనకుఁ
 బోత్సహించి వలయు చరిత్రాంశముల నెల్ల సేకరించి యిచ్చుటయేగాక,
 ఈగ్రంథము నిట్లువెలయించుటలోఁ బూరిదండలో దారమువలె సర్వాం
 తరములఁ దోడ్పడుచు, గార్యము తనదిగా నిర్వహించిన నా ప్రియ
 మిత్రుఁడు సహాపాథ్యాయుఁడు శ్రీ చెఱుకుపల్లి సుగదరరామయ్యగారి
 స్నిగ్ధహృదయమును, మహోపకారమును స్మరించుచు, వారికి సర్వ
 శ్రేయములఁ బ్రసాదింప భగవానుని హృదయపూర్వకముగాఁ బ్రార్థించు
 చున్నాను. గ్రంథము వినుటతోఁ గలిగిన యాదరము పేరుపెట్టుటతో
 వికసింప, సమ్మానసభలు గూర్చి, ఆవిష్కరణసభాధ్యక్షతతో ఆశీర్వాదములు
 గురిసి, గ్రంథవ్యాప్తికి సర్వవిధములఁ దోడ్పడిన అభిమానశాలి, ఉదార
 హృదయుఁడు, డాక్టర్ శ్రీ చిలుకూరి నారాయణరావుగారికిఁ గృతజ్ఞతాం
 జలివట్టుచున్నాను తెఱపిలేని కార్యసమర్థముననుంజియు నాప్రార్థనము
 నుదారహృదయమునమన్నించి, ఉపోద్ఘాతములువ్రాసి దీవించిన పూజ్యులు
 శ్రీమాన్, రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మగారికిని, శ్రీ సర్ సి ఆర్ రెడ్డి
 గారికిని, సభక్తికప్రణామము లర్పించుచున్నాను నామిత్రులు బ్రహ్మశ్రీ
 తెలకపల్లి వేంకటసుబ్బాస్వామిసిద్ధాంతిగారు 'శివాజీ జాతకగ్రంథమును'

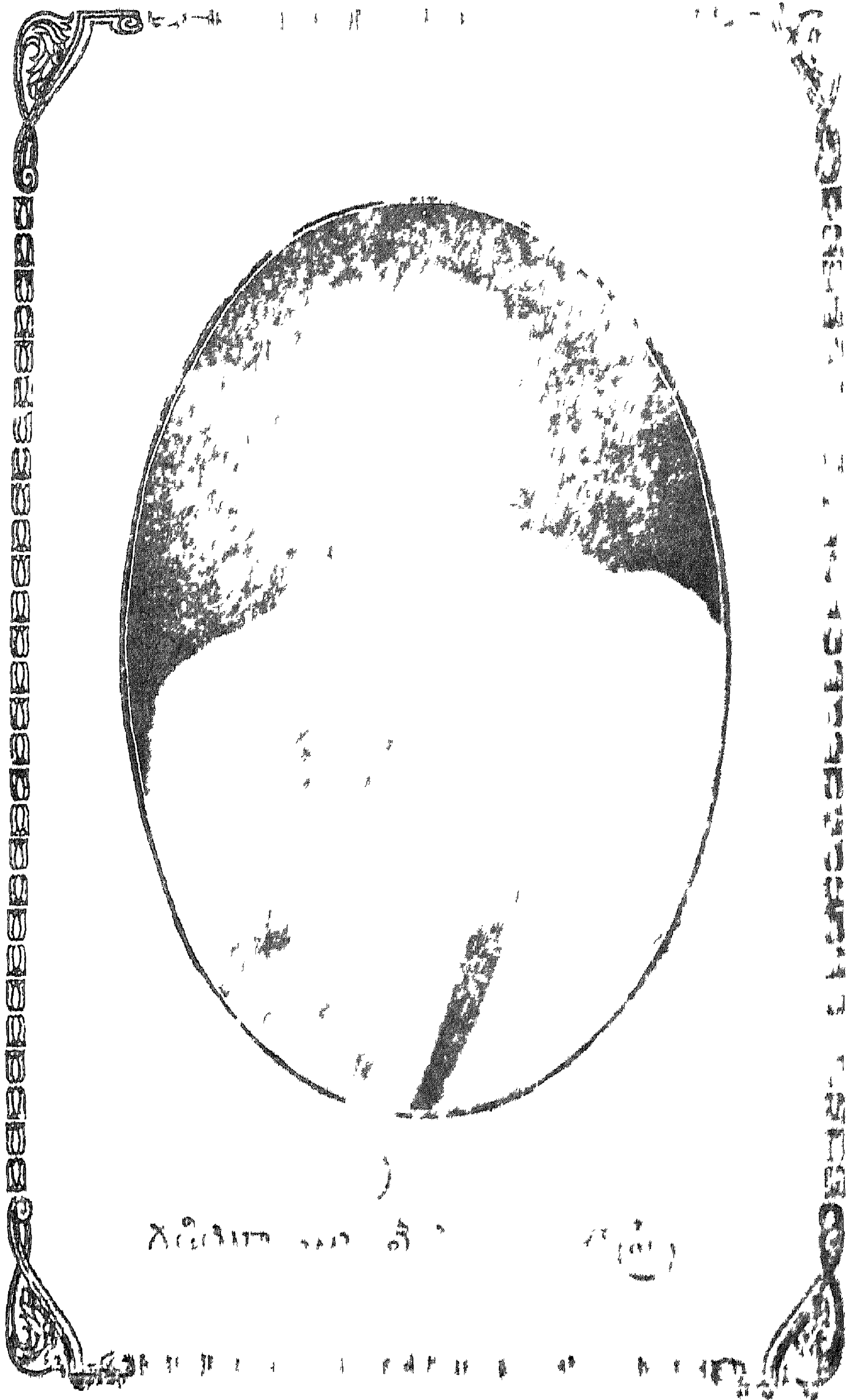
వాసియిచ్చిరి 'మద్రాసు యూనివర్సిటీ లైబ్రరీ' వారు వలసచరిత్ర గ్రంథములఁ బంపి యుపకరించిరి. మైసూరు 'విశ్వవిద్యాలయము' వారు ఈగ్రంథభాగమును 1945 సంవత్సర మాధ్యమికి పరీక్షింపఁ జేసిన నాముగా నిర్ణయించి ప్రోత్సహించిరి ఈకార్యమున మిత్రులు శ్రీ వే. వె. శర్మ, శ్రీ వె. వెంకటరాఘవశర్మగారు తమ సహృదయభక్తులు విధివలె వెలయించిరి పలువురు పండితమహాకవులు గద్యపద్యాల్లో నా యమూల్యాభిప్రాయములఁ బంపి యాదరముఁజూపిరి. ఈమహాకవుల లండనికి నాకృతజ్ఞత నర్పించుచున్నాను.

ఈగ్రంథముద్రణ ప్రకాశనములఁ బలువురొద్దింకను భీష్మ ప్రాచీన లోకసంఘముగా నేర్పడి పెక్కు విధములఁ గోల్పోయిరి. శ్రీ నారాయణరెడ్డి, డి. కృష్ణరావుగారు కడప కన్నాడు ప్రాచీన చరిత్ర నుండియు, శ్రీ కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రీ, పి. ఎ. రంగయ్య, పి. కృష్ణమూర్తి, కె. కృష్ణయ్య మొదలగు ప్రముఖులు గ్రంథమును గూర్చి డాక్టర్ జి. లక్ష్మీవెంకటరమణయ్యగారు శ్రీ సామంతరాజు నాటకప్రదర్శనముయొడియు భారతీయరాజములఁ జేసిన శ్రీ నారాయణరావుగారి యాదరముతో శ్రీ శ్రీ సింగపురపు సామంతరాజు సహాయము, శ్రీ ఆ పరబ్రహ్మశాస్త్రి వారి యాదరము, శ్రీ సూర్యల్ బుక్ & లిటరేచర్ సొసైటీ వారి సహాయము, శ్రీ సుబ్బారాయుడు, యం. రామకృష్ణగారు చేసిన సహాయము, శ్రీ శ్రీ జటప్రోలు నంధానాథశర్మగారి సహాయము, శ్రీ యొక్కయ్య, శ్రీ తిరుపచ్చాడు ఒమిళ్ దొరికిపోయిన గ్రంథములను మహాపకృతి చేకూరినది. శ్రీ రాయలసీమ ప్రభుత్వము వారును, శ్రీ చెన్నపురి ఆంధ్రమహాసభవారును ప్రత్యేక సహాయము చేసిన శౌరవిందిరి ఆవిష్కరణమహాసభయందు ప్రార్థనలును నీ గ్రంథమునందు.

శ్రీ సమర్థవాగ్విలాస సంఘము, మునిసిపల్ హైస్కూలు ఉపాధ్యక్ష సంఘము, విద్యార్థిసంఘము, ప్రాతవిద్యార్థిసంఘము, ఆర్యవైశ్య యువజ సంఘము మఱియుఁ బలువురు పాల్గొని ప్రత్యేక సమ్మానముల సత్కరించి శ్రీ కొప్పరపు సుబ్బయ్యశ్రేష్ఠి, జూటూరు నాగమయ్యశ్రేష్ఠి, అవధాన కృష్ణమునయ్య, యస్. పంపాపతిశాస్త్రి, మంగేశ్వరరావు, ఎం. ఎల్. నరసింహారావుగార్లు సభయందుఁ బ్రత్యేకముగఁగట్నములిచ్చి గౌరవించి శ్రీమాన్, పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు, శ్రీ వెల్లాల ఉమామహేశ్వరరావుగారు తమ శాస్త్రవ్యవసాయములతో మధురహృదయములతోఁ బెక్కు భల గ్రంథపఠనముగావించి గ్రంథవ్యాప్తికిఁదోడ్పడిరి 'ది జనరల్ యి క్విర్షియల్ సర్వీస్' వారును, 'వాసు యి బ్రదర్స్' వారును కావలసిన శిక్షణములు ఛాయాపటములు తెప్పించి యిచ్చిరి శ్రీజానకీ ముద్రాక్షరశాల వారు బహుళ వ్యయప్రయాసములకొల్పి గ్రంథము సర్వాంగసుందముగా ముద్రించి వెలయించిరి ఇంకను ఎందఱో మిత్రులు, పెద్దలు, పిన్నులు అవసరములఁబట్టి తోడ్పడినవారుగలరు వారివారి యుదార పవిత్ర హృదయముల స్మరింపుచు, ఈప్రపంచసంగ్రామ దుర్దిన క్లిష్టపరిస్థితులయంద గూడ నీమహాకావ్యము నిట్లు సమగ్రముగ వెలయింపఁ దోడ్పడిన వారిందఱిమహోపకృతులకు హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞత వెల్లడింపుచు బరమేశ్వరుఁడు వారికి సర్వశ్రేయములఁ బ్రసాదించుఁగాక య కేలు మోడ్చుచున్నాను

పురపాలకోన్నత పాఠశాల, }
ప్రొద్దుటూరు, 12-5-43 }

గడియారము వేంకట శేషశాస్త్రి

విషయసూచిక.

—♦ ప్రథమాశ్వాసము ♦—

పుట.

గారతదేశము — దక్షిణసీరభూమి	1
హమనీ ప్రభుత్వము	6
హమదునగరరాజ్యము, లుకజీ—షాజీ	7
నైజాము విప్లవము, లుకజీ షాజీల యభిప్రాయ భేదములు	9
షాజీ భార్యతోగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట	18
లుకజీ జీజియాల సంభాషణము	23
దాదోజీఖాండదేవునితో జీజియాబాయి శివసేరుఁ జేరుట	28
షాజీ తనకర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట	29
'వాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ షాజీకిఁ దెలుపుట	31
లుకజీ హత్య, షాజీ జీజియాల పరితాపము	36
షాజీ ప్రతీకారప్రయత్నము—రెండవ వివాహము	42
నైజాముపై షాజీ దండయాత్ర—విజయము	44
మోగలులు షాజీపై దండెత్తుట	49
శీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట	50
బీజాపూరమంత్రీ మురారిపంతు షాజీకి సాయమేగుట	52
నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర — షాజీసంధి	54

—♦ ద్వితీయాశ్వాసము. ♦—

మహారాష్ట్రుల స్వభావ—వృత్తి—పరిస్థితులు	60
నక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన	62
షాజీ జన్మమునకుఁ బూర్వరంగము	66
షాజీ పరిస్థితి జీజియా శివాజీకిఁ దెలుపుట	71
షాజీ యుత్తరము—పునహాప్రయాణము	76
షాజీ కల్యాణము—బీజాపూరిలోనివాసము	82
తండికొరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట	84
షాజీ ప్రథమ గోరక్షణ విజయము	89
షాజీ పునహా నివాసము—రాజ్యాంగ శిక్షణము	99
దాదోజీ శివాజీలరాజనీతి ధర్మములు	104
నాతీయోద్యమ పూర్వరంగము	107

శివాజీ మావళేవీరులఁ గలిసికొనుట

దాదోజీ మందలింపు, శివాజీ దృఢనిశ్చయము

—♦ తృతీయాశ్వాసము. ♦—

“తోరణా” దుర్గ విజయము

దాదోజి చిరమదశ—శివాజీ కృతజ్ఞత

శివాజీ చాకణు, సుపా, సింహగడము, పురందరు లోఁగొనుట.

శివాజీ మతభక్తి—తుకారాముని యుపదేశము

శివాజీ సైన్య సన్నాహము—ప్రథమ దండయాత్రావిజయము.

రామదాసు దర్శనము—శిరోమణిపదేశము

శివాజి చర్యలపై బిజాపూరుపుఁ గొల్పులోఁ జర్చ

షాజీ నిర్బంధము

—♦ చతుర్థాశ్వాసము. ♦—

షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము

షాజీ విడుదలకై శివాజి పర్యాలోచన—బిడియా నిర్ణయము.

సయీబాయి సలహా—భవానీ పార్శ్వము

పాదుషాకుత్తరము—షాజీ విడుదల

బిజాపూరువారి పన్నుగడలు - శివాజీ ప్రతిక్రియలు

ప్రతిపక్షుఁడగు చంద్రరావుమోరేను శివాజీ శిక్షించుట

శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు—విజయములు

—♦ పంచమాశ్వాసము ♦—

శివాజీ నణఁచుటకై బిజాపూరి కొల్వులోఁ బ్రయత్నము

అఫజుల్ ఖాను ప్రతిఙ్గ—రాజమాత ప్రోత్సాహము

ఖానుని యుద్ధయాత్ర—శివాజీ కడకు రాయబారము

ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము

జీజియాబాయి దీవన

విజయోత్సవము—తృతీయ దండయాత్రాప్రయాణము

శివాజీ మైకి బిజాపూరివారి మూఁడువైపుల మొగ్గరము

శివాజీ సన్నాహము—పన్నాళాగడమునుండి బయలు దొక్కుట.

పదునైదు వేల బిజాపూరుసేనతో బాజీప్రభుఁడు పోరుట

బాజీప్రభు మరణము—శివాజీ సానుభూతి

బాజీఘోరపటుని శివాజీ వధించుట	290
వాడీ, జింజిరా విజయము—సముద్రాధిపత్యము	294
బిజాపూరునవాబు సంధికై షాజీనిఁ బంపుట	297
షాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము	299

—♦ వ్యూహశాస్త్రము. ♦—

శివాజీవై మోగలు దండయాత్ర—శివాజీ సన్నాహము	309
సయిస్తాఖానుపై శివాజీ విజృంభణము	314
సూరతు ముట్టడి	324
షాజీ మరణము—శివాజీ విచారము	333
దండయాత్రా విజయములు —సముద్రప్రయాణము	338
ఔరంగజేబు శివాజీవైకి జయసింగును బంపుట	339
శివాజీ ఓడప్రయాణము—జయసింగుతో సంధి ప్రయత్నము	346
శివాజీ జయసింగుల సమావేశము—సంధి	353
శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడ్పడి బిజాపూరుముపై కేగుట	368
శివాజీని దర్బారుకుఁ బిలిపింపఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము	372

—♦ సప్తమాశాస్త్రము ♦—

ఔరంగజేబు నాహ్వానము—శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము	375
శివాజీ పాదుషా కొల్వున కేగుట	384
శివాజీ చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁ జేరుట	392
జయసింగు పశ్చాత్తాపము—మరణము	401
శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ—పరిపాలనక్రమము	405
సింహద్వర్గ విజయ సన్నాహము	410
తానాజీ ప్రతిజ్ఞ—సింహగడము లగ్గవట్టుట	413
సూర్యాజీ సింహగడము గెల్చుట	427
తానాజీ నిర్యాణము—శివాజీ సంతాపము	430

—♦ అష్టమాశాస్త్రము ♦—

సింహద్వర్గ విజయ బహుమానములు—దండయాత్ర	437
పట్టాభిషేక పూర్వరంగము	449
పట్టాభిషేక మహోత్సవము—మంగళము.	468

శ్రీమత్పర దేవతా యైనమః

పుష్పాంజలి.

గీ తి

“ప్రకృతిపరమేశ్వరులుగాఁ బ్రపంచసృష్టి
తలఁపుమెలపున నెనసి, కాన్పులకు మురిసి,
కష్టముల కోర్చి పెంచి లోకమున కిచ్చు
తల్లిదండ్రులౌ మీ ధన్య తపముఁ దలఁతు”

శ్రీ శివప్రభుచరిత షాజీ జిజాంబి
కా హృదయనాడికా ప్రేమవాహినీ వి
గాహనముల మీ జీవితోత్కర్షఁ దలఁచి
సొగియు కన్నుల నుబుకు నశ్రువుల నిలుతు॥

ఆట పాటలు చదువు సంధ్య యని కడచె
మూవ ప్రాయము మీ ప్రేమభూములందు,
నన్నొక గృహస్థుఁ జేసితి రిన్ని కళలు
వడసి, యనుభోక్తనై ఋణంపడితి మీకు”॥

స్వర్గ మర్త్యాంతరమున మీ చరణగుళి
యెటుల బదులిత్తు! ఏమిత్తు! ఎంతయిత్తు!
అది యసాధ్యము ఇదియ నా హృదయగీతి
కృతి సమర్పింతుఁ దృప్తదాంకితముఁ జేసి॥

మాతృ పితృ దైవ పూజా సుమన్రజంబు
భావ సురభిళ మీ ‘శివభారతంబు’
జగము లున్నంతవఱ కెల్లజనులు చదివి
తనియుదురుగాక! మీమది తనియుఁగాక!”॥

శ్రీ శివభారతము.

(శివాజీ ప్రబంధము)

నాంది.

శా॥ శ్రీలంగూర్పు కటాక్షమాలికల నాశీర్వాదమున్ జేసి, హృ
ద్యాలాపముల బుజ్జగించుకొని, శ్రేయః పాయసాన్నంబు వి
ద్యాలాలిత్యముఁ గీర్త్యలంకరణ మొయ్యన్ బెట్టి, భక్తావళిన్
బాలింపంగల కన్నతల్లి జగదంబన్ గొల్తుఁ గామేశ్వరన్॥

సీ॥ ఆర్యప్రపంచ మాత్మారామమయ్యు, న

నార్య గుణోద్వృత్తి యలము కొనఁగఁ,
దతమకా నవిద్య నాత్మ ప్రత్యయ మడంగ,
నసజా త్యహంకార మావరింప,
భామినీ రాజ్యంబు ప్రబలఁగా, *మోహ లు
ప్త స్వతంత్రతఁ బరవశత మిగుల,
నదనెంచి, యోగవిద్యా తపోబలశక్తి
సధ్యాత్మ శివతేజ మవతరింపఁ

తే॥ జేసి, విమత విక్రాంతి భంజించి, స్వీయ
మగు మహారాష్ట్ర నవ్య కల్యాణ సిద్ధి
కలరు జగదంబ, భక్త జనావలంబ
శరణు సొచ్చెద శ్లోన భిక్షా ప్రతీక్ష॥

తే॥ చిన్నకొడుకని కంఠబద్ధుఁడై, ప్రేమ
మధుర మృగుచిత్తముల నన్ను మనిసిన్బట్టి,
నాదు పితృనైవతంబుల, సరసమాంబ —
రామయాయుని, ఘనుల స్వర్గతులఁ దలఁతు॥

* “మోహల్ (మోగల్) + ఉప్త” అనియు ఛేదము.

మ॥ అనురాగంబునఁ జేరఁదీసి హిత విద్యా బుద్ధులన్నేర్చి, 'పెం
చిన శిష్యుండు కవీంద్రుఁడౌత' మని యాశీర్వాదములొవ్వసి, పా
తునిఁ గావించిన శిష్యవత్సలు గురున్ రూపావతారాన్వయన్
దిననాథోపము శేషశాస్త్రిఁ బితృభక్తి గొల్తు శ్రేయోర్ధినై॥

తే॥ కాళిదాసాది గీర్వాణ కవుల, నన్న
యాదిక ప్రాక్త నాద్యత నాంధ్రకవుల,
భవ్య కావ్యప్రపంచ సౌభాగ్య సృష్టి
నపర భారతీ నాథుల నభినుతింతు॥

చ॥ హరిహరనాథ శాంత మధురాకృతి లోపలిచూపునన్, బురా
చరిత తప ఫలం బుభయ సత్కవిమిత్రిత వెల్లి, ధ్యాన త
త్పరుఁడయి భారతాగమము వలెఁడు తిక్కన వాఱుకొవెంటఁ ద
త్కరమునఁ దాండవించు ఎరదాయిని లేఖిని నే భజించెదన్॥

ప్రస్తావన.

మ॥ అని యస్మత్పితృదేవ దేవనుతి నాంద్యాహ్వానమున్ జేసి, నూ
తనమున్ బ్రాగ్గుణ సమ్మితం బొకప్రబంధం బేచు నిర్మింపఁగా
ననుసంధింపుచు, నొక్కనాఁ డమల సాయంకాలవాహ్యుళి నా
యనుఁగు న్నెచ్చెలితోడఁగూడి పురబాహ్యక్షోణికిన్ బోయినన్॥

తే॥ అచట నామిత్రుఁ డాంగవిద్యా విశార
దుం, దుపాధ్యాయ పట్టభద్రుండు, చెఱుకు
పల్లి సుందర రామయాహ్వానుఁడు మధుర
భాషణ వినోద గోష్ఠిమైఁ బలికె నిట్లు॥

మ॥ అనురాగంబునఁ జేరఁదీసి హిత విద్యా బుద్ధులన్నేర్చి, 'పెం
చిన శిష్యుండు కవీంద్రుఁడౌత' మని యాశీర్వాదములొవ్వసి, పా
తునిఁ గావించిన శిష్యవత్సలు గురున్ రూపావతారాన్వయన్
దిననాథోపము శేషశాస్త్రిఁ బితృభక్తి గొల్తు శ్రేయోర్థినై॥

తే॥ కాళిదాసాది గీర్వాణ కవుల, నన్న
యాదిక ప్రాక్త నాద్యత నాంధ్రకవుల,
భవ్య కావ్యప్రపంచ సౌభాగ్య సృష్టి
నపర భారతీ నాథుల నభినుతింతు॥

చ॥ హరిహరనాథ శాంత మధురాకృతి లోపలిచూపునన్, బురా
చరిత తప ఫలం బుభయ సత్కవిమిత్రిత వెల్లి, ధ్యాన త
త్పరుఁడయి భారతాగమము వలెఁడు లిక్కన వాఱుకవెంటఁ ద
త్కరమునఁ దాండవించు ఎరదాయిని లేఖని నే భజించెదన్॥

ప్రస్తావన.

మ॥ అని యస్మత్పితృదేవ దేవనుతి నాంద్యాహ్వానమున్ జేసి, నూ
తనమున్ బ్రాగ్గుణ సమ్మితం బొకప్రబంధం బేరు నిర్మింపఁగా
ననుసంధింపుచు, నొక్కనాఁ డమల సాయంకాలవాహ్యుళి నా
యనుఁగు న్నెచ్చెలితోడఁగూడి పురబాహ్యక్షోణికిన్ బోయినన్॥

తే॥ అచట నామిత్రుఁ డాంగ్లవిద్యా విశార
దుం, డుపాధ్యాయ పట్టభద్రుండు, చెఱుకు
పల్లి సుందర రామయాహ్వానుఁడు మధుర
భాషణ వినోద గోష్ఠిమైఁ బలికె నిట్లు॥

- ఉ॥ వ్రాయుడు తచ్చరిత్ర - రసబంధుర బంధముగాఁగ, భారతా
 మ్నాయము దీటుగా, నుభయ మార్గ సమన్వయ ధోరణి గుణ
 ధ్యేయముగాఁగఁ, గావలయు నెల్లచరిత్రము గూర్చియిత్తుఁ, గా
 త్యాయని మీకుఁ బెన్నిధిగదా, కవితాసుధఁ బంచిపెట్టుఁజీ!"॥
- చ॥ అనుటయు, నాప్తవాక్యము శుభాంకముగాఁగొని, స్నేహపూర్ణుఁ
 తనికిఁ గృతజ్ఞతఁ దెలిపి, దాన దయా శమ ధర్మ వీర వ
 ర్తనుడు ప్రబంధనాయకపదమున కబ్బె శివప్రభూత్తముం
 డని ముదమంది, గ్రంథరచనాదరణంబున నుత్సహింపుచు॥
- చ॥ పరహిత, మాత్మనిర్వృత్తి, యపార యశోధన గౌరవాది వి
 స్ఫురణము లందఁజేసి, యిహమున్ బరమున్ వెలయించి, మానవు
 ధరఁ జరితార్థుఁజేయు కవితాకళ నావశమకాటఁ, బంచమ
 స్వరమున నాలపించెద వసంత వనాంత రసాల శాఖలన్॥
- సీ॥ ఊరు - కుముద్వతీ తీరాగ్రహార స
 మ్మాన్యతఁ గన్న నెమల్లదిన్నె,
 వేద శాస్త్రార్థవి ద్విబుధ మందార మ
 హంబుధి 'గడియార' మన్వయంబు,
 తలిదండ్రు - లనిశ సీతారామ పాదసే
 వా ధన్య పుణ్యదంపతులు - వార,
 లన్నలు మువ్వ - రభిన్న భావులు వేద
 విధి విత్తములు కళావిదులు ఘనులు,
 తే॥ భవ్య మైత్రేయ ముని గోత్ర భవుడ, వారి
 చిన్నితమ్ముడ, వేంకట శేషశాస్త్రి -
 నేను 'శివభారతము' రచియించి సకల
 రసికజనహస్తముల సమర్పణము సేతు॥

శ్రీమత్పర దేవతా యైనమః

శ్రీ శివ భారత ము

(శివాజీ ప్రబంధము)

ప్రథమాశ్వాసము.

మంత్రము, సకల శిఖా

సీమ, ప్రకృతీసహజ భాగ్యసేవధి, విష్ణు

నామృత భాండము, దైవత

భూమి, ఋషులభూమి, భరతభూమి దలఁతు॥

1

— భారతదేశము — దక్షిణ పీఠభూమి —

సీ। అచలావతంసమై యలరు హిమాలయం

బుశ్తరసీమయై యెప్పుడుండె,

బూర్వ దక్షిణ పశ్చిమార్ధ విశాలత

కాయశ జలరాసు లవధిగాఁగ,

నలరు 'భారతదేశ' మనుభూమి, గాని మె

ధ్యమ భాగమగు విధ్యాద్రి గలగు,

వింధ్యాద్రి కుత్తరవీధి 'నార్యావక్త'

మన నొప్పు నుత్తర హిమార్య,

తే॥ వింధ్య దక్షిణవీధి బవిత్రినదులు

తపతి, గోదావరియు, భీమతాపిని, కృష్ణ,

తుంగభద్రయు, గావేరి పొంగి పాలు

పావనస్థలి దక్షిణ భారతార్ధ॥

2

ఊ తూరుపుమో ముదక్కిరము తోఁప, శయించిన దక్షిణోర్వి కా
భార పదోపధాన మగు దక్షిణ వారిధి, వింధ్యసీమ వి
ష్ణురకిరీటమై తనరు, సహ్యానగంబు నితంబబింబ శో
భారమణీయమై, సకలభారవహక్షమమై, తనర్చెడిన్ ||

తే॥ వితత దక్షిణ భారతోర్విని సగంబు,
వర్షదా తుంగభద్రల నడిమినేల
వెలయు 'దక్కను' 'దక్షిణపీఠభూమి'
యనఁగఁ, గడమ కర్ణాటరాజ్యం బనంగ॥

సీ॥ శ్రీరామమూర్తి కాంతారవాసము సేయు
నపుడు దక్కను దండకాఖ్య మడవి;
నాఁ డగస్త్యుఁడు దక్షిణాపథ మేగుచోఁ
గొండజాతులఁ జూచియుండె నిచటఁ;
బాణిని సంస్కృత వ్యాకరణమ్మున
వినిచె నొక్కొంత దక్కనుగుఱించి;
కాత్యాయనమహర్షి కాపురంబులు వెట్టెఁ
దనతోడి యార్యసంతతుల నిచట;

తే॥ వరుస నెందఱో యిట్లు కాపురముసేరఁ
గెరలి, దక్కను బహుజనాకీర్ణమయ్యెఁ,
బ్రజలు రాజులు రాజ్యముల్ ప్రబలె, నిందు
సూర్యవంశరాజన్యులు సొచ్చి రపుడ॥

మ॥ అల కావేరికి గౌతమీనదికి మధ్యన్, సూర్యవంశీయ రా
జులు 'కొల్హాపురి' రాజధాని గయికొంచున్ రాజ్యమేలంగఁ, ద
తులజుండైన శిశోదరాయఁ డభితో గోదావరీ నర్మదా
స్థల 'మస్సీ' ర్పురి రాజధానిగను రాజ్యంబేలె నత్యున్నతిన్ ||

మ॥ అనఘుండైతగు శాలివాహన నృపుం డష్టే ప్రతిష్ఠానప
తన సింహాసన మెక్కుచో, నతనిపై దండెత్తె శ్రీవిక్రమా
రక నృపాలాగ్ని, యాతనికా దటిమి, యుగ్రస్ఫూర్తినోడించి, ద
క్కనులో నిల్పెను శాలివాహనుడు చొక్కం బాంధ్రసామ్రాజ్యము॥

తే॥ బలియుండై, శాలివాహనప్రభుడు సూర్య
వంశ రాజులఁ బరిమార్చె, బారదోలె,
ననదయకాచు, శిశోదరాయని నెలంత
తనయుతోడ నార్యావర్తమునకుఁ బోయె॥ 8

తే॥ తేజఁగన్న 'శిశోదియా' రాజపుత్ర
వంశ మవ్వానిపేరనే ప్రథితమయ్యె,
నా 'శిశోదియా' వంశ విఖ్యాతుఁ డొకఁడు
సారిది 'భోకసలే' కుల మూలపురుషుఁ డయ్యె॥ 9

క॥ చనె శాలివాహనుం, డా
తని వెనుకకా బెక్కునృపులు దారసిలిరి, ద
క్కను కీడాకందుకమై
యనువుపడియె 'నాంధ్రభృత్యు' లనువారలకు॥ 10

ఉ॥ శూరుల నాంధ్రభృత్యులగు† 'చోటుల' 'నాగుల' నొత్తరాము లా
భీరులుగెల్చి, యేలి రొకపెంపున బొంబయిపాఠింపమెల్ల, న
వ్వారల 'రాష్ట్రకూటు' లనువారు మహారథు లోచ్చిజేర్చి, ర
వ్వారిఁ గదంబరాజు, లలవారిఁ జళుక్కు లడగచి రుద్ధితి॥ 11

† "The Chutus and the Nagas, the so-called Andhra-bhrityas, established a vigorous though short rule in the various parts of the Deccan . In the meanwhile .. the Abhirs established themselves in the western portion of the Deccan The power that successfully wrested

ఉ॥ దక్షిణపీఠభూమి బలీతంబగు రాజ్యముగాఁ, జళుక్య రా
జాక్షతశక్తి యేలెఁ దత్తమై, పులకేశి ద్వితీయుఁ డందు హ
ర్యక్షమువోలెనుండి, యెదురక జనుదొచిన హర్షవర్ధను
శిక్షితుఁడేసి, వింధ్యనగసీమను దాటఁగఁ దోలె వేల్మిడిఁ॥

సీ॥ చాళుక్య రాజ్యంబు జరిగె, నాఁవ శతా
బ్దమునుండి యెన్నిది దాటుదాఁక,
మరల 'మహారథ' మహితరాజ్యము నిల్చెఁ
బదునొకండవ శతాబ్దంబుదాఁక,
నందు, రాజాధిరాజాదిక బిరుదముల్
గొనె వీరదంతిదుగ్గుండు, మొదటి
కృష్ణఁ డెల్లోరాపురిని నొక్కతాతిలో
నడుకొల్పెఁ గైలాసనాథుగుడిని,

తే॥ వారి నణఁచి, చాళుక్యవైభవము మరల
వఱలెఁ, బదుమూడవ శతాబ్ది వచ్చె, నపుడు
దేవగిరి యాదవప్రభుదీప్తి మెఱసి
దక్కనున నాల్గుమూలలఁ దాండవించె॥ 1

తే॥ సింగనయ రామదేవుండు చెలఁగిపోవ,
రామచంద్రదేవుం డట రాజ్యమేలెఁ,
దొంగిఁచూచి రొకట రెంటఁ దొడిరి యవను,
లంతఁ బదుమూడవ శతాబ్ది ముతుముట్ట॥ 1

political control after the Abhirs would appear to
be the Rashtrakutas The power of the Rashtrakutas
in the Deccan was eclipsed by a new dynasty -- that of the
Chalukyas the Kadambas "

Page 162 A History of India - Part I Hindu India - by
C S Sunivasachari & M S Ramaswami Iyengar

క॥ 'అల్లాయుద్దీన్ ఖజీ'
మల్లడిగొని కప్పమందె, 'మాలిక్ షా'
కొల్లగొనె, యాదవశ్రీ
సశ్శే, జతుర్దశ శతాబ్ది సగమగుసరికిన్ |

15

‡ సీ॥ మనసువెట్టుచు 'మహమ్మద గుల్' కనువాడె
దక్కనుభూమిపై దండువెడలె,
సటనున్న స్రుదలెల్ల రతని మంకొన 'సప
థ్థాను' సేనాపతిగా నొచ్చి,
రతండు టుగ్లకుఁ బారనడచె డిల్లీఁజేర,
సతని సుల్తానుగా ననుమరిది,
జను "అల్లాయుద్దీన్ హసన్ గుగుభూమిని"
యను బిరుదిచ్చి రాతనిక మచ్చి,

తే॥ జఫరుఖాను సుల్తానుఁడై స పరిగె
వితతమైయున్న దక్షిణపీఠభూమి,
దసకు యజమానుఁడౌ బ్రాహ్మణునిఁ దలచి,
'బహమనీరాజ్య' మని, తనప్రభుత్వ నామం॥

16

‡ "In the time of Mahomed-bin-Taghlak an insurrection took place in the Deccan The people elected Zuffir Khan, destined to be the founder of a race of kings He repulsed the Mahomedans He was the slave of a Biahmin, an inhabitant of Delhi He discovered the merits of his slave and foretold his subsequent fortune. On being raised to empire Zuffir Khan did not forget the brahmin, whom he appointed to the charge of the treasury. Zuffir Khan became the King and took the title of 'Sultan Allaudeen Hoossein Kangoh Bhamini'."

Chapter I A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

❖ బహమనీ ప్రభుత్వము ❖

- చ॥ నలకొనె నప్పుడే 'బహమనీ' ప్రభుతాంకి పతాక, దానఁ ది
మ్ములమది కుందుపో, దరులపోటు దొలంగదు, మిత్రహానియున్
దలఁగదు, కొంతయైనఁ గుముదమ్ములది ముడివోదు, మానదే
యలజడి, షోడశాంకము శతాబ్దము పాదమువెళ్ళె నంతలోన్॥ 17
- ఉ॥ * భామినిరాజ్య మ స్థయిదుభాగము లయ్యె, 'బరీదుషా' 'ఉమ
ద్దా' మొదలున్న రెండునివి తా మడఁగెన్ దమలోనఁబోరి, 'నై
జా' మహమత్పురంబును, బిజాపుర 'మాదిలుశాహియున్,' 'గుతు
బ్బా' మఱి గోలకొండయనఁ, బ్రస్తుతముండెను మూడురాజ్యముల్॥ 18
- ఉ॥ వారును వీరు నొండొకరి వంపఁగఁ బైపడి, కొల్లఁగొట్టుచున్
బోరి, విభుత్వముల్ విభవము ల్గొనుచుండఁగ, హైందవప్రజా
వారము వారిబారిఁ బలుబాముల నొందుచు, దిక్కులేని సం
సారముఁ, దీరులేని వ్యవసాయముఁ, జేయఁగ రోసి రెంతయున్॥ 19
- మ॥ జనసామాన్యము కష్టజీవనములన్ సాగించుచుండంగ, 'నా'
నని 'కా' దం చొకదారి చూపఁగలవాఁ డాకాలమే లేడు, శ
క్తిని భక్తి గనిపించి, యాదొరలరక్తి గొంతజాగీరొ తి
న్నని యద్యోగమొ కొందఱంది, రదియైనన్ గొప్పగా నెంచుచున్॥

* "In the years 1489 — 1512 five kingdoms branched off from the withering trunk of the Bahamini Kingdom. Of these Bijapur, Golkonda and Ahmadnagar grew to be large, powerful and long-lived kingdom. The other two, Berar and Bedar, were small and were swallowed up, after a short life, by their powerful neighbours."

ఉ॥ కొంకణరాజ్యభూమి తమకుఁ జననస్థలమౌచు, రాజరా
జాంకముగొన్న శూరులు మహారథవంశజు లప్పుడప్పుడు
బింకము సూపుచుండినను, బెంపటి నేటికి నిల్చి రిందు, ని
శ్చంకితవృత్తి రైతులయి, జాగిరుదారులునై, స్వతంత్రులై॥

21

తే॥ ధవళయవనిక 'సినిమా' ప్రదర్శనమునఁ
దాండవింపవె వివిధచిత్రములు వరుసఁ
దిమిర గంభీర కాళరాత్రిని గమించి,
యరుణ గర్భరేఖలు ప్రాచి లముకొనవె॥

22

— అహమదునగరరాజ్యము, లుకజీ — షాజీ —

సీ॥ పదియునేడవ శతాబ్దముపుట్టి, యప్పుడ
ప్పుడె తప్పుటడుగుల నడుచుచుండ,
నైజామహమ్మదునగరరాజ్యమున మ
హారాష్ట్ర వీరద్వయంబు వెలసె;
వారిలో నొకఁడు, †దేవగిరి యాదవరాజ
కులజుండు, పేర్తుర లఖూజి, 'సింధు
భేడు' పరగణాకుఁ గీర్తిత దేశము
ఖుండునై, పదివేల గుఱ్ఱములకుఁ
తే॥ బెద్దదొరయౌచు, సులతానుపేర్మిఁగాంచి,
తన మహాశక్తి రాజ్య తాత్రములునడిపె;
మోగలులు దండురా వెనుముట్టి తఱిమి
నల్లునిఁగూడి, సర్మదయవలి కరుగ॥

† "లుకజీ బాధపుడు దేవగిరి యాదవరాజుల వంశజుఁడు ... ఇతడు ... సింధు
భేడు పరగణాకు దేశముఖువుగానుండఁ బదివేల గుఱ్ఱపురాతులకు నధికారియై యుండెను.
క్రీ శ 1620 మోగలులను సర్మదానది యవతలి తీరమునకుఁ బాఱఁదోలెను."

పేజి 7. శ్రీ శివాజీ చరిత్రము. — కె. వి. లక్ష్మణరావు. ఎం. ఏ.

ఉ॥ ఆ యసమాస వీరమణి కల్లుడై రెండవవాడు, భోక్తసలా
ఖ్యాయుత వంశవర్ధనుఁ, డఖండ పరాక్రమ ధూర్యహుడు, 'మా
జీ, యపు డాతడచ్చట వసించె, ~~శివాపుర రాజ్య~~ ^{ని సైన్య విభాగము} లక్ష్మీకా
బాయనికోట లక్ష్మ తనబాహువు లొడ్డిన దండనాధుడై॥ 24

* నీ॥ తండ్రియకా మాలోజి తా నైదువేల మా
స్సబుదారుడై నిజశక్తి నెఱపి,
నైజామువలన 'పూనా' 'సుపా' షాగిరు,
'శివనేరు' 'చాకణ్' ప్రసిద్ధి గుర్తి
'ముల యేలుబడి, ప్రాంతముల దేశముఖిరి,
రాజాంక బిరుదమ్ము రాణగొనియె;
నా హక్కులెల్లఁ దా నందుచు, షాడీ ని
జామురాజ్య ప్రతిష్ఠాత యయ్యె,
తే॥ బలుకుబడి, రాజమర్యాద, కలిమిపెంపు,
జీజియాబాయి యభిమానసీమ భార్య,
కొడుకు సాంభాజి రెండేండ్ల బుశుత గల్గి,
యతనికాపుర మానంద వితతి మయ్యె॥ 25

ఉ॥ మామయు నల్లుడుకా విమతమండల శిక్షణ దక్షుకాదు, న
జామున సవ్య దక్షిణ భుజంబు లనం దగి, టంతలో బలో
ద్దాముడు 'మాలికంబరు' ప్రధానుఁ డటక మగణి, న, గొలుగ
జేమి యెఱుంగఁడౌట, మొలకెత్తె సరాజక మంగుఁగ్గిగుగ్గె॥ 26

* "Maloji was raised to the rank of Commander of 5,000 horse and presented with the jaghirs of Poona, Supa and the forts of Chakan and Sivaneri "

—◆— నైజాము విప్లవము - లుకజీ షాజీల యభిప్రాయభేదములు —◆—

అ| వె| నాధునదుపు లేనినాతి, పెంచనికోతి,
మావటీడులేని మత్తగజము,
గరిడిలేనిసాము, దొరలేనిరాజ్యంబు
చెడునుగాదె! యెరులఁ జెఱచుఁగాదె!||

27

చ|| ఎఱుఁగనిపిచ్చివాఁడు ధరణీశుఁడు, మఱి) గణించె, నందఱు
దొరలయి, రాజ్యమున్ దమకుఁదోచిచూచుల్ నడివీధిలోనికాఁ
పురముగఁజేసి, రయ్యదనుఁబొంచిన మోగలుపాగునాహి నా,
దఱఁ దనవైపులాగె సరదారుల, లాభము లాసగొల్పుదున్ || 28

చ|| § “తొలుతఁబినుండి బాహుబలధూర్వహ నుద్దముతౌ మరాటవీ
రులు గలయంతకున్, మనము ద్రొక్కఁగ లేము నిజాము” నామ, దా
దెలసినపాదుషా తనివిదీరఁగ లాభముఁజూపి, కూర్చి రె
జిల బలవంతపెట్టె లుకజీ షహాజీలను దన్నుఁ రఁగన్ || 29

చ|| కులబలపౌరుషంబుల, నకుంఠితకౌరవవృత్తి, గల్గియున్
బలుకుబడిన్ గడించి, యహమత్పురరాజ్యము నెల్లనూరు రె
జిల నడిపించుచున్నలుకజీ పడిపోవునిజామురాజ్యమున్
నిలుపఁగలేమి, దా నచట నిల్వఁగలేమి, దలంప నాశ్చర్యోన్ || 30

§ Shahjahan saw that as long as the Nizam Shahi was supported by the Maratha power it was impossible to subvert it. He, therefore, began to sow intrigues. He corrupted Lukhaji Jadhav and other nobles and drew over to the Mogul side.

సీ॥ సులతాను బాలుడై, కలప్రభుత్వము వాని
 జననిచేతులవెంట సాగుచుంటు,
 గొఱవియై, మాలికాంబరుకుమారుడు ప
 త్రేఖాను ముత్తిగాఁ దిరుగఁబడుట,
 నల్లరిమూఁకతో నతఁడు విజృంభించి
 తనమాట వెలివెట్టి చెనకుచుంటు,
 నినమొన్న బాలుడై తనవెంటఁదిరుగుమా
 జీని నేఁడు వజీరుఁజేయనుంటు,
 తే॥ మెండుకొని ముట్టి పలుమారు దిగుచుడిసి,
 మొగలుపాదుషా తమపైకి మొగియుచుంటు,
 నొకటిపై నొండు చెలరేగి వికటమగుంటు,
 దలఁచె లుకజీవిభుండు పెత్తనమునెఱుంగుట॥

31

చ॥ “ఇది సవరింపరాదు, సహియింపఁగరా, దిట నిల్చియున్న, దు
 ర్మదులగువీరుగాని, పగరాఁజినవారునుగాని, పొంచి యూ
 పదలు ఘటించుటే నిజము, వారిని వీరి నడఁపఁ బెండ్లగా
 నదుకనివేళ యిప్పుడు నిజాభ్యుదయంబుఁ దలఁచు నొప్పుదే”॥

32

చ॥ అని తలపోసి, దేవగిరియాదవరాజ కులీనతా నెదు
 ధన మభిమాన మొత్తిడిగొనఁ, లుకజీ యహమశ్చరీరముఁ నొ
 యను మది నిశ్చయించి, తనయాపుదొలంగిన స్థితిగూర్చి
 ల్లుని కొడఁగూడునో, యతఁడు లోఁబడునోతన కిందు నొందుచు

చ॥ కడుపుచు బట్టియిచ్చుమమకారము దోఁప, హిగాఢానిష్ఠు
 చిడిముడిపాటు వీడి, లుకజీవిభుఁ డల్లుని ‘గూఢర’ మ్మొట్ట
 చడిగై, బ్రీయమ్ములాడె, హితుడై బలవంతమునల్పై; గాని లో
 బడఁడు వహజి, పెంచిననవాబులపై ననురక్తిఁ జూపుచు॥

33

తే॥ చెదరకుండినయల్లునిచేయి వట్టి
యనియె నిటు, “వెట్టిముదిరి వేదాశిగాగు,
ముడుకుర క్తంపుఁదుంగుడు కుంగవయ్య!
పిల్లకాకి యెఱుంగునే విడిచిదెబ్బ”॥

35

చ॥ కుడి యెడమందలంచు దుడుకుందనముగలవీరి నమ్ము తు
ప్పుడయినఁ జేటుఁగూర్చు, జెడిపోవుచునుండు నిఁనుము, పానపా
వినువఁడుదీచి, వీర లవివేకులు, వీరినిఁగూడి యేలచే
డ్పడవలె? నిన్నుతోఁ గలియువహ్నిక నమ్ముట నెప్పుడనే? 36

ఉ॥ నే నెఱులైన నేఁడ పంచునిగతు, నిజాముచు నిల్పుయ్యె ముఁ
మానుము, నన్నఁజూచి, మొకమంచి యెసఁగి, నేకు గోగునో?
మానక యింతకాల మభిమానమునన్ దలఁగెనుట్టి, ముఁగును
ల్తానులఁగొల్చునే నిటుతోలగుట యేలనియె, నెఱవో? 37

తే॥ మాన మభిమాన మనునవి మొచ్చిననఁ,
దసకుమాలిఁ ధర్మపద్మము, మొగలు
చెడ్డబేరము, తలమీఱువోవము, నుండి
మించురాగము రక్తపుట్టవఁగలవె?” 38

చ॥ అను లుకజీనుఁడల్విని, వహవల యుల్లు ప్రయోగ్యుడో, 39
ట్లనుఁ “దమపలుకు మిక్కిలియుదాత్తము; నావారము ది 39
మ్మనియెదు, మీయుదారహృద ముల్లు కీడు గొల్లెక్కఁడు, ము
బున నెడఁబోక, నావచనముల్ గొనియు 39
39

ఆ॥ వె॥ ‘ఎనయుమాన్పుత్రుల్ల నెఱి నచుఁగలమున
గా’ వటగచు, దీనిఁ గడకుఁగోన,
మొగలుకొలుపుఁ జేరఁగోన పొందగ నొనరు
గా, దురాశపరువుగాఁగఁ దోఁడు॥

40

సీ॥ తొలుత మాతండి కుద్యోగ మిప్పించి, మా
 దరువిచ్చి, హితబుద్ధి నరసినాసి,
 పేదయానాతండు పెద్దవాడై, సరి
 సాటిగౌరవమంద సలిపినాసి,
 వై దేండ్లవాడనై యాడున న్నెత్తి, నీ
 తొడఁజేర్చికొని, మచ్చుపిడి నాపు,
 చనవిచ్చి, కడుపారఁగని పుత్రికనిచ్చి
 నీయంతవానిఁగా నెరపినాసి,

ఆ॥ వె॥ నీదుమాటవినక, ని న్నెడఁ గాయఁగాఁ
 దలఁపుఁగొనుట గొప్పతప్పె, మొ॥
 ధర్మ మొకట, రాజ్యతంత్రమ్మ నొకట
 నిలిపి, తూచి, నీవె నిర్లయువు॥

క॥ లోకముమెచ్చినధర్మముఁ
 గైకొనఁదగు, రాజనీతిగాఁ దంత్రము
 వాకొందు, రదియు నదియు వి
 వేకార్హం, బొండ్రికంట విఱుగఁకలిమి॥

ఉ॥ నాకెటుసీవు, నీకుయవనప్రభుఁ డట్లై, కృతఘ్నశాధర ,
 బేకవిధంబ, నీవుచననెంచిన మోగలుపాదుమోహి యే
 మీ కులబంధువా? యహమదీశుఁడు నీ కహితంబు సేసినా
 డా? కడుపోమఁగా దొరకదా యొకచేరె, మాతృకుల్లో॥

చ॥ మదవ దరాతి శీర్ష సుమమంజరులఁ గొనగోటగల్గి, స
 మ్ముదమున దేశమాతపదపూజ యొనర్పఁగనేరఁముతి, మ
 య్యది యటులుండనిమ్ము, మనసార నినుననుకమ్మి, రాజ్యసం
 పద మనచేతఁ బెట్టె, దగవా సులతానుని గొంతుకోయుటల్?॥ 4

1 నమ్మినవారలకు నిలువునకు బడఁగూల్చుట ధర్మమో? విచార
పమ్మునఁ బందెమాడి, నిలుపకు దలఁపొందుట ధర్మమో? విచార
ర మొందిరింపు, నామది తిరం బిలులయ్యె, గృహస్థులొనఁ
దమ్ముధయమ్ము నీకుఁగలదా? యదినాగుచు, తే? గోచుండు. 45

1 తప్పనిదేమొ నా కెటు కృతఘ్నుత, యొసను నీను ధర్మము
దప్పిన, నిన్నుఁదప్పుట కృతఘ్నుతగాదని పెద్ద లాగు, నీ
యొప్పులుఁదప్పు లట్లునిచి, యొక్కటి చూపము, నాశ్మగ్నము
దెప్పరియైన చాన్యపరతిక నొలఁగింపఁదలఁచు నొప్పుద? 46

తే॥ మన మహారాష్ట్రభూదేవి మునిఁగియున్న
సార్ధ శౌరి బలాబుధ, నుద్ధరౌప
జోరుము, వీరవరాహాబ ధురత మోసె,
కడిసి నీవెంటవస్త, నియ్యదను విసరు. 47

1 నివురునేనునకు గదిసిలిచ్చిన, భామినిగాడ్చు నాగ? యు
ద్ధావని విచ్చిపాడె, ధయమ్ము మోగిలు నా? విచార
జివికి నొలగా, రణపట్న విహార లో న్వదశెల
క్షే విజయబుఁచెత్తె, బరికాపుము సవ న కృష్ణావళి. 48

॥ అను మహాజేనుని ల్వినుచు, స్థామినిత లోన నా గాచ
లన కుటిలభ్రు సూచిత మిదదృశం భావ నిర్భయ బా
ననె లుకజీవిభుం, డెగు యథాశ్రమ న వచునామ, నా
కు నివి సుమగ్గుటగుబులగు గో నాకొర, లయొకొర నా. 49

తే॥ స్వహితపరా, లస్యస్తభివాససా మతులు
మనమహారాష్ట్ర లో కడుమిమునకు రంగు,
రాకపో, రొక్కొగ బానిన క్త మున
యొక వాబులు, తిలకు వేమ మొ నీవు. 50

ఉ॥ తల్లికి నోచకున్నఁ బినతల్లికి నోతురె? నిన్నఁజూచి రా
గిల్లుట నేను బోవువఱకే, పయిమాట వచిపనేల? న
యల్లమునందు నాటుకొనియున్నవి యూహలు వెకుట , వాని న
ర్తిల్లఁగఁజేయఁ, దాళమొనరించెడువారల నే నొలుగుదున్॥

చ॥ వివరము లేల నికువినిపింప, వివాదముఁబాప? నున్న బాం
ధవమున సట్టలాడితి, గతంబు గతంబు, భవిష్యద్భుత మె
ట్లవునో! స్వయంసహాయమున కర్హతయబ్బిన, దొంగవాలు, జా
ధవుఁ డెపుడైన నిమనసు దాకిన, నాఁడె యొలుగునుగ్నియున్॥

ఆ॥ వె॥ ఒకపటేలు పల్లెలకుఁ, దాత గొగ్గొ
తండ్రి యెదువేల దళమునేత
యతనిపుత్రుఁ డీమహారాష్ట్రనిర్మాత
భోస్లేకులప్రభూతి యారా॥”॥

చ॥ అని లుకజీవిభుండు మనసంటినయీసుఁ, ‘గోమువస్త్ర’
చని, బదు లిచ్చగింపక రయమ్మున వెల్వడి, పాదానతిగొని
పునఁ * బదునైదువేల హయముల్ గలసేతు నాహిరము, క
ల్లునిజతనమ్ము లెంచి, యొకలోపము తాపము పోపముల గనెన్॥

తే॥ షాహజీ స్వప్రతిష్ఠకై సలుపుచున్న
యత్నములు తనకుఁజేయు దోహదములుగాఁగి,
నతనితోఁ జేరుచుట్టమ్ము లంపులెల్లఁ
దనకు రిపులుగాఁ దలంచి, బాధపురిగి కనిసి॥

* “Lakhoji Jadhavarao, indeed, went over to the Moghuls, who in 1621 conferred upon him command 15,000 horse and 2,000 foot

Page 40 “Rise of the Maratha Power”, by

M G. Ranade Vol

స్త్రీ॥ కవగూడి పెనుప్రాపుగానున్నమాను వే
 ర్వడిపోవఁ, దన యొటిసాటఁ దలఁచి,
 యభిమాఁధనుఁడైన యతనిమాటలడఁగి
 యుబుకారు మగిలోనియుపకుఁ దలఁచి,
 పొగరాఁజి రవిలి కిప్పులనాటి ముఁగు నై
 జామువిప్లవ దివజ్వాలఁ దలఁచి,
 గుటివెట్టుకొని, గాపుగొనఁ బొంచియున్న మో
 గలుసింగ ముదూగుమాపులఁ దలఁచి,

తే॥ తలఁచి, యురియాసు మనసుకెక్కలు విడిచి,
 చలవుఁ జలమును బలము నిశ్చలముఁ సే,
 సిద్ధసాధనుఁడైన మాక్షవిభుగణ
 కడఁగి కర్తవ్య దక్ష దీక్షరు వహించె॥

56

స్త్రీ॥ తనతోడి సరదారులకు విల్చి మరలఁగఁ,
 మూల్రుల పేర్వోడఁ ము దిలిపఁ,
 దనమరాఁగవారి నెనసి ము సుహృదఁ,
 సామయిలకురు లు గెములు సూరి,
 నొండొకళ్లకు మైత్రిగొనుదనింప సమర్థుఁ,
 భేదనాదిములఁ గల్పించి హరించి,
 సులతానుమది డాసి, కలవగమపఁచి,
 తులఁగఁ, యథ మహస్త్రము దిల్చి,

తే॥ శక్తభక్తుల యథయానందకై గోపించి,
 సాతయన్నించి, ను కల ములలేని
 తుదకు మాక్షవిభుగణ మున్ను విసిరి
 'బాసిపోయిన దిక్క అవడె' దల్చుచు॥

57

చ॥ “మిగిలిన దొక్కదారి, బలిమి గరవాలము కట్టి, స్వయం
దెగఁగొని బుద్ధిసెప్పు, టివి తేకువ గా, రిరిగా, నూనయ-
మొగలులఁ జేరె, నెప్పు డేనుమూఁగుకొ యెవ్వఁడు, మృగ
దగ” దనుచు పహజి బలితప్పుగ యోగంబున, విశిష్టా

తే॥ తనకులోబడి కొకప్రయాశ్చర్యము నుండె,
పరులఁగూడిన యల్లునిపక్షమునఁగి,
నయముతోఁ గానికార్యచ్చ భయము నా,
మాటపట్టింపు గలువఁగా, ముందు నుండె

మ॥ లుకజీజాధవుఁ డల్లమోగలుల బల్లుకొనియు, పో
దికమాటాడి నవాబుకన్దుడిచి, సాధ్యము నుండె, గా
డికవాఁడై గనవాబు మెత్తవడె, గోరియు బులెదొండె, మ
చ్చికఁ జూపించుచు, బొగుపా యరుమిది నుండె, మ

చ॥ గుసగుస లంతఁబ్రాకి తనకు విసగాఁగ పడె, గొని న
క్కసపడుచు, నవాబువినఁగా ననె “భీతిలఁల నుండె, మా
నసముననీకు? మోగలులనమ్మి యెవఁడు, గొని నుండె? న
యసము విసమ్మును గలువఁడా లుండె? గొని నుండె? గొని?

ఆ॥ పాముపడగనీడఁ బుడెడ, డిప్పు డిది
భయము వచ్చెనీకు? బ్రాణ మిచ్చి
నిన్ను గాచియుగ నే” కె పా
వాబు వినక సాధి పట్టుకొనినెను!

క॥ మంచెదలంపుచు, విసగ
వించిన జతనంబు లడవివెన్నెల, శరణద్రా
వించినపా తొటకు జరి,
తించుచు, నిట్లతఁడు తనమది నలపోసె

చ॥ “తనహిత మెంచి, నా కగు హితంబు నడంచి, హితంబుగోరు మా
మను విడనాడి తొంటియభిమానముఁ జూప, నవాబు నన్నుఁగై
కొనఁ, డిది వీనిలోప మనఁగూడదు, కృత్రిమరాజనీతి పం
డినఫల, మానుగాక వికటింపఁగ నేటికి మామ నాపయిన్?॥ 64

ఉ॥ నామతమున్ వచించితి, మనంబున నచ్చకపోయెఁ, బోవుఁగా
కేమి, చలంబువట్టి యది యింతలు సంతలు సేయనేల? పా
జీ మిసిమింతుఁడై తను భజించునటంచుఁ దలగచెనో? నిజ
క్షేమము దేశమున్ బరులచేతులఁ బెట్టుట యిట్టిదేకదా!॥ 65

మ॥ ‘మనచేయూత నిజాము నిల్పుద, మహంభావిగిచి నైజామె మా
రొక్కనుచో దాని నడంచి, మోగలులు ముక్కుంజూపకుండంగఁ బై
కొని, స్వాతంత్ర్యము నిల్పికొంద’ మనుపల్కుల్ మామకెగ్గయ్యె, న
న్ననుమానించె నవాబు, స్వార్థపరు లారా యెంతకుం జాలరో!॥ 66

తే॥ మొగముఁ జూచినయపుడెల్ల నెగిరిపడుచు,
‘సంధి గానీయఁ’ డంచు మచ్చరముఁ గొనుచుఁ,
దప్పుఁగొను రాజమాత పెత్తనముక్రంది
మనుటకంటె, నెందేనియుఁ జనుట తగదె?॥ 67

ఉ॥ ఇమ్మెయి నేఁ దలంపఁ బనియేమి? యతండు నతండు పొంగులా
భమ్ములఁ జూతుఁగాక గుణవతుని కెందుఁ గొఱుగలయున్నె? పూ
లమ్మినవీటఁ గట్టియల నమ్మఁగరా” దనుచున్, నిజామురా
జ్యమ్మును వీడిపోదలఁచె, సత్త్వమునుం దవమాన మోర్పునే?॥ 68

ఉ॥ మామయొసర్చినట్టి యవమాన, మరాజక మైనయూరు, నై
జామును మోగలు ల్గలియుసంధియుచున్, దననిశ్చయంబు భా
ర్యామణి కుగ్గడించె నతఁ; డామెయు మే లనిసమ్మతించి, ‘యి
ట్లే మనమేగుటొప్పుఁ; దడవేమిటి’ కంచని తొందరించినన్॥ 69

— పాజీ భార్యతోఁగూడ నహమదునగరము వీడిపోవుట .

తే॥ ఎవరితోఁ జెప్పఁగా మది నిచ్చఁగొనక,
సర్వసామగ్రిఁ గొనుచు, విశ్వాసపాతు
లైన సుభటులు గొల్వఁగా, నతఁడు పురము
విడిచె, గాని పురం బెటు విడుచు నతని?॥

సీ॥ తల్లిపొత్తిలి వాసి, తప్పితారుచు, దోఁగి
యాడిన రమ్యహర్ష్యములఁ జూచి,
చిటుతనాఁ డీడుబాలురఁ గూడియాడిన
కమనీయ కీఁడాంగణములఁ జూచి,
పరిణయోత్సవవేళఁ బట్టపేనుఁగు నెక్కి
వలగొన్న రాచబాటలను జూచి,
నిఖిలప్రభుత్వసన్నిధి దండనాథ ప
ట్టముఁ గొన్న కొల్వకూటమ్ముఁ జూచి,

తే॥ చూచుచూపుల నూరి, యంచులకుఁ గారి,
మగిడి, కనుతెప్ప తుదలంటి, మంచుదొరయు
నుడుకుఁ గన్నీటి నడచి, 'నికా విడుతు' సగచు
నదరుఁ బెదవుల పాజీ ప్రయాణమయ్యె॥

తే॥ గర్భదళములఁ బువ్రపిందెఁ గప్పికొన్న
పరువపుందీవ, చూలాలు, పసుపుఁ బూసి
కుంకుమముఁ బెట్టి, శివునింటికొడ లనఁగ
జీజియాబాయి ధవునండఁజేరి నడిచె॥

మ॥ తననాథుండు మనంబునకొ మిగులసంతాపంబుఁ గొన్నాఁ డట్లు
చనుతాపమ్మున డగ్గరించి, యుచితవ్యాహరసీహార సగ
జనితాప్యాయనుఁ జేసి, మో మెనసి, యత్సాహగబు దీక్షింప ని
ట్లనె “నాథా! మది నింతవంత గొననేలా? దీన మే లున్నదే?॥

ఆ॥ వె॥ ఈనిజామురాజ్య మెట్లైన మరకేమి?
చేయవలసినంత చేసినారు,
వినరు వారు, మిన్ను విడచీసె గైవ, మీ
ముండ్రపొదల లేదొ మొగలిపువ్వు?॥

74

మ॥ మనకుఁ జిక్కులుగూర్చు నీయవనసంపర్కంబు నిట్లుండఁగీ
సినపున్నెంబున కుత్సహింపవలె, గాసింబొంద మీకేల? కం
సునకుంబాసిన వాసుదేవుడ వటంచుకొ మిన్నుభావిగతు, నా
జనకుం డీసునఁ దప్పదారిఁ జనె, నిచ్చల్ పాపముల్ పాపివీ?॥

75

ఆ॥ వె॥ ప్రకృతిసాధనములఁ బటసత్త్వ మున్నది,
తపముఁ జేసి, దేశదాస్యమోక్ష
సిద్ధిఁ గనుఁడు, మీకు సిద్ధిపదా, భగీ
రథుఁడు గంగఁ దేరఁ బ్రభవమగును॥

76

మ॥ అని యావీరవధూవతంస ముచిత వ్యాపార మేపఁగఁ బ
లికన, పాజీ కనుదోయి విప్పలరఁ దెల్పిరి గొంతు, ముల్లాలిమే
లున కుప్పొంగె, బ్రయాణ మిత గను నాలో వెళ్ళి దూరంబుగఁ
గనుపించెకొ జటులాపతత్తురగ రింభాధూత ధూళిర్భరిత॥

77

చ॥ “వెనుకొనివచ్చె నీతురగవీరపతాకిని, యెవ్వలొకగా
ననుపునఁ బొంచి దూకి” రనియూరయి ట్లో నొకదూత వచ్చి, పం
య్యన శీ “లుకజీవిభుండు ప్రళయాగతకుఁడై మిముఁదాఁగి యావ్వఁగా
ఘనతర సైన్యమున్దొని, యెకాయక వచ్చె” ననియూర వచ్చి॥

78

§ “Lukhaji pursued him until the barriers of Phaltan were reached.”

చ॥ పడగను దొక్కఁగాఁ బడినపామువడిఁ జెలరేఁగి రోజుచున్
 “దడబడనేల? వట్టియనుతాపములేల? యతండొ నేనొ యీ
 పుడమినిఁ బాయుదాఁకఁబగవో, దిది పారము ముట్టి చూతు, న
 ల్లుడనియు మామగారనియు లోకము మ మ్మనకుండుఁ గావుతన్
 మ॥ తననీడన్ జగమెల్ల నుండవలెనో? తాఁ బాడినట్లులఁ గై
 కొని తాళమ్మును దట్టఁగావలయునో? కొండంతవాఁ డెవ్వఁడున్
 దనకన్న గుడిచేయియకాట తగదో? తత్త్వమ్ముజోకొట్టి, దే
 నినిఁగానీ తన కన్వయింపవలెనో? నే నింతసైరింతునే?॥ 80

చ॥ అడఁకువ - భీతిచేత, హితమాడుట - నీదయగోరి, గౌరవం
 బిడుటయు - నీమహిమపకృతి కేరు విధేయుడనాట, యిట్టియు
 గడి నను నమ్మి, నాపనులఁగైకొని నీదగుముద్ర నైచి, వే
 ర్వడి యసమర్థుఁజేసి, విడఁబట్టి ననున్ దఱుమాడుచుంటివే?॥ 81

తే॥ అయినదైనది, వట్టి వాక్యార్థమేల?
 యొక్కమునుకతోఁ జలియెల్ల నుడుగఁజీతుఁ,
 గొడుకును బడంతినిన్ గొంచుఁ గొంద తేగుఁ”
 డనుచు, దనసేవకుల కతం డానతిచ్చె॥ 82

క॥ షహజీపలుకుల యురవడిఁ
 దహతహపడి, జీజియా యుదారవిచార
 స్పృహణీయ వచనరచనా
 మహితంబుగ ననియె నాథుమది గుదిగొనుచున్॥ 83

చ॥ “త్వరపడనేల? కాలపరిపాకము సర్వము నిర్వహించు; ని
 ట్లఱిమినమాత్ర శూరుఁ డతఁ డయ్యెనె? మీరటు కాకపోతిరే?
 యెఱుఁగు జగ్గంబు, తాలిమివహింపుఁడు, భారతమున్దలంపుఁ; డు
 ధ్ధరభుజశాలున్ యదనుదొక్కుచు, మామకు బుద్ధిసెప్పుడి!॥ 84

ఆ॥ వె॥ బలములేదు, తగినపరికరములు లేవు,
వట్టిబయలుఁ దెగువ ముట్టనేల?
కదలిపోద మిపుడ, కాదేని జీజియా
బాయి తొంటి సత్యభామ నిజము”॥

85

5॥ అని సమయోచితంపుహితమాడు కుటుంబినిమాట కొగ్గి, ‘యీ
పని యుట’ వచ్చునాడు పరివారముపల్కుల నాదరించి, పై
కెనయు రుషాదవాగ్నిని జయించి, మహాజి నిజానుచూయులఁ
గొని పయవించె శత్రువులకుఁ దఱిగాని మహావంబుని॥

86

6॥ పరిణతగర్భయై యుడుకుఁబర్వుల కోర్వనిధిర్మహ్ని - ను
క్కఱినసుతుఁ గనుంగొని, యకగృహిణమా తనది నైవృత్తియుఁ
బటియలుగాఁగ, మీఁదిపయనమ్ముల మారుమఁ గొతనున్నా
న్నరుపురిఁ జేరి, యందుఁ జిననాఁటిసఖుం డగువానిఁ గన్గొనె॥

87

7॥ ఆ గుణశాలి ‘నింబళుక’ రన్వయరత్నము శ్రీనివాసరా
వీగతి వచ్చియున్నహితు నెంతయుఁగూడమి నానఁ ది, వ
ర్ణాగమలక్ష్మికిఁ గుఱుతులై కనులూర, మనోమయాగణం
స్యాగమ మొప్పఁ గొగిలిడె, నాతనితోడ మహాజి నైవృత్తిని॥

88

8॥ “లుకజీచేసిన దుర్ణయంబుమెఱుఁ గాలు న్నిప్పుఁగొననఁ దీ
టికలే, దేగెదనేను, నీ వతనిబారిఁబాపి, దాదోర్దేవ
తకుఁ జేర్చింపుమ యీమె, గర్భవతిగానఁ వెంటఁగ నోవఁ గ;
దింక నన్నుఁ బలవంతపెట్టకుము, నా కీమేలు సేకుంబుమి”॥

89

తే॥ అనుచు షాజీ కులాంగన నచటవిడిచి,
తనయుఁ దోడ్కొని, భటులతోఁ దరలిచనియె
దఱుముకొనుచు, లఖూజి తత్పురముసొచ్చి
శ్రీనివాసరావు గృహంబుచెంత నిలిచె॥

90

ఉ॥ అల్లుడులేడు, తోడిభటు లంతకు లే, రొకశ్రీనివాసరా
వల్లన వచ్చి యున్న కథయంతయుఁ దెల్పిన, నూర్పుపుచ్చి, ఘూ॥
రిలుమనంబుతో విణుఁగుఱించిన కన్నులతోడ జీవయా
యుల్లము దూసిపోవఁ బరుషోక్తులఁగ్రక్కి, లఖూజి గుట్టను॥

ఉ॥ “తప్పికొనెంగదే పరువుదప్పినశూరుడు! మీస మున్న వో
నిప్పని సేయనేల, యెదురెక్కి నిలంబడి పోరరాదె? యీ
యప్ప యరిప్రకాండము లయంబొనరించి, స్వదేశలక్ష్మికిన్
గొప్పకిరీట ముంచునట, కోటలుదాఁటెడు మాటలేకకో॥

సీ॥ నీమాటవినని నాతో మచ్చరించి, నీ

మతము సాధింపఁ గుచ్చితముఁబూని,
నీశ్రీనివాసుతో నీమేనమామతోఁ

గుటిలుఁడౌ మోహితేరులతోడఁ
గలయికల్నెఱపి, చొక్కపుఁజెల్పిఁ శ్రీ జుట్టాశ

కంబు నొండొరులతోఁ గట్టికొనుచు,
నను విడఁదీసి, యీసునఁ జక్కుముడివెట్టి

యడఁగఁద్రొక్కఁగ నిట్లు వెడలినాఁడ,

తే॥ గీ॥ విడి యెఱింగితి మొన్న, నీమెదపఁదీసి

చక్కఁబఱుపఁగా నిటు కాలుదొక్కు కొనుచు

వచ్చితిని, నీబలంబెల్లఁ దెచ్చి నిలుము

తేల్చెదను నేనొ వారలో దిక్కునీగు॥

ఉ॥ నాపెనుపొంది, నాదుకరుణంగొని యల్లుడవై ఘనుగడ్డనై
రేపునుమాపు న న్ననుసరింపుచు, నేటికిఁ గోఱవచ్చి, న
న్నాపుచు బుద్ధిసెప్పఁగలవా తులువా? నినుఁ జేరఁదీసిగన్
బాపపుఁ బ్రపజాతులకుఁ బాలిడిపెంచిన ముప్పుదప్పునే?॥

శ్రీ “He (Lukhaji) feared that Shahji might be reinforced
with the militia of the Nimbalkars” N. S. Takakh

—•— లుకజీ జీజియాల సంభాషణము —•—

- ¶ నా యుపకారమెల్లఁ దిని, నాకె దురంతము లెచ్చుచున్, విష
ప్రాయుడవైన నిన్ దఱిమిపట్టక, యాయువుముట్టి కుడిగా
దేయెడనైన దిక్కుగలదేఁ గొనిర” మ్మనునంత, జీజియా
డాయుచు, “నాగు-మాగు వికటంబుగఁ దాండవమాడ నీకిక్క?” 95
- ¶ అని కాత్యాయనివోలె దూకి, సముఖంబై, కుటఁ గెగపూరి, నీ
నినసింగంబటు రోజుచున్ బలికె “గానీ! దిక్కులేదేమి నా
కును నాభర్తకు? నాయువుంగొనెదవొక్కో? రమ్మ నేనుగ? నా
తనియర్థాంగము, నేమిచేసెదవొ, పుత్రబెట్టిదో చూచెద!” 96
- ¶ అంతరువెంచి, నీదుమరియాదలనెంచి, హితంబునెంచి వ
ర్తింతువుగాక, నీపలుకుతీండ్రము నీమదివేడి మొప్పు న
ర్తింతువొ, జీజియాచు గుఱుతింపవొ, చంపెదొ, చాప నీక్కున్?
యెంతకసాయి! వీవు మనియే, నను దిక్కులఁ జేయుచుగ?వే!” 97
- ¶ కెప్పుడ హుంకరించి యడికించెద, వాయుధ ముత్తచుగ? నీ
వెవ్వరిపైన? నీయెడఁద కింతవివేకము చాలదియ్యెనే?
గువ్వలుఁగూడఁ గాన్పులను గూరిమిఁబెంచుగ?గొబునగ? నీ
వెవ్వఁడవయ్య? యాదరణకెక్కరె యల్లుఁడు నాఁడుబిడ్డయు?” 98
- ¶ కనికర మింతలేనికొటికాడవు న న్నిరుపించ నీల, పు
ట్టినయపుడే గళ మ్మటమటించినఁ బోవదే? వెంటగ? నీ
య్యనువున వేటలాడ మనసయ్యెన? కిన్న? నుగ? మిగ? నీ
ర్తనమది సర్పజాతికిఁగదా, యొకమానవుఁ డ్లిసేయునీ? 99

¶ “Her father never excused the injury that had mortified his pride, and the turn of events, which made hahaji king-maker at Ahmednagar and Daulatabad, only aggravated this enmity. He retired to Bijapur hotly pursued by his father-in-law.” M. G. Ranade.

మ॥ ఒక కీడే యొనరించినాఁ డనుము, నీ వ్రదేకమున్ గొందువో?
 ప్రకటంబౌ మనజాధవాన్వయపుమర్యాదల్ దిగందోత్రువో?
 'లుకజీ యల్లున కిట్లొనర్చె' ననుచున్ లోకమ్ము పైకెత్తునిగ
 దకు నీయాదలవంతువో? ప్రణయబంధ మ్మిట్లు పోకాగ్తువో?

తే॥ వింతవేడుకఁ దొలికాన్పు సంతరించి
 బుడుతమన్మనిఁ గఁగిటఁ బొదివికొన్న
 సదయహస్తంబు లిపు డిట్లుపదిలపడెనె
 పదనుకత్తులఁ గుత్తుకల్ చిదిమిపోయె?

తే॥ పసుపుఁగుంకుము, నుదుటిపై బాసికంబు
 పెండ్లియుడుపులు, నునుసిగ్గుపెంపు దోఁప,
 నడుగులంటిన మ మ్మెత్తి, యాదరించి
 యిడిన దీవనపరమార్థ మిదియె, తండ్రి?

సీ॥ అనురాగనిలయ నాజననిమాల్యాదేవి

కడుపులోఁ గార్చిచ్చుఁ గనలఁ పీసి,
 కన్నీటిబుగ్గ బుగ్గలజాఱఁ గుమిలిపో
 యెడు నన్న 'యక్లోజి' యెడఁదఁ దుగ్గించి,
 తల్లితెక్కలపోవుఁ దలఁగని సాంభాజ
 భావిజీవితనౌక భంగపఱచి,
 కమియమాఁగినపండు గర్భపిండ మగల్గి
 కఱకుఁగాఁకలదాలిఁ గాగఁగఁజెసి,

తే॥ ఇంతప్రళయంబుఁ గలిగింపనేలనయ్య?
 కనికరములేదొ, పాపసంకటమురాదొ
 కన్నతండ్రివిగాదొ, యక్కసముపోదొ
 వలదవలదయ్య పచ్చనియిలు రగుల్పు!

సీ॥ రంగపంచమిపండుగన్ 'గులాల్బుక్క' యా
 డెడుమమ్ముఁ గని కూర్చిపడిననాఁడు
 పదిమందిబందుగుల్ బలిసినచవికె లో
 మెచ్చి కన్యాదాన మిచ్చునాఁడు
 పెండ్లిలో మెఱవడివెంట బెత్తముఁగొంచు
 జనుల బరాబరుల్ సలుపునాఁడు
 పుడికి బుద్ధులుసెప్పి, యొడినించి, మగనితో
 నత్తగారింటికి ననుపునాఁడు

తే॥ మొగమునందాడు నానందముద్ర నేఁడు
 చెదరి భయదమై నిప్పులుచెరుగుచున్న
 దయ్య! కనఁజాల నిను, నీ లయాంతమూర్తి
 యుడిగి, శాంతించి, సుప్రసన్నుడవు గమ్ము॥ 104

ఆ॥ వె॥ ఉబికి, రెండుకనుల నుగియాపచుచ్చది
 కన్న పేమ - నన్నుఁ గొన్న పేమ
 నాకెకాదు, చూడు నీకును, దాడి! యీ
 కనుల మూసికొనెదో? కాచికొనెదో? 105

ఏ॥ పసుపుం గుంకుము పూలు పూజలిడి, సాభాగ్యము శోభిల్లి, భూ
 మిసురవాతము దీవనల్ గురియ, నా మేలెది కట్టిది నీ
 పెసఁగన్ మంగళసూత్ర మిమెడను; దాడి! దీని సంతతులా
 ర," — సతీరత్నము వెక్కియెచ్చ నెదజూన్ సుద్ధాగరమున్॥

వ॥ పలపలఁ గంటిజా లురలిపాటఁ, గరాళకరాసి జూఁ, దొ
 ట్రిలునడ మీఱ, జాధవుఁడు తీవ్వనఁ బుత్రికదాపుఁజేరి, చే
 తులఁగొని, యక్కునన్ జొనిపి, తొంగలితెప్పలసోన లొత్తి, కం
 పాలసినబుగ్గల న్నిమిరి, యొడినకుత్తుకతోడ నిట్లనన్॥ 107

సీ॥ “కళవళపడి యెంతయలసితివే తల్లీ!

దయలేని నావంటితొడివలఁ,

దడిలేదు పెదవిపై, దడ తగ్గలే, దపా

యములేదుగాదె గర్భాశయమునఁ?

గనలుకుంపటి రాఁజుకొని కాటుపొగ సామె

గననైతి నిట్లంటుకొనుట, తల్లీ!

తఱియెంచి, యమృతమ్ముగురియించి, సాదనార్థి

నిలిపితివమ్మ! పెద్దలతపస్సు,

తే॥ ఆడుబిడ్డవు, దొడ్డయిల్లాల, విపులు

నిండుచూలాల, వీవు కన్నీరువిడువ

నాకులమునిల్చునే? తల్లీ! నన్నుఁ జూచు

చూడు నీపుట్టినింటికి శోభనములు॥

చ॥ ననువిను, సింధుభేడునకు నావెరుకన్ జనుదెచ్చు తల్లీ! న

పెనిమిటినిన్ గుమారుఁ బిలిపించెదఁ, గానుపు సంతకం దదన్,

దనయునిఁ గుస్తరించుకొనుదంపతులన్ మిముఁ దొడ్డిఁజూపులన్

గని మది సంతసెందు, నుపకారమయీ! యిది సమ్మతిపవే!”॥

చ॥ అని బ్రతిమాలుతండ్రి కిటులాడె “దయామయ! నీమనఁబువ

చ్చిన, దిదిచాలుఁ, జాలనివిశేషము దైవము నిర్వహించు, నా

ధునిపను పట్టులుండె, నిది తోయఁగరా, దభిమానశాలి నిన్

గన మొగమోడు, ఆయనకుఁగానిది నాకును నీకు నన్నిమే?”॥

ఉ॥ అక్షరమక్షరం బెఱుఁగవా తమయల్లునిచి తవృత్తి? ప

త్యక్షమగాదె నీ కెదిరియాడక యూరక జాతిపోక! శా

తిక్షము నన్యబుద్ధి గమనింపకు, త్రొంపకు ప్రేమవల్లి; న

లాక్షునితోడుగా నతనియం దొకదోసము లే; దెఱుంగవే!॥

తే॥ తండ్రియెడఁదలోఁ దనయకుఁ దాపుగల్గి,
యల్లునకు లేకపోవు పెంపైనఁ గలదె?
తలఁపకుమువేటు, నీ ప్రేమనిలయమునకుఁ
దలుపుమూయకు, మిదియె ప్రార్థనము తండ్రి!”॥

112

సీ॥ అనుమాటలకు బదులాడఁజాలక, లుక

జీ జాధవుఁడు సుతచేఁగు వట్టి,
“భయపడకమ్మ! నీపతియండ నుండు, మీ
జరిగినదంతయు మఱచిపోమ్ము,
తలఁచినమాత్రం తెక్కలుగట్టుకొని వచ్చి
వ్రాలెద, దూరమ౯వగిపుఁ గొనకు,
కనుగల్గియుండు, మీకానుపుసేయ మీ
తల్లి మాల్యాబాయి తరలివచ్చు,”

ఆ॥ వె॥ ననుచు బుజ్జగించి, యభయహస్తం బిచ్చి
వలయుధనము దీవఁల నొసంగి
శ్రీనివాసరావుచేతిపా’ పనురించి
జాధవుండు మరలిచనియెఁ బుట్టి॥

113

తే॥ ఒక్కదఱుఁడు, జయచందుఁడొక్కఁడొడి
రవని విపరీతదృష్టాంత, మ౯తెగాని,
కన్నబిడ్డకై పా’ణముల్ కరఁగిపోయు
తండ్రియెడఁదకు సహజవత్సలత యగుదే॥

114

ఆ॥ వె॥ పా’ణమెత్తుచూచి, పఁ దర్యంబిచ్చి
జీజియా మనంబుచింత లుడిపి,
తడవు కొంత గడపి, దాదోటఁ బిలిపింప
శ్రీనివాసరావు చెప్పిపంపె॥

115

— దాదోజీఖాండదేవునితో జీజియాబాయి శివనేరుఁజేరుట —

సీ॥ కఱకుఁజెండలు గాసి, కాఱుమబ్బులు గేఁగి,
చిమ్మచీకటి శెరల్ గ్రచ్చు కొనుదు,
దళతళమెఱపులు బెళవెళయుములై
కుండపోతలవాస గురిస వెలియు
సుప్రభాతమునాటి సురుచిరప్రకృతితో
భల శాంతగంభీర భానుకముల
ననుభవింపుచు, జీజియాబాయి విస్మయ
వికచనేత్రముల భావింపుదుఁడ

తే॥ గీ॥ నంతలో నేగుదెంచె, బ్రహ్మాస్వరూప
తా సుభగమూర్తియై వచ్చుతరణికరణి
ఘనుఁడు విశ్వాసి దాదోజీఖాండదేవుఁ
డనెడు సచివుఁడు బ్రాహ్మణుఁ డామర పురు॥ 1

క॥ వచ్చినయతని గని, సిరి
వచ్చినయటు చన్నయుసురు వచ్చినయతని
మెచ్చుచు, విచ్చినమొగమునఁ
దచ్చరణములందఁ గంటితడితో వ్రాలె॥ 1

తే॥ భర్త నెడఁబాసి, వాల్మీకిపదముల
పనవుచున్న సీతను దలంపుఁకుఁడెచ్చు
జీజియాబాయి నెత్తి, దాదోజీ చలువ
పొలపమున నూటడించుచుఁ బలి కన్గి॥ 11

చ॥ “అడలకుమమ్మ! నీచరితమంత యెఱింగితి; నీ విమల్భయ
పడఁ బనియేమి? నాయుసురు పందెముగా నినుఁ గాచికొందు, నె
ప్పుడు తగవేది, యట్టియనుపుల్ బచరించెదఁ; గాగ్యమేమియి
య్యెడ? శివనేరుదుర్గమున కిప్పుడ పోవుద” మంచు, నాతఁడు॥

తే॥ పూలపటపులఁ బల్లకిఁ బొందుపటచి,
జీజియాబాయి సందు వేంచేయఁజేసి,
తగిన పరివారముల్ గొని తరలిచనియె,
ద్రోవఁగాచుచు 'శివనేరు' దుర్గముసకు॥ 120

తే॥ ఉచిత పరికర భరితమా నొక్కమేడ
విడిసి, తండ్రియై దాదోజి వేయికునుల
నరయుచుండఁగఁ, బతిరాక లరయు చామె
కణ్వుచెంత శకుంతలకరణి నుండె॥ 121

❖ ❖ ❖ పాజీ తనక ర్తవ్యము నిశ్చయించుకొనుట ❖ ❖ ❖

॥ జున్నరువీడి, దాపయినదోట నొకించుకవేచి, మామయున్
జున్న తెఱంగు నాత్మసతి సౌఖ్యముగా 'శివనేరు' దుర్గము
దున్న తెఱం గెఱింగి, మదియూటఁబొంది, వహజి మీఁదఁబో
నెన్నుచు, బైపయిన్ మొలకలెత్తుతలగపులఁ దోఁగ నీగతి॥ 122

తే॥ గీ॥ "నెలలునిండినసతిఁ గాయు నెఱిఁ దప్పితు
నా? నిలుపులేని రాజ్యశాస్త్రముఁ దలఁతు
నా? పగలుగొన్న చుట్టల ననుసరితు
నా? యొకనిబట్టి దైవ మిట్లుండనేల?॥ 123

॥ ఇది యొకదుర్ఘటంబగుపరీక్ష, తితిక్షకుఁ దావులేనా, 'మీ
లిది' 'యిదికీ' డటంచు మనసిచ్చి, సహాయముఁజూసి, వెంటదూఁ
కెదననుమామ యిట్లు లడికించె, నిజాము, నాబు కొన్నమీ
లదిమి కృతఘ్నుడయ్యె, నిక నాత్మసహాయము నిల్చియుండెడి॥

॥ అనుకొనియుంటి, నాబలమునంతయు నుండి స్వతఃప్రగాఢ్యుల
క్కిని నెలకొల్ప, మామ యది ఛిన్నముభిన్నముసేసె, మామయే
యని యననేల, దైవమున కయ్యది యిష్టముకాదు; కానిహో
ననుపులుదప్పునే? యిటుల నందినకొమ్మలు దీలిపోవునే?॥ 125

ఉ॥ ఒక్కొక్కఁ డుద్భవించు, బలుపొందిన యాత్మబలము నూఁది లా
వెక్కుఁచు, ద న్నెదుర్చునవియెల్లను ద్రొక్కుఁచు, ది న్నడంబి
నిక్కుఁచు, నిప్పు - నీరమున, నిప్పుల - నీరము నేర్చికూర్చి వై
కొక్కెడు ధీరసత్త్వఁ, డిది యెల్లరకున్ దరిమాకొలంగియే?॥

ఉ॥ నా కొనగూడియున్న కరణములు లావఱియుండె, నొగునున్
బాఁకి పరాక్రమించె యవసప్రభుతాపముతాండవము, నా
యేక ధనుర్ధరత్వము జయింపఁగనోపునె దీని? నిప్పు డా
కోకిలవృత్తి యుత్తమ మగుంగద తెక్కలువచ్చుఁగదకున్॥

ఆ॥ వె॥ కడఁక సమయమొర్పుఘనుఁ బది యన్నదో

మోటుతెగువవాని మూర్ఖుఁ డనరె?

అడఁగుఁగాక, పేడియగుఁగాక, పెనువీఁక

నాలఁద్రిప్పువాఁడె యగ్జునుండు॥

ఉ॥ మోగలుపాదుషాహి తనుమ్రొక్కినవారలఁ ద్రొక్కి నైచు, నా
యాగమనంబుఁ గైకొన దహమ్మదురాజ్యము, గోలకొండలో
నా గుఱుతున్నవారలు గనంబడ, రొంటరిపాటు మేలె? నా
జాగిరుఁ జేరునేర్పున బిజాపురమున్ గదలించిచూడెదన్॥

చ॥ అగును మురారిపంతు సచివాగ్రణి యచ్చట, మేలిమాటఁ దీ
ర్పఁగలుగు నేర్పువాఁడు, కులబంధువు ప్రాణహితుం; డతండు
కగు నుపకారమారసి సహాయము నేయకపో, ప్రేలుమో
పఁగ నెడమున్నఁ గా లిడఁగవచ్చు, బరుడఁగవచ్చు నాపయిన్

తే॥ గీ॥ జీజియాబాయి నోమ దాదోడి గలఁడు,

భయములే” దని తలపోసి, భటులఁగొనుచు

దరలి, ‘భీమా’ తరంగిణి తటమువెంట

నడచి, ‘సూపా’ భిఢానమండలముఁ జేరె॥

క॥ ఆ మండలమున 'సూపా'

నామకపత్తనము దాన నవ్యవిభవశో

భామంజులమైతగు నిజ

ధామంబున విడిసి, కార్యతత్పరుఁ డయ్యె॥

132

॥ తనభటులందు నొక్క-యచితజ్ఞుని ధీరునిఁ బలుక-పొందువి
దెనసినవానిఁ జీరి, తగవెల్ల వచించి, 'హితస్తుఁగొంచు ర'
మ్మనుచు బిజాపురస్తునకు నంపి, నిజోద్యమస్థిఁ గోరుచున్
మునుకొని దుర్గముల్ బలఁగముల్ గమనిపుచుచుండె నుచ్చట॥

తే॥ ఇంతలోన బిజాపుర మేగిసట్టి

భటుఁడు చనుదెంచి యచ్చటివాఁడఁ దెలిపె

దాన లాభములేమి వ్యక్తముగఁ దెలిసి

యరయుచుండె స్వతంత్రరాజ్యంబు శేరుపు॥

134

❖ శివాజీ జన్మవృత్తాంతము దాదోజీ షాజీకిఁ దెలుపుట ❖

॥ అలసాయాత సమీర సంయమిత సంధ్యా గర్భవిరిభిన్న
దళ బాలారుణ పాదవోదన దళన్మందేహ సందోహాత్మ
చెలువొ నొండొకసుప్రభాతమున షాజీ కాల్యకృత్యంబులన్
గలయన్ దీరిచియుండ, వచ్చె సటకున్ దాదోజీ మోదంబున్ ॥ 135

॥ విచ్చినమోముతో, విరియవిచ్చినకన్నులతోడఁ జేరఁగా
వచ్చి 'సుపుత్రలాభమున వధిలు' మందు శుభాశిష్యుని
క్రొచ్చినఁ, బొంగి మేనఁగలక్రొన్నగలెల్లను నిల్వదోపుగా
నిచ్చె షహాజి యాతనికి, నెల్లరకున్ దగఁ బండఁ గానుకల్ ॥ 136

క॥ "జీజా సుఖమున్నదె దా

దోజీ! సుతుఁడెట్లులుండె? దోసన్ములు లే

వే? జాతకమెట్టిది?" యని

షాజీ ప్రశ్నింప, నతఁ డెసఁగ నిట్లనియె॥

137

ఉ॥ “ఏయెడరున్ దపోబలము నెట్లలమున్? సుఖముగడ జీజియా
బాయి, కుమారుఁ డున్నత శుభంకరలక్షణ లక్షీతుగాను, రా
జా! యవిజయ్యతేజమున కాస్పద మాముఖమ డెలాబు ని
ధ్యేయమ, యిట్టిమూర్తి గలదే జగమొదని నాగుఁ దోచెనున్”

ఉ॥ మూడవకన్ను నెన్నుదుట, ముమ్మొనవాలు కరమ్ముసాగు, రే
తేడు శిరమ్మునందుఁ జిగిరింపక, నాఁ డనసూయయింటఁ బా
రాడినపాపఁడే మనగృహమ్మున నేఁ డుద యుచేసేమొ! శ్రీ
కాడినవానిచాయ లవి యట్టివి; ధన్యుడ వీవు భూవరా!”

తే॥ శి పదియునేనూర్ల నాలుగుపదాల నొమ్మి
దైన శాలివాహనశక హాయన మూలఁ
బ్రభవ వైశాఖ సితపక్ష పంచమీ రు
జాంక వాసరమున సుతోదయము రాజ!”

క॥ శివ మార్దానక్షత్రము
శివదైవత, మమృతకరుఁడు చెందిన శేఖర్
గవి దైవత వృషరాశి
భువనోద్ధారకుఁడు సుతుఁడు పుట్టె నచేంద్రా!”

శి “క్రీ॥ శ॥ ౧౬౨౭ సం॥ ఏప్రిల్ నెల ౨౫ తే॥ కలిగెను రుద్రాక్ష, శాలి గ
విక్రమ ౧౬౨౪ ప్రభవ సం॥ వైశాఖ శు॥ ౫ మంగళవారము ౧ -రన, ఆర్ద్రాక్ష
అతిగండ ౩-౩౨, బాల ౧౯-౪౪, దివి ౧౬-౩ త్యా ప్ర ౩-౧౦, అహస్సు ౩౦
భుక్తి ౧-౪౦, ఈశోజన ఉదయాది ౫-౩ ఘడియలకు వృషభాగ్నిమండల నడు

— శ్రీ శి వా జీ జా త క చ త్ర ము :—

	ర బు	ల	చం
కు శు	రాశి చక్రము		రా
క్షే			
	గు		శ

	శ	ల	శ
రా	అగ్రాక్షత్రము		శ
కు	బు గు		

“శ్రీశివాజి జాతకగ్రంథము.” తెల్కపల్లి వెంకటసుబ్బాస్వామి

తే॥ ఆర్యమతములఁ బరులు తాపాడునాఁడు
శంకరాచార్యుఁగన్న నైశాఖపంచ
మీదినంబిది నేఁడు జన్మింపఁజేసె
నపరశివు, నెట్టిమేలు ముం దరయఁగలకొ॥” 142

తే॥ అని పలుకు ఖండదేవువాక్యముల కిలరి
‘సర్వమును శ్రీభవానీప్రసాద’ మనుచు
సంతసముఁదెల్పి, మనసులో సరదాకొన్ని
చిటితలంపుల మాజీ వచించె నిలుల 143

మ॥ * “మును మాతండ్రికిడెక్ భవానియె వరంబుల్ గొన్ని ‘నివాళము
దనఘుం డొక్కఁడుపుట్టు, నాతఁడు స్వరాజ్యము బ్రతిష్ఠించి న
ల్పును ధర్మస్థితి, యిర్వదేవు తరముల్ పొల్పారుఁ ద్రాదాప్య’ మ
చని, యీనాఁడవి నిక్కమైచటుతలపై కోర్కు - యారిచిడె” 144

ఉ॥ ‡ మున్నొకనాఁడు నిద్రఁగనుమూసిన నా సోయాగి కోఁది, ప
చిన్నెలె పల్కి, పండ్లొకటి చేతనిడెక్, జన, ముగ్ధులచి
విన్నది జీజయాను వినిపించి భుజించితి మాఁగలము, నా
డిన్నియు స్వప్నగాధ, లవియే నిద్రమయ్యెఁ గ్రహక్రిమముగ 145

* Goddess Bhavani declared to Mallojee, namely, that
“There shall be one of thy family who shall become a king
he shall be endowed with the qualities and attributes of
Sambh, he shall re-establish and preserve justice in Maha-
rashtra, his reign shall form an epoch and his posterity
shall mount the throne for twenty-seven generations.

Page 71 A History of the Mahrattas, by James Grant Duff.

§ One night he (Shahji) dreamt that a Hindu anchorite
put a mango in his hand and said “Share the fruit with
your wife and you will be the father of a son, who will be
the incarnation of the God Shiva” When Shahji awoke

సీ॥ అహమదునగరంబునం దున్నయపుడె మా
 యిరువురిలోఁ దోచె నివియరెండు
 జాధవుండిచ్చిన చనవు వాని భరించి
 పాదుల నెదిగించి ప్రోదిసేసెఁ
 బ్రతికూల కాల తీవ్రతరేఁగి, యింతలో
 వానిసుస్థితికి నెవ్వగలు గూర్చె
 నిజసత్వమెనసి పూనికమెట్టి తఱిఁబట్టి
 యనుకూలగతి నిప్పు డవశరించె

తే॥ ౧॥ నవియసుమ్మ స్వతంత్రరాజ్య ప్రతిష్ఠ
 యొకటి, జీజియాగన్న యభ్యుదయ మొకటి
 నేను దానిని, నీవుదీనిని భరించి
 పెంచుదము, దానినిది ముందు పెంచుఁగాక॥

తే॥ ౧॥ శ్రీ శివాదేవికరుణ నాన్జించుకతన
 నిపుడు శివనేరుదుర్గమం దెనయుకతన
 ముందు హైందవధర శివం బందుకతన
 నితనికి 'శివాజి' యనునామ మే నొసర్తు॥

చ॥ ఇకఁ బయనింపుమీవు, బరువెల్లను నీపయి నిల్చియుండఁ, బు
 త్రకుఁ గనిపెట్టి, జాగిరులరాబడిఁ బెంచుచు, రాజ్యభారము
 సుకముగఁ దీర్పు, మీ వనుపుసొమ్మున సాగుచురుగఁ నానుపూ
 నిక, తగుసూత్రధారుడవు నీవ గదయ్య స్వరాజ్యనాథుడవై॥

from his dream, he found a mango in his hand, visited his wife and shared it with her. The offspring of this reunion was the birth of a little boy

Page 181 "Great Men of India" by Rush Brook Williams

౧ "and he (Shahji) was himself secretly preparing for the inauguration of an independent sovereignty" N. S. I.

తే॥ జరుగుసంగతులెల్ల నీ వరయుచుండి
వలయుచో సాయ మేదైనఁ బంపుచుగాడు,
మరుగుమీ” యంచు దాదోజినంపి, తాను
సమయసముచితసన్నాహ సహితుడయ్యె॥

149

సీ॥ ‘అలజహంగీరు మోగలుపాదుషా పోయె’
ననువార్త నింతలో నతఁడు వినుచు,
‘దైవము నాప్రయత్నము మెచ్చె, నికఁ గొంత
యడఁగు మోగలు దాడయాత్ర’, లిష్టు
డహమదునగరరాజ్యము నన్నుఁ దాఁకలే,
దనుకూలమిది’ యని యపు డకదలి,
‘భోక్తసలే’ కుల మూలపురుష వాసస్థాన
మగు ‘వెరోళా’ ప్రింత మాక్రమించి,

తే॥ బలిసి, ‘జున్నరు’ ‘దాలతాగా’ ‘దహమదు
నగరు’ ‘సంగమనేరుల’ నహమఁగ్గి
దేశమును గెల్చి, నైరులనేడ మహించి,
యచట ఖి షాజీ స్వతంత్రరాజ్యమును నిలిపె॥

150

చ॥ పృథులతరంబు ‘భీమగడ’ పెద్దలుగట్టినకోట నేరగిల్ల
శిథిలతఁ బొందియుండ, షహజీ యరి చిక్క-నొసర్చి, నాగి
ర్మధనబలంబు లందుఁ దొరక ‘షహజీగడ’ మున్న పోగు
బ్రథితముగా నొసర్చి, యరి పాపుగ నొసరును, యి గొప్పరాజుల

✽ “He brought within his grasp all the Balaghat (upland) country from Junair and Sangamner to Ahmadnagar and Daulatabad and attained to great power ”

Page 249 ‘The Modern Review’ September, 1917.

‘The Rise of Shahji Bhonsla’ by

Prof Jadunath Sarkar, M. A., F. R. S.

ఉ॥ కాలము కొంతవోయె, నట 'ఖాండిషు' నేలెఱు 'కాన్డహానులో
 డీ' లయకాలుడై ప్రతిఘటింపగ, వాని నడంపవచ్చె నా
 భీలత షాజహా, నతఁడు పెంపుమెయిన్ దనపైకి వచ్చువో
 నాలము పోలదంచని షహాజియు సంధియొనర్చె వానితో॥ 15

తే॥ కన్దుడిచి పాదుషా నిట్లు కలియఁబలికి,
 కన్ను బెదరించి నైజాముకాసుగట్టి,
 కన్నుగలిగి స్వరాజ్యంబుఁ గాచికొనుచుఁ
 గుఱచవాయ నైజాము లోఁగొనియె నతఁడు॥ 16

ఆ॥ దండుగట్టుకొని, 'పరెండా' పురమ్మరు
 గెలిచి రాజధానిసలిపి, యందు
 విడిదిసేసి రాజ్యవిభవ మేలుచుచుండు,
 నపుడె యొకవిపర్యయంబు జరిగె॥ 17

—*— లుకజీహత్య, షాజీ జీజియాల పరిశోధనము —*—

సీ॥ తమువీడి స్వార్థలాభముఁగోరి, మోగలు
 పాదుషాపాదంబు వట్టి ననుచు,
 దమమర్మములు సెప్పి తంత్రముల్ నడిపి, చింత
 గలులదాపునఁ దమ్ము నలిప ననుచు,
 దమకుఁ బ్రాప్తినయ్యు తము షాహాదీ దోలి,
 తమకు చౌర్యల్యంబుఁ దోర్చి ననుచు,
 దమరాజ్య మతఁడు కొంతకుఁగొంత గ్రహించి,
 చుండ, నూరక చూచుచు ననుచు,

తే॥ ఇంత లుకజీకుతంత్రమం చెంచి పొంది,
 నమ్మకముఁజూపి, రాజకార్యమ్ముపేరఁ
 బిలువనంపి, నిజాంనవాబులు వధించి
 రతని సకుటుంబముగ సభాభ్యంతరము॥ 18

॥ ఒకనాఁ డాపహజీహితుండగు నిజాముద్యోగి యే శించి, చీ
లికలైయున్న నిజామువిప్లవము లోలికదెల్పి, 'మోసంపుట
ల్లిక సుల్తానులు గొల్వకుంబిలిచి బల్మిక్ బుత్రునికా బాత్రునికా
లుకజీజాధవుఁ గొంతుకోసి' రనుపలుకుల్ వలకఁగా నుగ్రుచ్చె॥ 156

॥ “ఏమేమీ? లుకజీవిభుక్ దునిమినారే? కొల్వకూటమ్ములో
నే? మోసంబానరించియే? తెగువయేమీ త్రుళ్లిపాటుత? సుం
తే మామాటఁ దలంపరే? తలఁచినారే దిక్కులేదంచు? నై
జామెల్లకా దిటమానటంచు నడియాసకాజేసి చెగ్గాడినే?॥ 157

॥ వాలుకాడులునుబూని బట్టబయలకా బారాడి పోరాసుమిక్
లీలాకేళి నరాతిమస్తముల బల్మిక్ దున్నికూఁగొడి, మీ
సాలకా ద్రిప్పిన నొప్పుఁగాక, యిటు మూసకామ్రగ్గుచుకా, వాటులు
ల్లాలై కూరలుగాయలుకా దఱుగుతీర్పా నేర్పు వీరాళికికా?॥ 158

॥ మోగల్ సైన్యములుకా బిజాపురబలంబుల్ చుట్టి ధట్టిగదనాఁ
డీ గాండ్రంపులులేవు, నేడు పులులై నే, యిట్లు వేఁచా? నీ
మోగల్ పాదాపహాను జేరుటయె తప్ప? తప్పు దొడిగిమికో
యిగోషాతెరగుద్దులాటలివి? ఛీ! ఛీ! యింత కార్పణ్యమే?॥ 159

చేసిరి చేతనైనపని చీకటికొట్టిన, దీని శాత్రువు
ల్మాసిరటంచు నూటటఁ జెలంగిరాకో సులతానుగారు? వి
శ్వాసనిహంతలకా బులిమి పామెను దాక మరాఁసుఁ డివ్వఁడ
నీసుదొఱంగఁడం చెఱుఁగఁడ? యిక్కనైన నెఱుంగకు నొక్క?॥ 160

ఒకచో మామకుమాకునుకా గలుగుఁగా కొక్కింత నీదమ్ము, కిం
టికినికా తెప్పకు దూరమానె? నుదిఁ గొటిల్యూబుఁ గొట్టిపుదుకా
లుకజీజాధవు నట్లుసేసినపు, డల్లుండైనవాఁ డింతతే
లికయైపోయె! గులావమాన మొకతాల్మిక్ మ్రింగువారుందు రీ?॥

తే॥ అనుచు, నవమానధూతరోషాగ్ని యొకటఁ
గుములుచుండ, వేత్రాకట దిక్కుదరిలేఁ
కతినహత్యా విదీర్ణాంగకములఁ బొరలు
చున్నచుట్టాలు మదికిరా నూర్పువుచ్చి!

మ॥ “కసరుంబిందెల దూసిపోసి చిదుమంగాఁ జీతుల్కొండెనో!
నిసుగుల్ దిక్కటి యెంతగాఁబదరి ‘తండ్రి’యంచు నాపోయిపో
యసిధారన్ జలిపించి పైబడెడు హత్యాభృత్యులన్ గంచు, వ
నసహాయుండయి మామ యెట్టి మరణాయాస బునన్ గ్రాఁగెనో

అ॥ వె॥ ‘అందఱుండి తండ్రి యాడఁబోయెనే!

యాపువీరుఁ డొక్కఁడైన లేడ!’

యనుచుఁ బనవు జీజియాబొయిమొగ మొట్ట

చూడనేర్తు! మొగము చూపనేర్తు!”॥

చ॥ అని బలితంపుఁజింత నురియాడుచు నూర్పువుచ్చి, జీజియా
కనువుగ వార్తనంపి, యెటులైనఁ బగందెగఁదీయఁ గొంతయో
చనగొని, జీజియామది విషాదదవాసల మార్పు నొప్పు డొ
ప్పని కడుతొందరంగొని, పహజి చనెన్ శివనేనుకొంటుకున్॥

చ॥ పరుగులువారుడెందమునఁ బర్విడి, రాజగృహాబుడఁసి, బా
వురుమనియున్నవాఁకిటికిఁ బోఁ దడుమానుచు ముగిసి, ని
వ్వెఱగొనియున్న సేవకుల వెల్వెలఁబోయిన భాండదీపునిన్
నెఱిదురపిల్లుభార్యఁ గని, నిల్విన నీరయి నిల్చె దాపునన్॥

చ॥ నిలిచిననాఁధు గాంచి, మదినిండినశోకము పొంగి నెన్నుచు
ప్పలఁగురియన్, జిజాంబ “యెడఁబాసెఁగదీ గుఱ్ఱవెనెగురు! మి
మ్మల మముఁ గాచుకోట పడిపోయెఁగదీ! యిఁక బుట్టించితిద
సలు చెడిపోయెనే! పరువుచాలనిబిడ్డలఁ జేసిపోయెనే!॥

|| అక్కా! అంతటివాని కిట్టిమరణంబా! గొఱ్ఱలబట్టి గొం
తుకలగోయు కసాయులట్లు కొలువందున్ దండ్రీకబిడ్డ వి
డ్డకునున్ దండియు దిక్కులేనిగతిఁ గట్ట చుట్టిమట్టాడిరే!
యొక్కడే నించుక జాలిగుండెగలుగండో! కాంచడో బిడ్డలన్ 168

సీ॥ మొనమొన్న నేగదా జననిఁ బంపుదుసంచుఁ
బోతివే యెటు మాయమైతిశండి!
పసుపుకుంకుముతోడ నెసఁగుమహాలక్ష్మీ
తల్లి కీకడవ్రాత తప్పదయ్యె!
'నే నుంటిఁగాదె యక్కా! నీకు భయమేమి'
యంటివే యన్న! యెందుంటివయ్య!
పూలుగందమువెట్టి పూజించునిలువేల్పు
లోకరైన వచ్చి యాదుకొనరైరె!

తే॥ తొలఁగితివె నన్ను! నీప్రేమనిలయమునకుఁ
దలుపుమూసితివే, తండి! తరలిగో శి!
కన్నసంతాన మిటు బైలుగాలిఁదోలి
కన్నుఁగవ మూసికొంటివే! కన్నతండి! 169

రోసముదూసి, నాఁ డొడలెఱుంగక యేమిశపించి, యీవిప
ర్యాసముఁ దెచ్చికొంటిరా గదా జనకా! 'చిటిమన్నుఁ శిగిద' ను
చాసలుమీఱ నీదునొడియం దిడ నోచుఁగనైతి, వ్యసనా
యాసమగాక నేను సుతనై నుక మీమిఘటింపఁ గల్గిరా? 170

తే॥ గీ॥ రక్తమునుబోసి నైజామురాజ్యమెల్లఁ
బెంచితివి, వారు నిన్నిట్లు త్రుందినారె?
నీదుబలమును దేజంబు నేటి కగ్గి
పలుకు లయ్యెనె వారికన్నులకుఁ దండి! 171

తే॥ గీ॥ వేచి హైందవసంపదల్ దోచికొనఁగ
యవను లనుపుమై ఈదీప మార్చినారె॥”
అనుచు, నాధునిమోమునై పెనసిమాచి
యెలుఁగు సవరించుకొని, యామె పలికెన్గిల్లు॥

ఉ॥ “కన్నులుచెమ్మగిల్లఁ దటకాపడి నిల్వఁగ నేల నాథ! మీ
పున్నెము నాదుపున్నె మిటుపూచిఫలించె, గణించె సర్వ, మీ
కన్నులయూట మామ కొడికంపుఁదిలోదక మిత్తువో? శేగం
గొన్న కసాయిదాయగమికుత్తుక నెత్తుదుదోయి లి ప్తువో?॥

చ॥ ఒకయభిమానవంతునకు నోర్చుకొనందగుపాటియే కిరా
తకజన దుర్విహారమిది? దర్పసమగ్ర భుజాగ్గళిచ్చిదా
వికలితరాజలోకుఁడగు వీరున కేమివచింపఁ? దాక్షిణ్య
రకుఁ దగు మామ, యా పరశురాముకృతశ్లశ నిర్వహింపవే॥

ఆ॥ గీ॥ పుట్టినిల్లు తఱిగిపోయు సశ్వత్థామఁ
దలఁచుకొన్న ద్రుపదతనయ వైతి,
బావసాయ మందుపాఠ్యండువోచు, నా
కంటిసీటఁ బగఱఁ గాల్పవలదే॥

చ॥ కరకరగోయుచున్న మదికాఁకలకున్ నిలు కోపలేక, య
తరువును దాఁటి, కొంతబెడిదమ్ముగ నాఢిశినేము! వేలుగా
నరయక యీసముద్యమమహాభరమున్ దరిల్లేదు; మఱుగ కే
తెరు వుచితంబొ దానిని విధింపుము, నీమత మేరు ద్రోహిద॥

ఆ॥ వె॥ నాయభీష్ట మిదియ, నన్ను మన్నింపుము,
దుడుకుఁగొనకు, మలఁతఁబడకు, మోహకు
మఱచిపోకు, నాదుమంగళసూత్రమ్ముఁ
గాచికొనుచు, సవ్యసాచి వగుము॥

1. ఇది యొకసాధనంబ యగునేమొ తలంచిన నూత్నరాజ్య సం
పదకుఁ, గృతజ్ఞతఁ నెఱపుపట్టుదలఁ బది నెక్కి, దుష్టులఁ
మదమడఁగించి, ధర్మగమనంబుచు బెంచి, స్వరాజ్యస్థితి కా
స్పద మగుఁగాక నీదుకరవాల కరాళ విహార నైఖరుల్”॥ 178

1. అని తగవార మేటితెగువార మనంబునదూయు జిజియాఁ
గని షహజీ వచించెఁ, “గలఁగఁ బనిలేదు, నిజమ్మ వల్లిగఁ. శే
యనుచిత మేలగల్గు? దిటవారిన దిప్పుడు నామఁబు, మా
నిని! యిదె వాల్కుగైకొనెద నీహృదయమ్ము నానఁబెట్టుదుఁ”॥ 179

1. కనె నిన్నుఁ, గొనె నన్నుఁ, బెంచె ననురాగంబుగా యివాఁక, న
య్యనఘుఁ ముట్టమదాంధులఁ జెఱుప కే నల్లుఁడనే? బీటగాఁ
జనుఁగా కొక్కఁడుదిక్కులేనిగతి నైజామెల్ల; ఆనాఁడె వా
డని నీమోమును గందు, నిమనసు ముట్టంగిందు, దీక్షావతీ!॥ 180

తే॥ గీ॥ కొలుతుఁ జాణక్య చంద్రగుప్తుల తపఁబు,
నిలుతు నీమాట, నామాట నిలికికొను,
భయపడకు నన్నుఁగూర్చి, యాపఁబు నీకుఁ
బొడమునో! వీరపత్నివి, సోమువత్తు”॥ 181

॥ అని జీజాసెలవంద, నామె మొగమిత్త మొగంగుట్టి, గాఁ
చిన ప్రేమైకఫలంబుగా సుతు శివాజీఁ జేరిక నిచ్చ, ఆ
తనయుఁ గొంగిటఁ జేర్చి, ముద్దుఁగొని, చేతఁ ముగిసులేచువ్వి, ని
చ్చినమోముఁ దనుపారఁగాఁ గనియె పా! శ్పత్తి నేత్రములు॥

తే॥ గీ॥ చూపు మరలించి, భార్యకు సుతుఁడొసంగి,
‘ప్రాణపదముగా నితనిఁ గాపాడు’ మనుచు
నచ్చగాఁజెప్పి, దాదోజి హెచ్చరించి,
గుండెదిటవున పాజీవిభుండు చనియె॥ 183

ఉ॥ పోయెడునాథుఁ జూపులెడవోయెనునంతకుఁ జూచి, దీక్షియా
బాయి మదిన్ మరల్చి, “యొకపాపముఁ జేసితి నేమొ! శంపుమై
బోయె, సహాయమేదయినఁ బుట్టునొకో! కులగైవతము కా
త్యాయనియే మమున్ మనుప నాదరు” వాచు నిమిలితాక్షియై॥

తే॥ “ఉడికిపోయినమనసులో నోర్చితేక,
పుట్టినింటిమమత్వ మాపుకొనలేక,
దుడుకుచేసితి నేమొ! యాయెడరుఁ గాఢి
చేరఁదీయుము, విభుని రక్షింపు ఇది!”॥

చ॥ అని పరమేశ్వరిం గొలిచి, యారట మూలము మూలఁగోవ, నా
ధునివిజయంబు నభ్యుదయదోహదమున్ గలసోయిదుఁడే, నో
పినకడఁకన్ పహజి తలపెట్టిన కర్జముఁజ్రోవలెన్చి, మి
త్రునిఁ గనఁబోయె జున్నరుకు, దూరవిచారస సూన్యసహాయతి॥

❦ షాజీప్రతీకారప్రయత్నము — కౌడవవినిపానము ❦

ఉ॥ వచ్చిన నెయ్యునిన్ గరమువట్టి, మంబునుముట్టి, లోనికన్ చ
జొచ్చి, గతాగతములగుచొప్పులెఱిగి, భవిష్యదస్థమున్
ద్రచ్చి, హితాహితములఁ దిరమ్ముగనారసి, శ్రీనివాసరా
వచ్చుఁజెల్మికల్మి యలరార వచించె నుదారఘోరణి॥

చ॥ “జరిగినదానిలోఁ గల దసహ్యవిషం బమృతముఁగూడఁ, దొం
దరపడరాదు, వార్ధిమథనంబున మందర సర్ప కూర్మ శం
కరులును మోహిసీసతియుఁ గావలె ముప్పుదిమూఁడుకోర్కె ని
ర్జరు లొకత్రాడు లొగవలె ద్రాగవలెన్ సుధ; లక్ష్మీ రావలె॥

ఉ॥ ఉన్నవి కొన్నిసాధనము, లోర్పుమెయిన్ సమకూర్చుకోఁదగున్ మ
గొన్నిటి, గడ్డిపోచలనుగూర్చి పెనంచిన మస్త్రుటనుఁగూ
బన్నఁగవచ్చు, నామతముఁబట్టుము, సర్వసహాయసంపదల్
మున్నుగఁబెట్టి నీదుతలఁపున్ గెలిపించెదఁ; గొంత యాఁగుమీ॥ ॥

సీ॥ నాసేన నీచునైన న్యము చేరిపోరినఁ

జాల, దీయరుల గగ్గోలువలుప,

మహితుండు నీమేనమామ 'వెంకోజి ని

బభుకరుఁ' డతనిఁ జేపట్టవలయు,

బలియుండు గుంపెడుబలఁగమ్మువాఁడు 'బా

జీమోహితే' వానిఁ జేర్పవలయు,

వారిసాహాయ్య మేర్పడినచో మనకత్తి

కెడురొడ్డువాఁడులేఁ డిగతనిజమ,

తే॥ గీ॥ అందు 'బాజీ' దలంచినాఁ డతనిచెల్లె

లల 'తుకాబాయి' నీకు నిల్లాలిఁజేయ

ననుమతింపుము నీవు, నే ననువుపలుతు

నదియు నిదియును, నూతనాభ్యుదయభంగి॥

190

॥ ఒక విడదీయరాని కొతుకున్నది నీకును నాకుఁగూడ దా

నికిఁ దగునుత్తరంబు గమనించుట నీపని, నాకుఁ దోచి

తకుఁ దగుధర్మ మందు బహుదారపరిగ్రహ మిట్లు, నీవు కా

ముకతనెసంగి మాటువలపుంగొన, విందున దోసమున్నదే?॥

191

। ప్రాణయోపాసకులైనదంపతుల తాత్పర్యము న్యభ్యాస గి

దని యానందమయాద్వయంబు, యనుసాధా మ్ముఖ నేర్పుదు

చినవా రన్నిసమన్వయించి, విజయశ్రీఁగంగు; ర్హిస స

మనసున్ డగ్గటి, జీజియాదలఁచి, సౌమ్యం బుత్తరం బీదగున్॥

192

। కడఁక బూనిన కార్యనిర్వహణదీక్షాదక్షతఁ బొందు; మి

ప్పుడు పేరందినవానిలో మొదట దీ 'మోతే' కులం, బిట్ట వ

గడపుంజట్టటికంబు మే ల్దలఁపు, మేకగ్రీవమిత్తగ్గిండ్లనై

యడుగంబూనిన సన్నుఁ జూడము కుమారా! సన్నుతిఁ జూపుమి!"

తే॥ గీ॥ అనెడుచెలికాని వేడుకో లవధరించి,
ముందువెనుకు భాగోగుల సందడించి,
యరమరలువాయఁ బ్రణయమర్మరము లణఁచి,
పొందికలుమీఱ, పాజీవిభుండు పలికె॥

మ॥ “సుకముగఁగట్టముఁగూర్చి నేఁ దలఁపఁ, గ్రచ్చుల్ గ్రచ్చులేమైన,
మకునై కార్యముఁ గొంటి, దానిగెలిపింపన్ నిన్నుఁగ్రాపించితిన్
లుకజీ పోయినమీఁద నీ వతనియట్లున్ నాకు సర్వాస్థసా
ధకుఁడౌమామవు, నేనుసాధనమ, సాధ్యం బెట్లొ సాధింపుమీ॥

చ॥ ఎఱుఁగుదు జీజియామది, యొకింతతొనంకనికుండ, కార్యబు
ధురతయెఱుంగు, నా నడచుతోవ లెఱుంగు, మఱుంగులేదు, క
న్పటచియయుండె నామతముఁబట్టఁగ సమ్మతి, యెస నామె నే
నరయుదు, నీవు నీతలఁచినట్లుగఁ గార్యము న గఁదోలుమీ॥”

చ॥ అనుషహజినుడుల్ విని, మహాముదమందుచు శ్రీనివాసరా
వచుపదమేగి, కార్యగతులన్నియు సిద్ధముసేసి, పుష్టిపె
త్తనమున నిల్వపేకయును దానయి లగ్నమువెట్టె, పుత్రయా
యనుమతి మెల్లఁగైకొనె షహాజియుఁ, బెండ్లికిఁబోయి రెల్లరున్॥

తే॥ గీ॥ పరిణయోత్సవ మతివైభవమున జరిగి
విందువేడుకల్ గొని బంధువితతి యేగఁ
బ్రతిననెరవేర్పఁ దొందరపడి, షహాజి
శ్రీనివాసరావును జెంతఁజేరి పలికె॥

— ✽ — నైజాముపై పాజీదండయాత్రలు — విజయము ✽ —

చ॥ “అనుకొనియున్న శత్రువిలయం బనుషాహామముఁ దీర్చకుండఁ
అని కసిరేగ వారిరుధిరమ్ము వసంతము లాడకుండ, బో
రన జయలక్ష్మిఁగైకొని పురమ్మున నుత్సవమేగకుండ, నీ
వొనరుచుపెండ్లి పూర్తియగునో? యవశిష్టము నిర్వహింపుమీ॥ !

సీ॥ అహమదునగరరాజ్యంబు కల్లోల సగ
 కులమాట నిది యనుకూలవేళ,
 యటఁ బ్రధానామాత్యుడైన పత్తేఖాను
 చెఱఁబెట్టఁబడియె, వజీరుపదవి
 రాఁబట్టె ॥ దన భార్యరాయసౌరమ్ముల
 సంపి 'హమీదుఖా' ననెడియవనుఁ,
 డతఁడను సులతానుఁ డనువుమైఁ బిలిపించి,
 వంచించి మామఁ గుప్పె చినాగు,
 తే॥ మొన్న జున్నరుప్రాంతముల్ గొన్నయపుడు
 నన్నుఁదాఁకిరే? భయముఁగొన్నారగుగాకి
 నేడుమాత్ర మడ్డమువచ్చునే నిజాము
 బలము? బలమితి దొంగ గోటులకు మగ ॥

200

॥ అది యటులుండె, లోఁ గలతలఁగి విశాపురగాఁగ్గ నూరెను
 గదుపఁగలేదుపాదము, మొగల్బలఁగి యిటులొకఁడు
 గుదిరినదాట, నిట్టు లనుకూలములెంచిలిఁగాని,
 గదిసినఁగూడఁ బైపడి తేగంగొన కూరకి నొకనిట్టు మే? ॥

201

॥ ఊరక కాలముం గడపు నొప్పుగు, పైఁగ్గముల్లెల్ల నొకఁడు
 జేరిచి, సర్వసాధనవిశిష్టముగాఁ బలుమొగ్గరఁబలుక
 దీరిచి, నీవు సేన కధినేతఁపుగా మును మెళుకొనివుదా
 భేరివి వేయఁబంపు, మరివీర విదూరణ యెరుకొనె ॥

202

॥ Khafi Khan says that Hamid Khan, an Abyssinian noble, who had risen to power on account of the fascination of his wife's beauty upon the Sultan, succeeded Fattah Khan as Vizier

సీ॥ నాచేతనుండె 'పూనా' 'సుపా'జాగీరు,
 జన్నరుప్రాంతముల్ గొన్నవయ్యె,
 నిపుడు 'బారామతి' 'యిందపూర్' ప్రాంతమ్ము
 లరిక్ట్టి, కొంకణ మాక్రమింత,
 మింతటితో మూడువంతులు చేకురు
 నహమదునగరరాజ్యమున మసుకుఁ,
 దక్కినభాగమ్ము దక్కుఁ దనంతనే,
 విడవనిపూనిఁ బైబడితిమేని,

తే॥ గీ॥ గాలిమేడలుగావివి, కావటంచు
 రుజువుసేయుము, రిపులమార్కొనుము నేడె
 యనుచు పాజీ వచింప, మిన్నంది యలెఁప
 సకల సైన్యసన్నాహముల్ సంతరించె।

సీ॥ ఒకపాడు తరంగతంపరవోలె గుఱ్ఱపుఁ
 బౌజులు మున్నుండు పరుగువారిఁ,
 దళతళలాడు నీఁటెల బారులనుదీరి
 వీరపదాతులు వెంటనడువ,
 శంఖచక్రములట్లు చక్రరక్షకులౌచు
 మఱదియు మిత్రుండు నోపునూపఁ,
 బెనకువఁ గాఁకదీరిన మరాటావీరు
 లంగరక్షకులౌచు సనుసరింప,

తే॥ గీ॥ నుత్తమాశ్వంబుపై మధ్యమోర్వి నిలిచి,
 పెండ్లియుడుపుల నిన్నటిపెండ్లికొడుకు
 నేడు వీరవిహారసందీప్తుఁ డగుచు,
 నటిమి పాడీవిభుండు సైన్యములఁ దటిమె॥

ఆమడలామడల్ దఱిమియామమబోయి పరాక్రమిగిచి, 'బా
రామతి' 'యందపూక్' పరిసరమ్ములఁ జుట్టుచుముట్టి, శాశ్వ
స్తోమముఁ బిలుక-మార్చి, పటుదుర్గములన్ గయికొందు, రాజ్యము
ద్దామత నాక్రమించె నరితండముగుండెలు తల్లడిల్లఁగన్॥ 205

జరుగుషహజవిక్రమము చారులుదెల్పు, హమీదుఖానుఁ డా
తురపడి తద్విజృంభణముఁ దోలఁగ సేనల నైన్యనాథులన్
దఱిమె, షహజి వారిబలదర్పము లాఱడిఁబుచ్చి, కొందఱున్
దఱిమె యమాలయంబువకుఁ, దక్కినవారి నిజముఁ దెలఁగ ॥ 206

చిక్కినదానితోఁ దనివిఁజెంద, కహమ్మమరాజ్యసేనుడున్
బ్రక్క బిజాపురాంకమగురాజ్యములో నెలకొల్పి 'షోలపు' -
'రక్కలకోట' 'గుల్బరగ' యన్పురముల్ గొనుచున్, 'రాజ్యము' -
బెక్కులు దుర్గముల్ గెలిచి, పెంపుఁ గొంకిణభాగములే గన్గె ॥

ఇటుబలశాలియై రిపులనేఁచి, స్వతంత్రము గాన్గెలు 'పల్ల
చ్చట నెలకొల్పి, యాప్తులయి నా యముఁ 'సె' - 'రాజ్య' -
తగ్గట బహుమానమానితముగాఁ గనుచున్నాఁడు 'రాజ్య' -
ప్పటి షహజీ కడంకవిని పానుషహజ యుద్ధములపె నొక్కట ॥ 208

"విపుల భవద్భజాబలము విడిటిమి దక్షిణము గొ షహజీ -
త్వపు టధికారివై నిలుము ద్రవ్యముల షలుర, 'రాజ్య' -
చ్చపుహరు లైదువే లిడెద జాగిరుగాఁ 'దళి' - 'రాజ్య' -
తపతికి దక్షిణమ్మన స్వతంత్రముఁ దేసెద, సమ్మగిపుట ॥" 209

ఈగతిఁ బాదుషాపిలువ, నిచ్చకునచ్చనిదయ్యు 'రాజ్య' -
గోగుల కూతగాఁదలఁచి యూకొని, 'రాజ్య' -
దాఁగని యెల్బడిన్ నడిపి, యందకతకు - నిజమురాజ్యము
లోఁగొనఁబొంచి, తత్సమయలోచనుడయ్యె షహజి యద్దట ॥

సీ॥ 'అహమదునగరరాజ్యమునెల్లఁ గైకొనె
 షాజీ, హమీదుబాద్ చాలఁడయ్యె'
 నని నవాబైన బర్హనునిజాముషహా వ
 జీరు పత్తేఖాను చెఱుచుబాపె,
 నతఁడు సమర్థుడై యదియది సవరించు
 నంతలోన నవాబుహాస్యము గెగె,
 నిదియుఁ బత్తేఖానుఁడే చేసెననిమోసి
 బిరుసెక్కి ప్రియలెల్లఁ దిరుంగబడిరి,

తే॥ గీ॥ రాజ్యమెట్టైనఁ దనప్రాణరక్షణఁబుఁ
 దలఁచి, యాతఁడు మోగలుకొలుపుఁ డీరఁ,
 దటియెఱింగి షాజీ యమాంతముగదూఁకి
 తలుపులేనినైజామెల్ల గెలిచికొనియె।

ఉ॥ మామనుజుంపనైనకసి మాసె, నిజాముచవాబు నిలయె, బే
 రామునఁ ద్రుళ్ళిపోయిన యహమ్మదురాజ్యము చేగఁబెట్టె, సు
 గ్రామకిరీటియై రిపులఁగ్రాఁచి ప్రతిజ్ఞను నిర్వహించి, షా
 జీ ముదమందె, - నింతపనిచేసి యాత్మసఖి డలగుదుడు॥

ఉ॥ పూవులకన్నఁగోమలము, పూజ్యము, భారతభూ పాత్రవలె
 దైవము, సుప్రసాదమిళితంబుగ నాయమ చూచునీని, సు
 శ్రీవిభవమ్ములకు గురియు, రేఁగి కనుంగవడేపునదియె,
 గావిరిగుప్పువిప్పు లుబుక జగమెల్ల దహింపకురాననే?॥

చ॥ జరిగిననాధుగెల్పువిని, సంతసపున్నుడిఁ బంపి బిడియా
 తరుణి తుకావధూటికి సుతప్రభవంబనువార్త వచ్చి, దొం
 తరగొనివచ్చు నభ్యుదయధన్యతకు గుఱియై, షహాజీ చే
 కురిన నిజాములక్ష్మీమఱుఁగుల్ గొనఁ జిక్కులువాయ దువ్వు॥

తే॥ గీ॥ అచటిసరదాన్లు తక్కినయవనిపతులు
ప్రజలు కనుకుట్టువడికుగడి, ధీ గాఢుకొకని
రాజుగాఁజూపి, తా స్వతంత్రతను నడిపి,
నెటిఁగె మోగలుపాదుపా యీ మోగలు॥

215

—❖— మోగలులు పాదీపై దండెత్తుట —❖—

మ॥ తెగువన్ జేరఁగవచ్చి తక్గొలుచు పల్లెభానుఁ పట్టి, మ
ర్మగుఁడౌ నాతనిచే నిజామును జయింపవచ్చు నొగ్గొది, ము
దగ పాజీకిడు జాగిరున్ బదవిఁ దోడ్పొంద వాని కప్పించి, గు
మొగలుంబాదుపహా నిజాముపయికిన్ బుత్తుల నాపిగులున్॥ 216

ఉ॥ వాదరదీరియున్న పరివారముతో సతఁడేగి, దొలఁత
బాదును ముట్టడించి యటఁ బ్రాంతములెల్లను లోంగొనఁగ, ప
జీ దురతిక్రమంబులగుసేవలతో నెదిరించి మిఁద, వీ
రాదరణీయవైఖరి మహాహవ మున్నటఁ గల్గి నొకటి॥ 217

చ॥ మిఁగుతలదండవోలె బలిమిన్ బయ్యుఁబడి నీలులు పడి
ట్లడరుచునున్న మోగలుబలాంబుధి నెఱఁగి నీ నాగి ని, రా
వడి నిలుచున్న సైవ్యములపాటు దిలొది, వహాన మహాసేన
బుడిగి నెపంబువెట్టి, సమయోచితభంగి రణాబు వెల్లివె॥ 218

మ॥ “అహమదుపట్టణం బరిగినంత ఫలం బినుముతాతీయం గు
స్సహరిపులన్ జయింపఁగ బిగ్గపుర మీగి, మిగ్గ పుర నా.
సహచరు సాయమున్ గొనుచు శాత్రువులన్ బహుశక్తి” మునున
స్పృహఁడగుచున్, వహాజ యనిమీక బిగ్గపుర్రోవంబు గెలు॥ 219

§ The Maratha chief (Shahji) took out of the fort
udhan a Nizam Shahi prince named Murtaza Nizam Shah II
ged 10 or 11 years and carried on the government for
ree years
‘The Modern Review’ September, 1917.
Prof. Jadunath Sarkar, M. A., F. R. S.

సీ॥ చాలకాలమునుండి సమయంబువేచిన

పాదుషా కిది మేటిపాడుగయ్యె,
నహమదునగరరాజ్యము బీడుపడియుండె

నొకరిలోనొకరు లేకునికొకటి,
సులతాను మరణించె, శూరుడు మంత్రి ప

త్రేఖాను మోగలుతేరు నడిపె,
మొనమొన్న రాజ్యంబుగొనిన పాదీ నేను

బలమటి పరులపాచలకుఁ గావె;
తే॥ గీ॥ 'అదనిది' యటంచు మొగలునైన్యములు పట్టి
తెగినచెఱువునీరముఁబోలె దేశమెల్ల
ముంచుకొనిపాటి, జనుల బాధించుకొనుదుఁ,
దటిమె పాజీని శివనేరుదాఁటిపోవ॥

221

—❖— జీజియా మోగలుల దాడినుండి తప్పించుకొనుట —❖—

తే॥ తఱుముకొనివచ్చు మోగలుదాడి నెఱిగి,
జీజియా తన్ను సుతుని రక్షించుకొనుచు,
నిన్నశివనేరు, మాహుళినేను, కేపు
కొండనాగడ, మిటు మార్పుచుండె వసతి॥

222

మ॥ తమకుంజిక్కినయూళ్ళు కొల్లగొని, పేదనాడు భంజించి, దీ
శము గగ్గోలొనరించి, మోగలులు 'నైజా' పట్టణంబు దప
త్యముతోడఁగినజీజియా నెఱిగి, తొల్తవారిబంధింప ను
గ్రముగాముట్టి, రదల్చి యామె కసిరేగక వారివారింపుదు॥ 223

శా॥ "ఏమీ! మోగలుపాదుషాప్రభుతయిట్లే? శూరధర్మంబు కాం
తామర్యాదకు భంగముదలంచు టానా? రాణివాసంపు 'గో
షా' మన్నించు మహమ్మదీయు లిటు స్వచ్ఛజాతులే? లేను కా
దా మీ కొండొక యాడుతో? డిదియె మీకొనేని మీరోర్తురా॥

ఉ॥ ఈటెలదూసి, బల్లెములనేసి, ఫిరంగులుమోసి, లేతకుం
దేటని వేటలాగుమగదేబెలు కయ్యము లాడ నేటికో!
కూటికి బిచ్చమెత్తుకొనుగూడదో? కూలికి గుండమెక్కును
య్యాటములేల? హైందవసులంగనదాకిన దక్కిపోదురే?॥ 224

ఉ॥ తోడఱియున్ననన్ను విడదొోయుచు, నానుశుఁ బట్టనుంటిరే
యోడక? దూడపైనుఁ గరమూఁదిన బెబ్బుల్తెనెఁ గొట్టి గో
రాడుచుఁ గొన్నులన్ జెలిగియార్చెనుధేనువుభంగిఁ, గాళికా
క్రీడనముల్ వెలాన్చి విహరించద, సడ్డముదాకి చూచుడీ॥ 225

తే॥ సతుల గోవుల విప్రసాతతుల సురలఁ
గసురుఁగదలఁ గలఁచి, యిక్కటా!లువలచు
తులువకొలములఁ దుడిచి, తుఁగుడుతు లడఁచు
కాళికాదేవి మిన్నుల గానుగొనఁదె॥ 226

మ॥ అను జీబాపలు కాదరిపక తురుష్కా-నీకిసినాఘ లా
మెను బుత్తున్ నానబట్టఁగాదలఁచి బల్లిన్ నట్టి, రాలోన నం
దనఁ గొల్పున్నమరాటవీరులు 'బహదూర్' 'మహాదేవ'
యను జీబాపితండి, యన్నయగునా రడ్డాబుగా నిల్చుచున్॥ 227

క॥ “ఇదివినుడయ్య! యాయబల యేయపరాధము, ర్చె? పాజ్జపై
నొదవినయగ్గి నీమెషయి ను డఁగనేల? కృత్యుడతఁ డీ
పెఁ దఱుమఁగొట్టి, వేళొకఁడె బెడిలియయ్యె; సభాగృభిన్నయై
బ్రదు తెడరోయు నీమఁ నానబట్టి గిరొరమునేత మంచిదే?॥ 228

ఆ॥ వె! పరువులేదుదీనఁ, బాదుపామెచ్చఁ, డీ
వనిత విడువుఁ” డనఁగ, వార లట్లు
వెడలి, రామ జరుగువిధమెల్లఁ బలికి వి
నించి, సుతున కుగ్గువెట్టుచుండె॥ 229

—❦— విజాపురమంత్ర మురారిపంతు పాడీకి సాయమేగుట —❦—

చ॥ అచట విజాపురమ్మన మహాసచివుండు మురారిపంతు దా
నిచటి యుదంతమెల్లవిని, “యిట్టులె మోగలుదండు సాగుగోఁ
బ్రచలితమకానోయేమొ మహారాజ్యముగూడ, నిజాము త్రోవకూ
నిచటికిరాఁగ, దాని నిపుడే బలితమ్ముగఁజేయుట గొప్పదే”॥ 230

క॥ మహలోమన మెటు తగవులఁ

గొనుచున్నను సహజవైరి గూడినచో నా

తనిఁ దఱుము టొప్పు, పాజీ

కనువుగ నైన్యముల సాయమంపుట తగదే”॥ 231

చ॥ అనితలపోసి, యీవిషయ మల్లనవాబున కెక్కఁబల్కి, యా
తని పనుపొంది, సేనఁగొని తత్పరతఁ జనుచుండి, దానిలో
వినియె మురారిపంతుఁడు ‘రవిగ్రహణాబను పర్వవేళ నేఁ’
డని, మదినెంచె స్నానము సమంచితదానము లాచరింపఁగఁక॥ 232

క॥ “ఇది యింద్రాణీ భీమా

నదులు గలియుచోటు, పావనంబు ‘తులాపూర్’

పొదలునిట” ననుచు నాతఁడు

నది మునుకలువెట్టి తర్పణంబులు సలిపె॥ 233

ఉ॥ ఏనుఁగుతూఁగునంతధన మెత్తుచు దానముసేయఁగోరి, యా
యేనుఁగుఁ దూఁచునట్టి వెరవేది, మురారి తలంచుదుగాఁ పా
జీ, నతఁ డింతలో నచటఁజేరె, బరస్పరకార్యగౌరవా
ధానత ముచ్చటించుకొని, తత్పరులైరి గజమ్ము తూఁదఁగఁక॥ 234

తే॥ ఓడలో నేన్గునెక్కించి, యోడమునుక

నీట గుర్తించి, దానికి దీటుధనముఁ

జేర్చి తూఁచుట పాజీ వచింప, నతఁడు

మెచ్చి యారీతి దానముల్ పెచ్చుసలిపె॥ 235

చ॥ పదపడి కర్జముగొని, యపారధనంబు నసఖ్యునై న్యసా
పద సమకూర్చి, “శత్రుబలవాహిని వెలకు నెట్టి నిప్పుడే
కదలుద” మంచు నుత్సుకత గన్నడ ముగిసి ముగారి వలగా, న
భృదిత భుజావిద్రుభణ సమున్నతిమీరి పహజి నన్వయమ్॥ 236

తే॥ “ఇట్టి మీయభిమాన మొక్కింత చాలు,
జాలు పహజీ యొకండ యీశత్రుబలము
బడలువడఁజేయ, నేన తోడ్పడినా జాలు”
నని, మురారియు నతని దైర్యమును మెచ్చి॥ 237

వ॥ “నడుపుముసేన, శత్రుబలనాశముసేయుము, నా సహాయ మి
ప్పుడువలెనన్నఁ దత్క్షణమ పుచ్చెద, నీకు ననాబు దాని నా
కుడియెడ నున్నతాసముఁ గూర్చెదఁ, గోరుకలు తీర్చెదఁ, దిగ
బడి విజయమ్ముదె” మ్మచుచుఁబలికి, మురారి పహజి నగిసె॥ 238

౪॥ అతిముతినేగి వెన్నఱిమి, యాశంబ మోగలుసేనముట్టి, చి
చ్చటపిగుగట్లదాకి, వెలుచుగలఁదెన్, గలు సాసలేకి ‘యూ
పిరి గలదేని యుప్పుఁదినియుగడఁగవచ్చు’ నటంచు మోగలుతో
పరువులువెట్టి, రిల్లు శిగువన్ బలుమాలులు దోలె వాగలు॥ 239

౫॥ డాబుగొట్టుచు మోగలుత్తెగి ‘పరెండా’ పాఠముమ్ముట్టి, ‘న
రీగి’ బాధించి, ‘నిజాము’ దొన్నిగొనుకోరిక బల్మలమ్ముట్టి, పా
జీ బాహటముగా నెగ్గెన్, దతిమెన్, జీకాకుగావించె, న
లో బీజాపురమందు మొడుకొనె గల్గోలగు లొక్కుమ్మడి॥ 240

తే॥ పలుకుబడిమై బిజాపురప్రభుతనడుపు
మరిని మురారిపంతు, నమాత్యుఁ ‘గవసు
ఖాను’ నోర్వక యొంటిపాటూని, హత్య
సేసి రాకొల్వులోనున్న చెనఁటిదొరలు॥ 241

— నైజాముపై మోగలుల పునర్దండయాత్ర — షాజాసాధి

ఉ॥ అక్కలులేనిపక్షివలె తిచ్చవడెన్ షహాజీ విభుంకు, లా
వెక్కుచు మోగలుల్ సమయమొంచి బలమ్ములబొంచి, యొక్క-
దక్కనునెల్ల మిగ్గింగ బలితమ్మగు పూనికమించి, దిక్కులన్
బిక్కటిలంగ దండు నడిపించిరి దక్షిణ వీరభూమికన్॥

మ॥ సరదారుల్ పదివేలు గొల్వంగ 'సయిస్తాబాను' ఉక్కాగు, ము
ష్కరుడౌ 'ఖాజుమనుండు' వేళ్ళొకట, మోగల్ సర్వసేనానులై
తరంగల్వోలె బలమ్ముల న్నడిపి, చెంతన్ 'గాలగాబాగు' 'బా
న్నరు' 'గర్జీ' 'నహమద్పరంబును' 'బరెండా' సన్నిహిత్ ముట్టన్

క॥ కనుచూపుమేర నెందును

గనబడి కేకిసలుగొను మోగలునై న్యూబున్

గనుగొని, షాజీ నివ్వెన్

గొని, యుద్ధమునేత మానుకొని, యిటు దలంచెన్॥

నీ॥ "కసివెట్టుకొనుచు మోగలుపాదుషా యఖి-

డముగఁ బల్కెను దంగునడిపె నిచట,

నహమదునగర రాజ్యము లోన్ గుఱివు

ట్టుచు నెత్తురోడి గొప్పవడి యెన్;

బాపుగానున్న బిహపురమంత్రీ ను

రారితోఁ దగుపకారములు దీక్షి,

ననవరతంబుఁ గయ్యములాడియాడి నా

బలములెల్ల నలంత సొలసి యె,

తే॥ నొంటితెగువఁ బై పడి మొదలొకఁడెడుట

నీతిగా" దని షాహజీ నిశ్చయించి,

బీజపూరుసుల్తానుల పెత్తనమునఁ

బాదుషాగారితో సంధి పాదుకొలిపె॥

తే॥ గీ॥ ఆలనిజాములో నర్థరాజ్యమునకన్నఁ
బయిగఁ గైకొని, పాహజ్జపట్టుకొన్న
॥ యాటుదగ్గముల్ దనవిగా నాకృమించి,
దండుమరలించి పాదుషా తరలిచనియె॥

246

తే॥ గీ॥ జరుగుసంధిలోఁ గాదుషా సంగ్రహించు
కొనినరాజ్యముగాక, తక్కినదియెల్ల
సాయమొనరించి యాదిలుషాహి గొనియె,
సంతనైజామురాజ్య మిట్లంతరించె॥

247

చ॥ అనుకొని స్వల్పగాక కొఱవై తనకార్య మడంగ, పాహాదీ
తనయునిఁ జూడనై నను బదగబు మరల్పకపోరి, పాదుషా
మనసుమరల్చి, ॥ కొన్ని బహుమాన చమూ ధన గౌరవాదులన్
గొని, రణరంగముల్ విడిచి, కొండొక తీరుబడిన్ దలంచుచున్॥ 248

మ॥ తనకున్ నిల్చిన సొంత సాగిరుల చాతన్ నిల్చియుండంగ, నా
తనిబల్మిన్ గనుచున్ విష్ణుపురపు సుల్తాన్ సొంతలోఁ బిల్వఁ బా
ప, నతం డెచ్చటికేగి యాదుఁ గలఁతల్ వారిపుమన్ శాంతిని
ల్పిన, సుల్తాన్ నదిమెచ్చికొని చతని సల్పెన్ గొడ్డినస్త్రాదుగన్॥ 249

క॥ సాటియొకింతలేనిబలశాలి పహాదీ నవాబుపంపెఁ గ
ర్ణాటకదండయాత్ర, బవరమ్మల దేరిన రంగగాయఁ డా
మేటి నెగిర్చితాఁక, గడిమించి కలంచి పహాదీ వారి పో
రాట మడంచి, పూర్ణవిజయబున వచ్చి, నవాబుఁ గన్గొనెన్॥ 250

॥ He entered the Bijapur service and gave up to the
ughals his Nizam Shahi princeling, together with Junnar
d six other forts still held by his men Evidently he got
od terms out of the Imperial Government.

సీ॥ మహామదాదిలుశాహి పహాడీపరాక్రమ
 మగ్గించి, మేటిమర్యాద సలిపె,
 గన్నడమ్మున గెల్చుకొన్నప్రాంతములెల్ల,
 నతనిజాగీరుగా ననుమతిగచె,
 * దనరాజ్యమందు 'రత్నపురంబు' 'దేవగడ్' [†]
 'మావళా' మొదలుగా మాన్యమిచ్చె,
 బేర్ని నీరానదీ భీమానదులమధ్యఁ
 గలదేశమున కధికారి పేసె,
 తే॥ గీ॥ దనమహారాజ్యసర్వతంత్రములు నడుపఁ
 గుడిబుజమ్ముగాఁ గొల్పిచ్చి కుడరుపముచే,
 నిటు బిజాపురరాజ్యమం దెలమిఁగొనుచుఁ
 జెలఁగె బల్మినిఁగల్మి పాజీవిభుండు॥

ప్రథమాశ్వాసము — సంపూర్ణము.

* Not long after, the districts of Ratanpore, Deog Kanakgiri and Raidurg were added to his jagir (already given in the Carnatic) and his Maharashtia jagir likewise received the addition of Indapur, Baramati and Maval. In addition to all this, the deshmukhi of twenty-two villages in the Karhad district was conferred upon Shahji..

శ్రీమత్పరమహంసాచార్యులవారు

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

ద్వితీయాశ్వాసము

చ॥ జరిగిన సంతిమేరకు ని, మువినుత్సవ మహాగ, నందు ను
తరమునఁ గొంతభంగమును గొంత-న మోగిలుపాడుపా, నిజ
పురమునఁ దేరె నొకవిడి 11యు దక్షిణముల్లి, నొక దా
మొరయును గొంతగానెములు హాహాకరి గల్గింప మేల్చినె॥

క॥ శరణు గానములను మ

హారాస్త్రం బడఁగియుండె, యమునా గంగ

పూర్వాశ్చ, నిగా

కార సరస్వతీయ వోలే గణనా గుణము॥

2

మ॥ 11 అమితప్రాభుత్వం మహారాష్ట్రం మహాగౌరవం
జ్యము మున్నేటిక, — దక్షిణోత్తరము శృంగారం పతీ మధ్యభా
గము, పూర్వాపరగిష్టభాగము 'వెయ్యంగానా' నదీభాగ ప
శ్చిమ వారాన్నిధిమధ్య; మీద వధి నిల్చె నాఁగికి నేటికి॥

తే॥ కొంగణము, సహ్యాపర్వతక్షోణి, దాని

సూక్ష్మ పీఠభూమియు, నిన్ని దొరసి కొనుచు

దని మహారాష్ట్ర రాజ్యాభిధాన ముదా;

నిదియ రంగస్థలము మంచదావు కథకు॥

4

11 The name Maha-rashtra was confined to the Western edge of the Deccan plateau, bounded on the north by the Tapati, on the south by the upper courses of the Krishna and on the east by the Sina.

Page 2. "Sivani and his times" by J. N. Sarkar.

సీ॥ * ఒకగీత, - 'నందోడు' నుడియు సాత్పురా
 కనుమలవెంటఁ దూర్పునగుఁ బోయి,
 యట 'వెయింగానా' మహానదివెంట ది
 ట్టిణము 'వాగ్ధా' నదిఁ పేరుదాఁక
 నడిచి, యచ్చటినుండి పడమర 'మణిఘరు'
 'మాహేంద్రుఁ' పేరుచు మరలి, దట్టి
 ణమున 'బీడారు'కు నడిచి, యాపైని ప
 శ్చిమము 'జోలాపూరు' పేరి, యచట

తే॥ దట్టిణముమల్లి, కృష్ణనుదాఁకి, వక్ర
 గతిని మూలగా 'గోవా'ను గలియవలయు,
 నుత్తరమునుండి యీరేఖ నొదిగియున్న
 ధర మహారాష్ట్ర, మహారాష్ఠి తటము వచ్చు॥

సీ॥ అటు పశ్చిమాంబుధి, యిటు సహ్యా పర్వతం
 బీరెంటి నడుమ విస్తారభూమి
 కొంకణదేశమై కొమరారు, బొడవుగా
 నుత్తర దట్టిణ భృష్మతమయి;
 పైరుపచ్చల కంత సారవంతముగాని

వెలినేల గులకతాల్ గలదిమైనఁ,
 బలురకంబుల పూల పండ్ల గుత్తులువ్రేలు
 రమ్యత రోద్యానరాజ గలను,

తే॥ ఎండలో వానలోఁ దపముండియుండి,
 దైవమునునమ్మి జీవితాధ్యాయ మెట్లు
 జరుపు నిరుపేద రైతు కాపురము లిచటఁ
 గలవు, గుడిలేని శంభులింగముల కరణి॥

* Historical Atlas of India by Charles Joppen, S J.

చ॥ ఉఱుముచుఁ బశ్చిమాంబునిధి యూర్మిక లొండోరుఁ ద్రోపులాడఁగా
బెరసినయుప్పు, సహ్యాధరవెట్టిన కందలుఁ గాయగూరలున్
బరువపు జీవనంబు నడుపంగ, స్వతగ్రత సాగతసాకుఁ-గాఁ
బెరిగినవీరులై ప్రకృతి పెగించి బిడ్డలు వొల్తు రన్బటన్॥ 7

ఉ॥ కొంకణరాజ్యమున్ నిలుపుకొట, సముద్రము పొంగు నాఁపఁగా
నుంకువ గొన్న మేటి, రవియుగ్రత మాపెను మాత్రకుండు, ప
ర్యంకమునందు నా డెను తరంగిణులన్ గలి యుబ్బు తగ్రడి, ని
శ్చంకపు 'మావళా' నెలపు 'సహ్యాము కొంకణమూరి' రాజలున్॥ 8

మ॥ మన కీ సహ్యా మహా మహీధరము సమ్మాన్యము, శ్రీదేవి శగ
భునియిల్లా లిట ! 'నేకవీర' యఁఁగాఁ బొల్పారు, నీశలకుం
జ నితంబొంత దరీ ఝరీ తటములన్ పాగ్ర న్నహారాస్త్రి వీ
రుని హుంకారము మూలమూల నుఱిమోన్ రూక్షక్రియా భీలన్మై॥ 9

చ॥ పలితములౌ దినాంత రవిభానుల బంగరునీరుదీలు లో
యలు దరు లొప్పు నీగిరి తలాగ్రము లెక్కు, మ, మావళీలు దా
పులఁ దొనఁకాడు పశ్చిమ సముద్రపుఁ గగితరంగి పాళి ము
సకలుగొను గాలికూగమి కౌగిలులన్ రమియిగతు రెతయున్॥

॥ సాద్ర నగంబు తూరుపుదెసన్ వరుసన్ గిరిపాద మూరి, య
క్షుద్రములైన దుర్గములు శోభిలుఁ, దొంగినృపుల్ స్వరాజ్యమున్
భద్రముసేయఁ గట్టి నివి పాడలి నేఁజు సపత్న మగడలీ
ముద్ర వహించెఁ జీమగమి పుట్టలు పాములకైన శ్రవడిన్॥ 11

1 శ్లో॥ విపులే విపులాదేవీ కల్యాణీ మలయాచలే।

సహ్యాదావేకివీరాతు హరిశ్చంద్రేతు చంద్రికా॥

'దేవీభాగవతము' - 7 స్కంధము, 80 అధ్యాయము, 66 శ్లోకము.

సీ॥ పగడాలదండ చెల్వము మించు నాగుగ్గ
 వితతికిఁ దూర్పుగాఁ బీరభూమి,
 'తపతి' 'యింద్రాణి' 'శాతమి' 'భీమ' 'సర' 'కృ
 ష్ణ' యు నాటలాడఁగి చలువనేల,
 'భాండుూరు' శిఖరి 'భాస్వానాథ' 'మంబికా
 నాథ' మఁ గిరుల నాదమగుసీమ,
 పావనక్షేత్రముల్ 'పండరి' 'నాసిక'
 'తులజ' 'కొల్హాపురి' వెలయు సలవ

తే॥ నదుల గట్టుల గుట్టల నెదిగి యొగుగు
 ఫలితవనరాజిఁ గనువిందు గొలుపుఁగాని,
 పండి యొలుగిన పచ్చని పైరులిచ్చి
 కడుపు విందులు సేయఁ బాల్పడని దయ్యె॥

❖ మహారాష్ట్రుల స్వభావ - వృత్తి - పరిస్థితులు ❖

క॥ ఇట్టి మహారాష్ట్రము సిరి
 పట్టయి, శౌర్యంబు విడిదిపట్టయి, యరులఁ
 నెట్టుచు, గీర్తికిఁ బట్టము
 గట్టెఁ జనరంజనానుగత వైఖరులఁ॥

తే॥ దక్షిణోత్తరములనుండి ద్రవిడు లార్యు
 లిందుఁ జేరంగ, నందఱు సేకమగుచుఁ
 గ్రమముగా మించి, యొకమహారాష్ట్రజాతి
 యందుఁ జెలువారె మిశ్ర గుణాశ్రయముగ॥

ఉ॥ ఆర్యులనూపు - ద్రావిడగుణాతిశయంబు - నిసర్గధైర్య గాం
 భీర్యము - లేకరూపతను బెంపఁగ, దక్షిణపీఠభూమిలో
 నార్యులకన్న ద్రావిడులకన్న దృఢాంగు, లుపాస్త్ర సాహ సా
 దార్యులునై జనుల్ యశముఁదాల్చిరి దుర్దమకార్యధుర్యతఁ॥

॥ విడువని దైవభక్తి, తమపెద్దలనాటి పవిత్ర ధర్మముల్
నడిపెను జాతిరక్తి, యొరు సమ్మక సేగి దమించి 'విక'్
గడపు స్వతంత్రశక్తి, కొఱగాములనోర్చి మతగబు దేశమున్
బుడుకు నురుప్రసక్తి, యివి పుట్టుకతోడనే పుట్టి వారికిన్॥ 16

॥ మంచితనంబు సమ్మకపు మాట హితంబొసరించురీతిఁ గా
న్పించినవారికిన్, దెగువఁబెంచి శరీరముఁ బ్రాణమైన న
ర్పించి శుభంబుసేత, గికురించి నికారముసేయువారి సా
ధించి నిజగబుదెల్పి పగదీత, మఱుగులకున్ నిస్సర్గముల్॥ 17

॥ గుముతా కొండలయునిగి, వాహినులు పెక్కు-ల్ పొంగి వారా యటన్
సమ నిమ్నోన్నత మూషరంబు నుపలగ్నస్సగబు నిస్సర్గము
న మహారాష్ట్రమునన్ జనుల్ మనుదూ, రెండన్ వానఁ గొల్పొడి గు
ర్దమ యోగంబున నై హికంబుఁ బర మంతర్వహ్ని సాధించుచున్॥ 18

॥ నదులు మహీధరగబులు వనంబులుఁ దల్లియుఁదోపనిడిగా
నెదిగినవారలై, జను లకృత్రిమ నిష్ఠురవృత్తి భవనా
భ్యుదయ పరోపకారముల నోమెఱచి నో మునుఁబొంగు సుర్మబు
ద్భుదములమొగ్గలన్ ఒదిమి, దోయిలివట్టుకు రక్ష్యమస్తుచున్॥ 19

॥ విరియని భాషలో నొదఁగు విద్యులు, చిత్తము కంఠంబుఁ దిరిగి
బరిచితమైనవిద్య లొకపాటిగ నేరిచి, కావ్యబాధముల్
విరచన సేత కంటె, మదివిప్పి రసగబునుగుప్పి, భవనా
పరిణతిఁ దంత్రులన్ గలిపిపాట మఱుగుల కాటమై తగున్॥ 20

వ్యవసాయంబులు కూలినాలి పచులున్ వాణిజ్య భిక్షజ్యముల్
వ్యవహారంబులు వృత్తి విద్యులును బూర్వాచార ముద్యోగిగ
రవముల్ వారును వారుఁబొందిరి మహారాష్ట్రంబునన్; యోగిభా
గవతుల్ మించిరి గొంద, అందఱ నమస్కారంబులన్ బొందుచున్॥

శా॥ 'గోసాయి' 'బయిరాగి' 'సాధు' వను శాక్తుల్ వైష్ణవుల్ శైవస
న్యాయుల్ దేశికులౌచు, నేకులమువారై నౌ మతాచార్యులై
వాసింగాంచిరి, వృత్తిబట్టి కులముల్ వ్యాపించి యందున్న, వ్య
త్యాసంబు గొన, రంద యొక్కతెగవారై సంఘ మర్యాదలన్॥

తే॥ హైందవ మతంబులోని జీవానువులచు
బాటలను బద్యములనింపి పాడికొనుచు,
సాధుజనులు బైరాగి గోసాయి గములు
గాదె వోసిరి భక్తి యాగామి రక్తి॥

—❦— దక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన —❦—

క॥ ఈరాజ్య మేలుచుండిరి
నేరుపుమై నిపుడు 'బహమనీ' సులతానుల్,
పౌరుషము విరియఁ జిమ్మి, మ
హారాష్ట్రులు తోడు నీడలై సాయపడన్॥

ఉ॥ దక్కను భామినీదొరలు తా మటు యావనులయ్యు, నెయ్యమున్
మక్కువఁజూపి హైందవుల మానసముల్ తనివొందఁ జేయుటల్
పెక్కుతెఱంగులై, సవతి బిడ్డలు, కౌరవపాండు పుత్రు ల
క్లొక్క కుటుంబమందలి యయోమయముల్ గనుచుండి రెంతయున్

ఉ॥ ‡ కన్నెలఁ బెండ్లియాడి, యధికారము లిచ్చియుఁ, గొందఁ యందు
యన్నెముఁ బున్నెమెంచక, సహసన భోజన పానరక్తి మీ
ఱ న్నటి యించి, వారి బయిరాగుల వీరిఫకీరులన్ సమా
నోన్నతి కౌరవించి, రిటు లొండొక నెయ్యము నామతింపుచున్॥

‡ "The Mahomedan rulers in the Deccan took Hindu wives in their harems" (Page 31)

"Some Mahomedan Fakirs have been ranked with the Hindu saints in general veneration and there are some saints who are venerated by both communities alike" (P 24)

"Rise of the Maratha Power" by M G Ranade

శా॥ 'గోసాయి' 'బయిరాగి' 'సాధు' వను శాక్తుల్ వైష్ణవుల్ శైవస్
న్యాసుల్ దేశికులౌచు, నేకులమువారై నా మతాచార్యులై
వాసింగాంచిరి, వృత్తిబట్టి కులముల్ వ్యాపించి యందున్న, వ్య
త్యాసంబు గొన, రంద తొక్కతెగవారై సంఘ మర్యాదలన్॥

తే॥ హైందవ మతంబులోని జీవాఁపులచు
బాటలను బద్యములనింపి పాడికొనుచు,
సాధుజనులు బైరాగి గోసాయి గములు
గాదె వోసిరి భక్తి యాగామి రక్తి॥

❖ దక్కనులో బహమనీరాజ్యములు — పరిపాలన ❖

క॥ ఈరాజ్య మేలుచుండిరి
నేరుపుమై నిపుఁగ 'బహమనీ' సులతానుల్,
వారుషము విరియఁ జిమ్మి, మ
హారాష్ట్రులు తోడు నీడలై సాయపడన్॥

ఉ॥ దక్కను భామినీదొరలు తా మటు యావనులయ్యు, నెయ్యమున్
మక్కువఁజూపి హైందవుల మానసముల్ తనివొందఁ జేయుటల్
పెక్కుతెఱంగులై, సవతి బిడ్డలు, కౌరవపాండు పుత్రు ల
క్లొక్క కుటుంబమందలి యయోమయముల్ గనుచుండి రెంతయున్
ఉ॥ ‡ కన్నెలఁ బెండ్లియాడి, యధికారము లిచ్చియు, గొందఁ ఁందు
యన్నెముఁ బున్నెమెంచక, సహసన భోజన పానరక్తి మీ
ఁ న్నటి యించి, వారి బయిరాగుల వీరిఫకీరులన్ సమా
నోన్నతి గౌరవించి, రిటు లొండొక నెయ్యము నామతింపుచున్॥ 28

‡ "The Mahomedan rulers in the Deccan took Hindu wives in their harems" (Page 31)

"Some Mahomedan Fakirs have been ranked with the Hindu saints in general veneration and there are some saints who are venerated by both communities alike" (P 24)

"Rise of the Maratha Power" by M G Ranade

చ॥ మొదవును లేగ మూతివిటుపుల్ గనకుండెగ సంతరిపుచున్
బిదికనఁ, గుండపాల్గురియుఁ, బెట్టక ముట్టక త్రొక్కు గట్టుచున్
బొదుఁగును గోయుచో రుధిర పూరము వాడె? ముట్ట యెల్ల
మెదిగిన రాజులున్ బ్రజలు మేలిమిఁదాలిమిఁ బొంది నేర్తురే॥

ఉ॥ తీరిని యుమ్మలో మునునఁదేలుచు, నాఁకఁ ముగియులున్ 'శిత
దారు' 'హవాలుదారు' సరదారుచు 'మాన్యుగారుచు' 'మ
దా' రనుపేరఁగొందఱు, స్వతాత్రులఁ బొదిగొట్టు గైతులన్
బేరులఁగొందఱై, మదిఁ దపించి రతాత్ర పరాశరాములన్॥

ఆ॥ వే॥ తల్లిలేని దూడ తడవుచు, నే గుంపు
పొదుఁగునైన మూతిముట్టఁబోవఁ
జుటుకుఁగాలివ్రేలు కడుకుఁగొమ్మల
గాక, కడుపు నింక కరణి గలదే॥

శా॥ "స్వాతంత్ర్యంబునఁబుట్టి చావవలె" న్నారితే ముగియఁజేసి
రీతుల్ గొందఱుమెచ్చ కొక్క పెరదానఁ దీసి, గొందఱో
యోతస్రోతము లెంచ కాదొరల యద్యోగియు, గించి, రు
ట్టాతల్తో నెదుర్కొడ్డ సీయలలు తో మొదలగు పాపముల

క॥ కడుపునకై కాలిఁత
నడఁపగగా నిష్టపడని యభిమానఁ కనుల్
పడఁతులతోఁ గొడుమలతో
నిడుమఁ గుడిచి రతపులన్ ముగియఁగలదు॥

oppressed beyond measure" "A History of India - Part
P 135, C S Srinivasachari & M S Ramaswami Aiyar

† "Everything, therefore, seemed to be leading to
one inevitable end — the ruin and the devastation of
Hindu Province, the annihilation of their old royal house,
the destruction of their religion, their temples, their cities
"A Forgotten Empire" Mr. Seal

సీ॥ కావిగుడ్డల బూది కఱకు నైపుఁతల

రాజరాజచ్చాయ గాజవాఱఁ,

గాయగూరల వంటక స్థల నుఱుమాడి

వజ్రాయుధపు టంచువాఁడి మగ్గఁ,

గాలిగజ్జెలు చిట్టికరతాశములు నవ్వ

దొరమగంటిమి యుమ్మఁ గరఁగిపోవ,

గుఱ్ఱాల నదలించి గోవుల సవరించి

రాచపుట్టువు కొండతాల మఱుఁగ,

తే॥ యతులు, పేదరైతులు, భక్తతతులు, షసుల

కాపరులునై మహారాష్ట్ర భూపు లిపుడు

నాటి య్జాతవాస పాండవులు వోలె

నుడికిపోయిరి గూఢాగ్ని హోత్ర దీక్ష॥

35

సీ॥ ఎడ్లదోలెడునాథు నెడమగా నొడిఁగట్టి

చదనార విత్తనాల్ చల్లునపుడు

మూన్నెల్లపాపని మూపుజోలెఁ దగిల్చి

తెగని లిక్కులఁ గల్పుదీయునపుడు

నడిమింట మండు నెండలకాఁకఁ గమలుచుఁ

గొడవగడ్లఁ బైరులు గోయునప్పు

డెదిరి పంజలుదీర్చి యిరుతొల్ల బిగియించి

ముడిగడ్డిమోపులు మోయునపుడు

తే॥ ముంగురుల ముంచి చెమ్మటల్ మొగమునిండఁ,

బెదవి కమలించి యెగయూర్పు లెద బిగింప,

ఆ 'మరాటా' కుటుంబిను లడరుటగ్గిఁ

గడఁక సాగించి రభిచార కర్మదీక్ష॥

36

— శివాజీ జన్మమునకుఁ బూర్వరంగము —

క॥ తమవారి చెయిదములకున్

గుములుచు, బయివారి యెడమ కుడి చూపులకున్

గమలు మహారాష్ట్రముపై

నమరె చపుడు మొగలు దండయాత్రలు కట్టకై ॥ 37

ఉ॥ ఏ శుభలగ్నము దడుగులేసిరొ దక్కనుపైఁ, దొల్లి ఢి

ల్లీశులు నాటఁగోలె వెరవేది మహారథరాజ్యలక్ష్మి శో

భా శిథిలాంగకంబులఁ దపస్వినియై, పచరించె జీర్ణ ప

ర్ణాశన దుష్టసాత్వికసహసన ఘోరగుహాధివాసముల్ ॥ 38

మ॥ చిలుముంబెయఁ గటారి నూటికొని, 'ఖిజ్జీ' బిడ్డ తౌరుమ్కనే

నల పాదాహత ధూళిధూమములు మింటఁగా, దశూక్రత

జ్వలనజ్వాలల హైందవప్రజల సర్వస్వము వేల్చిందు కాఁ

కలు నాడున్ 'సినిమా' ప్రదర్శనములై కన్నబ్బ నవ్వారికన్ ॥ 39

మ॥ ఖలిజీ వంశమువారి దారిఁగొనుచున్ గ్రేశ్చెత్తి, 'తుగ్ల' కుటలుల్

పెలుచున్ దండులుదోలి దక్షిణపుటర్విదొక్కి, రవ్వారిసేఁ

తలకున్ జాతిమతావరోధముల కద్దంబైన విఖ్యాతగా

ధలు కీర్తించిరి దక్షిణోర్విజను లంతస్తాప మేపారఁగన్ ॥ 40

తే॥ పుండ్లవోఁ - బోని పెనుగంట్లవోలె, దొంటి

యవనుల దురంతములగుగు లడఁగ లేద,

మరల నవ్వాని గాయమ్ము పఱచునట్లు

'గింగు' రనిమోసె మొగలు ఫిరంగిగుండూ ॥ 41

మ॥ శీ చనినాఁ డక్కరు చల్లఁగా మిణుగుఱుల్ సంధించి, మామంచివాఁ

డన, నవ్వాని రగుల్చినాడు సెగ లల్లార్పన్ జహంగీరు; త

త్తనయుం డాసెగలెల్లఁ బైఁ జెరుగుచున్ దండెత్తినాఁ, డిట్లు ద

క్కనులోఁ దొంటి దురంతముల్ మరల విక్కజొచ్చె నానాటకీ ॥

§ "A new danger threatened the country in the attempts

సీ॥ ఆది శిశోదరాయఁడుఁ దత్తులంబువా

రేలునాఁడు కుదుళ్ల నెసఁగిమించి,
రాష్ట్రకూటులు మహారథులు పాలించునాఁ

డంకురించి చివుళ్ల నందగించి,
దంతిదుర్గాది భూధవుల యేల్చడినాఁడు

మూవప్రాయపు నిండుమొగ్గఁ దొడిగి,
యాదవప్రభుల రాజ్యమునాఁడు కమియ మాఁ

గిన పండ్లబరువునఁ గొనలువీరిసి,
తే॥ యల మహారాష్ట్రరాజ్య కల్పగమంబు

భామినీరాజ్యవాత విధ్వస్తమయ్యెఁ,

॥ జెదరె బీజముల్, దక్షిణక్షేత్రమంగు

మొలచె సహ్యాద్రిభవ నదీజలముచలువ।

47

చ॥ మొలచిన మొక్కలందు బలుపుఁ గనుచుఁ, వడిదేలు కాండతో

నలముచు, నూగుదేలు చిగురాకుల నికిన మొక్క, - భోన్సలే

కుల చిత పూర్వపుణ్యములకు న్నెలనై ‡ శివనేరు కోటలో

నెలకొనె, జీజియా పొదుపు నిండిన పొత్తిటఁ బ్రోదిఁగాంచుచు॥ 48

ఉ॥ అట్టి యదీర్ఘ దేవగిరి యాదవరాజ మహాస్వయంబునఁ

బుట్టి, శిశోదియాంక రసపుత్ర కులీనుని భోన్సలే విభుఁ

బట్టిన వీరయోష, దురుపప్లవ ఘూర్ణితచిత్త, జీజియా

పట్టినఁ బెంచుచుండెఁ బలిపాల మగంటిమి నుగ్గు వెట్టుచు॥ 49

॥ "The Maratha power had been already created, though scattered in small centres all over the country."

‡ "The seed was sown for which the ground had been prepared for more than three centuries . when Shivaji was born at Shivaner " (Pages 38 & 39)

"Rise of the Maratha Power" by M G. Ranade.

స్తో॥ తలయాగి వీర్వోసి తెడిగూర్చి పొగలుచు
 వీరం గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 నొడిచి యీలలో - ౧౪౯, మూల, చిన్నుల
 మల - ౧౪౯, పు సెలమలముగ గల పు
 నాటబొప్పిగను మల - ౧౪౯, గలము
 * ౧౪ వీయును - ౧౪౯, మి. పు
 “జగదమానరా! కావ! గాని - ౧౪౯, మ
 * ౧౪, ౧౪౯, వ్య. ౧౪౯, మ

తే॥ జీయాగి గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 చిత్తమునకు గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 ననయ మూపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 నిలుపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు

50

తే॥ పులస్త్య - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 వివిధగీర్వాణ - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు

51

నడువగ నేర్చి, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 నడువగ నేర్చి, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 విషవగ నేర్చి, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 బొడువగ నేర్చి, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు

52

విద్ధురవాయు గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 పృథ్వి జగంబుమా, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 ముగ్ధుకుమారు పెరిగెగొల్పి - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు
 బెద్దలనాటినుండి యిలువేల్చు భవాని సమస్త - ౧౪౯, గుగళశ్శుక్లగీర్వాణపు

53

తే॥ కొండవరుసల శివనేరు కోటచుట్టు
గుహల నొక్కటఁ గొలుపున్న గుహవేల్పు
గణపతికి మ్రొక్కు-ఁ దల్లితోఁగదలి శివుఁడు
భావికృతులకు విఘ్నముల్ న్రాయకుఁడ॥

ఉ॥ తా నొకరాజు, మేటిసరదారులు కొండలు, కొద అయ్య రా
తేనలుగాఁగ బాలురను పేరిచి, పూహము లొడ్డి, గుర్గసం
తానము లెక్కి, భేదనవిధానములు విజయోదిరానుసం
ధానము లాటలాడెఁ బిననాడె, శివాజి భవిష్య దగ్గముల్॥

మ॥ కనుదానిక వినుదానిఁ జెప్పకయె చక్కన్నేర్చు నీశాలితక
గని దాదోజి శివాజి మెచ్చుకొని ప్రకట-క జేర్చి, యాడించుమె
ల్పున వాక్రియక జడవంగ, నంకగణితంబుల గూర్చుఁగానేర్చి, ర
య్యన రాజ్యాంగవిధానముల్ వినిచెఁ బ్రత్యక్షానుమానాగలక॥

మ॥ కలతకజెందెడు నాత్మదేశమతముల్ గాపాడ, శస్త్రస్త్ర వి
ద్యలుఁ జాణక్యతపంబులు జడవు విద్వాంసుల్, మహారాష్ట్ర
రులు వేదాంగములెత్తి యర్థముల మార్పుకదీర్చు చచ్చించు తా
తల తాటాకులమీఁది గంటములవ్రాతల్ గోళలు మెస్తరే॥

ఆ॥ వె॥ ఆత్మ దేశ గౌర వాభ్యుదయాబుల
నామతిగచు జీజియా వశనాటికి
తనయు గుణగణంబువిని, నిర్మిశిథలుగాఁ
బూర్వ వీర చరితముల్ వదించె॥

మ॥ చనవారక దొడఁజేర్చి మై నిమిరి జీజా పుత్రు నగ్గించి, ప్రా
క్తనగాథల్ వినిపించునప్పు డతఁడుత్సాహంబునకబొంగి, దు
ర్జన శిక్షాపర వీరవిక్రమకథా సంకాంత దుగ్ధాంత వ
ర్తనుడై మైమఱ పండుఁగాలియ ఫణాగ్ర వ్యగ్రనాట్యంబులక॥

సీ। “అతిథిపూజకుఁ గుటీ రాంగణ మేతెంచు
 పతిదేవతను జెఱబట్టి కొనియె”
 “దగు పెద్ద కొలువులో ధర్మాసనముచెంతఁ
 జెరలాడి మగనాలి చీర లొలిచె”
 “బసుపు గుడ్డల పెండ్లి పడుచు మెర్వడి నాఁగి
 కుత్తుకఁ దెగఁగోయఁ గత్తిదూసె”
 “నద్దమందైన నీయతివఁ జూపింపవో
 యని, దంసుగొని కోట క్కిపెట్టె”

తే॥ నను పురాణ కథాగీతు లాలపింప
 విచుచు, దద్యావ భావనావేశపరతఁ
 గంట వేడినీ రూర, మై గగురువాఁ
 నడరి ఘూర్ణిలు బాలవీరుఁడు శివుండు!

60

। శివు నవతారమేయని వచింపఁగనొప్పు శివాజి, ప్రాగ్భవో
 ద్భవమగు భక్తిసంపదయుఁ, దల్లియొసంగు మతాభిమానమున్
 బువువెడలించుతావివలెఁ బొంగిన సాహస ధైర్య శౌర్య గౌ
 రవము లెలర్పఁగాఁ జిలుతప్రాయపు టాటల మేలిమిన్ గనెన్॥

61

—❖— షాజీపరిస్థితి జీజియా శివాజికే దెల్పుట —❖—

తే॥ శివుని యీ యాటలెల్ల షాజీవిభుండు
 మొగిలు దండుతోఁ దలపడి పోరుచుంటఁ,
 గంటితోఁగాక మనసుతోఁగాంచుచుండె
 నోడుగెలుపుల నుయ్యాల లూఁగికొనుచు॥

62

తే॥ ఓటమిని మ్రింగి గెలుపున నుబికి, మొగలు
 దండు షాజీనిఁ బలుమాఱు దఱిమికొనుచుఁ
 బ్రజలఁ బీడించి గగ్గోలు పఱచుచుండఁ,
 గళవళంపడె నాఁడు దక్కను ధరితి॥

63

తే॥ తన్ను గారించి, పాజీనిఁ దలుములాడి
 ప్రజల నుడికించు మొగలు కిరక-శత నాచి
 జీజియాబాయి యెడఁదలోఁ జీతఁ దనిలి
 యురియుచుండె, నిట్లుండఁగా నొక్క-నాఁస॥

ఉ॥ ఆటల బాలురన్ గలిసియాడుచు సౌలశిపుగాఁ, వీధుల
 దోటమొగంబులన్ జనము లొంకొకరు గుమిగూడి, ముగదుభా
 రాటము, లందుమోగలుల యాగడ, మిప్పు వస్త్రరే మొ య
 న్నాటలు వించు, డెందము కుమారిలఁ దల్లనిఁజూడ నెంచుచున్॥

చ॥ సరగున మేడకున్ జని, విషాద మనీమన మైన మోమున్
 గొరలిన చెమ్మటన్ గరఁగు కుంకుము చాఱులుగట్టి, చిక్కులన్
 దొరఁగెడు నశ్రుపూరములతో డిగబాఱు, విఘ్నాఁశాత్తులన్
 బటపెడు జీజియాఁగని శివాజి కురార విదారి తాత్పర్యం॥

మ॥ “జననీ! యేమిది? బిడ్డతో గిరిగుహా స్వచ్ఛాద నిష్పాదతన్
 గను సింగంబును తెచ్చకొట్టి బ్రతుకగా నెవ్వఁ డూహించె? నీ
 కనుసోనల్ గురియించి దప్పి నడఁపగా నెవ్వఁ డాసించె? ని
 డిన కుండన్ దొనఁకించు గాలితుటుమల్ నేఁడిగు రాసాడెనే?”

చ॥ అని యొడిఁజేరి పైచెఱఁగు నద్దంచు గన్నులయూహిల్చి, మో
 మెనసెడుచూపుతో ననునయించు కుమారునిఁ జూచి, సజియా
 కునుకఁగనున్న దీపమునకున్ జము రొదినయట్టులై, మనం
 బునఁ జెరలాడు వేడివగపున్ డిగమ్రుంగుచు, నామి యిట్లనెన్॥

మ॥ “తనయా! నేటికిఁగల్గె నామనసువంతల్ బెల్పు - నూఁకొట్టి, ‘ను
 డెనో లేదో జగమెల్లనిండిన భవానీమాత, నా ప్రార్థనల్
 వినలేదో’ యనుకొంటి, దక్షిణ ధరావిర్భూత జీమూత దు
 ర్దినముల్యోవ, జపారుణారుణ ముషశ్రీ దోచిన ట్లయ్యెడున్॥

శా॥ అన్నా! దక్షిణ భారతోర్విని జనం బాబాలగోపాలమున్
గన్నారన్ నిదురించిరే? పిడికె డన్నంబైన నిశ్చింతగాఁ
దిన్నారే? 'యెపు డెట్లుపైబడునొ యుద్యృత్తి మొగల్గండు' లం
చున్నా రాపునుదాపు లేనిప్రజలై యుత్సాహమున్ బాయుచున్॥

ఉ॥ ఈ దవకీల లాఁగి యెదురెత్తులఁబోరుచు, నీదుతండ్రి తో
డేది కుటుంబమేది నిలుపేది శ్రమంపడుచుండ, వారిఁ గా
లూఁదఁగనీకయే తఱుముచున్నది మోగలుదండు దేశ మం
బేద యొనర్చి, యింత మిడిమేల మిదేలని యున్నులింఁచెదన్॥ 71

మ॥ అయి దా జేఁడులవాఁడ వీవెఱుఁగ, వన్నా! మొన్న మోగల్ చమూ
చయముల్ గత్తిఁ గటారిదూసి కసిమించన్ డాసి, మీయయ్య నే
బయల్ నిల్వఁగనీక తోలె, నట్లుపైఁ బంతంబు సాధింప నా
పయికిన్ దూఁకె, నిఁకేమి వల్కుదుఁ? దలంపన్ మేచు గంపించెడిన్॥

సీ॥ ఉదరమునంట నిన్ బాదివి, మర్కటవోలెఁ

బ్రలిదుర్గమున కెగఁబ్రాకలేక,

బావురుగాని యాపదఁబాప, రాచిల్క-

వలెఁ బంజరమున నిన్నిలుపలేక,

కంసు కటారిసోఁకఁగనీక, వసుదేవు

వలె గోకులముఁ జేర్చువాఁడులేక,

పులివాతఁబడు గోవువలె, లేగదరిఁ జేరి

దిక్కులేని తనంబు దెలుపలేక,

తే॥ యలసిపోయితిఁ, 'దోడు లేనైతి' ననుచుఁ

గుమిలిపోయితి, మొగలు కక్కుఁజీతి నెదిరి

ధిక్కరించితి, 'నీతికై తెంపుసేయ

నొకఁడు లేడయ్యెనే' యంచు నుడికిపోతి॥

ఉ॥ దేవత లాపువచ్చినగతిన్ బినతండియిఁ దమ్ముఁడుండి, యా
యా వివరమ్మలాడి హితమాడి తెగంబడి దేవురించి, నా
జీవములిచ్చి, రీపాదుపు చిక్కనివో, శివనేరు కోటలో
నీవును నేనును న్గలిసి, నేడు మొగమ్ములఁ జూచికొందుమే॥

చ॥ ఇది యొకఁడే తలంప వచియింప నిజాము నవాబు మోసమున్
జిదుకుచు, నీదుతాత లుకజీఁ దనకొల్వుకుఁ బిల్చి, భృత్యులన్
బాదువఁగఁజేసి, గొట్టియలఁబోలెఁ గుటుగబము నెల్లఁగూల్చె, నీ
చిదగొద లిట్టిరోతలు నశింపవె హైందవభూమి నెన్నఁడున్?॥

ఉ॥ † కన్నులపండువై తనుపుఁగాంచిన గోవుల నిండుపైరులన్
గన్నెల విప్రులన్ జెఱచి, గండతనమ్మనఁ గాడు బీషగాఁ
దన్నుచుదున్నుచున్ మొగలు దండులు రా, నదిలిగిచి ధీరతన్
వెన్నడిఁ బాటఁ దోలఁగల వీరుఁ డొకం డిట లేకపోయెనే॥

ఉ॥ కుమ్మెడు నీఁటెపోటులకు ణొమ్మిడుచున్ బయిదూఁకి, నైరి జీ
వమ్ములఁ దీయుదాఁక ధరపైఁ బడన్సొల్లని మేటి వీర వ
శమ్ములు గొడ్డుపోయినవి, సాగుచునున్నది వారియాట, నై
వమ్మెపుడోము! నెడ్డు మనవంశములన్ మణు లుద్భవించునో॥

మ॥ అనుమాటల్ విని, బాల్యచాపలము తోయన్, దల్లిగై కొన్నవే
దనదూయన్, శివబాలుఁ డుక్కెనసి, “మాతా! మానుమీచింత; శ్రీ
ర నిరాస మ్మైనరింప దేవుఁ డవతారం బొందు, సింగంబు నీ
నిన సహ్యవని గొడ్డువోవునె? భవాసీమాత కన్నూయునే?॥

† “The long wars of Mughal aggression completed their ruin. The oppressed ryots fled from their homes, the deserted fields lapsed into the jungle, many once flourishing villages became manless wilderness”

సీ॥ కార్తవీర్యశుగొన్న కపిలధేనువుడేర
 రణభీము భార్గవరామునట్టు,
 లేకచక్రపురంబు నెరియించు బకు గెల్వ
 ద్విరదాయుతస్థేము భీమునట్టు,
 లాదితేయులగెల్చి యమృతకుంభముడేరఁ
 దత విపక్ష దిధక్షుఁ దాగ్మ్యనట్టు,
 లమరసామ్రాజ్యాపహర్తయా బలిదొక్కి
 మాయావతార వామనునియట్లు,

తే॥ పనుపుమీ నన్ను, సంశయపడకు తల్లీ!
 యమృతవాక్కులదీవించు, మదియ చాలుఁ,
 జలము బలమును శక్తియుత్తులను జూపి
 జయముఁగొనివత్తు, నీ మనశ్శరముఁ బుత్తు॥ 79

ఉ॥ ఈ యుబలాట మాను జననీ! “మనస్తైగదవభూమినోమఁగాఁ
 బాయక భోక్తాసలే కుల తపంబునకున్ వరమిచ్చియుఁగఁ గా
 త్యాయని” యంచు వింటిమిగదా! జగదాట నిడగిరిస్థిత
 యే యవతారమే నభినయించుత్వరన్ దేర యెత్తుకుగనునీ”॥ 80

ను॥ అనుటన్ దా నమృతాభిషేకమునయట్లు భీమయాదీయి పు
 త్రునిఁజేయారఁ గవుంగలించుకొని, ముద్దంగొందు, “నాతాడ్రి! నీ
 వనుమాటల్, గొనుకార్యముల్ గలిచి, దీప్తాయు ర్యశో వీర్య వ
 ర్ధనతన్ మించుత, వజ్రవర్మ మప్రగాళన్ నీకు నాదీవనల్”॥ 81

ప॥ అని దీవించెడు సంతఱోపలఁ ‘దధా’ స్తందున్, సుధాస్తార వా
 చనుఁడై వచ్చిన ఖాండదేవుని నమస్కారంబులన్ గొల్చి; రా
 యనయున్ డెందమునందు విందు కనులందై మోమునందై నుడిం
 గొనుటందై వెడజాలువాఱు, నిటు వాక్రుచ్చెన్ శుభాశంసియై॥ 82

—❖ పాజీయు తరము — పునహాప్రయాణము ❖—

- శా॥ “అమ్మా! నేటికి విచ్చిపోయినవి నిత్యంబై మహారాష్ట్ర రాజ్యము ముట్టిన కాలమేఘములు, సస్యశ్యామల శేత్ర రమ్యహమ్మ నింక నుపాంత భూములు, వరాహవ్యాఘ్ర భల్లాది త్వమ్ముల్ దోల శివాజి మేల్కొనె నుదాత్తతాత్ర ధర్మబుగ్గఁగఁగి
ఉ॥ తీఱనికయ్యముల్ వొడిచి, తెప్పిరి నేడు వహజిరాజు లోగోరు బిజాపురప్రభువును బెనుబాసటగాఁగ నిల్చి, సత్యార్థముతోడ మేటియధికారములంది, జగము మెచ్చ సర్వార్థుఁడనుం బ్రధానుఁడయి, తా వసియించె విశాపురమ్మున॥
- ఉ॥ దుర్మదులైన మోగలులతో దురముల్ భరమాచు దేశము శర్మవిదూరము జలుప, సంధిగొనె వహవిభుగా, తత్కర్మఫలంబుగా మనకుఁదక్కినరాజ్యము కొంతవోయె, నినిర్మల పుణ్యభూమి శివనేరు పడె మొగలాయించేతుల॥
- ఉ॥ పట్టినపట్టు దీటి, యొకపాటివిరామముతోడ నమ్ముని మెట్టి, నివాసనుస్థిరత మేకొనఁగా “బుహాపురమ్ము బట్టిని మిమ్ము గందు” నని పంపిన యీశుడ లేఖ యిప్పుడ ముట్టినదమ్మ! మీ పయనము బతియానతి గేయగోరెద॥
- మ॥ అనుమాటల్ విని జీజియా యునికి “దాదా! నేడు నానాధునె మ్మన మీపాటివిరామముగొని, నను మన్నింపఁ గాలంబు వచ్చెనె? కష్టమ్ములు విచ్చెనే? శిరముపై జీరాడి మమ్మేచు దుర్దినముల్ విచ్చెనె? మాభవాని నను దండ్రీ! నేటికి మెచ్చెనే? స॥ చనెఁగాదా పదియేండ్లకాల! మిపు డాసాంభాజి నెమ్మాము నా కనుల గట్టినయట్టులుండె, దత రాకాయామినుల్ గూడ సంధ నిశీధమ్ములె యయ్యె, వేళకగు నన్నంబేది, నీరేది, యింతనువొ నిద్దరయేది, యేమయిరొగాదా! తండ్రియు బిడ్డఁడు॥

తల్లినిఁబోలి గర్భమున దాఁచి, శుభములఁ బుట్టినిల్లు న
త్తిలును విస్తృతిఁగొలిపి యేలిన మా శివనేరుకోటలోఁ
జల్లఁగఁ గాలమున్ గడపఁజాలుచు, మాశివుఁడెన్నఁడేని వ
ర్ణిల్లి నియంతయై కొలువుదీరినఁ, గన్నులఁ జూడఁ గోరితిన్॥

89

తే॥ ఇంతలో నిట్టివిపరీత మెఱుఁగనైతిఁ,
దఱుముచున్నాఁను బలవంతపఱచి మచ్చు
నాల్పిచైవము, మాశివనగర మిగ
శివునిఁగాసిన నెలాస శిఖరి గాఁడె॥

90

దాదా! నామది నిండిపోయె, నీయఁగ్నహుగఁగా! శోకఁగా! ని
ర్వేదంబో! త్వరితపాటో! నేనెఱుఁగఁ, దిగ్భీ! సర్వసన్నాహ మా
పాదింపన్ నియమిగవు, మీ విపు గుప్త్యవ్యంబున్ బొడివ
శ్రీ దర్శింపఁగఁబోవు కృష్ణుఁడవు, భో! తృప్త్యంబు నేదేనుమా॥

91

తే॥ అనెనుపలుకఁ-ల కలరి, కల్యాణ మున్,
సముచిత బుగ దాదోశి సంతోషఁ,
క్షిజియా గొయి కిన్ గుఱు నావట్టి,
కరఁగి కరఁగెత్తుతలఁపులఁ గడలిఁడికి॥

92

స్వారముఁజేరి, గాటమగు భక్తిమె యన్ గృహదేవఁగా నను
స్వారముఁజేసి, యాభ్యుదయింకగు గాన సమగ్ధనాగిణా
స్వారములెల్లఁ దీర్చి, పరిచారగుండ్ దనియించి, శోగణ
స్వారము డాసి, యచ్చటి భవానిక మొక్కులువెట్టి, వెల్వడన్॥

93

తే॥ క్రిందఁ గనుపట్టు నుపవన త్రేత్రములరు
వరుస దిగిపోవు నిడుపు సోపానములను
గనుచు, ద్వారమ్మదాఁకి, యుత్కఠతోడ
మనసుఁ గనులరు గోటవైపునకుఁ దిగిచి॥

94

చ॥ బురుజులతో, బిగింపుబలుపుంగని నిక్కినకోటతో, సభం
గుర పురత కవాటముల గుబ్బలతో, గిరిపంక్తితో, నిరం
తర తరురాజితో, వెఱఁగు దాగలియా శివనేరు దుర్గపుం
బరి నిలువెల్లఁ జూచి, యెడఁబాటు తలంపున నీడలాడఁగన్॥

సీ॥ “నడిపించితివి, తోడుపడి కాన్పుసవరించి

యల యాఁడుబిడ్డ మర్యాదలెల్ల
నొడిపించితివి, బిడ్డ నొడిఁజేర్చి పుడికించి

పెద్దకోడలి యింటిపెరిమయెల్లఁ,
గుడిపించితివి, పీటయిడి పల్లెరంబిడి

వియ్యపురాలి యొప్పిదములెల్ల,
విడిపించితివి, నీదుకడుపులోఁ జొఱికిచ్చి

సవతి పుట్టింటిమచ్చరములెల్లఁ,
తే॥ బదివసంతముల్ నీదుగర్భమున నడిచెఁ,

బుడికితివి నీదుతొక్కలఁ బొదివికొనుచు,

మఱతుమే నిన్ను! మాశివు పురుటియిల్లు!

పతిని దరిసింప నెలవిచ్చి పనుపు తల్లి!”॥

చ॥ అనెడుతలంపులన్ బెదవియాడ, మన మ్మరియాడఁ, గిన్నులున్
మినుమినుకాడ, తొప్పతుది మిట్టిన ముత్తైములాడ, దీబయా
గొనకొనుకూర్మితోఁ బనుపుఁగుంకుము దోయిలివట్ట, భక్తి భా
వనము కృతజ్ఞత న్నెరయ, వాకొనె దీవఁ పలుక- లీగతిన్॥

తే॥ “శివుఁడు శివుఁడేని, యంబ శాంభవియ యేని,

భరతభూమి పతివ్రతాకరమయేని,

శివుని పురుటిల్లు తద్యశ శ్రీల బెరసి

దక్షిణ ధ్రువతారయై తనరుఁగాక!”॥

మ॥ అను జీజాపలుకంది బాలశివుఁ “డంబా! నేఁడు నీవిచ్చు దీ
వనకున్ నాయభిమానముద్ర యిడి, సౌవర్ణాక్షరశ్రీల నిం
డిన యీపద్యము భావిహైందవులకున్ నిత్యోపపారమ్ముగా
నొనరింతున్, శివనేరు వాఙ్మయ చిరాయు శ్రీల రాజ్ఞుతన్”॥ 99

తే॥ అనుచుఁ దల్లియుఁగొడుగు జోహారు లిచ్చి,
నడువ ససిలేని మదిలేని యగుగు ద్రిప్పి,
త్రోవ నడిపించు దాదోజితోడఁ గదలి,
రంతఁ బల్లక సోపాన మవతరించె॥ 100

తే॥ మొదట విస్తారమై, కొంత పోవఁ బోవ
ముగురుమాత్రమే యొకటిగాఁ బోవఁజాలు,
నిలుకుత్రోవలో సైన్యమ్ము లొరసికొనుచు
నాయుధము లెత్తిచన వేషుకై రహించె॥ 101

మ॥ ఇరుపార్శ్వంబులు కొండలంబలిసి, మధ్యేమాగ్గ సోచి ముల్
తరఁగల్గా, డిగఁగాలు నిర్గురముమీఁదన్ పేలిఁగూఁగాను మ
ధరమా నోడయుఁబోలెఁ బల్లకి బహిష్కర్పరము పోషింపఁ
వరుసన్ దాఁడుచుఁబోయి నేలపము నిల్వన్, నారు వెన్జిమచుచున్॥

మ॥ * ధరణీగర్భము దూఱి, చక్కఁగా శిలీఘ్నముల్లు పుక్కుల్బి, మి
న్నరయన్ నిక్కుచు, వేరవేలఁగు లెత్తొ కొండఁదలఁగో, నీ
డరిగాపొ శివనేరు దుర్గ మవిభేద్య శ్రీల శ్రీచక్ర గో
పురమై కన్నడఁ, మొక్కులిచ్చిరి తలఁపుఁకొని వీనోట యులన్॥

* “The hill of Sivaneri rises at a straight line from the surrounding ground level and is thousands of feet high. Eight or nine gateways (toranas) (were) built over the narrow pathway. It is one of the holiest of the holy places of Dakhan, because from this mountain top of Sivaneri .. Maharaja Sivaji . greeted the first rising Sun of his new life ” — P 269, “Modern Review” Sept 1937. Adris Banerji.

ఉ॥ మునుకొని వీరయోధభటుముఖ్యు లుదాయుధులొచ్చుఁ బర్విడన్
వెనుకొని ఖాండదేవుఁ డట వింత విశేషము ముచ్చటించుచున్,
దనహయ మొక్కపార్శ్వమున దాపుగొనన్ గదలించి, ముందు
వెనుకను గన్నువెట్టి నడిపించెఁ బ్రయాణము సత్వరమ్ముగన్॥

క॥ “అది ‘చాకణ దుర్గం’ బను

నది, యిందాఁగి స్రవంతి యదియ, తుకారా
ముదయించిన ‘దేహూ’ పుర

మిది” యని దాదోజి వింతలెన్నుచు నడిపెన్॥

మ॥ పునహః పట్టణ సాధరాజి కనుచూపుం డాయ, నున్నుగకే
తనముల్, గోపురచంద్రశాలిక, లభేద్యులైన ప్రాకారముల్,
వనముల్, పచ్చికనేల, లంతికమునన్ గొర్రాడు ‘మ్యూటా’ నదీ
స్వనదూర్ముల్ గనుచుండఁ బల్లకి పురద్వారము డాయన్ జనెన్॥

ఉ॥ అచ్చటి ద్వారపాలురు నయమ్ము ప్రియమ్మును జూపి లోనికిన్
బుచ్చిన, రాజవీధి హయమున్ నడిపించుచు, ఖాండదేవుఁడున్
బొచ్చెములేనిభక్తి జనముల్ కరముల్ ముకుళింప వీడుకొ
లిచ్చుచుఁ బోయి, సేన విడియించె నొకానొక మేడచెంగటన్॥

క॥ అది, ‘రాజమహాలు’ నా నొ

ప్పిదమా భవనంబు, దాన విడియుచు, జీబా
సుదతీమణి తనయునితో

ముదమునఁ బతిరాక కెదురుపోవుచు నుండెన్॥

శా॥ షాజీరాజు బిజాపురప్రభువునాజ్ఞన్ గన్నడంబేగి, ఘో
రాజన్ దదిపులన్ జయించి, సులతా నందిచ్చు మర్యాద లా
యీజాగీ రధికారలాంఛనములెన్నేఁ బొంది “పూనా” పురిన్
జీజాబాయి శివాజినిన్ గనఁగ వచ్చెన్ నిండుమోదంబునన్॥

ఉ॥ ఉండఁగఁ బండఁగా నిముస మూపిరి యాపఁగనీక, యెందును
నిండినగండముల్ దొలఁచి, నేటికి రాజకుటుంబ మొక్క చో
నొందొరుఁ గూడి సంతసము నొందఁగఁ జేయు భ వాసికాఁమి
గుండల గాదెలం గొలిచి, కొల్చిరి శత్రునహపురీ శరుల్ ।

110

తే॥ చీడపుర్వులఁ బాసి, కొఁగిజివురు మొస్త
దొడిగి, పూచిన విరజాజ్యోతి వోలె
నాపదలఁ బాసి, యభ్యుదయన్తు డెస
సిరులఁ గళకళలాడె పాద గృహము ।

111

సీ॥ పరిసర సహ్యాభూధర గుర్గ వాహిని
తీర తాళి న సాచారములను,
ఉభయ సంధ్యోపాస నోద్భుష్యమాణ భ
వానీప్రభావ నిధ్యానములను,
స్థిర భక్తిభా వోపదిశ్యమాన పురాణ
రమణీయ హాసాధా ప్రవహములను,
నిపుణ దాదోజీప్రణీత రామ్యగణా
శ్రీ విధాన నిర్మిత వధానములను,
తే॥ సంక్షుభిత మాతృదేవతా శోభన్ముఖ
స్వమత గో విప్ర విప్లవ స్మరణములను
పడుచుఁగ్రామ్యపుఁ దగ బయ్యడి, శివ
యస్త్రరాయణ బాలాదు గణనా గణము ।

112

॥ దాదోజీ వినిపింపఁగా శివుని శ్రద్ధా సాహ సోపాసన
తా దాక్షిణ్య పరాక్రమక్రమ నిలితా శక్తు లాటించి, మా
జీ దుస్సాధము భోక్త సలేకుల తపశ్రీ పండిత జ్ఞాని స
మ్మోదన్తు గనె, సాధు సిద్ధ వచనముల్ లోస భావిపురుష

తే॥ స్వమత గోదేశ ధర్మ రక్షణముకొఱకు
నుచిత వజ్రాయుధమ్ముగా నొలుపువెట్టి
తనయుఁ బెంచిన జీజియా 'ధర్మపత్ని'
'వీరపత్ని' యటంచు గర్వించె నతఁడు॥

11

—❖— శివాజీకల్యాణము — బిజాపూరిలోనివాసము —❖—

ఉ॥ ధీర గుణానురక్తి గడిదేటు కుమారకుఁ జూచి, వియ్యపుం
గోరికఁజేరు బంధువులకుఁ మొగమోడియు, నాఁటి సాంఘికా
చారము నెంచి, బాంధవముసాగిన పక్షబలంబు హెచ్చు నే
ర్పారసి, పాహజీ తలఁచె నష్ట కుమారకు పెండ్లి సేయఁగన్॥ 11

ఉ॥ శ్రీ ఆయతకీర్తి నింబళుకరన్వయఁడౌ జగదేవరావు భా
గ్యాయతనంపుఁ దమ్మి యలరార ఒనించిన లక్ష్మీదేవి సయీ
బాయినిఁ బెండ్లియాడి, గుణవంతుఁడు బాలశివుఁడు నేడు భా
ర్యాయతుఁడౌచుఁ, బెద్దల శుభాశిషముల్ గొనె దోయిలించుచున్

తే॥ తల్లియనుమతి జాతీయతా స్వతంత్ర

రాజ్యలక్ష్మీకేఁ గంఠసూత్రంబుఁ గట్టె

దలఁచెడు శివుండు తండ్రిపెత్తనము క్రిందఁ

జవి యెటుంగని లేతసంసారి యయ్యె॥

11

చ॥ జరిగె వివాహవైభవ, మజస్ర వినోద విహార వృత్తి సు
బరముగఁ గొన్నినాళ్లు గడపంబడె, నంత షహజిరాజు జా
గిరు పరికించు నేలుబడికిన్ మతిమంతుని ఖాండదేవు నే
ర్పఱచి, సతీ సుతానుగ పురస్కృతుఁడై చనె బీజపూరుకు॥ 11

§ "The marriage of Shivaji took place at Poona in 1640 with great pomp and eclat The bride chosen was Sayi bai a daughter of the distinguished Nimbalkar family "

N S. Takakhav, M.A

సీ॥ భార్యలు 'జీజియాగాయి' 'తుకాబాయి'

యనురాగనిలయలై యనుసరింపఁ,
దనయులు 'సాంభాజి' యును 'శ్రీశివాజి' 'వెం
కోజి' యు నెద ముద్దుగురియుచుండఁ,
దన యాప్తసచివుండ దాదోజిభాండదే
వుండు సర్వకార్యముల్ నడుపుచుండ,
సులతానుఁ డాతనికొలుపులో నుద్యోగు

లెనలేని మర్యాద లిచ్చుచుండ,
తే॥ నచట నిచ్చట జాగీరు లరసికొనుచుఁ,
గొన్నదానితో ముక్తికొనిత గూర్చుకొనుచుఁ,
బలుకుబడి రాచకొల్వునో వెలుంగఁజేసి,
చెలఁగ బల్కినిఁ గల్గి పాజీవిభుండు॥

119

మ॥ శివనేరున్ బునహపురంబు, సహగళి మిగుచు సహ్యవనీ
సవిధారణ్య తరంగిణి గిరి గుహ సాభాగ్యముల్ వొగది, తృ
ప్తి వడ నేర్చిన భావుకుండు శివుఁ డీబీజపురీ పాగ్య నై
భవముల్ మెచ్చన, ధీర వీర విన్యాస పాగిల్భ్యముల్ గైకొనెన్,
ఉ॥ పందెములొడ్డి ధూగ హయ వారణ శిక్షయు, విల్లు నమ్ములన్
బొందిక, వాలు డాలు గొని పోరు, తుపాకుల కాప్పు, మల్లవి
ద్యం దిట, వన్నిటన్ విజయమాది, శివుం డట సాటివారిలో
నందియ వేసి, వాసి యెఱయన్ 'బులిప్పిల్' యనంగ వర్ధిలెన్॥

121

తే॥ కనెగు నాసక్త, దానిఁ గైకొనెడు రక్తిఁ,
దగ విమర్శించు యుక్తిఁ, దత్వ ప్రిసక్తి,
నిగ్ర హనుగ్ర హధాన నిపుణ శక్తిఁ
దఱచి, కనుచుండె రాజ్యతంత్రముల నతఁడు॥

122

సీ॥ అలవోక రాజకార్యాలయంబుల కేగి
 నడుచు రాజ్యాంగ తంత్రములఁ దెలియుఁ,
 జతురంగ బల నివేశ స్థానములఁ జొచ్చి,
 కలబలంబుల బలంబుల నెఱుంగు,
 బలితాయుధాగారముల కేగి, వివిధ శ
 (స్త్ర) ప్రయోగ విధాన సరణిఁ గఱచు,
 సైనిక శిక్షావసరముల మెట్టి, వ్యూ
 హ విధాన భేదనోపాయ మరయు,

తే॥ మఱపు వెఱపును వెఱుఁబాటు దరియనీక
 చుఱుకుఁదనమున నన్నింటిఁ దఱచి, శివుఁడు
 తల్లిచేఁ దండిచే గురూత్తమునిచేతఁ
 బడయఁగా రాని యాత్మానుభవముఁ బడసె॥ 123

తే॥ ధీరహృదయంబు, హృదయముల్ దెఱచు చూపు,
 పలుకు పొందిక, పొందిక పఱచు శైలివి,
 ధర్మ భంగాసహిష్ణు వర్తనము బెరయ,
 విరిసి, యెల్లరమదులఁ బుష్పించె శివుఁడు॥ 124

తే॥ హైందవమతంబు పడు నమర్యాద యొకట,
 నఖిల సంసేవ్య గోమాతృ హత్య యొకట,
 నలుసువలెఁ గంటఁ బడుచు నీ రొలుకఁజేసి
 బాలశివు లేతమది గాసిపఱచుచుండె॥ 125

❦ తండ్రికోరికపై శివాజి సుల్తానుదర్బారు కేగుట ❦

మ॥ తన సర్దారుకుమారుఁడౌ శివు నుదాత్త ధాత్ర సంపన్న వ
 ర్తనమెల్లఁ వినుచుఁ బిజాపురపుసుల్తా నాతనిఁ జూడఁ గో
 రిన, షాజివిభుఁడుఁ నవాబుమదిఁ గోర్కెఁ దెల్పి, “నావెంటఁ గొ
 ల్వునకుఁ ర” మ్మని పల్కఁగా, శివుఁడు మోడ్చుంగేలుతో నిట్లనె॥

| “నిగమాలాపమువోలె నీపలుకు తండ్రీ! నాకు సాభావ్య మట్లగుటకై నీచికిత్సేలఁ జూపఁ దలతో నద్వైతానిఁ గైకొందు, వేఱుగ భావింపకు నన్ను, నేఁక ధరణీశ్రుత్ వారిమర్యాద లంతగ నాయుచ్చకు నచ్చు, వేమచుచు సంతసాక్షి సోకొట్టుకూక?”

| కులధర్మంబుల కార్యవృత్తముల కెన్ను లావృషి ప్రాపుంటు, గుర్బలులకై దాఁ గలుకొంటు, ధూర్జనులకై బాధించి న్యాయమ్ము నార్తులకుఁ బాచుట, నొప్పిదప్పులకుఁ గ్రాదామీయ గాకుంటు, రాజులకుఁ ధర్మము, లిన్నికిఁ విను మహీశుక గొల్వ మేలున్నదే?

| వనితారత్నము లన్ని లోకము నృపక జాతక దూలింపఁ జాలిన మూర్ఖునియోగానె, తేగులుముతల్లికై గాని పూజించు నీ ఘన, మంగుకై బోదేవణి నగనముల్ గానఁడు, నీ భారతావని మేలఁగొన్నది, గాన దీని గమనింపక బోలదే సుతయుక?

| అమృతాసారముఁ గల నీ నీవిను, బ్రహ్మాహింబు సంతానకల్పముగా నొము పురఁ ధ్రువమునవధగం భంగ్యులు గోమాతఁ బుష్పములకై బూజఁ మొనర్చు నయచుము, స్వేచ్ఛావృత్తి నాయేట నీరము లీబీటఁ దృణమ్ము లాసి, నమహారక బుడిఁగా నీయరే! || 130

| జనకా! నామతముకై వదిలెద, హరిశ్చంద్రుని రాజన్య తేలిక యీ భారతగూఢి గోహంబు మాల్వ్యులునకై బాసి, ప్రాక్తన జాతీయత సందగింపవలె, సుంతైన నీనాటి పాలనసూత్రమ్ము మాట్టవేయవలె, గల్యాణులు మ్రోయకవలె||

|| యవనుల్ హైహయ లన్ని భిన్నత ససూయక జూపఁగాలేదు, తామెవ రీరాజ్యము నీలికై దగవు లేసేలేదు, ‘నీ’ ‘నా’ యటంచవకాశమ్మును బట్టి యొక్క శిగ కి న్యాయంబు గావింప, ‘నా నవు’ సంచూరక ‘వంతుపాటపని’ సేయఁజాల ముమ్మాటికికై || 132

తే॥ తండ్రి కెదురాడు మూర్ఖపుత్రకుడె నంచుఁ
దలఁపకుము, తండ్రి! నామాట తప్పుగొనకు,
మనసు రెండుగావిటిచి నీ కనులయెదుటఁ
బెట్టితిని, దీసికొనుము నీవలచిన్లు”॥

తే॥ అనెడు తనయుని పలుకులు వినుకొలంగి
మనసు పారాడి పలుచనై మరులుగొలుప,
సరులు గొనుచిక్కు సడలించు సరణిఁ, జలువ
పులకరింపఁగా పాజీవిభుండు వలికె॥

శా॥ “అన్నా! నీపలు కెంతయేదగు, నసత్యం బేదియున్ లేద, వి
చ్చిన్నంబై చెడు దేశగారవ ముపేక్షింపంగ నే సత్త్వసం
పన్నుం డోర్చు? నసత్కుమారుడవు నీవా? కాదా, ని ధీరచి
త్తైన్నత్యంబు పురాణ వీర చరితోదాహర్యుని యొప్పెడిన్॥ 1

మ॥ పలుమాటున్ గమనించి పొంచి, వివిధోపాయమ్ములన్ సర్వశ
క్తులఁ బోరాడితి నేనుఁగూడ, మనహక్కుల్ నిల్పి బాతీయశన్
వెలయింపన్, వితయయ్యె నాజతన, ముగ్ధున్ నిగడె గారుషకరా
జుల సామ్రాజ్యము, లెవ్వఁ డీజలధియంచుల్ ముట్టి నీఁతాడెడున్

తే॥ భాగ్యరమ వారి కిట్లొడంబడిన దేమొ!
కుటిలదైవమే యొక లంచగొండి యేమొ!
కాలచక్రమునడక యీకరణి యేమొ!
వంతుపై వంతు మాటు తేర్పడిన దేమొ!

మ॥ అలతం జెందకు, తొందరం బడకు, పుత్రా! చీకెటుల్ వోయి
న్నెల రాదా? కనుఁగాయ పండవలెఁగానీ బల్కిఁ బండింతువా?
యిలకుం గంగనుదెచ్చు కృ చెప్పఁగవా? యాయేటిలో నెన్నిము
నకలతోనో నెఱయింతకాఁ డగుట, యన్నా! యోపికన్ జూపుమి॥ 13

॥ ఇంతట మించిపోయినది యేమియు లేదు, నయన్ముఁజూపి యూరింతము పాలుఁగూడ, బెదరించి జలన్ముగ్రహింపలేము, నీ వింతయు నేఁగుగే పనునయిగుపుము నాపలు, కేనుఁగూడ భావింతు, భవాని యెల్లనడిపించు నటల్ పయనింత మోపికన్” ॥ 139

॥ అని షహజీవిభుఁ డనునయఁబునఁ బుత్రకు వీశుకొల్పి, యాతనిమన సెట్టులెసఁ దనదారిఁబడన్ బురికొల్ప మిత్రులన్ బనుపుచు, జీజియూ హితమువల్లఁగఁ జేసి, మురారిపంతుచే వినిచి, నయన్ము సూపి తనవెంట నుత్తుఁ డిరుదేరఁ గైకొనెన్ ॥ 140

ఆదిలుషానవాబు సుగుణాశీశయాబులు ముచ్చటించి, యత్యాదర మొప్పఁగాఁ గొలువునగుదు ‘సలా’ మొనగించుకొని మర్యాదల నుగ్గడించి, వినయాబు విధేయత నూలుకొల్పి, షాజీ దనపుత్రుతోఁ గొలువుఁజేరె, భిక్షులి బరాబరుల్ గొనెన్ ॥ 141

తే॥ కొలువుగల్గి భిక్షులి ముగలిగ నిలిచి,
నేల యొరయఁగా నెఱుమోకాలు వంచి,
శిరముసోది సలాము మువ్వరుసఁ జేసి,
వెనుక కొనిఁగి షాజీ తనసీరమొక్కె-॥ 142

వీరశివుండు త ద్రివేచువెంట సరాసగి ముగి కేగి, దర్బారము పారఁజూచి, తలవంపక యే యొగిగిన్మై నమస్కారముఁ జేసి, తగడ్డి కడగా నుచితాసన మెక్కె, భీరతోదారుఁ గుమారుఁ జూచి సభయగులయు విస్మయముద్రఁ గైకొనెన్ ॥
“ఇతఁడేనా షహజీసుతుగి?” డని నవా బీక్కింపఁగాఁ జూచి, తన్మతి గుర్తించి, మురారిపా తనుమహామాత్యుండు “షాజీసుతుం డితఁడే, బాల్యము పల్లెలన్ గడచిపోయెన్ గాన, నాస్థాన సం గతమర్యాదల రాచకొల్వుల నెఱుంగం” డుచు వాక్రుచ్చినన్ ॥ 144

చ॥ తనమది నవ్వుకొంచు సులతాను శివప్రభు హెచ్చరించి “నీ
జనకునికన్న నమ్మకముచాలిన నైన్యవిభుగడవోచు, నా
తనివలె మమ్ము గౌరవపదంబున నిల్పుచు, శక్తి భక్తి మ
న్ననఁగొను టొప్పుఁగాదె?” యనినఁ, శివదీ యవికంపితాత్ముడై

మ॥ తన పీఠంబుననుండిలేచి కడు నుత్సాహంబు దీసిగప ని
ట్లనె, “బీజాపురనాయకా! తమకు నాయు దేదియో వేఱు తో,
చినటుల్ గన్నడుచున్న, దిట్టియెడ మీచిత్తంబొ నాదా పవ
ర్తనమో మాటకయుండ, దెందును గొఱంతల్ పెద్దలం దుండునె

చ॥ నడిచితి నేమొ మీకొలుపునఁగల తీరుకు వేఱు! దాన వే
ర్పడుతెఱఁ గౌనె? యీప్రజలు రాజులబిడ్డలు గారె? కొన్నిబి
డ్డఁడయినఁ గన్నబిడ్డని కెడఁగనుతల్లికి మాతృభావ మీ
ర్పడునె? విభుత్వముల్ మదిదొఱంగని యగ్రములొట యొప్పుదే!

తే॥ తండ్రియటు రాజు మిగుల వత్సలతఁ జూప,

సుతులువోలె ప్రజల్ గొల్తు రతులభక్తిఁ,

దండ్రికటు సల్పినాడ వందఁము, లిట్లు

తగదె? యింతకన్నను గోరఁదగునె మీరు?॥

14

ఉ॥ శక్తియు భక్తి యన్న నిలఁ జాఁగిలి సేయుసలాములంగు సు
సక్తత నున్నదే? మనసుజాడ తెఱుంగఁగ నెగ్గ మున్నదీ?
యుక్తి రహింపఁగాఁ బెదవియూడినతేనె విసమ్ము గాదో? ప్రే
మాక్తములొచు రెండుమదు లచ్చపునమ్మిక హెచ్చఁగావలె॥ 14

ఉ॥ ఇంతటి రాజ్యమెల్లఁ దగవెంచి సుఖంబులఁ దీర్చురాజు, వీ
సుంత యెఱుంగఁజాల వనుచున్ వివరించుట గాదు, లోచన
ప్రాంతము లల్లమూసి యొకరంగునఁ గన్గొనుటల? మేనిపై
గంతులు వేయుదాఁకఁ జిటుగాలిదిసంతులు సూడనేర్తువే?

150

తే॥ యవన సామ్రాజ్య కసికసింహాసనమునఁ

గొలుపుదీరుచు నీ వేలుకొనెడు నాఁగు

నేను సరదారుడనుగ నీయాన మోయు

నట్టికాలము వచ్చుఁగా, కది య శుభము”॥

151

చ॥ అనఁగ శివాజిపల్కుల యధార్థముఁ గైకొనినాఁడొ లేదొ! యా

తని సమయోచితప్రతిభ, ధైర్యము, పల్కులనేర్పు లెంచి నె

మ్మన మలరక్ష, గుఱుల బహుమానము లిచ్చి నవాబు మెచ్చి, “నీ

వనుదిన మిందు రావలయు” సగదుఁ బ్రియ స్తుత వీఁపకొల్పినన్॥ 152

మ॥ శివుఁ డా సత్కృతులగది గీమునకు రం, జీజాంబయున్ లోచనో

త్సవమున్ బొంది కివుగలిగిపఁజను, నాతఁ డాఁగి, ‡ “నామేను మై

ల వడెన్ గొల్వులరాకపోకల, సచేలస్నానమున్ జేసి హైం

దవ మర్యాదల మిన్నుఁ గొల్చెద, నను స్మన్నింపుమి!” యం చనెన్॥

తే॥ తనయుని పుగాణ పీఠ హైదవులు పుచ్చు

సత్య ధైర్య శ్రోత్రీయాచార పరత

జీడయా మెచ్చె, గాని పాదీ భుజిప

ననువుపడదయ్యె నుడుకు సాయసము వోలె॥

154

— శివాజి పరమగోరక్షణ విజయము —

చ॥ మఱియొకనాఁటి మాపునఁ గుమారశివుడు విహారమేగు సం

బరమున రాచబాటఁ గనుపట్టు వినోదములెల్ల వితగా

నరయుచుఁ బోవుచూడి, యొకయంగడిదాపున బట్టబైల న

ల్గురు గుదిగట్టి నేలఁబడఁగొట్టఁ గలంగెడు గోవుఁ గన్గొనెన్॥ 155

‡ “ఇంటికిఁ బోవునపుడు బాలశివాజికి నవాబు వస్త్రాద్యలంకారము లిప్పించి పంపెను గాని యింటికిఁ బోయినతోడనే యావస్త్రములు తీసివేసి శివాజి సచేలస్నానము చేసెను.”

సీ॥ యమకింకరులు వోలె నదిమి వైబడి కూత
 కోవి నొక్కఁడు హంతకులచు జూచి,
 బలివెట్టఁగా నొడ్డి జల్లిపించుచోఁ దళ
 త్తళలీను వారికత్తులను జూచి,
 యూపిరి బిగఁబట్ట నుబికినకడుపు డొ
 క్కలుఁ దన్నుకొను గుదికాళ్లు జూచి,
 పాణభయంబునన్ బదరు నెమ్మేను నీ
 రొలయించు తేలకన్నులను జూచి,

తే॥ అదుకు లదుకులుగాఁగ 'నంబా' యటగచు
 సుడిసికొను కూయితో మోమువొక్కుఁ జూచి,
 చుట్టు ముసరుచుఁ బేవులు సుక్కిగోవ
 నటచులేగను జూచి, మైమఱచె శివుఁడు॥

156

మ॥ “ఎవ రాపాపము లుక్కఱించు నరు? లిస్సీ! సాధు గోమాత హైం
 దవదైవం బనియైన నెంచ, కిటు లన్యాయంబుఁ గావించురే?
 యివి సైపందగు పాటివే?” యరుచు నట్లే గొణమ స్త్రీగి, ధే
 నువుపై వ్రాలు కటారి కడ్డముగ మూదున్ దూకి, తా నిట్లనెన్॥

మ॥ “ఇదియే ధర్మపథంబు? మాపులుగారే? జాలి లేదయ్యెనే
 మది? మీ కొండొకముల్లు గ్రుచ్చుకొన 'నమ్మా' యందు వాగోదురే
 గద? మీబిడ్డల నెవ్వఁడైనఁ జెనకంగా వాదుకుం బోకురే
 గద? యేదిక్కునులేని జంతువనియేగా కత్తులన్ దూయుటల్?॥ 158

ఉ॥ మీవలెఁ గాలకింకరులు మేకొని, మీ యసిధారకగృహ
 జేవగలట్టి శస్త్రములఁ జేకొనుచున్, యమలోకవీధి నీ
 యావునుబోలె మిమ్ము సుడియన్బడ నేలరుగొట్టి కుత్తుకల్
 గావుగొనంగ రారె? నరకమ్ములతో నిటు నవ్వలాటయే?॥

159

చ॥ అటు గనుడయ్య! పేదమొగమై కనుగోపుల నీరువాట ను
 త్కటముగ నార్చుచు గుములుతల్లియు, దల్లిని జుట్టుముట్టి సం
 కటపడు దూడ, మీకులముకై యొక శాపము వోయ గన్నుదో
 యిట జలమెత్తెగు, బ్రతుకనెంచిన నీవిస మారగింతురే?॥ 160

ఉ॥ ఈ బలవంతమో మరణ, మిట్లు కులన్తులపోక, దీవికి
 లోబడు రాజుకు గలుగులోకువ, యిన్ని సహిషణుడ, దే
 యే బెడిదమ్మలెస నెలయించి నను నొలయించుగొక, నా
 చే బడి యావు దూడయు సహిషణురాగు, భరించి తీరెదన్॥ 161

ఊ॥ న న్నెడసేసి గోవుపరునన్ ముం మోయగరాదు, బుద్ధిసం
 పన్నుల కింతకంట నుగువన్ బనిలే, దొకవేళ మీకు ని
 ప్పన్నము గాకపోయిన నవాబునకు వినిపిగద, డింశకు
 గన్నులు రేగి డెదములు క్రాగెడునాతకు భోమి యొప్పగున్॥

౪॥ అని యొకధర్మము నయథయమ్ములు ముట్టగ బల్కి, ధేనుపా
 లన దృఢనిశ్చయాబు నిలబడి యుడి శివాజి, వార లా
 తని యెదిరించురీవి, యెడదన్ గల శీపు, పహ రాజుపె
 పు నెఱిగి, నోటికొడి పడిపోయినాల్ వెతగూరి, మెల్లనన్॥ 163

౫॥ “మము మన్నిగపుము, పొట్టకూరి కిదియేమార్గమ్ముగా నన్నియుం
 టిమి, పాపమ్ముల పోసయుగిమి, కప న్నిచమ్ముగా నిందు విం
 టిమి, మీయాన భరిపచూరి” మరుచున్ డెదమ్ములన్ విప్పి దీ
 నముగా వేడ, శివుని సాక్షుల పునన్ పాలి బూపించుచున్॥ 164

౬॥ “మీకు శుభమ్ముగొలి, గడిమియ నున్ను లడంగుగొత” మం
 చా కరుణామయుగం తగవో ప్రతికారముగాగ దోయిటన్
 రూకలు వోసి పంచి, యెడరుంగొను ధేనువు బంధ మూడ్చి య
 త్తాకల లేవనెత్తి, మెయిసంటు దుమారము వాయ దువ్వచున్॥

తే॥ “బలము తేజంబు జీవన భాగ్య మిచ్చు
సాధు గోమాత భరతభూ శ్వాసకోశ,
మురియ నద్దాని బంధింప, నుడికిపోదె
వట దళమ్మనఁ గనుమూయువాని క శుభు”॥

తే॥ పదరకుము తల్లి! నీ కేమిభయము గలదు?
బాలకృష్ణుఁడు నిన్నుఁ గాపాడఁగలఁడు,
తల్లిగండానఁ బాయు నీతఱపితోడ
నాడుకొనవమ్మ! పసరుబయల్లయందు!”॥

చ॥ అని కదలింప, నల్ల నడయాడుచు ధేనువు పోవ, లేఁగ దా
నిని వెనుకాడ, నాయడుగునీడల బాలశివుండు నోవుచున్,
దన యదలింపు, హంతకులు తాలిమిదేటి మనన్ముమాటి చూ
పిన వినయంబు, పౌరుల నవీన గుణాదరణంబు నెంచుచున్॥

తే॥ తలఁపులోనున్న గోమాతృ ధర్మ రక్ష
పలుకుతోడన చేసేతఁ గలుగఁజేసి
ప్రధమ విజయంబు గూర్చు శాంభవికి మ్రొక్కి,
యావు నడిపించుకొని, యింటికరిగె శివుఁడు॥]

ఉ॥ ఆఱని చెమ్మరింత యుడుకాటియు నాఱని మేనఁదోఁప, వి
ప్పరిన కంటితో నడుగులంటిన పుత్రకు నెత్తి, జీజియా
యాఱటలేని యాతురత నొగ్గి, శివుండు వచింపఁగా సమా
చార మెఱింగి, విస్మయ రసంబునఁ దోఁగుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 1

మ॥ “కొమరారున్ దగుధర్మమాచుఁ దనయా! గోదేవతా ప్రాణదా
నము, కౌలీన ముదాత్తలక్షణము నూత్నస్ఫూర్తి నీయందు రూ
పమరెన్, ధూర్వహు లెందరో ధరణి లేరా! నీకుఁగా నిల్పి రు
త్తమ పుణ్యంబిది, సంతరించితివి పెద్దల్ పిన్నలున్ మెచ్చఁగన్॥ 1”

తే॥ ధర్మదేవత గోరూప ధారి గాఁగఁ,
జెసకు కలిరాజుఁ బట్టి శిక్షించినాఁగు
మును పరీక్షితుఁ, డాతనివెనుక నీకు
దక్కి-నది తండ్రి! గోసతీ ధర్మ రక్ష॥

172

॥ నునుఁగ్రాయమ్మలవెన్నెలల్ గురియుచంగ్రుఁ జూచి, సంతోషమున్
జనులెల్లఁ గనుచుండు రగట తగ దన్నా! యేడ్చువా రెందఁ
యనుకొ, మ్మి ఘనకార్యముల్ శగువ సేయఁగోవుచోఁ గుట్టుతే
లును రాకొట్టెను భూతమున్ గనుట గోలున్, దెంపు అంపఁజుమి!

తే॥ కొండవలె నీకుఁ బెనుపాపుఁ గూర్చునాఁగు
తండ్రి గలఁ, డాయనయెడగద తడవి చూచి
నగుచుకొమ్ము, కుమార! గుండుడుకు మాను,
మడవి తోవలు రాజకార్యములు గాన॥

174

॥ అని తగవాడి, పుత్రహృదయమ్మున నుద్ధతిఁ బాయఁజోపి, యా
తని నుచితాభిషేక సరసాన్నములన్ దనియించె జీవితయా
జనని, పహాడి యేదియనఁజాలక యూరకయుండె, బట్టణం
బెనసె ఫిరంగిమోతవలె నీకన్, యావనులెల్ల నొవ్వఁగన్॥

175

ముడుఁగనిభక్తి నాశ్మమతమున్ గొను యావంపొరులెల్ల రా
గడ మొకరీతిగా నొడియఁగట్టి, నవాబున కగదఁజేసి రీ
దుడుకుఁదనంబు, శాతగుణపూర్వహఁ డాతఁడు మంచిమాటలన్
దడుపుచు, వారలన్ సరిది, ధర్మవిచారణ సల్పెఁ గొల్వనన్॥

176

ఆ॥ పె॥ సమయవేదినైనమాడీ కుమారుని
శ్రీఁగు వలుకనోడి, చిర హితుగడు
మేటిమఱి నైన 'మీరు జుష్టాభాను'
తో వచింప, నతఁడు తొడరి ఫలిక॥

177

చ॥ “ఇది యొకతప్పుగా గణనకెత్తఁగ రాదు, మతప్రసక్తి నొప్పిదముగ వారివారి నడిపించుట మంచిది, యీ విభుత్వ మందదనపుసంఖ్యవారును సహాయులు హైందవులౌట, దత్త్రాజాహృదయము వెచ్చసేయఁ బనియేమి? సమానత యొప్పురానిదే॥

చ॥ మన మతమందు ‘భూతదయ మంచిదిగా’ దని వ్రాసవెట్టిరే? ‘యనదల ముంచివేయుఁ’ డని యాడిరే? వీధులవెంట, గొల్వదపునరు, మసీదుపజ్జ, నెటువోయిన నచ్చట నిల్లు జంతుహింసనములు రోత గొల్పవొకా? సాటివిభుత్వము లేవగింపవో? 1

మ॥ మన షాజీతనయుండుఁ గూడ నటులే మన్నింపఁ డీసేత, కొల్వనకున్ రా”డనఁగా, నవాబు విని “యొప్పున్ నీదువాక్యంబు, తనికే గా దిది యెట్టివారికిని రోతల్ వుట్టగాఁ జేయు, మెచ్చనిదీనిన్ దొలఁగింపఁగా నిపుడ యాజ్ఞాపింతు నీరీతిగన్॥ 1

తే॥ † మన బిజాపురమందా నేమనుజుఁ డైనఁ

దులువతఁమున గోహత్య సలుపరాదు,

అంగఱులువెట్టి మాంసంబు లమ్మరాగు,

తోవవెంటఁ గన్నంటఁ గొంపోవరాదు॥ 1

శా॥ “నా యాజ్ఞ వేలినైచి పోవు నెవఁడైనన్ గాని శిక్షాన్ముఁడౌ, నీయంగఱు పురీ బహిష్ఠలమునందే నిల్పుఁ” డనఁచాఁడె, నౌరా! యెవ్వా రెటులాడుకొన్నను, గుణగ్రాహిత్వమున్ జూపుచుఁ న్యాయస్థాపనఁ జేయు యావన నృపాధ్యక్షుండు సామాన్యుఁడే॥

† “The Sultan disallowed forthwith the slaughter and sale of the Kine,” — as a consequence of Mir Jumla’s gentle remonstrance with him against the loathsome spectacles of the sales of beef, cooked-flesh and cow-slaughter

For the above facts please refer to Chapter III

‘The Life of Sivaji Maharaja’ by N. S. Takakhav

తే॥ “ముండ్రపొదలఁ బాములఁగూడ మురియఁజేసి,
పరువుమేర గుబాళించు పరిమళమ్ము
నెగచి, సరసాళులకుఁ బంచ మొగలిపువ్వు
మురియుమీ! నీవు నీ పూలదొరతనమున”॥

183

౪॥ అని కవు లామతీచు సుగుణాళి, గుణావళి పోహాళించి గై
కొను మది, నెమ్మదిగ్ గుబులుకొన్న యభిస్సత, యిన్నియొప్పు యా
వనపతి సచ్చరిత్రము ప్రబాధములందు సువర్ణ ముద్రణా
బెనయుచు, భావి భారతమహిమ్ గుర్రొప్పునె నిల్వబట్టిమై॥

184

౫॥ ఘనులౌ పూర్వులు పెక్కుఁ దొడచుక జక్కఁ గోయలేనట్టి గో
హనసంబుగ్ సులతాను మెప్పుఁ గొని మాయఁ యు బొలుగడు, బా
లుని సాగ్ధ్యము నెల్లరొ దరువు మేలుగ్ మెచ్చుచుగ్ ధర్మవ
ర్తనము నిల్పు ననాబు, నిర్వురును సర్వశ్లాఘ్య ధర్మాతిథుల్॥

185

॥ ‘శివుఁ డవమాన మొద’ నను చిత్ర క్రమమ్ముగ నీను రోస్త
రవులఁగఁ, బక్షపాత మొనరగ్ గనె చు సనాబు నెన్నుచుగ్
యవచులు గుంపులై, గుఱుగులై, గుఱులై, తలపోచుసాగి, రీ
యవిచయ మాతయుగ్ గని, పశు విచార పరీత చిత్తుడై॥

186

॥ ఈయుప కీర్తీలున్న నెదియే గొర్ర ముప్పుగు నొద నొది, పా
జీ యొకనాఁడు భావి హితవిధము న్నుడిపింపఁగా, చిబ్బా
బాయిని రాజకార్యము నుపమ్ము వచ్చి, భంగడదేవు మే
ధాయుతుఁ గరబిల్చి, విహిత మ్ముచితమ్ముగ నిల్లు వాకొనె॥

187

॥ “సహజ మతాఘమామన న నలుదీత శివుఁడొ, యావచుల్
సహనములేక లేనియపచారములగ్ దలమోసి, యేదియే
నహితము సేయనుగడి, రిది యాఁగఁగరా దవునేము! పూర్వమా
యహమనుపట్టణంపు వ్యవహారము లన్నియు మీ రెఱుంగరే॥

188

చ॥ ఒకరినిఁ దప్పువట్టఁ బనియుండదు, వో టిఱుకైనవేళఁ గొం
కక తన కాలుసేతు లొదుఁగన్ సవరించుట సాధురీతి, యం
తకు వెగఁతైనవో నచటు దాటుట మంచిది, లేనిపోని వా
దుకు దిగరాదు, స్థానబల దుస్సహముల్ గద మత్త చిత్తముల్”॥

చ॥ అనుటయు జీజియా విని “యిదంతయు నే నొకనాఁడు పుత్రకున్
వినిచితి, నాతఁడున్ ‘స్వమతవిప్లవమున్ సయిరింపఁజాల, వీ
రినిఁ గొలువంగఁజాల, నెదిరించినచోఁ దమకెల్లఁ జిక్కు, న
న్ననుపుఁడు దూరదేశమున’ కంచనె, నయ్యది పోలదో” యనెన్

శా॥ షాజీదంపతు లాడు పల్కుల మనస్తత్వంబు గుఱించి, దా
దోజీ, “యితవిచారమేల? శివుఁ డిందున్ నిల్వఁగానేల? పూ
నా జాగీరున నాకు సాయముగ నుండవచ్చుఁ గొన్నాఁడు, లా
పై జాడల్ మఱి చూడవచ్చు, నిది సర్వశ్రేయ” మఁ చాడినన్

చ॥ అది సమయోచితం బని షహజి శివాజినిఁ బిల్వఁ బఁచి, సా
హృదమున నండఁజేర్చుకొని, “యీ మహాజాగిరు చక్కఁబెట్టి నె
మ్మదిఁ గలిగింప వృద్ధుఁడగు మంత్రికి సాయముఁడీయఁ బొమ్మ, నీ
వెదిగినవాడ, వియ్యది భరించుట మీఁదట మేలు చేకురున్” 19

ఉ॥ నీ వెనువెంట నుండునుమి నీజనయిత్రీయు ఖాండదేవుఁ, డా
యా వివరమ్మ లాతఁడు నయమ్మన నీ కుపదేశ మిచ్చు, దు
ర్భావులతోడఁ బోక, సమభావమునన్ బ్రజ నాదరించి, రాఁ
బోవు శుభమ్ములందు కనుమూయక, యాచితి నిర్వహింపుమీ” 19

మ॥ ౧౦ దాదోజినిఁ జూచి, “యీతని కుపాధ్యాయుండవై, తండ్రివై
మరుపం జూడఁగదయ్య! నేఁడుమొదలై మావంశ మర్యాద లీ
తనిపై నీపయి నిల్చియుండు” నని యత్సాహమ్ముఁ జూపించి, యొ
య్యన జీజామొగ మయ్యె, నామె తదభిప్రాయంబు నూహింపుచున్

తే॥ కనుల మెఱయించు ప్రణయభోగములకంటె
దలఁపు సొగియించు భావ బంధమును మెచ్చు
శీలవతి గాన, నొక తపస్సిన్ది కొఱకుఁ

దనయు వెన్నుంటఁ దలఁచి, యిట్లనుచుఁ బలికె॥ 195

మ॥ “తమ తాత్పర్యము భక్తులఁ గొనుట నాథా! నాకు సిద్ధాంత, మీ
కొమరుకై గైకొని, మీ యనుగ్రహము నెక్కోనోచి, రానున్న భా
గ్యముఁ గాంక్షింతుఁ, గుమార రక్షణ మనర్హులైన భక్తాజ్ఞ దే
శముమే లిన్ని ఘటింపఁ గల్గునఁ, ఉచ్చలోవ నా కేటికి॥” 196

మ॥ అను జీజా సముదార భావమున సద్ధాంగిత్వముకొనఁ జూచి, వి
చ్చిన డెందచ్చున మెప్పులకొ దినిసి పాడీ కార్యమూహించి, “ప్రా
ద్ధనఁబోవక బయనగబుఁ జూడు” మని చాదోడీని వీడ్కొల్పి, యం
గనతోఁ బుత్రునితోడి విశ్రాంత సుఖాగారగబుఁ జేరక జనె॥ 197

సీ॥ కలకలమ్రోయు పక్షుల మంగళస్వర

ములు, స్వరమ్మలవెంట మలయుగాలి,
గాలితునకలఁ దలల్ గదలించు తరువులు,
తరుల నీరాడించు నరుణకాంతి,
యరుణకాంతుల మెఱుఁగారు శస్త్రాస్త్రంబు,
లస్త్రముల్ గయిసేయు నాశ్విక తతి,
యాశ్విక తతివెంట సంగరక్షకబల,
మృంగరక్షకులతో నందలంబు,

తే॥ అందలము దాపుగా జీజియా వధూటి,
జీజియావెంట శివుఁడు పాజీవిభుండు,
నండగాయుచు దాదోజి యరుసరింపఁ,
బ్రాత రారంభమునఁ బురపాఠ మలరె॥

తే॥ అత్తగోడండు) షాజీ పదాంబుజముల
కెఱుగి సెలవంది యందల మెక్కి, రంత
నడుగులంటిన శివునిఁ గేలంటి యెత్తి
నెనరుదొలకులు పలుకు లిట్లనియె నతఁడు॥

చ॥ “ఇకఁ బయనింపు మీపు, వచియించిన నాహితమెల్ల విస్మరిం
పకు, మట నేనుబోలె మనుషన్ గురుదేవుని ఖాండదేవుఁ బా
యక గయికొమ్ము, నీజననియాసతి యన్నిట మేలుబంతి, తా
వక హృదయాధివాసిని భవాని శుభమ్ముల నీ కొసంగుతన్!”॥

మ॥ అను మాటల్ శిరసావహించి వినతుడై తండ్రి వీడ్కొంచు, డ
సిన భద్రాశ్వముఁ దట్టి పైకొనె శివాజీ, ఖాండదేవుండు హె
చ్చినపేర్నిన్ నడిపించెఁ బైనము, షహాజీ స్నిగ్ధ నిష్పంద లో
చనముల్వాఱుగఁ జూచుచు న్నిలిచె, నిష్టభ్రాంతరంగంబునన్॥

సీ॥ ఉత్సాహమున మేను లొరయంగఁ దమభక్తుల్

నగుమొగమ్ముల ముందు నడచుచుండఁ,

జెదరని చూపులో నొదిగించి రాజ్యమ్ము

లదుకు దాదోజి వెన్నాడుచుండఁ,

మదికిఁ జేవలువోయు మాత జీజాబాయి

దాపుగాఁ బల్లకిఁ దరలుచుండఁ,

సమయమారుతమట్లు షాజీ మనోవృత్తి

వెన్నుబలంబుగా వీచుచుండఁ,

తే॥ నన్నియును భావికార్య దోహదముగాఁగ

నన్వయింపుచు, శివుఁ డున్నతాశ్వ మెక్కి

కెఱకుఁబెండలోఁ గార్మబ్బుతెరలఁ గనుచు

నెమ్మదిని మెట్టి పునహాపురమ్ముఁ జేరె॥

— శివాజీ పునహానివాసము - రాజ్యాంగశిక్షణము —

- ఉ॥ రాజుల కర్హమకానటు పురాతనరీతుల సంస్కరించి, దా
దోజి యనూన శిల్పములతో నెసకొల్పిన నన్యసృష్టి యకా
‘రాజమహల్’ మహాభవనరాజమున న్నివసించుచుండి భా
ర్యా జననీ యుతుండు, యువరాజశివుండు సుఖములక గనె॥ 203
- చ॥ తఱుంగని వత్సలత్వమునఁ దండ్రీయొసంగు హితోపదేశముల
దరిచి, శివుండు మీఁదటి హితమొనరింపుచు, గాలికందులక
దరఁగలువోలెఁ బూర్వచరితములు నెమ్మదిఁ దారసిల్లఁ, దొగ
దర విడనాడి తల్లికడఁ దత్త్వసమీక్ష యొనర్చె నీగతి॥ 204
- మ॥ “మనతోడు న్నెఱుపగ నెంచియెగదా మాతగడ్డి బీజాపుర
మ్మనకులకైకొనిపోయె నిన్ను నను? అంపుల్ గుంపులై యింతలోఁ
బునహాపట్టణ ముపె, ‘నానడక తప్పందార్హిమఁ బోయెనా!’
యనుకొందుక, జనకుండు వేలువడ, నేలా యల్లు శంపాడితి॥
- శా॥ పూనాజాగిరు చక్కసేయు మని పంపుక గాక మాయయ్య నా
లో నేనెగతు, ‘మఱానుబాధమగు కల్లోలము నారింప నా
కీ నిక్షేపముఁ జూపె’ నందు, నిది యిట్లేకానిదో, గూర్చి లే
దా నాపై? మఱి నీవు నేను మనరాదా తగడ్డి మైసిడలక?॥ 206
- తే॥ దైవ శాసనమగు సత్య ధర్మ రక్ష,
దైవ సముదగు తగడ్డియత్తురువు సేత,
యాత్మగలవారి కయ్యది యగ్గతరము?
రెంటి సవరించుకొనుచు వర్తించు శుక్ల?॥ 207
- ం॥ అను మాటల్ విని జీబియాసతి, “కుమారా! నేటి నీయాహ నా
మనసుక ముట్టినదయ్యె, నీకుఁదగుసేమంబెంచి మీతండ్రి ని
న్ననిపెక నిక్కము, నీదుసంశయము వాయకజేసి, యుక్తమ్ము వా
కొన దాదోజహితమ్ము గొ — మృతనిపలుకుల్ నీతి సిద్ధాంతముల్॥

సీ॥ రాజ్యాంగనీతి, పురాణ శాస్త్రాధీతి
 యొడిగించుకొన్న విప్రోక్షముండు,
 మన పునహాపాఙ్గిత మెనయు 'మాల్తాను' జ
 న్మగ్రామమా నభిమానధనుఁడు,
 గ్రామాధిపత్యమ్ముఁ గడపుచుఁ, 'గొండునా
 గడము' సుబేదారి వడసినాఁడు,
 వరశక్తి నెఱపి 'జున్నరు' సుబాలోన 'ము
 జందారు' గా యశ మందినాఁడు,

తే॥ పిదప మీతండికొల్వులోఁ బేరుచెంది
 మన కుటుంబము తనదిగా మనిసినాఁడు,
 సంగరము లేచి శిథిలమా జాగిరెల్ల
 జీవకళవోసి దాదోజి చేవఁగొలిపె॥

సీ॥ బహుమానములు పంచి పందెముల్ వెట్టి, దొంగ
 గల బాధ మృగబాధ తొలఁగఁజేసి,
 యుంబళిగా నిండ్రనొసఁగి భూములనిచ్చి
 కొత్త కాపురములు గుఱురుపూచి,
 బావులు త్రవ్వించి ఫలవృక్షములఁ బెంచి
 పడిపోవు దుర్గముల్ భద్రపూచి,
 గుత్తలు పన్ను తక్కువచేసి, వెలిసేలఁ
 గలుము లీనెడు పంపిపాలముఁ జేసి

తే॥ న్యాయముఁ దలంచి, భూపాలనము గణించి
 యాయమును బెంచి, సేనల నలవరించి
 నీతి చతురత సకలంబు నిర్వహించె,
 దాత దాదోజి మన కులతాత్ర గాఁడె"॥

॥ అని వినిపించుచున్న సమయాబున నాతఁడువచ్చి నిల్చినఁ
గనుఁగొని, జీజీయా తనయుఁడార్యగతుల్ వివరించి, యుక్తవ
ర్తన మెఱిఁగింపు మాచన, నతఁ డిట్లాఁగ, “నిదిగబు నీవచి
చినది, మనీసివౌట శిననీ! గమనించెద వీ రహస్యముల్॥ 211

॥ అనుపమ రాజనీతి సమయాజ్ఞఁగ నీడనకుండు దూరపు
గనులిడి నిన్నుఁ బాపె - నెఁఁగఁగఁచఁ డతఁ, డట్లు నీవు భేదము
ల్లొనకుము - రేఖ రెఁగుకొనలున్ బెడఁగఁగఁచునేని మాడలం
బెనయునె? చుట్టఁనున్ బొదివి యేకమతిన్ గుఱి ముట్టఁగావలెన్॥

॥ ఆ వివరంబులన్ విచిత్ర” గచని, నాటనుగోలె - గానవి
ద్యా విదురు - డెఱిఁగఁ సవయసుకలతో శివశాలు వెఱఁగఁ
పోవుచు, జాగిరున్ మచుచుగోఁడిమి, యప్పుకి రాజకీయ స
భావన, తగ్గడియూహ, తనపద్ధతి, నేర్పుచుచుండె నెమ్మదిన్॥ 213

నీ॥ ప్రజలను బ్రకృతివృక్షము సంతరించు,

రాజ్యంగ సత్తక రక్షణాబు,

ష్టాణ్య సముదిత ధన వివేకాబు,

పాచీక్రియావేగ బంధనంబు,

చతురుపాయ సమ్యక్ప్రయోగాబు,

శక్తిరక్తి యాహుఁ డచతుర సరణి,

ద్వంద్వోపతాప నిష్పాదభావ స్థితి,

ధర్మమార్గైక సంధాన నిరతి,

తే॥ వ్యూహవిరచన, సమరసన్నాహ పటుత,

యాయుధవిశేష నైపుణ - మాదిగాఁగ

నలువదియున్గాని విద్యల యంతుడెలిపి,

శివుని దాదోజి రాజ్యాంగధవునిజేసె॥

సీ॥ 'పూనా, సుపా, యిందపూరు, బారామతి'

యనెడు జాగీరుల యవధిఁ జూపి,
తమ యేలుబడిఁ గ్రామాంతర పట్టములఁ గొన్న
గ్రామాధికారి వర్గములఁ జూపి,
యాయ వ్యయ వ్యవహారముల్ నేలకొ
ల్తలు పన్ను దెలుపుసొత్తములఁ జూపి,
భటు లాయుధమ్ములు వాహనమ్ములు మొద
ల్లాఁగ సేనాంగ సంగతులఁ జూపి,

తే॥ చేరి పంచాయతులఁ దీర్పుఁజేయఁ దెలిసి,
వెదకి యపరాధులకు శిక్షవేయఁ దెలిసి,
యన్ని కార్యముల్ తనవెంట సరయఁ జొనిసి,
శివుని దాదోజి రాజ్యాంగధవునిఁ జేసె।

సీ॥ ప్రత్యూష పవనముల్ పారాడఁ జలువలూ

రిస వాలుకా విశ్కలయంగు,
ఫలి తోపవన వాటికిల శీతలచ్ఛాయ
లలమిస హరిత శాద్వలములందుఁ
బరువంపువెన్నెలల్ వాటి చుక్కలుదేలు
పటపైస మేడయుప్పరిగలంగు,
బాగఁజోపి చిటువత్తు లెగఁద్రోసి చమురుదీ
పా లిడ్డ వీధిసోఫాలయంగా,

తే॥ శిష్యగణముతో శివరాజుఁ జేర్చికొనుచు,
భారతాదుల భావసంపదలఁ దెలిసి,
ఘనుఁడు దాదోజి తన విమర్శనము లిచ్చి,
నవ్యసాహిత్య యోధసంతతుల నడిపె॥

సీ॥ ఆవులించినమాత్రఁ బ్రేవులెంచఁగ నేర్చి,
 నీటిలో జాడలు నెమకనేర్చి,
 పాలు నీరుచు వేలుపలుచు నాణెము నేర్చి,
 కనుపాపనీడలఁ గాంచ నేర్చి,
 గాలెంతబెబ్బులిపాలు పిండఁగ నేర్చి,
 దళము లంటక తేనెఁ ద్రావనేర్చి,
 యెండసోఁకుల దప్పి నెడలిగపఁగా నేర్చి,
 శిలలకు గిలిగింశఁ గొలుపనేర్చి,

తే॥ పొత్తమునఁగాక ప్రకృతిలోఁ బుటలు పిప్పి,
 పదములనుగాక భావముల్ పట్టి తరిచి,
 యన్వయ వ్యతిరేక దృష్టాంత గతుల
 నరసి, భావుకపండితుం డయ్యె శివుఁడు॥

217

సీ॥ మొనలుగట్టదు, గుట్టములఁ గాల్చులాబులఁ
 గొట్టెను 'సగృహజిహ్వాదేవు'
 మదపు తీనుఁగుకై నఁ గుడియగమి 'రఘునాథ
 బల్లాలు' శస్త్రాస్త్ర పండితుండు
 సమయోచి శోపాయ సరణిఁ దంత్రములొడ్డు
 నోజఁ దెగపరి 'శ్యామరాజపంతు'
 బలశాలి ధీశాలి పటుదుగ్ధనిర్మాణ
 విదుఁగు 'మోరోపంతుపింగళుండు'

తే॥ ఉక్కుఁబిండము 'తానాజి' యుద్ధతుండు
 'బాటి' 'యేసాజి' మొదలుగాఁ బ్రాణమిత్రు
 లన్నివిద్యలఁ దనకు దీక్షనవార
 లనుసరింపఁగ శివుఁడు విద్యలను నేర్చె॥

218

—❦— దాదోజీ శివాజీల — రాజనీతిధర్మములు —❦—

మ॥ తనశిష్యుల్ గొలువంగ నొక్కదిన మాదాదోజి యుద్యానమున్
జని, యా యా ఫల పుష్ప పల్లవ లతాసౌభాగ్యముల్ వేడుక
గనుచో, నయ్యెడఁ బక్వచూతఫల మొక్కఁ డింపుగాన్పింప, దా
నిని గోసెన్ మదియూరి - గాని యది యెంతే దప్పుగా నెంచుచున్

మ॥ “శివజీ! యీకర మొక్కనేర మొనరించెన్, దీని మన్నింపరా
దవు, నీవాలునఁ ద్రుంచు” మన్న, నతఁ “డయ్యా! దీనఁ దప్పేమి? య
యవనీజమ్మును నాటి పెంచి, ననలేయన్ గాయ పండంగఁ బా
పపువాఁ డొక్కఫలమ్ముఁ గోసికొనరాదా? ధర్మ మిట్లుండునే?”॥ 21

మ॥ అన, దాదోజి వచించె, “ధర్మగతు లన్నా! చాల సూక్ష్మంబు, య
మనకెల్లన్ పహజీవిభుండు పతి, యీశ్వాసీమలో సర్వ మా
యన, దేసుంతయు వారియుత్తరువులే కంటంగరా, దంటఁగా
ననుకోరా, దనరాదు, పాలకత పాల్యత్వంబు గుర్తింపవే?॥ 22

సీ॥ బాహుదాతటమున బ్రాహ్మణు లన్నద

మ్ములు శంఖలిఖితులు గలరు మునులు,

లిఖితుండు తన యన్న లేనప్పు డట భూరు

హములపండులు గోసి యారగించె,

నన్న యెఱింగి “యీయపరాధమును భూమి

పతిదండనమ్మునఁ బాయు” మనియె,

నతఁడేగి సుద్యమ్ముఁ డనురాజు నొడఁబడఁ

జేసి, కరచ్చేదశిక్ష వడసె,

తే॥ నిరయమును బాసి బాహుదనీట మునుఁగ

మొలచెఁ గరము లాఘనునకు ముచ్చువోలె,

నది కతమ్ముగ బాహుద యయ్యె తటిని,

యరయుమీ! దీన ధర్మరహస్య సరణి॥

తే॥ అనెడు దాదోజపల్కుల నాలకించి

శివుఁ డనియె, “ధర్మ మితభీష్మిచ్చి యున్నె?

లేతకన్నులు చూడఁగాలేవో దాని?

జాలిగుడియ దానివాసలు చొరవో?॥

223

శా॥ దాదా! ధర్మపథమ్ము హస్తలిడి గీతల్ గీచి బంధించు మ

ర్యాదల్, - పాభవశక్తిఁ బైకొలిపి సౌహార్ద్రులు వంచించుటే

గాదా! భావవిశుద్ధిఁగాక పయిరేకిల్ చూచి, చూపించుటే

లా దోషమ్ములు? మేడిపగులవలెనే యజూరమున్ జూతురే?॥

ః॥ * ఈ కరినవ్రతం బపసయింపుము, మోగులు మోసులెత్తఁగా

నాకర మీ కిరంబు కుళిలాసి నికృతన మందరాదు; ధ

ర్మైకపథంబు తప్ప” డనిమాట శివప్రభు మెచ్చియున్, స్వదో

షాకృతి గుర్తునూపె నతఁ, డంగరకాకుడిచేయిఁ గాపుచున్॥ 225

ః॥ అంతటఁబోక గాలశివుఁ, “డార్య! యథుమ్ములు రాజశిక్షచే

నంతమునొందు నంటి, రదిమూనె? పుప్పుడె నెట్టివాఁడు? తా

నింత మహాత్మునిగదఁ గెతమీగి? వదింపు” మబ్బి, నీటిసి

ద్ధాంత విదు, డతఁడు శివుతత్పరతన్ గమనించి, యిట్లనెన్॥ 226

స॥ “తనయా! లోకుల పాపపుణ్యములకై దగడింప రక్షింపఁ బు

ట్టిన విష్ణ్వంశము రాజు, రాజు సమదృష్టిన్ జూచి శిక్షింప, భూ

జనపాపమ్ము లడంగు సంచుఁ దెలుపున్ శాస్త్రులు, లట్లాట, రా

జను ద్రాప్తాభవమున్ దదాజ్ఞ నసదంచున్, జూడరా దెవ్వఁడున్॥

* “When he was tempted to pluck without leave a ripe mango he ordered to cut off his right hand by way of self-inflicted punishment . . . the hand was spared, but he ceased to wear the sleeve on the right side as a token of his conscious wrong he had done,” (Page 65)

“Rise of the Maratha Power” by M. G. Ranade

చ॥ అరయుము వత్స! రాజు ప్రజ కాత్మ, మహామహుఁ డాతఁ డెట్లు
త్తురు విడెనేని, దాని జవదాఁటఁగ రా, దొకవేళ దుష్టుఁడై
పఱచిన దుర్గతిఁ బొరయుఁ, బన్నులఁ గైకొని పాపముల్ గ్రహి
పరె నృపు? లిట్లుపోక తెగఁబట్టు జనమ్ములు మేలు గాంతురే?॥ 22

చ॥ పవనుఁడు సూర్యుఁ డీజగతిఁ బాఱుచు, మంచియుఁ జెడ్డ సర్వము
దవులుదు, రందునందు మలినత్వము తప్పదు, చూచి వేచి నీ
కవుగతి వాడుకొమ్ము, వెరవందక, వానివిభుత్వ మాఁగఁగా
నవునె? కుమార! యీ జగమునంతయు శుద్ధిముసేయ శక్యమే!” 22

చ॥ అనుపలు కాలకించి, వినయమ్ము వివేకము తోడుసూప ని
ట్లనె శివజీ, “గురూ! తమ యుదార నయానున యానుయోగ భో
ధనము సుధా సధర్మము, కృతజ్ఞతతోఁ గయికొంటి, నైన నా
మనమున నొక్క-సంశయము మానదు, మన్నన సేయఁగావలెన్॥ 230

ఉ॥ ఈనయశాస్త్రరీతి నిజమే యగు, నైనను, దేశ కాల పా
త్రానుగుణమ్ముగా జగతియంతయు నవ్య శరవ్యమై, యను
ష్ఠానమునందు వేర్వడుట సాజము, భూజను లొక్క-త్రోవ, భూ
జానులు వేఱుత్రోవఁ బెలుచన్ జనుచో, నిక శాంతి దక్కు-నే?॥ 231

ఉ॥ నీలిపథమ్ము మెట్టి యవనీపతు లందఱు నేగుచో, జగ
త్రాతకు లేనిపోని యవతారము లెత్తఁ బనేమి? దుష్టసం
ఘాతము రాజులఁ బ్రజలఁ గల్గుట నిక్క-ము నాఁడు నేఁడు, భూ
నేత యటన్నమాత్ర నవినీతుని శాసన మేల మోయఁగన్?॥ 232

చ॥ ‘హిత మహితమ్ముచున్ దెలిసి, యెప్పటికప్పుడు వేచి, గర్భిణీ
సతివలె నేలఁగావలెఁ బ్రజాసముదాయము’ నందు రార్యు, ల
య్యతివయు గర్భమున్ గుములునట్లు ధవుం డెడసేయ, నెన్నఁడో
పతి కగు పాప మం, చిపుడుపాడగు చూలు నుపేక్ష సేతురే?॥ 233

ఉ॥ కా దిది రాచబాట, కొఱగాములు గూర్చు జనమ్ము నోమఁగా
రాదు, పరోపతాపన పరమ్మగు రాచటికమ్ము మేపఁగా
రాదు, బలాధికత్వము నిరంగుశఁసైన, బలోన దీన ప
క్షాదరణమ్ముఁ బెంచుట హితార్థుల ధర్మముగాఁ దలంచెదన్ ॥ 234

తే॥ పవన సూర్యులువోలె జీవనము వోయు
దొరలు గలరేనిఁ బ్రజ కేలుదోయి మోడ్చు;
నురక విషమించి వడగాలి చెరిగిరేనిఁ
బ్రకృతిమాత యొగ్గొకమార్పు పన్నకున్నె” ॥ 235

౪॥ అను శివరాజు ధీరహృదయమ్మున నంకురమౌ నవీన భా
వనఁ గని, భాండదేవుఁ “డిది వర్ధిలుచో నిక నెట్టిపండు పం
డునో? మునివ్రేళ్లతో నిపుడ నొక్కట యుక్త” మటంచునెంచి, యా
తనిపలు కాదరించినవిధ మైనయన్ బురికొల్పి, యిట్లనెన్ ॥ 236

౫॥ “మనజాగీరు క్రమమ్ముగాఁ బెరిగి, సామంతాధిపత్యంబు లోఁ
గొని, విస్తీర్ణత సందెఱున్, నలుఁగెలగుల్ ముట్టి లోపమ్ములన్
గని వారించి, స్వయమ్ముగాఁ బ్రజల యోగక్షేమముల్ దీర్పఁగాఁ
జనుఁజెల్లన్ యువరాజధర్మము. భవిష్య ద్భాగ్యమున్ గూర్చెడున్ ॥

తే॥ మనసుఁ గన్నులు విచ్చి, దర్శనము గోరి,
యర్యమునిఁబోలె నిను వేచిఁది జగమ్ము;
చనుము జాగిరుఁజూడ నీసఖులఁగూడి,
విశ్రమించెద నేను నీయాశ్రయమున” ॥ 238

—❖ జాతీయోద్యమ పూర్వరంగము. ❖—

౬॥ అను గురుదేవు వాక్యనిచితామృత ‘మున్నతభాగ్య’ మంచుఁ గై
కొని, యువరాజు మిత్రులనుగూడి భటావళి వెంటనంటఁగా
మునుకొని పల్లెలున్ నగరముల్ గిరి దుర్గ నిషాదభూము లె
ల్లనుజని, వారివారివెతల్ గని, కూరిమి నాదరించుచున్ ॥ 239

సీ॥ కుల మతాచార సంకులత మాయఁగఁ జేసి
 ప్రబల జాతీయత పాదుకొలిపి,
 అధికారి దౌర్జన్య మంతరింపఁగఁజేసి
 గ్రామ వైషమ్యముల్ కట్టుగట్టి,
 వ్యవసాయమునకుఁ గావలయు సాయ మొనర్చి
 నీటిసౌకర్యముల్ నెగడఁ జేసి,
 రాకపోకల కించు రాచబాటలఁ గూర్చి
 పేదసాదుల మొఱుల్ పెద్దచేసి,
 తే॥ మనసుఁ గరఁగించి, నిలువెల్ల నెనరు గురిసి,
 యన్నిటికిఁ దానుగా వారి కభయ మిచ్చి,
 తలఁపుజాడలఁ గను నుపాధ్యాయునట్లు,
 శివుఁడు ప్రజలలో నాత్మబాధవము నొనరిపె॥

శా॥ ఆ జాగీరుజనంబులెల్ల శివు సౌహార్ద్రంబునన్ దేలి, మా
 లోజీనాఁడు షహజీనాఁడు తుద కీలోకజ్ఞుఁడౌ ముగ్ధు డా
 దోజీనాఁడును లేని కొవ్విరిపసందుల్ శీతవాసము లి
 పా జాబిల్లివెలుంగులం దనిసి, రూహ స్వీన్న చిత్తంబులన్॥

మ॥ 'మనదేశమ్ము మతమ్మునున్ మనుష నాత్మత్యాగమున్ పండు
 డని, 'సుల్తానులఁ గొల్వఁబోఁ' డని, 'యభిప్రాయంబు భేది పని
 య్యనఁ దండ్రన్ విడిపోవనయ్యె' నని, 'గోహత్యాదులన్ మాన్పి
 డని, విశ్వాసము పెద్దసేసి శివుసాయం బంది రాభూజనులన్॥

మ॥ పర భూపాలక పాలనంబు విసిగింపన్, దండయాత్రల్ పొరి
 బారిఁ జేకాకొనరింప, జాతిమతముల్ భుగ్నంబులై పోనఁ, ద
 త్పరిహారంబున కొక్కనాయకునకై పారాదు దేశీయు లె
 ల్లరుఁ దోడ్చెరి శివాజి, కుద్యమము సల్పన్ ధర్మరక్షార్థమై॥

తే॥ ఉదధి యూర్జులఁ దేలు వాయువులఁ గోలె
 గనులపలుగులు వ్యాధియశోము బలి ప,
 గిం పుఁ జే ని న్వత త్త శోయో శాస్త్ర
 గిర్జులఁ బునాదివేయ యన్న త శివుఁడు॥

244

చ॥ అనుచు లావులఁ బ్రయత్నము తయ్యగ్గమ ముత్సహించి వె
 టనడువఁ గుఱువోచి నృసింహుఁ డాతఁడు భద్రచిహ్న శో
 భన జననాశ్వ మెఱి, యెడఁగియో శమర స తటబునఁ
 జనిచని, ముదటఁ గోయ నానువిశాలము సహ్యాశలము॥ 245

స్తీ॥ అమర దౌతులుదీప్యసము గోపురముల్గలు
 కరిసి మిన్ను లు శ్మగములు వెలయఁ,
 గడు పక్క-లి ఎనగలి నావులి విస
 యుగ గోప్ప చలులును దినులు వెలుగఁ,
 బైనుండి నిలుపు మ శవుఁగోతఁబలెఁ బాయ
 తమ లోక శనగోయలు రహిగప,
 బలిసి యులఁ లిడ సులఁ బొలఁకొను
 కడలి నా పడిధవృక్షములు గవయ,
 తే॥ మమనమ మ లోయలవెల నాగు నాము
 కరణి దిగఁగోలు నెలఁచుల్లు పదావులిడఁగఁ,
 బ్రకృతి గంభీరమగు సహ్యాపర్వతము
 గనుదు హృది చి ముదుకుఁ జనియె శివుఁడు॥

246

— శివాజీ మావళేవీరులఁ గలిసికొనుట —

శా॥ ఆజిస్థీతుఁడు మావళాధిపతి సహ్యరణ్య సింహంబు 'తా
 నాజీమాలసురే' శివప్రభునియగడఁ గల్గెము బట్టి య
 య్యాజ్ఞ నేయముద్రిప్పుదు గుహలు లోయల్ నెత్తముల్ పేటు లా
 యా జాడల్ సడిపించుచు జనియె, నైజావాసము జేరఁగ॥

చ॥ అదియ 'నుమారధం' బను మహాచలసానువు, దానిపై ముదం
బొదవ శివుండువోలె శివుఁ డున్నతపీరము నెక్క, మావఱుల్
త్రిదశ గణంబువోలె యువతీ శిశు వృద్ధ పురస్సరంబుగాఁ
గదిసిరి చుట్టనుం బొదివి, కన్నుల యేకటవాయఁ జూచుచున్॥ ౧

సీ॥ కరిఁగిపోసిన యుక్కుఁగంబమ్ములటు బలి

ష్టముతైన శ్యామలాంగములు మెఱయఁ,
జలి గాలి నెండఁ గాఁకలుదీటి బలుపారు

మేన మానార్థ కౌపీన మమర,
మాయ మర్మములేని మనసున కద్దవకా

మొఱకుమోమునఁ జూపుమెఱపులాడ,
మెలికలుదీటి, బుగ్గలకెక్కి, వలుదలౌ

జవ కోర కుచ్చు మీసములు వెలయ,
తే॥ సహజ గంభీర ధీర నిష్కపట వృత్తి

యెదుట సాక్షాత్కరించిన ట్లింపు గదుర

చుట్టుముట్టిన మావఱే శూరవరులఁ

గనియె, విస్మయ స్తిమిత లోచనుఁడు శివుఁడు॥ 2

ఉ॥ ఏనుఁగుదంతపుం జికిలి యెత్తిన గాజులు, గవ్వగుత్తులన్
దూనిఁగలైన పెజడలు, తోరములౌ గురివెంద దండలున్
మానిత శీలరక్షకయి మాసిన యల్లిక బొంతపావడల్
పూనిన మావఱేసతుల పోడిమి యూరె శివాజి కన్నులన్॥ 2

ఆ॥ తల్లిపాల బలుపుఁ ద్రావి నున్నారుచు,

నేర్చుగున్న లట్టు లిందు నందు

మలసి, గంతువేయు మావఱేబిడ్డల

పరువ మరసి, యెడఁద మురిసె శివుఁడు॥ 2

చ॥ కపటములేని వృత్తిమెయిఁ గన్నుల కిగని నైవతన్యమున్
దపమునఁ గాంచు యోగుఁడేఘ్నమునఁ గొండలనమ్మి జీవికా
శపథముఁ దీర్చు మానవులగర్హణ జాలి నహించి, ధన్యలో
లుపుడు శివుఁడ తాత్త్విక మిగోళిసముల్ దనకగ నిట్లనెన్॥ 252

మ॥ “ఉన్నాఁడా భగవతుఁ డొదలుఁ? దా గొక్కొత్త ససాధియై
గన్నాఁడా ప్రజ? తొడ్డినోత సమసౌఖ్య బాదఁగా బిష్టలన్
గన్నాఁడా? యచుగోమఁ గొనియెడ, నీ కాంతారముల్ కొండల
న్నన్నా! మీరు నివాసము మనఁగ నేల? జగతున్పుట్తోడుగన్॥ 253

మ॥ జనసామాన్యమునోతె మీగు ధరణీస బాత సౌఖ్యములన్
గనరాదో? సరిసాటి గరవములన్ గాడ్గొపఁగా రాదో? సౌ
ధ నివాసముల మిట్టి, నాగరక గర్భా శీతల చ్ఛాయలన్
జనరాదో? మఁగూడదో యుదగ భిక్షా వైశ్య తూన్యముగన్?॥

మ॥ తెరలో నందముఁ బూడఁగాఁ, బ్రకృతీసగదేశము వ్రాకున్వెన, ద
త్త్వరతిన్ జితనసేయ సాధనము - విద్యావ్యాప్తి లేదయ్యె, న
బరమో భూషణమో గృహాగో ధనమో ప్రాప్తి, దేలా మిమున్
దిరుగంజాలిన తాముగాఁ దమిసగ నిర్మించినాఁడో గడే!॥ 255

చ॥ యువతులు ‘భాగ్యమూర్తు’ లగుము, ‘సుకుమారశరీర’ లగు గౌ
రవమిడి, నాథువెంబడి సరణ్యములేగన తొంటి సాధ్యులన్
బువులను బూజసేయు మనభూమి సదా వసవాస భిన్నులై
చివికెడు మానవాసతులఁ స్త్రీల గుట్టల దోలు టొప్పునే?॥ 256

చ॥ పిడికిటఁ గొండలన్ బొడిచి పిడియొగర్చు బలమ్ము, సింగపుం
దడముల జూలువట్టుకొను ధైర్యము వీర్యము గల్గు మావళా
బుడుతలు కార్యఖడ్గములఁ బూని స్వదేశము నోమఁగాక, - కా
టడవులఁ బట్టులై మృగములై కడుపోమఁ జరించు టొప్పునే?॥ 257

చ॥ మతమున కోర్వరాని యవమానము, జాతికి శిక్ష, దేశసు
స్థితికిఁ దుపాను, నీతి కవధీరణ, యిట్టి విపర్యయంబు శా
శ్వతముగ నిల్చుటేమి? బలవంతులు కొందఱు దైన సత్కృపా
మృతనది నానఁగట్టి, బలిమిఁ దమనేలలు వార్చుటేటికిన్? 258

ఉ॥ దీనిని సైఁపరాదు, జగతీజన జాతి మతోపకార సు
ధానము నిర్వహించుట ప్రధానముగా, జగదంబ తోఁపుగా
నే నిపు దుద్యమింతు, నిది నెగ్గిన మగ్గిన దైవనిర్ణయా
ధీనము, సత్యదీక్ష వెనుదీయక ధర్మరథంబు లాగెదన్ 259

తే॥ దొరల మచుపేరి పొడుగుచేతులకుఁ గాక
యనద దోయిళ్ళకుఁ బ్రసాద మందవలయు,
మా ప్రయత్నము దైవసమ్మతమ యేనిఁ
జీమ దోమయు సాయంబుఁ జేయుఁగాక” 260

మ॥ అనుమాటల్ విని మైగగుర్ప విసతుండై వలెఁ దానాజి, “స
జ్జనబంధూ! తమచిత్త మింత యమృతాసారంబు వర్షించునే!
యనదఁ జూచినఁ గంటనీరొడియు దైవాంశంబు సాక్షాత్, రి
చినదయ్యెన్, గొద వేమియున్నది ప్రభూ! సిద్ధార్థులౌ మీకికన్?”

ఉ॥ లోకము లోమఁగాఁ దమ విలోకనముల్ వఱఁగింతురేని, న
త్తాఁకల నడ్డువారు గలరా, యిది యేమిటిమాట? దేవతా
నీక మెదుర్చుఁగాక గమనింపఁజూమి? జయలక్ష్మి మీపద
శ్రీకడఁ దారసిల్లవలెఁ జెప్పెడుమాటకుఁ జేత ముందుగా 262

శా॥ డిల్లీపాదుషహాలు దక్కనువిభుల్ డీకొంచుఁ బోరాడియున్
ముల్లున్ మోపినయంత సందుగొని యెప్పుఁగాని మా మావళా
యల్లెన్ ముట్టఁగలేద యిందనుక, దేవా! సహ్యా భూభాగమం
దెల్లెన్ వీరికి ముక్కుఁజూపఁ దరమానే మేము మాతొడ్డినన్? 263

॥ ఈ సహ్యవని యెల్ల మాటలనుగాదే మును సృష్టిచినాఁ
డాసర్వేశుడు? రాజరాజకయునకు హకు న్నదే యును? దే
వా! సామ్రాజ్యము స్వర్గలోకమున నెడ దీనిక? నీవు మా
యీ సిగహసన మెక్కు , మీ మాటలగుదోయి క బూన్త డివీశ్వరాఁ

స్తీ॥ అదరుపా బ్రులుగని మదిలిగి తొలకాడు

పరిపక్వమగు స్వామిభక్తితోడ,
నొకకార్యమందు ముగియగుచిట్టచరణాబుఁ
దిప్పనోపని గుండెదిశిపుతోడ,
జెనకెనా నాగుఁబామును బోలి పగఁబూని
కసిదీర్చి విడుచు నకి, సముతోడ,
నగ్గి నాహరించి, హలాహలముఁ ద్రావి
మునఁ, బూనిక మెట్టు నలన్పుతోడ,
ఆ॥ బిల్గినోలఁ గ్రాకి, బెబ్బులివలె దూకి,
చెలఁగి మలఁగి పగఁగఁ జీల్చివేయు
మావళాబలగబు నీవెగు నడిపిగది,
జయముఁ గూర్చు నీకు చరణమాస॥

265

॥ శివరాజా! ననువంటి మీమగ, నీ సిగంబు, 'లేనాజి' 'బా
జి' 'విరోధీ' మఱ మావళాదొరలు నీసేవాన్ధులు వేచి, సై
న్య వితానంబు 'భివండి' 'నాగపురి' 'కల్యాణగబు' 'చంపావతీ'
సవిధస్థానములందఁ జేస్తురు, యథేచ్ఛ క రాముసైన్యగబుగఁ॥ 266

॥ ఇక సుంతేనిఁ గొఱుగతయుండదు ప్రభూ! యీకార్యముదీర్ప; మా
మక సర్వస్వము మీది: మీ మృనుసరింపక వాలునుక డాలు సే
వకుడుక వార్వము వర్మమై నిలుతు: నాప్రాణంబు లర్పింతుఁ, గొం
కక సాగింపుము జాతి నీతి మత రక్షా జైత్ర యాత్రావళి॥ 267

మ॥ అనుచోఁ దక్కినమావళేదొరలు, “రాజా! నిక్క మీమాట, యీ
మన సహ్యవని నొక్కపిట్టయయినన్ మాతాడ, దట్టాని ‘క్షి’
యని యీధర్మరథంబు లాగ సుముఖంబై యుండు, నుత్సాహ వ
ర్ధనతా ధూర్వహ దుందుభిధ్వని యొనర్పన్ బంపు” మగ చాడినన్॥

తే॥ “తగ్గడి తాతలకంటె మాతత్వమెఱుఁగు

దొడ్డిసామివి! మొన్నటిబిడ్డవైనఁ

గార్యమును దీర్చి విజయమ్ముఁ గాంచు” మనుచు

వృద్ధమావళుల్ శివుని దీవించి రపుడు॥

269

మ॥ శివజీ - వారి సహానుభూతి సహనశ్రీ మెచ్చి యుత్సాహమున్
మివులన్ జూపుచు, నందఱన్ గలిపి నెచ్చిన్ మంతనం బాడి, కా
ర్యవిధానం బిటు ముచ్చటించె, “హితులారా! ధర్మరక్షార్థ మీ
వ్యవసాయంబున దూఁగుచుంటి మొకదైవాంశంబు ప్రేరేపఁగన్॥ 270

మ॥ మనకా కోటలు లేవు సైన్యబల సామ్రాజ్యంబులా లేవు ‘నే’
నని సాయం బొనరించి తోడుపడువాఁడా లేడు ధర్మంబు యా
వన ముద్రాంకిత మయ్యె, దీని సవరింపన్ బూచుచో, నే నికృం
తనముల్ ముట్టినో! యెండలో నుడుకకున్నన్ వాన లిగపారునే?॥

ఉ॥ రాఁగల కార్యమందు బవరమ్ములు పెక్కు, లుదీగ సైనికో
ద్యోగముగల్గు శత్రువులతో నెదురొడ్డఁగ వట్టిబైలఁ బ
న్నాగము లాఁగలేవు, జతనంబున నీటిమొసళ్ళువోలె స
హ్యగము నాశ్రయించి దిటవంది, మగంటిమిఁ జూపఁగావలెన్॥ 272

తే॥ దరులు లోయలు, కొండనెత్తములు, గుహలు

దుర్గములు, మాటుమూలల శ్రోవ లెల్ల

సమరుకొనవలె సమయ నిర్గమముకొఱకుఁ,

దల్లిగర్భమువలె సహ్యాధరణి మనకు॥

273

ఉ॥ ఓలము బైలు నాకి, మయ్యుగ్గము గాగర్దుగము స్మృత్యో
తలముగా భగీరథరథమును వెన్నడి, స్వస్థ ముచ్చి పా
తాళము లాక్రమింపవలె, ధన్యత ముచ్చి, యనాథు లున్నత
శ్రీల సుపర్వలై తనియ, వససౌభ్యము సుడిపోవలె॥ 274

మ॥ అని మేధావి శివుడు వారి గుచిత వ్యాహారముల్ సిద్ధి, సే
నను గూర్పుగల కొండల బసిది, తనాదిమొగుల్ గొండల
దనవెంట గొని, గీబవల్ నడిచి, స్త్రీగా పు స్థిపాసాను లొ
ల్లని పూనిక జని, సహ్యాగ్రా తామలెల్ల ముచ్చి నిష్ఠి కరె॥ 275

తే॥ 'హోయనా' హోయ, 'లిద్యాశి' డాయనో,
'భీమరథ' పుష్కని 'కృష్ణ వేణి' దిలలు,
కాలిశ్రోవలు, శిష్ట గౌరవము గుఱులు
విడన తిరుగాడ, గార్వశూర శివుడు॥ 276

సీ॥ చిగురాకు పసగాను దిశమొచ్చి గుపుస్వ
నినుగాను పసా మెసగు నను,
నిలువెల్ల బరసి యందు ముచ్చి కపుగ్రోన
మెసగును నడిగూరు శినురుదు,
దొలుకాను కాగమబ్బు నీలి శర దూ
బూచులూ మెఱుగులేదు నిశల,
దొగరు లేజాయల జగిరిచి, తొలికొండ
పురుట్టిలు గు పొద్దుపొడుపులగు,

తే॥ వేయిరంగు మిసమిసల్ వెల్లివిడియు
సహ్య సహజ సౌభాగ్యంబు చవుల గొనుదు,
ననుచరులతోడ మంచెల నధివసించి
యరసి ముదమందు బ్రకృతితత్పరుడు శివుడు॥ 277

మ॥ ఇటు సహ్యచల సాంగయాత్ర కడగా నేతెంచి, యా మావళా
భటులన్ జేరిచి, సైన్యశిక్షణము లొప్పు దీర్చి, నానాయథో
త్కటసామగ్రిని జేర్చి, వారికగు కానకల్ సైనికోద్యోగముల్
చటులాశ్వంబుల నిచ్చి, సిద్ధపటచేన్ సన్నాహ మేపారఁగన్॥ 278

—❖— దాదోజీ మందలింపు — శివాజీ దృఢనిశ్చయము ❖—

ఉ॥ అచ్చట ఖాండదేవుఁడు నిజానుచరుల్ వివరింపఁగా, శివుం
డిచ్చట సేయుచున్న పనులెల్ల నెఱింగి, - వినాయకార్థమై
యచ్చునఁ బోయఁగా హనుమయకాటకుఁ జింతిలి, - రాజకార్యపుం
గ్రచ్చునుజూపి, 'సత్వరమ ర' మ్మని కమ్మయొకండు పంపినన్॥ 279

చ॥ గురువరు నుత్తరమ్ముఁ గయికొంచు శివుండు హయమ్మునెక్కి, య
ద్ధరమగు మావళాబలముతోడ నెకాయకి వచ్చి, జీజియా
చరణములంటి, నుంతిరకడ సాగిలి కర్జ మెఱుంగఁగోర, ధీ
పరిణతుఁ డాతఁ డాదరణపక్వముగా నెసకొల్పి యిట్లనెన్॥ 280

మ॥ "యువరాజా! మనజాగిరుల్ మనుచు నీయువ్యోగ ముత్సాహ మె
ల్ల విశేషంబుగ వింటి, నీ చతుర వాల్లభ్యంబుఁ డెప్పటి తృ
ప్తి వడెన్ లోకము, పిన్నవాడవయినన్ దేజంబుఁ జకూర్చినాఁ
డవు మాకెల్లఁ, గుమార! నీహితుఁడనొటన్ సుంత వాక్రుచ్చెదన్॥

మ॥ మన మీ యాదిలుశాహిరాజ్యమున సామంతాధికారమ్ముఁ గై
కొనియున్నారము, గాన — వారిమనసున్ గుర్తించి, ధిక్కార ప
ర్తనము ల్మాని, తదంతితాదరణమున్ రాబట్టి, యీరాజ్యపా
లనమున్ జూచుట యొప్పు, వేటుతెఱఁగుల్ దప్పట ముప్పొజ్జుమీ॥

శా॥ అన్నా! రాజ్యముఁ జక్కఁబెట్టుకొనుతీరా - మంచిదే, కాని నీ
కన్నుల్ కొత్తలు సూచు, నీమనసుపోకల్ వేటుగాఁ దోచు, న
న్నన్నా! సైన్యములేల? శిక్షణములేలా? కొండలన్ గోటలన్
సన్నాహంబు లివేల? యెందుకొక కీశస్రాస్త్ర సంధానముల్?॥ 283

ఉ॥ గాలియు నెండయున్ — జెవులు కన్నులుగా, కగమలుచున్న భూ
పాలురు నీమనమ్ము సడిపట్టరే? కచ్చెకుఁ గాలుద్రవ్వి త
టా లిడువార లోర్కిఁ గుగుటకబడి నిక్కురనోగునే? ము
బాలకుఁ జేటుఁదెచ్చు విషనాయువుకోవికి మూఁతదీతువే?॥ 284

ఁ॥ పలుపాట్లంబడి నిన్న మొన్నఁగద సాపాగించె మీత శ్రీ — య
దలియుద్యోగము నిగమరాజ్య మెపుడైనన్ మీశినాఁడే నవా
బుల యాఙ్గాపిధి? యట్టినాని కనలింపుల్ నానికిన్దు చి గూఁ
దలవంపుల్ గలిగించి, లేనియపనిద ల్పొద నీకేళికిన్?॥ 285

ఁ॥ ఒకలాడంబడి చిక్కుఁగాకి, పలు నాణో తగు నామగ్రి, ఘా
టకమున్ జిక్కిన స్వారిచేయనగు; గుట్టక బట్టక బుట్టు పై
నికులక గొందఁగూర్చ నేమియగు? దాక్రి వల్వి దీనూరి, యూ
రక సింగంబుల గేచి, సకరువుఁ గొలక దూఁ మేలున్నదే?॥ 286

ఁ॥ నీ మేధావతి, ల ప్రశస్త్రులల సాక్షిత్వము, రాజ్యాంగ గో
ష్ఠి మర్మజ్ఞత, యిర్మయక వెలువఱక, శ్రీప్రభుత్వముఁగా
నీ, మీతండ్రీయముల్ వికపురముఁగానీ, లేక గోళాగడఁగా
నీ మెప్పించుము, గొప్పనాడవము ముక్తిత్వము రాబట్టు మీ!॥

తే॥ ఇగత యుష్పవయేని నీ విదయుఁడి,

రాజ్య మేలుము సగిలంచురగదకముగ”

ననెను దాదో “చువల సమన్వయించి,

యీ నెలగుగీసి, శివవిభుఁ డిట్టిలనియె॥

288

“గురుడీ నిడుమ మున్ దొడరి, నాకున్ మేలుచిత్తించు త
త్పరతక, దాక్రియ నాదు వైవమవుకాదా నీవు! నీ నాగులక
సరిగా నర్థముఁదేని నీ నెలుఁగకుల్లక సన్న మన్నింపు, మా
దరమున్ వీడకు; మీచును దరిచి త త్వవ్యాఖ్యఁ గావించితి॥ 289

ఉ॥ నాకును మీకు నన్నిటఁ గనంబడుఁ గార్యసమత్వ మైన ను
దేరికము వీడి, 'దైవము విధించెడుఁగా' కని వేచి, ప్రాభవాం
ధీకృతులైన రాజుల కధీరత దోయిలివట్టి, యెన్నఁడో
పాకముఁజేయు మీ మతముఁ బట్టక, నామది వేటుపోయెడు॥ 290

ఉ॥ నిక్కినవారు, పోర్చిద్యలము నిండినవారును, రాచగడ్డెపై
నెక్కినవారు 'పాప' మని యిత్తురె యూరక నిల్వఁజూట? లా
వెక్కిన పోటరుల్ బలిమిసీడ్వఁగ దూఁకురథంబు, శ్చెల్ల
గ్రకుఁగ నడ్డకున్న, నెడగాఁబడి కొంపలు గూల్పుకుంగునే?॥ 291

ఉ॥ వేయితరమ్ము లిట్లొదిగి వేగిన లోఁగినఁ, గొల్వకాండ్రమై
దోయిలివట్టినన్, గరుణతోడ నవాబులు తుల్య గౌరవ
శ్రీ యిడఁబోరు, వారి నెదిరించుటగా దిది దేశరక్షణ
ధ్యాయము, దీనఁ దప్పుగలదా? కలదా పెరదారి ముక్తికిన్?॥ 292

మ॥ ఒక సింహాసనమెక్కి భోగములతో నుయ్యెలలూగంగఁ గో
రిక లే, దన్యులవైభవంబుఁ గని యాఁగి బొందుకొ లేదు, కూ
టికినిన్ గుడ్డకు లేని దీనపరిపాటిన్ గుందుదేశం, బనా
మకమై వీఁగు మతమ్ముఁ జూచి, నిజధర్మం బిట్లు సాగించితిన్॥ 293

శా॥ నేనేకా, దొకదేశబంధు వెవఁడున్ నేఁడైన రేపైన ని
ట్లే నిర్ధారణ సేయఁగావలయు, నిట్లే పోరు సాగించి దీ
నానాధావళి నోమఁగావలయు, గాదా, హైందవంబే పరా
ధీనంబై, మన జాతి నీతి మతముల్ దిక్కేది సుకొక్కవలెన్॥ 294

మ॥ ఎవఁడో కన్నులుమూసి, 'గుడ్డికబళంబే చాలు' నంచున్న, హైం
దవలోకంబు సమస్త మట్లు పడియుండఁజాల, దాతీయ ధ
ర్మ వినాశంబును నైఁవఁ జాల, దొకనిర్మాణంబొ, విధ్వంసమో
యవుఁగా కేను స్వధర్మరక్షకయి ప్రాణాయామమున్ జేసితిన్॥ 295

చ॥ ఎవరికివారు వారిహితమేనిఁ దొంగపక యుగదురేని? ప్రా
భవము బలమ్ముచున్ గలుగువాని పరోక్షాని నాక్రిమిపఁగాఁ
దివరక యుగదురేని? వెరుగియుని నాయచుచును, ధర్మచా
దు, విజయమగుఁ దప్ప, దగుతో ధియు సుస్థరతన్ జరిగెదన్॥ 296

॥ నే నొకరుండనే యని, న నీచులె భూవర్గమౌచు, ను
ల్తానులతోడ వైరమని, తాలిమిదూలి తలకినేల? దా
దా! నిముసగుబుగో ఒగఁబునత యు మూలదు సెలెత్తుచు
దీ నలుసెంత్ర? వాను, గలీద / 'థాన్' మూల పవే?॥ 297

స॥ అనుభవ మితగాఁగల మహా మహిమ తుండ - ఏవుఁగూడ నీ
నొనరుచు పూనికఁ దొడిగి జరియో తలవపు ముట్టు నొగు. వీ
మని తలసోసితో యెఱుంగఁ జ్చిగునే, నిగ నెవ్వఁడున్ దనో
'ధన! తనదేశము - మతముఁ దగ్గనిఁ దొడిగిఁ గొల్చుకొప్పదే?॥

॥ కావర మెక్కునై కనులుగాని గొలచేతులు దిస
భావితుతా స్వదేశ మత మాయా నిత్య స్వజనులు లూటకున్
బోవఁగ నుద్యమమ్ము పరిభ్రామియె? యదాన నాకుఁగాక స
ద్భావము గల్గుతొడిగి కొకతప్పు ఘోరతురె? ముప్పుఁ గూర్తు కి?॥

॥ నీచత కొగ్గుచున్ బహమనీసులతాను లింకేమిసేతురో
చూచెదఁ దొడ్రిపైసఁ బగచూపినచో, - నెదురొడ్డి మర్మముల్
దోచెద వారిగౌరవముతో మచ్చపొందవలక్ష్మి మొగ్గఁగాఁ
దూచెద నెల్లెడన్ జలువదోగిన శిమ్మెర లారవీచెదన్॥ 300

స॥ ఒకనిపదమ్ములంటి, సమయోచితరీతి మతమ్ము మార్చి, గొం
కకయ సలాము లిచ్చి, యధికారపుఁబెంటలు మోసి, పాపజీ
విక నడుపంగఁజాల; బిత్త విత్తిమె యెసఁ - బరాధికార వా
'చకమగు - జాగిరున్ మరుపజాల; స్వతంత్రత నూడి నిల్చెదన్॥

ఉ॥ ఇందలు మావళాజనము లీగిరి కానన కుంజ వాటికా
కందర భూములన్నిలిచి, కష్టములన్ బడుచుండ, నేను రా
జ్యేంద్రిరకౌగిలింత రమియింతునె? వారికినేను, — నాకువా, —
రందలు మొక్కడై కలిసియాడెద మిందు స్వరాజ్య నాటికన్॥ 302

మ॥ గురుజీ! నే నిటు నిశ్చయించితీ, బరాకుం భాందలే, దింత తొం
దరయున్ లే, దిది నిన్నమొన్న మొలకెత్తన్ లేదు, వేఱొక్కనాఁ
డరుగంబో, దవిధేయుఁ డీతఁ డనుకో, కాత్మీయతా భావ బం
ధురతన్ దీవనలిచ్చి నన్ననుపు, నాదోసమ్ము మన్నింపుమీ!”॥ 303

తే॥ అనెడు యువరాజు దృఢనిశ్చయగుబుఁ దెలిసి,
ప్రాత పలుకుల మరలింపరామిఁ దలఁచి,
యప్రయత్నముగాఁ ‘దధా’ స్తనెడు రీతి
నోరగిలుకంట దాదోజి యూరకుండె॥

304

ఉ॥ అంతట ఖాండదేవు సెలవంది, శివప్రభుఁ డపై జీజియా
యంతిక మేగి తత్పదములంటి, మదిన్ గయికొన్న నిర్ణయం
బంతయు విన్నవింప, వెఱగందుచు నామెయు నిర్నిమేష నే
త్రాంతర నగ్న మాతృహృదయమ్మునఁ బుత్రకుఁ జూచి యిట్లనెన్॥

మ॥ “తనయా! బాల్యమునుండి నీమతము నీతత్త్వమ్ము వేఱొండుగాఁ
గనుపట్టున్, దృఢనిశ్చయిండ ‘విపు డీకార్యమ్మునన్ నీవు తృ
ప్తిని సాధించెడు నంతకంటె ఘనమై వేయంతలై, యాపదల్
నిను ముట్టన్ దమకించుచున్నవని తండ్రి! నాకుఁ గాన్పించెడిన్॥ 306

మ॥ ‘ఒక సాధ్వీమణిబిడ్డఁ డున్నత మహూద్యోగంబునన్ మాతృభూ
మికీ గల్యాణముఁ గూర్చినాఁ’ డనుచు నెమ్మిన్ లోకులగ్గింపఁ గౌ
తుకమున్ బొందఁగవచ్చుఁ గాని మనసున్ దూలించి గాలించి, దా
నికినై గర్భముకోసి పంచెడు పురంధ్రున్ దల్లు లేమందురో॥ 307

|| నే నదియంతయున్ మఱచి, నీమతమే యురరీకఱితు; మే
ధానిధి ఖాండదేవుని హితమ్మునకంటె విశేష మేమియున్
నే నుడువంగఁజాల, గమనింపుము నీవె శుభాశుభమ్ము లె
ఘనను 'బాలనాయక' మట చు నపప్రథ రామిఁ జూగుమి!! 308

|| కొండలతోడ డీకొనెడు కుట్టఁడె వైశిషి, యావప్రభా
ద్దండత మాటుమోగెఁ బెడిదబగు నీ సమయాబుఁగదు, 'మూ
రుం డెదురీదుచుండె' ననుకోక సహాయ మెవఁ జేసేయు? ని
ఘ్నండియు నేడు ధర్మపథ మోమఁగ నిమగ్నియై ముప్పగున్|| 309

ఎంచియుఁబంచి యిట్లు వచ్చియుండుట - సజ్జనసాగు నాఁగె య
త్నించుట గాదు, 'చాచ' వని ని స్పదలొందుట గాదు; కర్జ మా
ర్జించెడుపట్లఁ జీమ యెదిరించిరె గొండలు గూలునున్న - భీ
ష్మించక బేలగాక - సమసిచి జయింపఁగ హెచ్చరించితిన్|| 310

కడచిన గ్రంథమున్ దిడివఁగాఁ బసిలేదు; స్వధర్మ రక్షకై
నడుముచు గట్టినాఁడె, విది న్యాయ్యము లోకహితబయేనిఁ దో
డ్పడు సకలంబు, నీమది భవానిఁ గిరమ్ముగ నట్లు, నేర్పుదు
నడుపుము శాలినాహనుఁ డొర్చిన పోకల సేకరింపుచున్|| 311

తే! అక్షరమ్ముల సర్వార్థ మమరినట్లు
ప్రకృతిలో సర్వశక్తిసంపదంబు గలవు,
అనువుగా నేర్చి గూర్చి, కావ్యమారు గోలెఁ
గార్యమును దీర్చి, యొక సృష్టికర్త వగుము|| 312

|| పట్టినదెల్ల బంగరువు పలికనదెల్లను వేదవాక్యమి,
గుట్టలు పట్టణంబులయి కొండలఁ గోటల నిండునైస్యమి,
పట్టినపంతమున్ గెలిచి భద్రముగూర్చి, స్వరాజ్యలక్ష్మికిన్
బట్టముఁ గట్టుమయ్య! యెడఁబాయని ధర్మబలంబు పెంపునన్|| 313

చ॥ దిటవును దెంపుఁ గూర్చి, కులదేవతయైన భవాని నీకు ను
 తట కరవాలమై — కవచ కార్ముక కాండములై, రణంబునం
 తట నినుఁ గాచుఁగాక! గుణతత్పరతఁ జయిలక్ష్మీ నిండుకఁ
 గిటఁ గొనుఁగాక! సేమ మెదిగించెడుఁగావుత నాదుదీవనలో”॥

మ॥ అను జీజాపలు కంది, యుత్సుకత డాయఁ మావళావీరు లే
 చినపేర్ని గరయుగ్మ మెత్తుచు, ‘శివాజీరాజుకుఁ భోసలే
 శునకుఁ జే! మన రాజమాతకును జే! శూరుండు పాడీనృపా
 లునకుఁ జే!’ యని దీవనల్ వలికి, రెండుల్ మిగుట రాపాడఁగఁ॥

ఉ॥ ఆ నినదమ్ము లాని పులకాంచితుఁడై శివుఁ డగబఁజూచి, “మా
 తా! నెనరంటి నీవిడుహితమ్ము శిరమ్మునఁ బూలదండగాఁ
 బూనితి, శ్రీభవాని పరిపూర్ణకటాక్షము సర్వరక్షకం
 జౌనట తకు-వున్న దె? సురాసురు లొడ్డిన లెక్క-సేతునే”॥

చ॥ అడలకు నన్నుఁ గూర్చి, మనసంటిన యీసున నెవ్వఁ జేదియే
 నుడివిన నమ్మఁబోకుము, నినుఁ గనుపెట్టుచు నుడ నుండియే
 నడిపెద సర్వకార్యములు, నావిజయమ్ము శుభమ్ము నెమ్మదిఁ
 దడవుచు నుండు మిందుఁ, గరుణఁ నెలవి; మ్మికఁ బోయివచ్చెదఁ

చ॥ అనుచు శివుండు తల్లిచరణాబ్జము తొడలఁ దాల్చి, కన్నులు
 ట నదిమి, పాదధూళి నుదుటం ఘటించి శిరమ్మువాల్చి యొ
 య్యన నెలవంది, మేటివినయమ్మున ముందుకుసాగి, వెంట నం
 టిన తనసేనతోడఁ బయనించె నిజోద్యమ ద తదృష్టియై॥

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

శృతియా శ్వాసము

శ్రీయతుఁడౌ శివప్రభుఁడు చేసెను నుద్యమమున్ ఘటించువాఁ
డై యొకనాఁడు, సహ్యావనమగును నొకటి - విశాల భూరుసా
చ్ఛాయ వసిగిచి, కావలయు సన్నహన బులఁ బూని చుట్టునున్
డాయ నిజానుయాయు సుభటప్రతాపిన్ గని, గుట్లు నాకొనెన్॥

— శోక గణాదుర్గ విజయము —

“హితులారా! మన మొక్కధర్మపథ మెట్లఁ బట్టి సాధింపఁ బూ
నితి, మిందాన్ బ్రహ్మకాలస్తా నిలిచియుండెడి నేటి రాజ్యాంగ; ము
న్నతమా తత్ప్రభుశక్తితో నెగిరి, కొండల్ పిండిసేయంగ దూఁ
కితిమన్నన్ గొలుగొందు; నేర్పుమెఱు వాకిన్ ధ్వుడఁదీయన్ దగున్॥

కలరు, మతమ్ము దేశమఁగా నభిమానముఁజూపువారు - రా
జులు బ్రజ లందునఁ, దము, శూరతఁదక్కి మహమ్మదీయరా
జులదయ కొగ్గు వీరిమనసుల్ మనవంకగు రావు, గాన, నీ
యిల సకలమ్ముఁగూడ ధ్వజమెత్తుఁజూమి మనపైకి రేఁగుచున్॥ 3

‘ఇంద్ర కిచ్చలేనిపని యేల ఘటింపఁగః లేనిపోని యీ
తొందర లేటి’ కందు వెనుదొక్కినచో, నిక దక్షిణక్షితిన్
హైందవజాతియే కటకటా! కటవై యడుగంటిపోదె! యీ
చందము భావ్యమాన రవిచంద్రుల సంతతి యుండునంతకున్॥ 4

- ఉ॥ కావున, నెవ్వ రెట్లు తిరుగఁబడుచున్న సహించి, ధర్మము
దైవము నమ్మి దూఁకుట యుదాత్త మహాపురుషోచితంబు, రా
బోవు జయంబొ యొండొకఁడొ పూవులదండలుగాఁగ భారత
శ్రీ విహరించుఁగాక సవరించుత దుర్గమ దుష్పథంబులన్॥
- చ॥ 'అగు' నని, 'కా' దటంచు వెనుకాడుట మందులరీతి, మానవుం
డగునట తాను, ధర్మయుతమౌనట కార్యము, - కాకపోవువో,
జగములు నిల్చునే? నియతిశాసన మన్నిటి గెల్చునే? మదిన్
దెగువయుఁ దేకువన్ గలిగి, దేవతలన్ గబళింపరాదొకో॥
- చ॥ అటు లగుటన్, దురుద్ధరములైనను మానవశక్తి కెందు లోఁ
గుట మది నుత్సహించి, ములుకుల్ మలకల్ గమనించి, పొంచి,
రుట తగు, సహ్యశైలము విరోధులకున్ జొరరానిదౌట నూ
టఁగొని, దీనిప్రాపునఁ బర ప్రతియోగము లాఁగఁగావలెన్॥
- మ॥ మనకార్యం బొకరీతిగా సుగమ సంపాద్యంబ యౌనంచు నా
మన మూహించు, బిజాపురప్రభువుతో మాతొడ్డి పోరాట త
ప్పనిదయ్యున్, - సులతా నొకింత తగవున్ బాటించువాఁడౌట - య
డినసర్దారుల కొండొకళ్ళకును 'బోటీ' యుంటయున్ దోడగున్॥
- చ॥ మఱియును, నిన్న మొన్న నహమత్పురరాజ్యము కొంత చేరె నీ
దొరలకు, వీరు దానిఁ దగుత్రోవలఁ జక్కనొనర్ప, రింత కీ
ధర మన తండితాతల యుదారత మెచ్చినదౌటఁ జారులె
ల్లరు మనమాటఁ దాటరు, తలంపరు వారికి మేలుసేయఁగన్॥
- ఉ॥ అంతియగాక, యీ మహామదాదిలుశాహినవాబు రోగసం
క్రాంతశరీరుడై - యతనిరాణియె రాజ్యము నేలుచుంట - సా
మంతులు దుర్గనాథు లెదమాటి యలక్ష్మ్యము సేయుచుండి, రీ
ప్రాంతములెల్లను శిథిలబంధములై యిటు దారిచూపెడున్॥ 1

ఇన్నిటికంటె మాజనకుఁ డిచ్చటలేమియ ముఖ్య; మాయనఁ
గన్నడరాజ్యముఁ గెలువఁగా నొగిఁ బాపె సవాబు, వారితో
నెన్నికఁ గన్నవీరభటు లెల్లరుఁబో నిట నిలె సున్న, లీ
చిన్నెల సన్నలెన్నె మనచేతలు చేతుల కగదుపాసులఁ॥ 11

మన మిపు డొక్కసారి యరిమండలమెల్లఁ బగ్రాక్రమించి, ది
క్కను సకలమునుఁ గెలువఁగాఁ దమకించుట లఘుగాదు; నా
జనకునిజాగి రంటి సలుచక్కి-యఁ గల శైలదుర్గము
ల్లొని బలమంది, తక్కినవి గూర్చుట యొప్పుఁ గ్రామక్రమముగఁ॥ 12

అటు మోగల్పల - మీ బిజాపురపు పైష్ట, బిష్టు గాఁ బోవ, ,
న్నిటికిఁ గూడలిమైన దీనెలవు; నీని - బట్టి లోఁగొన్న వోఁ
గుటిల పొంత దరీ గురీ గిఁతతో రు కీభవన్నాగ్గఱు
దిటవేదఁ, మనవైపు గిగ్గొ, గిరానినాస్త్ర మేరీపిగఁ॥ 13

తే॥ స్థానబలముచుట్టి, యిచ్చటి గడియ
లందు ముఖ్యముల్ నాగ్గా, 'పుర, డరయ'
'కొండ, గడయ' 'చాకణుగోళ' 'శోర
గాఖ్యదుర్గము' - నివి యభేద్య బు లెందు॥ 14

దుర్గములన్నిటఁ మిగుల దుర్భిద, ముప్పునిమియఁ దోరగా
దుర్గము, వైరివర్గములు దూఱి పొంగినవైన స లోజొరఁ
మార్గము లేదు, నీని నొకమచ్చునఁ బట్టితిమేని, దానిపై
భర్తుడు వచ్చెనే నెదురవచ్చు, జయింపఁగవచ్చు నొక్కటఁ॥ 15

॥ మన తానాజి వచింపఁగాఁ దెలిసెఁజుమ్మా - తోరణదుర్గనా
థు నుదాసీనత, సేనతో నెదిరి, కత్తుల్దూసి, పోరాడఁగాఁ
బనిలే కించుక చెమ్మరింపకయ గెల్వవచ్చు దుర్గంబు; నే
పనులైనఁ సమయోచితంబుగ లగింపవచ్చు నామిఁదటఁ॥ 16

మ॥ ఇది యెంతే ననుకూలకాలము తగ్గయుపంగ లాభమ్ము లే
దిదిగో పోదము లెం” డటగచు శివరా జెల్లెన, ‘జే! జే!’ యట
చుదితోత్సాహముతో నుదాయుధ సహాయుల్ మావళావీరు లు
న్నద మాతంగములై, శివప్రభునివెంటఁ దూఁకి రొక్కుమ్మడి॥

తే॥ పదియుఁ దొమ్మిదియేండ్ల ఒవ్వనపుఁ దిమురు
కార్య ఖడ్గాభిమాన కర్కశతఁ బెనుప,
దంటతనమున శివరాజు - గెంటులేని
బంటు లరుదేర - నడవులవెంట నడిచె॥

చ॥ ముసిముసిచీకటుల్ విరియు మున్నుగ, మున్నుగ మావళాబలం
బసి ముస లోరుతోమర శరాసన బాణ ధురీణ పాణులన్
ముసర, హయంబు నెక్కి శివభూపతి తోరణ డాసి, మేటిసా
హసమున లోనికిఁ జనియె, నచ్చట కావలివారు డీల్పడన్॥

క॥ సోమరితన, మేమఱుపా,
టామును, దండింపులేమి - యమరిన దుర్గ
స్వామి పరాకుపడన్, శివ
భూమీశుని భటులు చుట్టుముట్టిరి నగరున్॥

ఉ॥ ఒంటరిపాటుతోడఁ, గను లూడియునూడని మంపుతోడఁ, గే
లంటియు నంటఁబోని నిశితాసిలతాగ్రముతోడ, ఆశిచ్చపా
టంటిన దుర్గనాథుఁడు నిజాగమనంబు నెఱింగి బైట రా
కుంట శివప్రభుం డరసి, యిద్దతి లోనికిఁజొచ్చి యిట్లనెన్॥

శా॥ “అయ్యా! మే మొక గొప్పయుద్యమము సేయంబూని, యీదుర్గం
ట్లొక్కఁ గైకొనుచుంటి, మిందు సమరోద్యోగంబు నూహిల్పుచు
డయ్యంబోకు; నవాబుతోఁ దగినమాటన్ నేను గైకొందు, నా
నెయ్యం బానుచు దుర్గమున్ విడుము, హానింబొంద నీకేటికిన్॥”

‘కా’ దని ‘కూడ’ దగచుఁ బెంగుబడఁ - బెన్చులనాఁడఁ స్వత్వమా -
కా దిది, జీవనమ్ముకొఱకా - గుణనాతుఁ కెనులేకు సా
పాదన? కాని కూడని వివాదములన్ దల శైలితోకు, న
కేదయినన్ దలంపు గలదీని నచిపుము, చానిఁ దీర్చెదన్”॥ 23

¶ అని సమయోచితంపుఁ బలుకాడి, శివప్రభుఁ - డీచ్చునఁ దా
ననవసరమ్ముగాఁ బెంగులాపదు న్నర్తులు లోకంబయ నొ
ల్లని తత రాజసీలి కుశలక్రముఁ పొటను, గొన్నిచూక లం
తని పెనుదోయిటన్ నినిచఁ, దత్పరుఁడై యశఁ క్లిష్ట విచిత్రేన్॥ 24

“బలంగము లేదు నాగుఁ, బలనారముతోఁపి సాగాస్తగా నితఁ
డలముకొనెన్, బెనంగిన గయమ్మును గాగమట కల్లు; యూరకే
తొలఁగుట మే” లటఁ చప్పుఁ గర్గము నప్పునసేసి, నమ్మదిట్
జల ముడివోవ, కాతఁడు బిఁపుర మేఁ ననాబుఁ గర్గన్॥ 25

తమ ప్రథమప్రయత్న మిట్లు వఱున్ విజయమ్ము నొదఁ, ని
త్తము చిగిరింపఁగా, శివుఁ నొద్దొక్కటిన్ గులదేవతా పదా
బ్జములు భజించి, కానుకలఁ బొది, విరఁతఁ తోరణాభ్యుదా
ర్గమున స్వరాజ్య తోరణముఁ గల్గె రసాల కిసాలయమ్మున్॥ 26

పదపడి కర్ణమున్ గొని శివప్రభుఁడన్ “సులతాను గీనిచే
మదిసెడి మాఱుకొన్నఁ బలుమగటలు రేంగకపోవు; వల్వ దీ
తొద, యిది యిప్పుడే యణంగద్రొక్కట మే”లనుచు ధలంచి, నె
మ్మది గలిగింప, నుత్తరము మానితనైఖరి వ్రాసె నీగతన్॥ 27

“మా సులతానుగారు గుణమండను లాదిలుశాపిగారికిన్
మీ సరదారుబిడ్డ ప్రణమిల్లి కుమారశివుం డవశ్యమై
చేసెడు విన్నపంబు, - తమచిత్తము రాఁగలదంచు నమ్ముచున్
జేసితి నొక్కకార్య మిట, స్వీయవిధి న్నెరవేర్చుచాడ్పునన్”॥ 28

¶ “In 1646 Shivaji struck the first blow. He persuaded

ఉ॥ ఇచ్చటి తోరణాగడము నేలెడు మీసరదారు కన్నులన్
 విచ్చి చరింపఁబోని యవివేకియు సోమరిపోతు వీనిచే
 నిచ్చటి పాఠమెల్లఁ జెడియెన్ జెడ రాబడి లేని యల్లరుల్
 సొచ్చిలె, గాన, వీని దిగఁజోపుచు, నేఁ గయికొంటి దుర్గమున్॥

చ॥ శ్రీ ఇదియునుగాక, శత్రువుల కియ్యది వచ్చెనుదారి, దీని బ
 ల్లిదుఁడును స్వామిభక్తినిఁ జలింపని మాదృశుఁ డేలుచుంట యె
 ప్పిద, మిటుపైని రాబడినిఁ బెంచి క్రమమ్ముగ మీకుఁ బంపుచు
 డెద, మిది సమ్మతించి, తమ నిక్కపుటు త్తరు వీయఁగోరెదన్॥

తే॥ ఆతఁడును మిమ్ము దర్శించి, యనువుమీఱ
 నిచటి యాగాములను వచియింపవచ్చు,
 నైన, సావధానముగ సత్యమ్ము నరయు
 విభులగుట యెంచి, మీయాజ్ఞ వేచియుంటి”॥

చ॥ అని లిఖియించి ముద్రయిడి, యప్పుడ వేగరియైన దూతచేఁ
 బనిచిన, దానిఁ గైకొని నవాబు శివుం డొనరించు కార్యమం
 దునఁగల తత్త్వ మారసికనుంగొన వేచె నొకింత, యాతఁ డే
 మన కిటు లూరకుండుట నిజాభిమతోచిత మంచు నెంచుచున్॥

or bribed the governor of the fort of Torna to throw open
 the gates of his stronghold which he occupied and repaired

Chapter III — Rawlinson's "Shivaji"

§ "Shivaji represented that the taking over of the fort
 of Torna was entirely in the interest of the government
 that a loyal servant like him had to be in charge . that
 he would be able to compel the deshmukhs to render true
 accounts of revenue to the state, thus saving immense sums
 of money annually to the government he undertook to
 pay over to the government a far larger revenue "

Page 96 'The Life of Sivaji Maharaja' by N S Takakhov

శివరా జూటట వొంగి యుదలి ప్రజాక్షేమంబు భావించి గౌ
రవముం జూపుచు, వారివారి కనువారన్ నూత్న సౌకర్యముల్
మివులన్ గూరిచి, యేల్బడిన్ బెనిచి, నన్నిన్ నూతనోద్యోగి పుం
గవులన్ జేరిచి, తోరణాగడము చక్కగ జేసి నల్మూలన్ ॥ 33

* శిథిలము దుర్గమెల్లఁ బరిశీలనసేసెనుపట్ల, నొక్కచోఁ
బృథుల సువర్ణ రత్న సముపేత మహానిధి చిక్కె-, దాని సు
ప్రథితుఁడు సుస్థిరుండఁడు శివప్రభుఁ డాదృత కార్యసిద్ధి కీ
ప్రథమబలంబు దైవబలపాకముగాఁ గలపోసి పొగుచున్ ॥ 34

ఒకరాజ్యాంగము నిల్పఁగాఁ దలఁచి, యుద్యోగంబున్ - ముత్రి సే
వకుఁ డిట్లందఱ నిల్పి, కాల్బలము వార్వగుబలం బాది నై
నికులన్ జేరిచి, యస్త్ర శస్త్ర వితతిన్ నిడిచి, భూపాలనా
దికమున్ గూరిచి, రాజధాని కనువొ దేశంబు పాటించుచున్ ॥ 35

తే॥ గీ॥ సహజ తుంగ శృంగత్రయూ స్త్రీధ శాస్త్రి
పథము * 'మార్బు' నా గిరిభాగ మొకఁడు
తోరణగు దాపుగాఁ గోశదూరమగుఁ
జెలఁగ, నద్దాని నొకదుర్గసీమఁ జీసి ॥ 36

తే॥ గీ॥ శృంగమొలగు మూలకిని 'సావని' యు 'సు
వే' 'పద్మావతి' యనంగఁ బేరుపెట్టి,
యన్నిటికి మధ్య రాజగృహంబు గట్టి
'రాజగడ' మను దాని గార్యములు నడిపె ॥ 37

'In course of these operations Shivaji had the good luck
unearth a quantity of buried treasure among the debris
the fort Shivaji devoted the treasure to the purchase
arms and ammunition and the erection of a new fort of
own," "(which was originally) known as Morbad, but
changed its name to Raigad or the King's Fort."

P 96 N S Takakhav. - P. 134. Kincaid, C. V. O., I. C. S

—❖— దాదోజీ చరమదశ — శివాజీ కృతజ్ఞత —❖—

- చ॥ ఇటు శివరాజ యత్నముల నెల్ల నెఱుంగుచు, ఖాండదేవుఁ డొక్కట సులతా నొకంట వడిగా షహజీ కెఱిగించి, రాతఁడు జటుల రణమ్ములఁ దెఱపిచాలక కన్నడమందుచుండి, 'యచ్చట శివు మందలింపు' మని సత్వర ముత్తర మపె మంత్రికి॥ 38
- చ॥ పరువము వచ్చుటాది సరపాల సభావిరతక్రియా ధురంధరత వహించి, మోము ముడుతల్వడ నీల శిరోజబంధముల్ నరసినపండు, తొంబది తొనంకిన వృద్ధుఁడు, ఖాండదేవుఁ డీ యటగొఱలెల్లఁ జూచి, హృదయంబున దూయుచు నిట్లు చింతిలె॥
- చ॥ “ముదుసలినౌటఁ గార్యభరమున్ దలమోయఁగఁ జాలఁ, బ్రాయశ్చంబదటున మీఱుచున్ శివకుమారుఁడు నా పలు కాదరింపఁ, డియ్యది సవరింపనంచు నొగులాడు షహజి, నవాబు సూచుఁ దప్పిదముగ, దేనికై పరితపింతు, భరింతు దురంత వేదనల్”॥ 40
- చ॥ ‡ పడుచుఁదన న్మునన్ దుమికిపారుట గాదు, శివాజి సేతలన్ గడకు మహత్త రాశయము గర్భితమైనటు దోచుచుండఁ, దోడ్పడఁ దొడఁగెన్ జగ మ్మతనిప్పట్టియి, నే నెదురాడి మాట చేడ్పడఁ జనులెట్లు? స్వార్థపరవా ద్యపవాదము లెట్లు మోయఁగన్”॥
- చ॥ అను పెనుచింతతోఁ గుమిలి, యప్పటికప్పుడు నీరసస్థితిన్ దనికి రుజాభిభూతుఁడయి, తాఱిన ధార్మికవృద్ధు ఖాండదేవునిఁగని, జీజీయా యడలి పుత్రికవోలె సపర్యఁజేయుచున్ దనయునిఁ బిల్వఁబంపఁగ, నతం డరుదెంచి విషణ్ణ చిత్తుఁడై॥ 42

‡ “When, however, he was satisfied that his young charge had the capacity to realise this wild dream (of common liberation from the Moslem yoke) the old man yielded and blessed him ” Page 66 M G RANADE
Jijabai and Shivaji attended him with assiduity Shivaji was always by his bed side ” P 80 & 81 N S Takakhav

౫॥ మరణపు మంచమై, తెలుగుమాటిన మోమును దేలకన్నులౌ
గురువరుఁజూచినంతఁ గనుఁగొల్కుల 'గిట్టు' స నీరువాటఁ, ద
చ్చరణము లంటఁగా నిలిచి, సవ్వడి కుత్తుక నొత్తి గిల్ల, వా
తెఱ వణఁకించు పేదనుడి దీనముగా వెడలిగిచి యుట్లినె॥

43

౬॥ “దాదాజీ! శరతల్ప శాంతనవు చందం బైతివే! తాణయే
లేదే! యేదయినన్ జకిత్సఁ గొనఁగా లేవైతివే! శెల్పుఁగా
రాదే నా కొకవార్త! నీదుమదికిన్ రా నైతినే! తండి) మ
ర్యాదన్ గూరిమి గుఁమ్మరిగిచితివి కాదా! నేటి కిట్లైతివే॥

44

నీ॥ బలమఱు నవయవము సుక్కి - సోలు నీ

ముదిమి రాజ్యభరము మోయలేక,
మనసొగ్గి మీమాట మన్నింపలేని నా

కొఱకుఁ గూరినవేడిఁ గుడువలేక,
తెరచాటునుండి నొందరనేయు శిగడి) యు

శ్తరువు సమాధాన పఱుపలేక,
చెమ్మటల్ వోసి పెరిచిన మొక్క - పురుగాడి

చెడగుడు తెలుగు లాజ్జింపలేక,

తే॥ గీ॥ తలపునెగ లాకి యడికి, రక్తస్రవంతి

బిందుబిందువు నిమికి యావిరిగఁబోవఁ,

జివిక బీగించి శల్యావశిష్ట యష్టిఁ

బెను శపసినై శా! ప్రియోపవేశ దీక్ష॥

45

౭॥ కన్నగురుత్వ మొక్కటియగా మహాజీవిభుఁడందె, 'దండిగా'
రన్న గురుత్వమున్ విలిచినట్టి మహాత్ముఁడ వీవ గాదె! నా
యున్నతిఁ గోరి జీవకళయొడ్డిన నీ హృదయానుభూతి కే
మున్నది మారుతూఁచఁగ గురూ! యొక యశ్రుకణంబు దక్కఁగన్?॥

సీ॥ చిరకీర్తి వెలయింపఁ జిననాఁడె నాపేరఁ

దిరముసేసిన 'శివాపురముఁ' జూచి,

నీచేత ననుఁబెట్టి, నిశ్చింత దూరదే

శములేగు తండ్రి నిశ్చయముఁ జూచి,

నెనరూరి దరిఁజేరి నినుఁజూచి ననుఁజూచు

తల్లి కందోయి చిత్తడినిఁ జూచి,

ననుఁ జూచినంతమాత్రాన విచ్చు కనుజోతి

పొదువఁగాఁ బదరు నీపెదవిఁ జూచి,

తే॥ గీ॥ యిందుఁ బారాడు చీమయే నెఱుంగలేదె

నిబిడ వాత్సల్య కల్యమా నీ యెడంద!

మనసు సుడిసిల్లఁ బెరదారిఁ జనితినేమొ!

తప్పుగొనకుము తండ్రి! యాదరము విడకు॥

చ॥ ఇపుడుగదా! కనుంగొనితి నిట్లుకృశించిన నిచ్చు - ని న్నశ
కృపు వెతకీడ్చు నీదు హృదయవ్యథ యింతకు వచ్చుదాఁ కస
హ్యపువిన మిట్లు మ్రింగి, వెలయందని జీవిత ముగ్ధఁబట్టి, పా
పపుబరు వెత్తుపూనిక తగవా, యపుడే నను మార్పఁగూడదా?!

మ॥ గురుజీ! మన్ననఁజూడు మిప్పుడయినన్, గొండంత నాదోస మే
పఱ గోరంత యనుగ్రహింపు, ముదయ ద్వాత్సల్య సీయాప శీ
కరము లోవోయుచుఁ బెంచు నీపెరటిమొక్కన్ మందుగా వాడుకొ,
మ్మరగాధీశ ఫణాగ్ర జీవమణి డాయున్ నీవు కాంక్షించినన్॥ 4

చ॥ నవయకు తండ్రి! నా హృదయనాడుల సత్వము నప్పగితు, నైం
దవ కళవోలె నీ మొగమునన్ వెలుఁగాడిన నంతెఱచాలు, నా
యవినయమున్ క్షమింపు" మనియాడుచు దోయిటఁ బాదమంటు న
శివు దరిఁజేరఁగాఁ దిగిచి, చేపినకన్నుల నాతఁ డిట్లనెన్॥ 5

మ॥ “శివజీ! యూటడు, మేల యిట్టసెగలన్ జిత్తంబు హస్తించుకొం
దువు? నీచేసిన నేర మున్నదె? జరన్ దూపిల్లి, నానాటి కి
ట్లవసన్నం బగుచున్న దీతనువు హెచ్చెచ్చుచున్న దీరాజ్య మీ
యవకాశంబున నండు లేవయితివా చాసాస న్జ్ఞాడితిన్॥

51

ఉ॥ ఇప్పటి రాజకీయముల నేడలపోయుచు, నీదు కిర్జమున్
దప్పదలంచియుంటి, వితత స్థిర చిత్తుడ వీవు కాలమున్
గప్పుచు, నాత్మశక్తి మెదుగం బొదిగించితి వుద్యమాబు, ని
గొప్పకడంక దైవమునకున్ మనసగఱినదాట కిస్పష్టన్॥

52

మ॥ కుల శీలంబులు జాతి నీతి మతముల్ గో దేవ భూదేవతల్
కలగంబాటగ, నార్యధర్మములు బ్రుగన్ దూలుదేశమ్ము - ముం
దల మూపున్ మొగియించి పూనగల స్వార్థత్యాగులా దేశబం
ధుల నాహ్వానము సేయుచుండగ, సమర్థు డెట్లు కాలాగెడిన్॥

53

ఉ॥ మంచిది, నాయనా! యుచితమార్గమున్ గొని దేశలక్ష్మి లా
లించుట మంచి, గై న, గదలించిన తేనియ ల్లభ్య బూర్తిగా
వచ్చినదాక, నేమరక పాయకి పోవు దొలగిపోక సా
ధించుము, లేనిచో నదవదించుజమి మధుపాళి రేగినన్॥

54

ఉ॥ నీ నెఱవాదితీరు గమనించి, నిప్పటి రాజకీయపు
దోనియ నేర్పుచు దిరిగిద్రోయగఁ జాలినదిట్టనాచు నా
మానస మూటన్ గొనియె; మచ్చుము దక్షిణ హైదవోర్వి, బ్రా
చీన పరిష్కృతి బొరుగుచేతులు దాకినమచ్చ వాయగన్॥

55

ఉ॥ ఒక్కటిమాత్ర మేమును - మూదరగొల్పు పరాశ్రయంబునన్
గుక్కలుమింగి, దేశరమగోరి తప్పించెను నీదుతండి, నీ
మొక్కలుమొంచి, యీ యవసభాపులు పైకొనిరన్న నెప్పు డే
చిక్కులు మూడునో! కనులు చేడ్వడఁ గాటుక దిద్దుటొప్పునే॥

56

చ॥ మెలపరి దంటవై యెడరు మ్రింగుచు, నంతటఁ గన్నువెట్టి నీ
తలఁపు జయింపు, మిందనుకఁ దాల్చిన నాబరు విడ్డపు నీపయిన్
నిలిపితిఁ, దండికిన్ బ్రజకు నీకును నుత్తరవాది వొచ్చు, దో
యిలిసరి విత్తులన్ గొలిపి, యిండ్లను బండ్లను బంటఁ గొల్చుమి॥

మ॥ శివజీ! నా తుదికోర్కీ, - నీవు వితత శ్రీశాలివై ప్రాజ్య హైం
దవసామ్రాజ్యము నేలునాఁడు నవరత్న స్వర్ణ సింహాసనో
త్సవమున్ దీరిచి, దీవనల్ గురిసి మోదం బందుటే నాఁటివై
భవ మీకన్నులు నోచెనే! యిపుడ సంభావించు నాకోరికన్॥

తే॥ గీ॥ అనుచు దాదోజి శివరాజు నంకపీరిఁ

జేర్చి, వంచిన శిరముపైఁ జేయిఁ జేర్చి,
చిత్తమున నిండి కన్నులఁ జిందు హర్ష
శీకరమ్ములఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసి।

నీ॥ బహువిధోపాయన పాణులై తమయాజ్ఞ

వలచు సామంతమండలముఁ జూపి,

సేవకుఁ డాదిగా సేనాధిపతిదాఁకఁ

గలుగు నుద్యోగివర్గములఁ జూపి,

హస్త్యశ్వ రథ పదాత్యాదిక చతురంగ

భరిత రాజ్యాంగ సప్తకముఁ జూపి,

నాగర పౌర జానప దాటవికు లాది

తనయేలుబడిఁ బ్రజాతతినిఁ జూపి,

తే॥ గీ॥ “ఇదియ శివరాజ! నీదు పైతృక ధనంబు

నీవు మనుషగా బలుపొంది, నిన్నుఁ గొలువ

వేచియున్నది ధర్మోపవీత దీక్ష

నరయుమి॥” యంచు సర్వస్వ మప్పగించె॥

ఉ॥ పండిన తెల్విత్తోఁ గమియఁబండిన స్వాచుభ వాత్మశక్తులన్
నిండిన చూపులన్ - గనులనిండు ముదశ్రులు నిగ్గుదేరి యీ
రెండలుగాయ, తెప్ప సొగియించి శివున్ మొగమంటఁజూచి, పూ
జ్యుండగు ఖాండదేవు చర మోగితముల్ వెడలించె నీగతిన్ ॥ X 61

తే॥ గీ॥ “నిజము, శివజీ! భవాని విన్నించుపలుకు
నిజము, తనకుఁదా నది తోఁచు నేఁడొ రేపా!
అటగొటలు దీరినవి నాకు హైందవోర్వి
నుదయ శోణిమ వెలుఁగుచున్నది కుమార! ॥ 62

౧॥ నాకై సేయఁగ నేమియున్ నలవ, దన్నా! భారతక్షోణి - కా
తాకుల్ డుల్లఁగ లేజివుల్ల రమణీయబైన కల్పాగమ
బై కల్యాణము లందగించవలె నీ యాదాత్మ్య మొదన్ వసం
తాకల్పమ్మునఁ గప్పఁగావలెఁ, గుమారా! యితకాంక్షించితిన్ ॥ 63

౨॥ ‘ఒకపరి ఖాండదేవుఁడు గుమాత్తముఁ డీశివరాజు’ కిందు, మా
మకచరితంబు నీ విజయమంగళ నాటక పూర్వరంగ మా
టకుఁ దగె, నాయకుఁడు ప్రకటంబుగ రంగమునెక్క - సూత్రధా
రకుబలె, భూమికాంతర పురస్కృత్తికై శిరచాటు కేగెదన్ ॥ 64

౩॥ శివజీ! నా కరణీయమెల్ల సమసిం చెన్ మేరు జీర్ణించె నీ
యవతారమ్ము ముగితు, నీహితము సేయన్ - జీతనామాత్ర జం
తువనై నీవెరువెట నుండెద గురుగుఁన్ ముత్రియై నీకుఁ గా
ర్య విధానం బెరిగింతు బ్రాహ్మణుడనై యాశీస్సులన్ బోసెదన్ ॥

॥ † ఏమటఁబోకుమీ! సుర మహీసుర గో మత దేశ రక్ష సుం
తేమటఁబోకుమీ! హితము నెంచి తపించెడు మాతృదైవ మెం
దేమటఁబోకుమీ! మదిలయించిన నీ కులదైవతమ్ము వ
త్సా! మఱపించు నెట్టి శత్రుఁడైనను నేమటఁబోకుమీ నిరున్ ॥ 66

“He (Dadoji) exhorted Shivaji to look after his family and

తే॥ గీ॥ అదరు బెదరును లేని నెమ్మదినిఁ బొదలి
 హైందవజగమ్ము నీకుఁ దో డాను గాక!
 భరతమాత దీవనపూలు గురియుఁగాక!
 గెలుపుమీ వత్స! నే నింక సెలవు గొందు!"॥ 67

చ॥ అను తుదిమాట లొం డొకటియై, కనుఁగొల్కుల నీటిబుగ్గతో
 మునుకొని జాఱుచుండ, శివు మో మెడఁబాయని నిల్వచూపుతో,
 గనుఁగవ మూసె నస్తమయకాల రవింబలె ఖాండదేవుఁ, డా
 ఘనుఁ దలపోసి రెల్లరును, గన్గవదోయిట నగ్న్య మెత్తుచు॥ 68

చ॥ కవిసిన చిమ్మచీకటి జగమ్మునెఱుంగని తత్కుటుంబమున్
 దవిలిన నెవ్వగన్ బసవు తల్లినిఁ - దక్కినవారి నూఱడిం
 చి, వగ నడంగి సొమ్మసిలు చిత్తముఁ దేకువ నూలుకొల్పుచున్
 శివపతి నిర్వహించె గురు శిష్యవిధిన్ బరలోక సత్క్రియల్॥ 69

—♦ శివాజీ చాకణు, సుపా, సింహగడము, పురందరు లోఁగొనుట —

ఉ॥ కొన్నిదినంబు లిట్లు లొనఁగూడిన కాటియఁ బాయఁ టోపి, కై
 కొన్న విభుత్వమం దదనుగొన్న పరుల్ దగనిర్వహించి, యా
 సన్న హితానుయాయి జనసమ్మతి మంతనమాడి, చేయఁగా
 నున్న సదుద్యమంబుఁ దలయొడ్డచు ముందుకుఁద్రోయ నున్నెడన్॥ 70

ఉ॥ “జాగిరురాబడిన్ నిలువసల్పిన రొక్కముఁ బంపు” మంచు, పా
 జీ గురు ఖాండదేవునకు సేవకులన్ మురునోలెఁ బంపె, స
 వ్యాగమ రాజ్యకార్య ఘటనాతురుడై శివరాజు ముగదు బా
 గోగుల నాకళించి, సమయోచిత ముత్తరమిచ్చె నీగతిన్॥ 71

dependents and expressed a cordial wish for his happiness and glory and the fulfilment of his noble vow to inaugurate a new state for the protection of cows and Brahmans and the higher glory of his religion " Page 81 N S Takakhav,

మ॥ “మన దాదోజి గతించె, జాగిరుపనుల్ మా కెందును గ్రొత్త, లీ
మన సామంతులరీతి యెట్లవునో! సమ్యగ్భండమా లేదు, మా
పని సేనా చతురంగ సాపదలఁ గూర్పు దీర్పనై యుగడె, గా
వున మీరే యొకకొంత పైకమును బాపుం డేము కాలూఁదఁగె”॥

చ॥ అని బదులిచ్చి సేవకులశంపి, నిజోద్యమ సాధనైక దీ
క్షను దనయేల్బడి గలుగు జాగిరుదారుల దుర్గనాథుల
దన యధికారముదిక్ గొనె - దన యుద్యమ మామతిచి కై
కొనఁ బిలిపించె, నగదఱును గూడి భజించిరి స్వామిభక్తులై॥ 73

సీ॥ ప్రాంత ‘చాకణు’ దుర్గ పతి, ‘ఫిరంగోజి న
ర్సాళా’ యనెను మహాసత్త్వశాలి,
దాదోజి శివునకుఁ దగడ్డి జాగిరు లప్ప
గించినవిధ మాలకించి, తాను
సముచి తోపాయ నోత్తమ లాభనములొప్పఁ
గనుదెంచి రాజదర్శనము సేసి,
తండ్రికాలమునుండి తమచేతనున్న దు

గ్గాధిపత్యము భక్తి నప్పగించె,
తే॥ గీ॥ స్వామిభక్తికి ధార్మిక స్థైర్యమునకు
గుఱుతుగానున్న యతని సగ్గణము మెచ్చి,
గారవము నిచ్చి, పూర్వాధికార మిచ్చి,
చనవుఁ బెనయించి శివవిభుఁ డనియె నిట్లు॥ 74

॥ “చాకణు దుర్గ సేత నరసాశ్వకులుండు ‘ఫిరంగజీ’ - పరా
నీకము లొడ్డనేనియు గణింపని శూరుఁడు, స్వామిభక్తియు
దేయవ తెంపును గలుగు ధీరవరు” డని, ఖాండదేవుడే
మా కెఱిగింప వింటిమినుమా! భవ దున్నత వర్తనంబుల॥ 75

మ॥ ఒక దుర్గాధిపతిత్వ మిచ్చుటయ గా, దో వీరశార్దూల! మా
మకరాజ్యంబున నాల్గుమూలలఁ జరింపఁ - బెంపు సాధింపఁ బూ
నిక మీపైఁ గల, దేను హైందవధరా నిర్ద్వంద్వ నామాజ్యమా
లిక యర్పింతు భవాని, కచ్చమణు లోలిక మీరు గూర్పవలె

తే॥ గీ॥ చిర తపోభూమి శివనేరుశిఖర మెక్కి-

యాడు 'మోగలుబావుటా' నూడఁదీయు,

మిదియసుమ్ము - నీకునునాకు మొదటికానఁ,

శూరుడా! పొమ్ము, జయముతోఁ జూడరమ్ము!"॥ 7

చ॥ అని సరదారులెల్ల 'రిదియకా'నని మెచ్చఁగ ముచ్చటంచి, యా
తని నుచితాంబరాభరణ దానములక దనివొందఁజేసి యొ
య్యన నెలవిచ్చి పంపి, తదనంతర కార్యవిధాన ధోరణి
సునిశితఁడౌచుఁ, దన్తోలువఁ జూడని వారల జూడలక గనె॥ 7

సీ॥ సవతితల్లికి నన్న, పాజీమఱింది, 'బా

జీమోహితే' నుపాక్షితివిభుండు,

తనయాన కొగ్గఁజాలని రీతి - నతనివ

ర్తనముచే నెఱిఁగియుఁ గినుకమాని,

తగినమర్యాదఁ 'బండుగువిందు గుడువఁగా

విచ్చేయు' మని వానిఁబిలువనంపి,

యప్పటి రాజకీయములెల్ల వినిపించి

మన్నించి బోధించి మందలించి,

తే॥ గీ॥ యెంతసెప్పిన విన కుడాయించు నతని

సర్వధనముల మున్నూరు వార్వములను

గోశమునఁ జేర్చి, తగు సేవకులను దోడు

పనిచి, 'బావను జూడఁబా' మ్మనుచు విడిచె॥ 7

ఉ॥ ఈవిధిఁ దోరణాగడము నేలొకని, చాకణుఁ జేతబట్టి, నూ
పా విభుఁ దోలుచున్, శివనృపాలుఁడు సింహగడమ్ము లోఁగొనన్
భావముఁ గొల్పి, తాఁ జతురుపాయములన్ నడిసిరిచు దగట యాఁ
గావున దుర్గనాథుమదిఁ గైకొనె, రొక్కము లాసగొల్పుచున్॥ 80

తే॥ అచటి యావనసేనాధిపతి - నవాబు

పచుపుఁ గొనియున్నవాఁడు ద్రవ్యముల లొంగి,

యనువుగా సింహగడదుర్గ మప్పగించి,

తనకుటుంబముతోఁగూడఁ దరలి చనియె॥

81

సీ॥ ఘన పురందరదుర్గమును 'నీలకంఠహై

బతరావు' పాలించుఁ నతఁడు ప్రజలఁ

గరుణింపఁడని, యొకకారణంబునఁ దన

నెలతనే త్రుంచెన న్నింద గలదు;

మరణించె నతఁడు - కుమారులునునువ్వు రా

గడమునేబ్బడిఁ బెనంబసచు నుండి

రం దగ్రసుతుఁడు పురందరదుర్గాధి

పతియకాచుఁ దమ్ములఁ బొరనడచె

తే॥ ననదలై వారు శివునిసాయంబుఁ గోర

నచట విధమెల్ల శివపేథుగ డరసె నిట్లు

“తగ్ద్రవివలె వీరు వ్యభు, లాదరము లేదు

ప్రజకు వీరిపై నదిలేని ప్రభుత యువె॥

82

ఉ॥ వీటిడి యన్నగాని, వెఱవీఁగి తమ్ములుగాని - చల్లఁగాఁ

దీరుపజాల రేల్బడి మదిన్ గమనించు నవాబు మెల్లఁగాఁ

దూఱకపోడు దీనఁ నిటు దూరమునకగల చిక్కు- ప్రక్కలోఁ

జేరిన వీరికి మనకుఁ జేటగు - నిట్టిది మాన్చు టొప్పుదే॥

83

మ॥ మనజాగీరులఁ దూర్పుమండలము లోమన్ సైన్యముల్ నిప్పజా
లిన దుర్గంబులు లేవు శత్రువులఁ దూలింపంగ దుర్గాశ్రయం
బనురూపంబు పురందరం బొకయసాధ్యంబైన దుర్గంబు దీ
నిని వీరిన్ మనవైపు చేర్చుకొని సంధింతున్ నిజోద్యోగమున్”॥ {

చ॥ అని తలపోసి, వారికొత్తకై పయనంబును వెల్లడించి, న
మ్మిన సుభటాళి త న్ననుగమింపఁ బురందర దుర్గమేగి, య
య్యనుజల సగ్రజున్ గలిపి యందఱకున్ దగుమాటలాడి, నె
మ్మనము కలంకఁబాప సుకుమారముగా శివభూపుఁ డిట్లనెన్॥ {

శా॥ “అన్నా! దుర్గవిభుత్వ మేమి సుఖమా? యద్దానికై మీరు మీ
కన్నుల్ గ్రుచ్చుకొనంగనేల? పెరగోకల్ సోయి - ప్రేమామృత
స్విన్నంబౌ నొకమాతృగర్భముచు విచ్చేదించి, దోయిల్ల న
న్నన్నా! నెత్తురుద్రావనేల? మనలోనా యిట్టి గోరాటముల్”॥ {

చ॥ సమయముఁ జూడుఁ - డొక్కపిడుచన్ గబళింపఁగ వేచియుండె
శము సకలమ్ము యావనవిశాంపతికేతన, మీ కుంబుబవై
రము లిట్లువైపు రేఁగినఁ - బరస్పర విశ్లేధ సంధిబాధయై
సమయదె జాతి నీతి మత సర్వధగమ్ముల హైందవం బింకెన్?॥ {

ఉ॥ ఈ విపరీతమెల్ల మడినెంచి తెగింపుచు, నే స్వదేశల
క్ష్మీ విజయోద్యమంబుఁ బరికించితి నీగతి, నొక్కఁ డెవ్వఁడే
మోవఁగరాని భారమిది, ముందల యెద్దఁచు, మీరు మేముచున్
బ్రోవులు త్రాళ్తులొచు, బలుపున్ గెలుపున్ గొనఁ దోడ్పడన్వలె

మ॥ ‘ఇది యేదో కడుదుర్ఘటంబు - తరమానే దీనిసాధింప’ నని
చెదమాటన్ బనిలేద, యన్నిటికి నేనే ముందుగానుండు నా
యదుపుంగూడ ఘటించు దుర్గమున సైన్యంబింత కాపుంచి యే
తొదలే కేలుఁడు మీరు మీధరణి, కందున్ గొందు మీసాయమున్

॥ ఇందువసించి ప్రాంతముల నేలెఱుంగు కితఁ డెగ్గిబుండు, మీ
కుం దగుజాగి రిత్తుఁ గలుకొనుట, మదుద్యమమందు మేలుచే
యది, పురందరమ్మగడమందలి నా బలఁగమ్ముతో స్వరా
జ్యేందీర పెంపుసేయుఁ, డిగియే మనకుఁ గరణయము తగున్”॥ 90

॥ ‡ అనివచ్చియిచ్చి, వారు హితులై భజియుండు - నందఁ దమ్మున్”
దనకొలువందఁ నీచ్చి యుచితమ్మగు జాగిబుండుదఁచి, య
న్న నచటి ప్రాంతభూములకు నాయగుఁ డేసి, పురందరమ్మదే
దనదపతాక నిల్పి, సుహితక్రిముండై శివుఁ డెగ్గి వీటికిన్” 91

సీ॥ పూనా సుపా యాదపూరు గారామలి

నా నొప్ప నామ్మమండలములైన
తండ్రిజాగిరులందఁ దనయెలుబడి నెల్పి
ప్రాంతదగ్గములు లోబడఁగఁ డేసి,
యాదిలుషాహిరార్యమునగు దొలఁగించి
సర్వాధికారమ్ము సాగఁ డేసి,
కాల్బలగును గరంగబల బు నెసకొల్పి
యాయుధసామగ్రి నలవరించి,

తే॥ యైకమత్యము ప్రభుభక్తి యమరఁ - బ్రజలు
తనకుఁ గోడ్చుచున్నాసా మెనయఁ డేసి,
భట సుహృ తో శ దుగ్గాది బలము వెలయఁ
బ్రథితుండై స్వాద్యమము శివప్రభుఁ డె నడిపె॥ 92

‡ The Naick's retainers, “all faithless and disorderly
nen,” were expelled and a Mavle garrison was placed there
by Shivaji Page 40 J N Sarkar

‡ The three Naik brothers got the hereditary watan
the eldest brother Nilo Nilkanth had the senior rights) of
Naickship and Inam villages It was settled that they
should remain below the hill and serve the king

Page 167. “Shiva Digvijayam” Sabhasad

—❖ శివాజీ మతభక్తి - తుకారాముని యుపదేశము ❖—

ఉ॥ దైవము సాయమై యమృతధారలు వోయఁగ, రాజ్యలక్ష్మికిఁ
దేవలు గూర్చినట్లై మతస్థితికిఁ ద్రోవలు దీసి, పాదులన్
దీవలఁబెంచు మూలకరితీరున నాత్మమతంబుఁ బెంచె మే
ధావి శివుండు, సాధువులు తన్మతబీజము లెందు నాటఁగన్॥

సీ॥ పాండురంగనిసేవ భవబంధ మూడ్చు పా
వనుఁడు తుకారాము భక్తవరుఁడు,

విఘ్ననకిరణ వివేచిత సదసత్పు

దార్థతత్త్వఁడు రామదాసయోగి,

భారతామ్నాయంబు వాసి, ధర్మపథంబు

నెసకొల్పు భక్తముక్తిశ్వరుండు,

ప్రజలలో భక్తితత్పరత జాతీయభా

వముఁ గూర్చు వామనపాడితుండు,

తే॥ మొదలుగా సాధువులు శివుపూనిక- నెఱిగి,

యల మహారాష్ట్ర మన్నిమూలలను దిరిగి,

స్వమతసందేశ మెల్లఁడఁ జటుచుండి,

రమృతములు వాఱ - భక్తిగేయములు మీఱ॥

చ॥ తనదు మహాద్యమంబు సుహితకృమితన్ వెలయించి, భక్తి
ధనముల సంఘశక్తి వితతం బొనరించు మహాత్ము లా తనో
ధనులను బిల్వబంచి, సముదార సపర్యల సతకరిపుచున్
ఘనుఁడు శివప్రభుండు సమకట్టె నఖిండ మతప్రచారముల్॥

తే॥ ఒకపరి, మహానుభావుఁ డసూనభక్తి

పరిణతుండు తుకారాము - తెరువువెంటఁ

బ్రాంత 'లోహదుర్గము' జేరవచ్చు తెఱిగి,

భక్తి గజరఁగా శివుఁ డిట్లు వాగ్దానంపె॥

స్తీ॥ “మా ‘పునా’ ప్రాత ‘దేహాగా ప్కృణము - నిమః
 బుగ్గిసదీర్ఘిక బుగ్గిభూమి యయ్యె,
 సాంద్రోదపూక పిగా ‘ముద్రాణి’ యాలలగో
 నీభవ్యకవిత భవనిచుచు,
 నాబాల గోపాల ముచ్చినోళిల సే ‘య
 భ గ’ గయము లూటఁబోలు ముండె,
 బండెమ్ముఁజూచి మా పాగక ర గిస్తామి
 నీగీయుగీమల నిలిచియుండె,

తే॥ దొంగి భుక్తిభక్తి ప్రశ్నోగు దొడ్డతనము
 నీకనీకల నిజముగ గొప్ప ముగ్ధుండ,
 బరమపుణ్యుని శిష్యుని మీపాదసేవ
 వేచియున్నాఁడు. మీరు దొంగిచూచు కనుల”॥ 97

తే॥ అనుచు లిఖించుచు, బహువిధోపాయనములు
 రాజు లొంగుచున్నాఁడు గుర్రుగముల దీర్చు,
 భక్తి భంగిడారముల లోకమునకనె యతఁడు,
 కావ్య లిఖించు ముగ్ధుని లొక్కరిమ్ము న్రాసె॥ 98

వరాజా! భవదీయ భక్తిసింధుశ్రీ మీదముగ గూర్చె నా
 , విధేయుండెను మాత్స్యభూమి గొలువక, గో దేవ భూదేవతో
 వ సంధాతను, నన్ను ముగ్ధుని నీ తాత్పర్యము ద్రోయరా,
 ప్రనైవక మతిముగ్ధుని వలెకద, గుమాంరా! వేటు గాఁబోకుమి॥
 లము చేర్చునీ, గహసకల్పము సాస్మతి దూరమై, దయా
 , శమాని మా, సికసిద్ధుల సర్వము విస్మరించి, శ్రీ
 ిలుని దివ్యమూర్తి యవలోకన సేయఁగనున్న నాకు భూ
 ిలుర కొల్వులేల? పటుభాగ్యము భోగ మదేల పుత్రకా॥ 100

ఉ॥ బూటకమాడి రంగులను బూయుచుఁ దీయుచు, రాజకీయపు
న్నాటకరంగ మెక్కుటలు నాకు రుచింపవు తొల్తునుండి, బా
హుటముగా మురారి చరణాబ్జ మరందము లాను తేటినై
పాటలు పాడుకొంచుఁ, జొరఁబాటుదుఁ బుణ్య సరి ద్వనంబుల॥

ఉ॥ కావున నాయనా! బయలుగాలికి వేచిననన్నుఁ గొల్వకుం
దే వల, దెందు నేఁ జనిన నీకును నీప్రజ కాయురున్నతి
శ్రీ విభవంబులఁ దలఁతుఁ, జేరుము నీ విఁక రామదాసు, మే
ధావి యతండు - కృష్ణపరతత్వము పార్థునకట్లు నీ కగు॥ 1॥

ఉ॥ మావలె నీవు - నిశ్చలసమాధుల దైవ పదద్వయీ రహ
స్సేవలఁ గాలముఁ గడపఁజెల్లదు, బల్లిదు లై నవారిచే
నావిల మా జగంబు నరయఁ - రవివంశమునఁ జనించు ల
క్షీవిభు నంశ మీవు, తెలిసెఁజుమి మా కిది సాధుబోధల॥ 1॥

ఉ॥ క్షత్రియమాళి వౌట నయశాస్త్రము శస్త్రముఁ గేలఁ బూనుచుఁ
బాత్రు లపాత్రులౌ జనులఁ - బాలససేయఁగఁ బారఁదోలఁగా
సూత్రము నీకుఁ జెల్లినది, చూడుము శక్తులు మూఁడుఁగల్పి, తౌ
ర్య త్రిక మేళనం బగుఁగదా పరిపాలన సంగతశ్రుతి॥ 10

ఉ॥ హైందవధర్మ మిప్పుడు నిరాశ్రయమకాచుఁ, బరాధికార వి
స్పందితమయ్యె, సాధు బలసంహతి చాలదు, క్షత్రియోచిత
స్యందన మెక్కి లావు వెరవంది కడిందిగ మోహరించి, దా
నిం దిటవందఁ జేయు, మిది నీవిధి, తక్కినవెల్ల వేఁగుకల్॥ 10॥

తే॥ గీ॥ కనులు మూయుంచు ధర్మచింతనముతోడఁ
గడఁగు కార్యమం దేమటుపడఁగ వలదు,
వలదు ననుఁగూర్చి తలఁపు, నే నెలవుఁగొందు,
శివపతీ! నీ కభీష్టార్థసిద్ధి యగుత॥”॥

చ॥ అని లిఖించి యుక్తము నొప్పుచు, నాదరమాగ దేవతా
ర్చనమునఁ బూని కుక్కుము (సమస్తానీదళమాం) కమ్మనో
ననిచె, శివుని భక్తి మును న్నిత్యం గెన్నుల గొట్టికొందు, మా
శి నుదుటఁ బేరెద నిలిసి, శీఘ్రము వి సముత్సృకాశ్శుక్తు || 107

ఉ॥ “ఆమును గామమున్ దొంగిన్దట్టి మహాత్ములు గారొన్” తుకా
రాములు! నేఁడు నాయెడకు రా గననోకి - నాగు సచ్చిదా
రాములు! తన్ని దేశము నొగున సేసితి రామ! ను నా
స్వామిగఁ గొల్తుఁ గొల్తు నిరపాయ పశుమ్ము దేశభాగ్యమున్ || 108

చ॥ ఇది యొక ప్రవేశానామ గుప్తుక పద్యము సమ్మత
బిది యగు తుర్పణన్ న్యాయులెల్లను దోడ్చి పదుడి రి కుః స
భ్యదయము దోఁప గుర్తించెయ మొనరించు ముచ్చేతఁ జిక్క నీ
యద నుడివోని శాపు ర్పణ, పరమ పరి మాక్రమింపదన్” || 109

◆ శివాజీ సైన్యసన్నాహము - ప్రథమ దినమునాత్రా విజయము ◆

చ॥ అని తలపోసి, ప్రైవపరమారతి దేశపరముగఁగఁ జే
కొని, గరుపాను జెందిమొనకున్ దలమీశేశు పొంగు ప్రుంగుచున్
ఘనతర కార్య నిర్వహణ కరక శుఁడై, శివరాజు సర్వసా
ధన చతురంగ సైన్యసముదాయమున్ సమకూర్చె నత్తఁగన్ || 110

ఉ॥ ఆదర మింతచూపని పరాశ్రయణమ్ము దలంచి, తగ్గడిమ
ర్యాద హితమ్ముఁజూపు శివరాజుపరామరికన్ గ్రహించి, ని
త్యోదయ మందుచున్న స్వమతోద్యమమున్ దలమోసి చేరి, రా
యా దెసచుండి పెక్కురు సహాయులునై శివరాజుకొల్వసన్ || 111

ఉ॥ చేరినవారి ధీబలము శీలము సాహస విక్రమ క్రమో
దారత సత్కులీనత మత స్థిరరక్తియు దేశభక్తియున్
గౌరవ మాది యోగ్యతలు గన్గొని, యర్హ పదంబు లిచ్చి స
త్కారము లిచ్చి, యంద అవధానమునన్ దనుఁగొల్వఁ గైకొనన్ ||

సీ॥ బ్రాహ్మణోత్తములు, - నీరాజి దత్తాజి య
 ణ్ణాజి రావ్ దీ రఘునాథపంతు,
 ప్రభువంశభవులు, - మురారిబాజీప్రభుం
 డాజిదుస్సహుండు బాలాజియవజి,
 మావళాజాతీసంభవులు, - నేతాజి యే
 సాజి సూర్యాజి సాంభాజికవజి,
 స్వకులబంధువులు, - నింబళుకరు మోహితే
 మోరేలు యాదవ ఘోరపరులు,

తే॥ గీ॥ నాదిగా వీరయోధు లేకైకశూరు
 లనుపమ త్యాగశీలు రేకాంతహితులు,
 దేశకల్యాణ సిద్ధ్యింత దీక్షఁ బూని,
 శివపతినిఁ గొల్చి రాక్షిజ్య మవధరించి।

సీ॥ ఆబాల్య పరమాపుండగు 'శ్యామరాజపం
 తును' మహామాత్యుగా నొనరఁ జేసి,
 దీపితోత్సాహు 'మోరోపంతుపింగళే'
 నఖిల సేనాధినాయకునిఁ జేసి,
 'బాజీఫసలక' 'రబ్బాజిసోదేవుల'
 బహిరాక్రమ చ్చమూపతులఁ జేసి,
 'నేతాజి' 'నేసాజి' నాతత మావళా

తురగ పాదాత నాథులను జేసి,
 తే॥ 'సూర్యజీ' 'తానజీ' యను శూరవరుల
 జంటఁబాయని యంగరక్షకులఁ జేసి,
 యనఘు 'దత్తాజి' రాజగృహాధికారి —
 నాంతరంగికు 'బాలాజియవజి' జేసి॥

తే॥ గీ॥ దక్షిణోన్తరం నా భగణీయం నా

గౌరీతథామూల నికట గుర్గమునయ ను

నల బిరపుర రాగ్యమగ దస్మయేన

వేగు నడిపించి, చుగట గగోగు లగ్నః॥

115

చ॥ ఇటు శివరాజు సన్నహనుమల్లను బూజుచున్నట్లు, కార్యము

పటుడయి యొక్క నాచు హితవర్గముతో - నచివాళితో - నము

ద్భట నిజ వీరయోధ సముదాయముతో, నెరుగి వ్యక్తి, నిరా

దటిజతనమ్ము వారియొక్క బుద్ధియును నిలు వాళినట్లు॥ 116

చ॥ “గరువపు దేశే ధర్మ గుణి గణలదీరిన చూఢులార! గు

ర్ధరమగు నొక్క కార్యమున నెవరూ పూసెద మిమ్ము మమ్ము, న

ధ్వరములకన్న - దుశ్చర శతములకన్న - దివిత్రి మిట్టసా

గర మిట దాస్యమోక్ష ఫలకా మున్న, నీ రణగావలె॥ 117

చ॥ మత మొక దొడ్డసాధనము - మర్త్య లిహమ్మున బరమ్ము నొద ను

స్థితిఁ గలిగించు దానికి స్వదేశవిధుత్వము దానిప్రాపగున్

మత మిటు రెండు నొడొగిరి మన్ని న స్థితు పరాధికారి దు

ర్గతము మతమ్ము నోమదగుఁగాటె ప్రభుత్వము జేతబట్టుచున్॥ 118

చ॥ ఒకసులతానునో ప్రభువునో పదమగిరి విధుత్వ ముదు కో

రిక తగ దట్లు గాజ్యముభరించు - బిచ్చపుఁగూడు స్వర్ణపా

త్రిక నిడుకొంటగాదె? బెదరిపులఁ బోని స్వత స్వతంత్ర జీ

విక మననైన నిద్రపదవిన్ గొనుకగల సుమాళమే యగున్॥ 119

ఉ॥ ‘ఈ యవనాధిరాజ బలమే యిల నేలఁగఁబోలు’ నంచు దీ

హ్నాయువుఁబోసి ముద్రయిడిరా? యదిగాదు; బలోద్యమైక పా

థేయులచేతినా మ్మిది: విధేయములె మనభాగధేయముల్

దాయకపోవునే - పెరుకడంకమయిన్ మొనకట్టినిల్చినన్॥ 120

ఉ॥ కావునఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁగాఁ దలఁకన్ బనిలేను, సాహస
 శ్రీ వెలివోని యిందఱము చేరితి మీఘనకార్యమందు, స
 ర్వావయ వాభిరామ చతురంగ బలమ్ములు నిండియున్న, వీ
 యావనరాజ్యమెల్ల సుడియన్ గయికొందము దండయాత్రలన్॥ 12॥

మ॥ మన జాగీరులచుట్టు నీయవన సామ్రాజ్యంబులే ముట్టి పై
 కొని యుంటన్ రిపుమధ్య మొప్పు, దొకదిక్కున్ మెట్టి లోఁగొండ మె
 ట్లన నీపశ్చిమవార్ధి హద్దుగొని, సహ్యాక్షోణి సర్వంబు లోఁ
 గొనుచో వెన్నుబలంబు గల్గుఁ, బయి మాన్చోవచ్చుఁ శార్భవంబులన్॥

సీ॥ మన కుత్తరంపుదిక్కున మోగలు విభుత్వ

మది బలిష్ఠము, దాని నంటరాదు,
 ప్రా గ్దక్షిణముల దూరపుమేర బయలౌట

నట బిజాపురరాజ్య మనువుగాదు,
 నైర్మతిమూల నర్ణవపుటంచుల నున్న

‘సిద్దీల’ రాజ్యంబుఁ జెనకఁగూడ,
 దటువైపు ‘కల్యాణి’ - యిటు ‘తాళ’ ‘గోశాల’

లదిమి, పశ్చిమమెల్ల నాక్రమింత

తే॥ మందుఁ గల్యాణి క్రొత్తగా నమరుకతనఁ

జక్కఁబటుపరు దాని బిజాపురీశు

లచటి యధికారియును రోగియకా నవాబు

నరసికొను చుండు - నట బిజాపురమునందె॥

129

చ॥ ఉరియుచునున్న దీకరణి నుత్తర కొంకణభూమి, దక్షిణ
 స్థిర ‘యబిసీనియా’ యవన శిక్షితమాచు, మతాభిమాన ము
 మ్మరమగు వారియెల్బడిఁ గకావికలయ్యె మతావమానపుం
 దఱటుల మ్రగ్గు వారియెడఁదల్ మనప్రాపును దాపుఁ గోరెడున్॥

తే॥ 'మీరు దగడై వచ్చి... మేము కూడ
దోడుపడెద, మన్నితుము గుర్తించయ'
మనుచు, బాపుచున్నారు రహస్యవార్త
లచటి మనమహారాష్ట్ర దుగ్ధాధిపతులు।

125

కాపున దీనిగెల్చుటసఁగాఁ గడులుల న తజ్జయగుబునో
యావనసేన లీవలకునావలకున్ దనుదాకి బద్ధమూఁ
ద్రోవలులేని యీ నెలపుఁ ద్రొక్కనదో - మనచేళి బామ్మలే
కావలెవారు, 'తా'హి' యసఁగావలె, సీగతి లోఁగొనవలె॥ 126

లెండిక శూరులార! కదలిపుంప సేనల సజ్జమాదు బ్ర
హ్మాండము లొడ్డఁగాక వెలుఁగిందకుఁ జగఁకుఁ గన్నువెట్టి నే
నుండెద నండగాచి, పురుషునిది మాత భవాని. మీర లు
ద్దండులు - మీవడిన్ బగలుదంబులు బాపలుగాక నిల్చునే!॥ 127

తే॥ శూరపుంగవుఁ 'చబ్బానిసోదేవు'

'బాబ' ముదలుగా సేనాధిపతులు గొలువ

వెడలుఁగాక మోరోపగుతుమిగిలుము!

విందు లిడుఁగాక మనసచ్చి విషయలక్ష్మీ!॥

128

మఱియొకమాట, - మీ రహితమగ్నముల్ చనునప్పు డెచ్చటన్
ద్వరపడి పేదసాగులకుఁ బైదులకున్ బలిదేవత" జనో
త్కరమున కాలమందలకు న్నీవత భూసురకోటి కెట్టి దు
శ్చరితము సల్పరా, దొరులుసల్పిన నైఁపఁగరాదు చూచుచున్॥ 129

తే॥ ఇదిసుమీ న్నీవశాసనం, బిదియచూవె

రాజశాసన. మిది దాటరా దెవండు

ధీరచరిత మహారాష్ట్రదేశమాత

దొడ్డకాన్పుల - గజమైన దోమయైన!॥

130

చ॥ అను శివరాజానుద్ధరపుటానతి వార్షికమేఘు నిస్వనం
 బున వెడలంగ, నుత్సకత ముట్టి చమూపతులందఱు జయ
 ధ్వనులు ప్రతిధ్వనింపఁ గరవాలము బట్టి జోహారువెట్టి, యె
 య్యన సెలవంచుచు వెడలి - రాహవ దోహాల సాహసంబుల॥

తే॥ బహుళ శస్త్రాస్త్ర సాధనోద్భటత మెఱయఁ
 దరలి చతురంగబలము దొంతరలు గొనఁగ,
 బారులను దీర్చి సేనాధిపతులు నడువ,
 దండు నడిపె మోరోపంతు గండుమిగిలి॥

1

ఉ॥ ఆ నిరపాయసైన్యము లనంతములై యుపనద్యుపేత గం
 గానదివోలెఁ బొంగి, గిరి కానన పత్తన దుర్గవర్గ శా
 ఖానగరాదులెల్ల మునుఁగఁ గొనుచు జనుచుండ, నందు నెం
 దే నొకయడ్డులేక భజియించె జగమ్ము శివప్రభుత్వము॥

1

తే॥ 'రోహిణి' 'తిక్కోన' 'కాంగారి' 'లోహగడము'
 'రాజమచి' మున్నుగాఁగ దుర్గముల పతులు
 ధన కనక రత్న వస్తు వాహనము లాది
 కానకలిడి కొల్చి రాత్మ దుర్గముల నిచ్చి॥

13

ఉ॥ కానకవెట్టి నెయ్యమెసఁగఁ దమదుర్గము లిచ్చువారి స
 మ్మానము మెచ్చి, రోసమున మార్కొనువారి సడంచి దుర్గసం
 తానముఁగొంచు సహ్యాగిరి దక్కొని, కొంకణభూమి మధ్యమ
 స్థానము నాక్రమించె శివుసైన్యము లన్య దురాసదమ్ములై॥

13

శా॥ ఆరంభోరి యయంబుగొన్న నిజ సేనాధీశ వర్గంబుతో
 మోరోపంతు వచించె, "నేటి విజయంబుల్ శ్రీమహారాష్ట్ర రా
 జ్యారంభంబున స్వస్తివాచనము లా యాదుర్గముల్ వట్టుచో
 మీ రంకించిన తెంపు తేకువయు నెమ్మిగూర్చె మా కెంతయు॥

॥ వాలుమగంటిమిక్ జిక్కిలివాళ్ళ యీబులుగబు నల్లు బై
దోలుచు మీరు మీ మొకట దూకినో - నగ గొడ్డి నిల్వఁగాఁ
జాలునె యేకమైనను బి పుర రాజ్యము? లేని నిగ
గో లిదియేల, యేలగ బిళ్ళ శశమ్ము వేళ లాపఁగ? 137

సీ॥ 'బాజిఫసల్క' - 'గేసె' - 'యూ' దోసుగా

'న బిళ్ళ' - 'దేవు' - 'మట్టి'
'కల్యాణి' 'మా' - 'గ' - 'సర్వమ్ము'
గొనవలె నుత్తర కొండలు,
నబిసీనియనుల శౌర్య మహిమ - 'రఘునాథ'
బల్లారు' 'నే' - 'పట్ట' - 'గొంగు'
జని, నేను 'తాళి' 'గో' - 'లాది' జయించి
కొనియెద దక్షిణ గంగకణాలు

తే॥ చనుఁడు మీ" ర , గల్యాణినియము గొనఁగ
నడిచె నెల్పజి బహుళ పై న్నములఁ గొనుచు
'బోరు' కనుమలోయును దాడి, 'పారు' కనుమ
దరులు వెడల మోరోపంతు దగ్గర డివి॥ 138

॥ మలయుచు నేన 'పారు' కనుమ వెడల జన గొక్క-చారుఁ డ
త్యలఘు జవంబున గోసి, "ఆర్య! బిజాపుర మీగెడు నవా
బుల ధనసంచయం బదిగొ! ముగలిగా నట దానివెంట నే
బలఁగము లేదు, కొంత పోవారముమాత్రము క'పువోయెడు॥

తే॥ గీ॥ అధిక్పతుఁడు 'మాలానాయపమ్మ' దనెడు
వాఁడు కల్యాణినుగడియుఁ బంపె దీని"
ననివచింప, మోరోపంతు వినియు వినక
మునుపె రఘునాథబల్లారుఁ డనియె నిట్లు॥ 140

చ॥ “తడయఁగరాదు దీనిఁగొనఁ దప్పునుగా దొకరైతు దీనఁ జే
 డ్పడుటయు లేదు దీని విడువఁబనిలే” దని విన్ననింపఁ, ‘బైఁ
 బడు’ మనె పింగళుం డెలుకపైఁబడఁ బొంచిన పిల్లివోలె న
 ప్పడ బలఁగమ్ముతో నతఁడు ముట్టి పయింబడె నార్భటించుచున్

చ॥ పెనఁకువ ఘోరమై, యవనవీరులు ప్రాణములొడ్డి పోరి, రా
 మున శివసేన కొట్టికదుపున్ గొనెఁ, దద్బలధాటి కోడి యా
 వనబల మల్పమై శరణువట్టెఁ బడెన్ జెడెఁ బాటె, నిట్లు పె
 ల్చిన ధనలక్ష్మీయున్ - విజయలక్ష్మీయుఁ గైవసమయ్యె వారికిన్॥

మ॥ రుధిర స్నానము లాడి జీవబలి కోరుంబెట్టుచున్ - గుప్తమఱా
 నిధి సాధించిన యాత్మనైనికుల నెంతే మెచ్చి మన్నించి, వి
 శ్లేధమఱా దక్షిణకొంకణక్షితిని గెల్వన్ దండు సాగించె, శ
 త్రు ధరాపాల విగాహ దోహాలుఁడు మోరోపంతు పంతంబునన్॥

చ॥ విజయముగొన్న పేర్ని శివవీరచమూపతు లేపునన్ జయ
 ధ్వజముల నెత్తి కొంకణముదక్షిణమెల్లఁ జరించి, పత్తన
 వ్రజములు దుర్గవర్గములు పల్లెలు సర్వము లోఁగొనంగఁ, ద
 త్ప్రజలును దుర్గనాథు లతిభక్తి భజించిరి కానకలిచ్చుచున్॥ 14

చ॥ కఱకు మతాభి మానమునఁ గక్కుఱితిన్ గుడిపించు యావనో
 త్కర - మబిసీనియా నృపవితానము మార్కొన, వారిఁ గోల్తులన్
 దఱుముచు, నందు హైందవమతమ్ము తిర మ్మొసరించి, దక్షిణ
 స్థిరఁ దమరాజ్యసీమలకుఁ జేరిచి రా శివరాట్టమూపతుల్॥ 145

తే॥ గీ॥ సురగడము - తాల - గోశాల - శుద్ధగడము
 రైరి - భిర్వాడి - మొదలు దుర్గముల పతులు
 స్వమత మోము శివాజి యుద్యమముఁ దలఁచి,
 యొప్పగించిరి కోట లత్యుత్సవమున॥

చ॥ శివపతియానతిన్ నిరవశేషముగా నిటు నిర్వహించి, హైం
దవ మత గౌరవము విశిష్టరతన్ వెలయగల జేసి, శా
త్రపుల నడంచి దుర్గ నికరములు లోగొని, సర్వవాహినీ
ధవుఁ డతఁ డేగె నైశ్వసముగాయముతో శివరా గఁ జూడఁగన్॥ 147

ఉ॥ వచ్చిన నైశ్వనాథుల సపారముదమున్న నాదరిపుచున్
దెచ్చిన కానుకల్ ఘనమణి ప్రముఖములు చిత్తగిగుచున్
జొచ్చిన కార్యమందఁగల వోద్యములన్ విన నుత్సహిపుచున్
జెచ్చెర హెచ్చరించు శివజీఁ గని, పింగళుఁ డిట్లు నానొనన్॥ 148

మ॥ “తమయాజ్ఞన్ శిరసావహించి, జయయాశాన్ సరిభృతోత్సాహ దు
ర్దమ నైశ్వంబులు వెంటరా - నికల దుర్గత్రేణి లోగొందు, స
హ్య మహీభృ తు టకము లెక్కి-తిమి, పై నగ్బజ సోన్ దేవు నై
శ్వముతోఁ బంపితి నుత్తరమునకుఁ గల్యాణి గీషారతిన్॥ 149

ః॥ తక్కినసేనతోఁ గదలి దక్షిణ కొంగణ భూమిఁ ద్రొక్కుచో
నొక్కటఁ గంటిఁ గొర్రునుమయొద్ద - బిజపుర మేగు రొక్కపుగ
బొక్కస, మింతలో మనచమూపతు లం ధనరక్ష కావళిన్
గ్రక్కునఁ దోలి, రైకొని రఖండి బిజపుర రాజ విత్తమున్॥ 150

॥ అటుపై దండుఁగదల్చి యుద్ధరత నాయా ప్రాంతముల్ గొందు, న
చ్చట నేపా ‘సబిసీనియా’ యవన రాజత్రేణి దగడించి, త్రొ
క్కటవాయన్ మత జాతి గౌరవముఁ జక్క-న్నిల్పి, యందందు ను
త్కట దుర్గములుఁ గొంచు వచ్చితిమి వేడక-న్ మిమ్ము దర్శింపఁగన్॥

తే॥ గీ॥ అచటిప్రజలెల్లఁ దమయాజ్ఞ నామతించి,
రివియ వారువా రగదందు నిచ్చు కాన్క-
లనుచు వేర్వేటఁ జూపించి యప్పగించి,
వినయమార మోరోపంతు వినిచె మరల॥

శా॥ “దేవా! దేవరయాన మీఱ, మెచటన్ దీండించుచున్ గో వధూ
దేవ బ్రాహ్మణ హానిసేయము, ప్రజార్తిం గూర్చి, మిట్టైనఁగా
ర్యావాప్తి దుది రక్తపాత మనివార్యంబయ్యె - నీబాక-సం
బావర్జింపఁగ ఖడ్గధారలకు సౌహార్దంబు సేకూరునే”॥ 153

తే॥ గీ॥ కోశ మొకవైపు - చతురంగకోటి యొకటఁ
బెరిగి, మనయుద్యమంబును బెంపవలయు
ననుతలంపున నీ శత్రుధనముఁ గొంటి
మవసరోచిత నిర్ణయ మవధరింపు”॥ 154

క॥ అని మనవిసేయ, శివపతి

విని “మీ విక్రమమునెల్ల వింటిమి మీరల్

✓ వినిపింప మేమ స్వయముగఁ

గనుఁగొంటిమి కొన్నియెడలఁ గనుచా టగుచున్॥ 155

చ॥ అనుచిత మెందు లేద, యదనానాక వో ననివార్యమే యగుఁ

సునిశిత ఖడ్గపాత మిది శోణితధారల సాధులోక జీ

వన మెదిగించునేనిఁ గడుఁబావనమా హయమేధతుల్య, మీ

వొనరుచునేత నేడు సమయోచితమై కడుఁ జేవ గూర్చెడున్”॥ 156

మ॥ అనుచో నుత్తరసహ్యాభూ విజయమై యబ్బజిసోదేవుఁ డొ

య్యన నేతెంచి సఖడ్గపాణి వినతుండై “దేవ! మీయానతి

రునఁ గల్యాణి జయించి దానిసరదారున్ బట్టి బంధించి, యా

తనిసర్వస్వము రాణివాసమును దోడ్చు దెచ్చినా” మం చనన్॥ 157

శా॥ “ఆ - యేమి? యొక రాణివాసమును బుణ్యావాసమున్ దెచ్చినా

వా? యేహైందవుండైన నీగతి నమర్యాదన్ బ్రవర్తించునే?

మా యాజ్ఞ గమనింపవో? జయ మదోన్నాదంబునన్ రేగి, నీ

యాయుస్సూత్రము లీవ త్రుంచుకొనెదో? యాధ్యత్య మోర్వజమి॥

॥ అనుచున్ జేవులుమీలు కన్నుఁగవతో నాస్పద దోష్టంబుతో
ఘన హుంకారముతో నటగ్భక్తితో గర్జిల్లు నా భోక్తసలే
శునిజూడన్ బుయిలోడఁగొల్పు, శివుఁ డీనున్ గుత్తుకన్ మ్రొగి, భో
రన నవ్వారల బంధమూడ్చి గొనితేరన్ బాచె సోదేవునిన్॥ 159

॥ త్వరితుండై యతఁ డట్టులేసలిపి “దేవా! నన్ను మన్నింపు మీ
సరదారున్ గొని తెచ్చువో సరభసోల్సాహుగబు క్షృష్ణే. దు
శ్చరితాలోచన లేదు, లేదు భవదాక్షా లుఘనోద్వృత్తి మీ
చరణద్వంద్వములాన” యాచు వినిపించన్, సుత శాంతించుచున్॥

। శివరా జంతట మేల్ముసుగుఁడెరలో - స్పృహంబుద చ్ఛాయలో
నవ సౌదామినిఁగోలు నా యవనకాగణ రత్నమున్ భక్తి గౌ
రవముల్పాటఁగఁ జూచి పల్కె “వనితారత్నంబు లీ భవ్యస్తైం
దవభూ జంగమ పుణ్యదేవతలు, మాతా! శప్పు నైరింపుమీ!॥ 161

సీ॥ హరి హర బ్రహ్మలఁ బురుటిబిడ్డలఁ శేసి

జోలఁబాడిన పురంధ్ర) లలామ,

యమధర్మరాజుపాశముఁ గ్రంగి యదలించి

పలికితే గొన్న పావనచరిత్ర,

ధగధగ ద్విహాసమధ్యము పూలరాసిగా

విహరించియున్న సాధ్వీమతల్లి,

పతినిమిత్తము సూర్యభగవానునుదయగబు

నరికట్టి నిలుపు పుణ్యములపంట,

తే॥ అట్టి యెందఁగో భరతాంబయాఁడుబిడ్డ

లమల పతిదేవతాత్వ భాగ్యములువోసి

పుట్టినిలు మెట్టినిలుఁ బెంచు పుణ్యసతులు

గలరు, భారతావని భాగ్య కల్పలతలు॥

మ॥ అనలజ్యోతుల నీ పతివ్రతలఁ బాపాచారులై డాయు భూ
జనులెల్లఁ నిజసంపదల్ దొఱఁగి యస్త ధ్వస్తులై పోరె? వి
త్తనమే నిల్చునె? ము న్నెఱుంగమె పులస్త్యబ్రహ్మసంతాన? మో
జననీ! హైందవభూమి నీపగిడి మశ్చరిత్రముల్ సాగునే? 163

తే॥ శి యవన పుణ్యాంగనామణి వగుదుగాక

హైందవులపూజ తల్లియ ట్లందరాదె?

నీదురూపము నాయందు లేదయైనఁ

గనని తల్లివిగా నిన్ను గారవెంతు॥ 164

శా॥ శి మా సర్దారుఁడు తొందరఁబడి యసన్మార్గంబునఁ బోయె, నీ
దోసంబుఁ గని నొచ్చుకోకు, నినుఁ జేర్తుఁ నీగృహం బిప్పుడే,
నాసైన్యంబును దోడుగాఁ బనిచెదఁ, నాతల్లిగాఁ దోడుగా
దోసిల్లఁ నడిపెంతు, నీ కనులయందుఁ దాల్మి సారింపుమి॥ 165

మ॥ అని కొండాడి, పతివ్రతా హిత సపర్యా ధుర్యుఁ డాతండు యా
వన కాంతామణి కర్హసత్కృతు లొనర్పఁ జేసి, చేనేతఁ జి
క్కినసర్దారుని గారవించి హితసూక్తిఁ బలికి, బీజాపురం
బునకుఁ బోవిడె - వారితోఁ దనబలంబుల్ గొన్ని తోడంపుచు॥

మ॥ శివరా జంతట సోనదేవుమొగమై “స్త్రీరత్నముల్ పూజ్య, లే
యవమానంబు ఘటింపరా, దిది మదీయాదర్శ మస్మచ్చమూ
ధవు లీయాజ్ఞ నవశ్య మోమవలె, నీతాత్పర్యమున్ జూచి, లోఁ
కువ చేకూరమి నెంచి, నీయెడ దొసంగు లేమి భావించితిన్॥ 167

శి “Then the fort of Kalian was captured Abaji had captured a handsome girl (the daughter-in-law of Maulana Ahmed, the Governor of Kalian) in his raid and presented her to Shivaji Shivaji said, “If my mother had had your beauty how happy it would have been! I too should have looked handsome” He treated the girl as his own daughter, gave her clothes and sent her to her home in Bijapur

తే॥ మోగలుల దండు రాయిడి ముడుగుజేయ
 నుత్తరమునఁ 'గల్యాణి' 'మావాళి' యుఁ 'ని,
 ప్రజలసౌఖ్యము మాప్రభుత్వముచు బెనుప
 నట సుబేదారుఁడై రాజ్య మరయఁ గొమ్ము"॥ 168

ప॥ అని వాక్రుచ్చి, సవీనసంగతము రాజ్యబెల్లఁ గాలించుతీ
 రున నాబా దొనరింపఁగాఁ దలఁచి మోరోపాతు నీక్షించి యు
 ట్లనె "నీ వీ గయికొన్ని కొంకణము సహ్యాక్షిణి సర్వంబు నీ
 ర్పున నల్మూలలు మెట్టి పాలసముతీగున్ దీరుసేయన్ దగున్" ॥ 169

సీ॥ బాజీఫసలక రేనాజియు - శాస్త్రపుల్
 చొరకుండఁ బ్రాంతముల్ దుట్టవలయు,
 శిథిల దుర్గముల సుస్థితిఁ గూర్చి, వీరయో
 ధుల గుర్గపశులుగా నిలుపవలయు,
 'బయలు - బీ' డెనక యేల్బడిచ్చు ధరయెల్ల
 నెఱ పంటపొలముగా నెఱపవలయు,
 సమరపుఁబన్ను - సుగళము - గుత్త - కప్పము
 మొదలుగా రాబడి యెదుగవలయు;

తే॥ కుల మతాచార నీతి సంకులతఁ బాపి
 వసతు లెసఁగించి ప్రజ సౌఖ్యపఱుపవలయు,
 నన్నిపనులను దీర్ప సమన్ధులైన
 యాచితోద్యోగులను నియమించవలయు॥ 170

తే॥ అరిగణము వొచ్చిరాకుండ నదుపుగొలుప
 రాయరీ ప్రాంతమున 'లింగణా' యటన్న
 గడము, గోశాలకడ 'బిరవడి' గడమ్ము
 మించుదిటవున వెలయ నిర్మించవలయు॥ 171

ఉ॥ ఈ పనులందుఁ గావలయు నెల్లసహాయముఁ దీసికొంచు, దీ
 ట్లా పరిపాటి నన్నిటినిఁ జక్కనొనర్పు, మవశ్యమైనచో
 నా పిలు పెప్పుడందిన ట్టణమ్మునఁ జేరఁగర” మ్మటంచు నా
 యా పడవాళ్లఁ దోడ్కొలుప, నందఱు లేచి సముత్సుకాత్ములై॥
 చ॥ “జయ శివరాజ! దర్పజిత సహ్యాధర ణ్యధిరాజ! హైందవో
 దయ దినరాజ! శ్రీ భృశబలాన్వయ వాఙ్మయరాజ!” యంచు న
 ధ్యయ జయనాదముల్ వెలయ నప్పుడ జోతలువెట్టి, సాహసో
 న్నయ తత రాజకార్య ఘటనాపటులై చని రుత్సవంబునన్॥ 173

—❖— రామదాసు దర్శనము — ధర్మోపదేశము —❖—

మ॥ శివరా జీగతిఁ గొంకణక్షితి జయశ్రీ వొంది తత్పాలన
 వ్యవహారంబులు దీర్పఁగాఁ బనిచి, సేవాకాంక్షియై రామదా
 సు విలోకింపఁగ నెంచి, వారియునికిన్ జూపెట్టఁగా నాత్మ భృ
 త్య వితానంబును బంచి, యొక్కతటి వేటాడన్ మదిన్ గోరుచున్॥
 ఉ॥ శ్రీ సేనలతోడ సహ్యా వనసీచులఁ జొచ్చి దురంత జంతు స
 తానముఁ ద్రొంచు నప్పు - డటఁ దాపునఁ దీవల యాకులందు ము
 క్తా నిచయంబుఁ గూర్చినవిధంబగు నిద్దపువ్వాళఁ జూచి, య
 వ్యానిఁ బరించె నీగతి శివప్రభుఁ డుత్సుకి తాంతరంగుడై॥ 174

తే॥ గీ॥ “అదరువోయిన హైందవ హృదయములకు
 జీవబలములఁ బోసి ప్రాచీన ధర్మ
 పాలనము సేయ నినుఁగోరి, భరతభూమి
 వేచియున్నది, శివపతీ! వెడలుమింక॥ 175

శ్రీ ఒకదినము శివాజి వేటమార్గమునకై యరణ్యములోనికిఁ బోఁగా నచ్చట వృక్షముల
 మీఁది యాకులపై దేశాభిమానమును బుట్టించు కొన్నిశ్లోకములు వ్రాయబడి యుండెను
 వానినిజూచి యట్టి ప్రాసాది శ్లోకములు వ్రాసిన కవిపుంగవుఁ డెక్కడ నున్నాఁడాయో
 శివాజీ వెదకి చూచెను పుట 78 “శ్రీశివాజీ చరిత్రము” కె వి లక్షణరావు

తే॥ గీ॥ తుక్తిం కెరకాల నురుగుకరుల్లు దేల,
 'భోరు' మనుమోక్షిణ జగమెల్ల బుక్కి లింప
 దాటు కడిలితుపాచులో 'ధర్మనాకి'
 సుడియుచున్నది దరికిర్ప నడవు మింక॥

177

తే॥ గీ॥ చెదరిపోయిన యగముల్ గునురుపూచి,
 సడలువాకిన తగుతువులే చక్క దీర్చి,
 యనుగతశ్రుతి భువన మోహముగాఁగ
 హాయి బలికింప తెమ్ము చాతీయనీణ॥

178

తే॥ గీ॥ దేవ ముని ధేను నిపా సాధ్వీ పద్మా
 పావన పరాగ పరిపూత భరతభూమి,
 కలిపురుష ద్వాపర కశ్యపముగాఁగఁ
 జూడఁజాలక శివపతీ! చూతు నిన్ను॥

179

సీ॥ ఆసురబల పరాపాత మూర్ఖ శాశ్వతయ
 చేనాధర్మ సావకరణి,
 పరమతాశుగ శల్యపా శోపతాపిణి
 స్వమతాపవేధ విశల్యకరణి,
 భగ్నావయవ సంధిబంధ స్వోగతీయ
 తా యథాకరణ సంధానకరణి,
 యిం కులాపాయ దుర్జిన తాత సుభట జీ
 వన సవోత్సాహ సౌవర్ణకరణి,

తే॥ అయిన క్షత్రాన్వ యూషధీ శాంతురంబు
 నంచిత తదాత్తి సహ్య శైలాంతరమున
 నరయుచున్నాఁడుసుమి - సుమిత్రాపచార
 పరిహృతి పరాయణుడు రామభక్తుఁ డిపుడు॥

180

చ॥ అనియెడు పద్య పత్తి హృదయంగమమై విశదాక్షరంబునై
కనుపడఁ బల్మఱు జదివి, గాథ నిగూఢ తదీయ భావ భా
వనమున మేచుబొంగ - గరుపాతీన డెంద మమంద విస్మయ
ధ్వనితముగాఁగ, నచ్చటి విధమ్మునకుఁ దలయూఁచె నీగతి॥ 181

చ॥ “ఇది పరమాద్భుతంబు పరమేశ నిదేశము, సహ్యాపర్వతం
బిది చిగిరించెనేమొ యిపు డీగతి నెందుచు దేశభక్తి - సా
భ్యుదయ మతప్రసక్తి - సమయోచిత ధర్మపథానురక్తి, యు
చ్చ దశకుఁ బోవు హైందవము సర్వము నేఁ డిటు మేలుకొన్నదో॥

ఉ॥ కా దిది తానుదామొలచి కన్పడు భౌతికసృష్టి, యోగవి
ద్యా దయితం డొకానొక మహాపురుషుం డొనరించు శాంబరీ
వాదమ రామదాసమునివర్యుల పాదుక లంటుగొన్న యీ
మేదిని నిర్వహింపదె యమేయము లిట్టివి పెక్కుచిత్రముల్॥ 182

ఉ॥ ఎన్నిదినంబులయ్యెఁ గనులెత్తి గురూత్తము దర్శనమ్ముకై
జన్నియవట్టి! యా యడుగు జడలు నేటికిఁ జిక్కవయ్యె నా
వెన్నునఁ జేయిదట్టి నడిపించెడు దైవముఁ జూడ - వీఁపునఁ
గన్నులు నాకుఁ దోచవలె, గా కతఁడే యెదురైనఁ గావలె॥

ఉ॥ పౌరుష మెందు దైవబల పక్వము, దైవము సాధు సజ్జనా
కారము సాధుపుంగవుఁ డకారణబంధువు రామదాసుఁడే
భారత భావి భాగ్యరమ పట్టయి న న్నడిపించుచుండ, నా
ధోరణ ధూత గంధగజ ధోరణి నింకఁ బరాక్రమించెద॥ 183

చ॥ ఒక పరమాణువుం బొదివి యూర్జిత సృష్టిసమన్వయంబుఁ గొం
కక యొనరించు పండితునిఁ గానక నా కొకరూపు నిల్చునే?
యిక సకలంబు నాకడఁక యేకముఖం బొనరించి, నాదు దే
శికుఁ గనుదాఁక ని ట్లుపవసెంతుఁజుమీ హరయోగ జీవిక॥”॥ 184

చ॥ అని తలపోయుచున్, శివమహాప్రభుఁ డవ్వనసీమ నందు నం
దును వెదకెన్ భటవ్రజముతోఁగుగ సాధు సమర్థరామదా
సుని మునివర్యు, నిట్లలఁతఁజూపక చెట్టనుగుట్ట లోయలున్
గనుమలు నెత్తముల్ గుహలుగా వెడఁ గ్రుమ్మరుచుగడ, నొక్క చోన్॥

మ॥ దళసంతాన వితాన శీతల వాగాధశ్చాయఁ - గుంతోదర
స్థలి - దర్భాస్తరణస్థుడై - గణికసోఁచల్ రెండు మూఁ డంది, పా
త్తిలిసెజ్జన్ బొరలాడు లేడి నిసుఁగున్ దిన్నించుచున్, దానిసేఁ
తల కుప్పొంగెను రామదాసు - భవబంధగ్రాసు నీక్షించుచున్॥ 188

ఉ॥ కన్నులఁ దొంగలించు కుతుకగబున మోము దుఱంగలింపఁ, బై
కొన్న సముత్సుకత్వముఁ గున్ గుఱిగై మది చొగగలింప, న
భృన్నత పాణులెత్తి శిరమున్ గరియన్ గొని దోయిలించి, “సగ
విన్నిధయే! నమోస్తు గురవే!” యని తత్పదపీఠి వ్రాలినన్॥ 189

చ॥ బెదరెడు లేడికూస ముఱిపిందుదు నకుఁ దేచ్చి, కన్నులన్
బ్రదిలెడు తేనె తెప్పలచు మ్రొగి, దయా మృదులాక్షరంగబులన్
బెదవి గదల్చి దీవనలఁ బెట్టిన వల్పలి కేలు చెమ్మటల్
చిదుమఁగఁ దాకి, “లెమ్ము శివశ్రీ” యని యల్లిన లేవనెత్తుచున్॥

ఉ॥ ఆదరమారఁ జెంత నుచితాసన మందఁగఁజేసి, తండ్రుమ
ర్యాద హితంబునూపి శివరాజున కిట్లనె రామదాసు, “వ
త్సా! దురతిక్రమాబులు ప్రజాహితకార్యములందు రేబవ
భీదుచునున్న నీకుఁ గలదే యొకతీరిక మమ్ముఁజూడఁగన్॥ 191

ఉ॥ కొన్నిదినంబులౌచు మదిఁ గోరికయున్నది నిన్నఁజూడ నై
న న్నిలుచున్న చో నిలక నల్గడఁ గార్యమువొట దూఁతు నీ
సన్నిధి చిక్కదయ్యె; గడసారికి నేటికిఁ జూడఁగంటి నో
యన్న! నినున్ గలంపవుగదా పగదారుల మాయమర్మముల్?॥ 192

ఉ॥ అండనయుండి కార్యగతు లారయఁజేయఁగఁ దండ్రు దూరమై
యుండె గురుండుఁ దండ్రుయగు నుత్తమవిప్రుఁడు ఖాండదేవు వే
ఱొండుజగంబుఁ జేరె నిపు డొక్కఁడప్రకృత దరుణుడవౌచు, ను
ద్దండము లీప్రభుత్వముల దందడి నేగతి నాఁగి నీఁగెదో॥

ఉ॥ పాయనికూర్చి నీకు నిరపాయపథమ్మును జూపఁగా నుపా
ధ్యాయిని వీరమాత భవదంబ దయాజగదంబ జీజియా
బాయికి సేమమే? సుగుణబంధుర బాంధవసింధువౌ సయీ
బాయికి నీ వధూమణికి భద్రమే? నీప్రజకెల్ల శ్రేయమే?”॥

చ॥ అను గురువర్యునాదరణ మందుచు, సాంద్ర సుధారసాభిషే
చనమునఁ బోలె నెమ్మనము చల్లనగా శివరాజు వలెక, “మీ
ఘన కరుణావలంబనము గల్గిననాఁడె శుభోదయంబు మా
కొనరినదయ్యె నేకొఱతయున్ గలదే సురధేచు సన్నిధిన్”॥ 1

మ॥ గురుజీ! మీ రనినట్లు కార్యములచిక్కుల్ పెక్కులై యున్న, నీ
శ్వరచింతా పరతంత్రమాచు మది నిచ్చల్ సాధుసేవా సమా
దరమున్ గోరెడు, వేచియుంటి మిముఁ జెందన్ బెద్దయున్ బ్రాద్దు;
త్తురుపొత్తుం గుడిపించు రాచటిక మెందున్ విందు చేకూర్చునే॥ 1

చ॥ జనకుఁడు దూరమాచుఁ, బితృసమ్మితుఁడౌ గురు ఖాండదేవుఁ డే
గినకొఱ దోపకుండ నుడిగించితి రాచటికంపుఁజిక్కు, లై
నను మఱికొన్నియూహలు పెనంబడుచుండె మనంబునందు, నా
కనువగు ధర్మనిర్ణయము నందుటకై మిము నాశ్రయించితిన్”॥ 1

ఉ॥ రాచటికంబునన్ గలదు, - తాఁగఁదనంబు కసాయిసేత మా
యా చరణంబు, ధర్మపథ మైనను - దప్ప దొకప్పు డాత్మసం
కోచము, రాజనీతి యనుకొన్నను - నోదముపైని పైరుగాఁ
దోచుఁ, బ్రభుత్వముల్ నరకదుర్గము లంచని పెద్ద లాడరే॥ 1

|| కొందఱఁ జేతఁబట్టి, మఱికొందఱును దలక్రిందుసేసి, రా
జ్యేంద్రిరపేర ర క్తబలి యిచ్చుట యెవ్వరికోస? మీశ్వరుం
డందఱఁ గావఁడే? ప్రకృతియంతయుఁ బండదె జీవభుక్తి నై
నందిన? మోమరే యిన ఘన శ్వసనాదులు పూటకాపులై? || 199

|| నామది నింతవట్టు మననం బగుచుండు, మతమ్ము దేశమున్
బ్రామిన చీకటిన్ దలఁచువట్టునఁ బట్టఁగరాని శైంపు పెం
పై మెఱపాడు, దానికొఱ కాయుధమై న్నినఁ - 'గ్రూరకర్మమా
నేమొ' యటంచు, 'శౌగలి - బలహీనత యశా' ననియున్ దలం పగున్ ||

|| 'మన కింతే' లని యూరకుంట విబుధుల్ మన్నింప, 'రన్నింటి కే'
ననుచున్ దూకిన లోకమే పెడిమొగం బొసట్టులై; నీయెడన్
మనుజుం డెట్లు చరింపఁగావలె? మహా మాయామయం బీజగం
బనుచున్ మౌనులువట్టుదారియ ఘనగలై గమ్యమై యుండునో? ||

| అది యగునేని రాచలోకమ, నొకబంధ మిదేల? యెవ్వరే
నొదుఁగుచు రాజకల్పిత నియోగములన్ జనుటేల? యిట్టిసం
పద యెటుగల్గె రాజునకుఁ? బాపము లాతని కగటవో? బలో
న్మదమున రేఁగి పైకొనెను మానవులెల్లరు రాజు తాదురో? || 202

| ఈమెయిఁ దారసిల్లెడు ననేకతరంగములెత్తి సంకులం
బొమది నిర్ణయంబుకొఱ కాతురతన్ గనుచున్న, దా తుకా
రాముఁడు 'ధర్మసంగరము రాజుల కర్హ' మటంచుఁ దెల్పి, వి
ద్యామయు నిన్నుఁ జీరుమనె, నంకిలివో మది నూలుకొల్పవే" || 203

అను శివరాజుచిత్తమున హత్తిస యొత్తిడిఁ జూచి విస్మితా
ననుడయి రామదాసమునినాథుఁడు వలెఁ - "గుమార! నీ వచిం
చిన దుచితంబ ధర్మపరిశీలన సేయుచుఁ బాపపుణ్యముల్
గని, నిరపాయవృత్తి మెలఁగన్ దలఁపొందిన - నింత యొప్పదే" || 204

ఉ॥ మానవ జీవితంబు సుకుమారము సార్వర్థ - పరార్థ సౌఖ్యసం
 ధానముతో మదిన్ దనుపు - తత్పరమార్థము, సార్వర్థవృత్తియన్
 దైనను గేవ లైహిక సమాహృతి - రాజస తామసాంక మ్మా
 మౌనులు ముక్తికై నడచుమార్గము - సార్వర్థమ, సాత్త్వికం బగున్॥

చ॥ తగులము లేక, యాసలకు దాసులుగాక, తమత పండి పై
 రగు ఫల మూల శాకముల నంది, బహగ్రత పంచభూత శ
 క్తిఁ గొనుచు నాత్మముక్తి పరికించుట యొక్క తెఱంగు, దీని మే
 లు గొనరు గొంద - తాత్మసుఖలోభ మభూతహితత్వ మెచ్చుచున్॥

తే॥ గుడిసెలోఁ గన్నుమూసి, పైఁదొడరు భూత
 ములకు మేనిచ్చి, లోని శత్రుల జయించి,
 సార్వర్థముఁ దలంచు మునికి - రాజగ్ని కుపమ
 యొందుఁగల, దంతయును దలక్రిందుగాక॥

207

తే॥ తన్నుఁబోలిన సకలభూతములు దనియఁ
 దాను మురియుటే - మానవత్వపుగుఱుతు
 దాని సాధించుటే - పరార్థమగు నందుఁ
 దెరువులివి, రాజసంబు - సాత్త్విక మనంగ॥

208

మ॥ తన కేమేలు దలంప, కన్యహితచింతన్ బ్రాభవం బంది, శా
 సనశక్తిన్ జగమోమ రాజసమగున్ సామ ప్రబోధంబునన్
 దను పొందించుట సాత్త్వికం, బిటుల ముక్తప్రాయులౌ జ్ఞానియున్
 జననాధుండు పరార్థమున్ గొనుదు - రంతశ్శాంతి దైవారినన్॥ 209

చ॥ ఒదవిన రెండుమార్గముల యోగ్యము సాత్త్వికమైన, మూఢ మూ
 ర్థ దశల గండరించిన జగంబున మేలు ఘటింప - రాజసం
 బదికినయట్లుగా ఫలసమగ్రదశన్ నియమించి నిల్పఁజూ
 ల దవుట శాంత రాజసకళా పరిపాకము సాధకం బగున్॥

210

తే॥ దాన స్వార్థముఁగోరు భూధనులకంట
మునులు మేలు, నారలకంట మొగిఁ బరాగ
సాధకులుమేలు, వారిలో జ్ఞానధనుని
కంట రాజుగ్న శాంతిరక్షకుఁడు మేలు॥

211

తే॥ వినుము శివదీ! పరాధమున్ బెనుచుఁపుడు
జ్ఞానధనుకంట శాంతిరక్షకుని కిన్ని
గతుల నొఱపును గల, దన్నిగతుల నిఱుపుఁ
గల, దది పరులరంజిగదు కృత్రిమాము॥

212

1 రాజతపస్వియై భువనరంజకతన్ వెలయుదుట సుధా
భాజన ముద్ధరించుట, యపారపయోధి మధుగచునాటి వి
ద్యా జటిలత్వ మబ్బినఁగదా - సకలమ్ము దమింపుచున్ బయో
భోజన మిచ్చుఁ! వెత్తనముఁ బొందు టనన్ బయిపైన నున్నదే! 213

వేడిమి సూపరా, దొరుల వేడినదో బలహీనవృత్తి, గొం
కాడుట కానికార్యము, యథార్థము లోకవిరోధి, మేలునన్
గీడునఁగూడఁ గీడు పరికించు టగింబున - నెల్లవాడు 'మా
వా' డన - రాజనీలి నన్నపన్ దరమే మొకి పాటివానికిన్! 214

1 ప్రతికూలంబు లడంచి మీలు గలిగింపన్ బూని, గాఢాభిమా
న తరంగోద్ధతి రేగి దూఱు నెడి విఘ్నవాతముల్ లేచి ప
ర్వతములొవ్వలె నెదుర్చు వాని నొడిఁగింపన్ దీరు లేనప్పు, మ
ద్ధతుడౌ రాజసయోగి క్రుంగి యడఁగున్ దైవంబు సాధించుచున్॥

లాతుల కి ట్లడంగుటయు లాఘవమై కనుపట్టుఁ; భోరఁగాఁ
జేతులురాని రాజముని నేగి దమింపఁగనోపఁ, డట్టి యా
కూత మెఱుంగువారు దొసఁగున్ దగ వెంచక స్వార్థసిద్ధి కు
ఱ్ఱాఱలు వోదు, రీ జగ మయోమయమై కనులుండి లే వగున్॥

తే॥ ఇంతయురవడి కెదురీది, యింతకంత
కులికివడక, యెడంద కాయువునుబోసి,
పరహితముఁ బెంపవలెఁగాక బమ్మరింపఁ
దగదు, తగవెల్ల సృష్టితత్త్వమునఁ గలదు॥

ఉ॥ సృష్టి - పరస్పరాశ్రయ పరీతమ యయ్యు, స్వత స్స్వతంత్రతా
పుష్టము భిన్నమార్గములఁ బోకడ - నైజము న్యాయ్యమయ్యు,
తృప్తము తన్నికృష్ట మడఁగించెడి ధర్మపదార్థ మిట్లు సం
సృష్టము సంకరం బగుటఁజేసి సమన్వయశక్తి కావలెన్॥

తే॥ ఆ సమన్వయ మకరంద మందుకొఱకు
మధుకరము పూవుఁబొదరిండ్ల మలయునట్లు
ప్రకృతియంతట సృష్టిమర్మముల నెమకి
తరిచి పొరలెత్తి - చవులంటువెరవు వలయు॥

ఉ॥ అట్టి సమన్వయంబు ఘనులైన మహాత్ములకైనఁ బూర్తిగాఁ
బట్టదు - దైవశక్తి విగ్రహింపవారికిఁ గాక వారి కీ
చుట్టటికంబు గిట్టదు - విశుద్ధ సమాధిలయంబు గాక, యి
ప్పట్టున లోకసుస్థితి కెవండు సమర్థుఁడు తోడునూపెడున్?॥

మ॥ తనముక్తికై దలపోయు సంయమి, పరార్థం బెందున్జ్ఞానియున్
వినినన్ మేలువచించు, ధర్మగతు లన్వేషించురాజుగ్ని పూ
నినచోఁగాక సమాధినిష్ఠుఁడయినన్ - నిర్భీకపై లోక మె
వ్వనికీవాఁడుగఁ దాండవించు, నిటు విధ్వస్తంబు ధర్మం బగున్॥

ఉ॥ ఉన్నది దైవరక్ష సకలోపకృతుల్ ప్రకృతిన్ ఫలించియే
యున్నవి భూతశక్తి జగమోముచునున్నది కాని, లోక మా
యున్నతికోసమై పెనఁగి యొం డొకటిన్ గబళించుచున్న - దీ
చెన్నఁటి చీకటిన్ బొడుగుచేతులు పైకొని విక్రమించెడున్॥

తే॥ దొరలమని యస్త్ర శస్త్ర బంధురత నెఱిపి,
తెలివిగలమని పెను కుయుక్తులను జొనిపి
జగముఁ గబళించు బలియురఁ జక్క-బలుప
కున్నఁ దెరువున్నె? నా రూర కొడుఁగఁగలరె?॥ 223

ఉ॥ అట్టి ప్రజాపకారము బయల్పడి ధీమడు సైఁపఁగూడ, ద
ప్పట్టున సామదాసములు పానియప్పుడు భేదదాడముల్
ముట్టకతీట దందు రణముల్ మరణంబులు నోర్చి, కత్తులన్
గట్టుచు నెత్తురుల్ గురిసిగాక - తొలంగు నె దుష్టహారముల్?॥ 224

ఉ॥ ఇంతలు సేయకున్న ఫలియింప దొకిప్పుడు లోకముగళి
బింతలుసేత హింస యగు సేమె యటం లోకజంతు దోచు, నా
స్వాంతమునందు లోకహిత యజ్ఞముగా నిది యెఱు వేదసి
ద్ధాంతము - యజ్ఞ ముత్తమ మటం చదియున్ బరులండు హింసగన్॥

చ॥ ఇది దరిలేనిసాగర - మహింస ము హింసయు నిర్ణయింప, నె
య్యదనునఁ బ్రాణికోటి కహితాచరణం బది హింస, యైన స్వా
భ్యుదయముఁగోరిగాక జగదున్నతీకై యొసరించు కార్యము
దొదవిన హింసయున్, ఫలశతోన్నతమూచు సహింస నాఁబడున్॥

క॥ ఇటు లగుట లోకరక్షా
ఘటన యవశ్యంబు సేయఁగాఁదగు, దానన్
జటులత కుటిలత హింసా
పటుతయుఁ గొనరాదు - స్వార్థపరత యెసఁగమిన్॥ 227

తే॥ స్వార్థమునఁగూడఁ దారతమ్యంబు గలదు:
తొలుతఁ దాను, గుటుంబము, కులము, జాతి -
యిందు స్వార్థము క్రిమముగా డింది, కడ క
ధర్మమే ధర్మమగుఁ - బరార్థమునఁ దవిలి॥ 228

క॥ 'నా' యనునది లేని జగ

చేయింబ పరార్థ మది భరించుటయందే

నాయకుఁ డొకఁడు సమస్తో

షాయవిదుఁడు వలయు సతఁడె ప్రభువన నొప్పున్॥

ఉ॥ ఆ చతురుం డొనర్చు జగదాదృతి రాచటికంబు నాబుడున్,
'రాచటికంబునన్ గలదు - తాఁగఁదనంబు, కసాయిసేత, మా
యాచరణంబు' నంటివిగదా - యది స్వార్థముగొన్న దృష్టి, ధ
ర్మాచరణంబునం దతని కంటవు తద్గత పాపపంకముల్॥

ఉ॥ పాపము లంటఁబోని గునపంబునఁ బువ్వులతోటఁ బెంచి, న
లైవులవిచ్చు పూల పొలపంబునకున్ దలయూఁచి, కన్నులన్
జేపిన తోటకాపువలె, జేకొను ధన్యత దేవపూజకున్
బ్రాపగు లోకనిర్వృతికిఁ బట్టగు - నాతఁడు ధర్మకర్తయై॥

క॥ ఈగతి, లోకోద్ధరణ

శ్రీ గురుభారమును దలధరించిఁ స్వార్థ

త్యాగి విధించెడు శిక్షా

భాగం బది - రాజనీతిపథము, కుమారా॥

ఉ॥ నీమము లేనిచోఁ దగవునేర్వదు లోకము తానుదా - నహం
తా మమతా పురస్కృతపథం బది, కావున ధర్మబద్ధుడై
సేమముఁ గూర్పఁగా నడరుసేగినిఁ దీర్పఁగఁ జాలు ప్రాభవో
ద్దాముఁడు రాజు, కావలె, సత్తంద్రము, కావలె రాజనీతియున్॥

ఉ॥ రాజన మర్త్యమాత్రుఁ డనరాదు - జనార్దనమూర్తి యష్టది
గ్రాజుల యంశ మంది, మునిరాజ తపంబుల షష్టభాగమున్
బూజితవృత్తిఁ గొంచు - జగమున్ నడిపించు నియంత వాని శి
క్షా జటిలాతపం బఘము గ్రాచుఁ, బదంపడి కాయు వెన్నెలన్॥౨॥

॥ బలితపుటెండలక దెవులు న సిగ మొడికలు - శల్వవెన్నెలల్
వొలసిన సేదదేటి, తనువుక బెనువుక గొని పూచు గాచు, నీ
లలి నరపాల శిక్షణబలంబున సొసక ప్రతాప జగము - సా
ధుల వచనంబులక దెలివి దోగి, పరాపరస్థితి బొల్పెడిక ॥ 235

తే॥ నా వచించిన యగ్గమ గాయును నేటి
హైందవజగంబునకు - నీకు న్యాయించి,
ధర్మదండము నభయహస్తమున బూన్చి
పంచినదిసూవె నిన్ను భవానిమాత! ॥ 236

॥ కావున భూపతీ! ప్రజల గాచు నీవిధి, నేల దుచ్చుచో -
నావుల గాచుచో - బ్రజల నాగయుచో - బ్రలిఖాలశిక్ష హిం
సావిధి గా, దుపేక్ష బలశాలికే గొప్పముగూర్చు, నీకు నే
లా వెనుదీయ - నీశ్వరవిలాసము నీకరమందు బాడెడుక ॥ 237

॥ మతముక దేశముగ్రాణిల్యముగ సాభాపించు సీతీరు, సా
తతముక నీ వొరిందు త ద్భవముల సన్నాహము గాబోవు ను
న్నతికి గుర్తులు, భూత భావి చరితాంతర్యము 'గన్నార జూ
చితి' మన్నక గొల్పలేదు, నీవలె స్తుత్రీ భారత బందెమక ॥ 238

॥ అటమది మాని ధర్మవిషయధ్వని మిగిలి, పరాధికార జ
య్ధరితము దేశముక మతము జక్క నొసర్పుము భారమెల్ల నీ
యటకడ బూనుచో - సమయ మారసి నివెనువెంట దామ వ
త్తురు మనహైందవప్రజలు తోడ్పడెడుక మముబొంట్ల దీవనల్ ॥ 239

॥ ఆవును లేగయుక బరులయంగడి నమ్ముడువోవ, దీవలుక
బూవులువోని స్త్రీచరితముల్ కడునాటడి బొంద, దేవుడుక
గోవెల రూపుమాసి వెడకోతల రోతల బుగ్గిదేల వ
త్సా! వెనుదీసి పోవిడుతువా భరతావని భాగ్యసంపదల్ ॥ 240

ఉ॥ ఆ రవినుండి నేటివఱ కానికఁబూని బుజమ్మలొడ్డి, భూ
భారము మోయు వంగడముపాదునఁ బుట్టినమొక్క — తత్ప్రభ
మీఱకయున్నె? పంబిన యమిత్రకులంబులు దానిపెంపునన్
దీఱకపోవునే? శివపతీ! తెరదీయుము వీరలక్ష్మికిన్॥

తే॥ వేసముల మాఱు ధర్మజిజ్ఞాస నీకు
వలదు — వలవదు పుణ్య పాపములగొడవ
రాచబిడ్డవు — ధర్మశస్త్రమున దున్ని
పంట గొలుపుమీ యిహ పర భాగ్యలక్ష్మి॥ 2

ఉ॥ కాపరిలేని గోగణముకై వడి — హైందవభూమి ధర్మర
క్షాపరులైన క్షత్రియులఁ గానక, ముష్కర తస్కరాళిచే
నేపటి, నీపయిన్ బరువులెత్తెడు నాసల వేచియుండె, బా
హు పరిణాహ ధూర్వహుడవై శివరాజ! భరింపు మీధరన్॥ 2

మ॥ చివురుంజెక్కులు చెమ్మరింప విజయశ్రీ నీవు సాధించుచోఁ
గవియున్ జిక్కులుపెక్కు లొక్కమొగి లోకంబెల్లలోఁగొన్న యి
యవనాధీశు లెదుర్తు, రబ్ధిమథనం జౌ, నేటి పోరాటలో
శివజీ! యంగిటఁ జేదనాఁపి, యమృతశ్రీ యిమ్ము నీవారికిన్॥ 24

చ॥ ‘మునుకలువెట్టు దేశ మతముల్ దరిఁజేర్పఁగ ధీరుఁ డెవ్వఁడా’
యని నినుఁ గంటిఁ, గంటి భవదాశయ, మీ నినుఁ బ్రోత్సహింపఁగా
బనిగొని ధర్మగీతములు వ్రాసితి, నాతలఁపున్ వచించి నె
మ్మనమున నూఱడిల్లితిఁ, గుమార! సమీహిత మీవ చూడుమి॥

చ॥ అను మునిరామదాసు వచనామృతమున్ మనసారఁ గోలి, త
న్నున నిలువెల్లఁ బొంగి శివభూపతి యిట్లనె, “నోమహాత్మ! నా
మనసు కలంకవాసెఁ, జిఱుమబ్బులు మాసె, నుషస్సమాధి మే
లొకని యరుణుండు దూసె మునికోలఁ, జరింతు జగద్ధితార్థి॥ 246

మ॥ తమయాజ్ఞన్ శిరసావహిగపుచు నుదాత్త తాత్రధర్మబు కృ
త్యముగాఁ దీర్చెదఁ — గాపపుణ్య విచికిత్సల్ వోవ నాకేల! రా
జ్యమునెల్లన్ గురుదక్షిణాత్మకముగా నర్పించితిన్ మీకుఁ, బూ
జ్యముగా నేలుఁడు, గైకొనుండు నను హస్తాలంబ దండంబుగన్॥ 247

మ॥ * గురుజీ! సుందర కందర ద్రుమ తటీ కుంజాపగా రమ్య మీ
పరళీ పర్వతదుర్గ - మిందు వసతిం బాటింపుఁ, డేఁ బల్మఱున్
దరిసింతున్ మిము, నేటినుండియు భవద్రాజ్యంబుగాఁ జాట — భా
స్వర కాషాయపతాక యెత్తి ‘భగవాజగడా’ బ్రతిస్థించెదన్॥ 248

చ॥ అను పలు కాలకించి పులకాంచితుఁడై ముని రామదాసుఁ డి
ట్లనె “శివజీ! త్వదీప్సితమ యయ్యెడుఁగాక! విరక్తి సన్న్యసిం
చిన ననుబోటి కీ భువన శిక్షణ రక్షణలేల? నీవ - నా
యనుమతి నేలు మీయిల సమస్త — మపాస్త రజ స్తమంబుగన్॥

చ॥ వెరవును లావు గూర్చి నడిపిగడఁగ నేస్తువు రాజనీతి నీ
కొరు లుపదేశమీయఁ బనియుండదు నే దరిలేనియప్పు — డ
క్కఱగలచో — బరిచెదవుగాక మదీయము చాసబోధ భూ
వర! హిత సర్వధర్మ పరిపాకము నీ కలదాసఁ డీకుఱున్॥ 250

డ॥ నలుగడఁ జిక్కులొట్టుచు మనంబునఁ గ్రొక్కట మీఱుచో — ననా
కుల మతిశాలివై శరణుగోరుము నీ కులదైవతమ్ము, ని
ర్మల ముక్తరంబునందువలె — మానసమందు భవాని తోచి నీ
యులు కెడలిందుఁ బూజవడియున్నదిగా భవ దన్వయద్ధికై॥ 251

* “Bhagwa Zenda or orange brown (was the) standard of Shivaji The tradition is that Shivaji’s standard assumed this particular colour from the orange coloured robes worn by the great sage (Ramdas)”

ఉ॥ కూరిమి వోయుచున్ నుదుటఁ గుంకుము వెట్టి, సఖిడ్డపాణికిన్
దోరముగట్టి, వె న్నొరయు తూణమునన్ జయలక్ష్మి వెట్టి, హృ
న్నీరజమందుఁ దా నిలిచి నిన్ నడిపించు భవాని యెందుఁ భో
స్వారికి - నీ పటాణిగొరిజన్ దడి యంటఁగనీక త్రిప్పెనున్ ॥ 2

మ॥ శివజీ! లె మ్మిది దాసబోధ మిదియే శ్రీచక్ర పూజాస్రజం
బివి నాదీవన - లిన్నిటిన్ గర శిరో హృత్స్థిమల న్నిల్పి, యు
త్సవ ముత్సాహము దోహలింప, భరత స్వాతంత్ర్య దీక్షాంతమా
సవనంబున్ జరిగింపు మా భువనరక్షాకర్త్ర ని న్నోమెడున్ ॥ 2॥

చ॥ చనుము కుమార! నీవు సువిశాల మహీవలయమ్మునెల్లఁ బ
చ్చనిపయి రిచ్చగించు వ్యవసాయఘనుడవు, నాల్గుమూలలన్
బనులు - మఱెన్నియో పెనఁకువల్ నిను ముట్టఁగనుండు, నన్నిట
గనుఁగవ గల్గియుండు మవుఁగావుత నీకు జయమ్ముఁ గీర్తియున్ ॥

మ॥ అని యర్పింప శివప్రభుండు వినతుడై వానిఁ గొంచున్, బ్రിയం
బునఁ “దండ్రీ! నెలవిచ్చినాడ, విక నేఁ బోవచ్చునే! పోదునే!”
యనుచోఁ - గుత్తుక డిందఁ, గన్ను పదనై యజ్ఞాడ, మోమోట మ
న్దొన నూల్చొంచుఁ బునఁప్రణామమున వీశోకలదఁగా - నాతఁడున్

తే॥ “ఎదఁ - బెదవి - గాలుఁ గదిలించు నెదనులందు

నెంత మెలఁకువ యున్నదోయీ కుమార!

గురులయెడ లేత - యరులపైఁ గులిశధార
నీదుమది, వారి వీరి బంధింపకున్నె ॥

256

॥ శో యెడఁబాటునన్ దలఁకు మానుము, నీ మయినీడ జాడలన్
బాయకయుండ, నీ వదనుఁబట్టుచుఁ బట్టిన దైవకార్యమున్
జేయుము, కీర్తిగా” మ్మని వచింప, శివప్రభుఁడున్ ద దాదరా
ప్రాయిత భావుడై చనె రయమ్మున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగన్ ॥ 257

॥ తనకై వేచిన మాతృకైవశము - సంతర్వశ్చిహ్నా పత్నిని
గని, సహ్యవని రామదాసముని సాక్షాత్కార భాగ్యము - నా
తని సందేశము ముచ్చటించి, తన వాగ్దానము దీర్చిన వే
యనిచే భృత్యుని “రామదాసమునిరాగ్యం” బాచుఁ బాఠింపఁగఁ॥

॥ పదపడి కర్జమున్ గొని శివప్రభుఁడొన్ తురంగస్థైర్య సు
పద యెదిగించి, సాధన ననాగ్రతఁ బొందుచు, గోకులైదు
ర్భదములు నేసి, వేగు నుండి, నిపుర రాజ్యసీమలన్
బొదివి జయింపఁగా నుత్తముఁ వెలయున నుదార కీరతన్॥ 259

❖ శివా - గర్వలక్షణ - పురపుర గోకులలో - ర్భు ❖

॥ ఇట్టి శివప్రభుఁడనిత యెల్ల బి - పుర రాగోక్తులతో
నెట్టన మ్రోసె “గుర్జముని గర్వం, షట్ట బొక్కసంబు, వే
పట్టిరి దేశమెల్లఁ, బుట్టెరిగి నామిచుట, మరలబు దీ
కొట్టిరి - పాహగీతల యు గోకులదూర” అని నాగర్వం॥ 260

॥ తోరణం బట్టుకొని పరిత్రోవలఁ గోస, శివప్రభుఁడ్యమం
బారయుచుండి, సెలవి కలు ‘బాదర గదర’ గాఁ బ్రతీపమున్
జేరు పెట్టిరి, తత్త్వంబు పేధము లారయ గా నెవంబు - స
ర్దారులు మంత్రు లాపు గొంగఁ గొన్నన యులవలె వారివో॥

॥ “చిన్నటనాటి నేతల యి వేగుచు బోలు నొలుగఁడంచు, బై
నున్న పహాజి నాని సరియొత్తకపోఁ డని, మొన్నఁ దోరణన్
గొన్నపు డంపు నుత్తరము కొంత విధేగూఁడ జూసెనంచు, మా
కన్నటు వ్రొప్పుటలే - మదిగా కుదురయ్యె శివాజినేతకు॥ 262

॥ అయ్యారే! మొనమొన్న బాలకుఁడు గాదా! యెంతలో నెంతవాఁ
డయ్యె - గొండల నూపి లేపఁగలవాఁ డానాఁడు మాకొల్వినన్
దియ్యం బాడఁగఁ ‘దేటతేనె’ యనుకొంటి - నేడు లోఁ బుర్వతే
క్రయ్యదోఁగెడు మూఁగడు బయిన నీఁగల్ గూయుచు గుట్టుచున్

ఉ॥ ఇంతటితెంపు బాలకున కేగతిఁ జేకుటు - లోన నెవ్వరో
కొంతకుఁగొంత సాయమును గూర్పక తీర్పక? విప్పిచూచుచో
నంతయుఁ దానయై మనషహజియె యాడఁడో బొమ్మలాట? లే
నంతట వానిజాగిరుల యంచులనే యితఁ డేల పైకొనున్?॥ 264

శా॥ లావుజూపి జయంబుగొన్న 'రణదుల్లాఖాను' కర్ణాటల
క్షీర్ణ వాల్లభ్యము వెంటనుండిన షహజీ కిచ్చి, యేతెంచె మా
సేవల్సేయఁగ నాటినుండి యట షాజీ రాజ్యమున్ గొంచు, దు
ర్భావున్ బుత్రకుఁ దోలె మాపయికి, బైపైఁ దాను గాపుండుచున్॥

ఉ॥ ఆ సరదారు లిట్లు మరియుదల మీఱుచు, నస్మదీయ వి
శ్వాసము వమ్ముసేసి మనపైఁ బగయొత్తుట నైఁపరాదు, సం
త్రాసము నొంద దూకి శివరాజు నడంచుట మేలొ? షాహజీ
వేసము బైటవేసి నడిపించుట మేలొ? వచింపుఁడీ" యనన్॥ 266

శా॥ ఆ మాటల్విని షోలపూర్విభుఁడు ముఖ్యామాత్యుఁ 'డబ్దుల్ రహీం'
సామర్షంబుగ లేచి "యిట్టి విపరీతాచారముల్ గొత్తలే
యీమన్నీలకు? నైఁపఁగూడ దిక్క, బ్రత్యేకంబుగా నిర్దురన్
స్వామిద్రోహులఁ బట్టఁగావలె నవశ్యం" బంచు వాక్రుచ్చినన్॥ 267

మ॥ సరదార్లందఱలోన మేటియు, బలిష్ఠ ప్రౌఢ బాహుమదా
కరుఁడున్, తొమ్మనఁజిమ్ము గండఁ 'డఫజుల్ ఖాన్' లేచి యిట్లాడె, "దే
వరవా రిట్లభిమాన మీవఱకుఁ జూపన్ వారు చెల్లాడుచుం
డిరి - లేదే దలయొగ్గి మీచరణపీరిన్ గొల్చి కూర్చుండరే?॥ 268

॥ కన్నులుమూసి తంత్రములు గట్టెడువాఁడు షహజీ, యాతఁడే
మన్ననఁ జూపుచున్న - నహమత్పురరాజ్యము చేయిసేతులన్
సున్నముఁ జేసె, నేఁ డిచటఁ జొచ్చె, బిజాపురరాజ్య మెట్టు ల
భ్యున్నతిఁ గాంచు - నీపురుగు లూడలు వేరులు త్రుంచుచుండినన్॥

చ॥ ఎఱుగనియట్టులుండి - యొల్లవిచ్చి - బలమ్ములనిచ్చి - పుత్రకు
బురికొలిపెన్ వహజి, పలుబొంచె నొకించుక దూరముండి; ము
ష్కరుడు సుతుఁ డొసర్చు కొఱిగామి వచింపఁగరాను - దుర్గముల్
పోరిగొనె, స్త్రీలఁ బట్టె, మతమున్ గొలియించె, గలంచె దేశమున్॥

క॥ ఇంకను గన్నువిచ్చి తమ రీ చలిచీమల శాచకుండినన్
గొంతు కళంకు రాజ్యమును మతక గ్రలకున్ ఘోషిల్లు, మీ
కింకరు నాజ్ఞ సేయుఁ, డొదిఁగించెద - గంచెద - వాని వీనినిన్
బింకఁబడంచి మీయెనుటఁ బెట్టెదఁ - బట్టెద వానిదేశమున్॥ 271

స॥ అనునెడఁ, దోరణాధిపతి “యాతఃగిగడఁగు దుండగిఁగు లే
డని మును విన్నవించితిఁగదా - యిపుడైనను జిత్తగిఁపుఁ” డం
చనె, “మన దుర్గనాథులకు నగు జనాభికి నిల్వ వీలులే”
దని యనెఁ గొండనాథపతి; “మహాను, సిని” మ్మని పల్కి రందఱున్॥

సీ॥ అంతఁ గల్యాణినాయకుఁ, ‘నూలానాయ

హమ్మదు’ వి. శుఁడై యనియె నిట్టి,

“లీమాట లిగి నిజగబేయగుఁ - దచ్చమూ

పతులఁ గొందఱు సేయు పనులఁబట్టి,

షాహజీతనయు దుశ్చరిత మితలుగాఁగ

భావింప నా యనుభవమువలన;

సతులైన శత్రు సహతులైన జీజికా

మన్నించి విడుదు సంపన్నుఁ డతఁడొ,”

తే॥ అనెనునంతలో నొకదూత యరుగుదెంచి

“కన్నడమునుండి ముస్తఫాఖానుగారి

మనవి” యన, నవా బాబాబుఁగొని పకింపు

మనుటయు, మురారిజగదేవుఁ డంది చదివె॥

మ॥ “తమయాజ్ఞా గొని కన్నడంపుజయయాత్రా గొంత సాగించియు
 టిమి లోఁగొంటిమి పోర ధీరపరిపాటి గొన్ని సామంతరా
 జ్యము లాంధ్రావనిపోరుతీరు బలితంబై యుండె ‘జింజీ’ జయం
 బమితాయాసముఁ గూర్చె, నేటికి నసాధ్యం బంచుఁ గాన్పించెడిన్
 మ॥ మన షాజీసరదారు వర్తనమునన్ మా ర్పెంతయున్ దోచె ర
 మ్మనినన్ రాఁడు, బలంబు లంపఁ, డనిసేయన్ దెంపుఁ జూపింపఁ దా
 తని పేర్వాసికి మాటులే దిచటఁ దంత్రా లేవియో సేయుఁ జే
 సినకార్యములఁ ద్రోయుఁ దోడ్పడఁడు ‘జింజీ’ కోట సాధింపఁగన్
 ఉ॥ ‡ నాలుగుమాసముల్ చనె ఘనమ్ముగఁ గోటను ముట్టడించి తా
 నాలముసేత మాని, సెలవంది స్వదేశమునేగఁ గోరె, “గ
 య్యా లిటులుండఁ - బోక తగవా - సులతానులఁ గోరు” మంటి “సై
 న్యాలకుఁ దిండిలే” దనుచు నప్పుడ యేగె ననాదరింపుచున్ ॥ 276

తే॥ గీ॥ అతనిఁగూర్చి విచారణ యవధింపుఁ,
 డంపుఁ డొకకొంతసేన సాయముగ మాకుఁ,
 దమ యనారోగ్య మిట్టితొందరలఁ గదుప
 వలదు, స్వామివంచకుల సైఁపంగవలదు!” ॥ 277

చ॥ అని పరియించునప్పు డరుణాననుఁడై సులతాను విప్పుక
 న్గొనల మిణుంగురుల్ గురియఁ “గూళఁ గృతఘ్ను సహింపఁగూడ, దా
 తని యపరాధ మిట్లు విదితంబ, విచారణలేలయింక? నే
 మనెదరుమీ?” రటన్న, వినయానతుఁడౌచు మురారి యిట్లనెన్ ॥ 278

‡ “When the siege of Jinji was protracted and fighting continued long, the cunning Shahji sent an agent to the Nawab Mustafa Khan to say that grain was very dear in the camp, that the soldiers could not bear the privation, any longer, and that he would retire to his own country without waiting for permission” Page 44 - J N Sarkar

|| “సను మన్నించు జహంపనా! యొక కృతఘ్నువృక్తి - దా నెంతహె
చ్చినవాడైన క్షమింపఁగూడదా, షహజీనేరముల్ పెక్కు-లై
గనుపించు, దమరన్నయట్టు లతఁడా గావచ్చు విగ్రోహి యె
వ్వని నాడింపవు తాఁకుమాఁకుగ స్వలాభభ్రాణ రాజ్యాంగముల్” ||

|| మంచియుఁజెడ్డయుఁ దెలియు మాన్యులు శాగతులుగాన, మిమ్ముఁ బ్రా
ర్థించెద, - షహజీ నడకతీ రొకమాగిరి శొల్తునుగడి గు
ర్తించితి, మింతలో నిలు మదిగచి కృతఘ్నుల విస్మరించి వా
చించునె! సింగముఁ గలఁ చ్చేడ్చుఁ గాత పవే దూఁగుండే” || 280

|| అహమదురాజ్యముఁ నిలుప సంతలు సేసినవాఁడు - మోగలుల్
బహుతరధాటిఁ బైకొనఁగఁ బట్టి పొకార్చి బిహపుక్కి యశో
మహిమము నిల్పువాఁడు - ఓపుమఁగల మోర్పుచుఁ గన్నుఁడు మీ
మహిత విభుత్వముద్రొకు మాఁచ్చి నాఁ - డిటు ధిగి రించునే” || 281

|| శివజీ చిన్నటనాఁడ సుతగుఁడై చిట్టాడ - మీ నమ్మనిక
జ్ఞుకఁ జేయఁగఁజాల కిగపెఁ బుఁహఁ యెఁగి కిట్టిత భూ
ధవమర్యాదలు - భాండదేవుగుఁడు దొరణఁ బట్టుకొం
ట విగ్నించె షహజీ యంకఁ డిపు యొడ్డానిది గెయిడ్డాగునే” || 282

|| తనయుని యెత్తికోలున కతఁడు నిదాన మయానా! కన్నడ
మ్మనఁగల రాజకార్యముల నికడ తెవ్వరి వట్టివానా! యే
యనువుననైన నన్నిట యథార్థ మెఱుంగుచు, సామ దాన భే
దనములఁ దీరుసేయఁదగుఁ దప్పగు దగడవిధాన మావలన్” || 283

తే॥ గీ॥ షహజీ సాయపఁగఁగల్గు సరదుకొనియె -

యతని విడఁదీసియో - శివు నణఁపవలయు,

నిరువు రొక్కటనఁ గార్యమ్ము బరువుగాదె?

ప్రథమ ముచితంబు రాజ్యాంగ పథమునందు” || 284

చ॥ అని వినిపింపఁగా సుముఖుడై సులతా - “నిదియొప్పు, షాహజీ
యన నసదంచుఁ జూడఁదగ - దాహవ పండితుఁ - డాత్మగౌరవం
బెనసినమేటి, కార్యగతులెల్ల నెఱుంగుచు యుక్తవర్తన
మ్మునఁ జనుటగొప్పు, దీని కలిముఖ్యుల యోగ్యులఁ బంపఁగావలె
శా॥ † ‘బాజీఘోరపడే’ ముద్దోళుపతి, ‘జస్వంతుండు’ సేనానియు
షాజీ కాపులు చుట్టిముల్ గనుక విశ్వాసంబుఁ జూపించుచు
‘రాజీ’ మాటల వాని యుద్యమముసారంబెల్ల గుర్తించి, యా
యా జాడల్ గమనించి, నాటి కుచితోపాయంబు సేయఁదగు॥

చ॥ అని వచియించి వారిమొగమై “చనుఁ డిప్పుడ మీరు నే వచి
చినగతి సంచరించి షహజీనడకిల్ గనిపట్టి, కన్నడం
బున మన ‘ముస్తఫా’ చెయిదముల్ గమనింపుఁడు షాహజీప్రస
ర్తనము దురాకృతంబయిన దర్పమునకై జిహ్వాబద్ధుఁ డాతని॥ 20॥

తే॥ అట్టితెగువ యవశ్యమా నపుడు గూడ
నొడపుదప్పిన నడఁగు తుందుకుకు తగదు,
చేటు నిందయు మిగులు చెగ్గాట తగదు,
నిరపరాధినిఁ గొని రన్న నింద తగదు॥ 20॥

ఉ॥ † మానసమందు మాహితము మానక, మాకును మీకుఁ గీర్తిసం
ధానముగాఁగఁ, దోడిసరదారులకుఁ గుణపారమ్ముగాఁ
బూనిక నిర్వహించి జయముఁ గొనిరం డధికాధికార స
మ్మాన మమూల్య వస్తు బహుమానము నందుఁగు, పోయిరం” డన॥

† “The Raja is a general of high rank and it is not proper to dishonour him You are all well-wishers of the Raja

If you can bring the Raja a prisoner your fame will increase and you shall be promoted ”

—❦— షాజీనిర్భంధము —❦—

|| వారసహాయశూరులు నవాబుమదిన్ దనుపాడఁ బల్కి, స
తూరము లంది సైన్య సముదాయముతోఁ జని కన్నడంబునన్
జేరుచు, దూతనంపి షహజీనడకల్ గమనించి ముస్తఫా
తీరు నెఱింగి, చేయఁగల తీరుబడిన్ దలపోసి రీగతిన్ || 290

| “కంటిమి వింటి మిందుఁగల కార్యములున్ గఫలెల్ల, నేఁడు ని
ష్కంటకవృత్తి లోఁబడియెఁ గన్నడదేశము కొంత షాహజీ
దంటతనమ్ముచే నతనిదర్పము ధైర్యము సగ్గుణాబు వా
కొంటయగాని - యెవ్వరినిఁగోరినఁ గీల వచింప రింతయున్ || 291

తే|| మన నవాబును వచ్చిందు మనసుగాని -

కొడుకు నుసికొల్పి దిగడెత్తు గుఱుతుగాని -

షాహజీయెడఁ గనుపట్టి వాహవమును

దొలఁగిపోవుట కుచిత హేతువులు గలవు || 292

|| ‘అంతఁ దూలినసేన య్రాని యనిసేయన్ బాల, దాహారవ
స్తులు లే, విప్పుడ కోట లోఁబడ’ దటగచున్ షాహజీ యుద్ధమున్
దొలఁగెన్, ద్రోహముసేయు శౌరి పతనియందున్ జూడఁ గాన్పింప దీ
జులుముండేతలు ముస్తఫా గదిపెనందున్ దోచు సాసూయతన్ || 293

|| ఇటులని షాహజీఁ గొనకయేగిన ‘జాత్యభిమాన’ మంచు న
చ్చటి సరదారు లాగడము సల్పకపోరు నవాబు దీనఁ ద్రొ
క్కటపడుఁ బైనఁ బొంచి కసిగత్తులు నూతెడు తాఁగ ముస్తఫా
కుటిలతఁ జూపు - నిన్ని యొనఁగూడినచో మనదారి యేమగున్ || 294

| ఇది యొకయూహ, యొండొకటి యేమన, నిష్ఠు షహజీ చాల బ
ల్లిదుడయి కొల్వులోన నదలింపుచు నెవ్వని మోయనీడు పై
నెదుగుచునుండఁ గన్నడమునేల్బడి యీగతినిక్కు వీని కే
మొదుఁగుచు విన్నవోయి పడియుండుటె - దివ్యటిక్రిందిదివ్వలై || 295

- మ! అదిగా దభ్యుదయైకసిద్ధి వివృతద్వారమ్ముగాఁ దానుదా
 నెమ్మరై కన్నడ - నూరకుండఁగలఁడే యెఱ్ఱైనఁ గార్యజ్ఞుఁ, డా
 యదనున్ లోఁగొనుఁగాక! లోకమిది న్యాయాన్యాయముల్ గప్పిసం
 పదఁ గొండాఱునుగాని - దానిఁగొను త్రోవల్ నొక్కి నోనాడునే॥
- ఉ॥ కావున షాహజీఁగొనుట కర్జము దీఁ ననాబుగూర్చు సం
 భావన, కొల్వులో బలిమి, ప్రాభవవైభవముల్ ఘటిల్లు, మా
 పై వికటింపవచ్చుఁ గులబంధులు కొందఁ నసూయఁజూపి - యే
 త్రోవలఁ బోయినన్ దొలఁగఁద్రోయఁగ నొనె స్వజాతివైరముల్॥
- ఉ॥ ఇప్పటి నిర్ణయంబు సరియే షాహజీఁ డేఁబట్టు కార్యమో
 డెప్పరమైన, దాతఁడు కడిందిమగం - డెదురొడ్డి పోరుచోఁ
 దప్పునో! తాఁకునో! యదనుదప్పక చెల్మిసరించి, సమ్మకం
 బొప్పఁగఁ జేరఁబిల్చికొని, యొంటిమెయిన్ డేఁబట్టఁగావలెన్॥ 298
- చ॥ అని మది నిర్ణయించి, కుటిలాశయు లా సరదాన్లు సైన్యముల్
 గొని చని, షాహజీనెలవుకుం దరిగా విడియించి పల్కె తా
 తనిఁ గనుచున్, దదీయ బలదర్పములున్ సులతానుఁగిచ్చు మ
 న్ననఁ గొనియాడుచున్ - మివుల నమ్మికఁజూపిరి రాకవోకలన్॥ 299
- మ॥ ౧ ఒకనాఁ డొండొక విందుపేరున దురుద్యోగంబు నూహించి, యం
 దుకు సన్నాహములెల్ల గుఱ్ఱముగఁ దోడ్తోఁ గెల్చి, షాజీ చమూ
 పకు లాయాపనివెంటఁ బోయినతఱిన్ బాటించి, “యీనాఁడు వేఁ
 డుకవిందున్ గుఱవంగ ర” మ్మన - నతఁడున్ జెల్మి మన్నించుచున్॥

౧ “Ghorpade never dreamt of achieving such a feat (to defeat Shahji in the open field and to take him prisoner) He resorted to stratagem. He invited Shahji to an entertainment and had him arrested as an unsuspecting guest”

Page 47 “The Life of Sivaji Maharaja”, by

N S. Takakhav, M A

చ॥ అటమది లేనివాడయి షహాజి భటుం డొకరుండు వెంటరా
నరిగె, బ్రియమ్ముఁజూపి కుటిలాత్ముఁడు సొరపఁగుండు షాహజీ
కరమును బట్టి లోపలి యగారముచున్ దరియంగ నేగె, ము
దిరమున విందుకుందగిన తీరులు గానమి సుశయించుచున్॥ 301

శా॥ షాజీ - “యేమిది? చేరరెవ్వఁడు? నస్వంతుఁడు లేడే?” యనన్
బాజీ - నవ్వుచు “నందఱున్ గలఁగి, నన్నాపాంబుల నుండి, రి
కేజాగున్ బనిలేగు లె,” పెనుటతోనే - భీకరాఁడు లా
బాజీభృత్యులు శస్త్రపాణులయి పైమొట్టి రుగ్గాకృతిన్॥ 302

మ॥ అయకా లాంతకుఁడై షహాజీ కరచాలకీకృత నా సూత్రకో
చ్చయమున్ దోలుచుఁ దోలుచున్ గినిసి, “నీచా! కప్పువెక్కుసి పా
మయి మాపైఁ బడిగొల్పి యొడవెడి మాయా వాగురాబంధ దు
ర్జయతా గ్రాహిణుఁ దుగ్రితు నిన్నిపుడ సాక్షా ద్వీరనిశ్శేషికన్”॥

చ॥ అని యదిలిగిచి పైబడిగె - నందఱుఁ గ్రిందుగ మొట్టి, సాహస
మ్మునఁ దెనులించియున్ బొగివి, మూర్ఛితఁ గౌశనిబద్ధుఁడేసి రా
తని శిబిరంబు సొచ్చి పితృమ్ముగు శర్థసమున్ షహాజీనిన్
గొని, “డిసిరిచే సైన్యము” న రపఁగుండు నవాబుఁ జూడఁగన్॥ 303

ఉ॥ ఘోరపడే - నవాబుకడకుండు అని సంగతి విన్నవించె, “ద
ర్బారున షాహజీ నిరపరాధుడే లేడుదాక బాధనా
గారముఁ డీర్చి రక్షితులఁ గట్టవసేయు” మనె న్నవాబు, వి
స్తారములై షహాజీ చూసొకతల్ విసనయ్యె సల్గడన్॥ 304

తృతీయాశ్వాసము - సమాప్తము

శ్రీమత్పరదేశతాయైనః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము)

చతుర్థాశ్వాసము

చ॥ తిరమగు రామదాసునుపదేశమునన్ బలుపొందు పూనికన్
బరికర బద్ధుడై శివవృషాలుడు కొల్విన భావికార్య నై
ఖరి వివరించుచుండ, వడిగా నొకవేగరి వచ్చి యూదుపుల్
చెరుగుచు విన్నవించె షహజీఁ జెఱఁబెట్టు నుదంతమంతయున్॥ 1

—❖— షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయాత్నము —❖—

చ॥ బెడిదముగాఁగఁ దండిఁ జెఱఁబెట్టినవార్త హఠాత్తుగాఁ జెవిన్
బడి కుదురొనెడందఁ గలఁపన్, గలుచన్ గనుచున్ శివప్రభు
డుడుకును మ్రింగికొంచుఁ దలయూచి, మొగమ్ము గభీరముద్ర ము
ట్టడిఁగొన - ధీరభావ నిబిడమ్ముగఁ గొల్వను జూచి యిట్లనెన్॥ 2

శా॥ “విన్నారే? సులతానుగారి దురుసుంబీరంబు, లీనాఁడు మే
లొక్కన్నారో యటగన్నులన్ దెఱచి? యఱ్ఱం జూపి యారీతిఁ బై
కొన్నన్ ‘లోఁబడిపోదు’ రంచు బయలన్ గోరాడిరో? యెందు కీ
పన్నాగంబులు? సింగపుంగొదమ నాఁపన్ ద్రాడులున్ దగ్గులా?॥ 3

మ॥ తమ రాజ్యంబును జక్కఁబెట్టుకొను పంతం బొప్పు నొఁగాక - యు
త్తముడౌ తండినిఁ బట్టినేల? బలవ ద్దర్పంబునన్ మేముగా
తమరాజ్యంబును గొంటి - మందుకతనన్ దండెత్తి రాఁగూడదో
మము సాధింప? నవాబులై పెరటిగుమ్మం బేల దూఱజనన్?॥ 4

మ॥ పరమోదాత్తత వీరిరాజ్యమునకై ప్రాణమ్ము మాచొడ్డి నె
త్తురు గండల్ దెగఁగోసి పోసె రణమందు ముందు మాత్రుడి దూఁ
బటవో నన్నియు - వారిబట్టు తెగుదెంపా? యప్పుడైనన్ సరా
సరి పోరన్ జెయిచేయి గల్పి కొని తూచన్ గూడగో బీరమున్॥ 5

మ॥ ‘ఒకపాడీ చెఱిగోయ’ అంటే తగ దీయుర్యోగమున్ జూడ సే
వకవుత్తిన్ దలఁదాల్చి, హైందవమునర్వం బిట్లు విశ్వాసఘా
తుకుతొ రాజలక్రిగదఁ గుండెచు సరేంద్రుల్ నేడు కన్నూసి, యూ
రక యీ కప్పయెలుగుఁ గొములకుఁ సరబోయి పాల్వోతురే?॥ 6

చ॥ కుదిరికలేని హైందవముఁ గ్రుక్కి, పదాబుచఁ ద్రొక్కి, నల్లడన్
గదుముచు నేల్బడిన్ నెఱపఁగా మొదలై చనె మూగువందలే
డ్డదనముగాఁగ నూరకిపు డాయలవాటులు వోవునే - పదిం
బదిగఁ బయిబ ముబహిక, పట్టక, యాయువుపట్టు ముట్టకన్॥ 7

చ॥ తన బలఁగమ్ము పైకొలిపి తా నరిగావుగ నుండునొండె - బై
కొను బలఁగమ్ము చెక్కుములకున్ దలయాపుచు నుండునొండె - మె
ల్పున సులతానుఁ డిట్లు పొరిపుద్దుఁజమి దరిలేని హైందవం
బచువునఁ బట్టి యీబెడిద మాగ్గుక తీర్ప కెడంద కూర్కునే?॥ 8

తే॥ అని వచిపువో గగదుకి యరుగుదెంచి

“యూ బిజాపురి సులతాను లంపు లేఖ”

లరుచు నర్పింప, శివరాజునాజ్ఞఁ గొనుచు,

శ్యామరాజుపగ శవానిఁ జదివె నిట్లు॥

9

మ॥ “శివరాజా! చిననాటి నీ సడకవాసిన్ జూచి ‘మా రాజ్యగౌ
రవముల్ పెంపొనరింప వాడిగల సద్గారుండవై, కీర్తి వై
భవముల్ త్రొడ్డికి మాకుఁ దెస్తు’ వరుచున్ భావించితిన్ నాడు, నేఁ
డవురా! యల్లరిమూఁకలన్ గలిసి, యన్యాయంబులన్ జొత్తువే?॥ 10

ఉ॥ కొండికివాడవోటఁ జెనుగుల్ పొడిగి తువు నీస లాభ మే
ముండె నటం చెఱుగ, వెదురొడ్డి ప్రభుత్వము భక్తి రించి యె
వ్వండు సుఖంబు నొందె? బలవ తులఁగి శాస్త్రవిఫలంబుఁ జూచు, ధీ
రుండగు నట్టివాని కొమఱుగ డినఁగాఁ బోయితిమి తొప్పదే?॥

చ॥ ‡ జరిగిన దంతయున్ మఱచి సమ్మతి మాకొలు సరి రమ్మునీ
పరుసములెల్ల సైచెదము పట్టిన దుర్గములెల్ల సేసె
గిరుగ ననుగ్రహింతు మెదిగితుము మా సరదాగ్నిలోన నీ
పరువుఁ బ్రతిష్ఠ నీ తరముపట్టె మ త్కుడి నీత మా నుమి॥ 1

ఉ॥ అంచిత రాజభక్తి వెలయన్ నాముఁగొట్టి నీకుఁ దీక్షన్
బెంచిన మాకు నీవలఁగి ధేదములేర్ప, నాఁగె డిట్లు పో
ప్తించిన సేగి కెంతయుఁ దగించి, పొలిమ్ము నీ వి, సేకు వా
యించిన కిమ్మఁ జూచు, మెసయెత్తి నీ నాయ నుఁ గోక్షమి॥ 13

తే॥ చల్లఁగా మరు ప్రజలు గొట్టి గవ, వ,
బరిణతుఁడు తొడ్డి లేనిశోధిగలఁ గుం వ,
నరుల కెడమిచ్చి, గర్గోలు కలఁపనే?

రమ్ము, శివరాజ! నీ యధీష్టమ్ము దీర్చు॥

14

చ॥ ‡ అను సులతానుగారి సనయమ్మగు కమ్మఁ బోచి, చూపు మా
తీన శివరాజు మోముఁ గని, రెండవ యుక్త గుఱి శ్యామరా
వనుగత మీగతిన్ జదివె, “భయదయంబుఁ బరయు నాదుమీ
తనయ! హితంబుగోరు సులతానుల యుక్తువలఁగి పోనెదన్”॥ 15

‡ There was Badshahi letter (also) (to the following effect) “Your misdeeds will be pardoned and the provinces will be confirmed Come to the presence ”

Page 174 Sabhasad.

‡ “Shahji sent a letter to Shivaji under the Sultan's compulsion to go to Bijapur ” Ch. VIII. N S Takakhav.

క॥ ఆని చదువుచుండ, ధర్మా

సనమును డిగి శివవిభుండు చయ్యనఁ జేతుల్

పెనఁచి - తలవంచి - నిలిచెన్

వినయంబున, శ్యామరాజు వినిపించె నిటుల్॥

16

చ॥ “వినఁబడియుండు నన్నుఁ జెఱఁబెట్టినవార్త నవాబుగారు నీ
వొసరుచు సేతలన్ గినుకనొందుచు, నిన్ బురికొల్పినాఁడ నం
చనియు - మదీయము క్కికొఱకైనను నీ వికమిఁద మంచిత్తో
వ నడ తువంచు - నన్నుఁ జెఱఁబెట్టిరి కూడ దనంగ వచ్చునే?॥ 17

ఉ॥ వెక్కుకొఱంగులన్ మనసువిప్పి వచించితి - నీకడంక నా
కెక్కనిదంచు, నాపలుకు లెంచవు నీ వని, దండనంబునన్
దక్కొనుడంచు నాపలుకు నమ్మక నీకొఱ కిట్టు లీచెఱన్
గ్రుక్కిరి నన్నుఁ - గాయకయి కొమ్మకుఁ దప్పునె నాలరువ్వుటల్॥

చ॥ ఉసురులసోకకై తలఁకు నొందుట లే దొకనింద వొంది, య
క్కనుఁ గుడిపించు వీరి కొఱగాములకున్ దలయొగ్గి, శాత్రవ
గ్రసన విహార ధీరము పరాక్రమ మాఱడిఁబో - దినమ్ములన్
గొసరుచుఁ జీకటింటిబ్రదుకున్ గడుపన్ గడు భారమయ్యెడిన్॥ 19

ఉ॥ పిన్నటనాటఁగోలె వినిపించితిఁ ‘దొందర మాను’ మంచు నీ
యున్నతి యెట్టిదో తలఁపనోపవు నాపలు కాదరింప, నేఁ
డిన్నెగు లేగుదెంచె, సడి యెత్తకపోదు జగంబు నీకు, నే
నన్నది వేఱుసూడ, కిప్పుడైనను మీఁదటిమే లెఱుంగుమి॥ 20

చ॥ తరములనుండి యీ దొరలదాపున నింతటివారమైతి మే
తెఱఁగున నైననే - మొకటఁ దింట్టిమి వారలయుప్పు కొంత తొం
దరపడి నేడు వారి కహితమ్ముగ మాఱుకొనంగవచ్చునే?
యెఱకలు వచ్చెనే నెగిరి యేగుము - కూల్చెదవే కులాయమున్॥

ఉ॥ ఉన్న రవంతప్రాపు గొని, యూజ్జితశక్తియు రక్తి సూపుచు -
గన్నడమందు నిం దెసయఁగల్గితి రాజ్యము - రాచకొల్వులో
నున్నతి యింత యెందుకొఱకో గమనింపుము, దీనిప్రాపున
జిన్నది పెద్దగాదో? విడిచేతుల సాద్రము లొదనేస్తువో?॥ 22

ఉ॥ తోచిన యూహ విన్ను - సరితూచుము దానిని నీకుఁ దండ్రిగా
నోచిన నన్ను - నాబలమునోచిన రాజ్యముఁ గోరికొందువే
నా చనుదారితీరు మననం బొసరింపుము, లేనిపోని సా
కోచములేల యొండుతెఱఁగు గొని కార్యము వట్టనున్నదే?॥ 23

ఉ॥ చీకటిచూపు చూడకుము చేతులకందని పురుగుగోయ న
త్రాకలఁ దూలిపోకుము యథార్థ మెఱుంగుము - 'జియూ మనః
పాకము వేచి నీవు బలవంతుఁడవు' మతిశాలి - వన్నిట
దేకువఁ బట్టుమి! తలుపుఁదీయకుమి సుడిగాలి గూర్చికి॥ 24

ఉ॥ ఏవెత్తలైన - మమ్ము భరియించుట నీవిధిగా, దురపు మీ
యావనరాజసేవ తగ దం చనుటెందుకు - రాజనీవి వి
ద్యావిదు లిట్టిచో నడుచుదారులఁ బట్టుము నన్నుఁ జూడఁగా
నీ వొకసారి రమ్ము గమనింపుము నీ హితవాగ్వివర్ధము॥ 25

తే॥ అభ్యుదయమందు నీభాగ్య మరసి, మేము
దీవనలబోసి, హగ్నించు శిష్యులఁ జూచు
మిదియ నాకోరిక - సులతానుఁ డిదియ కోరె
నని తలంపుము తనయ! భగవ్యంతరము॥ 26

చ॥ అని పరియించి, యుత్తరము లాతనిముంగల నున్న తాసనం
బున నిడె శ్యామరాజు, శివభూపతి తండ్రియొసంగు పత్రిక
గనుఁగవ నొత్తుచున్ గొలుపు గన్గొని, తొనకని పాలవెల్లిపైఁ
జను చిటుగాలికూనల పచారున వాతెఱ విప్పె నీగతిన్॥ 27

ఉ॥ “కూడలి యంతయున్ దెలిసికొంటిమి నేడు, సవాబు జాబులో
జాడలు దేటిచూచునెడఁ - జక్కెరపూతవిసమ్ము చందమై
యూడెడుఁ, దండ్రుగా రిడిసె యుత్తరమో - చిగురాకునీడలన్
వేడిమివోని యొడివలె వెక్క-స ముమ్మది ముక్క-ళించెడున్”॥ 28

ఉ॥ ఇంతకుఁ దేలు సారమిది, యే మొనరించు మహాద్యమంబునన్
అంతులువోయి, తాడ్రినిఁ బొంగొని - రందుచు మోసగించి మా
పాత మడంపఁగా నెడమువట్టిరి - తాడ్రినిఁ దొందరించి యీ
తంతువుఁ బట్టి నన్నుఁ దనుదాసునిఁ జేయుట వారి తీ రగున్॥ 29

చ॥ ఇది యొనుగూడునే - ప్రళయమే యగుఁగా, కథికార మత్తులై
యెదిరెడువారు లేక బిరుసెక్కు-చు పొందవభూమి నేచు బ
ల్లిదుల నడగచి, దీని - కనిలింప చమూ పరిముక్త దేవతా
సదనమువాసిఁ దేక, కుటుచ్యోని యే నొకవానిఁ గొల్తునే?॥ 30

ఉ॥ ఇంతయుఁ దీర్పఁగా వెలితి యొదు నొకితయు లేదు గాని, య
భ్యంతరమాచుఁ దాడ్రిచోయన్నది నేఁ డెదురయ్యె, వీరు దు
శ్చింతలు, మా వడిఁ బడి కసిఁ గొని పాపమొకటఁ దండ్రు దూ
లింతురొ! యట్టలైన విదళించి జరుగియు నేదదీటునే?॥ 31

చ॥ కొఱవడియున్నయప్పు డనుగూడదు గాని - కుమారుఁ డిట్లు దు
ర్ధర నిజధర్మ నిర్వహణ తత్పరతఁ డెరలాడుచుండఁ, దా
నొరులకు దోయియొగ్గఁ బనియున్నదె? యుక్తమె? రాచబాటకున్
దెఱఁగులు దిద్దువాఁ డిది మదిన్ గమనింపఁ డనంగ వచ్చునే!॥ 32

చ॥ గతజల సేతుబంధనము కార్యము గాదు, తెగించి దూకు ధూ
ర్తత సరిగాదు, కాదని వెతంబడి, లోకహితంబు జాఱు భీ
రుత కొఱగాదు, ధీరుఁడు నరుం డెదిరించుపిషత్తు లోర్పుచున్
గుతిలవడంగఁబోక, యెదకుం గుదురిచ్చి కడంక యొప్పుగున్॥ 33

ఉ॥ కొందఱి కుందుగోరములకుఁ గుటయైనది నేటికార్య మా
కొందఱుఁ బ్రాణమట్లు విడఁగూడనివా రగునప్పు డూరకే
తొందరపాటు మేలె? సరితూచి కడంగుద మొక్కదారి మీ
రందఱుఁగూడ నిందలి శుభాశుభముల్ పరికించి పలుకు-ఁడి”॥ 34

తే॥ అనఁగ సభలోని జనులెల్ల ‘రాచు, గా’ ద
టంచు గుసగుసవోవంగ నాలకంచి,
యుద్ధతుఁడు తానడీ వారి నోసరించి
పలికె - నిజరాజభక్తి దర్పమున మెదిపి॥ 35

మ॥ “అనువుల్ పెక్కులు సూపి మీనుడికి మాఱాడంగ నోరాడ - దై
నను ‘సుల్తానుల సైపఁగూడ’ దనుట నామాట ‘షాదీప్రభుఁ
గొని’ రన్నప్పుడు వేదపన్నగతిఁ బేర్కొనే? మావంశివా
రనుగుల్ గల్గియు - మిమ్మవంటిప్రభు లీ యన్యాయముల్ సైతురే?॥

మ॥ తమ రీరాజగడమ్ము కోటగవనం బాట బనే - మాన్యు
డమితోత్సాహులు మావశాభటులు శోభెరాఁగఁ పైఁ దూకి, య
డ్డముగా నెవ్వఁడువచ్చినఁ దఱిగి తుంటల్ సేసి, కారా కవా
టము భేదించెదఁ - దండ్రుగారిఁ దమ గుండఁ బేర్చు నిశ్చకితఁ॥ 36

ఉ॥ దీనికిఁ దప్పేనేనిఁ దెగఁదీయుఁడు నాతల, లేనిగాని స
ధానములేల - యేల వ్యవధానము? దేవరవారిచిత్త మా
పై” నన, శ్యామరా జనె “నపాయములేని యపాయ మూనుటే
పూనిక, ముల్లు ముల్లుగ నిపుచ్చక కొట్టునఁ గ్రుమ్మినైతురే”॥ 37

మ॥ మన సన్నాహము లెన్నియున్న, మన్న మానోడ్డి నోరాడఁగా
ననుమానింప - రఖండ చండ పట్టునైనాటోపు లవ్వారు; హె
చ్చినచో రేగెద - రింత లొచ్చునెడల ‘జేనున్న షాదీప్రభుఁ
గొని, యేపాపముసేతురో’ యనుట నామఁ దోచు మీరన్నటుల్॥

చ॥ మఱియును 'మీరు రావలయు మాకడ' కంచను మాట 'వంచనా
పర' మని తోచు, అమ్మకముఁ బట్టుచుఁ దండ్రునిఁగోరి పోయినన్
జురచుర సందఱున్ బొదువునో - షహజీవిభు నట్లునేయు పో
టరు లెది సేయఁజాల? రెదుటఁబడి యొంటిఁ బెనంగ నేటికిన్?॥ 40

చ॥ తమపయిఁ గూర్చిఁ గాక సులతానులయొత్తిడి నందు రమ్మనెన్
మిము షహ 'విభు' డచుట మిక్కిలిమాట లిఖించు కమ్మలో
నిమిడిన భావ మెన్న - నెదురేగుట మాని యుపాయ మూని కా
ర్యముఁ గొను శుచ్చరించు అరి యగ్గ పథమ్మని నాకుఁ దోచెడిన్॥

చ॥ ఒక బలవంతుఁ డైకొలిపి యొడ, సవానెరవకా కలంత లొం
డొకరికిఁ గూర్చి యొడఁ, దగు నొక్కని కాసలుగొల్పి యొడఁ, బూ
నికఁ గొను నొక్క లీ రగుట - నేలవిభుశ్వములన్ బలీయమా
నొకటిఁ దలచి, దాని నుచిహోపచిలిన్ మొగియుంపఁ బోలదో!॥ 42

చ॥ పర హృదయఁస్ఫురేణును బట్టెను యత్రము మీ మనీష, నే
ర్పరితన మిచ్చి దానికిఁ దిరమ్మగు రూపము వోయఁజాలు మీ
వెర - వొకతీరునేసి డిప్పిపులు శార్యము, మీ విధించు నై
ఖరి మునుమెత్తి గూర్తు - మిదిగాని కొలదులు కొల్వనేర్తుమే!॥

చ॥ అని వదిలిప, నొక మది గూని, రంత శివప్రభుండు "మీ
మనసు మధిగిది చూడఁ దొమ్మార్గము, నేనును నాకుఁ బెద్దతా
ఘనుల యెడగద ముట్టి మొనక శ్చెద నొక్క-తెఱం" గటంచుఁ గొ
ల్వును విడి, నీయఁ గనఁగఁ గోని విధేయ పథానుగామియై॥ 44

చ॥ డాయఁగఁబోయి భక్తిసేవికమ్మగ మ్రొక్కినఁ, బుత్రినెత్తి దీ
ర్ఘాయ రనామయగబుల శుభాశిషముల్ గురియించి, జీజియా
బాయి కుమారు నెమ్మొగమునట్టిక విన్నదనంబుఁ గావికం
దోయినిఁ బూది, బాబునెదఁగోడ నిమిత్త మెటుంగఁ గోరినన్॥ 45

—❖— షాజీవిడుదలకై శివాజీ పర్యాలోచన - జీజయా నిర్ణయము ❖—

చ॥ కొతుకు నెడందతోడ నతుకుల్ గొను కుత్తుకితో శివుండు సం
గతి వినిపింపఁగా — విప దకంపిత వీరవధూటి జీజయా
చితుకు నెదన్ గుదించి, పగ సేతల కూర్చుచుఁ బలెన్, “సంతతా
జతనము లింతలయ్యె బలశాలులకున్ దెఱసాల లయ్యెనే”॥ 4

ఉ॥ పోసరమార నిట్లు కదుపుంబలె హైందవమెల్లఁ దోలుచున్,
మోసము లెంచుచున్, గదనముల్ నడిపించుచు, మృత్యుదేవతా
హాసముల న్నటించు యవనాధిపులన్ గననోడి, వైవమే
వీసరవోయి యోసరిలె - వే రొకఁడు డిపు డేమిసేసెన్”॥ 4

చ॥ అనునెడ నామెనెమ్మొగము నంటి నేగుఁగుఁగప్పు, చూపులన్
దునుఁగుమిఁగుఁగులుల్, పలుకుదూఁటిన వాఁడియు, లోని వేఁడియున్
గని, తెగుదెంపు ముమ్మరముగా మొనకట్టియు నిర్వికారతన్
గొని, శివరాజు తల్లియుశుకున్ దడిచేతుల నంటి యిట్లనెన్॥ 48

చ॥ “కనలకు తల్లి! నీమది నొకంటఁ దిరం బొరింపకున్ మా
మనసులు వ్రీలిపోవె? యది మాఁసఁగవచ్చు నె? వైవ మెడ్డపు క
న్గొన లఱమోడ్చునే? మెఱుఁగుఁగోఱలు నుల్లఁగ మృత్యుదేవతా
నన మఱకాలఁ దన్ని, భువనమ్ముల నోమ శివుండు చాలఁడే?॥ 49

ఉ॥ ఆత్యమలంబు ధర్మపథ, మందు జయంబు భ్రువంబు, దానితో
నిత్యము లాపదల్, మనసునిండిన యొర్మి కడంక శౌంపు సాం
గత్యమువొంది పండు, నట గావున సాత్త్విక వీర భూమికా
సృత్యముల న్నటించు, జననీ! నడిపింపుము కార్యరంగముల్”॥ 50

ఉ॥ అంతటి షాహజీన్మపున కర్మిలిబిడ్డఁడనై, యదాత్త శు
ద్ధాంతర జీజయా యమృతహస్తములన్ బెనుపొంది, ఖాండదే
వంతటి దేశికున్ గొలిచి, యాపుల నందఱ నేలఁగల్గి — యీ
క్రంతలు కాఁతెయల్ దుడువఁగానక, యే నిక రిత్తవోదునే?॥ 51

- ఉ॥ మానుము చింత, చేయఁగల మార్గముచన్ దగవున్ దలంచి నీ
యాన నొసంగు, మ్మిపు యవనాధిపుఁడున్ జరకుండు కొల్వుకున్
రా నొక కమ్మఁ బంపిరి, తిరస్కృతిఁ జూపిన నొక్కముప్పు, లే
దే నిరువైపు ముప్పు — మొదలెత్తి, కార్యముతప్పు దోచెడిన్॥ 52
- ఉ॥ ‘రమ్మనినాఁడు తాడ్రి’ యరా దనకుండఁగరాదు, ‘నాదు క
ర్జమ్మును మెచ్చినాఁ’ డఁగరా దనకుండఁగరాదు, ‘నాకుఁ గా
ర్యమ్మును జూపినాఁ’ డనఁగరా దనకుండఁగరాదు, వారి బం
ధమ్మునఁ దక్కి- వ్రాసెనిటు — తా నెదకోతలఁ గ్రుంగిపోవుచున్॥
- చ॥ ఒకయెడ భారతోదయసముద్భరణైక మసాద్యమంబు, వే
టొక యెడఁ దగడ్రికై జతఁ — మొర డొకఁ డిట్లు పరస్పరోపరో
ధకముగ నడ్డుతాఁకె, నొకదానినిఁ బెంచితి నేను — పెంచె న
న్నొకఁ, డివి ప్రాణమ్మట్టి, వెరియోముగ? రెండు భరించు తెట్లగున్?॥
- ఉ॥ కేవల రాజనీతిఁ బరికింపఁగరా — గిరి పేరిమకత్తవి
ద్యావిదు లార్చి తీర్చఁగల యగశ మగున్, బ్రణయ ప్రబుద్ధమౌ
దేవత — వన్నిటం దనుకు తేలిముచన్ గనునిచ్చి చూచు, మా
జ్ఞా వచనమ్మ నిమ్ము! నడిసవ్వడికిన్ ననుఁ గాయఁద్రోయుమి॥ 53
- ఉ॥ ఉన్నది చేతశస్త్ర — మగియున్ బదునై గి, లోనఁ బారుషం
బున్నది మొక్కవోక — యగియున్ బదునైనది, వెంట మార్బలం
బున్నది మున్నుదూఁక — గియున్ బదునైనది, ప్రాణశక్తి నీ
వన్నిటబోసి మొక్కశేరు వాడుము — తల్లి! జయింతు విశ్వమున్॥
- గ॥ అను శివరాజువిన్నపము నందుచుఁ గన్నుల మోమునన్ మనం
బున వడఁదేటి, శేషుకొను పూనిక మీదటితీరు సేయఁగాఁ
బెనఁగు తలగపుల్ బదివి, పేరిమపరీక్షల నిల్చి, జీజియా
ననుపున వాకొనెన్ — హృదయనాడుల దాఁపటికమ్ము విప్పుచున్॥

చ॥ “అవును గుమార! నీ వనినయట్టులఁ గార్యవిధాన శక్తి పాటవములు నీయెడఁ గడుదిటమ్ముగ నున్నవి, చెప్పినంత చేయువెరవు పెద్ద, పెద్దల హితోదితముల్ గొని ధర్మమార్గముఁ దవులుదు - వీతెఱంగు లుచితమ్ములు శ్రేయము గోరువారికి॥

ఉ॥ పెద్దల చాటుఁబాసి, బడిపెద్దటికమ్ము గడించి, తీఱముల్ దిద్దఁగ నేర్చినప్పు - డొకతెంపును దేకువ లేమి యుండ, దా పద్దశ లడ్డమైన - బిగఁబట్టిన తాలిమికేలఁ గొండలఁ బ్రద్దలునేసి కార్యములఁ బట్టెడు ధీరులజాడఁ జూడవో?॥

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు భక్తి రతియుఁ దలదంఁడ్రులపై ధర్మశూరుండవుగాన, వారి యెడరుఁ వెడలింపఁగవచ్చుఁ గార్యశూరుండనఁ జిక్కుఁబాపఁ జతురుండవు గావలదయ్యె? నిన్ను బ్రహ్మాండము లాఁపఁజాల - విటు లానయిడఁ బనియేమి నాపయి?

ఉ॥ నీమది కొండలంబు గమనించితి - ‘లోకహితమ్ముపొంటె నుద్దామత రేగఁ దండ్రి కహిత మ్మగునో యని, దాన దుర్వ్యధల్ నామది ముట్టునంచు, నిటు నచ్చిన యుద్యమ మాఁపరామియున్ బ్రేమసమాధికిన్ జలదరింపులు వోయఁగలేమి - కిన్నడున్॥

ఉ॥ ఉన్నతిఁ గోరి, హైందవ సమున్నతిఁ గోరియు, నంతలంతతా బన్నము లంది, యన్యులకుఁ బ్రాణము లొడ్డి గడించెఁ బ్రాపు - కన్నగురుండు నీహితముఁగన్న విభుండగు తండ్రి నీకు, నా కన్నిట దైవ - మయ్యనఘుఁ డాపదవో నెటు తాల్మి నిల్చెడు?॥

ఉ॥ అంచితరీతి హైందవ మహాభ్యుదయంబును గన్నులారఁ బ్రేమించితి దానికై యథిగమించిన నిన్ను మనంబునిండఁ బ్రేమించితి నీవుగాఁ బరిణమించిన మూలమహస్సు నేల ప్రేమించినమాట - యిట్లుపరమించెఁజమి ప్రిణయ ప్రబంధముల్!

చ॥ బుడిబుడి చెమ్మటల్ మునుఁగఁబోయుచుఁ బెంపఁగఁ బూలుపూచు నీ
వడి యుడిగింతునా - యఱుతబంటి సెగన్ దగవోవు తండ్రి నా
ఱడి విడుమందునా - కఱకు ఱక్కె-సతాలిమిఁ బూని వారిచేఁ
బడ నినుఁ బుత్తునా - తనయ! ప్రాణములే బరువై కలంగెడున్॥ 64

చ॥ అడుగకునన్న వట్టిబయలై పెనుగాలికిఁ దూలిపోవు నా
యెడఁదకు నిల్పు లే, దయిన నిప్పటి కప్పటి కొక్క-సమ్మకం
బడగొనియుంటి నీ వభయహస్తములన్ గొని పూరిపోఁచయే
విడు - మది వజ్రమై యమృతవీరుధమై ఫలసిద్ధిఁ గొల్పెనున్॥ 65

ఉ॥ ఇంతట నిల్చియుందుఁ, దగవెంచుచు నీ వెదియైనఁ జేయు - మా
పంతమునన్ ఫలించెడు శుభ మ్మశుభమ్మును 'దైవ నిగ్ణయా
గంతుక' మంచు మొగ్గవసుకన్నులఁ గన్గొనుచుందుఁ, గందు ని
శ్చింతత లేదు నీకు సడి సేగియు - రాదనియున్ గడంగుమీ॥ 66

ః॥ తక్కినమాట లట్లనిచి, తాడ్రియొసంగిన యుత్తరమ్ములో
దక్కిన తెల్విఁ బట్టు - మది తాకునఁ దప్పుఁ, దాటిపోక పై
కెక్కు-తెఱంగునన్ జొనుపు; మిందుఁ - దప్పదు తండ్రికోసమై
యక్కఱఁగొన్న కీర్తి యగినై జయమబ్బిన - రెంట మేలగున్॥ 67

వ॥ అకపడు రెంటిలో నొకటియైనను దక్కొను కొక్కదారి కొం
చక తనమేలుఁ జూచికొని చల్లఁగ బాటు టధీరవృత్తి. యెం
దుకు వెనువోక దూఁకి, తక్కితోఁ దలలెక్కుట సాహసంబు యీ
సకలము దాఁటి, మేటి యొకచక్క-టి సర్వముఁ దీర్పఁజాలఁడో॥ 68

॥ డాపక తల్లిదండ్రులయెడన్ గల యప్పును, హైందవావనీ
తాపముఁ బాపఁగా నదనుదప్పిన తప్పును, మచ్చరించువా
రోపుచు నీ కొనర్పఁగల యుప్పలికప్పును దూఁచికొమ్ము, నీ
యేపునఁ దూఁగుదాని విరియింపుము తీర్పరు లెవ్వ రిందునన్॥ 69

తే॥ గీ॥ అన్నివైపుల శుభము జయమ్ముఁ గూర్చి
యేగుదెంచెడు నీరాక కెదురుచూతు
నలతమైఁగాక - ముమ్మరమైన తనివిఁ
జెమ్మటలఁ దోఁగు నిన్ను నాశీర్వదింతు”॥

71

చ॥ అని తగవాడి పుత్రహృదయమ్మును మోమునఁజూచి జీజియా
తనుపునఁ బొంగి, “పుత్ర! కులదైవతమైన భవాని నీదురూ
పున సకలమ్ము దీర్చు, శుభముఁ జయముఁ సమకూర్చు - దత్పదఁ
బును శరణందు” మన్న శివభూపతి “భాగ్య” మటంచుఁ బలుకుచు॥

ఉ॥ పొంగెడుమేనఁ దల్లిసెలవుఁ గొని యాత్మగృహంబు సొచ్చి, చే
యంగల సాంధ్యకృత్యముల నాదటఁ దీర్చి, యనేకభావనా
సంగతిఁ బోవు చిత్తమున సాపడి, నెమ్మదివోసి తోడుసూ
పం గల మేడకుం జనియె - భావికథా రచనాభిలాషియై॥

72

— సయీబాయిసలహా - భవానీప్రార్థనము —

మ॥ సవమాసంబుల నిండుగర్భమున మందస్పంద యానంబునఁ
నవకంబుఁ దులకించునిల్విన నలంతలోవ్వి సయీబాయి త
న్నవలోకించి యెదుర్కొనంగ, శివరా జాచెల్వచెల్వంబు క
న్గవకుఁ జల్వలువోయ ‘నిల్వ’ మనుజోకఁ డాసి కేలందుచు॥ 73

ఉ॥ ఆదరపీచికా నిచుళితాంతరుడై మృదలోపధాన త
లోదరసీమఁ జేరఁ, బతియొర మెలంగుచు నామె తన్ముఖ
శ్రీ దిగువాటు నీడలును రీతులుమాటిన సేత లెంచి త
దేబ్బద మెఱుంగ విన్నపముఁబెట్ట - శివప్రభుఁ డండఁ జేర్చుచు॥ 74

ఉ॥ సంగతి యంతయుఁ దెలిపి, “చాన! విధానము దోప, దిప్పు డే
భంగిఁ జనంగ నేదొసఁగు పట్టునో! చూడుము నీవుఁగూడః ‘రా
జ్యాంగములందు మాకుఁ జొరవా’ యనెదో యదిగాదు - నాకు న
థ్థాంగివి. తెల్వి కొక్కనెలవన్నది యున్నదె? తోడుసూపుమి!”॥ 75

చ॥ అని వినిపింపఁ బెన్దెఱఁగుతా తలపోతల నూర్పువుచ్చి, నా
ధుని యనుసీతిరీతిఁ గొని, తొంగలితెప్పలబోలె నెమ్మనం
బునఁ దెరమంచుఁ బోఁదూడిచి, పుట్టిన వంగడపుంగొనంబు మె
ట్టిన యిలువావి రాచసురఁటిక గదలింపుచు నామె యిట్లనె॥ 76

మ॥ “నను మన్నింపుము నాథ, యిట్టిపనులక నాబోటు లేమన్నఁ జా
లినదానే — యొక యాడుకూ యనుచుఁ దూలింపంగ నాఁగాక. నే
ర్చిన మీతీరులు దిద్దనానె, యది యాచిత్యంబె? యేమైననే
మనెదక మీ చనువంది - పొందుగొనఁ దోడ్డెయున్న మేలయ్యెడిక॥

ఉ॥ తీఱమి యింతవట్టు కడతేటిన దిప్పటి కీగతిక, దునే
దారితనంబులేక పెరదారుల వైరులు పుట్టలోన పూ
త్కారము సేయుచుండిరి తెగంబడ కిప్పుడు వారుబోయుచుక
దోరమువెట్టి మొక్కుబడి నోచుట యావచు లిచ్చ మెత్తురే॥ 78

చ॥ మనసున మాట రెంటఁ బురిమార్చుచు, ముప్పరితీరు చేతఁ బెం
చిన పగత్రాళ్ళు ద్రొంపఁ దడిచేతులు చాలునె — వాడికత్తులక
దునియలుసేతగాక? పెరతోవ లవెన్నియు వారిమంచికై
పనుపడనేర్చునే — యడుగుఁ బట్టినఁగా? కిది శూరుఁ డోర్చునే?॥ 79

చ॥ ఇరుదరు లంటఁజూచి మొదలెత్తుట మే, లొకకొంత యీది ద
గ్గతిదరి వీడుచో — నవలిగట్టును మెట్టుట గట్టిపూనిక, సా
గరమున దూతునడ్డపు తరఁగల్ నురుగుల్ సురగాలిసుళ్ళు పైఁ
దెరలఁ — దలంకుగుండియలు ధీవరులక దనియింప నేర్చునే?॥ 80

ఉ॥ ఉత్తముడైన మామ పగయొత్తుల గత్తరవోవుచుండ నే
జిత్తులతోఁ బనేమి? యెగఁజిమ్ము మగంటిమి కావిరేగఁ బై
కెత్తినకేల విచ్చిపరువెత్తఁగ దాయలఁ దోలి, కార్యముక
బొత్తిటఁ జేర్చుదాతఁ దఱిపుత్తురె డాగురుమూత లాడుచుక॥

- ఉ॥ ఇంతగ లోతు పాఠతరయనేటికి — వైరులు మామగారికి
బంతమువట్టి యేదయినఁ బాపము సేతు రటంచుఁగాదె? యీ
వంతు తొలంగుఁగా - కది యవశ్యమ యానెడ దాఁగనొనె? వి
భ్రాంతియగాక పట్టుగొని ప్రాణము లెవ్వఁడు గాదెవోనెడున్!॥ 82
- ఉ॥ అత్తకు మామకు గుఱుచలాడిన పాపము సేయ — వారు నా
యుత్తమదైవ దైవతము లూజితశక్తిఁ గడంగి వారి యా
పత్తులు దీర్చు టాద్యమ యవశ్యమ — కాదనదానిఁ గాని, యీ
పొత్తున మీకడంక గఱివోవకవిచ్చుట లామఱించెదన్!॥ 83
- ఉ॥ తల్లిమొగంబుఁ జూచి, పగదారుల దక్కిన తండ్రిఁ జూచి, మీ
యుల్లము సళ్ళువోనునికి యొప్పునె? హైందవ రాజ్యలక్ష్మికి
బల్లవతోరణంబు నిలుపంగల యీకర మిట్లు చెక్కిటన్
జెల్లువడంగ — నేభువనజేత శతారము చేతఁబట్టెనున్!॥ 84
- ఉ॥ పున్నెము నోచి, కొత్తసరిపువ్వులు వోసి భవానిపూజలన్
గన్నది జీజియా — భరతఖండము గొన్నది మిమ్ముఁ, దత్తప
శ్చిన్నములొచు విఘ్నములు చేడ్పడుఁ, దత్సుమనోరథామృత
స్విన్నము మీకడంక వికసించుఁజుమీ నిలువెల్లఁ బూచుచున్!॥ 85
- చ॥ గడుసరివాయి మీఁగడలుగట్ట వచింపఁగ నేరనయ్యు, వా
విడిచిన తెంపు సైపుఁ, డదవీయసమా నిజ కార్యసిద్ధికి
దొడిమెలు నొక్కువారివడి దోచి, స్వతంత్రత నిగ్గుదేఱ, న
ల్గడ జయ మంగళధ్వను లెలరెచ్చెడు హైందవలక్ష్మిఁ జూడుఁడి!॥ 86
- తే॥ తలఁప సలుపఁగా మనము కర్తలమె యైనఁ
గనులకందని బ్రహ్మాండ గర్భగోళ
మెనసి యూకొట్టు సర్వభోక్తను దలంపుఁ,
డతని మే లంద భావికార్యమునఁ జనుఁడు”॥ 87

॥ అనెడు వఘామణిక్ - బులకితాశయుడై తుదికంట విచ్చు మె
చ్చునఁ గని, ముంగురుల్ పుణుకుచుక్ శివభూపతి వలె-“నీ వచిం
చినతెఱఁ గింతయొప్పునొకొ! చిత్తము గెంజిగురాతులెత్తె మా
నిని! సరిక్రొత్తపోకడల నేర్చితి - మబ్బులలో మెఱుగులక్ ॥ 88

॥ నాదము తెన్నియేనియు వినంబడి గింగురుమోసె: నీ శ్రీవో
భేదమునక్ శ్రుతిగలిపి వీణియతగుత్రిలు మీటఁజాలఁ జొ
తా దమనంబు శాంతి సదనంబు వివిక్తమునొ సమాధి నే
నాదటవోదు, నీవు బరువౌ కనుతెప్పల సేదఁదేర్చుమీ!” ॥ 89

తే॥ అనుచు నిల్లాలి మృదుల తల్పాంతరమున
విడిచి, యేకాంత మాధురీ విహృతిఁ గోరి,
పాలపొంగుల వెన్నెల లావ్వు మేడ
బయలఁ జల్వరాచప్పటఁ బవ్వళించె॥ 90

॥ దొంతరలై తలంపు తెడదోపక చుక్కలువోలెఁ బొంగి, భా
వాంతరవీధి నాడి, నయనాంతములక్ దిగువాఱి, యిందుపా
దాంతరితంబులై చనఁగ, నన్నిటికిక్ దరువాయి సర్వవి
శ్రాంతి నికేతనంబు కడసారి భవానిపదంబు దోచినక్ ॥ 91

॥ ఆకటఁ దూలు తేటి యొక్కడై విక-చోత్పలపాళి నిల్చి, య
తాఁకల తెక్కలార్చుకొని యాడుచుఁ దేనియ లానియాని, యం
గీకృత గీతికారతి సుఖించినరీతి భవానియంఘ్రిలక్
జేకొని, తెప్పవ్రాలుపురుచిక్ శివరాజు తలంచె నీగతిక్ ॥ 92

తే॥ “గగన ఫలకము - వెన్నెల జిగురుఁబూత,
తారకాపజ్జి నీ మహత్త్వంపు వాఱిత,
కనులు మలపక నిలువెల్లఁ గలయఁజూచి
చదివితినిఁ - దల్లి! తాత్పర్య మొదుఁగదేమొ!! 93

- తే॥ అరసితిని వారివారి భావాంతరముల,
ననుసరించితి నురక విద్యార్థివోలె,
దనుపు దొరకదు - తగినయుత్తరము రాదు .
గురువు దరిలేనిచదు వెంతబరువు తల్లి॥
- తే॥ తఱపిపాడిలోఁ గొసరు తత్తరము తరిచి,
ధర్మజిజ్ఞాసలో నిరుత్తరతఁ గఱచి,
యాత్మశక్తిని మఱచి యిట్టైతి నేమొ -
దారిచూపుము తల్లి! చిత్తమున వెలిఁగి॥
- తే॥ కొతుకుమదితోడఁ గార్యమ్ముఁ గొనుటలేదు,
కొను కడంకలో ద్రోహచింతనము లేదు,
చింతితము చేతిమోపైనఁ జెదరలేదు,
చెదరఁబోమి పరీక్ష సేయుదువా తల్లి॥
- తే॥ అఱుతనిశు తమ్ములపుటాకు నఱకునపుడు
తూఁగు త్రాసులో ధర్మంబుఁ దూఁచునపుడు
వణఁకులాడని కరము - నిల్వఁగల కన్ను -
తగవు - మెలఁకువ - నొదవ నీ ధర్మభిక్ష॥
- తే॥ రేబవలు వెల్లుకంట గుర్తింతు వనుచు
సాఁగఁదోలితి ధర్మరక్షా రథంబుఁ,
గనులు మలపకు - మిరు లరుల్ క్రమ్ముకొన్నఁ
జీకటిజగంబులో నేమిసేతువమ్మ॥
- తే॥ ఇంత నిక్కచ్చి - సిరులు నిల్వెల్ల నమలి
కొలువుగదైపె నొఱగి కులుకుటకుఁగాదు
'దొడ్డతల్లివి - గుంపెడుబిడ్డ' లనుచుఁ
గొదవఁ దూలింపఁ 'బ్రాతపల్కులకుఁ' బోతి॥

తే॥ అయిన నేమాయె - నిప్పట్కై నఁగాని
నన్ను నడిపించుకొనుము నీ కన్నయట్లు
తలఁపుఁ దిరుగ కే నెట్లైనఁ దఱిమినడిచి
దుడుకుబిడ్డల తల్లిప్రేముడి గడింతు॥

100

తే॥ ఇంతకును నన్నుమీఱి కల్పాంత మొసఁగు
వాన గాలియు నగ్నిపర్వతము లేదా,
'ప్రేమ' మని 'ధర్మ' మని తూఁచి పెనఁగు మనసుఁ
ద్రెంప లేనైతిఁ దగవుఁ జూపింపవమ్మ॥

101

తే॥ చెఱయు సంకెల తలిదండ్రు లురియుచుంట -
యందు నిందును సమమ నీ వవతరించి,
తలుపు దీయించి యమునలో దారియిమ్ము
కలఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డీవలఁ - గంసుఁ డవల॥

102

తే॥ రావణుఁడు - లంక, నడుమ వారాశియకాచు
నక్కుకొన్నది చెఱసాలయన్న దొకటి
ధర్మలక్ష్మికిఁ జెఱఁబాపు ద్వంద్వరణము.
తెరు వొసంగెదో? కడలి భేదించు మనెదో?॥

103

తే॥ అణువు మొదలుగా సర్వ సర్వాంతరములఁ
గార్య కారణ కర్తృ తాఖండమూర్తి
వెలుఁగుచున్న తేజోమయ విశ్వశక్తి
మేలుకొలుపుము! నాయందు మేలుకొనుము!"॥

104

తే॥ అనెడు తలపోత గాఢసమాధి మునిఁగి
కన్నుమూసెనో - తెఱచెనో కన్నదెవఁడు!
సృష్టి శాంతిలో జరుగు సంసృష్టి యేదో!
కోడి యెలుఁగెత్తె 'గొక్కొరోకో!' యటంచు॥

105

చ॥ మలయుచు నిందునందు సుకుమార సమీరము లోరఁబాటి మే
 లొకలుప, శివప్రభుండు పురికొన్నమదిన్ గనుదోయి విచ్చి, తె
 కకలు విదిలించి లేచు విహగమ్ములవెంటన కాల్యకృత్యముల్
 సలిపి, దివాకిరుం డుదయసానువు నెక్కుటఁ గొల్వదీర్చుచున్॥ 1

చ॥ పరిణత సత్త్వలైన సచివప్రవరుల్ హితులున్ జమూపతుల్
 దొరసినకొల్వఁ జూచి సరితూచి శివప్రభుఁ డిట్లు వలె, “ము
 షకరమగు నేటిచిక్కు నలుచక్రియలన్ గదలించి యోర్పుమై
 నరసితి - నెట్లువోఁ జివర కడ్డమగున్ జెఱలోని చీకటుల్॥ 10

చ॥ అడఁకువయున్ బెనంకువయు నంకిలివో మొనకట్టఁ జాల వీ
 గడుసరిమూఁకపట్లఁ, దునుఁగన్ బడ లాగిన లగ్గులేని యీ
 వడి కడుసున్నితంబ, యిరువైపుల మ్రొగ్గతిలంగఁ బోని కా
 వడిఁ గొని, తొట్రివో కడుగుపట్టును బైలివ చూపఁగాఁదగున్॥

తే॥ అడఁగి పోవువో - సులతానుఁ డెఱఁచు మనల,
 నెదిరి మారొక్కన్నఁ - దండ్రీ కేయెడరు గలదొ!
 యిరుదెఱంగుల మేలులే, దిపుడు బలియు
 నొకని వానిపై కనుపుసేయుటయ తగవు॥ 109

ఉ॥ మోగలుపాదుపాబలఁగమున్ దలపోయుచు లోఁగి, వారి వై
 రాగమ మెన్నుచున్ బడగయాడక యుండఁ బిజఁపురీశుఁ, డా
 మోగలుపాదుపాహి తఱిముట్టుచు దక్షిణభూమియెల్ల స్వా
 హా గొన వేచియుండె - స్వసహాయుల బంగరు కేల దువ్వుచున్॥ 110

చ॥ ఇది తగువేళ మోగలుల కేదియెలాభముఁ జూపి - సాయమున్
 బదిలముసేసి - తండ్రిఁ జెఱఁబాపఁగ వచ్చు; బిజఁపురంబుతో
 నెదిరెడుమాకు సాయపడ నింతయు లోఁగఁడు పాదుపాహి యీ
 యదుపునఁ జిక్కువాపి, సమయానుగుణంబుగఁ జూత మవ్వలన్॥

ఉ॥ ఇప్పటిదాకి మోగలుల కె గ్గొసరింపక యుంటగూడఁ దా
నొప్పిదమయ్యె రెంటఁ బగయూఁది నిలంబడునే బిజాపురం -
బప్పులబోయి మోగలుల కగ్గమ నైన దొకంట వారికి
దప్పుదలంచి - తాను మనదాపునఁ జేరుటయైనఁ గాఁదగున్॥ 112

తే॥ అనువుమెము నిప్పు పాపాజహనుసాయ
మగ్గఁ టుర" వని తననిశ్చయంబుఁ దెలిపి,
యంద 'ఱిది యుక్తి' మని మెచ్చియాడ, నపుడ
కమ్మ వ్రాసుండఁ గొందుపాగారి కి॥ 113

❦ పాగపా కుత్తరము - పాడీ విషదల. ❦

సీ॥ "శ్రీమ దుక్తామ డిల్లీ మహాసామాజ్య
గార్వభాములవారి చరణపీరి
వినఁతుఁడె" శివరామ్ విష్ణుపమ్ములు, - మేము
శునియోగుల మొక్కతరముచుండి,
భారతభూ న ర్వభాముల మిప్రభు
త్వము నండఁగొనఁ బెక్కితఁపు గలదు,
దక్షిణభూమియంతయు గెల్వఁదలఁచు మీ
జతనమందునఁ దోను సలుపఁగలము,

తే॥ మా మనవి జిత్తగించి, సామంతులందు
మమ్ముఁ జేరిచి, మాతోగు సమ్మతింపుఁ .
డిందు వంశక్రమాన మే మందుచున్న
'దేశముఖి' హక్కులను మాకుఁ దీర్పఁగనుడు॥ 114

మఱియొక విన్నపంబు, తను మార్కొనఁగా నను తేపెనంచుఁ దీ
వరపడి, నాదుతండ్రిఁ డెఱబట్టె బిజాపురపున్నవాబు, మీ
యెఱుగని దున్నదే! యెవరికే నొకయెగ్గుఁ దలంప, నడ్డుగాఁ
దిరిగినవారిఁ గొందఱ నెదిర్చితి - వారికి మాకు మేలుగన్॥ 115

చ॥ వివరములెల్ల మీకు వినిపించెడు మా రఘునాథపంతు, మీ
చెవినిడ కెట్టిసాహసముఁ జేయఁగరా, దిపు డేము తీర్పఁగా
నవుతెరు వాఁతిం, డుచితమానెడ వారల కాన్జి సేసి తం
డ్రది విడుపుసేయుఁ - డిట్టులగుఁగించిన నిందుఁ గలత దీతెడున్ ॥ 116

ఉ॥ 'గోటన తీటుకార్యమున గొట్టలి యే' లని, మీ కలమ్ముతో
డ్పాటునఁ దండ్రికిఁ జెఱకవాటముఁ దీసితిరేని, మేటి యా
రాటమువోఁ గృతజ్ఞత దిరమ్ముగ మాతల మోసియుం - బో
రాటములేని దక్షిణధరన్ దమయేల్బడి తీవసాఁగెనున్ ॥ 117

తే॥ భరతఖండముఁ గొనగోరఁ బట్టి యేలు
తమయెదుటఁ దగ్గవల్కు పెత్తనము దగునె!
కరసు లెఱుఁగమిఁ గన్న మన్నింపవలయు!
వేచియున్నాడఁ దమయాజ్ఞ వెడలుదారి!" ॥ 118

మ॥ అచుచున్ గమ్మ ముగించి ముద్రయిడి, న్యాయాధీశవర్యుండు నా
త్త నయుండౌ రఘునాథపంతుకడి కర్తవ్యము బోధించి, యీ
పని 'దారా' యవరాజుమూలమునఁ దీర్పన్ గట్టికిఁ జేసి, యా
తనికిఁ గానక లొసంగి వీక్షొలిపె - భృత్యశ్రేణిఁ గో డంపుచున్ ॥

చ॥ పదపడి తండ్రిగారికి నవాబునకున్ బడు లియఁగోరి, బ
ల్లిదముగ వారిచిత్త మగలించునెగల్ పయిఁ బ్రాశకుండఁ, దాఁ
బాదు పొనగూర్చుపూనిక వెడపొంగులఁ బ్రొయ్యినిబ్రుంగకుండ, య
క్తి దనర నుత్తరమ్ముల లిఖించె నతం డిటు వేటువేలుగన్ ॥ 120

* Shivaji petitioned to the Padsha invoking his patronage and instant aid and urged that in saving the life of such a distinguished general the emperor would strengthen the foundations of the Mughal power in the Deccan and could count upon the grateful assistance of Shahji and himself

Ch VIII N S Takakhay

తే॥ “శ్రీ బిజుపురప్రభా సింహా”
 భామినీర్యాధవళాశ్వాతాసేనా
 బ్రభుత నేపు నాదిలుషానాబుగారి
 చాత వి తుక్తు శేవరాస సేయుమనవి॥ 121

॥ తమ యాహ్వానముఁ గొని, బెద్దగురుల దా మిత్రులకొంట యు
 తమ మీ నాఁగిను నన్ను రాబిలుచు మీతాత్పర్య మెంతేనియో
 గ్యమనఁ బెల్లదా తప్పగల్గునెడఁ ఒక్క-ంజీయు దండం బవ
 శ్యము కాదందురె - కిన్నులుక నను లొక్కచాచి చూపించినఁ॥

॥ ఒక కొఱగామియే కలిగియున్న దిరుగ డది నాశ్చితంబు, దా
 నికి గుఱియైన న న్విడిచి నిర్మలుఁ దగ్గఱిఁ గొటి - రిట్లు గొం
 చక తమరాజనీతి కలుషం బగుకో యని లోక దలంతు నిం
 తకు నుచితమైన తమదాపుగదాయని యూడిల్లెదఁ॥ 123

॥ నా కార్యంబులయందు నే దవర్తింపఁ గుగఁ పొందించు నూ
 హ కలుష్యము లేదు, పట్టుకొని రాజ్యకాక్షయఁ లేదు ధ
 ర్మకాంతంబు మతంబు నోముటిది న్యాయ్యంబుచుఁ గైకొంటి, శి
 త్తా కల్పంబున దీనఁ దప్పుఁగొనురేకల్ మీరు భావించురే॥ 124

మోసముఁజేయువా రడఁగ మొట్టుచు, దుర్గపదంబునఁ విప
 ర్యాసముఁ జూపువారి దిగతాచుచు, మ మ్మెదిరించువారికిఁ
 ద్రాసముఁగొల్పి, యిట్లు తమరాజ్యము మామత మోము పూనికఁ
 జేసితి నాజ్ఞవేచి - పెడసేతల కిందున దారిఁజూతురే॥ 125

శాంతపథమ్మునఁ దరిచి సాగిన సర్వముఁ జూడుఁ : జెందుఁ బ
 తాంతర దీక్ష లేని తమయానతి కొప్పమి లేదు తండ్రి వి
 శ్రాంతికిఁ దోడుసూపెడు తెఱంగున నెమ్మదిముట్టి - మిమ్ము ద
 ర్శింతుఁ బొసంగుతీరు వివరింతుఁ, ద్వరంబడఁబోమి కోరెదఁ॥” 126

తే॥ అనుచుఁ గమ్మ ముగించి, యనంతరంబ
తండ్రినిగుఱించి యెడఁదలోఁ దరఁగలించు
వెడతలంపులఁ బొడము సవ్వడి నడంచి,
తడవికొనుకేల వ్రాసె నుత్తరము నిట్లు॥ 12

చ॥ “అదరు నెడందతో వణఁకు హస్తముతో వెనుకాడు పూనితో
‘నిది’ యని తేల్చులేని యెదియే లిఖింపఁగ నైతిఁ దండ్రీ! శ్రీ -
మొదలిడి, పైన మీకుశలమున్ మఱి మాకుశలంబునైన వ్రా
యఁ దెరువులేనికమ్మ హితమానె - నమస్కృతి వ్రాసిపెట్టినన్”॥ 128

చ॥ అటఁ జెఱసాల, గుండె లవియంబడు చీకటికొట్టు, వాకిటన్
భటుల తళ తళించు కరవాలుమెఱుంగులు, తీవ్ర వేదనా
కుటిలము మీ మొగం - బిటుల గోచరమై యెడఁ గ్రుమ్మివైచు నా
రట మొకకేల నొత్తికొని, వ్రాసెద రెండవకేలి తూలికన్॥ 129

చ॥ తెగువన కొంటి మీ రనుమతిపని యుద్యమ మొండు, దీనిపైఁ
దిగినవి నేటిబన్నములు - తీఱకపో నవి వచ్చినట్లై, యీ
తగవున నేనొ - మీరొ - సులతానొ నిమిత్త మంగవచ్చునే!
జగదుదయంబునన్ జగురుఁజాఱులు పోగులు నూడకుంటిమే॥ 130

ఉ॥ ఏమని తప్పుగాఁదలఁతు రియ్యది వారును మీగుఁగూడ? నా
సేమముఁ గోరిగా, కెదుటిసేగిఁ దలఁచియుఁగాక, నా మతం
బోమఁగ - నాదు హైందవము నోమఁగ - నే నిటు సేయఁగూడదో?
తాము దలంపరో తమహితం - బది మీరును సమ్మతంపరో?॥ 131

చ॥ దొరలమటంచుఁ దీమసపుద్రుళ్ళున వా రిటురేఁగిరైన నన్
జెఱఁగొనరాదో? తండ్రీవని చేతికలోబడు మిమ్ము శిక్షకున్
గుఱికొనుటేమి? మీరు నిదికూడదటం చలవారిఁ బల్కఁగా
నఱగొనుటేమి? మీకుఁ బ్రభులైరనుచున్ ననుఁ దప్పఁజూతురో?॥

చ॥ † కొడుకని తండ్రియగుచు నొనగూడిన బంధమకాక, నాయొన
రృదుకృతులందు మంచికినిఁ జెడ్డకు - మీకును బాతులేదు, వా
రడుగిడ హక్కులే - దెవరియత్నము వారుగ నుండవచ్చు, ధీ
రుఁడు సుతుఁడైనఁ దాడ్రియెడఁకు దొలఁగించ నివోద్యమంబున॥

ఉ॥ † వారల యుప్పుఁ దిగితిమని వాకొసరాదని నాతలంపు - నే
నేరనినాఁడు మీయొడిని నిల్చిననాఁ డది యుండవచ్చు నే
నీరతి రెండునుంబదియునేఁపల ప్రాయమునుండియున్ స్వతం
త్రారభటిన్ జరించితి-సహాయులు పెక్కురు తోడుసూపఁగ॥ 134

ఉ॥ † పట్టితి వారిదుర్గములుఁ బ్రాంతము - లట్టులే మీవిగూడఁ జే
పట్టితి నిర్వు రేకమయి బల్మిని న న్నరికట్టి గోరునన్
నెట్టఁగవచ్చు - నిల్వఁగల నేరిమిగల్గిన నిల్లు నల్లుపో
కిట్టటు వ్రేలు సూసి, వెడయెఁగుల నెత్తు టుదాత్త రీతియే? 135

చ॥ † నిజము వచింప నిశ్చయ, గమనించద నీపము సాధురీతి నీ
గజిబిజయంతయున్ దులుపఁ - గాఁగలయంతయుఁ గాకమాన, దా
త్మజుడగువాఁడ చూపఁదగు ధర్మమునంతయుఁ జూపెదన్, మనో
రుజ లెడఁబాసి నిశ్చయపరుడవు గమ్ము, తలంకుఁ బాయుమి॥

ఉ॥ మీ యుపదేశ మే ననుగమించితి సర్వము, తల్లిభావమున్
దోయిటఁగొంటి, నింకమదితోడ భవానిహితమ్ముఁ గంటి, నా
ధేయము రాజనీతి గణులించితి, నెందుఁ గొఱుతలేని స
ధేయము తీరుఁబొందఁగ - విధేయుడనై మిముఁ గూడ వచ్చెదన్॥

† I owe my birth to you but not my deeds You may
argue that till to-day I have eaten their bread but up to
the twelfth year one is accounted a child and up to that age
I lived upon your bread As I have taken forts and strong-
holds belonging to others, so are yours in my possession
About them you should decide as is fit I shall in this way
acquit myself of the duties of a son Page 174 Sabhasad.

తే॥ కల యధార్థము సులతానుగారి కేను
దెలియఁబఱచితి నొక్కొంత వెలితిలే
నాప్రయత్నము వారిడెందము నిజంబ
సరళమైన - భవానియే సరదాఁగాక”॥

138

తే॥ అనుచు వ్రాత ముగించి ముద్రాంకనమున
భద్ర మొనరించి, యుత్తరద్వయము భటుల
చేత ననిపి, కొల్వునువీడి శివవిభుండు
చనె - ననంతర కరణీయ సజ్జఁడగుచు”॥

139

చ॥ దినములు కొన్నివోయె, జనుదెంచె వడిక రఘునాధిపంతుఁ, డ
య్యనఘుఁడు, - పాదుషా యనునయంబునఁ గార్యము సమ్మతింపఁ గై
కొని, షహజీవిభుక విషవఁగోరి, నవాబున కాన్లుచేసి పం
చిన వివరంబులెల్ల - వినిచెక శివగూపతి సంతసింపఁగక॥

140

సీ॥ సార్వభౌముండైన షాజహా సంపిన
యాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య మగుటవలనఁ,
దగు శివరాజును త్తరముల షాహజీ
యనపరాధత వ్యక్త మగుటవలనఁ,
దన మంత్రులందుఁ గొందఱు సేయువిన్నపం
బవలఁ దోయఁగరాని దగుటవలనఁ,
గ్రామముగాఁ బ్రజలలోఁ గలుగు నసంతృప్తి
యణఁప కుండఁగరాని దగుటవలన,

తే॥ సర్వమెఱిగిన యాదిలుషానవాబు
షాహజీప్రభు విడిపించి సత్కరించి
తనకొలువుఁ జేర్చి మన్నించె; దద్విధంబు
చెవుల కమృతమై హర్షించె శివవిభుండు॥

141

❖ బిజాపూరువారి పన్నుగడలు — శివాటీ ప్రతిక్రియలు ❖

చ॥ ఒకయెడ భోక్త సలేకుల శుభోదయమా సుతచిన్మవార్త, వే
తొకయెడఁ దగడ్రిగారు చెఱుకుడి తొలగుట, భావిభాగ్య సూ
చకముగ రెండు దండగొని సాపతలక - శివరా జొనర్చెఁ గౌ
తుకమున నైవత్తార్చనలు తోరపువేషకి లన్నదానముల్॥ 142

శా॥ కారాగారముఁ గొనియున్ - ఒకఁడు డాకగ్గాటమున్ జేర కా
యూరన్ గొన్నిదినము లుగటఁ గని, యేముగ్యోగమున్ జేయ నే
యారాటం బొంగుచునో యని, శివుఁ డగదాఁక రాజ్యాంగసం
స్కారంబుల్ గనుమిగిలి - నారి మది గోల్ పై ను గుర్తింపుచున్॥

చ॥ చనె మూఁడేగి, క్లుప్తమైనఁ గన్నడపుదేశం బేగుచున్ షాహజీ -
“నను మోసాబుఁ బట్టి పట్టి చెఱుగోనన్ బెట్టి ‘బాజీ’ ముధోళ్
జననాథున్ గసిదీ యిక్కడ సమున్ జక్కా-డి, నాపుత్రకుం
డనుటన్ నిల్పు” ముటాదు వ్రాసె చనె, నీగ్న్వా తప్త చిత్తంబునన్॥

చ॥ జనకుని యానఁ దీర్చుఁగొంగదమున్ దాకివేచి, యుద్యమం
బనువునఁ గూర్చుఁగాఁ దెరువులారసి, క్లుప్త వేగువారలన్
బనిచి రహస్యమంది, శివప్రభుఁ డెప్పుడొకయట రామదా
సునిఁ గన నేఁగి గోఁచుగొనుచున్ - ‘బరహి’ గిరిదుర్గ సీమకున్॥ 145

చ॥ గురుఁడగు రామదాసమునిఁ గొల్చి శివప్రభుఁ డంతఁ బూర్వపుం
జరితముఁ చెల్పుఁగా - సతఁడు సంగతముల్ వివరించుచుండె నీ
మురువున రెండు మూఁగు దినముల్ గడవన్ మును పంపియున్న వే
గరి యొకఁ డగుదెంచి, యటఁ గన్నయుదంతము వలె నీగతిన్॥

తే॥ “షాహజీరాజుగారు బిజాపురమున
నుండుతఱి - వారిక్రింది యుద్యోగులెల్లఁ
గరలి కర్ణాటసీమలోఁ దిరుగఁబడిరి,
కనకగిరి దుర్గమునఁ బెద్ద కలహమయ్యె॥

శా॥ ‡ ఆ జంజాట మడంపఁగాఁ జనిరి సైన్యాటోప మేపార సాం
భాజీగా - రట ముస్తఫా బలియుండై మాఱొడ్డై దుస్తంతరి
ఖా జంఘాలుండు దూరమున్న యఫజల్ ఖాన్ ముస్తఫాతేసి, సాం
భాజీగారిని పల్కనోడెదను, దేవా! వారు లే రీధరన్"॥ 148

చ॥ అనునెడ బల్లెమున్ జొనిపినట్లగుచున్ శివరాజు వేటైనా
టిన పులివోలె రేగి, "వికటించిన వీరి దురంత మొత్తున్
జన వెనుదీయదో! బ్రతుకుఁజావుల నేమగు - నిందుపై లయం
బొనరుచు టొండుగా" కనుచునుండెగ, నొండొకదూత డాయుచున్॥

శా॥ "దేవా! నేను బిజాపురంబరిగి నిగ్దేశంబుఁ గైకొంటి మా
యావుల్ వా రెట్టులైన మీ కొకయసాయా బీయఁగాఁ దంత్రపు
డేవాటంబున నుండి, రాపనికి 'బాడీ శ్యామరా' వచ్చు దు
ర్భావుం బుకి, రతండు కాచుకొనెఁ గ్రోవల్ - మిమ్ము సాధింపఁగన్॥

చ॥ తతిఁగొని పల్మ టిచ్చటికిఁ దా మరుదెంచుటఁ గాంచి, ఖోవలో
నతఁడు 'మహాద్వరంబు' దరియంచుల దాఁగొనియుండె జావళి
పతియగు చంద్రరా వతనిపట్టయి దారియొసంగి సాయ మీ
జతగొనియుండె, సైన్యము లసంఖ్యము - లితయుఁ జూచివచ్చితిన్"॥

చ॥ అని వినిపింపఁగా శివమహాప్రభుఁ డా సులతానుగారి వం
చనములఁ గ్రించునేతల నెసంగు మిడుంగఱు లప్పళించుచున్
గనుల గభీరముద్ర వెలుఁగన్ దలయాపుచు, భావికార్యమున్
గనుబామసుళ్ళు ముళ్ళుగొనఁగాఁ బెనవైచుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 152

‡ Instigated, if not actually aided, by Afzal Khan, Mustafa Khan overpowered Shahji's garrison and occupied Kanakgiri. Mustafa Khan treacherously ordered his artillery-men to hit, if they could, Sambhaji and the knot of officers about him. The batteries killed him instantly.

“సరి! యిక జంకు దీతినది సజ్జనతల్ కొఱగానివంచు నే
 ర్పిరి సులతానుగా — రింగుల వింగడముల్ మొదలెత్తి యింక నె
 వ్వరి చెయిమించు వారు శైగబట్టఁగవచ్చు నెట్లెస — నీసునన్
 గొఱవినిఁ జూపఁ గుంతముఁ గ్రువ్వక, పువ్వులఁ బూజసేతురే?

తడయంగాఁ బనిలేదు, పొండిపుడ, మా తానాజితోఁ బల్కి — స
 వ్వడిలేకుండ నఖండసేనఁ గొని తోవల్ మార్చి రాఁగా నొన
 ర్పుడు, నే నెదవనాఁడు పార్కనుమలోఁ బొంచుందు మీలోనఁ
 క్కఁడు వీరిన్ గనుచుండుఁ — డీపనులు టెక్కల్ గట్టి తీర్పందగున్’

అని వారిన్ వెడలించి, తాను గురు డాయంబోయి సుల్తానువ
 ర్తనమున్ దెల్పుచు నిట్టి వలెక, “మునినాథా! రాజకార్యమ్ము లీ
 త నిరాఘాటములొనె! పాపమని పుణ్యంబంచు లేదానె! యే
 ఘనుడైనన్ దన మానవత్వ మిటఁ జక్కన్ నిల్పి వీలున్నదే”॥ 155

ఏ నలు సంతరా, దన్వత మెన్నఁగుఁ గూడదు, మోసగింపరా,
 దే నొరుఁ గొల్వఁగూడ దనియే తలపోయుదుఁగాని — తండ్రికై
 యా నియమంబు తేలగొను టయ్యెనొ! నేఁ డొనరించు కార్యసం
 ధానము లొప్పవో! మనసు తత్తఱముందు నెఱుంగఁ బల్కవే”॥

అన విని రామదాసముని యాడె, “గుమార! యుదారమైన నీ
 మనసున కీమెలంకువ సమంజస : మిప్పుడ రాజ్యతంత్రముల్
 గను మెఱపించుచున్న, వటుగానఁ దలంకెద వొక్కనిల్వినన్
 గనుఁగొన నొనె ధర్మ — మధికారి విభిన్నత రూపుమాటెడున్”॥ 156

తాను జగమ్ము మేల్వడఁగ ధర్మము కావలె — ధర్మబద్ధుడై
 తాను జగమ్ము నోమవలె, ధర్మము దైవ మొకండ — దానికిన్
 దాను జగమ్ము గూర్పఁగల తారకమేది? జగమ్ము తాను లే
 రే నలధర్మ మేరి? కిది యెన్నుచు ధర్మము వాడుకోదగున్”॥ 157

ఉ॥ మానవశర్మమన్న నొకమచ్చున నచ్చుగొనంగ వచ్చునే!
కాననిదైవ మొక్కతెరఁ గట్టుచుఁ దాఁ బయినుండి, సర్వసం
ధాన ముదాత్త మానవవిధా పరిణాధముఁ జేయుఁ, గావునన్
దేనియవోలె మానవవిధిన్ గొనుమీ మలిసంబు వీడుచున్॥ 159

ఉ॥ 'లోకులు కాకు' లన్న నుడిలో నిజమున్నది వారి నోటిలోఁ
బాకముదీక్షి, పున్నెముచు బాపముచున్ జవి మాఱు, రంగుచున్
రేకయుఁ దెఱు, నేలవివరింపఁగ - 'నా' కనిగాక, లోక ర
క్షాకృత్తికై యొనర్చునది సర్వము పున్నెముగాఁ దలంచుమీ॥ 160

ఉ॥ అందును రాజసీతి కడు నబ్బరమైనది యెత్తుకెత్తు వే
యం దగువాఁడ కార్య సమయజ్ఞుఁడు పంటలు పండివచ్చునే
కందును గుందులేక - వెలికంచెలు వేయక! వజ్రవర్మమున్
బొందనిమేన శాతశరముల్ చొరఁబాటుచుఁ జీల్చి వేయవే॥ 161

ఉ॥ కావున నీవు సేయఁగల కార్యము సర్వము యుక్త, మొక్కధ
ర్మావసరంబుఁ బట్టి తగవాడుట దబ్బుఁగొంట గాక, మా
యావుల మోసగించుట యనర్హము గాదు, జగద్ధితంబుకై
సేవయు నేవగాదు, వగఁ జెందకు - నీమది మార్పఁబోకుమీ॥ 162

చ॥ అనఁ దెలివొంది వారి నెలవంది, కడంగిన కార్యసిద్ధికై
పనిఁగొని యుత్సహింపుచు శివప్రభుఁడున్ సుధటాళి వెంటరాఁ
జని, మునుముందు త్రోవ నలుచక్కియలన్ దుదిగన్ను వెట్టి, పా
ర్శనుమకు దాపుగా నిలిచి కన్గొనె నచ్చటి యంగమచ్చముల్॥ 163

మ॥ తన యాజ్ఞగొని యంతలో బలముతోఁ దానాజియున్ వచ్చే, నా
తని కాసర్వముఁ జూపి, సేయఁగల సంధానంబు వాక్రుచ్చి, న
చ్చిన సైన్యంబునఁ గొంతగైకొని శివాజీరాజు తాఁ బొంచి, నె
మ్మిని వా రేమఱియున్న వైపుఁగొని దొమ్మిన్ దూఁకె నొక్కప్పుడిన్॥

॥ అటఁ దానాజి మఱొక్కనైపు తత సైన్యాటోపుఁడై దూకి, యె
చ్చటఁ దానై రిపుసైన్యమున్ బొగువ, నస్త వ్యస్త సన్నాహ లం
పటతన్ డీల్పడి వారు - నల్గడ దవ జ్వాలావలీధిగబులై
యెటువోఁ జాలని లేడిగుంపులటు - లెంతేఁ గుంది రాదందడిన్ ॥ 165

॥ ఒక కేలన్ గరవాల మన్యమున డా లొప్పారఁ, గల్గెంబు మా
టి కుడాయించి, శివప్రభుగఁ జూయమున్ డీకొల్పుచున్ నైరి మ
సకముల్ గోయుచుఁ గుప్పవోయ, శివరాజ తాత్రమున్ బేర్చుపో
లికఁ దానాజియుఁ గోల్తులన్ నెఱిపి చీల్చెన్ శత్రు గాత్రంబులన్ ॥

॥ అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని సైన్యం బేచి భంజింపఁగాఁ
దమ పన్నాగము లిట్లు నేఁగు విపరీతంబొటగున్ గుంది, యొ
చ్చెముఁ దీర్చు దెరువేది వేదవడి, బా/శ్యామరా వే నికుం
జములోనో తలఁదాఁచె, సైన్యములు విచ్చి బాతె నల్లాలలన్ ॥ 167

॥ పాతెడువైరులన్ దొలిమి పట్టు నిజానుగులన్ మరల్చి, దు
శ్చరుఁడు శ్యామరావు దిగబాటునెఱల్ వెదకించి, జావళి
శూరుఁడు చంద్రరావు తలచూపముకిన్ దలయూఁచి, భోన్సలే
వీరుఁడు సేనతోఁ జనియెఁ బెంపున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగన్ ॥ 168

❖ ప్రతిపక్షుఁడగు చంద్రరావుమోరేను శివానీ శిక్షించుట ❖

॥ ఆపైనన్ శివభూపుఁ డొక్క-తటి ముత్రాలోచ నైకాంతిక
వ్యాపారంబున నాంతరంగికుల నాప్తమాత్యులన్ జేరి, మా
యోపాయంబులఁ బన్ను నైరుల దురుద్యోగంబు విన్నించి, మ
ర్మాపాతంబుగఁ దప్పిత్రిక్రియలు సేయఁగోరి తా నిట్లనెన్ ॥ 169

“తో”వలు పాదుపాచెలిమిలో వికటింప, బిజాపురీంద్రు దు
ర్భాషము హెచ్చెఁ; దండిఁ జెఱఁబాపుటనుండియు రాజకీయ వా
తావరణంబు గుల్లవడి, యందముచందము మాతె; సాహస
శ్రీ వెలివో నవాబు లొనరించెద రీ తెరచాటు బీరముల్ ॥ 170

- ~|| తమ కొలువందునున్న సరదారుల హైందవులైన కొందఱు
గమిగొని, యాసఁజూపి, బయకారముల బచరించి, మాపయ్య
దుముకఁగ రేపుచుండఁ దఱితోడ నవా బిట నెవ్వ రీల్లినఁ
దమకొకలాభమం - చిది యెదఁ గమనింపర వా రమాయికుల్ || 1
- ~|| ఇరువురు శత్రులే యయిన, నించుక పైచెలిమి న్నటించి కీ
డ్పఱుపఁగ లోఁ దలంచు కులబంధులు వీ రనుకూలశత్రు, లే
యొరిమలు లేక మాకుఁ బగయొత్తెద రా బహిరంగశత్రులా
దొర, లిపు డేరిపై రథముఁదోలుటకై మొదలెత్తఁగావలెన్ || 17
- ~|| ¶ బయటికి రాకతప్పదు నవా బెప్పుడైనను - నాఁడె తత్ప్రతి
క్రియఁ గొనవచ్చు, నేఁ డనుసరింపని యీ కులబంధువర్గముఁ
నయమునఁ జేరఁదీసి యొకనమ్మిక లోఁగొన నైనచో ననా
మయమగు నాత్మపక్ష, మటు మాఱనివారలఁ జూత మవ్వలన్ || 17

సీ|| జావళీధవుఁడు, మోరే వంశజుండైన

‘కృష్ణాజిబాజీ’ యరిదిముండు,

బలవంతులైన తమ్ములు సుతుల్ గలవాఁడు,

పదివేలు మావళాభటులు గలరు,

తనపెద్ద లెవరొ యుద్ధమున విజాపురీ

పతిమెచ్చఁ బోరఁగా, నతఁ డొసంగు

‘జావళీ’ జాగిరు - ‘చంద్రరావ్’ బిరుదంబు

తరము లెన్నిదినుండి దక్కె వాని,

¶ “The times dictated a policy of union and mutual trust for a common purpose Shivaji tried to interlace to men's interests or ambitions in a way to make them feel pride in common success and shame in common defeat.”

Page 54 “Rise of the Maratha Power” by

M. G. Ranade.

తే॥ గీ॥ కట్టిశూరుఁడు మనపక్ష మయ్యెనేని
తఱుఁగని బలమ్ము, దాన నుద్యమము పెరుఁగు,
మనము పశ్చిమదక్షిణ మధ్య మేగు
దారి సుగమమై - తజ్జయశీ) రహించు॥ 174

ఉ॥ కావునఁ జంద్రరావు నొడికమ్ముగ లోఁగొను టొప్పు, నైన దు
ర్భావుఁ డతండు, తంత్రపుఁ దెఱంగులఁగాక మతాభిమానపుం
ద్రోవలఁ బోఁడు, ధర్మము నెఱుంగఁడు, చుట్టటికమ్ము చూడఁ - డీ
యావనసేవ మెచ్చి, మరియుదలు వోఁ గులహాని కొగ్గెడు॥ 175

చ॥ పనివడి రాయబారములఁ బంపితి, “వారలవీడి, మా కడం
కనుగొని యైదువేల బలఁగమ్మునఁ దోడ్పడుచున్ స్వతంత్రత
గను, మటుగాక వారికిడు కప్పము మాకిడి, మా స్వతంత్రత
జను” మని, ‘యాను గా’ దనక చాటుమఱుంగుల జాతిపోయెడు॥

ఉ॥ అంతటఁబోక ‘చుట్టటిక మంటినఁ గూడిక హెచ్చు’ నంచు, బ
హుంతరమైన నోర్చి మను వంపితిఁ - గన్యక నిమ్మటంచు, దా
నింతయు సమ్మతిగచి బదులీ కొకగోడిమి నుండె, నింక సి
ద్ధాంతము సేసి వాని విహితాహితరీతులఁ దేల్చు టొప్పుగు॥” 177

తే॥ గీ॥ అనుచు వివరించి శివవిభుం డచటనున్న
ధీరు రఘునాథబల్లాలుకోరదేవు -
నాజి దుర్జయుఁడైన సాంభాజికవజి
నాదరమ్మునఁ జూచి యిట్లనుచుఁ బలికె॥ 178

ఉ॥ “వింటిరి జావళీవిభుని వింతచరిత్రము లిప్పు వాని లోఁ
గొంటకు రీతులెల్లఁ గనుఁగొంటిరి - నేర్పున నందు మీకు మే
లంటినరీతి వాని మనయండకుఁ జేర్చుట చూడు - డింతకుం
గుటును గంటులేక పనిగొంచు మెలంకువతో మెలంగుడి॥ 179

తే॥ గీ॥ పరువుఁ గార్యమ్ము సెడకుండు నెరువు ముట్టి
యతని లోఁగొను తెఱఁగైన నది హితంబ,
బిరుసుతల గానఁ బెనఁకువ దొరయునేని —
మీ కపాయము లేకుండు మెలఁగుఁ డచట॥

180

ఉ॥ నే నిపు డేగనుంటి జనసీసహితంబు మహాబలేశ్వర
స్థానముఁ జూడఁ, గొన్ని దివసంబులు మేమట నుందుమేమో! యే
దైనను ముఖ్యమైన సలహా గొను పొందిక పుట్టునేని మీ
లో నొక రేగుదెండు — మనలోపము లేదనఁ దీరుసేయుఁడీ॥ 181

చ॥ అని శివరాజు వల్క వినియానతులై సెలవంది వార — లే
చిన బలఁగంబు వెంటఁ గయిసేయ నెఱాయకి బావభీపురం
బున కరుదెంచి సేవకునిఁ బుచ్చి నిజాగమసంబుఁ దెల్పు, వా
రిని విడియింపఁజేసి, యొనరించె నతఁడు యథార్హ సత్కృతుల్॥ 182

మ॥ తమ యే తెంచిన రాయబారమును సూత్రప్రాయతం దెల్పి “చూ
తములెం డిప్పుడు విశ్రమింపుఁ” డని యాతఁ డాడ వీడ్కొంచు, దు
ర్గము నల్మూలలు సంచరించి - యట మర్నాబుల్ బంబుల్ రహ
స్యములెల్లన్ గమనింపుచుండిరి శివత్మాపాల సేనాపతుల్॥ 183

మ॥ ఒక సాయంతనవేళఁ దన్నగర బాహ్యద్వార సాధంబునం
దొకఁడై కొల్వయి, చంద్రరావు శివరాజోద్యోగులఁ ద్వారపా
లకుతోఁ బిల్వఁగఁబంపి సంగతులు శిబ్పంగోర, ద్రాక్షాసవో
త్సుకితాత్ముండగు వానితోడ రఘునాథుం డాడ నీరీతిగఁ॥ 184

శా॥ “రాజా! మా శివరాజమాళి తమ ధైర్య ప్రాభి వోదారతా
తేజంబుల్ గని చెల్మిఁగోరి మముఁ బుత్తెంచె, మహాభాగుఁ డా
మాజిపుత్రుఁడు జాతి నీతి మతరక్షా దీక్షఁ గైకొంచు, ని
ర్వాజంబా స్వకులీన బంధుల సహాయం బిప్పు డర్థించెడు॥ 185

చ॥ తమకడఁ బెక్కు-లేల విశదంబులుసేయఁగఁ! జూడుఁ డిప్పు దే
శము పడుచున్న కష్టములు! సమ్మతి నందఱు మీరు గూడి యు
ద్యమమును నిర్వహింపవలదా! యెవరంతకు వారలై, విప
క్షు మఱుఁగుఁగొంట మేలె! మును గొడ్డలిసామెత మీ రెఱుంగరే॥

చ॥ ఇదియునుగాక, మా శివమహీపతి చుట్టటికంపుమేర మీ
యదు కొనరింపఁగాఁ దలఁచె - నంతటియుత్తముఁ డల్లుఁడౌట య
భ్యుదయమకాదె! యీసమయ మొచ్చెముసేయక భావికార్య దో
హదముగసన్నతించి, యుభయాన్వయముల్ వెలుఁగొందఁజేయుమి॥

ఉ॥ అన్యుల నమ్మి జాతి కహితాచరణం బగు రీతియేల! సౌ
జన్యము శీలమున్ బలము చాతురియున్ గల వీరలోక మా
ర్గన్యుని మాశివప్రభుని - రాజనియున్ హితుఁ డల్లుఁడంచు, మీ
కన్యక నిచ్చి, సర్వసహకారము లిచ్చియు, దోడ్పడన్ దగున్॥

చ॥ అని వివరింప, మున్న మనసంటిన యీసు రగుల్చు నట్టలై
యినుమడి కావిరేగఁ, గయిపెక్కు తలపుల వేడియూరుపుల్
పెనఁగొనఁ, జంద్రరావు తనపీటఁ జివాలున డిగ్గఁబాటి యి
ట్లనె - గుటిలభ్రుముక్త పరుషాక్షరముల్ వలకేలఁ జల్లుచున్॥ 189

చ॥ “బలిబలి! రాయబారము సెబాసుగ నున్నది! కొంటెగాండ్రకున్
దలచుడిమైనవాఁడు సరదాదుల కిప్పుడు మేలుబొత్తయై
వెలసెనె? దొమ్మిపోటు దలపెట్టుచు మమ్ములఁ గొల్వఁజేరఁగాఁ
బిలిచెనె? వార్వమెక్కు తనవెంబడి మేము సవారిదీయుటో?॥ 190

చ॥ ఎఱుఁగఁడౌ మమ్ము? మాబలము నేమనుచున్ దలపోసెనో? బిజా
పురిసులతానుగూడఁ దన పోటుఁదనమ్మున కాఁగఁడో? సరా
సరి జగమెల్లఁ దాన పిడుచన్గొని మ్రింగునో? నేటిదాకనున్
దిరిపెపుఁ గూటికిన్ గొలుపుదీతెడు తండ్రివిధ మ్మెఱుంగఁడో?॥ 191

చ॥ శ్రీ పలువ యతండు మాకొలమువాడని పల్కిననైన సిగ్గుచే
టలమెడు - నల్లుఁ జేసి తనయక ముడివెట్టెడు వెఱ్ఱు లుందురే?
తల బిరుసయ్యెనే - కులముతక్కువకుక సుత నిమ్మనంగ? మీ
కొలఁదులఁ బోక - మెక్కువలకుం దలలెక్కుట లోర్వవచ్చునే?"॥

చ॥ అనియెడు పల్కులక గినుకనంటియు వచ్చినకార్య మెట్టులై
నను సవరింపఁబూని, తమనాయకు నానతి మేరముట్టి, యా
తని మధుపానరీతి యని యారసి, పే రభిమాన మొర్పి లోఁ
గొని, రఘునాథుఁ డాడె - ననుకూల వచో రచనా ధురీణతక॥ 193

చ॥ “ఘనుడవు చంద్రరాయ! తమకమ్మునఁ బోవఁగఁ బాడియకానె! నె
మ్మనమును జిక్కఁబట్టు మభిమానమె యున్నను - దేశకాలముల్
గని యనుకూలవృత్తి మెలఁగక దలపోయుట మేలు మా వచిం
చిన దొసఁ గున్నదయ్య! నిరసించుట పెద్దలుమెచ్చు దారియే!” 194

చ॥ తమమది మాటిపోకకుఁ గతంబు నెఱంగము గాని - మాప్రభూ
త్తమునెడ లోటు లేదనక తప్పదు మీరును వాబుఁగూడి యు
ద్యమమును దీరుసేయఁ దగుచంటిమి, వంతురు వాదు లే, దవ
శ్య మనఁగలేదు, శాంతమత్తులై బదులిం - డిపు డింతయేటికిక!”॥

చ॥ అనుటయు, నేయివోయ నెగలంటిన వావకునట్టు లిస్కడిక
గనలుచుఁ జంద్రరా వనియె, “గాని కువాడము లేల మాటికిక
వినిచెదరోయి? మాకుఁ దెలివిక గణపంగల బంటులైతిరో?
చనుఁ, డధికప్రసంగములు చాలు - నికక బెడనోరు మూయుడి?”॥

శ్రీ Balaji More, who regarded the Bhonsles as inferior to his own ancient house, declined the offer (marriage)

ఉ॥ పెద్దటికమ్మ వేసికొని పిల్వనిపేరట మేలరాగ? మా
సుద్దులతో, బనేమి? గడుసుందన మంటు గరాసు నొక్కని
బెద్ద యొనర్చి వేడబపు, బెండ్లికి వత్తురే? యంచకూనకు
గ్రద్దకు జోడే? వియ్యమున, గయ్యమునన్ మముదేటిచూతురే?”॥

చ॥ అని కనులెట్టఁజేసి తెగనాడు నుడుల్ మది, గుమ్మివైవ, రే
గిన కనుతెప్పవిప్పు మలఁగింప కెగాదిగ నిల్వసూచి యి
ట్లనె రఘునాథు, “డాగు, మధికాధికముల్ తెగఁగోయనేల? యె
వ్వని బలగౌరవంబు లలవాని - వొరుల్ తడవంగ నేటికిన్?” 198

ఉ॥ మా కిది యుక్తమంచు, దగుమాటలు పల్కితి మిష్టమైన ‘నాఁ
గా’ కను - మట్లు కానియెడ, ‘గా’ దను మింతియ, లేనిపోని వా
చా కుటిలత్వమేల? బలసంపద తూచుకొనం దలంతువా -
వాకులతో, బనేమి? మధుపాన మొకింతయు గుట్టెఱుంగదే? 199

ఉ॥ వీరుడ వాడుగాక, పదివేల తరమ్ములకైన భోసలే
ధీరుని, దేటిచూడఁగల తెంపరివే? పయికన్న శూలము
దూరమువెట్టి యొక్కజడ దూయ జనించిన వీరభద్ర ఖ
డ్గారభటి భరింపఁగలవా? శివుపై, జను దక్షు లుందురే?” 200

మ॥ అనఁ, దీండ్రింపుచు, జంద్రరావు పటు రోషావేశ దుర్దాంత వ
త్తనుడై, ఖడ్గము ‘జట్టిన’ దిగిచి యుగ్రస్ఫూర్తి, బైదూకె నా
తని కీడై రఘునాథు, డేమటని పంతం బొప్పువాడౌట, నె
త్తిన కొక్షేయము, బాయజిమ్మి, తనకత్తి నాటె వక్షంబున॥

ఉ॥ వ్రేటున రేగి, మైదొరఁగు వెచ్చని నెత్తుట, దోగి, చంద్రరా
వోట, దొలంగి పైబడఁగ - ‘హుమ్మ’ని యార్చి కుతారము మెయి
నాటి గతాసు, జేసె రఘునాథుడు, కావలివారు కొంద అ
చ్చోటున సందడి డెలిసి, చుట్టును ముట్టిరి శస్త్రపాణులై 202

శా॥ దంభోలి ప్రతిమాన ఖడ్గమును హస్తంబందుఁ గీలింపుచున్
సాంభాజీకవజీ యెదుర్కొను విపక్షవ్రాతమున్ దోలె ది
కుంభి ద్వంద్వముఁబోలు నాయరువు రుక్మంజూపి, యచ్చోనన
ప్రభంబున్ దొలఁగించుకొం చరిగి బైటన్ సేనలన్ జేరుచున్॥

చ॥ జరిగిన కార్యమందుఁ జెయిజాతినతోందర, దాన నచ్చటన్
దుర మొనగూడినన్ గలుగుతోందరయున్, శివరాజుఁ జూడ కే
తెఱఁ గొనరింపరామి గణుతింపుచు, వారు వెసన్ మహాబలే
శ్వరమున కేగి రాజుఁగని పల్కిరి నాటి యుదంత మంతయున్॥ 204

చ॥ వినయముతోడ వారు వినిపించెడు సంగతు లొం డొకండుగా
వినుతఱి - 'జంద్రరా వుసురు వీడె' నటంచు వినంబడన్ మనం
బునఁ గడు నొల్లఁబోయి, శివభూపతి నివ్వెఱపాటు నెవ్వగల్
మునుకొన నూర్పువుచ్చి, తలపోతలకున్ దలయాచి యిట్లనెన్॥

చ॥ ‡ “అనుకొనురీతి యేమి - కడ కైనదియే! మొక బాంధవంబు మె
ల్పున నయినన్ స్వజాతి బలమున్ నిలఁబెట్టెడుపూనిక యిట్టు ల
య్యెనె! యనుతాపమే నిలిచెనే తుద! కింతకుఁ బోక తీఱద
య్యెనె కులబాంధవం! బతనియేపున కింతలు రాక యొప్పునే!॥ 206

తే॥ ‡ శత్రు పక్షమై యహితమే సలిపె, నైనఁ
దలఁపుమాటిన నెపుడైన ధర్మరథముఁ
బా) పొసఁగి లాగు నొకమహారాష్ట్రవీరుఁ
డంతరించిన కొఱతవో ననువు గలదె!॥

207

‡ “From the recently discovered Mahabaleswar account, it is clear that Shivaji repeatedly strove to win More to his side, that More as often tried treacherously to take Shivaji prisoner and that he eventually fell in a quarrel between him and Ragho Ballal Atre, while the latter was delivering

చతుర్థాశ్వాసము.

శా|| ‡ ఆయోబోయె ననంగరాదా, రఘునాథా! యెంతలో నెంతకీ
 డోయా! నీకరవాలుకంటె మది కెంతో వాడి యున్నట్లుగాఁ
 బోయో గార్యము, చంద్రరాయఁ డొకఁడే గోలేదు-మీభక్తియు
 మా యశాదార్యముగూడఁ గోయె, నపనిందారేఖ నిల్చె దుదిన్ ||

చ|| ‡ కలిగినదీనిలో నిజము కన్నడసేసి, యసూయఁజూపి, ని
 దలు తలకెత్తదే జగము నాకును వారికి మీకుఁగూడ? నీ
 మెలకువఁజూపి మీనుది దమించినదో మనకీర్తి యెంత రం
 జిలు! బహిరంగ యుద్ధములఁ జేతికొని విల్వి హెచ్చదే! 209

ఉ|| ‡ సంగతి యిట్టులుండఁ, దెలుచాఁకునఁ బోయిన దీనికి బ్రథా
 నాంగము నేనుగాఁ దలఁచి, యాత్మకులీనుల హత్యసేతగా
 రంగులు పూయునేమొ నివరంబులు మాసిన భావికాల! మీ
 యింతమెంచి, యిదా నిజ మిట్టిదిగాఁ గనువాఁడు గల్గునో! || 210

చ|| అను శివరాజమాళి హృదయాబు నెఱుంగుచు శ్యామరాజపం
 తనియె, “మహాప్రభూ! వెలిలియయ్యె నన్ బనిలేదు, ద్రోహచిం
 తనుఁ బొలియించి ధర్మము యొనర్చిన యీ రఘునాథు మన్నన్
 గనఁదగు - దోస మెంచెన జగమున కీశ్వరుఁడైనఁ దప్పునే! || 211

him an ultimatum Shivaji was thus clearly innocent of
 More's death!" Page 272. Kincaid, C V O, I C S

‡ This active hostility of Chandrarao More could not
 be safely put up with any longer, and Shivaji's agents,
 Ragho Ballal and Sambhaji Kawji resolved on their own
 account to punish the Mores P 93 M G Ranade

‡ “చంద్రారావు ఘాతవృత్తాంతమంతయు శివాజిచరిత్రలో నొక గొప్ప కలంకమనియు,
 నతఁడు నీతివిహీనుఁడని చూపుటకు గొప్పనిదర్శనమనియుఁ గొందఱు చరిత్రకారుల
 యభిప్రాయ మైయున్నది . . . తన్ను మోసపుచ్చిన వానిని, మోసపుచ్చునున్నవానిని
 మోసపుచ్చిన నెంతదోషముండునో అంతకంటె నధికదోషము శివాజిపై నారోపింపరా
 దనుటకు సందేహములేదు ” పుట 55. ‘శ్రీశివాజిచరిత్రము’ - కె వి లక్ష్మణరావు

చ॥ కడచినదానికంటె జరుగంగల దానినిఁ జిత్తగింపుఁ - డీ
 యుడుకున జావరీవిజయ ముద్దివిడిన్ గొననొప్పు నింత సం
 దడివడి యొల్లబోక తగునా! యొకధర్మము నిర్ణయింపుచున్
 దడయుట మేలె! దాన నమృతమ్ము విసమ్ముగ మాటఁగూడదో॥

చ॥ అనుటయుఁ గార్యమెంచి, సమయానుగుణంబగు త త్ప్రబోధమున్
 బనిగొని, యష్ట సేననడుపన్ రఘునాథున కాజ్ఞసేసి, యే
 చిన బలఁగమ్ముతో మసకచీకటి వాయకమున్న తత్పురం
 బును దరిఁజేరి, కోట నలుమూలల ముట్టిడివెట్టె నేపునన్॥ 213

ఉ॥ “ఇప్పటికైన వారు తగవెంచి చలమ్ముచువీడి, కూడిరా
 నొప్పెదరేమొ” యం చనునయోక్తులతో నొకదూతఁ బంపె గీ
 డొప్పక షాహజీతనయుఁ, డుక్కివులై పగరేఁగి యీసునన్
 గొప్పరమెక్కి, వారు కసికోతలకున్ దిగి రక్కసింపుచున్॥ 214

ఉ॥ గండు మగంటిమిన్ బిరుదుగట్టిన వీరులు - చంద్రరావుత
 మ్ముండగు సూర్యరాయఁడు, చమూపతియశాహనుమంతరాయఁ, డు
 ద్దండులు పుత్రులున్ దెగువ దందడిలన్ బదివేల మావళా
 దండు వెలార్చుచున్ గవకుదాటి పయింబడి రంజవేయుచున్॥ 215

ఉ॥ పంతము వంతువాటఁ దెగబట్టి పెనంగెడు రెండువైపులన్
 దంతురమయ్యె మొండెముల తండము, నెత్తురుపేఱు పాటె, గా
 లాంతకుఁడొచుఁ దెంపు మెఱయన్ రఘునాథుఁడు సూర్యరావుపైఁ
 గుంతము దూసి, వక్షమునఁ గ్రుచ్చి ధరన్ బడఁద్రోసె నార్చుచున్॥

తే॥ దానఁ జెలరేఁగి సేనలఁ దఱిమి నటకె
 మారి మసఁగినయటు హనుమంతరావు
 వాని కెదురెక్కి యుఱిమి సాంభాజికవజి
 శాతశరమున వానిమస్తకముఁ దునిమె॥

ఉ॥ ఈ జడి యిట్టిలుండ, మునుమెత్తుచు మూకల మ్రొక్కదోలి తా
నాజి కరాళ ఖడ్గవలనంబులఁ బీనుఁగుఁబెంటఁ జేసె నా
తేజన శత్రుసైన్యములు దిక్కటి నల్లడఁ బాటసాగె నీ
మోజను జంద్రరావుసుతు లొంటిఁ బెనంగుచుఁ జిక్కి రచ్చటన్॥ 218

ఉ॥ చిక్కిన వైరిపుత్రకులఁ జేకొని, సేన మరల్చి, జావళి
దక్కొని, యందు పాతటలదాఁచిన పెద్దలనాఁటి రొక్కపుం
బొక్కస మేన్దులున్ దురగముల్ గొని, స్వీయపతాక దానిపై
నెక్కొనజేసి, తజ్జయము నించె శివప్రభుఁ డుత్సవమ్ములన్॥ 219

చ॥ తలఁచిన యంతకంటె వితత మ్మనఁగా నెదురైన కార్యమున్
గెలిచి, శివప్రభుం డచటి కీడును మేలును దీర్చిదిద్దఁగాఁ
గొలువొకఁడానతిచ్చి, యనుగుల్ సచివుల్ హితులున్ జమూపతుల్
వలగొని కొల్చుచుండ సలవారలఁ గన్గొని పల్కె నీగతిన్॥ 220

చ॥ “బలియుఁడు చంద్రరావు మనపక్షముఁ జేరిన మే లటుంచు మా
కొలిచిన కార్య మిట్లు తలకోతలతో ముగియంగనయ్యె నిం
తలు ముడివెట్టఁగాఁ దలఁచు దైవము కారణ మయ్యెఁగాక - దా
యలవలె మేము పోరఁదగవా పగవారికిఁ జో లొసంగుచున్॥ 221

ఉ॥ § మాయలు వన్నె, వైరులకు మంతనమున్ బల మిచ్చె నాతఁ డ
న్యాయము గూడదంచు రఘునాథునిఁ బంపితి సంది - కై ననున్
మాయకపోయెఁ దద్దురభిమానము! మా తగ వోర్మియున్ వృథా
వోయె! గుటుంబమెల్లఁ జెడిపోయె! సహాయము పోయె జాతికిన్॥

§ “At the suggestion of the Bijapur government, More now allowed Bajji Shamraj to use his fief as a base from which to surprise and kill Shivaji.

తే॥ ఏ మనఁగనేమి! కడచనె నెల్లతగవు —
 నిలిచె వారికి మన కొక్క-వెలితిమాత్ర
 మంతయును నైవనిర్ణయం బగుట నిజమ
 యైన, మనవైపు కొఱలేమి యరయవలదె॥

223

ఉ॥ పోయినదానితోడఁ బగఁబుచ్చక, తత్సుతు లిర్వు రింత లేఁ
 బ్రాయమువారుగానఁ దెగరాఁజెద రందున సత్ప్రవర్తనఁ
 బోయెడుదాఁక వీరి మనపొత్తున నేమఱకుండి యోగ్యులఁ
 జేయుఁడు - రక్షకాళి పరిశీలిత రాజగృహంబుఁ జేర్చుచు॥

224

తే॥ గీ॥ పతినిఁ బాసిన నెవ్వగఁ బరితపించు
 తత్కుటుంబమునెడ సమాదరముఁ జూపి,
 యుచిత సౌకర్యములఁ గూర్చి యుపచరింప
 నంచితోద్యోగులచు నియమించుఁ డిచట॥

225

ఉ॥ తక్కిన రాజ్యపాలన విధానము లొచితి యెంచి శ్యామరా
 విక్కడఁ దీర్పఁగావలయు, నీవిజయమ్మున దేశలక్ష్మీకై
 యుక్కునఁ బ్రాణవాయువుల నొప్పరికించిన వీరయోధులఁ
 మక్కువ నాదరించి, తగు మన్నన లీవలె వారివారికి॥

226

తే॥ గీ॥ అనుచు రఘునాథువైపున - సతనిపజ్జఁ
 గవగొని వసించు సాంభాజికవజ్జపైనఁ
 జూపు వెలయించి యాదర సూచకముగఁ
 దనకడకుఁ బిల్చి వారితో ననియె నిల్లు॥

227

చ॥ “పొరపడియుంటి మీ జతనమున్ వినిపించినయప్పు మీరు తొం
 దరపడినా రటం, చది కతమ్ముగ రాఁగల కోపతాపముల్
 విరసతఁ జూపకుండఁ గనువిచ్చె దయాళు భవాని; వారి ము
 ఝరతను గంటి నే స్వయముగా నిట - మీ నెఱిలే మెఱింగితి॥

॥ ఈ విజయమ్మునందు మొదలెత్తుటనుండియు మీరుచూపు స
ద్యావము — ప్రాణమైనఁ దెగఁబట్టిన శైం - పెడవోనియోర్పు - బా
హు విభవంబుఁగూడి సమయానుగుణంబయి మెచ్చుఁ గూర్చె, మీ
పోవుతెఱంగు తక్కిన చమూపతు లందఱు నేర్వఁగాఁ దగ్గె॥ 229

॥ శక్తియు రక్తియుఁ బలము సాహసముఁ వెలయించి, దేశముఁ
భక్తి భజించు మీకు బహుమానముగా నిడు నీకటారు లా
సక్తినిఁ గొంచు, మా కుడిభుజమ్మునెడఁ గొలుపుండుఁ, డాహవో
ద్రిక్తుల వైరులఁ దఱిమి తేజముఁ గూర్పుఁడు దేశలక్ష్మీకి॥”॥ 230

తే॥ గీ॥ అనుచు మన్ననఁ జూపి యనర్హభూష
ణాంబరమ్ములఁ దనియించి, యర్హరీతిఁ
దక్కుయోధుల మన్నించి, దండనున్న
వినయవంతు మోరోపంతుఁ గనుచుఁ బలికె॥ 231

❖ శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు — విజయములు ❖

॥ “ఏ నిటు దండయాత్ర మునుమెత్తెదఁ బశ్చిమవార్ధియంచు ల
త్రానెడుదాఁక, నేటి విజయమ్ము వెలుంగ, మహాబలేశ్వర
స్థానమునొద్దఁ ‘బా’ ర్కనుమదాపున దుర్గముఁ గట్టు మీవు — కృ
ష్ణానది కియ్యెడఁ బురుటిసంతన దీరుటఁ బావనం బగు॥ 232

సీ॥ నాల్గువైపులఁ గొంకణము సహ్యాధరణి యం
తట రాను బో, ముఖద్వార మిచటఁ,
దొలుత బిజాపురీశుల మహాధనరాశి
యుడివోక మనచేతఁ బడియె నిచటఁ,
జెడుతలంపున మమ్ముఁ జెనకి బాజీశ్యామ
రాయఁ డేపటి, దాఁగిపోయె నిచటఁ,
బగఁబూని సకుటుంబముగఁ జంద్రరావు రూ
పఱివోవ, ‘జావళీ’ దొరకె నిచటఁ,

తే॥ మన ప్రతాపోదయము దినదినముఁ బెంచు
క్షేత్ర మిదియూట నిట దుర్గసీమఁ గట్టి,
యట భవానికి దేవాలయము ఘటించి,
దానికిఁ 'బ్రతాపగడ' మభిధాన మిమ్ము!"#

233

తే॥ అనుచు నియమించి, తక్కిన పనులు దీర్చ
వారివారినిఁ బంపి, తత్ప్రాంత దుర్గ
ముల 'వసోటా' ముఖంబుల గెలిచి, 'హీర
దాస' మను ప్రాంతమును గెల్వఁ దరలె శివుడు॥

234

మ॥ అట 'బండ' లను 'రోహిణి' పతి యవార్యాటోపుఁడై పోరి, త
త్పటుధాటిక దెగి మ్రగ్గె, దత్సచివుఁడౌ బాజీప్రభుం డాహవో
ద్భటుఁడై మారొని, యల్పసైన్యములతో దర్పించి పోరాడె, నే
మిట నేపా శివరాజుసైన్యములు దొర్చి బట్టె నా దుర్గము॥

235

ఉ॥ అప్రతిమాన విక్రమ విహారములక బ్రభుభక్తిఁ జూపు బా
జీప్రభు మెచ్చికొంచు శివజీ యట దుర్గపతిత్వ మిచ్చి, సై
న్యప్రభుఁగా నొనర్చి, తన యాన మెలంగుచు న్నాన్యువైపులక
స్వ ప్రతిపక్షముక దఱుముచాడ్చునఁ గట్టడచేసి యేలొ నెక॥

236

ఉ॥ వారక 'హీరదాస' మను ప్రాంతము గెల్చి, శివప్రభుండు శృ
గారపురమ్ముచుక గెలువఁగాఁ జనె, నీకథ లాలకింపుచుక
వీరుఁడెయ్యు 'రామదళవీ' యను తత్పతి పాఠిపోయె - శృం
గారపుర ప్రభుత్వమును గానుకవెట్టెఁ దదీయమంత్రియు॥

237

ఉ॥ అంత శివప్రభుండు ముదమందుచు, 'వాడి' ధరాధినేత శా
వంతుని గెల్వఁబోయె, బలవంతుఁ డతం డెదిరింప నుండ, సా
మంతులు వానిమంత్రు లతిమానుషమా శివరాజు విక్రమం
బింత యెఱుంగఁజేసి, యెలయించిరి లోబడ శాంతిదూతలై॥

238

౧॥ ‡ అలశావంతుఁడు భోక్తా స లేకులమువాఁడై యుంటఁ - బూర్వప్రభుల్
నిలయంబందున నిల్చి కొల్చెడు 'భవానీఖడ్గ' మర్పించి కా
స్కలతో లోబడ సమ్మతించుట - శివత్మాపాలుఁ డవ్వానితోఁ
జ్ఞలికారంబున కిచ్చగించి, మది మెచ్చెన్ వాని సౌజన్యమున్॥ 239

తే॥ ‡ మూఁడువందల మొహరీల మోపు గలిగి
కలిత నవరత్న ధగధగతాఁతు లీను
నా భవానీమహాఖడ్గ మందికొనుచు
శివపతి జగత్ప్రియంబు గెల్చినటు లలరె॥ 240

౨॥ ఆపయి దండయాత్ర నపరాంబుధిమేరకుఁ బోవచుండ, "బీ
జాపురిలో నవా బొకరుజన్ మరణించె" నటంచు, "దత్తుతుం
జేపునఁ దండ్రుగద్దెపయి నెక్కె" నటం, "చవురంగజీబు బీ
జాపురి గెల్వఁబోయె" నని చారులచే శివరా జెఱుంగుచున్॥ 241

౩॥ అనుకొనియున్న దిగ్విజయ మాఁపి, జయించిన రాజ్యమెల్లఁ బా
లనమునఁ దీరుసేయుచుండులన్ దగువారల కాజ్ఞ సేసి, చే
సిన పనికంటెఁ జేయఁగల సేతలకున్ మది నుత్సహంపుచున్
జనె శివరాజు సేనఁగొని చయ్యన రాజగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 242

౪॥ అంతట దూతలన్ బనిచి యచ్చటి సంగతులన్ గ్రహించి, సా
మంతుల మంత్రులన్ గలిసి మంతనముల్ శివరాజు వలె, "నీ
పొంతన మొక్కమేలుచుకొ బుట్టెనో! కీడున కయ్యెనేమో! సి
ద్ధాంతము సేయరా దయినఁ - దప్పదు మార్పొకఁ డంచుఁ దోచెడిన్॥

‡ There was a famous long sword worth 300 hons (pagodas) with a chief, Gowalkar Sawant by name. The Sawant seeking an interview with Shivaji presented him with the sword. He (Shivaji) gave it the name of his tutelary deity Bhavani.

ఉ॥ బాలకుఁ డీనవాబు, బలవంతులు సైన్యపతుల్ వజీరులున్
దాలిమిఁదూలి లోనికలఁతల్ పెనవైతుర కాని తెంపునన్
మేలు దలంప, రి య్యదనుమెట్టినవాఁ డవురంగజేబు తా
నాలమునెత్తి వచ్చె - సమయజ్ఞన కందనిత్రోవ లున్నవే॥ 24

ఉ॥ షాహజహానువోలె నొకచక్కటివాఁ డనరా దితండు - దు
ర్యోహములొడ్డుతాంత్రికుఁ, డపోహలకున్ గుహ, రెంతకేనియన్
సాహసమూను తెంపరి బిజాపుర మీతనిచేతియందుఁ బూ
ర్ణాహుతి గాకపో - దెవరియంతకువారయి కన్నుమూసినన్॥ 24

చ॥ పయిఁబడి రాకయుండఁ దొలివంతున లోఁగొనె గోలకొండ, న
క్షయముగ వారిపొత్తు జరుగన్ దసపుత్రున కానవాబుక
న్నియఁ గొనె, వారు తోడపడ నేఁడిమి పైకొనె - స్వీయసమ్మతిన్
గయికొన కేల్పడిగొనుట కప్పములీమి నెపంబు వెట్టుచున్॥ 246

ఉ॥ ఇంతయుఁ బాదుషానికృతి, యిందు బిజాపుర మంతరించు తీ
రెంతయుఁ దోచు 'నైన మనకే' మనియున్, 'బలవద్విరోధ' ము
చంతరమెంచి కన్నలపు టర్హమె' నేఁడిది మిగిలి బల్పునన్
గతులు వేసి, రేపు కడఁకన్ మనపై కతఁ డెత్తిరాఁడొకో॥ 247

చ॥ మనము బిజాపురీశుఁడు సమానముగాఁ దెగి పోరవచ్చు, నా
తని మన - మాతఁడున్ మనల దక్కొనవచ్చు, మఱొక్కఁ డిందుఁబై
కొనఁ దగ దట్టలైనఁ గలుగున్ జెడు గిర్వర కౌట, నేడు ము
నొకని యవురంగజేబు నులుగొట్టి, బిజాపురి కూత యీడగున్॥

ఉ॥ ఆ వెర వొప్పునైన, మనమై మునుకూఁకుచు సాయ మీయఁగాఁ
బోవుట మేలుగాదు, నయమున్ బ్రియమున్ గలిగింప, దొక్కవోఁ
ద్రోవలుమాటి యిర్వయిపు ద్రోహముగానయి రెంటఁ గీడగున్
గావునఁ, దేలిపోని యెసకంబున వేఱొకదారి తీరగున్॥ 249

॥ ఒకట బిజాపురంబు బలమూఁదుచు నుక్కునఁ బోరుచుండ, వే
తొకటఁ బరాక్రమించి మన ముద్దవిడిక మొగలాయిరాజ్యమున్
వికలముఁజేసి కొల్లగొని వే యలయుతము - దీన వాని పూ
నిక యిరుపాయలొచు, నెవనిక గెలువక దరిలేక చిక్కెడుక॥ 250

॥ ఇప్పటి కీకడంక సరియే - 'యొక గో యవనద్వయంబు తా
మొప్పుగ సాధిఁగూర్చికొనియున్ మనపై కరుదెంచు' నన్ దలం
పొప్పరికింపరాని, దపుడో? - యపుడో యననేటి కావిధం
బెప్పటికైన నున్న, దదియెంచి తలంకిన నింత యేటికిక॥ 251

తే॥ మట్టివిత్తులో నెంతటి మహిమ గలదో -

దెసలఁ గబళించు కొమ్మల నెసఁగునాఁడె

తెలియఁదగు, దాని మొలపించుదేవుఁ డెఱుఁగుఁ

బెంచువిధ - మూడవాఱ బల్పించు విధము"॥ 252

॥ అని వివరంబులాడి, తగునంచని యందఱు వల్కఁగా ననీ
కిని వెడలించి, ముందు పరికించినతోవ నెకాయకిక బలం
బుచు నడిపించి, యందుఁ దొలిముద్దగ జున్నరుపట్టణంబుఁ గై
కొన మది నెంచి కోటగవకుల్ వడిదాఁటుచు లోనికిక జనెక॥ 253

॥ జన్నరు నాయకుం డెడముసూపక వచ్చు శివాజినైన్యమున్
గన్నులఁ జూచి, వారి సరికట్టుటకు బలగంబులేమి నా
పన్నత నొందియున్ బెరకువక గొన మేలిమిలేమి నెంచి, మే
లొకన్న తెఱంగునక భటులఁగూడి చనెక శివరాజుఁ జూడఁగక॥

॥ ఆ సరదారు భక్తివినయంబులకు శివరాజ మెచ్చి, "నీ
దోసము లేదు, మాకుఁ బగతోఁ బనిలే, దిట మాప్రభుత్వమున్
వాసియొనర్పఁగాఁ దలఁచి వచ్చితి, మీవును మాపతాకకు
దాసుఁడవౌచు బొక్కసమునక ధనమెల్ల నొసంగు" మంచనక॥ 254

తే॥ ౨ దానికి విధేయుడై సుబేదారుఁ డపుడ
తలుపు తెఱచె భాండాగారములకు నెల్ల
మూఁడులక్షల మొహరీ, లమూల్య మణులు,
సమితధనము, నిన్నూఱు వార్వనులు దొరకె॥ 257

ఉ॥ ఆ వసుసంచయంబుఁ గొని యందుఁ బతాక ప్రతిష్ఠచేసి, సై
న్యావళి వెంటసంటఁగ నహమ్మదుపట్టణ మేగె శ్రీశివుం
డీవిధమెల్ల మున్నవిని హెచ్చరికఁగొని తత్పురీశుఁ డెం
దే వెడలించె బొక్కసము, నితటిలో ఏరికట్టె సైన్యముల్॥ 257

తే॥ పురము లోఁబడె మున్ను సన్నదుచుబోలి,
యేనువందల గుఱ్ఱంబు లీడులేని
కరులు నాలుగుమాత్ర మాపురిని మిగిలె
వానిఁ గొని శివభూపుఁ డవ్వలకుఁ జనియె॥ 258

చ॥ తదుపరి శ్రీశివుండు సరదారులఁగొందఱుఁ గొంతసైన్యసం
పదయిడి వేఱువేఱుఁ బనుపన్, మొగలాయి నమూపతుల్ బలో
న్మదులయి వారలన్ దఱిమి మందటిలన్ గొనుచుండి - రొక్కవో
నొదుఁగుచునుండి, రందు గెలుపోటము లేతముఁద్రొక్కుటై తగె॥

మ॥ * శివరా జీగతిఁ బ్రొంతపట్టణములన్ జేపట్టి, యందందు వ
స్తు వితానంబు ధనంబు వాజులు కరుల్ తోరంబుగాఁ గొంచు ని
ష్ట విహారంబులు సల్పి మోగలుల రాజ్యంబెల్ల గారించె, ని
య్యవి యిట్లుండ, బిజాపురంబున రణం బవ్యాహతంబై చనెన్॥ 260

* They carried devastation and alarm to the very gates of Ahmadnagar. He (Shivaji) carried off 300,000 hun in cash, 200 horses and much costly clothing and jewellery (from Junnar). The success of the Maratha raiders was due to the negligence of the Mughal officers and probably also to their military weakness. Page 60 - J N Sarkar.

ః॥ మోగలు సైన్యధాటి కెడఁబోయె బిజాపురిసేన, వారికిఁ
లోఁగె వజీరు, సైన్యపతులున్ దమలోఁ గలహించుచుండి రీ
యాగడమెల్లఁ జూచి భయమందుచుఁ గొండికయా నవాబు రా
జీఁ గొనఁగాఁ దలంచి పనిచెన్ వడిగా నిటు రాయబారముల్॥ 261

తే॥ “పైక మొకలక్ష యిచ్చి, కావలయుగడము
లప్పనముసేసి, మిముఁ గొల్తు” ననె నవాబు,
రాజ్య మరిగొన నెంచు నొరంగజేబు
పట్టువిడ కాహవముఁ గట్టిపొందుచుండె॥ 262

తే॥ అంతలోన, శివప్రభుం డధికుఁడగుచుఁ
దనదురాజ్యంబు గారించి తొరస్తి
వార్త వినుచు నొరంగ జీ బార్తిబొంది
యిచటి యుద్ధము సడలించి యేపునూపె॥ 263

ఁ॥ కొంతబలంబు వేర్పఱచి, కోరిన సాధనముల్ ఘటించి, లా
వంతుల సైన్యనాథుల శివప్రభు నొంపఁగఁ బాపుసేసె, నీ
యంతరమందుఁ దండి) మరణాంతరుజా పరిసూతుఁడైన వృ
త్తాంతము రాఁగ, దానఁ గలఁతంబడె నా యవ్వరంగజీ బటన్॥ 264

తే॥ “ఏ నిచటనున్న దో రాజ్యమెల్లఁ గొందు
రన్నదమ్ము” లటంచుఁ దా నచటికేగఁ
దలఁచి, యొరంగజేబు సుల్తానొసంగు
ధనముతోఁ దృప్తివడి సంధి యనుమతించె॥ 265

చ॥ కుదిరిన సంధిమాట విని కోల్పోనుచున్ శివరాజు “నేటి యం
గద నవ్వరంగజేబు మొనకట్టి పయిన్ బడునేని లేని యా
పదలగు - వీని నిప్పు డెడఁబాపి, నవాబునుగెల్చి, యాపయిన్
గదియుట మే” లటంచు నొడికమ్ముగ నుత్తర మంపె నీగతిన్॥ 266

సీ॥ † “తమ బిజాపురిజయోదంతము విని చాల
 సంతసించితిని, మీ చనవుఁబట్టి
 తమరాజ్యమందుఁ బెద్దలనుండి మేమందు
 కొను ‘దేశముఖి’ పన్నుఁ గొంటి, నిదియు
 మును పాదుషాహిగారినిఁ గోరియుంటి, నా
 యన సమ్మతించియు నాజ్ఞ సుంత
 తడవయ్యెనైన మీదయ రాకపోదని
 మునుకొంటి, నీసేత యనుమతింపుఁ,

తే॥ డైదునూర్ల గుఱ్ఱపుదళం బనువుపఱచి
 తమకుఁ దోడ్పడుచుందు, మీదక్షిణమునఁ
 నేముగెల్చినవెల్ల మాయేలుబడిగ
 సమ్మతింపుచు, నిండు దేశముఁ హక్కు”॥ 267

తే॥ అనెడుకమ్మ నొరంగజేబునకుఁ బంప,
 నతఁడు సమ్మతించిరయలఁ లభినయించి,
 “యాజ్ఞగొన నీదా ప్రతినిధి నగపు” మనుచు
 మచ్చుపొడిఁ జల్లి ‘ఢిల్లీ’ కి మఱలి చనియె॥ 268

చ॥ ఇటు లొరంగజేబు చనుటెల్ల నెఱింగి శివప్రభుండు ము
 న్పటివలె దిగ్జయంబు నహపన్ దలఁపొంది బలంబుపెంచి, మి
 క్కుటముగ దేశదేశముల గుఱ్ఱములఁ గొనిజెచ్చి, వానితోఁ
 జటులతరాశ్వసైన్యముల - సాహిణులఁ వెలయుచె నేర్పున॥ 269

† Ch IX “Relations with the Mughals,” by
 N S Takakhav, M. A

† Page 102 “Rise of the Maratha Power,” by
 M. G. Ranade

శ॥ § ఓజోవంతము వాజినైన్యమునకు యోధావతంసంబు నే
తాజీపాలకు నాధుఁ డేసె, నపుడే తగ్గించె సైన్యంబులన్
బీజాపూర్విభుఁ, డేమచూర్ల యవచుల్ బీజాపురీసైనికుల్
షాజీపుత్రునిఁ జేరి వేడికొని రాసన్ గొల్వులొఁడరంగన్॥ 270

తే॥ శత్రుపక్షమువారైసె, శరణమడుగు
వారి లాలించి, నమ్మికఁ జేరఁదీసి,
చెంత, రఘునాథబల్లాలుచేతికింద
శిక్షణము లిచ్చి, కొల్వించె శివవిభుండు॥ 271

చ॥ ఇటు బలంగమ్మఁ గూర్చి, మురుమెత్తిన దిగ్విజయంబు పూర్తిసే
యుట కెద నిశ్చయించి, సచివోత్తముఁడై తగు శ్యామరాజు ను
దభట చతురంగ సైన్యముల దందడితో వెడలించె, నాతఁ డొ
క్కొక్కటి దుర్గముల్ గెలిచికొంచుఁ జనెన్ జరమాబ్ధిఁ జేరంగన్॥

సీ॥ అట 'జింజరా' యను నబ్ధిదుర్గ మొకంగు
దసరుఁ, బత్తేభాను దాని నేత,
యతఁడు 'నీగ్రో' జాతి నధికుండు, వానిరా
జ్యము సముద్రప్రాంత మలమియుండె,
సామంతుఁ డగుచు బిజాపురీశులకుఁ, ద
క్కినవారిధరఁ గొల్లగొను నతఁడు,
బలిత మాతని యోడబలంగమ్మఁ దలఁచి, యె
వ్వరుగాని వారితో నొరయ వెఱుతు,

§ About 700 disbanded Pathans from Bijapur came to Poona and enlisted themselves under Shivaji Ragho Ballal Atre was placed in command of this Pathan division

Chapter X. "The Life of Shivaji Maharaja," by

N S Takakhav M A.

తే॥ రతఁడు మునుమున్న శ్యామరా జరుగుదెంచు
 వార్త విని, సైన్య సన్నాహ ధూర్తుడగుచు
 వీరక నెదిరించి తఱిమి చీకాకుపఱుప,
 వెనుదిరిగిపోయె శ్యామరా జనువులేక॥

273

ఉ॥ ఓడుమొగంబు సూపి తనయొద్ద నిలంబడి శ్యామరాజు మా
 తాడకయుండ, నా యపజయమ్మునకు మదిఁ గిన్నవొంది నో
 నాడుచు, 'వేషవా' పదవి కర్హతచాలమి వెట్టి, శ్రీశివుం
 డోడక పింగళేశచివు నొప్పుగఁ దత్పదమందు నిల్పుచు॥

274

తే॥ “జయముఁ గొని ర” మ్మటంచు నుత్సాహపఱచి,
 బహుళ సైన్యముల్ - నేతాజిపాలకరుని -
 ధూర్తు రఘునాథబల్లాలుఁ దోడ్పొసంగ,
 వెడలె నపుడ మోరోపంతుపింగళుండు॥

275

ఉ॥ అంతటి వేషవాపదవి యబ్బుటకు మదిఁ బొంగి, పింగళే
 పంతుఁ డజయ్య కార్యముచు బట్టుదలన్ గెలువన్ దలంచి, త
 త్ప్రాంతములెల్లఁ గైకొనుచు, బశ్చిమవార్ధి తటంబుఁ జేరి, దు
 ర్దాంతుఁడు జింజిరాధిపతి రాజ్యమునన్ నడిపించె సేనలన్॥

276

ఉ॥ తక్కిన సైన్యనాయకు లుదగ్గముగా బలఁగంబుఁ గొంచు, న
 ల్లిక్కుల నాక్రమించి, యదలించి బిజాపుర రాజ్యభాగముల్
 దక్కిననుచుండ, నప్రతిహత ప్రభుతన్ వెలిగెన్ శివప్రభుం,
 డక్కజ మీసు రోస ముదుపై కనలెన్ సులతానుఁ డాత్మలో॥

277

చతుర్థాశ్వాసము - సమాప్తము

శ్రీమత్పరదేవతామైనమః

శ్రీ శి వ భా ర త ము

(శి వా జీ ప్ర బంధ ము)

ప ౧ చ మా శ్వా స ము

స॥ ఇట శివరాజ్యవిక్రమము నెల్ల నెరింగి బిజాపురీదుడొ డు
తొటముగ నీసుబెంచి, ప్రతికారమునన్ దనరాజ్యలక్ష్మి కూ
టట యొదవింపగా నవసరంబగు నోలగ మానతిచ్చి, ముం
దటి చరితమ్ము లెంచి సరదారల మంత్రులజూచి యిట్లనెన్॥ 1

❖ శివా నణచుటచై బిజాపురికొల్వులోఁ గ్రియత్నము ❖

ప॥ “నాటికినాటి కుద్యమమునన్ బలుపొంది శివప్రభుండు పో
రాటము పెగ్గసేసి, మనరాజ్యమునన్ నలుమూలలందు బా
హుటముగాఁ డరించి, యెదురాడినవారి నధ కరింపుచున్
గోటలు దుర్గము ల్గొనియె, గొల్లగొనెన్ మనదేశ మెల్లెడన్॥ 2

తే॥ సహ్యా పర్వతప్రాంత రాజ్య మదియెల్ల

దక్షిణోత్తర కొంకణధరణి యెల్లఁ

గైవసముఁ జేసికొని, బలఁగంబుఁ బెంచి

మింగుచున్నాఁడు మన ధరిత్రీతలంబు॥ 3

ఉ॥ ఏబదివేల కల్బలము, లేచినగుట్టము లేడువేలు, బా

హుబలగణ్య నైశ్యపతు లర్ధసహస్రము వెంటనంటి రాఁ

గాఁ బులివోలెఁ దా ననిమొగమ్మున దూకుచు, దండయాత్రలన్

రేబవ లెత్తిరా నిలువరింపఁగజాలర వాని నెవ్వరున్॥ 4

ఉ॥ తేఱిన ధీబలంబు - గడిదేఱిన బాహుబలంబు - కాఁకలన్
దీరిన మార్బలంబుగల తెంపరియై, యటువైపు పాదుషా
గారిని సాగనంపి, మన గట్టిపెనంకువఁ జిమ్మి, యప్రతీ
కార విహారముల్ వెలయఁగా శివరా జటు విక్రమించెను॥

ఉ॥ కట్టిన మొగ్గరంబు కడు గట్టిగనున్నది, క్రొత్త దుర్గముల్
గట్టఁగఁ జేసె, బ్రాతయవి గట్టియొనర్చె, నపార సైన్యముల్
దిట్టముసేసె, మాటుకొనుతెంపునఁ దండిహితంబుఁగూడఁ జే
పట్టఁడు, వానిపట్టు మనపట్టణమున్ గడలింప నుండెను॥

చ॥ తగునని సల్పియుంటిమిగదా! వెడతత్రము లప్పుడప్పు, డా
తెగువరి వానినెల్ల రొకతెంపున వ మొన్నరించె, దానితో
మగుడక మాటుకొన్న పులిమాదిరిఁ బైపడ దూఁకుచుండె, నీ
మొగి నరికట్టి, యెల్లు మనబోడిమి నిల్పుకొనన్ దరఁబగున్॥

మ॥ 'కలరే నేడు బిజాపురీశ్వరుకడన్ ఖడ్గంబు నంకించు వీ
రులు సర్దారు' లలంచు నాడికొను కాటుల్ పైఁపఁగావచ్చునే!
కలఁగంబాతెడు దేశమున్ మత ముపేక్షన్ జూడఁగావచ్చునే!
నలునై ముల్లయి బాకు బల్లెమగు దంటన్ గెట కిట్లోర్తురే॥ ౬

శా॥ మీలో నొక్కఁడుగాని పల్వు రొకటన్ మెండొడ్డియేగాని, దు
శ్శీలుండొ శివరాజు నొంపవలయున్, జీవమ్ముతోఁ బట్టు తెం
తే లెస్సె తగు, గానిచో నుసురు మా యింపన్దగున్, శూరులా
రా! తెం, డెవ్వరు పట్టితేఁగలరొ సహ్యరణ్య శార్దూలమున్॥ ౭

చ॥ అనుటయు రాజమాత యిటులాడె "నిజప్రభుభక్తి గీర్తి బెం
చిన సరదారు లింద అవిజేయులు గల్గి, బిజాపురీ యశో
ధనమును గొల్లగొట్టు నొకతస్కరు నొంపఁగఁ జాలరో? గతిం
చిన సులతానుతోడన నశించెనొ మీ భుజసార సంపదల్?॥ 10

|| 'ఈశుల నెత్తి సైనికు లనేకులు వెంబడిరా శివాజి పెన్
ఘోటక మెక్కి సహ్యాగిరి కూటములన్ దిగివచ్చె' నన్న, ద
ద్ధాటి బిజాపురిన్ గవకుతల్పులు గిట్టు మోయి, దధ్వినిన్
బీటలువోవు మా హృదయభిత్తిక, లింతలు రా యొప్పునే|| 11

|| అన్నిటి కాఘ్యలౌ మహామదాదిలుశాహిసవాబు లూటన్
గన్నులు మూసి, రీతలు పగన్ చెగదీయు తలపెగాని, యా
సన్న తెఱుగ, డౌట బలశాలులు మీ రొకతెంపుసేసి, యా
మన్నెమరాట యాగడము మాన్పకపోయిన గీర్త దక్కునే|| 12

— అపజల్ ఖానుప్రతిజ్ఞ — రాగమాతస్రోతాహము. —

తే|| అనె న పల్కుల జరిచి లా మనసు
గడుసుదేలుగ, వెడమోము గంపవాలు
గండబలుపున నపశాలుఖాను లేచి
కొలువు గలయ గనుంగొని పలికె నిల్లు|| 13

చ|| "నలదు జహపనా! వెలుగుపాటున నెమ్మది నొచ్చుకోలు, బె
బ్బలి మిడికోలులే నొడిసి పుచ్చెగు మేల్ సగదారు లిందలు
గొలువున నేలు మీ రడవికోతుల సేయ కొల్లబోదురే!
చలమున సానదేతిన బిజాపురికుంతము మొక్కవోవునే|| 14

మ|| ఆతఁ డే మిందలు మమ్ముమీఱు మొనగాడా! కొండగూడెంబులన్
మెతుకుల్ చల్లుచు గుంపుగట్టికొని దొమ్మిన్ దోవిడిజేయు కు
చ్చితు, డేనాఁ డెదిరించి మాయెగుట నిల్చె? దండ్రైకై పాదుషా
బ్రతిమాలన్ జనెగాని, బీరమున మాపై కెత్తి రాగల్గెనే|| 15

చ|| అటమదిలేని మా మహామదాదిలుశాహిసవాబుగారు ము
మ్మరమున బోక, వానిపయి మంచితనంబును జూపి రంత బో
సర మెగమేసి మాఱుకొనసంగ, నికన్ దమ రిల్లు మారొనన్
దరమగునే బిజాపురపు దండుమొనన్ మొనకట్ట వానికె|| 16

ఉ॥ ఈ సరదారు లీబలంగ మిందఱు కావలెనే, నిర్భకా
యాసమగాక? యీభటున కబ్బలుఖానున కాజ్ఞయును, సం
త్రాసము దోష దూకి శివరాజును బ్రాణముతోడఁ బట్టి మీ
దాసునిఁ జేతు, లేక పెరదారిఁ బెనంగినఁ గ్రుమ్మినై చెడన్॥ 17

తే॥ బొటియదాపునఁ దల నిక్క వొడిచి యెగురు
'కొండయెలుక' కై తమ కింత కుదిలి కేల?
యుక్కుబోచుగా నాబాహు లొడ్డి వానిఁ
బొదివి మెదపుచు, నేలపై నుదిక విడనె॥ 18

ఉ॥ చూశుడు నాబలంబు, మలచుట్టుచు సేనల కోలి కొట్టి గో
రాడెదఁ, గొండలందు గుహలం దెట దాఁగి, వెంటనంటి వే
టాడెద, మీ పదాబ్జములనైన - యమాలయమైనఁ జేర్తు, బొం
కాడఁగ నేర్తునే! కొలఁదు లాడక నన్నిపు డాన్లు సేయుడి॥ 19

చ॥ అని యభిమాన ముట్టిపడ నబ్బలుమాను వచింప, నంద కా
తని బల శౌర్యధైర్య భుజదర్పమున్ గొనిచూడి, మాటటన్
గొని సులతానుఁ డాబలియుఁ గొల్వనఁ బెద్దయొనర్చి పేర్చు మ
న్ననలిడి, యుత్సహించు వచనంబుల నాతనితోడ నిట్లనెన్॥ 20

చ॥ “అపజులుఖానుజీ! యెఱుంగమా భవ దద్భుత వీరకర్మముల్
కుపితుడవైన ని న్నెదిరి కోరికను వీరులు గల్గిరే! కుతం
త్రపు మిడిమేల మెత్తుగు మరాటులు నేఁ డొకబంటులైరి, నీ
విపుల భుజాబలమ్ము పొదివించి విపక్షుల శిక్ష సేయుమి॥ 21

చ॥ బలంగముతోడఁ గావలయుభంగి పిరంగులు మందు గుండు క
త్తులు కరు లశ్వముల్ ధనము తోచినటుల్ గయికొమ్ము, సర్వ శ
క్తులు వెలయించి యెట్లయిన దుర్జయుడౌ శివరాజు గెల్పు, మా
మెలపరితోడి పోరగుట మిక్కిలిగా నిటు హెచ్చరించెడన్॥ 22

5|| అనుటయు రాజమాత సమయమ్ముచు గార్యము హెచ్చరించి యి
ట్లనె “సరదారుడా! యుచితమాతయు నీవ యెఱుంగనేర్తు, మా
మనసు కలంతవాయ నరిమగ్దన దుగ్ధమ శక్తివై జయ
బును గొనిరమ్ము శత్రుబలముల్ నినుదాకి ధరింప చేర్చునే”|| 23

6|| ‘బలితములౌ తల ల్పనియు బొహువు లిర్వది లేవుగాని, యీ
కలియుగ రావణు డనియెగా నిచు హైందవయోధు లెఱతు, నీ
పలికినయంత చేయగల బాటవు, నీవలనన్ బిజాపురీ
కళ విలసిల్లి, భానుగు గణ్యశయున్ నిర్మల వెలిగెడిన్”|| 24

7|| అన్నిటిపైన నొక్క గోళు గానియు, మాత్రమే కార్య బుద్ధి సు
పన్నుడు, నివు రోసమునఁ బై పునఁగొని గల జాగరూకత
బన్నుము, కొండయెల్లఁ కెరఁబట్టుదు బోనును దీయఁగ్గువో
నన్నిట మేలు, శత్రువిషయాబునఁ దంత్రము లీ వెఱుంగవే?|| 25

తే|| * సంగరారంభ మొనఁచు జరిగెకొనుచు
దంత్ర మచఁబోని మామౌదితము నడిపి
యతనిఁ గొల్లఁబట్టు, మట్టిట్టు లయ్యెనేని
విడక లెగఁబట్టు — ఎదను గోల్పుడకు మెప్పుడు|| 26

8|| దేహబలంబుకంటె గలఁ దీవ్రము బుద్ధిబలంబు; ధర్మసం
దేహము బొందువానిఁ దెగఁదీయు నొకప్పుడు కార్యవాది, వి
ద్రోహము కూడ్చెనఁ బగతున్ బరిమార్చుట రాజనీతి, యు
త్సాహము లక్ష్మీ, యింత మదిఁదప్పకు, మేగుము, గెల్పుఁగాంచుమి”

* The dowager queen had beside instructed him to effect the capture or murder of Shivaji by ‘pretending friendship’ and rousing hopes of the Sultan’s pardon

❖ ఖానుని యుద్ధయాత్ర — శివాజీకడకు రాయభారము ❖

చ॥ అనుడు 'మహాప్రసాద' మని యప్పుడ యబ్జులుఖానుఁ డాజ్ఞఁ గై
కొని, పదివేల కాల్బలము - గుఱ్ఱపుదాఁ డొకయైదువేలు - న
మ్మిన సరదారు లేబదికి మిక్కిలిగా - మొనకట్టి, సర్వ సా
ధన సముపేత సైన్య సముదాయములఁ నడిపించె నత్తఱి॥ 28

ఉ॥ బారులుదీరి పాఞు నడువన్, రణదుండుభు లొక్కపెట్టునన్
బోరుకొనంగ, శస్త్రములఁ బూనుచు నల్లడ నంగరక్షకుల్
వాఱఁగ, వార్వ మెక్కి పటువై భవ మొప్పుఁగ ఖాను తత్పుర
ద్వారము దాటి, దీటుకొని దండు హుఁగాహుటిఁ దోలఁ దెంపునన్॥

ఉ॥ ‡ గుంపులుగట్టి యొండొకరు గూడుచుఁ బాయుచుఁ ద్రోపులాడుచు
దెంపున గంతువైచి వెనుదీయక సేనలు పర్వఁ, దోవలొ
ఱంపులువోయెఁ బల్లెలు పురంబులు పంటపొలంబు, లింత దం
డింపులులేని సైనికుల నిష్కరవృత్తికి మేర యున్నదే॥ 30

ఉ॥ ‡ దండి మతాధిమానమున దర్పమునఁ బెలఁచేగి, సైన్యనా
ధుండగు ఖాను తాను జనుత్రోవల నూలులు గొట్టి, సాధు గో
తండము రూపుమాపి, వనితాజనముఁ బెఱుబట్టి, దేవతా
మండప విగ్రహాదల క్రిమం బడఁగించి కలంచె దేశము॥ 31

ఉ॥ ‡ ఆమున ఖానుఁ డేఁచెడు నపాయములఁ బడి, 'పండరీ' పుర
స్వామి యదృశ్యుడయ్యె, 'దులజాపురి' లోని భవాని విగ్రహ
శ్రీ మురిపెంబు వాసె, నవ శిల్పకళా కమనీయ దేవతా
ధామములెల్లఁ జేడ్చుడె, వెతంబడెఁ దైక్కి సాధులోకముల్॥ 32

తే॥ ‡ అల బిజాపురి మొదలుగాఁ దులజదాఁక
నడిచిన ధరిత్రి గగ్గోలు నడిపి, ఖాను -
శివపతి ప్రతాపగడమును జేరు తెఱిగి
దండు మరలించి తద్దిశాధ్వమునఁ జనియె॥ 33

|| ఇటు లుద్దండత నేగి మార్గమున 'వాయీ' క్షేత్రమున్ జేరి, య
చ్చటి దేవాలయ గోపురాదికము లస్త ధ్వస్తముల్ సేసి, త
లటముం బొందఁగఁ దత్పురంబు నిలువెల్లన్ గొల్లగొట్టించి, యం
తట ఖానుండు శివప్రభున్ బొదువు తంత్రం బెంచె నీరీతిగన్ || 34

|| “ఇంతలు అంతుసేసి మన మీగలి వచ్చు టెఱింగి, పంచనా
దంతురుఁ డాతఁ డొయ్యనఁ బ్రతాపగడమ్మురు జేరె, దుర్గమో
పాంత వనాంతమా నచట వాని జయింప బెనంగుకంటె, నే
వంతుననైన నమ్మకము వలుక చు నైవీకిఁ దీయు గొప్పదే” || 35

|| మంచితనంబుఁ జూపి, యభిమానము గప్పక సాధిపేరఁ బి
ల్పించిన రాకపోఁ, గుఁగువెట్టిన వాఁ డొకలాభ మాసఁజూ
పించిన జాతిపోఁడు, మనపెంపున కొగ్గకపోఁడు కాక వ
క్రించిన నెందుఁబోవు - నెదిరించి ముఖముఖ నిగ్రహించెదన్” || 36

తే॥ అరుచుఁ దలఁగి, ప్రియవాది - తనదు రాయ

బారిమైన గోపీనాథపాతుఁ బిలిచి,

కార్యమురు జూపి తగిన వాక్యములు గల్గిసి

నికృతి వెలయ శివాజిసన్నిధికిఁ బంపె ||

37

ఉ॥ ఖానునిరాక చారులముఖులున మున్నె యెఱింగి, వైరి సం
ధానము నాఁప నోపిన ప్రతాపగడంబురు సేరి, దుర్భిదం
బొ నటు కోట లేర్పఱచి, యచ్చటనచ్చటనున్న సైన్యసం
తానముఁ బిల్వఁగాఁ బనిచి, తత్పరుడై శివధూపుఁ డంతటన్ || 38

ఉ॥ * సాగిన పట్టులన్ విడిదిసల్పిన పట్టుల శత్రుసేనలో

మూఁగుచు, గూఢచారుఁడయి సోకడలారయ నొక్కభృత్యు బై

రాగి విధానఁ బంపి, శివరాజు విరోధి రహస్యముల్ - తదు

ద్యోగము - తద్బలంబు నరయున్, బ్రతికారము లాచరింపఁగన్ || 39

* Viswasa Rao in the guise of a fakir informed the

చ॥ అవసర మొంచి వారికి భయంపడినట్టుల వార్త లంపుచున్,
దవులునఁ దత్రి-యా ప్రతివిధానములన్ నడిపింపఁ గొల్వ్వొ
శివపతి వేచియుండె, నొకసేవకుఁ డప్పుడ యేగుదెంచి, యా
యవనుల రాయబారి తనయండకు వచ్చుట విన్నవించినన్॥ 40

తే॥ తగినమర్యాద నతని నాస్థానసీమఁ
జేర్చి, యుచితపీఠము నిచ్చి శివవిభుండు
“కార్యమునుదెల్పుఁ” డని పలకఁగా, నతండు
వినతుడై ఖానువాక్యంబు లనియె నిట్లు॥ 41

మ॥ “శివరాజా! హితకాంక్షినై వినుతు నీశ్రేయంబు, నాలింపు, మా
యవనాధీశుఁడు మాకు మీకును విభుండు యేలుచున్నాఁడు, గౌ
రవమున్ జూపుచు వారి యుత్తరువుమేరన్ బోక ధర్మంబు, శై
శవమందున్ బలె నాటలాడెదవు, రాజా! దీని సైరింతురే?॥ 42

మ॥ ప్రతికూలంబులు పెక్కు- సల్పితివి, నీ పారుష్యమున్ దీర్చ ను
ద్ధతుడౌచున్ సులతాను నన్ననిపె, బద్ధస్పర్ధను నేను వ
చ్చితిఁ, బోరానెడ మేలుఁగీసు మది యోజింపన్ దగున్, సైన్య సం
హతిఁ బోరన్ బలివెట్టినేల, యొకతీరం బారి లేదయ్యెనే?॥ 43

మ॥ ॥ నెరసుల్ దోషని చెల్మికల్మి నొకటన్ నీశండ్రియు న్నేను నా
దరులన్నట్లు మెలంగియుంటి మగుటన్, దిత్పుత్రుపై నట్టి యా
దరమే యున్నది, వానికంటె నినుఁ బెద్దకావ్యం గొండొత సం
బరమే యున్నది, యిందు న గ్గలియరమ్మా నీకు మేలయ్యెడిన్॥ 44

movements of the Khan to Shivaji

Chapter IX - N S Takakhav, M A.

॥ Your father has long been a great friend of mine and you are, therefore, no stranger to me. Come and see me and I shall use my influence to make Adil Shah confirm your

తే॥ రాజనీతిలోఁ గల యంతరంగమెల్ల
నంతరంగములోని సౌహార్దమెల్ల
నొరులతోఁ బగప ననునొనె! యుచితమానె!
హెచ్చు కుం దాడి కిందాఁక వచ్చిపోమ్ము!" 45

చ॥ "మనసులు గల్పి యా కొను మాటలతో నొకచెల్మి గల్గుఁ జే
సిన యపరాధముల్ గొలఁగఁ జేతు నవాబున కెక్కఁబలిక, గె
ల్చిన ధరయెల్ల నీ కొసఁగఁ జేసెద జ గిరుపేనుఁ బెట్టి, కొ
ల్విన నినుఁ బెన్పిసేతు, నెడకోసక నీ విటు వచ్చి పోదగున్" 46

చ॥ "ఇవి మనభానుగారు వదిలుచిన మాటలు, వారు మిమ్ములకు
మివుల ననుగ్రహించిరని మేము వచింపఁగ నేల, కార్య గౌ
రవమున మీకుఁ బోలిన శ్రేష్ఠుఁగున సమ్మలఁ జూపుఁ, డిందుఁ బొం
దవు తెరువైన నయ్యది ముహూవసామే యగు నెల్లవారికిన్" 47

ఆ॥ వె॥ అనుచు రాయ బారి పనిపింప, శివరాజు
సాదరముగ సకల మాకళించి,
మనసుకొతుకు మ్మిగిరికొని, శిచ్చికోలు సం
బరము కనుల విరియఁ, బలికె నిల్చి" 48

చ॥ "అపజలుభానుగా రన మహామణిమగుతులు, వారు మాపయిన్
గృహ గలవారు, మా కహిత మెన్నఁ జేయ రటంచు గట్టిగా
శపథము సేయవచ్చు, నిటు సాయము వా రొనరింతురేని, నే
నిపుడ మగద్యమంబు విడి యేలినవారినిఁ జేరకుందునే? 49

చ॥ జరిగినదానికేమి, కడు సంబరమే యొసఁగూడె నేటి, కం
దటమును రేపు గూడి యుచితగబగు సంధి ఘటించి, మేల తొం
దరపడ, విశ్రమించి గమనశ్రమమున్ దొలఁగింపుఁ డిప్పు" డం
చరుసము వృట్టఁగాఁ బలికి, యప్పుడ కొల్వును వీడుకొల్పుచున్" 50

possession of Konkan and the forts you now hold

తే॥ తన దివాణము దాపుగాఁ దగిన వసతు

లడరు మేడ గోపీనాథు విడియఁజేసి,

యతని యనుచరులకుఁ గొంతయవల విడిది

యిచ్చి, యందఱ కుచిత సత్కృతు లొనర్చె॥ 51

ఉ॥ వెన్నెల పొత్తిటన్ బొరలి, విచ్చిన టెక్కల గాలిసోఁకులన్

గన్నులు మూసి, మైమఱచి గాఢసమాధి మునింగె లోక, మి

ట్లున్న, నసాధ్య కార్యమున కూడి శివప్రభుఁ డాదగొన్న లోఁ

గన్నున రాయబారినుడిఁ గల్గిన మంతన మెంచె నీగతిన్॥ 52

ఉ॥ “ఖానుని తొంటిసేతల నికారమగాని కృపాగుఱంబు లే,

దే నటు విన్నయంత కొకయెత్తున ద్రోహముసేయు మోసపుం

బూనికగాని సంధిగొను ప్రకడ లే, దిటు రాయబారపుం

దేనియపూత పూసినను దీన హలాహల మూడకుండునే!॥ 53

చ॥ పగ మదియెత్తి, కీడుపఱుపన్ జనుదెంచినవాఁడు మోసపుం

దెగువన పోవుఁగాక వెనుదీయఁడు, నేరిమి గల్గి, దానికిన్

దగు వెరవంది, ముప్పునకుఁ దప్పుట - ముప్పొనరింప గల్గు టొ

ప్పగు, నెఱవాది కియ్యదనులందు మెలంకువ తెపు గావలెన్॥ 54

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారి తన వచ్చినకార్యముఁ బలెఱ దీన నే

కుచ్చిత మున్నదో తెలిసికొంట యసభ్యము గాదు మర్మముల్

విచ్చి వచించునే యచట వే - టతఁ డేదియొ పలెఱ మానఁ గా

కిచ్చటి వన్నె చిన్నె మొగమందున రంగులుదేఱ కుండునే?”॥ 55

ఉ॥ * అని మది నెంచి, శాంతమగు నా నడురేయి నొకండ ‘భాస్కరు’

డను తనరాయబారిఁ గొని, యప్పుడ ఖానువకీలుమేడకున్

జని, బహుమాన మానిత వచఃపరిపాటినిఁ ద న్మనఃప్రసా

దన మొనరించి, కార్యగతి తత్పరుడై శివనూపుఁ డిట్లనెన్॥ 56

* “At night (Shivaji) met him in secrecy and solemnly

* “పంతోజీ! తమ దివ్యచిత్తమున విశ్వాసంబు మైకొల్పి యీ
చింతన్ బాపుడు, భానుగారిమదిలో స్నేహంబు తా నెట్టి దం
చెతున్, మాపయిఁ గన్తిట్టకొని తానే వచ్చువాఁ డింతలో
నాంతర్యంబున సంధికిఁ దిగుట నశానా? కూర్మి యిందున్నదే?॥ 57

* ఎన్నడులేని యీవియ - మీయుపలాలన - నిట్టి నెయ్యపు
జిన్నెలు వింతలేక వికసింపను నే; డతఁ డెట్టివాఁడుగా
నున్నను, మీరువచ్చి తగవొంద వచ్చిచెడ చొటఁ బల్కరా
కున్నది కీడుమాట, తమయొక్క మఱియగు కేలగు లేటికిన్?॥ 58

తే॥ * దైవతంత్రము భాస నేత్రమునఁ జూచి
శాంతి విధులచే జగదరిష్టము లడంచు
బ్రాహ్మణాశ్వుఁడవు, నీగుఁ బాడిఁ గట్టప
నేమియున్నది? శెలియని దేమిగలదు?॥ 59

* ఇంతగ నేరు మీ ముఘగుటేలని మొందఁగఁబోకు, నేడు మ
ద్దొంతులచేత హైందవనుతంబు నిరాకృతమై, స్వధర్మ సి
ద్ధాంతములెల్ల రూపుసెడి, దైవత భూసుర భేను మానినీ
సంతతి భంగమందఁ, గఁజాలక యుద్యమ మిట్లు సేసితిన్॥ 60

* కావున నేఁడు హైందవజగంబు సమస్తము నాకుఁ దోడ్పడం
గా వలె, మీరు బ్రాహ్మణు లఖండ మహానుతిశాలు లాట స
ద్భావముతోడ సాయపడి, తామును దప్పుకు జూపుఁ, డింతయున్
మీవిధి - ఖడ్గమున్ గొఁగ మీ, మిట్లులై మత మోమఁగావలెన్॥ 61

pealed to him as a Hindu and a priest to tell him of the
Khan's real intentions Krishnaji (Gopinath - according to
Lawlinson) yielded so far as to hint that the Khan seemed
harbour some plan of mischief”

తే॥ ఖానుమదిలోని కపట రంగమును దెలిపి,
చేయఁగలయంత నీవంతు సాయపసుము
నేటినుండియు మావాడవౌటఁ, దరత

ర మ్మచుభవింప 'హివరే' పురమ్ముఁ గొనుము"॥

చ॥ అని శివరాజు భక్తి వినయాదరణమ్ములు మీఱఁ బల్కఁగా
విని, తదుదార సాహస వివేక ధురంధరతా గభీర వ
ర్తనముల కుబ్బు చిత్తముఁ దిరమ్ముగ నిల్పుచు, గోపినాథుఁ డి
ట్లనె - నిజ ధర్మదీక్ష యుభయూచుగలికఁ గొఱవోని యల్లుగన్॥ 63

ఉ॥ "అబ్బురమయ్యె మీకృతి, కుశాగ్రమతీ! శివసూపతీ! కను
న్నిబ్బరమైన పూనిక గమనింతువు లోతుచు బాతు, నికడన్
దబ్బుట లాడఁగాఁ - దగవుఁదప్పి చరింపఁగ నొనె? యిదు నా
కబ్బము రాయబార, మదిగా కగునే మన మొక వర్కఁగన్?॥ 64

చ॥ అవనిపు లిట్టి తాంత్రీకిరహస్యములన్ దను యాంతరంగిక
స్థవిరులతోడ మంతనము సల్పుదు, రంతియగాక దూతకున్
జెవిఁబడ నిత్తురే? తమకుఁ జెప్పినపారము 'తొను, గాదు' నా
క వినుచుఁగాక దూత, పలుకన్ జనునే యధికప్రసంగముల్?॥ 65

తే॥ చతుర మతిశాలి విటు లొక్కసన్న వైచి

నాదు బ్రాహ్మణత్వంబు - హైందవత గూడ

సడిఁ బరీక్షించెదవుగాక, చారదృష్టి

నెఱుంగవే మబ్బులో నీర - ముఱుము - మెఱుము?॥ 66

న॥ ఎఱుంగనివానియట్లు వచియించిన 'నేమి మెఱుంగ' వంచు, న
న్నరయతలంపుతో నడిగినంతన 'నే నొకపెద్ద' నంచుఁ, దొం
దరపడ నొనె? నాదు వచనమ్ముల నిర్వుర మొక్కనిందకున్
గుఱియగు యెనె? నిక్కమునకున్ నను - ఖానుని నీ వెఱుంగవే?॥

తే॥ నట్టనడురేయి మేడలో నన్ను నిన్ను
జగ మెఱుంగకున్న, నెఱుంగుజూ సర్వసాక్షి!
కలియఁజూడని నాకంటె, బానుహృదయ
మెఱుగు పాత్రకుటూబ, మీ తరయనేల?॥

68

॥ అడుగకు నిన్ను, దెప్పుడనినైనను దప్పుగఁ జూడఁబోకు, నీ
కడఁక సమస్త స్తూదవఁగి త్సుఖదంబగుఁని, దోడ్పడఁ
గడఁగు జగంబె, బ్రాహ్మణుడఁగావున దీవర లిత్తుఁ గొమ్ము - కా
ఱడవులు కమ్మఁగోలు లగున్లు భవాని యనుగ్రహించుతన్॥ 69

॥ అనియెడు గోపినాథు హృద గొమ్ముచు మెచ్చి శివప్రభుండు వా
కొనె, “దమ ధర్మనిశ్చలము ముదిమయ్యె, నుదార నీర వ
త్తనమున హైందివత్వమును బ్రాహ్మణత్వ వెలిగించినాడ, వి
చ్చిన హివరేపురచ్చు గొలుసేయుము దొడ్డతనపుఁ గాఁగన్॥ 70

తే॥ మనసుసిండుగ నిడిన దీవ, మొదల

చాలు - సోలార్థములఁ గార్యసరణి గెలువ,
రాయబోరమ్ములకు నుత్తరంబు వినతుఁ
గొలుపునకు రగ” డటంచు వీడ్కొనియె నతని॥

71

॥ మఱుదిన మాపులన్ గలిసి మంతన మాడి, రహాప్రవృత్తులన్
గుఱికొని, రాయబాగులను గొల్వనకు బిలిపించి మన్ననల్
జరిపి, శివప్రభుం డనియె “సాధుముఖంబున భానుగారు మ
మ్మరసెడు నెయ్యపుంగలిమి యద్భుతమై మది విందుఁగొల్పెడిన్॥ 72

॥ అంతటివాఁడు, దిగ్గజమునైన బలంబున నిగ్రహించువాఁ,
డంతకునైనఁ గిట్టి రణమాడువడిన్ బుజ మప్పలించువాఁ,
డింతలు కూర్చి పేర్చి వెలయించుట భాగ్యమ గాదె? వారి సా
మంతులమై చరించుటయు మా కొకమన్నన గాక యల్పమే?॥ 73

ఉ॥ కూరిమి ఖానుగారికడకున్ జని సంగతి విన్నవింపఁగాఁ
గోరిక యున్న, దైన నొకకొంకును జంకును బాయకున్న, దా
వీరు బలంబు సైన్యబల విస్ఫురణంబుఁ దలంచి, యందు రా
నేరమి మా యమాత్యులు గణింతు రుపాయ మపాయభీతులై॥

ఉ॥ కావున నింతదూర మిటు కాలదలించినఖాను కూర్మి య
ట్లే వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికిన్ జనుదెంచునేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతులన్ శిరసావహింతు, నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికి॥

తే॥ ఇంతయును ఖానుగారికి నెఱుకపఱచి,
కపటతంత్రము లిరునైపుఁ గదురకుండఁ
దీరుసేయుఁడు, మా రాయబారిఁ గూడ
ననుపుసేతు మీవెంటఁ గార్యమును నడువ॥

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గానకల రాయబారులన్
దనుపుచు వీడుకొల్పి, నిభృతంబుగ మంతులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్థమున నెందును గుందు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మనుసేగికి లోఁగనియట్లు లెంచుచున్॥

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి సంతిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారివెంటఁ బనిచేఁ
జనిరి వారలు ఖానుదర్బనము సేయ॥

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు గౌరవ మిచ్చి, భాస్కరున్
నచ్చిన యొక్కమండపమునన్ విడియన్ వెడలించి, ఖానుఁ దా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసఁగుతీరు వినన్ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు ఖానువకీలు తా ననెన్॥ 79

ఉ॥ కూరిమి ఖానుగారికడకున్ జని సంగతి విన్నవింపఁగాఁ
గోరిక యున్న, దైన నొకకొంకును జంకును బాయకున్న, దా
వీరు బలంబు సైన్యబల విస్ఫురణంబుఁ దలంచి, యందు రా
నేరమి మా యమాత్యులు గణింతు రుపాయ మపాయభీతులై॥

ఉ॥ కావున నింతదూర మిటు కాలదలించినఖాను కూర్మి య
ట్లే వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికిన్ జనుదెంచునేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతులన్ శిరసావహింతు, నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికిన్॥

తే॥ ఇంతయును ఖానుగారికి నెఱుకపఱచి,
కపటతంత్రము లిరునైపుఁ గదురకుండఁ
దీరుసేయుఁడు, మా రాయబారిఁ గూడ
ననుపుసేతు మీవెంటఁ గార్యమును నడువ॥

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గానకల రాయబారులన్
దనుపుచు వీడుకొల్పి, నిభృతంబుగ మంతులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్థమున నెందును గుందు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మనుసేగికి లోఁగనియట్లు లెంచుచున్॥

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి సంతిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారివెంటఁ బనిచేఁ
జనిరి వారలు ఖానుదర్బనముఁ సేయ॥

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు కారవ మిచ్చి, భాస్కరున్
నచ్చిన యొక్కమండపమునన్ విడియన్ వెడలించి, ఖానుఁ దా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసఁగుతీరు వినన్ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు ఖానువకీలు తా ననెన్॥ 79

తే॥ ఖానుసేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పుఁ
దక్కినని యెల్ల బంధించి, దాగి వారి
జాడ లరయఁగాఁ దనయనుగడులఁ బంపి,
యన్నివైపులఁ గార్యంబు లనువుపఱచె॥

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నెఱస,
స్తోడ మోరోపాతు ముఖ్యమంత్రీ,
నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
పాల్కరుఁ దొరంగబలమునేతఁ,
గల్యాణీప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
నబ్బాజిసోదేవుఁ హితదావుఁ,
బ్రాంతరక్షకులైన, బాజీఫసలకరు -
శౌర్యనిశ్చంకు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరుల నెల్లఁ
బిలువఁగాఁ బంచి, యొక నాఁడు కొలువు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమాళి వచించె నిట్లు॥

చ॥ “మనల జయింపఁగా నహిత మగ్నన దుగ్గమ పైన్యసంపద
ల్గొని చనుదెంచినాఁడు కుట్రుండగు నబ్బులుగూనుఁ, డాతఁ డె
త్తినపగ మీఱఁ బోర మొసదీర్పక దర్పము డాగురించి, వం
చనమెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పముల్ దలంచెడి॥

తే॥ వేగువారలు వచియించు విధము వేఱు,
రాయబారులు వల్కు మర్మములు వేఱు,
విహితుఁడని కాఁగిలించుటో! యహితుఁడంచుఁ
గత్తి దూయుటో! యొకతీరు గాకయుండె॥

|| అతఁ డట్లుండుట నేముఁగూడ నొక మాయావ్యూహము బన్ని మా
ఱుతుఁ జేరఁదలకొంటి, మీ తెఱఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచు గ్రుథా
యతి నంబేదల సేనలఁ నలుకనేలా? ఖానుఁడు నేనె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద, మనోచిత్త్యంబె నీల్గు దుదిఁ|| 99

| ఇది చదరంగమాడు తెఱఁ, గిందున రాజను మంత్రి సైన్యసం
పద గల, వెత్తుకెత్తు నగుపంగల చాతుర్మోడి తెంపు పెం
పొదవఁగఁ జేయు, నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరం బగుట నే నుసురొడ్డు జూద మాడెదఁ|| 100

జూద మటగచుఁ బైచలువ సోకి వచించిలిఁ గాని, లోనఁ జి
చ్చై దరికొల్పుచున్నది దురాత్ముఁగు ఖానుఁడు వచ్చుదారిలో
నూడిన దుండగంబు, 'వెడి యుక్తులనైనచు వైరిగర్భ ని
ర్భేదము సేసిగాక మది వేడిమివో' దనుచుట్లు తోఁచెడిఁ|| 101

కావున సుధిబాధమున ఖానునిఁజేరఁగ నుంటి నైన బా
హు విభవంబు సైన్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యము
ద్రోవకుఁ దీయు తెట్లనియుఁ దోచెను, నిందు భవాని కూర్చి సం
భావఁజేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెదఁ|| 102

|| అమృతోత్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కఁడ నెట్లులైన నిది పూజ్యప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె, నా యనంతరము సాంభాజిక్ మహారాజుగా
నమరఁజేయుచు, మీర లేకమతిఁ బ్రోవై దీని రక్షింపుఁడి|| 103

|| ఏ యొక్కఁడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుదు, రైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్దసేసి పరిపాలన దీర్చుఁడు, దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించిన ధర్మశాసనం
బీయెడ నుండె, దీని తెఱఁగే నడిపించి హితంబు సేయుఁడి|| 104

|| He (Shivaji) left minute instructions for carrying

చ॥ “శివపతిపల్కులన్ మనవిసేయు” మనన్, సతుఁడై యతండు గౌ
రవమునఁ బలెన్ “మాప్రభుఁడు రక్తిమెయిన్ దమచెల్మిఁ గోరె,
డవసరమయ్యు, మీబలఁగమంతయుఁ గన్గొని సొశయంబునన్
సవిధముఁ జేరఁగా వెఱచి, సన్నిధి నీగతి విన్నవించెఁపన్॥

ఉ॥ ‘మీరు తలంచుమేలులకు మేము కృత్జ్ఞుల, పట్లు మాహితం
బారసి తండ్రివోలె నుచితానుచితమ్ము లెవఁడు దెల్పెఁపన్?
గూరిమివోసి పిల్చుటయె గొప్పగ నే నొకవత్తు నైన, మీ
తీరున రాజనీతి గడిదేఱని చిత్తము తత్కరించెఁపన్॥ 8

చ॥ తమమది నన్య మొచక, ప్రతాపగడమ్మరు కోటక్రింద నూ
త్నముగ రచించు మండపమునన్ గలియన్ జరుదొన, వెంట నై
న్యము లితరాముధమ్ము లెవరైనను దేదగ, గొక్క-బాటు ఖ
డ్గముఁగొని వెంటవచ్చు, గపటమ్మును వీడి చరింపఁగావలెన్॥ 88

తే॥ అచట నియమాబులెల్ల మాటగా పసిదప
మదియు మది గూడి మనపొందు కుదిరెనేని
నన్నదమ్ములమై పేర్చి గదవచ్చు’
ననియె శివరాజు, మీచిత్త మాఁలొడు”॥ 89

చ॥ అచటయు ఖాచు “డింతసుల్తువై జతనాబు ఫలించె” నంచు, “బ
న్నిన వలలో శివప్రభుఁడు నేరిమిలేక తనంతఁ బాఁదగు
లొకనియె” నటంచు, “గోటకడకున్ జరుగో, తఁ జేమిసేయు లె”
మ్మని, “దరిఁజేరువాని నెట్టులై నచు బట్టెద” నంచు నుబ్బుచున్॥ 90

౩॥ తనుబలమున్ మనోబలము తద్దయుఁ బెద్దిగఁ గోతరించి, వం
చనమెయిఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁ జాతురి మించియుఁ, గీడుసేయ నెం
చిన విధినిర్ణయంబు నెడసేయక యాదలవంచి, ఖాచుఁ డి
ట్లనె - శివరాజుపద్ధతి నిజాభిమతంబని వెల్లడించుచున్॥ 91

చ॥ భయపడనేల? మా కతనిపైఁ గడుఁగూర్చి, యతండు కోరిన
టయిదవనాఁడు కోటకడ నందఱమున్ బనిగొంద, మెట్టిసం
శయమును గూడ” దంచుఁ దనసమ్మతిఁ గానకల నిచ్చె, రాయబా
రియుఁ జనె, ఖానుఁ డేపున నరిందమయాత్రఁ గదల్చె నేలన్॥ 92

❦ ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము. ❧

చ॥ § అట శివరాజ వేచి, సమయాగతుఁడౌ తన రాయబారి యి
చ్చటి చరితంబులన్ దెలుప సమ్మతిఁ జూపుచు, ఖానురాకకై
కుటిలపుమార్గముల్ చదునుగొల్పి, తదశ్వ గజాదిసేన కూ
టయొదవించె - మే ల్విడిదిరచ్చలఁ బచ్చిక నీరముల్ దగన్॥ 93

నీ! కోటకు దిగువగాఁ ‘గోయనా’ లోయ తీ

రమున నీరంధ్రవృక్షముల నఱికి,

సమ చతురస్రమై చదునైన యానేల

రమ్యమా నొక గుడారంబు గట్టి,

చలువ చాందిని - ముత్తైముల జాలరులు - వ్రేలు

రతనాల గుత్తులు రాణగొలిపె,

పరువముకొలఁది నందఱుఁ గూరుచుండఁ బీ

రములఁ దివాసీలఁ గొమరుగూర్చి,

తే॥ నడుమ నాన్ధానవేదిక నవ్య రాజ

లాంఛనమ్ములు వెలయ నలగకరించి,

యతుల సామ్రాజ్య వైభవోన్నతులు దొరయ

సంధిభవనము సచ్చోట సంతరించె॥

94

§ By Shivaji's orders a path was cut through the dense forest all the way from Wai to Pratapgarh and food and drink were kept ready for the Bijapur army at various points of it

తే॥ ఖానుసేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పఁ
దక్కినని యెల్ల బంధించి, దాఁగి వారి
జాడ లరయఁగాఁ దనయనుచరులఁ బంపి,
యన్నివైపులఁ గార్యంబు లనువుపఱచె॥

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నేగఁ
స్త్రోడ మోరోపొత్తు ముఖ్యమంత్రి,
నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
పాల్కరుఁ దొరంగబలమునేతఁ,
గల్యాణిప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
నబ్బాజిసోదేవుఁ హితదావుఁ,
బ్రాంతరక్షకులైన, బాజీఫసల్కరు -
శౌర్యనిశ్శంకు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరుల నెల్లఁ
బిలువఁగాఁ బంచి, యొక నాఁడు కొలువు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమాళి వచించె నిట్లు॥

96

చ॥ “మనల జయింపఁగా నహిత మర్దన దుర్దమ సైన్యసంపద
ల్లొని చనుదెంచినాఁడు కుటీరుండగు నబ్జులుఖానుఁ, డాతఁ డె
త్తినపగ మీఱఁ బోర మొనదీర్పక దర్పము డాఁగురించి, వం
చనమెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పముల్ దలంచెడిన్॥ 97

తే॥ వేగువారలు వచియించు విధము వేఱు,
రాయబారులు వల్కు మర్మములు వేఱు,
విహితుఁడని కౌఁగిలించుటో! యహితుఁడంచుఁ
గత్తి దూయుటో! యొకతీరు గాకయుండె॥

98

ప॥ అతఁ డట్లుండుట నేముఁగూడ నొక మాయావ్యూహము బన్ని మా
ఋతుఁ జేరఁదలకొంటి, మీ తెఱఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచు గ్రథా
యతి నంబేదల సేనల్ నలుకనేలా? ఖానుఁడు నేనె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద, మనొచిత్వంబె నీల్గు దుది॥ 99

ప॥ ఇది చదరంగమాడు తెఱఁ, గిడున రాజను మంత్రి సైన్యసం
పద గల, వెత్తుకెత్తు నగుపంగల చాతురితోడి తెంపు పెం
పొదవఁగఁ జేయు, నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరం బగుట నే నునురొడ్డు జూద మాడెద॥ 100

॥ జూద మటంచుఁ బైచలువ సోక వచించితిఁ గాని, లోనఁ జ
చ్చె దరికొల్పుచున్నది దురాత్ముఁగు ఖానుఁడు వచ్చుదారిలో
నూడిన దుండగంబు, 'వెడ యుక్తులనైనను వైరిగర్భ ని
ర్భేదము సేసిగాక మది వేడిమివో' దనునట్లు తోచెడి॥ 101

॥ కావున సంధిబంధమున ఖానునిఁజేరఁగ నుంటి నైన బా
హు విభవంబు సైన్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యము
ద్రోవకుఁ దీయు తెట్లనియుఁ దోచెడు, నిందు భవాని కూర్చి స
భావనఁజేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెద॥ 102

॥ ॥ అమృతోత్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కఁడ నెట్లులైన నిది పూజ్యప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె, నా యనంతరము సాంభాజి మహారాజుగా
నమరఁజేయుచు, మీర లేమతిఁ బ్రోవై దీని రక్షింపుడి॥ 103

॥ ॥ ఏ యొక్కఁడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుదు, రైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్దసేసి పరిపాలన దీర్పుడు, దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించి ధర్మశాసనం
బీయెడ నుండె, దీని తెఱఁగే నడిపించి హితంబు సేయుడి॥ 104

ఉ॥ ఇంతకు దైవనిర్ణయము నీ వెడగన్నులఁ జూడరామి, గా
లాంతరమందుఁగూడ దిటమైన మదుద్యమ మేపులేక యా
పాంతర మందఁగూడదని, యర్హవిధిన్ నియమించి యిట్లు ని
శ్చింతుఁడ నైతి నింకఁ జెయిసేత నదృష్టము పెల్లగించెదన్॥ 105

ఉ॥ ఖానుఁడు చెల్మిఁగొన్న సరి కాదని దుండగమెన్న, జావళి
కానన మల్లెద్రోకి చఁగా నెడమిత్తునె? పొంచియున్న పం
చానన మల్లు దూకి, నిశితాసి లతాగ్రమున్ దదున్నతా
పీన శిరోధిఁ గోసి బలివెట్టక నెట్టి జాణిత్తునే?॥ 106

ఉ॥ * ఈజతనంబు రంగమున నెట్లగునో కరుఁ డంగరక్షఁ దా
నాజి యొకండ వాలుగొని నావెచుకన్ జనుదెంచుఁగాక, యే
సాజి మొదల్ చమూపతులు సైన్యములన్ గొని దుర్గరక్షణ
వ్యాజమువెంట వేచి సమయానుగుణంబుగఁ బైకొనన్వలెన్॥ 107

సీ॥ మన దుర్గమునకుఁ దూర్పున గుట్టలను డాఁగి

నేతాజి సేనతో నిలువవలయు,

బలముతో జావళివైపు కానలఁ బొంచి

పొలసి, మోరోపంతు మెలఁగవలయు,

ఖానుతోఁ గలియు మాకడఁక దుర్గముచుండి

కనిపెట్టి, యబ్బాజి కడఁగవలయుఁ,

‡ బోరితమైన యప్పుడ శృంగరవము పి

రంగు లై దిచట మోయంగవలయు,

on the government in the event of his being killed

Page 73 - Prof J N Sarkar

* Attended only by Tanaji, Shivaji slowly descended from the gateway of the castle

‡ 'When you see me strike', Shivaji ordered him (the

తే॥ ‡ శృంగరవముతో నేతాజి చెలఁగి రిపుల
భంగపలుపంగవలయు, పిరంగిమోత్ర
విన్నవెంట మోరోపంతు వెడలి, యరుల
నఱిమి తఱిమి వెన్నంటి వేటాడవలయు॥

108

చ॥ ఇఁక మన మాలసింపఁదగ, దింతకు రే పుదయంబునందు ఖా
నుకడకుఁ బోవలెక, దను మనోబలముల్ వెలయించి ప్రొద్దువ్రా
లక మురు కార్యసిద్ధి పొదలక జనుదేవలెక, గాన లెండు, పా
యక మన మీయెడక గలియునట్లు భవాని యనుగ్రహించుతక॥

చ॥ అని బలఁగంబు వీడ్కొలిపి, యన్నిశి వుచ్చి యుషస్సమాధి మే
లొకని, కరణీయముల్ నెఱపి, గోకుల దైవత విప్ర వందనా
ర్చనములు దానధర్మములు సల్పి, భవానిప్రసాదముక శిరం
బునఁ గొని, వీరయోధు నుడుపుల్ గయిసేసె నుదాత్త మూర్తియై॥

సీ॥ శిరమునిండుగ నుక్కుఁదెర శిరస్త్రాణంబుఁ
గట్టి, పైఁ బట్టుపాగా ధరించి
మైనిండుగా నయోమయమైన కవచంబు
నూని, పై నిల్వటంగీనిఁదొడిగి
యెడమచేఁ బులిగోళ్లఁ గుడిచేతఁ బిడిబాకు
నంగీమఱుంగులో నమరఁ జొనిపి
నిడుపైన కరవాలు నడుముపట్టికనంటి
యొరసి వ్రేలాడ బంధురముసేసి

sentry), 'Don't think of me, sound the charge, whether I stand or fall' The signal was to be passed on to Moro Trimal by firing five guns at the same moment

తే॥ భావ గంభీర సువిశాల ఫాలమందు
సర్వరక్షఁ గుంకుమరేఖ సంతరించి
యుబుకు నెమ్మది - యుప్పొంగు నొడలు దోషఁ
దల్లికడకేగి పాదపాదనము సలిపె॥

— ❦ — శ్రీ జియా గాయని దీవన — ❦ —

ఉ॥ ఆయతభక్తిఁ బాదముల నంగు కుమారకు నెన్ని జీజియా
గాయి తదీయమస్తకముఁ భాణిలంబునఁ బుణికి, విచ్చు కం
దోయిఁ దొనంకు శాష్పములతో గళభుగ్ని రవంబుతో జయ
శ్రీ యొదవింది దీవనలఁ జేపిని పేరిమవచస్సు లిట్లనెన్॥

తే॥ “తనయ! సమకట్టినాడవు ధర్మదీక్షి
ఖిష్ట మొకచేత - నొకచేతఁ గార్యవృత్త,
మెడఁద డైర్యులు , ంకించి, యీశలాపుఁ
బెంచిన భవాని నిన్ను లిమ్మించుఁగాత॥

ఉ॥ కా దనరాదు నీ తెగువ, భానుబలంబుఁ దలంచి యందుఁ బో
రా దనరాదు, లో మరులుఁగిపిలు వ్రేపులపొత్తు తాల్మి రా
నీదు, కుమార! హైందవమహీ కుశలం గొకచేతఁ బట్టి నీ
వీఁదెద వొంటిచేత - సుడియెత్తుల నీదిని కేవుఁ జూడమి॥ 114

చ॥ మెదలుచునున్న వీ మనసు మీఁకి - నిరున్ గనుకఁది పుట్టెఁ దా
పద, లవి దీర్ప నాపడినపాల్లు, శుభమ్మంబు గూడ నేటికి
న్నది యిటులయ్యె, నాతపము ల్బట్టి, లోకముగిన్న బిడ్డవై
యెదుగుము, శాగ్రడి! భానుని బియ్యపుము హైందవ భూతపంబులన్॥

ఉ॥ వచ్చినవాఁడు భానుఁ, దొకనైపునఁ గుస్తుక బుత్తెంచు నా
పచ్చి కసాయి నీ వెఱుంగవా? భవదగ్గర నట్లుసేసె, నా
చిచ్చెదఁబాయ కింతలు కృశించితి; నీ శరళాశ్రుపూర మీ
వెచ్చని యూర్పు నీ కనులవేరిల మెలంగుము భానుసన్నిధిన్॥ 115

ఉ॥ నాకును నీకుఁ జిచ్చు మదినాటియుఁ దీఱక, హైందవ ప్రజా
లోకము నాఁచి వేఁచు కుటిలున్ దఱియన్ జనుచుంటి, వో కుమా
రా! కసిగాటు నేమటకు, మన్నకొనర్చిన సూడు దీర్చు, మా
చీకటికోనలో నెవనిచేతులు మించునో! కన్నువిచ్చుమీ!॥ 117

చ॥ అడుగడుగున్ బ్రమాదకరమా నొక మొగ్గరమందుఁ జొచ్చి, వే
పడగల పాముతోఁ జెలిమివట్టఁగ నెట్టన దూఁకుచుంటి, వీ
యెడ నినుఁ - గాళియాహి శిరమెక్కుచుఁ దాండవమాడు బాలకృ
ష్ణుడ - వనుకొందు, నాకును యశోదతపంబు ఫలించుఁ గావుతన్॥

ఉ॥ బాలుడ వొచు గోహనన పాపము నాపిననాడు - సాహసో
త్తాలుడ వొచుఁ దోరణమొదల్ గడముల్ గొనునాడు - ప్రౌఢ వా
చాలుడ వొచుఁ దండిఁ జెఱసాలకుఁ బాపిననాడు - నీకుఁ దాం
బూలములో సుధాంశమయి పొల్చు నదృష్టము నేడు తోడగున్॥

మ॥ అరిసేనా హృదయాంతరాళములు మ్రోయన్ దార హుంకార భీ
కరమా సింగము నెక్కి, యష్టభుజముల్ ఖడ్గాది శస్త్రంబులన్
దరళింపన్, రణమందు నీ మునుమువెంటన్ గోల్తలన్ జేయు శాం
కరి యవ్యాజ కటాక్షముల్ కవచరక్షా దీక్ష ని న్నోముతన్॥ 120

మ॥ తనయా! పచ్చనిపైరు, లందు శిశుసంతానంబుతో నాడు పా
వన గోమాతలు, వానిసేవ ఘనుతా బ్రహ్మణ్య, లవ్వారు నే
ర్చిన మంత్రంబులు, వానిదైవతములున్ జేయెత్తి నిలెవ్వు దీ
వనపూలన్ గురియింతుగాక తమకుం బ్రాపైన నీ యశాదలన్॥ 121

మ॥ అసిధారా వ్రత మూని, తెంపు కుదురౌ నాత్మోపహారంబునన్
బసుపుం గుంకుముఁ గానకవెట్టి ప్రణయబ్రహ్మం బుపాసించుచున్
బసిపాపన్ నినుఁ బెంచి, నీవలన విశ్వక్షేమమున్ గోరు తా
పసి నే నైతినయేని నాతలఁపుఁజేవల్ తండ్రి' ని న్నోముతన్॥ 122

తే॥ కిలదు నా యంగరక్ష నీ నిలుపునిండి
 భయములే - దింక సీయన్నపగ నడంచి
 మరలిరమ్ము, కుమార! యీ మన లలాట
 కుంకుమాంకము నీ గెల్పుఁగునవ యశాత!"॥ 12

చ॥ అని నిభృతాత్మయై యభయహస్తములన్ దనమస్త మంటి దీ
 వన లిడు శీజియఁ గని శివప్రభుఁ డున్నమి తాననాబ్జుడై
 “జనని! మహాప్రసాద మిది, సర్వజగ ద్విజయగబుఁ గందు నీ
 యనుమతి, నెమ్మి నుండు” మనియాడి, సతుండయి తల్లి వీడ్కొనె॥

మ॥ తరవారిన్ గొని యంగరక్షకుఁడుగాఁ దానా యేతేర, ని
 బృరహా పూనిక- నగళ్ళు దాటుచు బహిష్కారమునన్ డాసి, “మీ
 రయదెం, డే మిదె వచ్చుచుంటి” మని యాహ్వానముఁ బుట్టెంచె స
 త్వరభంగిన్ శివరాజు ఖానునకు, నాతం యిట్టి మిన్నందుచున్॥ 125

మ॥ పదునేనూఱులు స హిణుల్ గొలువగాఁ బైనంబు సాగించె, న
 య్యదనన్ డగ్గటి గోపినాథుఁ డిటు కార్యాకార్యముల్ వలె “నా
 ప్పిదమే ఖానుమహాప్రభూ! తమ రిటుల్ నేంచేయ? నీసైన్యసం
 పద లీదందడిఁ జూచి యాతఁడు వెఱన్ బాటించి రా నేర్చునే?”॥ 126

చ॥ వల, దతఁ డెట్లుకోరె నటు నైపునఁ గార్యము దీర్చికొంద, మీ
 బలఁగము నింద నిల్పి, యొకపల్లకితోఁ బయసంబు గిండు, బ
 యలు మనయంద నుందుచు, మహాబలుఁ డొక్కఁ డెవ్వఁడునుగను, మీ
 బలము పదాఱువేల బలవంతులకుం దర - మింత చాలదే?”॥ 127

చ॥ అన విని ఖానుఁ డుబ్బి, యిదియశానని తా సరస్థులుదూరము
 దునఁ దనసేన నిల్పి, పటుదోర్బల గర్వితుఁ డొట నెట్టి సా
 ధనముల నెట్టి రక్షణవిధంబులనైనఁ దలంప, కొక్క-
 ల్లని యుడుపుం ధరించి పదిలంబగు పల్లకిపాను పెక్కినన్॥ 128

ఉ॥ 'సయ్యదుబందు' నాఁగఁ బటుసత్త్వఁడు ఖానుని యంగరక్షకుం
డొయ్యఁ గటారిజంటఁ గొని యుక్కున వెనొకనె, గోపినాథుఁడు
నెయ్యముఁ జూపి పెంటఁజనె, నేరని గుట్టల నెక్కి బోయలున్
డయ్యచు మండపంబునికటంబుఁ బల్లకి నిల్పి రూర్పుచున్॥ 129

చ॥ అనుచరు లండ రా నడిచి యబ్జులుఖాను నవీన మండపం
బును గని, దాని వైభవసమున్నతికిన్ గమనీయ శిల్ప శో
భనతకు విస్మయంపడి, శివప్రభుఁ డచ్చట రామికిన్ మనం
బున వెఱఁగంది, యావివరముల్ వినఁ బంతును బల్కరించినన్॥ 130

శా॥ గోపీనాథుఁడు ఖానుగారిమది సొకొంచంబు వాయంగ నా
యా పల్కుల్ పచరించి, కోట దిగువాఁడై బంటువెన, గాట పా
జీపుత్రిం డరుదెంచుచుండ "నదె వచ్చెన్ జూడు" డొచ్చన్, ద
ద్రూపంబుగని ఖాను లేడిఁగను శార్దూలంబుగా నుబ్బుచున్॥

స॥ తనుఁ గని భీతిచెందిన విధంబు నడించు శివప్రభుగ్ గనుం
గొని పయిమాటగా "నితఁడు కోపము తాపములేని మఱచివాఁ"
డని, "యొక మన్నెతేడయిన సద్భుత వైభవమకార మండపం"
బని, "యెటుగూర్చె నీవిభవ" మగచని నాలుకతీపు సూపుచున్॥ 132

స॥ "భయపడినాఁడు పాప! మిటువచ్చిన నేమగునో యటంచు సంత
శయపడినాఁడు, గుండె దిగఁజు నితఁ డెటు దేశ మెల్లెడన్
బయికొనినాఁడో! నీ వరిగి నమ్మగ మిచ్చుచు నిగదుఁజేరఁగాఁ
గయికొనిరమ్మ చూత" మనఁగా నుది నవ్వుచు గోపినాథుఁడు॥

స॥ "అవును, మహాప్రభూ! యతని కంతటిసంపద లున్న, వైన నే
మవు? దమచేతిలోఁ బడుఁగదా యవి యిప్పుడ? మీరు మెల్లఁగా
శివపతి యిందురా ననువుసేయుఁడు, మీభటు మిమ్ముఁ జూచి ని
క్కువముగ భీతుడయ్యె, బెనుకొంకున నియ్యెడ రాఁదలంకెడు॥

తే॥ అంగరక్షకు నెడముగా నంపి, మీరు

శస్త్రపాణులై యుండుఁ డిచ్చట, నతండు

నట్ల రాఁ గూర్తు” నన, ఖానుఁ డనుమతించె,

శివుని వినిచి, గోపీనాథుఁ డవలఁ జనియె॥

135

ఉ॥ పంతు వచించినట్ల తన పార్శ్వచరుణ్ విడి, ఖాను మండపా

భ్యంతరమందు నుండె, శివుఁ డవ్విధమే తన యంగరక్షకుణ్

శాంతమునందునన్ నిలిపి ద్వారము డాయఁగఁబోయె, ఖానుఁడున్

వితగఁ బేర్చి యోర్చిఁ గనిపించి, యెదుర్కొని కేలుముట్టుచున్॥

మ॥ “శివరాజా! దయసేయు, మేల జడుపుం జింతింపఁగా? గ్రొత్తవా

రెవరున్నా, రొకయింటివారమగదా? యెన్నాళ్లకున్ గల్గె ని

ట్టి విశేషం!” బని కౌఁగిలించె, శివుఁ డట్లే మారు గావించె, నా

కవుఁగింటన్ జని రొండు రెం డడుగు లేకగ్రీవులై యిర్వరున్॥ 137

తే॥ “అదను దప్పిన విడిపోవు” నంచు నొక్కఁ,

“డనువు దప్పినఁ జెడిపోవు” నంచునొకఁడు,

నమ్మికలు లేని బాహుబంధములఁ దవిలి

నడిచి - రెవఁడు ముం దెట్లు పైఁబడునో యనుచు॥ 138

మ॥ శ్రీ బిగువా సందిట నొక్క, గొంతు నెడచే బిట్టనాడి, ఖానుం డదా

టుగ వాలున్ గొని వ్రేయఁగా, శివవిభుండున్ మోస మా టెంచి, బ

ల్గు పూనికన్ జెమకించి పట్టుబిగి వాయన్ దూసి, డాకేలున్

మొగచాటా పులిగోళ్ల ఖానుచుదరంబున్ డీల్చె నుగ్రాకృతిన్॥ 139

§ Suddenly Afzal tightened his clasp and held Shivar's neck in his left arm with an iron grip, while with his right hand he drew his long straight - bladed dagger and struck at the side of Shiva

|| 'మోసము మోస' మంచుచి ముట్టించు, వ్రేలెడు వ్రేపు లొక్కచే
 నోసర నొత్తి, వాలుగొని యుద్ధతి ఖాను శివాజియాఁదలన్
 వ్రేసె, శిరస్త్ర ముంట నొదవె నటు కించుక గోదుమంత, పే
 శీసున హుంకరించి శివుఁ డీవడిలోఁ బిడిబాకు నెత్తుచున్ || 140

|| "ఓయీ! పాపనరాధమా! కుటిల మామోపాయములన్ని, మై
 త్రియోగంబున మృత్యువున్ బిలిచి రక్తి నాట్య మాడింతువో?
 నీయాటల్ మొనకట్టునే యిచట? గుండెల్ గండలున్ రాల్చి నీ
 యాయుర్దీపము నార్తు నీకెవఁడు తోడై వచ్చినన్ వచ్చెదన్ || 141

|| ‡ హిందూదేవ్యముఁ ద్రావి తోవనెచటన్ హింసింతువో గో సతీ
 బృందం? బీష్వర విగ్రహాలయము లుర్విన్ గూల్తువో? ప్రేమ్మివో?
 పందా! దైవము దిక్కులేనిదనుచున్ - బాషాణముల్ పలక వం
 చుం దీండ్రింతో? శివుఁడు నిన్నుఁ గడతేర్చున్ గాక సోఁ - కోర్పునే? ||

|| షాజీరాజున కెక్క సేసి చెఱలో సగ్గించి, మాయన్న సా
 భాజీరాజును యొగ గొలువ ననిన్ మగ్గించి, గర్వించి నేఁ
 డాజిన్ నా కెదురైతి, వింక నడుగే నట్టిట్టుఁ బోనియ, మూ
 ఢా! బాల్కా! నిలు" ము చదల్చి, పిడిబా కంకించి జంకింపుచున్ ||

|| జందెపువ్రేటునన్ జొనిసి, సవ్యభుజంబుననుండి కుక్షికిన్
 గ్గిందుగ దూయాఁగాఁ దిగిచి, వ్రేపులు నెత్తురుఁ బాఱఁ జేల్చె శ
 త్రిందముఁజొ శివప్రభుఁడొ, రోజుచు ఖాను గతాసుఁడయ్యె, నీ
 సందడి నింతలో నెఱిగి సయ్యదుబందు కృపాణపాణియై || 144

↓ A brave exploit was it (indeed) to destroy stone
 buildings and to break mute images that could not offer thee
 any resistancel Dost thou know that if thou hadst not
 committed these barbarities, I would never resolve to seek
 thee. thou wilt pay with thy life for what thou hast done
 P 17. "Life of the celebrated Sevagy" by Cosme-da-Guarda

మ॥ శివరాజు వడిఁ దాఁకె, నాతఁడును గొఱ్ఱేయంబు సారించి యు
ద్ధవిడిఁ వానిఁ దెమల్చె, నీతెఱపిలోఁ దానాజి యేతెంచి ఖ
డ్గ విహారంబుల వానిపై కుఱికి, యుగ్ర స్ఫోటనాటోపుఁజ్జె
యవియంగా నెదఁ గ్రుచ్చి దొమ్మిఁగొని సయ్యద్బందుఁ గూల్చెఁధరఁ
డి॥ ఈ నడుమంతరంబు గొని యేపునఁ బల్లకిమోయుబోయ లా
ఖానుశవంబు నెత్తి శిబికఁగొని పోవుచునుండ, మార్గర
త్నా నియతుల్ శివప్రభునిసైనికు లా చనువారి నొంపుచున్
ఖానుశిరంబుఁ గోసికొని గ్రక్కున నేగిరి కోటమీఁదికిన్॥ 14

మ॥ పటు దర్పోద్ధతు ఖానుఁ దాఁకి శివభూపాలుండు పోరాఁపపెం
పట దుర్గమ్ముననుండి కన్గొని ఘనుం డబ్బాజిసోన్దేవుఁ డం
తటిలో శృంగములన్ పిరంగుల జయధ్వానంబు మ్రోయించె, ను
ద్భటులై శత్రుబలంబుపైఁ బడిరి నేతాజీముల్ యూధపుల్॥ 14

ఉ॥ కొండలు లోయలున్ గుహలు గుట్టలు పుట్టలు చెట్లు లీ చమూ
తండము నీనెనో యనువిధంబునఁ - జీమలపుట్ట వ్రీలిన
ట్లుండిన-చోటుచుండియె రయోల్బణమై శివరాజుసైన్యము
ద్దండత రేగి, శాత్రువ వితానముఁగూలిచెఁ గుప్పకూరగన్॥ 14

ఉ॥ సంధి ఘటిల్లెనంచుఁ దమ సాధన వాహన శస్త్రపాళికిన్
బంధములూడ్చి, నిబ్బరమువట్టిన యావనసేన సర్వతో
బంధముగాఁ బయింబడు శివప్రభుసేనకు లోగి, కార్య మూ
కాంధత వీగి, రావడి భయంపడి చేడ్పడెఁ దాటుమాటుగన్॥ 14

తే॥ నడుమచున్న పదేనువందల తురంగ
బలముపైఁ బడి నేతాజిపాలకరుఁగు
కత్తి కెదురైన ముక్కముక్కలుగ నఱికి
పలుచఁబడఁజేసె నాహవతలము నెల్ల॥

* శివపతి యింతయుఁ దెలిసి సేనల కీగతి నాజ్ఞచేసి “నా
హవమునఁ బొలువాని, శరణాగతు, శస్త్రమువీశువాని వె
న్నలి వధింపరా, దకరుణంబుగ నెత్తురు వాఱరాదు, వా
రి వివిధ సాధనంబుల హరింపుచు, నూరక సాగనంపుఁడీ!”॥

151

మావనసేన లా శివమహాప్రభు నాజ్ఞ యెఱింగి, పోరఁగాఁ
జేవ యొకింతలేక, యనిసేసిన లాభములే దటంచు, నా
నావిధ వస్తు వాహన ధనంబుల నప్పనసేసి, వీటికిఁ
భోవ ననుజ్ఞవేడ శివభూపతి వారి ననుగ్రహించుచున్॥

152

తే॥ * “ఇష్ట యుండిన మముఁ డీరుఁ డెవ్వరైన”
నని పిలిచి యొప్పుకొనువారి కభయ మిచ్చి,
తరలువారికి వావళి దాఁటు దాఁకఁ

ద్రోవఁ జూపింప భటులను గోడుపనిచె॥

153

ఆలము దీతఁ, జేరె జయ, మర్వడియేర్గులు వేయియొంటెలున్
నాలుగువేల గుఱ్ఱము లనంతములైన పిరంగు లెడబు
డ్డోలి నమేయవిత్తము రణోచితవస్తువు లిట్లు లాభ ము
ద్వేలము గొంచు రా జరుగుదెంచె బ్రతాపగడమ్ముఁ జీరఁగన్॥

154

* విజయోత్సవము — తృతీయదండయాత్రా ప్రయాణము

పురవీధుల్ విజయోత్సవధ్వనులతోఁ బొంగార నూరేగి, త
త్పరుడై దేవి భవాని పూజ లొసరింపన్ జేసి, రక్తంపు జా
లరుదౌ ఖాచుశిరం బుదాత్త బలిగా నర్పించి, భక్తున్నతాం
తరుడై శల్లినిఁ జూడనేగి చరణద్వంద్వంబుపై వ్రాలినన్॥

155

‘శస్త్రంబులు మనకప్పగించి శరణుచొచ్చిన శత్రుపైనికులఁ జంపక రక్షింపవలయును,
చశ్యముగా రక్తపాశము చేయవలదు” అని శివాజి వార్తనంపి వారికి నభయ
మిచ్చి ..తనయొద్ద నుండుట కొప్పుకొనిన వాండ్రకుఁ దగిన పనులనిచ్చి యితరులను
వారి దేశంబులకు బంపెను పుట 102 కే వి లక్ష్మణరావు, ఎం ఏ.

తే॥ నెమ్మదినిఁ బొంగు నానంద నిర్ఘ్నరంబు
కనుల నిండాఁరి తెప్పలఁ దొనఁకులాడ
జీజియా పుత్రుఁ గౌఁగిటఁ జేర్చుకొనుచు
సహజ వాత్సల్య శీతలాక్షరము లుఱిసె॥

151

ఉ॥ “గండము దాఁటి నేటికి సుఖంబున వచ్చితివే కుమార! పూ
జ్యండగు నన్నఁ జంపు ననయున్ గొనుచున్ బగఁదీర్చికొంటి! నీ
యండన యుండి యేలొక్క నెఁగదయ్య భవాని! మదీయ పుణ్యముల్
పండె! జిరాయు రున్నతుల వర్ధిలు మేందు జయంబుగాంచుచున్”॥

మ॥ అని దీవింపుచు, దృష్టిదోష పరిహారాచారముల్ దైవతా
ర్చనలున్ దానము లెన్నియే సలిపె జీజాబాయి, కి ర్తవ్యతా
ఘనుఁడౌచున్ శివరాజు తల్లెసెలవున్ గైకొంచు నాస్థానమం
గునఁ గొల్వై విజయోత్సవంబు నెఱపెన్ దోరంబులౌ కాన్కలన్#

సీ॥ రణమునం దమితశౌర్యముఁ జూపినట్టి యో
ధులకు భూషాంబరాదుల నొసంగి,

గండపెండేరముల్ కంకణ గ్రీవేయ

కవచ ఖడ్గాదులఁ గానకలిచ్చి,

బవరంబులో గాయపడినవారల నొష

ధోపచారంబుల నూర్చి తేర్చి,

మృతులైనయోధుల సుతుల కుద్యోగంబు

సతుల కశాశనభృలి నొసంగి,

తే॥ † సత్యపరత గోపీనాథు సత్కరించి

నెమ్మి ‘హివరే’ పురమ్ము దాని మొసంగి,

యాజి దుర్జయుఁడైన తానాజగళిము

లలిత మా క్తి కిమాల నలంకరించె॥

159

† On Pantoji Gopinath he bestowed the village of Hivare

॥ ఎద నెమ్మిన్ గొని రంద, అష్టాకభటుం డేతెంచి, “నుల్తాను సే
సదవీయంబుగ దాటిపోయె, మన సేనానేత ఖాండోజి యి
య్యదనన్ లంచముఁగొంచు వంచనకు లోనై చోరమార్గంబునన్
గదియన్ ఖానుకుటుంబమున్ గొని తొలంగన్ దీసెఁ గర్హాడకున్”॥

॥ అని వినిపింపఁగా శివమహాప్రభుఁ డాగ్రహమొది “వింటిరే
మన సరదారువర్తనము? మా కొకమోస మగౌరవంబుచున్ —
దన కొకలాభమున్ దలఁచి, ‘దక్కిన శత్రుకుటుంబమైన మ
న్ననఁ గని పంపినాఁ’ డను సునమ్మగు కీర్తికిఁ బాపె మమ్ములన్”॥

॥ అతని క్షమింపఁగూడదు, దురాత్ముఁ డతండుచు సేవ్య సేవక
స్థితి కొకదారి చూపవలె, “యఁగల్గి మదుద్యమంబునం
దతుకులువోవు నిట్టి కుటిలాశయు లుండఁగరాదు, శస్త్రస
మితమగు రాజనీతి యరి మిత్ర భిదన్ గొన దిట్టిపట్టులన్”॥ 162

॥ కావున వాని నెందయునఁ గొని యవశ్యము పట్టి క్రూరశి
క్షావిధిఁ జంపుఁ, డీగెలుపుసంబర మూరక తీఱఁగూడ, దు
చ్చావచ సైన్యముల్ గొని బిజాపురరాజ్యమునెల్ల లోఁగొనన్
గావలె, లొంగిసప్పుడె తెగం గొనఁగావలె శత్రువర్గమున్”॥ 163

॥ రే పుదయంబునన్ వెలువరింపుఁగు సేనల, దుర్గరక్షణ
వ్యాపుతిఁ గొంద టింద నిలువై, సరదారులు గొంద తాహవో
ద్దీపితు లేగుదెండు, వెనుదీయక పశ్చిమవార్ధినుండి బీ
జాపురిదాక రాజ్యము విశాలము సేయఁగఁ బై కొనన్వలెన్”॥ 164

॥ ఖండోజీ కాకడేయను నొక మరాట సరదారుడు ద్రవ్యలాభముచేత
కృపులకు పశుఁడై, శివాజికిఁదెలియకుండ అఫజుల్ ఖానుని భార్యా పుత్రాదులను
ఁగత్రోవలఁ దీసుకొనిపోయి సుగత్తిశముగా కర్హాడలోఁ జేర్చెను ఈసమాచారము
వాఙ్గిఁ దెలిసినతోడనే వానినిఁబిలిపించి శిరశ్చేదముచేయించెను.

పుట 108 “శ్రీశివాజిచరిత్రము” క వి లక్షణరావు.

మ॥ అని శాసింపుచుఁ గొల్వవీడి శివరా జా వేకువన్ సర్వసా
ధనముల్ తోడుగ సైన్యముల్ నడిపి, లొల్త జింజిరా గెల్వఁగా
ననుచున్ బైనముదీర్చి, మార్గమునఁ 'బన్వాళా' మహాదుర్గమున్
గని, దానిన్ గొనఁగాఁ దలంచి నలుప్రక్కల్ ముట్టె నాదుర్గమున్॥

తే॥ భీతుఁ డగుచు 'రుస్తుంబమన్' పేరి దుర్గ
నాథుఁ డర్పించె దాని, ధనమ్ముఁ గొంత
బహుమతి యొసంగి యవ్వానిఁ బంపి, శివుఁడు
నాయకునిఁ జేసె నచటనన్ణాజిదత్తు॥

166

సీ॥ పదపడి శివరాజు పాఠ్రింతమందలి 'పావ
నగడంబు' మఱి 'వసంతగడ' మాది
బహుదుర్గముల గెల్చి, పాఠ్రిభవంబున నందుఁ
గప్పముల్ గొప్పకానకలను గొనుచు,
గ్రిందఁ బైనను సహ్యగిరి నంటుకొన్న 'రాం
గణ' 'భేలనాది' దుర్గముల గెలిచి
భేలనాగడము 'విశాలగడం' బు

వెలయించి దానిపై బలఁగ ముంచె॥

తే॥ నింత యెఱిగి 'కొలాపూరు' పాఠ్రింత రక్ష
కుండు 'రుస్తుముఖానుఁ' డుద్గొడధాటి
మాఱుకొని, వానిబలముఁ దార్మాఱుసేసి
తఱిమెఁ గృష్ణాతరంగిణి దాఁటిపోవ॥

167

చ॥ తఱుముచు నిట్లు బీజపురి దాపుగొనన్ బెను దండయాత్రలన్
బఱచి, మరల్చి సైన్యములఁ బశ్చిమవార్ధి తటంబుదాక వె
న్నఱిమి, 'దభోళు' 'రాజపుర' మాది జయించి, యఖండలక్ష్మి కొ
ప్పెరలకొలదిగాఁ బనిచెఁ బెంపున రాజగడంబు సేరఁగన్॥

168

శివాజీ పైకి బిజాపురివారి మూడునైపుల మొగ్గరము. ❦

చ॥ శివపతి దండయాత్ర సవిశేషముగా వినుచు బిజాపురీ
ధవుడు వితాకుఁ జెంది, పరితాపముతోడి పరాధవ కృథా
దవదహనంబునఁ మఱిగి, తత్పరిహారము సేసిగాక గో
దవు కసిఁబెంచి నిండుకొలునై సరదారులఁ జూచి యిట్లనె॥ 169

మ॥ “వినుచున్నారగదా! శివాజి మననై విక్రాంతుడై దుర్గముల్
గొనుచున్నాడని, వానియేపు నణఁపఁ గొండగత సగ్గారు న
ట్లనుపఁ గాలికిఁ దూలిపోయె, నవురౌరా ఖారుఁ వట్లనె” నే
మన నేమున్నది - సింగము దునిమెఁగాదా నేను సారంగముల్॥

తే॥ రాచకొలు వొక్కటియ గాదు రాజ్యమెల్ల -

జంటిబిడ్డయు - రాణివాసంబుగూడ

ఖానుమరణాబువిని, పరాధీన హృదయ

దీనముఖముల నివ్వెఁ దేలిపోయె॥

171

చ॥ ఇది సమయంబుగాఁ దలఁచి యేఁజ్జెఱఁ బైకొనుచుండె నాతఁ, డి

య్యదనున టిచ్చవోయి మన మట్టిగు చూచినచో నితోధికా

భ్యుదిత బలంబునఁ బలిసి యుప్పైన మీఁలు నతఁడు, నేటికిఁ

గొడుకని భామినీప్రభుతకు మనుపట్టిన సేగి యొప్పునే॥ 172

ఉ॥ కావున నెట్టి దుష్కరముఁగాని ఘోరిమ తలాపుతో నహం

భావము కన్నుగప్పిన శివప్రభు నొగపక తప్ప, గొడుకై

లా వొసఁగూర్చ నాదగు బలమ్ము ధమ్ము సమస్తమునఁ బ్రతి

జ్ఞా విధి నొడ్డికొందు, బలశాలులు మీ రొకఁడెంపు నేయుఁడి॥ 173

ఉ॥ పట్టినపట్టు మించి బలవంతముగాఁ దెగి గోరునప్పు వాఁ

డట్టిటు బాఱఁగూడ, దడియాసల నేమఱఁగూడ, దింతలోఁ

గుట్టినతేలుగా జణిగి గోడల కెక్కిఁగూడ దివ్యటీఁ

బట్టి సడించిగాక విడువఁ జన - దీగతి ముట్టఁగావలె॥

174

తే॥ దీని కురవైన వెరవు సంధింపుఁ, డెవరు
ప్రతిని గొందురో లెం” డని పలుక, నంద
ఱొండొరుమొగంబులన్ గనుచుండి, రంత
ననువున మురారిజగదేవుఁ డనియె నిట్లు॥

175

మ॥ “లమ రన్న ట్లతఁ డొక్కయెత్తుగడపై దండెత్తుచున్నాఁడు, దు
ర్దమ సైన్యంబులు పెక్కు లున్న, వెచటన్ ధైర్యంబు తంత్రంబు వి
క్రమమున్ జూపుచు నోహటింపని కడంకన్ దూఱు నవ్వానిపైఁ
దమి నొక్కం డెవఁడైన మార్కొను టనర్థం బంచు భావించెదన్॥

తే॥ అంత నెఱజోదు మనఘానుఁ డట్టులవుట
నంతకంతకు నతఁడు దుర్దాంతుఁడగుట
నొంటిమొగమున నతని మార్కొంట దగమిఁ
దలఁచుచున్నాడు మన సరదారులెల్ల॥

177

ఉ॥ నాలుగుమూలలన్ గవిసి, నల్లురుగా మొనకట్టి, మత్తశుం
డాలములట్లు దాకి, కపటంబున బెబ్బులులట్లు దూకి, తం
త్రాలకుఁ జొచ్చి, తాకు నసిధారలకున్ దలలిచ్చి, పెచ్చు గ
గ్గో లొనరింపకున్నఁ గుసిగుంపులఱంపుల కాతఁ డొగ్గునే?॥

178

సీ॥ అనుకూల మిపు డొండు విచుడు, డిల్లీసేన
లరుదెంచె నతనిపై కనుట వింటి,
మొకట నయ్యవి గోరు, నొకవైపు కవియింత
మబిసీనియా జింజిరాధిపతినిఁ,
బగఁ గొన్నవాఁడు శావంతు ‘వాడీ’ నేత
యతని రేపుద మొక్కయండఁ దవుల,
మనము స్వయమ్ముగా మార్కొని బలముతోఁ
దఱుములాడుద మొక్కదండగొనుచు,

తే॥ నందుఁ గర్నూల్ సుబేదారుఁడగు జోహారు

సేన కథినాథుఁగాఁ బంపుసేయు నెడలఁ

జుట్టుకొన్న దవాగ్నిలో స్రుక్కిపోవు

హరిణ యూధమై శివబలం బణఁగిపోవు”॥

179

చ॥ అనుచు మురారి వల్క, నిది యశా నని రచ్చటి కొల్వరి, వాలా

తనివెర విచ్చమెచ్చి సులతా నల వారలఁ బిల్వఁబంచి, యెం

చిన తమనిర్ణయంబును వచించి, జయించినమీఁదఁ గల్గు మే

శ్లనువునఁ జూపి, కావలయునట్లు ధనంబు బలం బొసంగుచున్॥ 180

తే॥ వేఱువేఱ మార్కొని శివవిభుని గెల్వ

బలియు శావంతు జింజరాపతినిఁగూడ

నంపకమువెట్టి, సిద్ధిజోహారుఁ డనెడు

వీరుఁ గర్నూల్ సుబేదారుఁ బిలువనంపి॥

181

మ॥ పదియున్నాలుగువేల కాల్బలము, చేవల్ మీఱు తొరంగికుల్

పదివే, లేనుఁగు లుష్ట్రముల్ శకటముల్ శస్త్రాస్త్రముల్ పెక్కు లే

చి దిటంబౌ నొకసేనఁ గూర్చి, పతిగా సిద్ధిజోహారున్ బొన

ర్చి, “దురాధర్షు శివప్రభున్ గెలిచి వాసిన్ గూర్పు” మం చాడుచున్॥

తే॥ అతనిబలమును దొంటి కార్యములఁ బొగడి,

తగ ‘సలాబతుఖాన్’ బిరుదంబు నిచ్చి,

ధూర్తు నబ్జులుఖాన్ పుత్రుఁ దో డొసంగి,

సత్కరింపుచు నందఱ సాగనంపె॥

183

ఉ॥ పంతముబట్టి ముట్టి, తమప్రాంతములన్ బలఁగంబుఁ దోలి, శా

వంతుఁడు జింజరాపతీయు వైరుల మార్కొని, రా బిజాపురీ

కాంతుని సైన్యముల్ చనె నెకాయకి, నబ్జులుఖానుపుత్రుఁ డ

త్యంతము రేఁగి తండ్రిపగ నార్పుటకై చనె వానివెంబడిన్॥ 184

—♦ శివాజీ సన్నాహము - పన్నాళాగడముచుండి బయలుద్రొక్కుట ♦—

చ॥ కడు దిటమైన మొగ్గరముగట్టి నవా బిటు మూఁడుచోట్ల ము
ట్టడి యొనరింపఁగాఁ దివురుటన్ దనచారులచే నెఱింగి, ధీ
రుఁడు శివరాజు విక్రమనరుండు వివేకయుగంధరుండు నై
పుడిసిటఁ గార్యమున్ బిడుచుపోడిమి యోధులఁ జూచి యిట్లనెన్॥

చ॥ “అనుకొనినంతకంటె నరమై భరమై దుర మేగుదెంచె, దెం
పునఁ దన సర్వసార మొకపుక్కిట నూఁదె బిజాపురీంద్రుఁ, డీ
పెనఁకువ బొబ్బరించి జడిపించినఁ బోదు, పరాక్రమించి పం
బిన బలమూఁది పట్టుదలఁ బెంచి తెగించి జయింపఁగావలెన్॥ 186

చ॥ ఇది కడసారియెత్తుగడ, యిర్వుర కొక్కపరీక్ష, యిందునన్
గొదుకని లావుమై గెలుపుఁగొంటిమయే నిఁకమీఁద నెన్నఁడున్
బదరి బిజాపురంబు మనవైపునకున్ దలయెత్తఁజాల, దీ
కదన మమూల్యమంచు మొనకట్టిన నేల జయంబు తక్కిడున్॥ 187

ఉ॥ ఉండినయట్టులుండి పగయెత్తుమిదిన్ మనపైకి నిప్పుడే
దండు గదల్చినాఁ డదనుదప్పనివాఁ డపురంగజేబు, వాఁ
డండకువచ్చి ప్రాంతముల నాఁగిన నాఁగెడుఁగాక, తొల్త ను
ద్దండము నీ బిజాపురపుదండు నడంచుద మొక్కయెత్తునన్॥ 188

సీ॥ అబిసీనియా జింజిరాధిపు నెదిరి గె

ల్వఁగ రఘునాథబల్లాలువంతు,

‘వాడీ’ నియంత శావంతుఁ బంతమడంచి

తఱుమ బాజీఫసల్కరునివంతు,

మోగలుదండు నాపుచుఁ గొంకణమునెల్లఁ

గావ నబ్బాజసో నేవువంతు,

రాజధానియును దత్ప్రాంత దుర్గములెల్లఁ

బాలింపఁ బింగళేపంతువంతు,

తే॥ తగినబలఁగమ్ముఁ గొని మీరు తరలుఁ డిపుడ,
యరుల కెడమిక పోరి జయంబు గొనుఁడు,
స్వయముగా నేను దొడరి బిజాపురీశు
సేనల విజృంభణంబు భంజించివైతు”॥

89

మ॥ అని శాసింపుచు నందఱు బనిచి, యుద్ధాయత్త సైన్యంబుఁ దె
మ్మని నేతాజిచమూపతిఁ బనిచి, పన్నాళాగడంబందు వా
ని నిరీక్షించె శివప్రభుం, డతనియునిగ్గ బోల్చి బీజాపురీం
ద్రునిసేనాని హరాత్తుగా నుడిగొనె దుర్గంబు నలైవపులన్॥ 190

ఉ॥ కావలివెట్టి, నాలుగుమొగంబులఁ దల్పులు ముట్టి, యందు రాఁ
బోవఁగ దారిగట్టి, తగు భోజనవస్తులు బైటినుండిరాఁ
గా వెలిఁబెట్టి, దుర్గమునఁ గల్గుజనంబులఁ జిక్కువెట్టి, సే
నా విభుఁ డింక నెట్టులయినన్ నడికొటఁ బగుల్పనుండినన్॥ 191

సీ॥ ఇంతలో సైన్యసమేతుఁడై నేతాజి

యరుదెంచి యరుల వెన్నంటి తాఁకె,

బహిరంగముగఁ బోరె, గుహలు గుట్టలు చాటు

గొని పులివోలె గగ్గోలుపఱచె,

సంకులంబుగ దొమ్మిచఱచె, దూరమునుండి

పలుశరంబులు పిరంగులును గురిసె,

వెఱచినట్లుండి యేమఱచి పైఁబడె, రేల

నిర్దురమబ్బులో నిగిడిదూఁకె,

తే॥ యవనసేనల కందు ధాన్యములు గడ్డి

నీరము లభింపకుండఁ గంగారుగొలిపె,

నెంతపోరినఁ జెదరిపో కీసువెంచి

యవనసేనాని ముట్టడి నడఁచిపట్టె॥

192

ఉ॥ కోటకులోపలన్ దిటవుగొల్పి శివప్రభుఁ డన్య లెత్తు పో
రాట మడంపఁగా బురుజులంటిన సోరణగండ్లనుండియున్
మాటికిఁ గ్రాఁగునూనియలు మంఘపిరంగులగుండ్లు బాణముల్
పోటున గుప్పి, శత్రుబలమున్ దఱిమెన్ దరిఁ జేరకుండఁగన్॥ 193

తే॥ ఎంతపోదినఁ జెదరక యేపు సూపె
యవనసేనాని, శివభూపుఁ డద నెఱింగి
యాజి భరమాటఁ దలఁచి, యణ్ణజదత్తు -
శూరమాళి బాజీప్రభుఁ జూచి పలికె॥ 194

సీ॥ ‡ “పిఱువోక పోరుసల్పితి మింతదనుక, నే
తాజియు వెలుపలఁ దఱుముచుండె,
నైన లాభములేదు, యవనసేనాని ము
ట్టడి గట్టిపఱచి కోట గొన నుండె,
మనబలంబులు దూరముననుంట నీ యల్ప
సేనతో రిపుల భంజించు టరిది,
యిదిగాక దుర్గమియ్యది మొన్న లోఁబడి
దిటవొనర్పమియు సందియముఁ గూర్చు,
తే॥ మఱియు దుర్గరహస్యముల్ మనల మించి
వారె యెఱుఁగుదురౌట నపాయ, మింత
నిలువు నరయక నే నిందు నిలుచుటయును
దప్పిదమ యయ్యెననుచు లోఁ దడవికొందు॥ 195

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యము లే, దొకచిక్కు నేర్పునన్
గడపుట నీతి, దుర్గమిది గైకొనుఁగా కతఁ డిప్పు, రేపు మా
ర్పడ నిది గెల్వలేమె? పొరపాటు వెలార్పఁగ నేడు రాంగణా
గడమును జేర నెంత, మొనకట్టుచు వీరి జయింత మవ్వలన్॥ 196

‡ To sally out and give battle was impossible, for the

ఉ॥ చీమయు జాటకుండఁ బరిశీలనసేయుచునున్న వీరిఁ గ
 న్బ్రామి తొలంగరా దవుట, వారికి లోబడి దుర్గమిచ్చున
 ట్లేమెయినైన సంధి వెలయింపుచు నమ్మిక వుట్టఁబల్కి, వా
 రేమఱియుండువేళ నెలయించి తొలంగుట నేటి కొప్పగున్॥ 197

చ॥ మన మిటు తప్పికొన్న ననుమానముఁ జెందఁగవచ్చు - లంచమున్
 గొని వెడలించెనేమొ యనుకొంచుఁ - జమూపతిపై నవాబు, దీ
 ని నె జనులాడుకొన్న గమనించు నిజంబని, యిట్లు భేదముల్
 పెనఁచిన శత్రుపక్ష మది వీఁగిచనున్, మన తెంపు పెంపగున్”॥ 198

సీ॥ ‡ అని పల్కి, యుదయంబునంద సంధికిఁబోలు
 తెఱఁగెల్ల బోధించి, వెరవుసూపి
 పనిచె నణ్ణాజిదత్తు, నతండు వోయి జొ
 హారుతో సంధి మాటాడ, నతఁడు
 “సమ్మతించితి సంధి, స్వయముగా శివరాజు
 రావలె, మాయమర్మములు కూడ”
 వని చెప్పె, శివుఁడు నమ్మినయట్ల నటియించి,
 తన జాగరూకతల్ ఘనముసేసి,

తే॥ తగినసైన్యముతోఁ గోటదిగువ కేగి,
 యవనసేనానితో సంధి యనువదించి,
 “యొదవెఁ జీకటి యిపుడు, రే పుదయమంద
 కోట యర్పింతు” నని తనకొలుపు సేరె॥ 199

enemy far outnumbered the garrison. He had therefore, to contrive his escape by daring and stratagem. With this view he opened communications with the Sidi. First he consented to surrender the fort. By this time it was very dark and adjourned the conference for the night to be resumed the following morning. Page 185 N S Takakhav.

Rawlinson says, it was only an “apparent truce”

చ॥ శ్రీ కొఱతలు దీతెనంచు, దమకున్ శివభూపతి లోఁగెనంచు, నే
పలు నితఁ డింకఁ బోరఁగలఁడా యని, సంధి ఘటిల్లఁగా బిజా
పురపతిసేన వేడుకలు పొంపిరివో నిశఁ గొంతవుచ్చి, యా
తురతలు దీఱ మైమఱచి, తూఁగెఁ దమస్వినికొఁగిలింతలన్॥ 200

సీ॥ శ్రీ నిశ్శబ్ద మా యగ్ధనిశ లేచి శివరాజు
నలువైపుఁ గోటపైఁ గలియఁదిరిగి,
గాఢ నిద్రాముద్రఁ గదలికల్లేక పం
డిన సేనలున్నవైపునకుఁ జేరి,
కొంతసైన్యంబుతోఁ గోటఁ గాపాడఁగా
నణ్ణ జిదత్తున కాజ్ఞ వెట్టి,
బాజీప్రభుం డైదువందలసేనతోఁ
దన్ను వెన్నాడ నుత్తరువుసేసి,

తే॥ తాల్ల దిగవైచి, సైన్యముల్ దానుగూడ
వాని వెంటన చప్పుడుగానియట్లు
కోట దిగివచ్చి, రాంగణాకోటవైపు
బలము నడిపించె సాహసోల్బుఁడు శివుఁడు॥ 201

చ॥ ఇది యెటులో యెఱింగె శివుఁడేగినయంతటిలో మెంకువన్
గదిసి నవాబుసేన, తమకన్నులఁ బ్రామి శివాజి యేగుటన్
బదరుచు, నెట్టులే నతనిఁ బట్టకపోయిన మాట దక్కదం,
చద నిది యంచుఁ గొందఱు రయంబున నేగిరి శస్త్రపాణులై॥ 202

§ The sentinels relaxed their watch and for the first time after a long period of tension gave themselves to mirth and frolic . With the flower of his bravest Mavalis, Shivaji slipped down the fort walls and marched through the enemy's sentinel outposts Page 185 N S Takakhav

§ About midnight Shivaji and a body of chosen troops descended by a different path known as "Shivaji's Window " Page 168 Kincaid

తే॥ జవన తురగము లెక్కి గజంబులెక్కి

పరువులిడువారు - కాల్పడఁ బఱచువారు

ముందు వెనుకగా గుంపులై సందడించి

చనిరి, సులతాను సైనికుల్ సైన్యపతులు॥

203

చ॥ కడు వడిగా శివప్రభుఁడు గాఢతమంబునఁ గొండతో॥వ నె

క్కుడు దిగు డీదుచుండఁ దొలికొండపయిన్ రవి దోచె, రాంగణా

గడ మిఁక మూడుకోసు లనుగట్టునకున్ శివుఁ డేగి చూడఁ, గ

న్నడె వెనునైపు దగ్గఱగఁ బర్వులువాటుచు వచ్చు సైన్యముల్॥ 204

తే॥ అంత శివరాజు సమయజ్ఞుఁడౌచు, నింక

నాలసించిన నొక యపాయంబ యనుచుఁ,

జెంతనున్న బాజీప్రభుఁ జేరఁబిలిచి

యవనసైన్యముఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె॥

205

ఉ॥ “అల్లవిగో! బిజాపురపు యావనసేనలు గుంపుగుంపులై

పెల్లుగ వచ్చుచున్న - వొకపెట్టునఁ బైపడ, నిప్పు సైన్యముల్

గుల్లవడంగఁ గొండలును గుట్టలు నెక్కఁగనేల? నైరులే

తల్లడమంద నియ్యెడన తాకుద మొక్కట మోహరింపుచున్॥ 206

మ॥ నునుపై నిల్వినఁ బొల్చు పార్శ్వములురెండున్ గోటలట్లుండ, మ

ధ్య నెడం బించుకగల్గు లోయ యిది, యీద్వారంబు బంధించి ని

ల్చినచో యావనసేన లేవయిపునన్ జేరంగ రాజాల, వీ

మొనకున్ డాసినఁ గోసినైతము తలల్ పూబంతులై రాలఁగన్”॥

మ॥ అన బాజీప్రభుఁ డుత్సహించి యనె, “దేవా! నిక్క, మీ లోయదా

పునఁ దీండింపుచు నిల్చి శాత్రవబంబున్ జీల్పఁగావచ్చు, నీ

పనికై న న్నియమింపుఁ, డింతచనవున్ బ్రాపించినన్ వీడు తీ

ర్పని దేమున్నది? *రాంగణాగడముఁ జేరన్ బొండు నిశ్చింతులై॥

* N S Takakhav and J N Sarkar say that Shivan reached 'Vishalgad'

చ॥ ఒక శివరాజమౌళి యిట నుండకపోయిన నేము లేమె? త
త్ప్రకట మనోబలంబును బరాక్రమ మన్నిట వజ్రవర్షమై
సకలముఁ గావదే? యతఁడు సాకినయోధులు చిచ్చుమేసి కి
చ్చెకు మురుదూఁకుచున్ రిపులఁ జీల్పక ప్రేల్పక టిచ్చవోదురే?॥

మ॥ భవ దాఙ్గా పటుముష్టిబంధ నిపత ద్భ్రహ్మాస్త్రమో వజ్రమో
యపు బాజీ చనుదెంచునే యురక? సృత్య స్మృత్య జిహ్వ కరా
ళ వలశ్శక్తి విదారితారి తను కీలాలాభిషే కోదయ
ద్రవిబింబంబయి, రాంగణాగడముఁ జేరన్ వచ్చు మీవెంబడిన్॥ 210

తే॥ పావనం బిది 'పాండురపాణి' లోయ,
శూలపాణినై యిచటఁ గాచుకొనియుండి
వైరిశిరముల సోపానపంక్తిఁ గూర్చు,
నమవుఁ డొక మహాప్రభూ! యడుగులెత్తి' ॥ 211

చ॥ అనుటయు, విస్మయ స్మయ దపాంగకుండై మది యారవిప్పు మె
ప్పున శివరాజు వానిశిరమున్ గరముద్రిక నంటి "యోధుఁడా!
వినిచితి వొక్క యద్భుతనివేదిక, తెంపునమించు తేకువన్
దనరిన స్వామిభక్తి సదుదాహరణంబు గడించె నీయెడన్॥ 212

ఉ॥ హైహయరాజ వంశజున కర్హముగా వచియించినాఁడ, పు
త్సహముతోడి నీనుడి యుదారమ దైన, నొకండవైన ని
న్నాహనమందు శాత్రువుల కగ్రముసేసి తొలంగుటెట్లు, దు
ర్వాహముచుండి తప్పకొనకుండుటయె ట్లని యెంత - నైనను॥

ఉ॥ అంచిత వీరవిక్రమ విహార మహాకృతుడీక్ష నిన్ను నే
మించితి, సర్వసాధన సమీకృత సుస్థిర సుప్రయోగతో
దంచిత సిద్ధివై యవభృథంబున ర, మ్మిపు డేను ‡ గోటఁ బ్రా
పించినవార్త నీకు వినిపింతుఁ బిరంగియెలుంగు లెడిటన్॥ 214

‡ "నేను (శివాజీ) గోటమిఁదికిఁజేరఁగానే గుర్తుకొఱకు ఫిరంగిశబ్దము అయిదుసార్లు

తే॥ † రాంగణాగడ మేను జేరఁగనె తగిన
సైన్యముల నీకుఁ బంపుదు సాయపడఁగ,
ననువు గలుగుచో రిపుల వేఱాడి రమ్మ -
కాని వోఁ గొండలెక్కి నన్ గలిసికొమ్ము”॥ 215

తే॥ అచుచు నియమించి, యున్న సైన్యముల నిచ్చి
పరిమిత సహాయుడై శివప్రభుఁడు చనియె,
పిచ్చుకత్తుల మిసమిసల్ వెల్లివిరియ
యవనరాజ తురంగసైన్యములు డాసె॥ 216

— పదునైదువేల బిజాపూరుసేనతో బాహ్మప్రభుఁడు పోరుట —

ఉ॥ వేలకువేలుగా యవనవీరు లుదార కురార కుంతముల్
వాలును డాలుఁ గేలఁగొని వార్వములన్ బలపించి, విక్రమా
భీలతరాట్టహాసముల బిట్టుగఁ బైపడి - రభ్ర విభ్రమ
తొల ఘనాఘనంబు లనఁగా, నుఱుముల్ మెఱుపుల్ సెలంగఁగన్॥

ఉ॥ ‡ అప్రతిరోధమై యడరు యావనసైన్యము బిట్టదల్చి బా
హ్మప్రభుఁ డాత్మసేనలకుఁ జే విసరంగ, నుదాయుధాశుగ
క్షీప్రతర ప్రహారములఁ జిమ్ముమఁ గ్రమ్ముచు వార లేచి, ఘో
ర ప్రశనాబ్ధి మంధర ధరాధరమట్లు గలంచి రీసునన్॥ 218

ఉ॥ అందఱ కన్నిరూపులయి, యంతటఁ దా నగుచున్ బ్రభుండు మ
ధ్యందిన భానుఁడౌచు నిశితాసి తళ తళ లీన వైరులన్
గొందఱికాళ్ళు న్నటికి, కొందఱికుస్తుక లుత్తరించి, చే
యందని వోట నీఁటె యలుఁ గవ్వలికిన్ దెగఁగ్రమ్మె నిమ్ములన్॥ 219

చేయనగును ఆశ్చర్యముల వినినతోడనే నీవు సైనికులతో గుట్టలచాటునఁ గోటమీఁదికి
రావలసినది ” పుట 118 “శ్రీశివాజిచరిత్రము” కె వి లక్ష్మణరావు.

‡ The action at the Rangana Ghat has been compared
to the battle of Thermopylae Rawlinson.

శా॥ బాజీ శాతకృపాణ పాతిత శిరః పాదోరు వక్షస్కతన్
 వాజుల్ యోధులు చాపకట్టుగ ధరాభాగంబునన్ వ్రాల, న
 య్యాజ్ఞ రక్తనదుల్ కబంధగిరు లేపై నిండె, నవ్వానిలో
 బీజాపూర్విభు సైన్యముల్ సుడివడెన్ బెంపేది కంపించుచున్॥ 220

చ॥ అరి కరవాల శూల వివిధాహతులన్ నెఱిగింట్లు నిండి, మైఁ
 బురపురఁబొంగురక్తములఁ బూచినకింశుకమై ప్రభుండు తెం
 పొరయుచు హుంకరించి రిపుయూధము నావులమందచాడ్పునన్
 దఱుముచు వెంటనంటఁగ, యధాయధలై చనె శత్రుసైన్యముల్॥ 221

చ॥ మొన మొగవిచ్చి శత్రుబలముల్ వెనుదీయ, మరాటవీరు లే
 చిన కసి వారివెంటఁబడి చిందఱవందఱలాడి, రింతలోఁ
 గనుకని నా బిజాపురపుఁ గాల్బముల్ చనుదెంచె, నయ్యెడన్
 బెనఁకువ ఘోరమయ్యెఁ బ్రతివీర పరస్పర ఖడ్గఘట్టనన్॥ 222

ఉ॥ గుంపులుగుంపులై కదియఁగూడిన యావనసేన లొక్కదాఁ
 టింపున దూఁకుచున్ బ్రతిఘటించి కటారుల నొంచుచో, ననా
 కంపిత ధైర్యసార మెదుగన్ శివసైనికు లేచి, మేను లా
 సింపక ముందుకాలు వెనుసేయక పోరి రఖండచండిమన్॥ 223

చ॥ అడరిన దొమ్మిపోరున సహస్రములౌ యవనేంద్రుసేన లు
 క్కడరఁ బరాక్రమించి వివిధాయుధముల్ పరఁగించి నొంచు సం
 దడిఁబడి, బీరువోక రణతాండవ మాచుచు నల్పమాటఁ జే
 డ్పడి, శివరాజసేన సగపాలుగ మైకొనె వీరతల్పమున్॥ 224

మ॥ పలుచంబాటుచు టిచ్చవోవు బలమున్ బాటించి, కందోయిచా
 టలలో నిప్పులువాఱ మేను గరుపాఱన్ దూటి బాజీప్రభుం
 డలుకన్ వాలును డాలుఁ బూని పటు వీరావేశ దుర్దాంతుడై
 కలనన్ గోల్తలవెట్టి బిట్టడరె సాక్షా ద్వీరభద్రుండనన్॥ 225

సీ॥ కొఱవిదిప్రినయట్లు మెఱుఁగు లేచినయట్లు
 కరవాలు మిసమిసల్ గ్రమ్ముకొనఁగ,
 మునుమెత్తి రిపుమధ్యమును జీల్చి చొరఁబాటి
 నలువైపు సేనల నఱకులాడి -
 పెనుగాలి తాటిపండ్లను రాల్చుచందానఁ,
 గొడవండ్లఁ బైరులు గోసినట్లు,
 చెఱుకుగడల్ నిల్వ నఱికివై చెడరీతిఁ,
 జిగురాకు దూసిపోసిన విధానఁ -

తే॥ దలలు ప్రేవులు పాణి పాదములు కండ
 లింతలింతలు తునియలై, యిందునందఁ
 బ్రోవులై, రాసులై, రణభూమి మిత్తి
 వంటయిల్లనఁ బీచుఁగువెంట చేసె॥

226

ఉ॥ ఆతనివెంటఁ బార్శ్వచరులై చెలరేగి తదీయసైనికుల్
 శాత కృపాణ పాళిఁ బెలుచన్ బరఁగించి తెగించి శాత్రవ
 వ్రాతముఁ గూల్చి, రిక్కు బవరంబునఁ జిందఱరేఁగు వారి పెన్
 కోతల కోహటించి యడుగుల్ మగిడించె నరాతిసైన్యముల్॥

227

తే॥ మూఁడువందల సేనతో మోహరించి
 దశ సహస్ర పతాకినీ దర్ప మడచి,
 కనుమవాకిటఁ జొరనీక కాలుగట్టె
 సింహవిక్రముడైన బాడీప్రభుండు॥

228

ఉ॥ అక్కసు దీర్పఁగా నడరి యబ్జులుఖానుకుమారుఁ డంతలో
 నుక్కున సానఁదేఱు భటు లొక్కసహస్రము వెంటనంటిరా
 నక్కడఁ జేరె, వానికి సహాయతఁ జూపిరి సైన్యనాథు, లా
 దిక్కున గట్టిమొగ్గరము దీర్చి పయిబడి రంద టొక్కటన్॥

229

ఉ॥ అప్రతిమ ప్రతాపమున నందఱకున్ దలమీటి పోరి, బా
జీప్రభుఁ డాకటన్ దనివిఁజెందని సింగమవోలె రేగుచున్
స్వప్రతిపక్ష సైన్యము లపారములై చనుదేర, ముందు తీ
వ్ర ప్రధనంబు నెంచి పరివారముఁ గాంచి వచించె నీగతిన్॥ 230

ఉ॥ “వీరవరేణ్యులార! యరివీర విదారణ దారుణార్భటిన్
బారముముట్టఁగా నదనువచ్చె, నిదే యెదు రేగుదెంచుచు
న్నా రరు, లిందు వీరశయనంబుననుండియు వాలు దూయుచు
న్నారు స్వకీయు, లింతటి రణం బెదురయ్యును జాగుసేతురే?॥ 231

ఉ॥ తెండు, పరాక్రమించి విదళింపుఁడు వైరుల, మృత్యు తాండవో
ద్దండతఁ జిందులాడి, మిముఁ దాకినవాఁ డెవఁడైన నిల్వనన్
గండలు రాల్పుఁ, డెంతబలఁగం బిది గొఱ్ఱెలమందగాకి? మీ
యండన రెండుమార్లు దిటవానక పర్విడి యిప్పు డాగునే?॥ 232

చ॥ గడుసరియై శివప్రభుఁడు కట్టలుకన్ గుఱివెట్టి, రాంగణా
గడముననుండి శాత్రువుఁ గాల్చు పిరంగులగుండ్లు ప్రేలెనో -
పిడగులు రాలెనో యఁగ బెబ్బలిదాటున దూకి, మూకిలన్
బడలువడంగి ముట్టి పోగబట్టుఁడు, నే నిదే యిందు దూఁకెదన్”॥ 233

చ॥ అని కరవాలమెత్తి విలయకిరణార్భటి హుంకరించి చె
గున రిపుసేనపై దుమికె, గోల్పులులట్లు తదీయసైనికుల్
మునుమున వాని ముందుఁడి మూకఁ గకావికసల్పి, రిట్లు తా
కిన యిరువాగు రేగి కలఁగెన్ బ్రతికూల తరంగ భంగిమన్॥ 234

కు॥ యవనాధీశ్వరు వీరయోధు లభితో వ్యామర్ద దుగ్ధాంతులై
కవియన్ గ్రమ్మి, కురార కుంత పరిఘా ఖడ్గదులన్ గుమ్ముచున్
శివరాత్ననల నొక్కనిన్ బదుగురై చెండాడి, రయ్యాహవం
బవశీర్ణాంగ వమద్వసా రుధిర పూయంబయ్యె బీభత్సవై॥ 235

చ॥ తఱిమినఁ దాఱిపోక, నిశితప్రదరంబుల నెత్తి యంగముల్
తఱిగిన బీరువోక, తమదాపునఁ దోడిభటాళి నేలపై
నొఱగినఁ దూలిపోక, యసురొడ్డుచుఁ బోరు నిజానుయాయులన్
బురికొనఁజేసి డాసి శివభూప చమూపతి దాఁకె వైరులన్॥ 236

మ॥ కుటిలారాతి చమూ విపాటనవిధా కూలంకషాటోపుడై
పటు బాహుయుగమందు ఖడ్గయుగమున్ బ్రాపించి, బాజీప్రభుం
డటు లంఘించి, తట్టిల్లతాశతము వోయన్ వాలు సారించుచున్
విటతాటంబుగఁ గూల్చివైచె సమరోర్విన్ శత్రు గాత్రంబులన్॥ 237

సీ॥ ద్వంద్వ యుద్ధప్రాణిఁ దారసిల్లినవారి
నొడిగించి కుత్తుకల్ చిదిమినైచి,
యనువుమైఁ బొంచి పైకొని చుట్టుకొనువారి
విదిలించి కాలేతు లొడుఁగనఱికి,
గుంపుగా నడరి దూఁకుచుఁ బోరువారిఁ బె
ల్చునఁ జాపకట్టుగాఁ బదియమోది,
వెల్చిస్ట్లండ్లి వెన్నెరయు మూఁకలవెంట
నుఱికి తూలించి యట్టుఁతనూచి,

తే॥ రాహుదంష్ట్రా కరాళ శాత్రవకృపాణ
పంజరముఁ బాయఁదట్టి యవ్వలకు నెగసి,
మొగులుఁగాయు దినేశ్వరుపగిది ఁధికి
దీప్ర కిరణుడై తఱిమె బాజీప్రభుం॥ 238

చ॥ పలుచని కూనయొడ తనపైఁ బడు తేపటిప్రాగ్గునుండి వి
ప్పులు గురియించు వేడికరముల్ మెయి గంటలు సూఁకుదాఁకఁ గా
ల్నిలుపక గోరి, బిట్టలము నీరసత్ నిజరాజభక్తి మై
కొలిపి, యవార్యధైర్యమునఁ గోల్పోనుచున్ బ్రభుఁ డాఁకె వైరులన్॥

ఉ॥ అంతకునంత కేచి దిటమై తనుఁదాఁకు నరాతిసేనఁ గా
లాంతకుఁడై యదల్చి, మెయినంతట జల్లెడవోని గాయపుం
గ్రాంతలఁ బొంగి నెత్తురులు గాఱఁ, గొలందికిమీటి యూరుపుల్
వంతులువాఱఁ, జేవచెడి వ్రాలుచు - సోలుచు - విక్రమింపుచు॥

చ॥ పయిఁబడు నాజ్యధారలకుఁ బాల్పడుచు బొగరాఁజి, యంతలో
నెయిది ఛటచ్చటధ్వనుల నేచి ధగధ్ధగమండు పావకుం
డయి ప్రభుఁ డప్పు తన్నొదవ నాఁగుచు లోఁగుచునున్న విద్విష
చ్ఛయము నదల్చి ధిక్కరణసల్పుచు రోసమువోసి యిట్లనె॥ 241

తే॥ “రండు, రండోయి! యవన శూరవరులారా!

చెదరి చూచెదరేమి? బాజీప్రభుండు
చిక్కినాఁడుగదోయి మీ చేతులందుఁ?

దెంపుఁ జూపించి యిపుడ బంధింపరాదె?॥ 242

తే॥ ఔను, మీ పెద్దసేనాని యండలేఁడు -

తలకు బరువైనపని మీకు వలదులెండు!

కోరమీసంబు మునివేల్లఁ దీరదువ్వు

నీ యెడమచేతినైనఁ దీయింపరాదె?॥ 243

తే॥ చెవులపోతుల వేటగాఁ గవిసినారో?

వచ్చినది పెద్దిపులి, మిమ్ము వ్రచ్చివైచు,

శివవిభుని సైన్యపతులలోఁ జిన్నవానిఁ

జెనకఁజాలరో? యిది యెంత సిగ్గుచేటు?॥ 244

తే॥ రండు, రండోయి! యవన శూరవరులారా!

కనుమఁ ద్రొక్కుఁడు మీకాలు గట్టివైతు”

ననుచుఁ దెగనాడి, రాద్ర రసానుభూతి

నెనసి దూఁకుచుఁ, దనవారిఁ గనుచుఁ బలికె॥ 245

తే॥ “వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!
తటిగిపోయఁడు రిపులమస్తముల గములు!
మచకు రణరంగములు పెండ్లిమంటపములు -
వీరలక్ష్మీతో జయలక్ష్మి వియ్యమాడు!” 246

తే॥ పడిన మనవారి యీ కళేబరము - లొకటి
యొకటి నిచ్చెనమెట్లుగా నూఁది, ప్రభువు
నడుచుచున్నాఁడు రాంగణాగడము నెక్కఁ,
జివర సోపానమైన మీ రవుట తగదొ? 247

తే॥ ఖడ్గధారల మునిఁగి రక్తనదు లీఁది
నవ్వుమోముల నరుగుచున్నారు వీరు,
లదిగొ! మందారకుసుమ మాల్యములతావి
మలయుచున్నది సూర్యమండలము తెఱచి 248

తే॥ వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!
చేతఁ గరవాలుబట్టి బాజీప్రభుండు
ముందుగా దూఁగుచున్నాఁడు - మునుమువెట్టి
నలుకుచున్నాఁడు రిపు కంఠనాళ తతులు 249

తే॥ ఇదిగొ! యొక్కటి - రెండు - మూఁ డెగిరిపోయె
నరులకంఠము, లింక నైదాఱు గడవ
శివమహారాజు కోటలోఁజేరు వార్త
వచ్చుఁ, దడవులే, దరిసేన వ్రచ్చుఁ డిపుడ! 250

తే॥ స్వామిభక్తిలో నిలువెల్ల జలకమాడి
ధైర్యసారము నమలి, యుద్ధమునఁ దిరుగు
వీరుఁ డలయునే? బహుళాభ్యుధార నెసఁగు
ననలుఁడై జ్వాల లంతంత కార్చుఁగాక! 251

ఉ॥ దారులుగట్టి యీ కనుమదాపునఁ బోరుడు, నేటి కీ ముఖ
ద్వారము గర్వధూర్వహ విపక్ష వమాధినిపాలికిన్ యమ
ద్వారము - వీరయోధజన వల్లభ కీర్తిరమా సమాగమ
ద్వారము, స్వామిభక్తి పణబంధమునన్ జొరఁబారుఁ డిందునన్”॥ 252

చ॥ అని యెలుఁగెత్తి యార్చి, రభసాహవ దోహాలుఁజై ప్రభుండు జా
తిన యడు గూఁదికొంచుఁ, జెమరించిన చేతికిఁజాటు వాలు బ
ల్మిని జళిపించుకొంచు, సుతిమించిన సొమ్మకు సోలి తెంపుపెం
పున మెయికొంచు, శత్రుబలమున్ దటిమెన్ దరిఁజేరకుండఁగన్॥ 253

ఉ॥ ఆటని రక్తధార యరుణారుణమై మెయి జాలువాఱు, గో
పారుణమైన మోము నెఱయన్ గచబంధము వీడఁబాఱు, ర
క్తారుణ ఖడ్గజిహ్వఁ చెరలాడఁగ నార్చుచు, హుంకరింపుచున్
జాఱల బెబ్బులిన్ దెగడి శాత్రువులన్ నుఱుమాడె నేపునన్॥ 254

తే॥ సర్వ శోణిత దర్శిరీక్ష ప్రకారుఁ
డగుచు బాజీప్రభుండు పెదగ వగర్చి
సోలి తఱుముచున్నను, వానిజోలిఁ బోవఁ
దెగువఁజూపర యొకరైన దిటవుమాలి॥ 255

—❦— బాజీప్రభు మరణము - శివాజీ సానుభూతి —❦—

ఉ॥ ఆఱఁగనున్న విక్రమరసాంచితమా నొకపెద్దవెల్లు ను
ర్వార శిఖాసహస్రములఁ బైకొని మండుచునుండ, నింతలో
వారక రాంగణాగడమువైపుననుండి పిరంగిమోత లే
పారె - శ్రవోద్వయంబు నులియన్బడు సవ్వడిఁ బంచవారముల్॥ 256

ఉ॥ ఆ నినదంబు కర్ణయుగళామృతమై చనుదేర, స్వామి సం
ధాన కృతార్థతన్ దనిసి ధన్యత ముట్టి, దురంత వేదనా
దూనతఁ గంఠనాళములఁ దొట్టిలు ప్రాణము లాపలేక, ని
ధ్యానపరాత్ముఁడై ప్రభుఁడు తత్పరివారముఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 257

తే॥ “మనప్రభుఁడు - హైందవీయ ధర్మ ప్రభుండు -
శ్రీ శివప్రభుఁ డదె కోటఁ జేరినాఁడు!
ధన్య మీప్రోరు, మీరెల్ల ధన్యతరులు,
తనువుఁ దొఱఁగిన వీరెల్ల ధన్యతములు”॥

258

ఉ॥ చాలు, నరాతిమ స్తములచాలునఁ బువ్వులబంతులాడు నీ
యాలము, కోటఁజేరె నిరపాయగతిన్ మననాథుఁ, డింతయే
చాలు, రయంబునన్ దొడరి శత్రులకున్ దరిగాని త్రోవలన్
జీలిచి రాంగణాగడముఁ -రి, భజింపుఁడు శ్రీ శివప్రభున్॥

259

చ॥ ॥ ప్రతిన యొనర్చినట్టలె శివప్రభు నెమ్మదిఁ గోటఁ జేర్చి నా
బ్రతుకు కృతార్థమయ్యె, ననిఁ బాటిన యొక్కొకర క్తిబిందువున్
క్షీతిఁ జరితార్థమయ్యె, గడసేసిన మేను భరింపజాల, మీ
జత నెడఁబాయఁగా నెలవొసంగుఁడు, తెల్పుఁడు స్వామి కీనుడుల్”॥

సీ॥ ‘తమయాజ్ఞ పుష్పదామమువోలెఁ దలఁదాల్చి
యరుల భంజించి వేటాడె’ ననుఁడు,
‘కడదాఁక రిపుల నొక్కండైనఁ గనుమలో
నడుగేయ నెడమీయఁ డయ్యె’ ననుఁడు,
‘వ్రణితాంగకింబుల వచ్చి, మీ కీవార్త
యర్పింపఁగా నోఁచఁడయ్యె’ ననుఁడు,
‘తమసేవ సేయు భాగ్యములేమిదప్ప, నే
కొదలేక తుడిఁ గన్నుగూరెన్’ ననుఁడు,

తే॥ ‘స్వామిసేవా కృతార్థ మీ చంద్రహాస
మపయశ కశ్మలము గానిదయ్యె’ ననుఁడు,
‘పూలదండలోఁ దిరుగు పిపీలికయును
శివునిపద మంటె ననుచు హర్షించె, ననుఁడు”॥

261

చ॥ అనియెడు పలుకు లొం డొకఁడు సంతకునంత కణంగుచున్నయె
ల్లన డిగజాఱ, సీరసతఁగూఱు కరంబున వాలు జాఱ, దే
లిన కనుదోయి తెప్పకబళింతల మూతలువాఱ, నిట్టి ని
ల్చిన నిలునైన మేన వివశీకృతుఁడై యొఱఁగెన్ బ్రభుం డిలన్॥ 262

తే॥ అప్రతీప ప్రతాప మార్తాండమూర్తి
యస్తమించు నకాల సంధ్యాగమమున
నుభయసేనల వేడి నిట్టూర్పుగముల
వాడుమోముల నులివెచ్చఁ బడియె బ్రకృతి॥ 263

చ॥ అలమెడు మబ్బులో మెఱుఁగులానఁగ నేర్చు శివాజినైనికుల్
మెలఁకువ ముట్టుచున్, దడవుమించినఁ గీడగునంచు, వైరు లొ
త్తిలిగొని పూజ్యమా ప్రభునిదేహము ముట్టి కలంపఁగూడ దన్
తలఁపునఁ దచ్చవంబుఁ గొని తత్పరులై చని రదులెక్కుచున్॥ 264

ఉ॥ చారులచే శివప్రభుఁడు సంగతియెల్ల నెఱుంగుచున్, బహి
ర్ద్వారము చెంతనున్న సరదారునచేతనమూర్తిఁ జూచి, త
ద్వీర విహారముల్ విని తదీయనివేదిక చిత్తగించి, నిం
డారు సహానుభూతి యెనయన్ దనఁడెందము విప్పె నీగతిన్॥ 265

తే॥ “ఎంతలో నెంతలయిపోయె! నిపుడగాదె
సెలవుఁగొంటివి - మరల దర్శింపలేని
సెలవు! బాజీప్రభూ! కనుల్ సెదర మెఱసి,
మెఱుఁగులో తెప్పమఱుఁగులో సురిఁగిపోతె॥ 266

తే॥ ప్రాణములు మ్రొగు మృత్యువక్త్రమున కెదిరి
నన్నుఁ దొలఁగింప బలియిచ్చినాఁడ వుసురు,
లట్టినినుఁ జేతులారఁ బోఁగొట్టికొంటి!
నెందు వెదకుదు - వెల్లువ లేచి చనఁగ!॥ 267

తే॥ అరులఁ దఱుము నీ వీరవిహారములను
సాహసము స్వామిభక్తినిశ్చలత నెంచి,
నీ నివేదిక స్మరియించి నిల్వ కరుఁగు
మనసులో స్వప్నదృశ్య సంభ్రమము మిగిలె॥ 268

తే॥ లేనివో నీవు - శివరాజులేని నేఁడు
నీవు లేనట్లే శివరాజు నిలుపు విశ్వ
వీరుఁడా! చీమగానైన వెలసినట్లు
తనిసితో! యెంత నిష్కామ ధన్యతపము॥ 269

తే॥ ధన్యమూర్తి! బాజిప్రభూ! ధన్యకీర్తి!
విలిచికొంటి వనర్ఘ జీవితముఁ బోసి
నన్నమాత్రము గాదు - హైందవజగము,
నర్కమండల మధ్య సింహాసనము॥ 270

తే॥ హైందవోదయ నాటకాభ్యంతరమున
రంగ మొకఁ డెక్కితివి, శైరవ్రాలె నపుడే!
భరతవాక్యము నీనోటఁ బలుకనైన
నెంతబాగుండు! నాభాగ్య మేది మాకు॥ 271

తే॥ స్వామిభక్తితో శౌర్యాన్ని సంస్కరించి,
రణ మహాయజ్ఞ వేది స్వర్ణమును వ్రేల్చి,
యవభృశమున నమృతోపహార మంది,
వెలుగుచున్నాఁడ నో ధర్మవీర జీవి॥ 272

తే॥ అదిగో! తానకాత్మజ్యోతి యంబరమున
వెలుగుచున్న, దీ దీప్తిమండలముచుండి
యెన్నికిరణముల్ హైందవం బెనయఁగలవో!
యంతయును నీ వొనర్చు నేకాంతతపము॥ 273

తే॥ పచ్చినెత్తురు కాల్వలఁ బాటఁగట్టి
 సంగరక్షోణి శౌర్యబీజములఁ జల్లి
 స్వామిభక్తి పండించి విశ్వమునఁ బంచు
 త్యాగధన! శాశ్వతామృతస్థాయి వగుము!"॥

274

చ॥ అనుచు సహానుభూతి హృదయంబునఁ గన్నుల నూరనాడి, త
 త్తనువున కగ్నిసంస్కృతి విధానముఁ దీర్పఁగఁబంపె, నింతలో
 వెరుకొని శత్రునైన్యములు వే చనుదెంచెడువార్త వచ్చినన్
 ఘనతర యుద్ధసన్నహన కర్కశుఁడై శివుఁ డేగఁ గోటకున్॥

275

ఉ॥ తీరిని యీసునన్ బయలుదేరిన యావనసేన లాహవో
 దారత రాంగణాగడముఁ దచ్చుచు నల్లెస ముట్టడించె, యు
 ధ్ధారధటి పటీయసము లయ్యిరునైపున సేన లుక్కునన్
 బోరెఁ బరిస్పరంబు జయమున్ గొనుతెంపున యిపులాడుచున్॥

276

తే॥ ‡ గీర్షి మార్తాండ కనకన త్కిరణపూర
 మీఁది, నెత్తురుఁ గండల నేటి పోరు
 వారిఁ గనలేనిదయ్యెనో ప్రికృతి యనఁగ
 వానకారు కార్మబ్బు లభిమునఁ గప్పె॥

277

చ॥ వెళవెళ దార్భట్ గగనవీధిఁ బగిల్చి, తళతళ త్తటి
 ద్వలనము లార్చి, నీలితెర వైచి, వడిన్ జెరలాడు గాలిత్తో
 పుల విడఁబాటి, కార్మగులు ముమ్మరమై వడగండ్లవానలన్
 దళకొని, కుండపోతలపు భారలతో జడివట్టె నెల్లెడన్॥

278

ఉ॥ ఊటలువాట నెత్తములనుండియుఁ బేటులనుండియున్ రయో
 ధ్ధాటితమైన వర్షకణికల్ గుములై, చటులందు లోయలన్
 దూఁటుచుఁ గాల్వ లేటులయి, తోరములౌ నలలెత్తి, రాంగణా
 కోటను జుట్టి పాటె, నలుఁగుల్ దెగి పర్విడు చెర్వులోయనన్॥

279

‡ అప్పుడు పన్నాకాలమైనందునఁ దురుష్కులు కొండక్రింద నుండలేక తిరిగి పన్నాకా

చ॥ విడువనివానలై పఱచు వెల్లువలన్ బడుచున్ గుడారముల్
గొడుగులువోలెఁ దేలిచనఁ, గూడునుగుడ్డయు నిల్వనీడయున్
జెడి విసువెత్తి యావనులసేనలు ముట్టడినాఁపి, రాంగణ
గడముచు వీడిపోయె వడిగాఁ దమనాయకుఁ డున్నచోటికిన్॥ 280

చ॥ జరిగినదంతయున్ విని బిజాపురనాయకుఁ - డిట్లు చేతికిన్
దొరకి శివప్రభుండు తఱితోఁ గనుబ్రాముచుఁబోకకున్ మనం
బెరియఁగఁ, జేయుసన్నహనమెల్ల నిరర్థకమౌటగాక చే
కురె నవమాన మంచు - మదిఁగోపము తాపము పెద్దసేయుచున్॥

ఉ॥ ‡ “లంచముఁగొంచుఁ గోటబయలన్ బడఁగా శివరాజుఁ బంపె నీ
వంచకుఁ” డంచు సైన్యపతిపై ననుమానముఁ బెంచి, వారువా
రెంచక పల్కు పల్కుల నిదే నిజమంచుఁ దలంచి, నాని క
ర్పించిన సైన్యనాశపదవిన్ దొలఁగించి, స్వయమ్ముగాఁ జనెన్॥ 282

తే॥ ‡ సైన్యనాయకుఁడౌచు బిజాపురీంద్రుఁ
డురక సశిమోపి యవమానపఱచె నంచు
నాలమురు జేయమాని, కర్నూలుఁ జేరఁ
దిరిగి చనియె సేనాని సిద్ధిజోహారు॥ 283

శా॥ డ్వేషాభీల చలచ్ఛమూ సహితుఁడై బిజాపురీనాయకుఁ
‘డాలీయాదిలుషా’ శివప్రభుని సైన్యవ్యూహమున్ దోలి, ‘ప
న్దాళా’ దుర్గముఁ బట్టి, పావనగడం బార్జించి, సహ్యంతిక
స్థూలోత్తాల విశాల దుర్గతతిఁ గొంచున్ మించె దుర్వారుడై॥ 284

దుర్గమునకుఁ బోయిరి శివాజి యొద్దనుండి లంచము పుచ్చుకొని తన సైన్యాధిపతి
యైన సిద్ధి జోహారుడే పోనిచ్చెనని యాతనికి సంశయము కలిగెను ఇట్లు నవాబు
తన నవమానించినందున సిద్ధి జోహారుడు కోపగించి తన జాగీరు అయిన కర్నూలుకు
వెడలిపోయెను పుట 115-116 కె వి లక్ష్మణరావు.

సీ॥ ఇది యిటులుండ, నయ్యెడ శివరాజు యా
 వనులు దుర్గమువీడి చనినవెరుక,
 బాజీప్రభుకుమారు బాలాజిఁ దనతండ్రి
 యుద్యోగమందు నియుక్తుఁ జేసి,
 తక్కినసుతులకుఁ దగువృత్తిఁ గల్పించి
 యా కుటుంబమునెల్ల నాదరించి,
 యవనులతోడఁ బన్తాళాగడంబునఁ
 బెనఁగు నేతాజీనిఁ బిలువనంపి,

తే॥ సైన్యములఁ గూర్చికొనుచు 'రాజాపురమ్ము'
 పైన దండెత్తి దాని లోఁబఱచుకొనుచు,
 నచటి యాంగ్లేయవర్తకు లహితపక్ష
 మునకుఁ బెందినవారుగా వినుచుఁ గినిసె॥

285

ఉ॥ శి "యావన సైన్యనాయకున కప్పటిపోరున మందు గుండ్లు నా
 నావిధ సాహ్యముఁ బలిపినా" రని వారలఁబట్టి శైల కా
 రావసధంబునం దునిచి, యత్యధికంబు లమూల్యముల్ తదు
 చ్చావచ సర్వసంపదంబు చంఘనఁ గైకొనె నిల్వవోపుగఁ॥

286

ఉ॥ అంతటఁబోక తత్పురము నందునఁ దన్నెదిరించుచున్న శ్రీ
 మంతులఁ బట్టి, వారి పెనుమందసముల్ దెఱపించి, తద్గృహ
 భ్యంతరభూమిఁ ద్రవ్వి, వివిధార్థములున్ బహుభోరువస్తు ల
 త్యంతము నుష్ట్ర) దంతి శకటాదులపై నడిపించెఁ గోటకుఁ॥

287

శి The company incurred heavy losses during this invasion Four British merchants, including the agent Henry Revington were taken prisoners on the allegation of having helped Sidi Johar with ammunition

ఉ॥ ధీరత ముట్టి సహ్యతట దేశములెల్ల జయించి మించి, శృం
గారపురీశుఁ దోలెఁ బెనుకానల, కీ సమయంబునందె వి
స్తారబలంబుతోడ సులతాను స్వయమ్ముగ వచ్చి ప్రాంతముల్
వారక ముట్టి దుర్గములఁ బట్టుచునున్న యదంతమున్ వినెన్॥ 288

మ॥ అటు మోగల్బలఁగంబు లుత్తరమునం దవ్యాహతస్ఫూర్తి వ
చ్చుటయున్ వించు శివుండు రెండబలముల్ చూతాడఁగానెంచి, యు
ద్భట సైన్యంబులతోడ నావయిపు నేతాజీనిఁ బుత్తెంచి, తా
నిటు సుల్తాను జయింపఁగా స్వయముగా నేగెన్ బలోపేతుఁడై॥ 289

తే॥ ఘోర సంగ్రామమున బిజాపూరువిభుఁడు
శ్రీశివప్రభుఁడును దారసిల్లనుండ,
నింతలో వార్త లొకకొన్ని యేగుదెంచె
గన్నడమునుండి సులతానుగారి కిట్లు॥

290

సీ॥ “ఇచటి దుర్గాధీశు లెల్లసామంతులు

నెదిరించి, రల్లరల్ హెచ్చె నిచట,
స్వయముగాఁ దా మిందుఁ జనుదేరవలయు, లే
దైన నరాజకం బా” నటంచు,
నిదివిని సులతానుఁ డిందుండలే కందుఁ

బోలేక యోచనా ముగ్ధుఁడయ్యె,
నింతలో శావంతుఁ “డే జయింతు శివాజి,
నింత సాయంబిచ్చి యేగు” డనియె,

తే॥ నదియ తగునని కొంత సైన్యమును - సైన్య
పతులలోన బాజీఘోరపటుని - ధీరుఁ
డైన బహిలోలుఖాను సాయముగ నిచ్చి,
తరలె సులతాను కర్ణాట దండయాత్ర॥

291

చ॥ ఘనుఁడు బిజాపురీశ్వరుఁడు కన్నడసీమకుఁ బోయినంత, నా
తనిసరదార్లు - ఘోరపటతాంత్రీకుఁడు బహిలోలుఖానుఁ - డు
కుక్కనఁ జనుదెంచి, రం దొకఁడు ఘోరపటుండు బలంబుఁగూర్చుగా
నని పయనించె నుత్సుకితుఁడై నిజపత్తనమౌ ముఢోళుకు॥ 292

—*— బాజీఘోరపటుని శివాజీ వధించుట —*—

శా॥ ‡ షాజీ యింత యెఱింగి పుత్రున కిటుల్ జా బంపె “ని న్నొంపఁగా
‘బాజీ ఘోరపడే’ ముఢోళుపురముఁ బ్రాపించి యున్నాఁడు, ను
ర్రీజుం డాతఁ డొనర్చు తత్పరిభవాభీలవ్యధల్ నేటికి
లోఁ జిచ్చె సెగలార్చుచున్న, వివి యెల్లుఁ సైపరాదయ్యెను॥
తే॥ అన్యసేవా నియంత్రీతుఁడైన నాకుఁ
దీర్పరాని - దీహృదయాగ్ని యార్పరాని
దాతృజడవై ననీవె చల్లార్పు” మనుచు,
నుత్తరము నంది శివవిభుం ఁకుక్కమిగిలి॥ 294

చ॥ జనక పరాభవజ్వలన జ్వర్ణరితాంతరుఁడైన జామద
గ్న్యనివలె మండి, నైరియగు ఘోరపటుండు ముఢోళుపత్తనం
బున బలఁగంబుఁగూర్చుకొను పోడిమినుంట యెఱింగి, సైన్యముఁ
గొని శివరాజు వోయె - మిడికోటలఁ బైపడు సింగమోయన॥ 295
మ॥ అమితాటోపముతో ముఢోళుపురము డాయఁబోయి, బాజీ నివా
సము నల్వైపుల వీరయోధ నిబిడచ్చన్నంబుగా ముట్టి, దు
ర్దముఁడై నిల్చె శివాజి, ఘోరపటుఁడుఁ ద్వైపాయనాంతః కృతో
ద్యమ దుర్యోధనుఁ డయ్యె, నంత శివుఁ డుద్య ద్భీమగర్భార్భటి॥ 296

‡ “You will not fail to be courteous always to Bajī Ghorpade for you know the great obligations under which he has laid me” “Bajī Ghorpade has gone ahead to Mudhol with his men” He (Shivaji) grasped the real meaning of the sentence

శా|| “ఓయీ! ద్రోహపరాయణా! కుటిల మామోపాయ దుర్జీవ మీ
యాయుశ్శేషము నేలవెంచెదవు? దాయల్ ద్వారమున్ ద్రోకి ‘ర
మ్మి యుద్ధమ్మున’ కన్న, వీరవరుఁ డిస్సీ! తల్పు బంధించునే?
నాయండ్ బడి యెందుఁబోగువు, కృతఘ్నా! మృత్యువున్ జూపెదన్॥

ఉ|| ధీ ‘ఘోరపడే’ కులోద్భవులకున్ మసిఁబూసెడు పందనై, గృహ
ద్వారము మూసితే? యెఱుఁగవా తొలి నీకులవృద్ధుఁ డేవునన్
బోరుచు, ద్రాడుగట్టి యుషమున్ విడి కోటకుఁబ్రాకి గెల్పుచున్
‘ఘోరపడే’ ప్రతిష్ఠ గయికొంట? తదన్వయుఁ డిట్లొనర్చునే? 298

ఉ|| జేనెఁడు పొట్టకై పరులసేవ గడించెడు కూటికై పరా
ధీనుఁడవై, స్వజాతి మత దేశ మహత్త్వము మంటఁగల్పియున్
మానక, మాపయిన్ దురభిమానముతోఁ దలమీటి వచ్చినా
వో? నెఱబంటవై నిలువు, మొక్కతృటిన్ నినుఁ జక్కపెట్టెదన్॥ 299

ఉ|| విందుకుఁ బిల్చి యొంటితటివేచి మహామహు పాహజీనృపున్
బందిగొనన్ దెగించు కులపాంసన! పందెమునైచి తత్ఫలం
బందఁగఁజేతు - నీ బలఁగమంతయుఁ దోడుగ లేచిరమ్ము, నాఁ
డందని విందుకై సమయమారసి వచ్చితిఁ దత్కుమారుఁడన్॥ 300

ఉ|| అన్న కపాయమున్ జలుపుహంతకుఁ డబ్బులుఖాను ప్రాణముల్
గొన్నకటారు తండ్రఁ జెఱఁగొన్న నినున్ బలిగోరి కేలఁ బై
కొన్నది, మిత్తియున్ నిరయకుండ కవాటము దీసి మ్రింగఁగా
నున్నది నోరువిచ్చి, శివుఁ డూరక నిన్నిఁక బాటనిచ్చునే?॥ 301

§ The Ghorepurays were originally named Bhonslay, and their ancestor acquired the present surname during the Bhamini dynasty from having been the first to scale a fort in the Concan by fastening a cord round the body of a ghorepur or guana

తే॥ పండి కోతలకెదిగె నీపాపఫలము

చావు తప్పదు నీ వెట్లుచనంగనున్న

బ్రతుకుతుదినైన నొక మహారాష్ట్రవీరుఁ

డనఁగ మెలఁగుము, తెరఁబాసి మొనకురమ్ము॥

302

తే॥ గడు వొసంగితి నీ కొక్కగడియకాల,

మింతలోఁ దెంపుగొంట యెంతేని లెస్స

కానిదో దొమ్మిదూఁకి, నీగర్భగృహము

దెఱచి వేఱాడి మృత్యుమందిరముఁ జేర్తు”॥

303

చ॥ అనుటయు, వ్రేటుగొన్న పులియై భుజగేంద్రుఁడునై కృపాణికఁ

గొని, ఘనరోష విహ్వలుఁడు ఘోరపటుండు కవాటభేదనం

బున శివరాజుపై దుమికె, బొంచిన తద్భటులెల్లఁ బెల్లు పై

కొని, రుభయానుయోధులకు ఘ్నాత్త సంగరమయ్యె నయ్యెడఁ॥

మ' తత హుంకారముతోఁ గఱారుగొనుచుఁ దానాజి లంఘించి, యు

ద్ధతుఁడై ఘోరపడే నెదుర్కొని నిశాత స్ఫీత కాక్షేయ వి

క్షతగాత్రుం బొనరించె, నాతఁడును ఖడ్గ తేపణాటోప సం

గతిఁ దానాజికటారుకేడెముల వ్రక్కల్ సేసె నొక్కుమ్మడిఁ॥ 305

ఉ॥ అంతట గండురేఁగి నెగలార్చుచుఁ దానజితుండు గాటపుం

గుంతమునెత్తి మిత్తివలె ఘోరపటుఁ బొలియింప దూకె, దు

ర్దాంతుని వానిఁ జూచి శివరా జనె “శూరుఁడ! నిల్వ మింక, నా

వంతుకు వచ్చువానిఁ దెగవైచెద, వియ్యది వీరధర్మమే?॥ 306

ఉ॥ పాపము! నాదుతండ్రిఁ జెఱబట్టుచు ఘోరతపం బొనర్చి, మ

తోకపవిధూత ఖడ్గమునకుఁ దలయొడ్డఁగ నెంచినాఁడు - రం

భా పరిరంభణార్థ మిటు బైసితొలంగెనొ! వీనికోర్కీ దు

ష్టాప్రిపమునాక తీర్చెద, మఱల్పని నీయడు గల్గె నిల్పుమి!”॥ 307

మ॥ అని తీండింపుచు, దండియు తరము సద్యస్సీత కోపాగ్ని కిం
ధనమై రేపంగ వాలుదూసి యరిపైనన్ దూకె, నా యిర్వురున్
ఘనకోపారుణరేఖ మోమున వెలుంగన్ దార హుంకార ని
స్వనముల్ మీఱ నియుద్ధకౌశలము దోవన్ బోరి రత్యుగ్రులై॥ 308

ఉ॥ సామున సానదేటి, జవసత్త్వములన్ దిటవారి, ఖడ్గసం
గ్రామములందుఁ బేర్వడిన గండరగండఁడు శ్రీ శివప్రభుం
డామున శత్రువేయు వివిధాయుధముల్ కరలాఘవక్రమో
ద్దామత వమ్ముసేసి బెడిదంబుగఁ బైకొనె నొవ్వనేయుచున్॥ 309

ఉ॥ పొంచి పరాక్రమించి, యొడుపుం బెడుపుం బొడుపుం జెలంగఁ దూ
లించి, యొకంటఁజూపి యవలీల మఱొక్కటఁ గుమ్మివైచి, యా
కుంచిత సత్త్వఁడై సొలయు ఘోరపటున్ - బులి జింకఁబోలె - నా
డించి, తదీయబాహువు వడిన్ నటకెన్ శివుఁ డక్కసింపుచున్॥ 310

ఉ॥ విశ్రుత విక్రమక్రముఁ డవీరవరుం డతఁ డొంటిచేతి భూ
రిశ్రుడయ్యు డయ్య కెదిరింపుచు, దాపలికేలవాలుతో
నశ్రమధాటిఁ బైపడె, దురాగ్రహుఁడై శివరాజు శాతఖ
డ్గాశ్రిఁ దదీయమస్తకము సంబరవీధికిఁ జిమ్మె నార్చుచున్॥ 311

ఉ॥ చుట్టుచుమ్మట్టి రా బలియు చుట్టములున్ జెలు లంగరక్షకుల్
బిట్టుగ, హుంకరించి శివవీరచమూపతు లేచి వారి ని
ట్టట్ట తొలంగనీక నులియన్ గలియన్బడఁ జావమోడి, రా
పట్టున నిల్చె శాత్రవ కబంధశతంబులు పర్వజాలమిన్॥ 312

చ॥ అని బయలయ్యె, నయ్యె విజయం, బటుపై నొగి వానిజాగిరుల్
ధనములనెల్లఁ గైకొనుచు, దండియభీష్టముఁ బూర్తిసేసి, చే
సినపని తండ్రికిన్ మనవిసేయఁగ నప్పుడ యాత్మభృత్యులన్
బచుపుచు, శ్రీశివప్రభుఁడు వచ్చె విశాలగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 313

❖ వాడీ జింజిరా విజయము — సముద్రాధిపత్యము ❖

సీ॥ బలవంతుడౌ మోరపటుఁ డిట్లు తెగిపోవు
టను విని సులతాను వనటఁగూరి,
ఘనుఁడు 'కావస్థానుఁ' డనువానిఁ బంపె, వాఁ
డును బహిలోల్లానుఁడును గడంగి,
పెనుదుర్గములు గొన్ని గొనిరి సహ్యాపాంత
ధరణిలో నందందుఁ దారసిలుచు,
నంతఁ గర్ణాటమం దాలము భరమౌచు
సులతాను వారలఁ బిలిచికొనియె,

తే॥ నిటు నవాబు శివాజిపై కెత్తినట్టి
మొగ్గరంబుల నొక్కండు ముగిసిపోయె,
మఱియొకంట బాడీఫసల్కరుఁ డనంగ
శివునిదశవాయి శావంతుఁ జేరి పొదివె॥

314

ఉ॥ పంతము లుల్లసిల్ల బలవంతులు వారు - ఫసల్కరుండు శా
వంతుఁడు - బోరి, రండు నిరునైపు ఒయంబు లుయేలలూగుచున్
వంతులువాతె, నొక్కపరి పైకొని దూకి ఫసల్కరుండు శా
వంతునిఁ దోల, న్నడపడ వానిసహచారుఁ గుగ్రమూర్తియై॥ 315

చ॥ బిరుసుగఁ దాకి వారు కసీబెంచి పెనంగుచు, ద్వింద్వయుద్ధని
ష్ఠురులయి, క్రుమ్ముచున్ దెరలుచున్ దెరలించుచు, నిర్వరున్ బర
స్పర కరవాలఘాత వినిపాతితులై ధరఁ గూలి, రీవిధం
బెఱిగి శివప్రభుం డచటికేగి యరాతుల నొంచె నేపునన్॥ 316

తే॥ ఒంటి నిలిచియు శావంతుఁ డోపినంత
పెనఁగె - శృంగారపురనాథు వెంటఁగొనుచు,
శివవిభునిసేన యవ్వారిఁ జిదిమి తఱుమ
శరణుసొచ్చిరి పోర్చుగీన్దొరల వారు॥

317

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె శ్రీశివమహీపతి వారికి వార్తబంపె “శా
వంతునిఁ జేరఁదీయునెడ వైరము మీకునుమాకుఁ గల్గు” నం;
చంతటఁ బోర్చుగీసుదొర లాచృపులన్ దమసీమఁ బాపి, రీ
వంతున వారు పెక్కునరపాలుర సాయముగోరి రావులై॥ 318

ఉ॥ వ్రేసిన రాముబాణమున వీఁగి జగత్త్రయిఁ బర్వలెత్తు కా
కాసురునట్లు వారు జగమంతయుఁ గ్రమ్మరి, దాపులేక సం
త్రాసము నొంది కుంది శివరాజుపదద్వయి ముట్టి భక్తివి
వ్యాసముఁ జూపి, రాతఁడు దయామయుఁడై శరణం బొసంగుచున్॥

సీ॥ ఎవరిరాజ్యము వారికిచ్చి, యవ్వారిరా
బడిలో సగంబు కప్పమిడున్లు,
మూఁగువేల తురంగములసేనతో యుద్ధ
ములఁ దోడుపడి తన్నుఁ గొలుచున్లు
సలిపి, తద్రాజ్యమందలి ‘రాయరీ’ ‘మాల
వణ’ దుర్గముల భద్రపఱచి, యందు
స్వబలంబులను నిల్పి, ‘ప్రబలకాయులు’ నాఁగ
నచటియోధుల స్వనైన్యమునఁ జేర్చె,

తే॥ నిటుల రెండవముట్టడి యే పడంచి,
జింజిరాధిపు యవను భంజింపఁ జనిన
బలియు రఘునాథు నరయఁగా బలమునడిపెఁ
జరమ సింధూర్మి శిశిర భూస్థలుల శివుఁడు॥ 320

చ॥ అట రఘునాథుఁ డేచి యవనాధిపుసేనలఁ దాఁకె, సంద్రపుం
దటమున కెక్కఁకుంపఁ బలుదారులఁ దూలఁగఁదోలె, వారి హృ
త్పుటమగు ‘దండరాజపుర’ దుర్గముఁ గైకొనె, నిట్లు నొంచుటన్
దివవజీ వారు నిల్చి రుదధిన్ గల జింజిరదుర్గమందునన్॥ 321

సీ॥ ‡ ఇంతలో శివపతి యేతెంచి, దాఁగిన

యరుల నేమఱఁగూడ దని తలంచి,

పెనుపిరంగుల గుటివెట్టి యొడ్డుననుండి

(1) జింజిరాపై నుక్కుఁజిచ్చుఁ గురిసె;

నద్దాని కులికి, సాయములేమిఁ దలఁచి, ప

త్తేఘానుఁ డపుడ సంధిని ఘటించె,

దనకులోఁబడి, సముద్రముఁ దాటిరాకుండు

నటుసల్పి, శ్రీశివుం డతని విడిచె,

తే॥ నభిపైఁగూడ నధికార మాక్రమింపఁ

బంచశత యుద్ధనౌకలఁ బదిలపఱచి,

‘స్వర్ణదుర్గ’ ‘విజయదుర్గ’ సంజ్ఞ లొప్పు

నోడరేవుల రెంటి నయ్యుదధిఁ గట్టె॥

322

శా॥ ‡ పారావారతటంబునందలి ‘కొలాబా’ ముఖ్యమహా రేవుగా

శూరుల్ నైనికు లైదువే లెపుడు నచ్చో నుండఁగాఁజేసి, నా

కారంభంబును దీర్ప నాయకుని (2)‘దర్యాసాగరున్’ జేసి, (3)‘బం

డారీమైనకు’ తోఁగిగా నడిపె నోడల్ వాగ్ధి నలైవపులన్॥ 323

చ॥ * జలనిధిపై స్వతంత్రముగ సాగుచు, నన్యుల నాఁగుదున్, నిర

ర్గఘోషగు శ్రీశివున్ బ్రబలరాజునుగాఁ దలమోసి, పోర్చుగీ

సులు నబిసీనియాహ్వాయులు సుంకమువేట్టుచు మందు గుంట్ల కా

వలయుపిరంగు లిచ్చునటు పలుకుచు సంధి ఘటించి రత్తఱిన్॥ 324

‡ Shivaji first organized his fleet and made himself master of all the Konkan sea-forts M G Ranade

* The Portuguese agreed to furnish every year to Shivaji a certain amount of guns and ammunition and other war material

Page 215 N S Takakhav.

(1) Maritime Fortress (2) Sea Captain (3) Water Leader.

చ॥ ఇటు సులతానుమువ్వయిపుటెత్తుల లోఁగొని, యుత్తరంబునన్
బటుతరధాటితో మొగలుపాదుషహాబలఁగంబు లెత్తివ
చ్చుట విని, తద్విజృంభణముఁ జూఱగొనన్ శివరాజు సాహసో
ద్భట భటరాజితోఁ జనియె నైశమ రాజగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 325

❖ బీజాపూరునవాబు సంధికై షాజీనిఁ బంపుట ❖

సీ॥ ఇంతలో బీజాపురీశుఁడు కర్ణాట
కముచుండి తనపట్టణమునుజేరి -
బలియుఁడై శివరాజు పలుదుర్గభూము లా
త్మీయసీమల నాక్రమించుటయును,
ఘోరపడేఁ ద్రుంచి, వీరు శృంగారపు
రాధీశు శావంతు నణఁచుటయును,
నంబుధీశ్వరులైన యబిసీనియా పోర్చు
గీసు నాయకులను గెల్పుటయును,

తే॥ అందఱు విధేయులౌచుఁ ద న్ననుసరింప
బహుళ గిరి వన భూ జల ప్రభుత మెఱసి
యసమవిక్రాంతిఁ గొనుటయు - నరసి, యలసి
యున్న స్వబలంబుఁ దలఁచి యిట్లుమ్మలించె॥ 326

ఉ॥ “కానిమహాప్రయత్న మిది, గంతులువేయుచు దేశమెల్ల స్వా
ధీనముఁ జేసికొంచుఁ, గడుఁదెంపరియై శివరాజు మించె, దు
ర్మానము వీడలే కతని మార్కొన లాభము దోఁప, దింతకున్
న్యూనముగానియట్లు మనయున్నతి నిల్పుట నేటి కొప్పగున్॥ 327

ఉ॥ అల్లరిసేయువాఁడౌ యధికాధికుఁడౌ యననేల, ప్రక్కలో
బల్లెము వీఁడు, వీనిఁ దెగఁబట్టిన లాభము గల్గ దోర్మి సం
ధిల్లక, సంధికైనఁ దెగఁదీయుచుగా కనుకూలుఁడౌ నె! యీ
యొల్లని పొత్తుమాట సరియొత్తఁగ నేటి కెవండు చాలెడిన్॥ 328

చ॥ నయమున మాటనేర్పరితనంబున దుర్ఘట కార్యసిద్ధి ని
శ్చయమున గెంటరాని భుజసారమునన్ దొరయకాటెగాక, ప్ర
త్యయమున వానికిన్ గురుపదంబగునాతఁడ నేటిసంధి కా
శ్రయమగు, † నట్టివాఁడు బలశాలి షహజి యొకండె కన్నడున్”॥

తే॥ † అనుచుఁ దలపోసి సులతానుఁ డా షహజి
నపుడ పిలిపించి యలరించి యనియె నిట్లు,
“షహజీరాజ! తొంటి విశ్వాసబలము
దిరముకొలుపుచు, మామేలు నరయు మిపును” 330

తే॥ శివపతికి మాకుఁ బోరయ్యె, జేరఁదీసి
తగవుగఱప కన్యలరీతిఁ దలఁగు టురవె?
యాతఁడు సుతుండు - మేము మీ కాశ్రయులము,
రెండుకన్నుల మేలు సారింపవలదె? 331

ఉ॥ సంధిఘటింపు మిర్వురకు సమ్మతిగా, నిటుసల్పు మంచు ని
ర్బంధములేదు, నీ వుధయపక్షహితుండవు, రాజ్యలోభ పా
ణింధముడైన వీరుఁ డతనిన్ దనియింపుము మేలుచేత, హృ
ద్బంధులువోలె మేము విడఁబాయనిచెల్మి మనంగఁ జూడుమీ!”॥

చ॥ అన షహజీవిభుం డనియె, “నంతయు మీరు వచించినట్లు వం
చనవిడి యిందు నే సలుపఁజాలిన దోడక నిర్వహింతు, ‡ నై
న నతఁడు తొల్లి నాపచుపునన్ జనలేదనుమాట మీయెఱుం
గనియది గాదు, గాని తమకై వెనుదీయక పోయివచ్చెదన్” 333

† “A convenient mediator was at hand in Shahji”
“The good offices of Shahji were again utilized by them
(Bijapur Government) P 174 Kincaid & P 100 Ranade

‡ “నాకుమారుఁడు నేనుజెప్పినటుల వినఁదనినసంగతి మీకు దెలిసినదే అయినను
నానికి బోధచేసి చూచెద” ననిచెప్పి శివాజీనిజూడ (షాజీ) వెడలెను

పుట 122 “శ్రీశివాజీచరిత్రము” కే వి లక్ష్మణరావు.

సీ॥ అనుటయు సులతానుఁ, “డగుఁగాక పోయిర”
 మ్మని సంధిలోఁ దనయంతుఁ దెలిపి,
 ప్రత్యేకముగ నిర్వురకుఁ గానుకలువెట్టి
 సత్కారములనిచ్చి సాగనంపెఁ,
 దనయునిఁజూడఁగాఁ దగునవకాశ మి
 ట్లొడఁగూడ పాహజీ యుత్సహించి,
 యతివ తుకాబాయి, సుతుఁడు వెంకోజయుఁ
 దనవెంటఁ బయనింప నచుమతించి,

తే॥ తాను జనుదెంచుచున్న వృత్తాంతమెల్లఁ
 దెలియ శివరాజునకు వేగరులను బంపి,
 యొక్క శుభముహూర్తమున మహూత్సవమున
 ననుచరులఁ గూడి పాజీ ప్రయాణమయ్యె॥ 334

మ॥ బలముల్ వెంబడిరా షహజి ‘తులజం’ బ్రాపించి, యాక్షేత్రమం
 దిలువేల్పెన భవాని మ్రొక్కి, యటుపై నేతెంచుచు బావన
 స్థలమా ‘సింగనపూరు’ నందు హరు విశ్వత్రాత సేవించి, య
 ర్మిలి ‘శ్రీపండరి’ నాయకుఁ గొలిచి చేరె ‘జేజురీ’ గ్రామము॥

—❦— పాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము —❦—

ఉ॥ అంతకుమున్న శ్రీశివమహాప్రభుఁడు జనకుండువచ్చు వృ
 త్తాంత మెఱింగి, పట్టణము నర్హవిధిఁ గయిసేయబంపి, సా
 మంత హితానుయాయు జనమండలితో బహు తూర్యరాజితో
 దంతుర రాజవైభవ నితాంతముగా షహజీ నెదర్కొనె॥ 336

తే॥ మూఁడుకోసులదూరంబు ముందు కరిగి,
 జేజురీ దేవతాలయ సీమయందు
 విడియుతండ్రినిఁ గని, భక్తి వినతఫాల
 ఫలితపాణియై తత్పదాబ్జముల వ్రాలె॥ 337

మ॥ చరణద్వంద్వము నంటియున్న తనయున్ షాజీవిభుం డెత్తి, ని
 ర్భర సమ్మోద నిరూఢ గాఢ పులక ప్రత్యగ్ర వక్షస్తలం
 బారయన్ గౌగిటఁజేర్చి, నేత్రయుగ నిష్కూతాశ్రు ముక్తావళీ
 పరితస్పిన్న శిరంబు మూర్కొని రసాద్వైతస్థితిన్ గైకొనెన్॥ 338

చ॥ పరవశతా శ్లథంబయిన బాహుయుగంబునఁ బాసి, భక్తిబం
 ధురుఁడు శివప్రభుండు కరతోయజముల్ శిరమందుఁ జేర్చి, త
 చ్చరణసమీపభూమిఁ దనజానుయుగంబున మోకటించి, వా
 తెఱ డిగజాఱు లోనితరితీపున నిట్లనె ధన్యవాదముల్॥ 339

మ॥ “జనకా! నేటికి ధన్యతన్ గనియె నాజన్మంబు, నే ముందుఁజే
 సిన దోసంబులు దూలిపోయె, భవదాశీ ప్రాప్తి రాఘోవుమే
 లునకున్ బాత్రమనైతిఁ, దండ్రుదెదఁ గల్గోలించు నిర్వాజపు
 న్నెనరుండేనియలోని క్రొంజపులఁ గంటిన్ గొంటి నిన్నాళ్లకున్॥ 340

చ॥ తెలియని మువ్వప్రాయమునఁ దెంపొనరించితిఁ గొంత, దాన మీ
 కలయిక లేకపోదని జగం బచుమానముసూపె, నీ నవా
 బు లిది నిజంబుగాఁదలఁచి పూజ్యుల మిమ్ముఁ బరాభవించి, రిం
 తలు దలమోసియున్ నెనరుదప్పమి దైవముగూడ నేర్చెనే॥ 341

మ॥ ఘన సంగ్రామ కిరీటినై పటువిపక్షవ్రాతమున్ దోలి, పం
 చిన విఖ్యాతినిఁ గొన్నవీరుఁడవు, నీ పెంపేద నావంటి పు
 త్రునకై యల్పులచేతఁజిక్కి చెఱయందున్ గ్రాగితే! వేగితే!
 నిను దాయల్ దెరలింప, నే మనియుఁ దండ్రీ! లేనియట్లయ్యెనే॥

మ॥ ఒకదుర్వ్యాహముఁ జీల్చుమన్న నభిమన్యుం డుగ్రుడై సింహశా
 బకమై ప్రాణము కోరువెట్టి విమతవ్రాతంబుఁ జెండాడె, వా
 నికి నా కెక్కడిసాటి! యేమనుచుఁ దండ్రీ! నిన్ను దర్శింతు! నా
 దు కృతఘ్నుత్వము పైఁచి, నీయడుగులందున్ సుంత చో టీయవే॥

తే॥ దూసిపోయుచు, జిగురాకు తొడిమ మొగ్గ
పూవు పిందె పండును రాసిఁబోసినట్టు,
లప్పగించితి నాసేయు నభము శుభము,
తెఱఁగువడఁ దండి' నీవ యేర్పటచుకొనుము"॥ 344

చ॥ అనుటయు, నాదరోదవసి తాంతరుడై షహజీ వచించె, "నీ
మనమునఁ జింతవాయుము కుమార! భవానియనుగ్రహంబున
మన కనుకూలమైనది సమస్తము, చేసినకార్యమందుఁ జే
యనిపనియందు నీదుసమయజ్ఞత పెద్దలమెప్పుఁ గైకొనె"॥ 345

* ఉ॥ నీ విటు మేల్మిఁగందువని నే మును సాధులచేత వింటి శ్రీ
దేవి భవాని స్వప్నమునఁ దెల్పె భవద్భవితవ్యరేఖ తా
నై వెలుఁ గొండుదాక నిదియంతయు నే మది మ్రింగికొంటి, వ
త్సా! విడిపోయె నాకొఱత లన్వయవర్ధను నిన్నుఁ గాంచుట"॥ 346

మ॥ మతము దేశము గో మహీసురుల నోమ వాలు గేలంది భా
రతకల్యాణము నుద్ధరింపుచు, మహారాష్ట్రప్రభుత్వంబు శా
శ్వతమై వెల్లఁ బునాదివేసితివి వత్సా! నీ మహిమాత్సాహ సం
భృతమై భోన్సలరాజ కీర్తిరమ పర్వె బాఝణజ్యోత్స్నల"॥ 347

తే॥ అలముకొను పండువెన్నెల యందు నణఁగు
మచ్చవలె నాదుచెఱసాల మాసిపోయె,
కలువలు చకోరకములై జగంబు తనిసె,
దనయ! నాడెంద ముదధియై తరఁగలిం చె"॥ 348

చ॥ అను షహజీనుడు ల్విని మహాముదమంది, శివప్రభుండు త
మ్మునిఁ బినతల్లిని బ్రాణయపూర్వకభంగి బహూకరించి, యొ
య్యనఁ దనతండ్రియాజ్ఞఁ గొని యప్పుడ పైనముదీర్చి, తూర్పుని
స్వనములు పెచ్చుమ్రోయఁ బరివారముల నడిపించెఁ గోటకు"॥

తే॥ పాదచారియై జనకునిపాదుకలను
 శిరముపైఁ బెట్టి పల్లకి చేతఁబట్టి,
 శ్రీశివాజీప్రభుండు తండివెనువెంట
 నంగరక్షకుఁడై తోవ ననుగమించె॥

350

తే॥ బహుళ మంగళతూర్యరావములు మొలయ
 సాంద్ర సమ్మోద వైభవోపేంద్రుఁ డగుచు,
 ఘనుఁడు షాజీవిభుఁడు రాజగడమునందు
 రాజభవనముఁ జేరి విశ్రాంతుఁడయ్యె॥

351

మ॥ ప్రణయస్వాదు రహస్తపంఘల పరీపాకంబు సాక్షాత్కరిం
 చినయట్టై చనుదెంచియున్న దయితున్ సేవించి పూజించి మిం
 చినతృప్తి గనె జీజియాసతి, శివాజీరాజు దేవోపచా
 ర నిరూఢిన్ దలిదండ్రులన్ గొలిచెఁ బుత్రత్వంబు ధన్యంబుగన్॥ 352

శా॥ తా నాంజ్ఞించిన రాజ్యముల్ ధనము లుద్యద్దుర్గవర్గంబులున్
 దానాజీముఖ వీరయోధగణముల్ దండోపతండంబులౌ
 సేనావారము లాయుధోపకరణశ్రీ సర్వమున్ జూపి య
 త్యానందం బొడఁగూర్చెఁ దండికి శివుం డాయా ప్రదేశంబులన్॥

సీ॥ ఇది రాజగడము - దుర్భిదవప్ర నూత్నని

ర్మాణ రమ్యము, నేటిరాజధాని,

యిది తోరణాదుర్గ - మిందు జాతీయోద్య

మారంభమున నసంఖ్య ధన మబ్బె,

నిది ప్రతాపగడంబు - మదమత్తుఁ డట్లులు

ఖాను గోరాడు రంగస్థలంబు,

ఖానునితలఁ బూడ్చి కట్టినబురు జది,

కులదేవత భవాని కోవెల యిది,

తే॥ ఇదియ 'రాయరి', 'పన్తాళ' యిది యటంచు
వేటువేటుగా నవ్వాని వివరములను
విన్నవింపుచు, నందందు విందుగొలిపి,
శివవిభుఁడు తండ్రితోడ వచించె నిట్లు॥

354

చ॥ “జరిగినదంతయుఁ దమ ప్రసాదమ, నేటికి నాటివారు మీ
చరణము లంటుచుఁ గొలువసాగిరి, లోగిరి వైరు, లిట్లు ని
ర్భరమగుచున్న రాజ్యవిభవాబులకెల్లఁ బ్రభుండవౌచు, నీ
జరుగు నహర్గణంబులఁ బ్రశాంతముగాఁ గడపఁ దలంపుమి॥”

355

తే॥ చరణదాసుఁడ నౌచు, మీసలుపునాశ్చ
శిరమున వహించి, సకలసంసిద్ధి మెఱసి
యుభయలోకసమృద్ధిఁ బెంపొందఁ గందు”
ననిన, మహాశీవిభుండు తా ననియె నిట్లు॥

356

చ॥ “అవును, గుమార! నీ వనినదంతయు నిక్కమ, నేనుగూడ ని
ట్లవగత శాంతి నిశ్చలుఁడనై మననెంచెద నైన నొక్క లా
ఘవ మగుచుండుఁ దోచు, ననుఁ గైకొన కోపవటంచు నిన్ను, ని
దవులక నిల్వలేననుచు నన్ను జగం బొకలేత సూడదే?॥”

357

ఉ॥ ఉండినయట్ల యిర్వరము నొండొక వోటున వేటువేటుగా
నుండి, స్వతంత్రరీతిఁ జనుచుండము, నే నటు కన్నడంబునం
దుండుటకూడ నొక్కగతి యుక్తము లాభమటంచు నెఱతు, నెం
దుండిననేమి, నీవు తనయుండవు నే జనకుండఁ గామొకో॥

358

ఉ॥ కావున భేదబుద్ధి గనఁగాఁబనిలే, దది యుండనిమ్ము, నా
కీవట కింత యాశ్రయము నిచ్చినవాఁడు విజాపురీందుఁ డా
యావననేతపై సమరమాఁగుము నే మనియుండుదాఁక, స
ద్భావముఁ జూపు నాపలుకుపై, నుపకారి విజాపురీందుఁడై॥

359

చ॥ సమయము గురైతింగి గుణశాలి యతండె వరించె నీసహ
యము, నను సంతి కై పనిచె, నాతనితో నియమంబులెల్ల న
ర్హమనఁగ సంప్రతించితిఁ, గొఱంతలు తోచినఁ దోచుఁగాక, నా
దు మతము నీ వొడంబడుము, దొడ్డతనంబునఁ జెల్మిసేయుమి॥ 360

శ్రీ నీ॥ ఈవుగెల్చిన రాజ్యమెల్లఁ బర్వతదుర్గ
వితతంబుగా నీకె విడుచునట్లు,
వరుసఁ 'గల్యాణి' 'గోవా' 'కొలాపురి' మధ్య
నిను స్వతంత్రునిగ మన్నించునట్లు,
లల బిజాపురికొల్వునందు నీపత్రినిధి
నుంచి, వా రతని భరించునట్లు,
లేడులక్షల 'హాను' లేతుటఁ గప్ప మ
ర్పించి, నీసాయ మార్జించునట్లు,
తే॥ లెవరిరాజ్యము వారుగా నేలికొనుచుఁ
బనివడిన నొండొరులకుఁ దోడ్పడెడునట్లు
సంతరించితి సంతి యిష్టపడు మింత,
యధికుఁ డిటు లొంగివచ్చు టత్యంతహితము॥ 361

§ Being discomfited on all sides the Bijapur Government sued for peace The chief conditions were —

1) that the conquests hitherto made by Shivaji should be allowed to remain in his hands and the Adil Shahi Durbar should make no further attempt at their recovery 2) The Durbar was to recognise Shivaji as an independent sovereign, cede him certain defined districts and stipulate to pay him an annual tribute of 7 lakhs of hons 3) There was to be a defensive alliance between the two powers, and Shivaji's ambassador Shamji Naik Pande was permitted to reside at Bijapur and represent him at the Adil Shahi Durbar

ఉ॥ ఈ నియమంబులెల్ల లిఖింపఁగఁజేసి నవాబుముద్రతో
మానక నీకుఁ బుత్తు, ననుమానములే, దిశ రాజధాని కా
స్థానము 'రాయరీగడము' సల్పుము, తక్కిన రాజకార్య సం
ధానము జాగరూకత నొనర్పుము, నే నికఁ బోయివచ్చెదన్"॥ 362

చ॥ అనుచు హితానులాపముల నాడి, కుమారకుపజ్జ నిల్వపం
డిన లతవోలె నెమ్మొగమునిండిన తన్పునఁ బొల్పు జీజియాఁ
గని, నిబిడాదరోదర సుఖంపచ లోచనరోచి రూర్మికల్
మునుకొనుచూడ్కి డెందమునుముట్టి, పహాజ వచించె నీగతిన్॥ 363

ఉ॥ "ధన్యవు! జీజియా! యవితధంబుగ హైందవ వీరమాతృ మూ
ర్ధన్యవు, నీ యుదారచరితంబున భోన్సలవంశకీర్తి స
మ్మాన్యతఁ గాంచె, నీచనినమార్గము భారత భాగ్యసాధనా
ధన్యలు తల్లులెల్ల నడువన్దగి మించు పరీమళించెడున్॥ 364

సీ॥ తనయవాత్సల్యంబు ధవుప్రేమ దేశభ
క్తియుఁ దూఁచి, సమత సాధించినావు,
వానిలో నొకఁడైన వాడిపోవనియట్టు
లెదిగించి, దోహద మిచ్చినావు,
దవకీలవోలె వెన్దవులునాపద లాఁపు
వెరవుమై దేహ మర్పించినావు,
కొఱవోవకుండ రూపటివోవకుండ న
న్నిట నిండుఫలము పండించినావు,

తే॥ మనసు మాట సేతయుఁ దొనంకనివిధానఁ
గరినదీక్షఁ దపస్సిద్ధిఁ గాంచినావు,
నిజము జీజియా! భరతోర్వి నీదుసేవ
కప్పువడినది సకలభాగ్యములతోడ॥ 365

తే॥ వీరపత్నివై నెఱపిన విందుకంటె
 వీరమాతవై హృదయంబు విలిచికొంటి,
 వతివ! యర్థాంగివేమి పూర్ణాంగివౌచుఁ
 బెంచితివి కల్పతరువు నీపెరటియందె॥ 366

తే॥ నేను గన్నడంబునఁబోలె నీవు శివుని
 యండ నుండుట విధినిర్ణయముగఁ దలఁతు,
 నిది యవశ్యము, సూచితాభ్యుదయ మగుట
 ననుసరింతము శాశ్వతాధ్యయనదీక్ష॥ 367

చ॥ అనుటయు, జీజియా విభునియాళ్ళ కనువ్రతయకాచు నిల్చి, వి
 చ్ఛినహృదయంబు నిండి వికసించినకన్నులఁ దేలు సంతసం
 బునఁ దనసమ్మతిఁ దెలిపెఁ, బుత్రు సతీమణి నుగ్గడించి దీ
 వనలిడియున్ షహాజి పరివారముతోఁ బయనించె వీటికిన్॥ 368

తే॥ తండ్రికినిఁ దమ్మునకుఁ బినతల్లిగారి
 కర్హ భూషాంబరాదుల నప్పగించి,
 యల్లె సులతానునకుఁగూడ నందఁజేసి
 జనకుని శివప్రభుఁడు పేర్ని సాగనంపె॥ 369

ఉ॥ అంత బిజాపురంబున షహాజివిభుండు నవాబుగారితో
 మంతనమాడి, సంధినియమంబుల సమ్మతిగొల్పి, వానిఁ బ
 త్రాంతర రాజముద్ర ధ్రువమానటు సల్పి శివాజికంపుచున్
 సంతసమంది తాఁ జనియెఁ జయ్యనఁ గన్నడసీమఁ జేరఁగన్॥ 370

తే॥ తండ్రి దయసేయుట — నవాబు తనకుఁదానె
 సంధిగోరుట మిగుల నుత్సాహపఱుప,
 శివమహీపతి రాజ్యవిస్తృతికిఁ దగిన
 పెం పెనయ రాజధాని నిర్మింపఁదలఁచె॥ 371

ఉ॥ ‡ అప్పటి రాజ్యభాగముల కన్నిటికిఁ నడివోటనుండి, పై
కుప్పరమంటు శైలశిఖరోపరిపీరిక రాయగడం
బొప్పుటఁ, దండ్రుగారు మనసొప్పి వచించుట నెంచి శ్రీశివుం
డప్పుడ రాజధాని కనువొనటు దాని రచించె నేర్పునన్॥ 372

సీ॥ ‡ నలువైపుఁ గోటయాఁదల కెక్కరానియే
పున నిల్వచెక్కించి నునుపుగొలిపి,
“వెలినుండి గోటలోపలి కెవ్వఁ డెక్కివ
చ్చిన గొప్పబహుమాన” మనుచుఁ జాటి,
యొక్కఁడుమాత్రము రాఁగ నొగి వానిమెచ్చి, యా
తఁడువచ్చుదారి భద్రముగ సలిపి,
రాజ్యాంగభవనముల్ రాచనగళ్లు అ
చ్చలు రాచబాటలు వెలయఁజేసి,

తే॥ ‘రాయగడ’ మనుపేరున రాజధాని
సలిపి, రాజ్యాంగవిభవ మచ్చటను గొలిపి,
యొక్క శుభముహూర్తమున మహూత్సవమున
శ్రీ శివప్రభుఁ డద్దానఁ జేరికొనియె॥ 373

‡ “Raigad was made capital at this time, because it was
in the centre of the Konkan and close to Janjira and Surat”

Chapter V Rawlinson

‡ “The precipices on the four sides looked as if scraped
perpendicular and were one and a half ganvs in height
The Raja said that this fort should be made the seat of his
throne He built palaces, state-rooms a separate
mansion for the eighteen departments, the seraglio for the
queens

Page 99 Sabhasad

సీ॥ ‡ అటులుండ నొక్కనాఁ డాకోటలో 'హీర
 ఖని' పేరి గోపికాంగన యొక్క
 నెఱసంజపొడుపునుండియుఁ బాలు పెరుఁ గమ్ము
 కొనుచుండ రేయి జామునకు మించె,
 జెంగటితనపల్లెఁ జేరఁగావెడల న
 ప్పడె కోటతల్పులు మూయఁబడియె,
 నొక మాటుదారి నేర్పొదవఁ గోటనుదాఁటి
 యాకాంత తనకాంతు నండఁ జేరె,

తే॥ నదియెఱిగి శ్రీశివప్రభుఁ డట్టియెడలు
 మూయఁగట్టించి, తగిన కాపుగడఁ బెంచి,
 యప్రమత్తుడై తనదు రాజ్యాంగ మరసి
 యేలుకొనుచుండె నన్నింట మేలుకొనుచు॥

374

పంచమాశ్వాసము — సమాప్తము.

‡ When the building was over Shivaji offered a purse of gold to any one who would scale the walls without ladder and plant a flag on the summit. A certain hill-man found a pathway up and won the reward, whereupon Shivaji presented it to him and closed the path with a bastion (Another path was discovered by a milk-woman)

Chapter V Rawlinson.

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

షష్ఠాశ్వాసము.

ఉ॥ శ్రీ శివరాజు తండ్రియొనరించినయట్లు బిజాపురీంద్ర పూ
ర్ణాశయదత్త సంధినియమావళి కొప్పుచుఁ జెల్మిఁగూర్చి, యా
వేశముతో స్వరాజ్యమున వెంపరలాడుచు విక్రమించు డి
ల్లీశుని సైన్యనాయకుల యే పడఁపన్ జతనంబు గైకొనెన్॥ ౧

— శివాజీపై మోగలుదండయాత్ర — శివాజీసన్నాహము —

చ॥ మొదట బిజాపురీంద్రుఁడు సముద్ధతి మార్కొనిచచ్చె పాదుషా
గదియఁగఁబె సైన్యములఖండములిచ్చి సయిస్తఖాను ను
న్మదగతి నాతఁ డుత్తరమునన్ బలుభూములు గెల్చుకొం, చహ
మ్మదునగరంబుత్రోవఁ జని మార్కొనుచున్ 'బుచహ్' ను గైకొనెన్॥

మ॥ పుచహ్జున్నరు త్రోవనుండియు బలంబుల్ యుద్ధసామగ్రి భో
జనవస్తుల్ దమ కందునప్పు నడుమన్ 'జాకణ్' గడంబందు శ
త్రునిరోధం బగుచుండ దానినడఁపన్ రూపించి, సైన్యంబుతోఁ
జని సేనాని సయిస్తఖాను నలువంచల్ముట్టె నా దుర్గమున్॥ ౩

ఉ॥ చాకణదుర్గనేత నరసాశ్వకులుండు ఫిరంగజీ పరా
నీకమువడ్డగింపుచు, గణింపక యేబడినాల్గునాల్గు పె
న్వీక రణంబుసేసి యరివీరులనొంపుచు, బైన నాపఁగా
రాక సహాయమంప శివరాజునకున్ వినిపించె వార్తలన్॥ ౪

సీ॥ అపుడు శివాజి పన్నాళాగడంబున

బీజపూర్ సేనతోఁ బెనఁగుచుండి,

“నీచేతనైనంత నెగ్గింపు, మటు కాని

యెడ దుర్గమును వారి కిచ్చివేయు”

మని వార్తనంపె, నయ్యదన సయిస్తఖా

నాకోట యీశాన్యమందుఁ గంద

కముఁద్రవ్వి, పెనుమందుగట్టించి యంటించెఁ

గోటగోడయు నందుఁ గూలిపడియె,

తే॥ నట మహారాష్ట్రవీరభటాళి దూకి

యరులమార్కొనఁ దుములసంగరము జరిగె,

వేయిమోగలువీరుల విరియ నటికి

తతమహారాష్ట్రభట శతద్వయము సమసె॥

5

ఉ॥ * ఏబదియాలునాసరము లిట్లు పెనంగి ఫిరంగజీ భరం

బై బవరంబు, సాయ మిసుమంతయురాకి, విరోధిసేన సం

ఖ్యా బహుళంబుగాఁ దొడరుటారసి దుర్గము నప్పగించె . శా

హుబలశాలియా నతనిత్యాగముఁ దేకువ మెచ్చి రెల్లరు॥

6

తే॥ * మొగలుసేనాని బహుమానముల నొసంగి

తన్నుఁజేరఁగా నతనితోఁ దడవినెప్పె ;

మనసుతిరుగని యాత్మాభిమానశాలి

యతఁడు శివరాజు దర్శింప నపుడ చనియె॥

7

* For nearly two months Firangji had defended his post with tireless energy had disputed every inch of the ground (and) capitulated with honour Shaista Khan greatly admired the gallant qiladar and pressed him to enter the imperial service on high pay But Firangji refused to prove false to his salt and was allowed to go back to Shivaji with his army

ఉ॥ చాలినయంతవట్టు పెలుచన్ రణతాండవమాసి, యోరువన్
జాలనియప్పుగూడఁ బ్రభుసమ్మతి దుర్గమువీడి, శాత్రుల్
మేలిమిఁ జూపుచున్నను జలింపక వచ్చినదుర్గనాథు “భూ
పాలగడంబు నేలు” మని పంపె శివప్రభుఁ డాదరింపుచున్॥ 8

సీ॥ అట సయిస్తాఖాచుఁ డా చాకణగడంబు
నరిగొని తనబలం బుదు నిలిపి,
యొకదుర్గమును బట్టుటకు వేయిమందిశూ
రుల బలియిచ్చినందులకుఁ దలఁకి,
“యలఁతిగా దీ మరాట లదుర్గములఁ బట్టు,
టధిక సైన్యముల - సైన్యాధిపతుల
బలియురఁ బంపుఁ” డం చలపాదుషాగారి
కంపె విన్నప మతఁ డది యెఱింగి

తే॥ విపుల సైన్యము లిచ్చి, యోధపురనాథు
బలియు జస్వంతసింగుచు బచుపువెట్టి,
“యీమరాటులఁ దలలెత్తనీక యణఁపుఁ”
డచుచు శాసింప జస్వంతుఁ డపుడ వచ్చె॥ 9

శా॥ ఆజిప్రక్రమ దుర్విషహ్యమగు సైన్యాటోప మేపారువాఁ
డై జస్వంతుఁడు తన్నెదుర్చు శివసైన్యవ్యూహమున్ దోలి, నే
తాజీపాలకురు నోడఁగొట్టుచు, సయిస్తాఖాచుఁడున్నట్టి పూ
నాఁ జేరంజని వారితోఁగలిసి సన్నాహంబుఁ బెంచెన్ వడిన్॥ 10

ఉ॥ మోగలు సైన్య మిట్లు చలమున్ గొని దేశముఁ బట్టుచుండఁ, బూ
ర్వాగతమా బిజాపురమహాహవమున్ ముగియించుదాఁకఁ గా
లాఁగి, శివప్రభుం డిపు డుపాగతసంధిబలీయుఁడై తదు
ద్యోగ మడంప నా ప్తతతితోఁ గరణీయము వలె నీగతిన్॥ 11

సీ॥ శ్రీ “మును తండ్రిచెఱఁబాపుననువున షాజహా
 నునిచెల్మిఁ గోరఁగా ననుమతించి,
 యంతలో నస్వస్థుడయ్యె నాతం డంత
 నారంగజేబున కల్లె వార్త
 నంపితి ‘నాఁగాక’ యని యప్పటికి నొప్పు
 కొని, సార్వభౌముడౌవెనుక నతఁడు
 మే మీబిజాపురం బీమెయిఁబోరుచోఁ
 దఱివేచి మాపైకి దండుబంపె,

తే॥ నతఁడె మాటనుదప్పినాఁ డనెడుదాఁకఁ

దలఁగియుండఁగా మనప్రాంతములను బట్టె .

దానుదానుగాఁ బైపడి తఱుమునప్పు

డెంతవఱకని సైరింతు మిట్లు మనము॥

12

మ॥ బలవంతుండగువానితోఁ బగ యసంభావ్యంబుగా నెంచి సం
 ధిల నే నుంటయుఁ జేతగానితనమా తీరయ్యె నీరీతి నా
 కలఘుశ్రేయము గూర్చునెంచి విధియో యశారంగజేబో ననున్
 బలవంతంబుగఁ బోర లాఁగిరనియే భావించు నిప్పట్టునన్॥

13

శా॥ ఊరుంబేరును లేనినాటఁ బ్రబల ప్రోద్య న్మహారాష్ట్రరా
 జ్యారంభంబును జేసి పెంచు జగదేశకారాధ్య శ్రీదేవి హుం
 కారధ్వస్త సమస్త శాత్రవ మదోగ్రవ్యగ్రతన్ బేర్చి తా
 నై రక్షారతిచుండ, నా కొకయసాధ్యంబుచు రానేర్చునే॥

14

ఉ॥ కావున దైవశాసనముగా నిజధర్మముగా విపన్న లో
 కావనదీక్షగాఁ దలఁచి, హైందవభూమి నుదూఢ కంటకా
 భావముఁ జేయనెంచితి, నభంగతరంగవిహార వీరపూ
 జావిధి నిందు నాకుఁగల సర్వబలంబుల ధారవోసెదన్॥

15

ఉ॥ చేయఁగరాని స హాసముఁ జేయుచు మోయఁగలేని భారమున్
మోయుట కూడవైన, ని యపూన్చి భవానియె మమ్ము ముందుకున్
ద్రోయుచునుండ మాకుఁ గొలఁదుల్ గొలువన్బనియేమి? యిందునన్
నాయకభూమికన్ గొనుట నావిధి రాఁగలయంత వచ్చెడిన్॥ 16

ఉ॥ వచ్చెడుదానిలో గెలుపువచ్చుట దైవముకార్య మోటమిన్
ద్రచ్చుటో విచ్చుటో వెలికిఁదార్చుటో మార్చుటో నాప్రయత్న మీ
వచ్చెడువైరులన్ దఱిమి వ్రచ్చుచు, బచ్చెనపూతబొమ్మలై
తిచ్చవడన్ గలంప కదరింపక యూరక తీఱిపోదురే?॥ 17

చ॥ మన కెదురెక్కి యడ్డుపడి మార్కొనువాఁ డొకనార్వభౌముఁ, డే
పున భరతోర్వియెల్ల నొకపుక్కిట మ్రింగఁదలంచువాఁడు, వం
చనయు బలంబు తెంపు వెనుసాధనము ల్వఱగించి కార్యమున్
గొను హరవాది వానిమఱుఁగుల్ గొనఁజాలునె సాధుమార్గముల్॥

చ॥ కడచినపోరులన్ దొడరుకైవడి గా దపురంగజేబుపై
కడరుట యైంద్రజాలికునుపాయములన్ గొని వానియెత్తులన్
బడలువడంగ నెట్టి, కనుపాపలఁదీసెడు నేర్పు నోర్పుఁ దెం
పుడుగక మించి, యీకరుల నోదమునన్ గుదియింపఁగావలెన్॥ 19

చ॥ విమతులతీరు లిట్లు వినిపించితి నైన జయంబుగాంచు ట
శ్రమ మపురంగజేబు సడిసన్నల గద్దియమీఁదనుండి తం
త్రముఁగొనుఁ గాని, వానిసరదారుఁడు వార్వము కత్తిగూడ రొ
క్కమునకు దక్కుఁ దక్కి-చనుఁగా కవి ప్రాణము కోరువెట్టునే?॥ 20

ఉ॥ చేవలుదీటి నైరులచు జీల్చుబలంబులు పెక్కులుండ, నే
నై వెడలింపకున్నఁ దమకై రణతాండవమాడు వీరసే
నావిభు లిందఱుండఁ, గలనన్ గెలిపింప భవానియుండ నీ
యావను లెంత! నిర్భయులమై వెడలింతము దండయాత్రలన్॥ 21

చ॥ అని శివరాజు మోగలులయాగడమున్ బల ముగ్గడించి, దా
ని నడఁపకున్న రాఁగలుగు నేటివిపర్యయమున్ వచించి, మా
రొక్కను నెడఁ జేయనైన తెఱఁగుల్ మఱుఁగుల్ వివరించి, ధీరతన్
జనెఁ బరివారముల్ గొలువఁ జయ్యన సింహగడంబుఁ పరఁగన్॥ 22

—❖— సయిస్తాఖానుపై శివాడీ విజృంభణము —❖—

ఉ॥ అచ్చటఁ గొంతయాఁగి, పునహపురమంగు సయిస్తాఖానుతీ
రచ్చముగా నెఱుంగుటకునై తగుచారులఁ బాపి, యొండు వోఁ
బుచ్చిన వీరయోధులఁ జమూపతులన్ బిలిపించి, యందఱున్
వచ్చినమీఁదఁ జేయఁగలవైఖరి శ్రీశివుఁ డిట్లు వాకొనెన్॥ 23

మ॥ “మనపైకిన్ బలమెత్తి వచ్చిన మహామాయూవి యకారంగజే
బునకున్ నెయ్యపుమేనమామ, బలితంపుందొడ్డసేనాని, ద
క్కనుకున్ నేత సయిస్తాఖానుఁ డతఁ డగ్రస్ఫూర్తఁ బోరాడ కా
పునహపట్టణ ‘దత్తపుత్రుఁ’ డయి, కాపున్ మేపుఁ గైసేనెడిన్॥ 24

తే॥ లక్షబలఁగంబు దన కంగరక్షగాఁగ

వెడలిన సయిస్తాఖా నొక్కయడుగు దాఁట

కంతిపురి దాఁగికొనియుండె . నతనితీరు

కడువిచిత్రమై హృదయగద్గదికఁ దెలుపు॥ 25

సీ॥ సర్వతోభద్ర రక్షాదీక్షఁ బురములో

నన్యులు చొరకుండ నాజ్ఞవెట్టి,

‘ప్రజల నెవ్వండ్లైన బయటికిఁబోఁగూడ,

దాయుధం బాటరా’ దనుచుఁ జాటి,

తన లక్షసేన చుట్టును గాచియుండంగ

వెలి గుడారమ్ముల విడియఁజేసి,

పదివేలబలము తోడ్పడ శివాపురితోవ

జస్వంతసింగు రక్షకునిఁజేసి,

తే॥ ఖానుఁ డిటు వానకాలంబుఁ గడపుకొనుచు
నుండెఁ బునహపురంబున నులికి యిట్లు
కాపుగడఁబెట్టు నవ్వానికడుపులోనఁ
దెరలుచున్నది కొండంత పిఱికితనము॥

26

చ॥ ఇది యిటులుండ, వాని కెదురెక్కుచు నాలముసేతకంటె నా
బెదరినవాని నొక్కజడిపింపున డీల్పడఁజేయు టొప్పు, నీ
కుదిరిక సేయరాని దనుకొఁ బనిలేదు నిసర్గధీరతా
స్పద హృదయంబు లందుకొనఁజాలని భౌతికసిద్ధి యున్నదే॥

27

ఉ॥ అద్దమరేయిఁ జొచ్చి, పునహపురి ఖానుని మేడతల్పులన్
బ్రద్దలుసేసి, మైమఱపువట్టిన యాతని వెన్నుదట్టుచున్
నిద్దురలేపి, వీరగణనీయ పథంబున హత్తికొండ మీ
సద్దన లక్షనైన్యములఁ జంపక యంతటిసిద్ధి చేకులున్॥

28

ఉ॥ బౌ - నిది యొక్కసాహసమమైనను, గొండలుమెచ్చుతీరు కా
నైన, భవానియాష్ట్ర యిటులైనది ఖానుని సర్వశక్తిసం
ధానముగూడ నొక్కయడిదంబునఁ గోసి యపూర్వసాహస
శ్రీ నెనఁగింత మిట్టు లొనరింతము చేయగలట్టికార్యమున్॥

29

కి॥ మన కొకయామడదూరము

పునహపుర - మందుఁ జేరఁబోవఁగఁ 'గాత్రజ్ఞ'
కనుమలదారి, శివాపుర

మునఁ జనుదారియుచు రెండుముఖ్యము, లందున్॥

30

ఉ॥ పూని శివాపురమ్ముపయిఁ బోవుపథంబున నొక్కరాత్రియం
దే నటు తానజీవభృతు లిర్వదియేపురఁ గొంచునేగి, యా
ఖానునిమేడలెక్కి యెసకంబున నాతని నిద్రలేపి సం
ధానముఁ దీర్చు నప్పు పయిదారుల మీ రిటు తోడ్పడవలెన్॥

31

సీ॥ శీ కాత్రజకచుమమార్గమున నేతాజి సే
 నలతోడఁ గొండగుట్టలను డాఁగి,
 కొమ్మల కాఁబోతుకొమ్మల కందందు
 మెలపుమై నూనెగుడ్డలను పట్టి,
 యటఁ బొంచియుండి, యిచ్చటఁ 'బునాపురి' నేము
 వినుచు శృంగరవంబు విన్న వెంట,
 నన్నిగుడ్డల కొక్కయదన నిప్పంటించి
 పెనుతూర్యములు మ్రోయ వెడలవలయు :

తే॥ మ మ్మనుసరింపుచు, శివాపురమ్ముతోవ
 నొక్కమైలుదూరంబునందుండి పొంచి,
 పింగళేపంతు మాజాడ వేగుదెలిసి

సమయహితభంగిఁ దోడ్పాటు సలుపవలయు॥

32

ఉ॥ తక్కిన నాటకాంగముల దందడియెల్లను మేము ఖానుతో
 నక్కడఁ జూచికొందు" మనియాడుచు, దత్పునహాపురంబునం
 దొక్కని కాత్తమిత్రున కెదోయొకరీతి రహస్యమంపుచు
 రొక్కములిచ్చి, కార్య మనురూపముసేయఁగ వాని లోఁగొనె॥

ఉ॥ శీ వాడుచు బెండ్లికార్యమునెపమ్మున బంధులఁగూడి మెర్వడి
 వాడలవెంటఁబోవు నలవాటున కుత్తరువీయ ఖానుని
 వేడుచు సమ్మతిఁగొనుచు, వేగ రహస్యములంపె "న్వీట్టు లీ
 నాఁ డగుఁగార్య" మంచు శివనాథున కంత సతంజు పొంగుచు॥

ఉ॥ మున్ను వచించినట్టు లెటుపోదగువారల నట్టులంపి, తా
 నన్నిట జాగరూకుడయి, యర్హవిధంబున మాటువేసముల్
 గొన్న నిజానుయోధులకు గొంచు నెకాయకివచ్చి, చీకటుల్
 కన్నులుగుట్టువేళ సరిగాఁ దఱిసి మొగలాయిపాళెము॥

35

తే॥ భటులు దానును మోగలుభటులయట్లు
వేసములుమార్చి, జంకును వెఱపులేకి
వైరిసంకేత మెఱిగినవాఁడువోలె
నడిచెఁ దన్ని వేశములవెంబడి శివుండు॥

36

ఉ॥ 'మీ రెవ' రన్న - 'మీరెవరొ' మే మలవారె' యటంచు, 'నెందు కీ
దారుల వత్తు' రన్న - 'సరదారుల యుత్తరు' వంచు, నిష్ఠురన్
గూరినవారిఁ దట్టి 'యిటుకూడునె మేలొకనుఁ' డంచు, ధీరుఁడై
వైరుల హెచ్చరింపుచు శివప్రభుఁ డేగెఁ బురమ్ములోనికి॥

37

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి పరిశీలనసేసినయూర సూదులున్
గన్నపుదారులున్ దెలియుఁగాన శివప్రభుఁడున్ భటాశితో
నన్నియు దాటి, యొక్కట మహావిభవంబున సాగు మెర్వడిన్
బన్నుగఁజొచ్చి, 'యచ్చమగుబండుగుఁడై' చనె వారివెంబడిన్॥

38

సీ॥ వివిధవాద్యములఁ బాటవముఁ జూపెడివారి
 'నా - సెబా' సని మెచ్చులాడియాడి,
చతుర నాట్యకళా ప్రసక్తి వొల్చెనుచోట
 నుప్పొంగినటు తలయాఁచియాఁచి,
పనివాండ్ర గదిమి 'యాపని - యాపని' యటంచుఁ
 దనపె త్తనమువెంటఁ జొనిపివొనిపి,
యిరువై పుడుట్టంబు లెవరైన వారితో
 ననువుగా మేలంబు లాడియాడి,

తే॥ వారిచుట్టముగా వీరు - వీరిచుట్ట
మనుచు వారును దగినమర్యాద సలుప,
నన్ని కార్యముల్ దనవిగా నరసికొనుచు
నడిచె మెఱవడి శివుఁడు ఘంటాపథముల॥

39

ఉ॥ ఇంతటిలో ఘనాఘనము లేచి వడిన్ బెనువాన మూసె, ను
దాబ్బింతి జనంబు లెవ్వరికివారుగఁ బోయిరి, దీపపంక్తి వో
ధావంతము నిండె, ద్వారపరిపాలకు లాజడి నిల్వలేక స్థా
నాంతర మేగి, రంత ముదమంది శివాజి భటాళిఁ గూడుచున్॥ 40

సీ॥ * తన తొంటిదివనమందున ఖాను వసియించు
టరసి, తన్నిర్మాణ మెఱుఁగుఁగాన
వెనువైపు వంటయింటినిఁజేరు దారి గో
డలు దూకి పాకమంటపముఁ జేరె,
నపుడు 'రంజో' పండుగౌట నా నడురేయి
వండుచు బానసీం ద్రుండి రచట,
నొకని కిర్వురుగాఁగ నొడిసి యవ్వారలఁ
గిక్కురుమనకుండఁ గ్రుక్కి చంపి,

తే॥ ఖానుమేడకుఁబోవు మార్గమున కడ్డ
గోడ యిటుకలు మెల్లఁగా నూడఁదీసి,
లోని పటకుడ్యములఁ దీల్చి, గానుపడక
గదిని భటులతో శివుఁడు సాక్షాత్కరించె॥ 41

ఉ॥ “ఖానుమహాప్రభూ! యెదియొగట్టిగఁ జప్పుడ, దొంగలేము, మీ
యాన” యటంచు నొక్క భటఁ డాడఁగ, ఖానుఁడు కోపగించి, “పో
రా! నెఱనిర్దరం జేఱచి అచ్చయొనర్పకు” మన్న, నింతలో
ఖానునిరాణివాసము గకావికలేచి శివాజి గన్గొనె॥ 42

* It was Ramzan Some cooks were despatched by the Marathas without the least noise being made The wall dividing the outer kitchen had a small door in it, but the opening had been closed with brick and mud The Marathas began to take out the bricks and make an opening there Hacking a way through them (screen-wall after screen-wall in the harem) Shivaji reached the very bed-room of the Khan

చ॥ “ఇకఁ దడఁబాటు కూడ” దని యెంచి, శివాజి భవానిఖడ్గ మిం
చుక జల్లిపించి “లెమ్ము, కనుసోగల విప్పుము, ఖానుజీ! భయా
నకమగు రాత్రి - దొమ్మిగ రణమ్మగు రంగము - మేడలెక్కి హం
తకు లిదెవచ్చి, రింకనయినన్ నయనమ్ముల విప్పఁగూడదో?॥ 43

చ॥ ఘనుఁ డవురంగజేబు మొనగాఁడవటంచు బలమ్ములిచ్చి ని
న్ననిపె శివాజి నొంపఁ బునహపురిమేడల నాఁడువాండ్రితోఁ
బెనఁగుచుఁ బ్రొద్దుపుత్తువు, వివేక మొకో యిది? యిట్టివానికిన్
బచుపడునే శివప్రభునిబట్టఁగఁ బాణముబట్టి నిల్వఁగన్॥ 44

ఉ॥ వ్రాసితి వుత్తరంబును శివప్రభుఁ ‘గోతీయుఁ’ ‘గొండయెల్క’ గాఁ
జేసి, ప్రగల్భముల్వదరి చేతనువాతనుగాని కోతలన్
గోసితి, వన్నిటిన్ దడివి, గుత్తపుటుత్తర మీయ నింకు వేం
చేసితి, రోసమున్న దయసేయు, మొకొక్కటి యప్పగించెదన్॥ 45

ఉ॥ ఓ యవివేకుఁడా! యెఱుఁగవో? యిది కొంకణపీఠభూమి - స
హ్యాయత కూట కానన గుహ సుదురాసద, మిందు మావళే
బోయ - మరాట సింగములపొత్తున శూరతమేసి, రిట్టి సే
నాయుతుఁడౌ శివప్రభుఁ గొనన్ జనఁ గుత్తుక గాలమంటదే?॥ 46

ఉ॥ కూటికి గుడ్డకై పరులకొల్వినఁ బాణములమ్ము నీ చమూ
కోటుల శత్రుఖడ్గములకున్ బలివెట్టుచు, మీరు మేడలన్
బోటుల ప్రక్కలంటి గెలుపుంగొన నెంచెద, రిట్లనాథ హృ
తోక్తర రక్తపూరములఁ గొల్పు విభుత్వము నోర్వవచ్చునే?॥ 47

చ॥ బడుగుబలంబు నాపదకుఁ బాపుచు, బన్నసరంబుకొల్కిగూ
డెడపినభంగి నిన్నుఁ బొలియింపఁగ నీనిశి నిట్లువచ్చి పైఁ
బడితి, నిజాంగనాజనముఁ పొసి, కటారును గేలబట్టి వె
ల్విడు, మిటుసేయ నీబలములక్షయ హాయిగ నిద్రవోయెడున్॥ 48

ఉ॥ ఇప్పటినిన్ను - నన్ను - రణ - మింతయుఁ బాదుషహా యెఱింగి, తా
నెప్పటికైన మాపయికి నిట్టిరుఁ బంపకయుండఁగాక, లే
కప్పటి కంపెబో కదియునాతఁడె మమ్ము నెఱుంగుఁగాక, రా
వప్ప! భవానిపేరఁ బునహపురికిఁ బొలిఁజల్లిపోయెదన్”॥ 49

చ॥ అను శివరాజ వేడి నుడులల్ల తల్లి తల్లిని కత్తులన్
గని భయమాది ‡ బానుకులకాంతలు చప్పున దీప మార్చి, రం
గనలమఱుంగునన్ జూణిఁగె ఖానుఁడు, కార్యము దప్పునంచుఁ బై
కొని, శివయోధు లా శయనకూటమునెల్ల సడించి రేపునన్॥ 50

ఉ॥ చీకటికొట్టులోఁ, బదరుచేతులఁ గాళ్ళులఁ గీలగొంతులన్
గేకలువెట్టి మూఁగుచుఁ దెగించి పెనంగెడు నాఁడువాండ్రొలో
నాకులచాటుపండు తెఱఁగొ మనభానుని వెల్వరింపఁ, బె
ల్లాకులమయ్యె మేడగదియంతయుఁ దేనియఁబట్టు చందమై॥ 51

చ॥ “అతివలజోలిఁ బోకుఁ, డెట్టులైనను ఖానునిఁ బట్టుఁ డంచు భూ
పతి యనఁ దద్భటుల్ గదియఁబట్టిరి, ‘డాఁగురు మూతలాడినన్
గతి చెడు’ నంచుఁ దెంపుఁగొని, బాను గవాక్షమునెక్కి దూఁకె, వాఁ
డు తొలఁగునంతలోన ‡ శివుఁడున్ గరవాలము వైచె వానిపైన్॥ 52

ఉ॥ ఆ కరవాలువేరీటు పశుసంతకె ఖాను గవాక్షమున్ దిగన్
దూకుటఁ ‡ జేత్తివేల్లు తెగి తుఁకలుగాఁ బడె, సంతఁ బ్రాణర
క్షాకృతి నేడనో సురిఁగె ఖానుఁడు, వాని సడింప నల్గడన్
బ్రాకిరి శైవయోధులు, విపన్నత గొల్లున నేడ్చి రంగనల్॥ 53

‡ The Nawab utterly panic-stricken put out the candles and lights and remained concealed among the women. The Raja (Shivaji) dealt a blow three fingers were struck off

సీ॥ ఖానుకుమారుఁ డక్కడఁ బ్రక్కగదినుండి
దిగ్భ్రాంతిచే నేగుదెంచె నటకు,
నతఁ డడ్డమకాట గార్యవిఘాతముని రేఁగి
తానాజి వానిమస్తకము దునిమెఁ,
ద్రాటిపై దిగెడుసర్దారుకొక్కని ఖానుఁ
డంచు నేసాజి ఖండించివైచె,
వారు వీ రాకవలివారు సర్దారులు
గుంపులై, పెను గండ్రగోళమయ్యె,

తే॥ † సంత శివభూపుఁ డుచితకార్యజ్ఞుఁడౌచు,
నాపదనుదెల్పు యుద్ధవాద్యములగదికి
నేగి భటులచే వాని మోయింపఁజేయఁ,
గిట్టునఁ బురంబు బహుజనాకీర్ణమయ్యె॥

54

ఉ॥ † “దొంగలు! శాత్రవుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! వారె! వీరె! యీ
భంగినిఁబోయి” రం చఱచి పర్విడువారలఁగూడి, తామును
“దొంగలు! శాత్రవుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! రండు! పట్టు! డీ
భంగినిఁ జూతురే?” మచుచుఁ బర్విడి రా శివుఁడు శివానుగుల్॥
మ॥ తన సంకేతమురీతిగా శివుఁడు తద్దగ్ గొమ్ము లూఁదింపుచున్,
దనకై వేచిన పింగళేశచివుతోఁ దా సింహదుర్గమ్ముకున్
జనె, నేతాజియు నూనెగుడ్డలసుడిన్ జాల్నివ్వటి లెత్తి, బో
రన వాద్యమ్ములఁ గొల్పి, శ్రీశివుని డాయబోయె సైన్యమ్ముతో॥

† They (the Marathas) entered the bandroom and ordered the bandsmen, as if from the Khan, to play

Page 101 J N Sarkar

† The guardsmen cried enquiring, “Where is the enemy?” With them he (Shivaji) also ran forth shouting like them, “Where is the enemy?” Page 42 Sabhasad.

సీ॥ కాత్రజుకనుమమార్గమున వెల్గెడు దివ్య

టీల - మ్రోగెడు నగారాలఁ గాంచి,

వైరు లం దేగుచున్నారని తలఁచి, మో

గలునైననాథు లఖండబలముఁ

గొని వారి వెన్నాడి, కొండగుట్టలఁ జిమ్మ

చీకటి బిట్టు వీకాకుఁ గఱచి,

యది పెద్దమోసమాటరసి, చప్పిడిమొగ

మ్ముల సయిస్తాఁఖానుఁ గలిసి, రంత

తే॥ నతఁడు రెట్టింపుటలుకచి చ్చలముకొనఁగ

“శివపతిని బొగ్గు బూదిగాఁ జేసిగాక

విడువరా” దం చవుడ సింహగడముపైకిఁ

బ్రబల చతురంగవాహినిఁ బనుపుసేసె॥

57

చ॥ ‘ఇది యిటు లా’ నటంచు మునుపే తలపోసి, రణార్హ వస్తునం

పద సకలమ్ము కోటపయి భద్రముగానిడి, మొగ్గరమ్ములన్

బదిలముసేసి డిక్కొని శివప్రభుఁ డుండె, మొగల్బలంబు లే

పుదనర దూకి, సింహగడముం దరియంచులఁ దాకి పైకొనె॥ 58

ఉ॥ మచ్చరమెక్కి కాపుగడమార్గములెంచక వైరు లండకున్

వచ్చెడుదాకఁ బొంచియు, శివప్రభుఁ డున్నటులే హఠాత్తుగా

నచ్చటికోటలెక్కి, నిశితాంబకవృష్టి పిరంగిగుండ్లకా

ర్చిచ్చును గ్రాఁగుహనియలచి తడియున్ గురియించె వారిపై॥ 59

శా॥ చక్రదూయుచు బాణముల్ మెయి సహస్రచ్ఛిద్రముల్ సేయ, నం

దుకై సీసపుగుండ్లు చిచ్చుమిసి యాయుర్వాయువుల్ దీయ, నే

ప్రక్కన్ నూనియమంటలన్ గమలి బొబ్బల్ బుగ్గలై యంగముల్

స్రక్కన్, మోగలుసేన లిట్లుచెడి యవోచిచ్చె నల్వైపులన్॥ 60

శా॥ అంతః బ్రాంతములందుఁ బొంచుకొని నైన్యాధీశ్వరుల్, పింగళే
పంతుం డొక్కటఁ - బాలకరుండొకట నిర్వైపుం బలంబెత్తి, యు
ద్భాంతశాంతుల వైరులం దఱిమి నొంపఁజంప దిక్కేది, ప్రా
ణాంతాపత్పరిభూతమై మొగలునైన్యం బేగెఁ బూనాఁ జొరఁ ॥ 61

మ॥ తననైన్యంబు పరాస్తమై, తనప్రయత్నం బిట్లు విధ్వస్తమై,
తనయుండుఁ బనికత్తెలుఁ సతులు సర్దారుండునుం గూలి, కూ
లిసప్రవేల్లఁ దలకూలిన ట్లుపగతక్లేశుండునౌ ఖాను దా
పునఁ గొల్వై యుపచారముల్ వలికి రాపుల్ బంధు లుద్యోగులు ॥

తే॥ అంద జేతెంచి యుచితవాక్యముల నూఱ
డించుచున్నను, జస్వంతుఁ డించుకంత
యాలసించుటఁ దలఁచి, మున్నంటియున్న
యీసు ముడివైచె నిటుల సయిస్తఖాను ॥ 63

సీ॥ 'తఱివేచి కొలిచి యందఱు విచారింప నా
తఁడు కొంతతడ వేలతడసె' ననుచు,
'శివరాజఁ దఱిమి శిక్షింపఁ దానేగక
తనబలంబే యేలపనిచె' ననుచు,
'బదివేలబలముతోఁ బొదివి తానుండుత్రో
వనె వైరి యెటు దాటివచ్చె' ననుచు,
'దమ హైందవాభిమానముఁ జూపి యొళవిచ్చి
శివు రేపి మనల భంజించె' ననుచు,

తే॥ సాటిసరదారుడైన జస్వంతసింగుఁ
దప్పుదలఁచి, యాతనిపైనఁ దప్పుమోపి,
యెల్లసంగతు లపుడ సయిస్తఖాను
పాదుషాగారి కటు విన్నపమును బంపె ॥ 64

ఉ॥ “ఈ పునహాపురిన్ నిలుతుమే నికమీద శివప్రభుండు ప్రా
ణాపద సేయకే విడువఁ” డంచడలెత్తి, సయిస్తఖాను పూ
నాపురినిల్చి కార్యముగొనన్ జనవంతు వచించి, యాత్మర
క్షాపరుడౌచు నేగెఁ దననైన్యముతో నపురంగబాదుకున్॥ 65

చ॥ జరిగినకార్యమందు శివు నాహస నిర్భరధైర్య శౌర్య ధీ
పరిణతిఁ గాంచి, “దైవబలపాకముతో నవతీర్ణుడౌ మహా
పురుషుఁ డితం” డటంచు జనముల్ హృదయమ్ములు విచ్చి, రొంటిపా
టరసి ప్రతిక్రియారహితుడై జనవంతుఁడు నిల్చె నచ్చటన్॥ 66

—•— సూరతు ముట్టడి —•—

చ॥ ‡ తన యదలింపునన్ మొగలుదండులునున్ సరదాగ్లు భీతులై
మినుకుట - లోకమెల్లఁ దను మెచ్చుటఁ జూచి, శివప్రభుండు చే
సినపనికంటె నొండొకవిచిత్రము సాహసముం బొనర్చి లోఁ
గినయరులన్ మఱింతయణఁగింపఁ దలంచి, హితాళిఁ గూడుచున్॥ 67

మ॥ ‡ కొలువై యిట్లువచించె, “శత్రు లిపుడే కోల్కొంచురాజుల రిం
దుల, కేతెంచినఁగూడఁ దొంటివలెఁ జిందుల్ద్రొక్కలే, రింతలో
బలమున్ దెంపు వెలుంగ నొండొక రసాభాసంబుఁ గావిత, మీ
మెలపుంజూపి బలాఘ్యతారిపులకల్మిన్ గొంత కొన్నట్లగున్॥ 68

తే॥ ఎదురెదురుయుద్ధముల మాని, యిందునందు

నింద్రజిత్తుపోరాటలే యెత్తవలయు,

దీనమనపైనఁ బ్రజ లభిమాన మెంచి

యరులతర మెంచి వారిపైఁ దిరుగవలయు॥

69

‡ He had gained an immense moral advantage by his nocturnal assault on Shaistakhan's residence . and he intended to pursue it with unrelenting resolution .. The financial prospects of such an enterprise, no doubt, proved a great inducement, but money was not the only incentive under which Shivaji acted He wanted to strike terror into the hearts of the enemy subjects P 32 Cosme-da-Guarda

ఉ॥ దక్షిణపీఠభూమి మనతావు, జనుల్ మనవారు, వీరి ని
ష్పాక్షికసానుభూతి మనపై సహజమ్ముగ నుండు, 'బీజపూర్'
దక్షత నాగియున్న మనదర్పము దేశహితానురక్తి ప్ర
త్యక్షమ వారి కౌట మనయత్నముఁ దప్పఁదలంప రీజనుల్॥ 70

చ॥ ప్రజలకునై ప్రజాబలముపట్టుగ సాగువిభుత్వ మెప్పుడున్
విజయముఁ గాంచు, స్వార్థపరవృత్తిఁ జలంబు బలంబు చూపు భూ
భుజుఁ డతిచారదుష్ఫలితముల్ గను, నేఁ డవరంగజేబుది
గ్విజయము లట్టివై యుడుకుఁబెంచి, ప్రజాహృదయమ్ము నేర్చెడున్॥

ఉ॥ నొచ్చియు దక్షిణావనిజనుల్ బలవత్ప్రభు నాఁగలేక, తో
డిచ్చెడువాఁడు లే కణఁగి యీగతినుండిరి . వారి రేపుచున్
జిచ్చు గదల్చి శాత్రులఁ జెండితిమేని జనుల్ దమంతఁ బై
పెచ్చు పరాక్రమితు, రిటు వీఁగి యరాతిబలంబు పెంపఱున్॥ 72

ఉ॥ మోగలురాజ్య మింగు సడిముట్టి కలంచుచు, నస్మమద్యమం
బాఁగెడువైరులన్ దఱుములాడి తెమల్చుద మిట్టి మా మహి
మోగ మెదుర్పలేని - తమునోమఁగఁజాలని పాదుషాహిపై
నోగు మదిన్ దలంచి, మనయున్నతి కౌఁదలవంతు రీప్రజల్॥ 73

చ॥ ఇటు బలహీనుఁడౌచు యవనేంద్రుఁడు నివ్వెఱ నిల్చుఁ, గాని యు
ద్భటుఁడగువీనికై ప్రజల దందడిగొల్పుట తప్ప, దిట్లు సే
యుట యొకరాజనీతి యిదియున్ యవనేంద్రులు నేర్చి, రైనఁ బై
కిటుతయు లోనిమార్దవముగా జళిపెంతము చంద్రహాసముల్॥ 74

ఉ॥ ఇంతకుఁ గంటిలోనలుసు నీఁగఁదలంచినఁ దప్ప వొత్తిడుల్
గొంతకుఁగొంతయైనఁ గనుగ్రుడ్డున, కూరకయున్న నోర్చి ని
ద్రింతుమె? శస్త్రమున్ జొనిపితిసిన - నూఁదిన - నెట్టులైనఁ గా
ర్యాంతమునందు నిండుకనులౌ నగ్గుమోములఁ గన్నఁ జాలదే॥ 75

ఉ॥ కావున దండయాత్ర లెసఁగఁ దొలి సూరతుఁ గొల్లకొట్టి యా
పై వెడలింత, మాపుర మపారధనమ్ముల కాటపట్టు డి
ల్లీవిభు రాజ్యలక్ష్మీకేఁ జలింపని యాయువుపట్టు దూరపుం
దీవులవారు నావికవిదేశవణికుల అచ్చపట్టగున్॥ 7

ఉ॥ పూనికమీఱ మోగలువిభుత్వపురక్షణ యున్న దుర్బలం
బైనది, వర్తకుల్ పలువురై - యెవరంతకువార లాత్మర
త్నా నిరతిన్ మెలంగుదురుగాన సుసాధము కార్య, మందు సు
శ్రీ నరిగొంచు, మించినయరిప్రభుతన్ జడిపించినట్లగున్॥ 7

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేసచివుఁ “ఛా, నిదియున్ దతరాజనీతి, హె
చ్చినపుకోటికో పణఁగఁజేయఁగ వేఱొకదారి లేదు, లే
దని వెనుకాడుచో బ్రదికినంతకు బంధవిముక్తి లేదు కా
వున మునిర్బంధ మేమిట పోరుట మే” లన, సంతసింపుచున్॥ 7

తే॥ అల పరాసుల - నబిసీనియచుల గెల్వ
ననుచు నిరువైపు సేనల ననుపుసేసి,
సురధపట్టణమర్మమ్ము లరయ, నా
వరు “బహిస్సాయకుం” డనువానిఁ బంపి॥ 78

చ॥ శివపతి కొంతసైన్యమును సింహగడమ్ముచుగావ నిల్పి, శా
త్రవులను వేచియుండ సరదారులఁ గొందఱు కాడ్లవెట్టి, యు
క్తివులు చమూపతుల్ - యమునిగెల్చిన నాలుగువేలసేన వెం
దవులఁగ, క్షేత్రరాజమగు ‘నాసికఁ’ జూచునెపమ్మునన్ జనెన్॥ 80

చ॥ దినములు రెండఁమూఁ డచట దేవునిఁ గొల్చినయట్లు - కార్యమున్
గొనినటు లుండి, మున్ననుపుగూఢచరుం డరుదెంచి సంగతుల్
వినిచిన సంతసించి, యతివేలజవంబునఁ బోయె సైన్యముల్
గొని శివరాజు తత్పురము కోశయుగ మ్మనుమేర డాయఁగన్॥ 81

చ॥ సురధపురమ్మునన్ జనులు సూచనగా శివరాజువచ్చుతీ
రరసి భయమ్మునన్ బదరి, యచ్చట రక్షణలేమి నెంచి, కొం
దఱు ధనవస్తువాహనపదార్థము లబ్బినయంత గొంచు, వే
పఱచిరి వేలువేలుగ, శివప్రభుఁ డంతన డాసెఁ దత్పురిన్॥ 82

తే॥ ‘బర్హణపురమ్ము’ తోవన వచ్చి, యూరి
బయల నొండొక యుద్యానవనమునందుఁ
బటగృహమ్మున విడిసి, తత్పట్టణంబు
నాల్గుగవఁకులఁ దనదు సైన్యముల నిలిపె॥ 83

ఉ॥ ॥ అంత శివప్రభుండు పురమందలి కొందఱుపెద్దలన్ - యశో
వంతుల - దాంతులన్ - ద్రవిణవంతుల నండకుఁ బిల్వఁబంచి, యే
కాంత మృదు ప్రియోచిత హితానునయోక్తుల భూతభావి సి
ద్ధాంతము దేశకాలవిహితమ్ముగఁ జూపుచు నిట్లు వాకొనెన్॥ 84

ఉ॥ “సోదరులార! నేఁడు పరిశుద్ధము భారతభూమి ధర్మ
క్షోదరశూన్యులున్ బలియురౌ పర రాజులపాలనమ్మునన్
జేదుచు మేసి, లేవడిఁ గృశించి, యతంత్రిత కఱ్ఱునాఁచి, మ
ర్యాదకు దూరమై, పెనుచెఱుబడి ప్రేలుట మీ రెఱుంగరే”॥ 85

ఉ॥ గుర్చితి మింతకాల, మిదియున్ బలహీనత యయ్యె, నీవెతల్
దీర్పుట కెవ్వఁడైన నొక శౌంపరి ముందుకురాఁడు, వచ్చెఁబో
కూర్చియుఁ దేర్చియున్ బలముకొల్పదు లోకము - ప్రక్కపోటులన్
మార్పుటెకాని, యిట్టి కసుమాల మదెంతని యోర్వనయ్యెడున్॥ 86

॥ Shivaji had publicly announced that he had not come to do any personal harm to any of the native or foreign merchants in the city (Surat) He had invited the foremost citizens to attend his camp outside the city gates and settle the ransom there Page 241 N S Takhakov

ఉ॥ కావున నేఁ దెగించి బలఁగంబులఁ బెంచి యెదుర్చుచుంటిఁ బల్
తోవల, బీజపూర్విభుల తుందుడు కేవటెఁ, దత్సహాయులున్
జేవదొఱంగి, రిప్పు డబిసీనియనుల్ - మఱి పోర్చుగీసులున్
లావఱిపోయి, రొక్క మొగలాయివిభుత్వము హుంకరించెడున్॥ 87

చ॥ ప్రిబలతరంబు మోగలుల ప్రాభవ మిప్పుడు, దాని నాఁగ న
ల్పబలము చాల, దాఁగక తొలంగిన శ్రేయము లేదు గాన ని
ప్పు బహుశ సైన్యముల్ విపులముల్ ధనముల్ పటు సాధనంబులున్
నిబిడముసేయుచుంటి, గమనింపుచు మీరుచు దోడ్పడవలెన్॥ 88

చ॥ కలదు బలంబు మిక్కుటముగా - రిపులన్ బులి వేటలాడుచున్
గెలుపుఁగొనంగ, నెట్టపనికిన్ ధనలక్ష్మీ ప్రధానశక్తి; మీ
రలు సమయమ్మునెంచి, బవరమ్మునఁ గత్తినిబట్టకున్న దో
యిలిమునిఁగించి కల్మిగురియించిన సర్వముఁ జేసినట్లగున్॥ 89

ఉ॥ మీ రిడునాణె మొక్కొకఁ డమేయబలమ్మగు విష్ణుచక్రమై
వైరుల రూపుమాపు, మనపక్షమునం దమృతమ్మువోయుఁ, గె
దారమునందుఁ జల్లు బలితమ్మగు విత్తనమ ట్లొక్కొక్కఁడన్
నూఱులు వేలు పండు, నిది నూలొకన నే హలికుండ నయ్యెదన్॥

ఉ॥ దున్నెదఁ, బాపనంబు వడిఁ దోలెద, విత్తదఁ, గల్పుఁబాడెదన్
బన్నెదఁ గించె, ముచ్చిచ్చుపసిఁ బట్టెదఁ బైరుల మేయకుండఁగాఁ,
దన్నెదఁ జోరులన్, ఫలముఁ దప్పక కోసెద, నిందుఁ బాపమున్
బున్నె మదేదియైన నెడవోవక పూనిక నిర్వహించెదన్॥ 91

తే॥ నాప్రయత్నము సర్వహైందవ హితమ్ము
గా నెఱిగి తోడుపడువారిఁ గలిసికొందుఁ .

గానివారల నెట్లులైనఁ గలిపికొందు -

నయభయమ్ములు కార్యవృంతములు చూపె!! 92

ఉ॥ కావున మీరు సేయఁగలకార్యమునఁ హృదయమ్ములట్ల భాం
డావసథమ్ములఁ దెఱచి, యట్టులె మీపలు కాదరించు స
ద్యావులఁ బ్రోత్సహింపుఁ, డటుతప్పినవారలఁ దీర్చిదిద్ద సై
న్యావళి యున్న దాకొలిమియుం దొగి సాగెను నెట్టిలోహముల్”

సీ॥ * అనుచు, ధీరోద్ధతులైన సైన్యాధీశు

లను బిల్చి శివవిభుం డనియె నిట్లు,

“చనుఁడు మీ రీసాధుజనులవెంబడి, వీర

లిప్పించుధనముల నిందుఁ జేర్పుఁ,

డటు పోనివారి కియ్యదనుఁ గార్యముఁ దెల్పి

నయభయసరణి ధనమ్ము గొనుఁడు,

ప్రతిఘటించెడు నెట్టిబలవంతు విషవకుఁ,

డతిలోభి దుశ్శీలు నడఁచివేయుఁ,

తే॥ డనదలను బీదలను సాధుజనుల బహుకు

టుంబులను ధర్మపరుల దండుగకుఁ బాపుఁ,

డన్నిజాతుల పూలు కాయలును బండ్లు

పత్తిరియుఁ గోయుఁ, డిది మాతృభాగ్యపూజ”॥ 94

మ॥ అని యవ్వారలఁ బంపి, మోగలువిభుత్వాజ్ఞఁ బురాధ్యక్షుఁడౌ
‘నినయత్థాను’ న కంపె వార్తలిటు “లోయీ! మేము నిజాడవ
చ్చిన ని వించుక తొంగిచూడఁ జనదో? ‡ చీకట్లు గోరాడు కొ
ట్టనఁ గూర్చుంటివి కోటమూసికొని, తిట్టుం గొట్టు దూరమ్ముగ”॥

* “The richest plunder never made him deviate from the rules he had laid down for its appropriation”

Page 238 James Grant Duff

‡ “The Governor , retired into the fort with what he had of the greatest value.”

P 178, “Life of the celebrated Sevagy” Cosme-da-Guarda

ను॥ శ్రీ హయసైన్యంబులఁ బాదుషాకొఱకు మే మార్జించియున్నాము, త
ద్యయముల్ దానె భరింప మున్నతఁడు వాగ్దానంబుఁగావించె, సుం
తయు దానిన్ వినిపించుకోఁ డిపుడు, నీదాక్షిణ్య మిట్లుండె, ని
ట్టియెడన్ మాపని మేము మాచుకొనుకంటెన్ మార్గ మొందున్నదే॥

ఉ॥ కావున నిట్లు వచ్చితిమి, 'కా' దన కీ విపుడైన మాకు రాఁ
బోవుధనమ్ము గుప్తముగ మోయుచు నప్పనసేయు, మట్లుకా
దా! విడదీసి నీపురమునంతయు దండుగుఁబట్టుకొందు, సై
న్యావళిఁ బంపి కోశగృహమంతయుఁ బెల్లుగఁ గొల్లగొట్టెదన్॥ 97

తే॥ ॥ అయిగువందలభటుల నీ కప్పగింపఁ,
దక్షిమి వారల వారిజీతములఁ దినుచు,
వారినోటను - బాదుషాగారికంట

దుమ్ముఁగొట్టితి, విపు డెందుఁ దూతచనెను?॥ 98

చ॥ దొరలమటంచు మాధరణిఁ ద్రొక్కి, యకార్యము లిట్లుసేయు మీ
పరువము నిల్వి దీప్తిజలు పాదుషహ నెదిరింతు రేము కా
పరివలె వెంటనంటి తెగఁబట్టచు దక్షిణపీఠభూమి మీ
చరణము మోయనీ మిది నిజమ్మని తెల్పుము పాదుషాహికిన్॥ 99

చ॥ అని తగుదూతలన్ బనిచి, యంతకుముచ్చ పురమ్ములోనికిన్
జనినభటాళి సేయఁగల సాధకముల్ గనుచుండె, నింతలో
ధన కనకాంబరాదులు నుదారమణి రమణీయభూషణున్

గొని చనుదెంచి రాభటులు గుంపులుగట్టుచు వేటువేటుగన్॥ 100

§ The Mughal Emperor had forced him (Shivaji) to keep a large army and he would force the Emperor to become its pay-master Page 241 N S Takakhav

॥ He used to draw from the Treasury the pay of 500 soldiers, but had so long appropriated the money without maintaining a proper force Page 107 J N Sarkar

సీ॥ తాముదెచ్చిన వస్తుతతి యొండొకండుగా

నర్పించి వివరమ్ములాడునప్పుడు -

“మముఁజూచి మిగుల సమ్మానించి యీ యమూ

ల్యధనంబు లర్పించి” రనుచుఁ గొంద,

“ఱిలుదూఱి బెదరించి బలవంతపఱచి, యీ

ధనము రాఁబట్టినా” మనుచుఁ గొంద,

“ఱిటునటుపాటిపోయెడువారిఁ బట్టి, క

ట్టినమూటలను గొంటి” మనుచుఁ గొంద,

తే॥ తొకట వాగ్వాద, మొకట నాయుధముఁగొనుట,

పాఁతఱలఁ బెల్లగించుట, బందిగొనుట,

యాదిగా నందుజరుగు కార్యక్రమంబు

వేఱువేఱ కొందఱుభటుల్ వినిచి రంత॥

101

మ॥ “పరదేశీయ వణిగ్వరాలయము లీప్రాంతాన లేకున్కి, నె

వ్వరు వారున్ మన కడ్డురాకునికి, స్వస్వస్థానముల్ గాచుచున్

బరివారమ్ముల నిల్పుకొంటఁ గని తద్వైరంబునన్ బోక, మి

మ్మరయన్వచ్చితి నాజ్ఞవేచి” యని నైన్యాధీశుఁడొక్కఁ డనెన్॥

మ॥ “ఇనయత్థానుఁడు కోటలో జణిఁగె, నెంతేఁ గోట దుస్సాధ, మం

దున దానిన్ బెకలింపఁబోక, పురమందున్ రాజకార్యాలయం

బని యెందున్నను దాని లోఁగొనుచు, నానానూన సామగ్రులున్

ధనముల్ దెచ్చితి” మంచుఁ బలెన్ నొకసర్దారుండు సన్నాహియై॥

మ॥ “జనులెల్లన్ గుములొచు ఖానునినివేశస్థానమున్ జేరి ‘యో

యినయత్థానుఁడ! రమ్ము, మాకు దరిలేదే! పాదుషాగారిపా

లన మిట్లున్నదే! మిమ్మునమ్ముకొని కొల్లంబోతిమే!’ యంచు నా

లని నోనాడి” రటంచుఁ బలెన్ నొకసర్దారుండు సంతోషియై॥ 104

తే॥ “యవనులమసీదా - లచటి కైస్తవులమంది
రములు - హైందవదేవాలయములు నొరక,
పేదసాదుల నంటక వెడలునట్లు
నడిపితి బలంబు” లనె సైన్యనాథుఁ డొకఁడు॥

105

చ॥ ఒరిగినకార్యమందుఁ దనసైన్యపతుల్ నడిపించుతీరు ని
బ్బరముగ నాలకింపుచు, శివప్రభుఁ డగ్గవిధంబుసేత కా
దర ముఖముద్ర సూపి, బెడిదమ్ములుసేతకు ధిక్కరింపుచున్
సురధపురంబు ప్రాగ్విభవశూన్యముగా ముగియించె ముట్టడిన్॥ 106

చ॥ అయిదుదినమ్ము లిట్లు పురమంతయు దండుగుబట్టి, కొట్లకుం
బయిగ ధనమ్ముఁగొట్టి, యరిపక్షములోకువ నారబట్టి, ని
ర్భయముగ సంచరించి శివరాజు బలమ్ముమరల్చి వీటికిన్
బయనముదీర్చె - నా ధనము బండ్లు కరుల్ హరు లెడ్లు మోయఁగన్॥

ఉ॥ “ఇంతటఁ దీటిసోయెనని యెంచకుఁ, డీ మొగలాయిపొత్తు మీ
కెంతకుఁబాయ దంతవఱ కీయడియాలము తప్పదాట, వి
క్రాంతినిఁజూపి వీరియధికారముఁ బాపుఁ” డటంచు నూరిలో
నంతటఁ జాటఁబంచి, చనె నాతఁడు రాయగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥ 108

ఆ॥ మనసుచిన్నవోయి మఱుఁగుచు, నపురంగ
బాదులోన నులికిపడు సయిస్త
ఖానుఁ డింతయెఱిఁగి సేనలఁ బంపె, శా
త్రువులు తెఱచియున్నతలుపు మూయ॥

109

ఉ॥ చారులు దెల్పఁగా జరుగుసంగతులెల్ల నెఱింగి, పాదుషా
గారు శ్రీ “సయిస్తఖానుఁ డధికారముచాలనివాఁ” డటంచు ని
ర్ధారణసేసి, ధీరు యువరాజుఁ గుమారు ‘ముజంప్రభున్’ సుబే
దారునిఁజేసి పంపె ద్వరితమ్ముగ దక్షిణపీఠభూమికిన్॥

110

§ The Emperor heard of the disaster and ascribed it to the

తే॥ ప్రబలతరుణౌ శివాజిధూర్తత నడంపఁ
జాలని సయిస్తఖాను బెంగాలుసీమఁ
జేరఁగాఁ బంపి, జన్వంతసింగు నందె
నిలిపె, యువరాజునకుఁ దోడుసలుపుకొఱకు॥ 111

ఉ॥ “దక్కనురాజ్యమున్ మనకు దక్కఁగనీని శివాజి నెట్టులేఁ
ద్రొక్క” మటంచుఁ దండ్ర తనతో ననియుండ, ముజంప్రభుండు దా
నక్కడఁజేరి వేడుకల నాటలఁ బాటల వేటలన్ గడున్
జొక్కుచునుండె, భోగవివశుల్ నిజధర్మము నిర్వహింతురే॥ 112

—❖— షాజీ మరణము — శివాజీ విచారము —❖—

చ॥ సురధపురంబు కొల్లగొని శూరుడు శ్రీశివరాజు వేగ ‘రా
యరిగడ’ మందుఁజేరుసమయమ్మున కొండొకవార్త వచ్చె - “భూ
వరుడు షహాజి వేటనడుపన్ జని వచ్చుచు, దోవ ‘బేదనూ’
పురికడఁ దేజినుండిపడిపోయి గతించె” నటంచుఁ దీవ్రమై॥ 113

చ॥ పిడుగునుబోని యీనుడి చెవిబడఁగా శివరాజు ఖిన్నుడై
తొడిబడుమేన నెవ్వగలఁదూలుమనంబున వాడుమోమునన్
నడిచి, విషాదపూరిత జనమ్ములమోము గనంగలేక, చె
ల్వుడిగినమేడకున్ జనె నయోమయ గాఢతమో విలీనుడై॥ 114

సీ॥ తనుఁ గనుఁగాది చూపినవత్సలత తలం

పునఁబాటఁ గరఁగుతెప్పను దుడిచి,
తనకోసమయి భరించిన తీవ్రవేదనల్
తలపోయి గుండెతత్తటముఁ గుడిచి,
తన దేశ మత జాతి ధర్మరక్షణ గోరి
పడినపాటున గాఢభక్తిఁ గఱచి,
కడసారి తనుఁజేరి కనుఁజేపి యమృతంబు
గురియుమాటలఁ జల్వపొరలు తెఱచి,

తే॥ యాకసమువోలెఁ దన్నెందు నావరించి
యున్న పెనుప్రాపు విరియఁ - దా నొంటిపాట
నిలిచి నల్లెంచి, మనసంటి తెలియరాని
మరులుపొంగున శివరాజు కరఁగిపోయె॥

115

చ॥ కదలినగాలి తండిదరిగా సగపాలగు తల్లివైపున
గదియఁగ, నామెరూపు - తడికన్నులతో, విడఁబాటువేణితో,
గుదిలినబుగ్గతో, బసుపుఁగుంకుముఁబాసిన ఫాలరేఖతో
మదిఁ గనిపింప నెవ్వగలమగ్గి శివప్రభుఁ డొల్లఁబోవుచు॥

116

ఉ॥ “ఇంతలు సేయునే విధి! యొకింత కొంతయులేక శాంతియు
దాంతియు దైవభక్తి జననవ్రతమై మను పుణ్యమూర్తి కీ
వంతలు రాక యొప్పునె! తపంబు పతివ్రత కిట్టిదంచు దృ
ష్టాంతముసేయు సాధ్వి కిది యగ్నిపరీక్షకుఁ దక్కి-పోవునే!”

117

సీ॥ ఏ నీడచల్వలో నెద నూటడించి, నా

తలిరుఁ బ్రాయపు వసంతములు గడపె,
నే ప్రేమపొత్తులో నింతనాపడి, మదు
ద్యమ బీజకృతి వానతఱులు గడపె,
నే ప్రాపుమంచియ లెక్కి, నేఁబెంచుపై
రులకాపుగడ శరత్తులను గడపె,
నే ధర్మపీరిఁ జోఁటెనసి, పండినపంట
సిరి చవిఁగొంచు శైశిరముఁ గడపె,

తే॥ ఆ మహాభాగ్య మొకఁడులే - కన్నియుండి

యన్నియును లేనిదై, మరణైకశరణ

మెంచి శోకసమాధి సాధించు తల్లి

మొగము నెటుసూతుఁ! జూడ కేపగిది నిలుతు!”

118

చ॥ అను తలపోతలన్ శయనమంటె శివప్రభుఁ డా విషణ్ణమూ
ర్తినిఁ గననోడి, యోడినమదిన్ బురమెల్లఁ దపించె, నంత నొ
య్యనఁజని పింగళేశచివుఁ డౌచితీయున్ దగ వోర్చి గూర్చి, నే
ర్చిన హితసూక్తు లీగతివచించె శివప్రభు నూఱడించుచున్॥ 119

చ॥ “అవును, మహాప్రభూ! విధినియంత్రణ యట్టిది, యెట్టివారికిన్
భవనములందు నిట్టివిధముల్ మఱి క్రొత్తలె? తీరమాఁగుపం
డవు షహజీవిభుండు సుకృతాత్ముఁడు ధూర్వహు మిమ్ముఁగాంచుట
యవిరళ తత్తపఃఫలము లంతటివారికిఁ జింతసేతురే॥ 120

చ॥ జరిగినదెల్ల లోకసహజమ్ము, నిజమ్మున కాయదృష్టముల్
ఒరిగినవారు లేరు, మనచక్కటి దిద్దఁగ నెల్లకాలమున్
గురువులు నిల్తురయ్య! తమకున్ వినిపించెడు పాటివార లె
వ్వ! రిదియటుండ - నొండొకటివచ్చుటఁగూడఁ దలంపుఁ డియ్యెడన్॥

చ॥ మునిగిన డీవయాత్రఁ గడమునకు ముగింపఁ దెగించు జీజియా
జననిఁ దలంపుఁ, డాపరమనాధ్వమతంబు మఱల్పు మాకుమా
కనువగునే - త్వదీయ వినయానునయ ప్రణయానురోధముల్
దనిపిన ప్రార్థనాంజలికిఁ దప్పఁ? బ్రభూ! యిపు డొల్లఁబోదురే॥ 122

చ॥ ఎదిగెడు రాజ్యలక్ష్మీ నొకయెత్తు - నిరాశకుఁ బ్రాణవృంతముల్
చిదిమెడు మాతృదైవతముసేవ యొకెత్తుగ నుద్ధరింప, నీ
యద నొకతెప్పవాటయిన నాఁగఁగరానిది, దైవమిట్లు మీ
హృదయపరీక్ష సేయుననియెంతుఁ, బ్రభూ! కనుఁ డు త్తరక్రియన్॥

చ॥ అని వినిపించుపల్కులఁ గృతాదరుడై, శివరాజు మంచువా
సిన విరిదమ్మి - మబ్బుఁజొరఁజిమ్మినచందురునట్లు తెల్వీబొం
దిన మొగమెత్తి, ముందు గమనించి విధేయములన్ విధింప నూ
లొనియె, వివేకవిశ్రుతులకున్ క్షణికమ్ములు మోహమూర్ఛనల్॥

చ॥ తరఁగలు దారసిల్లు రుదితమ్ములఁ జమ్ములుపాటు తల్లి డ
గ్గటి, శివరాఁజు శాంతిచులుకమ్మున లోమరులంటుపల్కులన్
దరికొనువేడి నార్చి, యెడఁదన్ నెనరెత్తు కడిందిపూనికన్
మరణవినిశ్చయం బుడిపి, మైకొలిపెన్ మమతానుబంధముల్॥ 125

చ॥ చలచలఁ గ్రాఁగుపాలు - నలుచక్రియసాగిన గాలిసోఁకులన్
గలఁకలుదేటి మీఁగడలు గట్టుచునుండఁగఁ - గన్నబిడ్డకొఁ
గిలియగు చేమిరిన్ గొని సుఖంపుచుఁ, బ్రాగ్గుణ నామ రూప వృ
త్తుల విడి తన్నయంబయగుఁ , దోరముతాఁ జమి కన్నకూరుముల్॥

తే॥ పతిమరణ శోకవహ్ని తప్తమగుమనసు
పుత్రవాత్సల్య పీయూషమున శమింపఁ
గనుచు, జీజియా జీవితకాళరాత్రిఁ
గలుగు హైందవోదయరక్తిఁ గనులుదెఱచె॥ 127

ఉ॥ తీఱినతండ్రికై ఋణముదీఱఁగ నుత్తరలోక సల్కియిల్
దీటిది, శాశ్వతంపుసుగతిఁగన నుత్తమ దానధర్మముల్
గూరిచి, తద్వియోగమునకున్ మదిఁ గుందెడువారి కూటల్
గూరిచి, రాజకార్యములకున్ గొలువిచ్చె శివప్రభుండొగిన్॥ 128

తే॥ పితృధనముపేరుగా రాజబిరుద మూని,
నాఁడుమొదలుగాఁ దనవేర నాణెములను
వెలయఁగాఁడేసి, మోగలు విభుతపై నఁ
దొంటివలె దండయాత్రలఁ దోలనెంచి॥ 129

❦ దండయాత్రా విజయములు — సముద్రప్రయాణము ❦

మ॥ తనసర్దారులతో వచించె, “మనపై దండెత్తి రాకుండె లోఁ
గిన యీమోగలుసేన, ఖానుఁ డిపు డేగెన్ దూరదేశమ్ము, వ
చ్చినవాఁ డాయువరాజు బాలుఁ - డతులశ్రీ లాలనోన్మత్తుఁ : డా
తనిజస్వంతుఁడు వానిమీఱఁ, డగుటన్ దర్పంబు చూపందగున్॥ 130

సీ॥ గుట్టపుదళముఁ బైకొలిపి, నేతాజి మో
 గలురాజ్య మొకవైపు గలఁచవలయుఁ,
 గడఁగి మోరోపంతు కాల్బలమ్ములఁ గ్రమ్ము
 కొని వేఱొకటఁ గొల్లగొట్టవలయుఁ,
 గడతాజ సేనతోఁ గదలి, మక్కాయాత్రి
 కులనుండి పన్ను గైకొనఁగవలయు,
 నౌరంగబాదుతో నహమదునగరుచాం
 తమునెల్ల నే దందు తఱుమవలయు,

తే॥ సింహగడమాది మనదుర్గసీమ లేలు
 చున్నవారికి మీర లొక్కొక్కఁడుఁగూడ
 నెపుడువలసిన నపుడు తోడుపడవలయుఁ,
 జనుఁడు మీరు, మీపనులందు జయముఁగొనుఁడు!"॥ 131

మ॥ అని యవ్వారల నందఱు బనిచి, సైన్యాటోప మేపారఁగాఁ
 జని, యశారంగపురమ్ముదాక రిపురాజ్యంబెల్లఁ గారించె నెం
 దును దానై శివరాజు, సైన్యపతులు దుర్వారులై గెల్చి రా
 త్న నిదేశంబులఁ, దద్విజృంభణము తద్దెన్ మించె సత్వైపులన్॥ 132

మ॥ జనవంతుం డొకసారి సింహగడమున్ సాధింపఁగానెంచి, సై
 న్య సమూహమ్ములఁ గోటఁజుట్టుకొని సన్నాహంబునన్ బోరె, సై
 న్య సమేతంబుగ నింతలో శివవిభుం డచ్చోటి కేతెంచి, వె
 క్కసపుంబోరున వానిఁదోలె నపురంగాబాదులోఁ దూఱఁగన్॥ 133

ఉ॥ ఈగతి రేబవల్లు చరియించి, శివప్రభుఁ డొక్కయెత్తునన్
 మోగలుసేనలన్ దఱిమి పోరుచునుండ, బిజాపురీంద్రుఁ డ
 ట్టాఁగుచుఁ దొంటిసంధి విడనాడి, శివాజి కొసంగియున్న భూ
 భాగము లోఁగొనందలఁచి పైకొని, కైకొనెఁ గొన్నిదుర్గముల్॥ 134

చ॥ జరిగినకార్యమున్ విని వెసన్ శివరాజు బలమ్ముతో బిజా
పురపతిసేనఁ దాకి, పులివోలఁ బయింబడి ఖడ్గధారలన్
నటకుచుఁ దాటుమార్కొలిపి నల్గడఁ బాటఁగఁ దోలె, నాటి స
గరమున నాఱువేలబలఁగంబు బిజాపురివైపు రూపతెన్॥ 135

ఆ॥ వె॥ అంతఃబోక వారిప్రాంతరాజ్యము కొల్ల
గొనె బిజాపురంబుకోటదాక,
నతనిధాటి కోడి యణఁగి, బిజాపురీ
శ్వరుఁడు తొంటిపొత్తు నవదరించె॥ 136

చ॥ ఇటుల బిజాపురంపుదుడు కేపటజేసి, శివప్రభుండు - ము
న్నటివలెరాక మోగలు లణంగుట నెన్నుచు - వారినాఁగ న
చ్చట బల మింతవెట్టి, పెలుచన్ 'బసనూరు' పురమ్ముఁ గన్పుకొ
ట్టుట కెదనెంచి యేగె సుభటుల్ దనుఁగొల్వఁగ నోడలెక్కుచున్॥

చ॥ ‡ సురధపురంబువోలె బహుశో ధనశోభి యశో వశంబుఁ ద
త్పురముచు ముట్టి, యందుఁ బరిపూర్ణధనంబులఁ బట్టి, 'కారువార్'
పురముచుగూడఁ గొట్టి ఘనముల్ ధనముల్ గొనె, నందు నెమ్మదిన్
గటచిన యాంగ్లవర్తకులు కానుకవెట్టిరి వేయిరూప్యముల్॥ 138

ఉ॥ ‡ పూర్ణజయంబుతోడ గుణపూర్ణుఁ డతండు బలమ్ముఁదిప్పి 'గో
కర్ణముఁ' జేరి శర్వుఁ బురఘస్మరుఁ గొల్పుచు దానధర్మముల్
కర్ణుఁడువోలె సల్పి, బలఁగమ్ములఁ గొల్పడఁ బోవఁబంచి, తా
నర్ణవయాత్ర సేయ మననై చనెఁ దోడిభాగిఁ గూడుచున్॥ 139

‡ (శివాజి) బసనూర్ పట్టణముపైఁ బడెను సురథ్ పట్టణమువలెనే యాపట్టణమును
కొల్లగొట్టి యసంఖ్యధనము సంపాదించి శివాజి గోకర్ణమునకుఁ బోయెను కారువార్
పట్టణమువారును కప్ప మీయవలసినవాస్తరి ఇంగ్లీషువారు శివాజికి వేయిరూపాయ
లప్పనమిచ్చిరి అక్కడనుండి భూమార్గమున వైన్యమునుబంపి తాను జలమార్గమున రాయ
గడమునకు బయలుదేరెను

పుట 138 కె వి లక్ష్మణరావు

—•— ఔరంగ జేబు శివాజిపైకి జయసింగును బంపుట —•—

చ॥ శివపతి దండయాత్ర లిటుసేయుచు దక్షిణపీఠభూమిలో
నెవనిని మోయనీక బలుపెక్కుటయున్, జనవంతుఁడాది యో
ధవరులు తాళజాలక యధాయధలాట యెఱింగి పాదుషా
రవులుచు, నెట్టులైన శివరాజునడంప మదిన్ దలంచుచున్॥ 140

సీ॥ తన రెండువేలసర్దారుల మేల్బుంతి,
ఘన రణ శతము నెల్పిన వలంతి,
ముచు జహంగీరుకొల్పెనయు మేధావి, బా
ల్యమునుండి కరిన శస్త్రైకదీవి,
రాఘవులకులాంబరజ్యోతి, 'కచ్ఛహా'
క్షత్రియ వీరవంశ ప్రభూతి,
మానసింహుని మన్నఁడౌ నీతివేది, 'యం
బరు' దేశ రాజ్యరమా వినోది,

తే॥ యైన జయసింహు సర్వసేనాధినాథు
సలిపి, యేబదివేలసేనల - దిలేరు
ఖానుఁడాది సర్దార్లఁ బెక్కిండ్ర నిచ్చి
కొలుపులోఁ బెద్దసేయుచుఁ బలికె నిట్లు॥ 141

ఉ॥ “ఓ యసమాన పౌరుషగుణోజ్జ్వలుఁడా! శివరాజు దక్షిణా
శా యజమానుఁడై ప్రబలి సర్వము లోఁగొనుచుంటాగాక, య
త్యాయతమైన మాప్రభుత నాచికొనన్ జెలరేఁగియుండె, నా
మాయమరాటవీరు వడిమాన్పనిచోఁ బరువంబు నిల్చునే!॥ 142

ఉ॥ పంపినయోధు లా కుటుచపాటిమరాటకు నోహటింపుచున్
గంపితులై యడంగిరి; మగంటిమిఁ గాఁకలుదీటి, వైరిఁ బా
టింపనిమేటి వీవయిన డీకొని వాని నడంగఁద్రొక్కు మా
తెంపరియింద్రజాలము మదిన్ గమనించి పరాక్రమించుమీ!॥ 143

తే॥ నీబలము నీతిచాతురి నెగడఁజేసి,
 యతఁడు గతిలేక 'మీచిత్త' మనెడుదాఁక
 నడుగు మఱలింపకుము, విజయమ్ముగొ"మ్మ
 టంచుఁ బాదుషా జయసింహు ననుపుసేసె॥ 144

ఉ॥ అంతటికొల్వలోఁ బదుగురాపులలో మనసిచ్చి పాదుషా
 యంతటివాఁడు మెచ్చుకొని యాజ్ఞయిడఁ జయసింగు పొంగి, "దు
 ర్దాంతు శివాజి నెట్లయిన దర్పమడంచి జయింతు, నెట్టి వి
 క్రాంతినిఁ జూపెనైనఁ దొలఁగఁ జన నీ" నని పంతమాడుచు॥ 145

చ॥ సెలవునుబొంది, సొంతమగుసేనల నిర్వదివేలఁ, బాదుషా
 సెలవున వెంటవచ్చు పటుసేనల నేఁబదివేలఁ, దోడుగా
 నలము దిలేరుఖాను మొదలౌ సరదారులఁ, బెక్కులౌ పిరం
 గుల రణసాధనమ్ములను గొంచు వడిఁ నడిపించెఁ బైనము॥ 146

సీ॥ చతురంగబలము లుత్సవమొప్పు నడిపించి,
 ప్లాంతసీమల నొక్కగంతు వైచి,
 వింధ్యాటవీ కూటవీధుల డిగఁబాటి,
 నర్మదా పులినసంతతుల దాటి,
 యశారంగబాదు డాయఁగఁబోయి, యువరాజు
 నకుఁ బాదుషాహియానతి వచించి,
 పునహఃపురమ్ముదాపున కేగి, యటనున్న
 జనవంతు డిల్లికి సాగనంపి,

తే॥ అల శివప్రభుఁ డతనిసైన్యాధిపతులు
 దండయాత్రలకేగి రాకుండు తెఱిఁగి,
 ఘనుఁడు జయసింగు తనబలఁగములఁ దోలి
 యన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥ 147

సీ॥ 'కుతుబుదీన్' సైన్యసంతతు లేడువేలతో
 'జున్నరు' ప్రాంతముల్ చుట్టుకొనఁగ,
 నాలుగువేలసైన్యముతోడ 'నితిషాము
 ఖాన్' 'పునా' ప్రాంతముల్ గాచికొనఁగ,
 'సయ్యదబ్దుల్' సహస్రత్రయసేనతో
 'షిర్వాలు' ప్రాంతముల్ చేకొనంగ,
 'దావూదుఖానుడు' దళ మైదువేలతో
 'రాయరీ' ప్రాంతముల్ అచ్చగొలుప

తే॥ గుఱ్ఱములదండు - పెనుతుపాకులబలంబు
 కడఁగి యందందు శృంగాటకములు గావ,
 నాజ్ఞయిడి, కార్యశూరుఁ డయ్యంబరీశుఁ
 డన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

148

సీ॥ తమకు సాయముఁజేయఁదగు నంచు బీజపూర్
 ప్రభునితో రాయబారములు సలిపి,
 శివరాజునకు శత్రులవువారి దరిఁజేర్చి
 బలమిచ్చి తమకుఁ దోడ్పడఁగఁజేసి,
 కులబంధులకు సైనికుల కసూయ రగిల్చి
 కుగ్రద్ధులై శివుని మార్కొనఁగ రేపి,
 యాంగ్లేయులను - జింజిరాధిపులను - బోర్చు
 గీసుల నుసికొల్పి యీసుఁబెంచి,

తే॥ ప్రబలతర దుర్గములనెల్లఁ బట్టుకొనుచు,
 దక్కీనవి దక్కీనట్లు విధ్వంసపఱచి,
 యంబరీశ్వరుఁ డెందుఁ దానై తెగించి,
 యన్నివైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె॥

149

మ॥ పటుసైన్యంబులతోడఁ జన్న శివభూపాలుండు రాడయ్యె ని
 చ్చటి 'నేతాజి' బలంబుతోడఁ బరరాజ్యప్రాంతముల్ కొల్లగా
 ట్టుట కేగెన్ 'గడతాజి' యొక్కఁడు పరాటోపమునన్ దూతె ని
 ల్లటమైనట్లు మొగల్బలంబు నలుమూలల్ ముట్టె నారాజ్యమున్॥

మ॥ జయసింహుండు స్వకార్య మింతసులువై సాధింపఁగానొట కు
 త్స్నేయమున్ బొంది, పురందరమ్మును జయింపన్ మేటిసైన్యంబుతో
 జయశీలుండు దిలేరుఖాను మొదలొసర్దారులన్ బంపి, ని
 ర్భయుడై తా నరికట్టె సింహగడమున్ బాహుబలోత్సాహియై॥ 151

ఉ॥ నాలుగువైపులన్ గిరిగణమ్ములతో బలుపెక్కి, యాకసం
 బేలఁగ నాల్గువేలడుగులెత్తున శృంగముపైఁ జెలంగుచున్,
 నాలుగుమైళ్ల వర్తులమునన్ దిగువన్ బెనుకోట - పైన ను
 ద్వేలపు దుర్గరాజమయి, వెల్లుఁ బురందర మప్రధృష్యమై॥ 152

ఉ॥ అన్యులు చేరరా కొరసి యన్నకుఁ దమ్ముఁడువోలెఁ జెంత నీ
 శాస్యమునన్ 'వజీర్' గడ మసాధ్యము తోడయి నిల్వఁగా, నసా
 మాన్యమెయకా పురందర మమందజవమ్మున లగ్గవట్టఁగా
 సైన్యములెల్ల డీకొలిపి, చయ్యనఁ దాఁకె దిలేరుఖానుఁడున్॥ 153

ఉ॥ కోటకుఁబై శివాజియనుగుల్ - దిగువన్ మొగలాయిసేన బా
 హుటముగా నెదిర్చి రణమాడుచుచుండఁగ రెండుమాసముల్
 దాఁటె, దెగించి కందకముఁద్రవ్వచు మందురగిల్చి, మోగలుల్
 కోట నొకింట సందువడఁగూల్చి చొరంబడి రక్కసింపుచున్॥ 154

చ॥ యవసవిజృంభణమ్ము నెఱుపారినతెప్పల నప్పళించి, రెం
 డవ యభిమన్యుఁడోయనఁ గటారి తటాలునదూసి, వాహినీ
 ధ్రువఁడు 'మురారి' దుర్గపతి దర్పమునన్ బులివోలెదూఁకి, య
 య్యవనులఁ దాఁకె, దాకి రసమార మరాటులు మావభాభటుల్॥

చ॥ తుముల మహాహవమ్మున గుదుల్లుదులై పడ వైరి కంఠనా
శములచు ద్రుంచి, కొవికొసలన్ వెలిజిమ్ము కవోష్ణ రక్తపూ
రముల వసంతమాడి శివరాజచమూపతియున్ భటాళియున్
గమిగొని శత్రునైన్యముఁ గకావికఁ దోలిరి కోటవెల్వడన్॥ 156

ఉ॥ పర్వతపంక్తినుండి దిగువన్ బడ దూకు మహాప్రవాహమ
ట్లోర్వనిధాటిఁ జొచ్చుకొనియున్ గవియన్ బటతెంచు నైరులన్
బర్వతమట్లు నిల్చి తెగబట్టుచు వెనకకు నెట్టుచున్, సమి
ద్ధూర్వహుడౌ మురారి తనతోయమువారల నిట్లుపేర్కొనెన్॥ 157

ఉ॥ “పోరులఁ బచ్చి నెత్తురులబుగ్గలు కన్నులఁజూచి, మావళే
వీరులునున్ మరాటు లెదఁబేర్చినచిచ్చున మచ్చరింపుచున్
గోటలఁ గండలన్ జదిమి కుప్పలువోయక, నజ్జగుజ్జగా
వైరులయంగముల్ దటిగినైవ, కలంతులఁ గాలుమార్తురే?॥ 158

చ॥ రభసపుదండయాత్ర శివరా జొనరించినవార్త ముందు వా
గ్విభవమువోసి చారణులు గేయములన్ బచరించువేళ, మా
ప్రభుకుల వీరయోధులుచు వారియచుంగులు చంద్రితారలై
నభమునఁ దేజరిల్లఁ, బ్రధనంబున మీవడిఁజూపి గెల్వఁడీ!॥ 159

చ॥ కదలినకాలు త్రిప్పకుఁడు, కట్టలుకన్ బయికెత్తు ఖడ్గమున్
డెదరఁగనీకుఁ, డెవ్వఁ డెడసేసిన దూసిన జాటనీకుఁ, డీ
పొదివిన శత్రునైన్యములఁ బుల్కుచు ‘హు’ ప్పని యూదుదాక మీ
పద నుడివోవనీకుఁ, డెడఁబాయ కపాయముఁ బాయదట్టుఁడీ!॥ 160

ఉ॥ మించెడు దేనినైన సుతిమించఁగనీ కడఁగించి, తొమ్మునన్
దించెడు నీఁతెనైన నలఁతిన్ దొలఁగించి, రణోర్వి నెందు న
ర్తించి, సమగ్రక్షణ విధించి, మదించిన వైరిగాత్రముల్
చించి కలంచ నేగల నజేయుడ, లెం డరిసేనఁ గూల్చుఁడీ!”॥ 161

చ॥ అనుచు మురారి సైనికహృదంతరముల్ పులకింప నాడి, పై
కొను నరివీరహంకృతులకున్ గనలంటి కటారిదూసి, చెం
గున రిపుసేనపైఁ గవిసె, గొబ్బునఁ దద్భటులెల్లఁ బెల్లు మా
రొగ్గని రిటు రెండుపక్షములకున్ బెరుసంగరమయ్యె నయ్యెడన్॥

ఉ॥ క్రిందునుమీఁదుఁ జూడక కెగించి పయింబడి, యీఁటెపోటులన్
గొందులుద్రోవ్వి, బల్లెములఁగ్రుచ్చి, కటారులవ్రచ్చి, బాకులన్
బందెపువేట్రునన్ దిగిచి, శౌర్యధనుల్ శివరాజసైనికుల్
చిందులుద్రొక్కి రాద్రోవివశీకృతులై విహరించి రయ్యనిన్॥ 163

చ॥ బిరుదుమగంటిమిన్ మొగలువీరులు బారులుదీరి వైరులన్
దఱుముచు, వారు పైఁబడినఁ ద్రచ్చుచు, లోఁగినవారియంగముల్
నఱకుచుఁ దారసిల్లి, రయినన్ దెగిపోరు మురారి కోల్తలన్
భరపడి, మూఁడుమాల్లొదిగి, పైకొని రెప్పటికప్పు డీసునన్॥ 164

చ॥ * భరపడియున్ జమూపతులబల్పున ముందుకుసాగి, శాత్రువుల్
దఱిమినఁ బర్వులెత్తు మొగలాయిబలంబున రెండువేలపో
టరులు గతాసుతాచు నిబిడమ్మగు స్వామిహితమ్ముఁ జూపి, రి
త్రాణిఁ దనదండుఁ బైకొలిపి తాఁకె మురారి యగాతివీరులన్॥ 165

చ॥ * ఒదిఁగెడు నాత్మసైనికుల - నుద్దవిడిన్ బయికొన్న శాత్రువా
భ్యుదయము - నద్వితీయుఁడయి పోరు మురారి భుజామహత్త్వమున్
మదగజమెక్కి దూరమగుమాంబునఁ జూచి, దిలేరుఖానుఁ డి
య్యదనున సుంతయేనిఁ దడవైనఁ గడున్ జెకు నంచు నెంచుచున్॥

* వాండు (మోగలులు) పారిపోవునప్పుడు వారి వెంటఁదగిలి దుర్గాధీశుఁడు
రెండువేల మోగలుసైనికుల నఱకెను దిలేరుఖానుఁడు వీనుఁగుమీఁదఁ గూర్చుండి
యుద్ధమంతయుఁ జూచుచుండెను తన సైనికులు పాటిపోవుట చూచి .. . నూటిగా
తాళమువేసి దుర్గాధిపుఁడైన మురార్బాజీని పడవైచెను

చ॥ పరులకుఁ జూడరాని యొకపట్టున నెట్టన నిల్చి, సూటిగా
గుఱిఁగొని వింట సాయకముఁగూర్చి, దురమ్మున వైరిసేనలన్
దఱుము మురారిపై విడువఁ దక్షిణ మాతఁడు కృత్తకంఠుఁడై
ధరఁబడె, స్వామికార్య సుకృతమ్మున కాయువు నప్పగించుచున్॥ 167

చ॥ పడినమురారిఁ జూచి చలపట్టుచు మోగలుసేన బిట్టు పైఁ
బడి వివిధాస్త్రశస్త్రములఁ బ్రబ్బి కొనన్ శివరాజసేన చే
డ్పడి, కడునల్పమాటఁ దెగఁబట్టఁగఁజాలమిఁ గోటలోనికిన్
బడి, పయికోటకెక్కి, శితబాణ శిలాతల వృష్టి మార్కొనెన్॥ 168

ఉ॥ మోగలుసేన శత్రుబలమున్ వెచుముట్టి పురందరమ్ముపై
భాగపుఁగోటకెక్క నెగ్రబాఁకఁగ, వారు శతఘ్నిగోళముల్
గ్రాఁగెడునూనియల్ పలుశరమ్ములు గండశిలల్ జడిఁగొనం
గా గురియించి, శాత్రునికాయము నెట్టిరి విచ్చిపాఱఁగన్॥ 169

ఉ॥ ఇంతలుసేయు వారి నలయింపఁగఁ జాలక, కోటఁగూల్ప నా
వంతయుఁ దీరులేక, బహుళానలవర్షము సైఁపలేక, వి
భ్రాంతమనస్కులై మోగలుపాళెమువారు పురందర మ్ముపా
యాంతరమెంచి పట్టఁదగునం, చపు డాజతనమ్ము మానుచున్॥ 170

ఉ॥ “మొదట వజీర్గడ మ్మరియముట్టి జయింపుచు, దానిపైనఁ బెం
పొదవు పిరంగులెత్తి, యటనుండి పురందరదుర్గ సాలముల్
గుదుపునఁ దూలికూలఁ బడఁగొట్టుద” మంచుఁ దలంచి, దానిపైఁ
గదిసి జయించి, మోగలులు గాఢశతఘ్నుల నెత్తి రచ్చటన్॥ 171

చ॥ శివపత్నిసైనికుల్ దెగువసేయుచు, నాయకుఁడౌ మురారి యా
హవమునఁ గూలినన్ వెఱపునందక, వేలకువేలు మించి శా
త్రువు లెదిరించి పైఁబడిన దారియొసంగక, జీవితాశలన్
దవులక పోరుచుండి, రెడఁదన్ శివభూపతిరాకఁ గోరుచున్॥ 172

—♦ శివాడీ ఓడప్రయాణము — జయసింగుతో సంద్ధిప్రయత్నము ♦—

చ॥ ఇటు తనరాజ్యమెల్ల యవనేందుని సైన్యము లాక్రమించున
ప్పటికి, శివప్రభుం డట నభంగ తరంగ ఘుమంఘుమార్భటి
నటనములొప్పు నోడపయనమ్ముల నుయ్యెలలూఁగుచుండియున్
దటుకున నాత్మభూమిజొరఁ దత్పరుడై నడిపించె బైనమున్॥ 173

చ॥ కడువడి నోడ వారినిధిగర్భమునబడి వచ్చుచుండ, వెం
బడిఁ బ్రతికూలకాల మశుభంకర హుంకృతి నార్చునట్లు దం
దడినిఁ దుపాను రేఁగె; లయతాండవమాడెఁ బయోధి, గాడ్పులన్
బడు నొగుడాకులై చెదరి పాతెఁ బడెన్ జెడ నోడ లత్తతిన్॥ 174

ఉ॥ నావికు లీడఁబోనిజతనంబున నా బలుగాలివానలన్
దోవలుదప్పునోడ సరికూనికలన్ నిలఁగట్టి, రాజర
క్షావిధి ముట్టి, సుల్లకు మొసల్లకుఁ బాయఁగనెట్టి, పాణముల్
దైవముచేతఁ బెట్టి, విపదన్ గడముట్టిరి సాహసంబునన్॥ 175

చ॥ నిలిచెఁ దుపా, నపాయములనిండిన యెల్లరప్రాణ - మోడయున్
నిలిచె, విదేశమార్గముల నిల్చిన యోడ మరల్చి నావికుల్
చలనరయంబునన్ నడుపసాగిరి పొగ్గులు కొన్ని పోవులో
పల శివరాజు సేరెఁ బరివారముతోఁ దన రాజ్యసీమలన్॥ 176

తే॥ ఉసురుపందెముగా మహావ్యసనవేళ
గడపి, నిరపాయముగఁదమ్ము గట్టుఁజేర్చు
నావికుల మెచ్చి, యుచితసన్మాన మిచ్చి
సెలవొసఁగి, రాయగడమును జేరె విభుఁడు॥ 177

చ॥ జరిగిన యోడయాత్ర - యిటసాగిన మోగలుదండయాత్ర - దు
ర్భరముగ సాగుచున్న నిజరాష్ట్రజనమ్ముల జీవయాత్ర ని
బ్బరముగ నాకళించి, యటుపైఁ గరణీయము లెంచి, యాపులం
దఱఁ బిలిపించి, యొలగమునన్ శివరాజు వచించె నీగతిన్॥ 178

ఉ॥ “చేసినదండయాత్ర జయసిద్ధియునున్ ధనలాభ మెంతయున్
జేసినయట్లు తృప్తిగనఁజేసి, తుదిన్ బ్రతికూలపాకమున్
జేసిన దైవనిర్ణయము చేతులఁ ద్రోయఁగరాని, దైన సం
తోసమ నేడు ప్రాణములతో మనమందఱ మిందుఁ జేరుటన్” 179

ఉ॥ మోగలుసేన దేశమునుముట్టుచు దుర్గచయంబుఁ గొంటకున్
లోఁగుటలేదు గాని యొకలో తెసఁగెన్ నిజధర్మ రక్షణో
ద్యోగమునన్ దెగించి యనిదూఁకి, పురందరదుర్గమం దను
త్యాగముఁజేసి కన్నుమఱుఁగైన మురారినిఁ దెచ్చికొందుమే” 180

ఉ॥ నే దరిలేనియప్పుడు - గణింప కరుల్ పయిదూఁకినప్పు - డం
దేదియఁ దోడురానియపు డించుకయున్ వెఱఁబోక, దుర్గర
క్షాదర ధీరుఁడై యుసురు లర్పణసేసిన వీరవిక్రమో
న్మాది మురారి! వానియభిమాన మదెంతని తూఁచనయ్యెడున్” 181

మ॥ మన బాజీప్రభుకాలిజాడ లవిగో! మందాకినీ వాలుకా
యనవీధిన్ దెరమాయకున్న, వపుడే యవ్వాని వెన్నంటుచున్
జనె వీరుండు మురారి, యీ ‘ప్రభు’ మహాసంతాన మిట్లంతరిం
చినచోఁ గంబములేనిమేడ భరతశ్రీ యెల్లు రాణించెడున్” 182

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యములే, దలవారి నెత్తుటన్
దడిసిన వీరభూమికి స్వతంత్రత నీ సమకట్టుఁ డిప్పు డె
క్కుడు రిపుసేనతో నెదిరి కుత్తుకబంటి రణమ్మునన్ భరం
పడు మన వీరయోధులకు బాసటగా నరిసేనఁ దోలుఁడి” 183

చ॥ అనుచు, బురందరమ్ముమొదలౌ నిజదుర్గములందు శత్రువా
హిని నెదిరించి తోడ్పడ ననేకబలంబుల - సైన్యనాథులన్
బనుపుచు, మంతనంబుసలుపన్ మనసై రఘునాథపండితున్
ఘనుఁడగు పింగళేశచివ్రుఁ గన్గొనుచున్, శివభూవుఁ డిట్లనెన్” 184

చ॥ “ఇది ప్రతికూలకాలం మిప్పు డెట్లు తెగించుటకైన జంకుచు
న్నదిమది - యేవిపర్యయమునన్ బహునో యని, యిందు హైందవా
భ్యుదయము కుంతితంబగుట యొప్పుదు, ‘తొందరవోయి’ రన్నమా
ట దగదు, కార్యమున్ బుడిసిటన్ గొని చూతము, చూత మావలన్॥

సీ॥ * మన మెంతమెలకువ గొనియున్న దైవ మి
య్యెడ నేమటించి యి ట్లెడముసేసె,
నది కారణమ్ముగా నభియాతి సముదీర్ణఁ
డయి, ముందుబడి దేశ మాక్రమించె,
మనసైన్య మెంతయున్నను నిరంతరయుద్ధ
ముల డస్సె, సాధనమ్ములును దఱిగె;
జయసింహుఁ డధిక తేజశ్శాలి, యతనిసై
న్యము లక్ష, సాధన మక్షయంబు,

ఆ॥ వె॥ కదిసి, న్గామునలఁ గట్టు దిట్టముసేసి
బలిసి, దూకుచున్నవాఁ డతండు,
మూలబడిన శస్త్రములను - దూరముచన్న
భటుల వెదకి తేరవలసె మనకు॥

186

మ॥ * మన యుద్యోగులు జాతిబంధువులు సామంతాధిపుల్ గొంద నా
తనికిన్ దోడయినట్లు తోడుపడు సంధానమ్ము లున్నట్లు నూ
చన లేతెంచుచున్న వీ యుడుకులో సామంబునన్ వీరి లోఁ
గొన వీలున్నదె? యందఱుగలిపి మార్కొనైన మేలున్నదే?॥ 187

ఉ॥ * ఇంతలుగా బిజాపురనరేశ్వరు - లీ యబిసీనియా ధరా
కాంతులు - పోర్చుగీసులు మొగల్ సరదారుని ప్రోద్బలమ్మునన్
బ్రాంతము లాక్రమించెడు నెపమ్మునఁ బైకొని వేచియుండి, రే
కాంతవిరోధ సాధన సహాయముగా సమయమ్ముఁ గోరుచున్॥ 188

ఉ॥ ఈవిధి నెందుఁగన్న సుడియెత్తులతోఁ బ్రతికూల నీల వా
తావరణంబు రేఁగి విలయంకరణార్భటి నార్చుచుండ, రో
షావిలతఁ బలాఘ్య నభియాతి నెదుర్కొనురీతికంటె - శాం
త్యావహమైన సంధి నిరపాయపథమ్మని చూడఁగూడదో॥ 189

చ॥ 'తిమిరము లూడ్చి బాలరవిదీధితులఁ వెలయింప, నెండవేఁ
డిమి యెడలించి వెన్నెలజడిఁ గురియింప, లయాంతవేశ న
వ్య మధురస్పృష్టి నింప సముపాస్యము సంధి యవశ్య' మందు రు
త్తము, లది లేక యీభువనధాత్రికి రక్తపిపాస తీఱునే॥ 190

చ॥ ॥ కావున, సంధి నేఁ డుచితకార్యముగా మది నెఱతు, దీన రాఁ
బోవు జనక్షయం బడఁగు, ముట్టినవైరులు పట్టుఁబాయుచుఁ
బోవుదు, రింతతావఱకు ముం దెడమిచ్చిన తప్పు వాయు, ఆ
పై విహితంబు లప్పటిశుభమ్ముల కొప్పుగఁ జూచికోడగు॥ 191

ఉ॥ కొంత రణంబుసేసి మనకుఁ బరువౌ తెరువైన, 'సంధిగా
వొంత' మటన్నరీతియు వివేకముగాగు, పురందరమ్ము సా
ధింతురు, కొండనాగడము తీఱకపో, దటుపైన సంధి మ
న్నింతురె? వారుఁగూడ గమనింపరె శత్రు బలాబలమ్ముల॥ 192

చ॥ మనముచు మోగలుల్ పెనఁగిమార్కొనుచో జయమైనఁ గాకపో
యిన నది వేఱుదారి తఱియెంచి విజాపురమాది వైరు లి
య్యనిమొన నిల్తు, రప్పు భరమాఁగద యుద్ధము - సంధిగూడఁ, గా
వున మొద లిందు సంధివెరవుగొని, వారి నడంత మవ్వల॥ 193

॥ "With his usual foresight he (Shivaji) resolved to interview Jai Singh " Page 149 J N Sarkar

'This resolution was not suddenly adopted in a moment of despondency There must have been some deep-laid scheme of policy which justified to him and his councillors the course he pursued " P 104 M G Ranade

చ॥ అమితముగా బలంబును సహాయము సాధన మొప్ప, మున్నె దు
ర్గములనుబట్టి పైబడు మొగల్ సరదారుడు నేమి సంధికా
ర్యమునకు వచ్చునే యనుట యర్హమ, రాడనుకొంచు నీతితం
త్రము నడిపింత, మాపయి దురమ్ము తిర, మ్మది రేపుమా పగున్”॥

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ డాడె, “నిజమ్ము, మహాప్రభూ! సనా
తనమగు రాజధర్మమిది తాను బలాధికుడయ్యు లోకశాం
తిని మదిగోరి సంధిపరిణిష్ఠితుడై, రిపునైనఁ బొందుకొ
ల్పిన ధరణీధవుం డెనయు విశ్రుతకీర్తిఁ బ్రజానుమోదమున్” 195

చ॥ చివరకు సంధికాదయినఁ ‘జేయుట త’ పునరాదు దీన శా
త్రవుల విధానమున్ బలము తంత్రము గుట్టు నెఱుంగవచ్చు వె
న్దవులుచు వానికిన్ బ్రతివిధానములన్ నడిపింపవచ్చు నా
హవమున కైనవెల్ల మన మారసి కూర్పఁగవచ్చు నింతలో॥ 196

మ॥ స్మయమే వారల కుండుఁగాక, మనమే సంధింప రాకుందురే
జయసింహుండు దిలేరుఖాను? మనతో సంగ్రామమున్ జేయుటల్
ఓయకాంక్షన్ గద? యూర కయ్యది లభించన్ వారు సంధింప సం
శయ మేమున్నది? ‘కాదు కూడ’ దనుచున్ స్వర్గంబు సాధింతురే?॥

నీ॥ మొనమొన్న జనవంతుఁ డనదయై పాటి, యా

రింగబాదునఁ దూలు భంగమెఱిగి,

తమతోడి మేటిసర్దారుడైన సయిస్త

ఖానుని వ్రేల్లతునకలను జూచి,

యబ్బులుఖానుతో నగుపోరఁ బులిగోళ్ల

నలియైన వానిప్రేవులఁ దలంచి,

జనకవిద్రోహమున్ జలుపు బాజీఘోర

పటుశిర మ్మీఁపైఁ గ్రుచ్చుటను దడవి,

తే॥ ప్రాణవాయువు లొకచేతఁ బట్టికొనుచుఁ,
గొలుపుఖడ్గ మొండొకచేతఁ గునుకుచుండ,
మొగలుసరదారు లెటులైన మొగియుసంధిఁ
గాచెదరుగాక చావుకై వేచినారె॥

198

మ మనకన్నఁ మునుమున్న సంధియొనరింపఁ వారు సంసిద్ధు లం
చని యేనెంతు : నుదారబుద్ధిఁ దమ రీయాగంబు సాగింపఁ బూ
నినదే యెక్కువ యిందు మీమతముకంటెఁ వారు గోరంత మిం
చినటుల్ గోరిననైన, వారిమతముఁ జెల్లించుటే మేలగున్॥

199

చ॥ ఇటుకునబడ్డ కార్య మొకయెత్తున నెత్తుట నీతి యందుపై
జరిగిన లోటుపాటు లొకచక్కటికిఁ గొనితేరవచ్చు మీ
యెఱుంగని దున్నదే, తరుణమొచి విధింపుఁగు సంధి, దీనియం
తరములు సంతరింప నుచితజ్ఞునిగా రఘునాథు వెంచెదన్॥

200

చ॥ అనఁగ, శివప్రభుం డుపగతాదరుడై రఘునాథపండితుఁ
గని, “చను మీవు సేయఁగలకార్యమునం ‘దిది యిట్టు’ లంచు వా
కొనఁ బనిలేదు - నీ వఖిలకోవిదమూర్తివి మాకునేర్పునన్
మనసులుముట్టి, యెట్టియనుమానము లేదఁ బొందుసేయుమీ॥

201

తే॥ వారిబలమును, బాదుషాగారిచలము,
మనకుఁగలచిక్కు సంధిలో మఱచిపోకు
మచటి జయసింగు హైందవుండగుటఁ గలచి,
కలిపికొనిరమ్ము మనవైపు కార్యసిద్ధి॥

202

ఉ॥ చేయఁగలంత పొంగుపడఁజేయుము కార్యము నీవు, నీకునున్
జేయఁగరాని దే మరువుసేయఁగ దారులు తీసిరమ్ము, వే
చేయు” మటంచు వీడ్కొలిపి, శ్రీశివభూపుఁ డవశ్యకార్యముల్
సేయఁగఁ బింగళేశచిపుఁ జేకొని యేగె నిజోద్యమంబునన్॥

203

చ॥ అనుపమ రాజనీతి విదుఁడౌ రఘునాథుఁడు సత్వరమ్ముగాఁ
జని, జయసింహు మైకొలిపి సంధివిధానము సంప్రతించి, యా
తని ననుకూలపర్యవసితంబులకుఁ మఱలించి, యందు వం
చనయు నపాయముఁ గలుగఁజాలమి నెమ్మది నిశ్చయింపుచుఁ॥ 204

చ॥ శివపతిఁ జేరి యిట్లని వచించెఁ, “బ్రహ్మ! మొగలాయిపాలెముఁ
దవులుచు నందునందుఁగల తత్త్వ మెఱింగితి నిశ్చితాహవా
త్సవమునఁ ద్రుళ్లు సైన్యములు సాధనముల్ బలుపెక్కి పెక్కులు
న్నవి జయలక్ష్మి యావయిపునఁ ములుమ్రొగ్గెడువెంపు గన్నడుఁ॥

చ॥ అగుట, దిలేరుభానుమొదలౌ సరదారులు గొందఁ టందుఁ బొం
దగుతెఱఁగెంచ రైన సకలాధికుఁడౌ జయసింగుమాట దీ
టగు నతనిఁ గదల్చి విహితాహితముల్ వివరించి సంధికిన్
దిగునటు సంతరించితి, గణించితి వాని మనఃప్రవృత్తులన్॥ 206

ఉ॥ ఆతఁడు కార్యవేది, సమయజ్ఞుఁ, సంగరరంగ ఫల్గున
ఖ్యాతుఁడు, జాతి నీతి మత గౌరవముల్ మది మెచ్చువాఁడు మీ
సేతకు నిండుప్రీతిఁ గనఁజేసి, సమక్షమునందుఁ బొం దను
ద్విత పరస్పరప్రియముగా సమకూర్పఁగ, మిమ్ము రమ్మనెన్॥ 207

ఉ॥ ‘మాకడ నేయపాయ మనుమానపడఁ బనిలేదు మీ కిటుల్
మీకడ మాకు, నిట్లుభయ మిత్రిత మే’ లని మూదలించె, మా
యా కవచంబు లేదని యధార్థ మెఱింగితి వానిమాటలన్
బోకడలన్, బ్రహ్మ! సమయమున్ నయమున్ జయమున్ గ్రహింపుఁడీ”॥

చ॥ అన విని సావధానముగ నందలి పొందిక లేర్చి కూర్చి గై
కొని, జయసింహుఁ జూచుకొఱకున్ జననెంచి శివప్రభుండు ముం
దనుపులు మీఁదిరక్షణము లారయుచున్, రఘునాథు ముందుగా
ననిపి, భటాళితోఁ జనె స్వయమ్ముగ సింహగడమ్ముఁ జేరఁగన్॥

చ॥ ‡ శివపతి వచ్చుటెంచి, జయసిం గతనిఁ గొనితేర నాత్మ నై
న్యవిభుల రాజపుత్రకుల సంపి, స్వయమ్ముగ ద్వారసీమచే
రువ కెదురేగి, నెయ్య మనుమాపముగాఁ గరమంటి తెచ్చి, గౌ
రవము హితానులాప మొనరఁ గుడివై పునఁ జేర్చెఁ బీరము॥ 210

—❖— శివాజీ జయసింగుల సమావేశము — సంధి —❖—

ఉ॥ ఆదర మేదురంపు మరియుద - లభేద సహోదరోచితా
స్వాదములౌ తదుక్తులు శివప్రభుఁ డారసికొంచు, భావికా
ర్యోదయ దోహదమ్ములుగ నూఁకొనుచుఁ, గుశలానుయోగ సం
వాదము పూర్వరంగమగు వైఖరిగా వచియించె నీగతి॥ 211

చ॥ “ఇది సుదినమ్ము మిమ్ముఁగను టెంతయు వేఁడుకగాక సూచితా
భ్యుదయముగా మదిఁ మెదలుచున్న, దొకానొక రాజకార్యపుం
గుదిరికసేతకై యొకటఁ గూడినయట్టులుగాక బాంధవం
బొదిగినయింట విందుకును పొందుటగా మది యూఱడిల్లెడు॥ 212

మ॥ కటకుంగత్తుల నృత్తముల్ మెఱపులై గర్జాధ్వనుల్మించి, ము
మ్మరమై యెందుఁ బిరంగిగుండ్రపిడుగుల్ మార్క్త్యయఁగాఁ, బచ్చినె
త్తురుటేఱుల్ ప్రవహింపనున్న యదనందుఁ ముందుకుందూఁకి, నీ
యఱచే యెత్తితి వానినాఁప, జయసింహా! ధీర శాంతిప్రియా!॥ 213

చ॥ అరిజన కంఠలుంరన విహారములఁ బదనెక్కియున్న యి
ర్వరకరవాలముల్ నిదురవుచ్చి, మనంబును విచ్చి, బుగ్గలఁ
నెరసిన పండుమీసములనీటున సంధివచః ప్రసంగముల్
జరుపఁగనున్న నీకనులశాంతిఁ గనఁ మది చల్లనయ్యెడు॥ 214

‡ Jai Singh immediately sent his secretary Udairaj and Ugrasen Kachhwa to meet him on the way At the door of the tent he was welcomed by Jai Singh's Paymaster and ushered in The Raja advanced a few steps, embraced Shiva and seated him by his side Page 151 J N Sarkar

ఉ॥ పుట్టిననాఁటఁగోతె రసపుత్రకులోచిత వీరలక్ష్మీకి
బట్టముఁగట్టి, శాత్రువ కపాలములన్ నులివెచ్చనెత్తురుల్
వట్టుచు, బాదుషా విజయలక్ష్మీకి దాహముదీర్చు నీవు నేఁ
డిట్ట ప్రసన్నమూర్తివగు తెంతయు భావిశుభమ్ము వలెఁడున్॥ 215

చ॥ కడచినకాల మిట్టిదనఁగాఁ బనిలే దొకయింటివారమై
యడిదముఁ బట్టి హైందవధరాభ్యుదయమ్మున కొక్కమున్నునన్
బడఁదగువార మిందుఁ బ్రతిపక్షులమై యొకజాతిర క్తముల్
మడుఁగుల నింపువేళ ఋజుమార్గము దైవము చూపె నీగతిన్॥ 216

ఉ॥ ఆ యపురంగజేబు సమయజ్ఞత మీఱఁగ నిన్ను వాహినీ
నాయకుఁజేసి పంపె, నిది నాకుఁ బ్రിയంబు, రణంబుగల్గుచోఁ
జేయఁగలట్టి సాహసము చేతులనిండుగ నున్న దైన, జా
తీయహితంబు 'పెద్దలు విధింతురుగా' కని మిమ్ముఁగోరెదన్॥ 217

చ॥ ఒకయధికారివంచు - నొకయోధుఁడవం - చిది రాజ్యతంత్ర నా
టికయని వేసముఁగొని నటించుటగాదు పురోభివృద్ధి చిం
తకుఁడగు నాత్మబంధువచు నమ్మిక నెమ్మదిఁ బెద్దసేసి, తా
వక ముపదేశమున్ గొనఁగవచ్చితి, మేలుదలంపు మియ్యెడన్॥ 218

ఉ॥ సంధి ఘటించువేళ 'నిటుసల్పిన మే' లను కోర్కె లేదు, ని
ర్బంధము లే, దదెట్లయిన బాధయు లే, దొక లేనిపోని సం
బంధముఁ గొఁగిలించుకొని, భారతభూ మత జాతి ధర్మ గా
ధాంధతమంబుఁ బాపుకొఱకై పలుపోకలఁ బ్రాకులాడెదన్॥ 219

ఉ॥ † నా యుదరైకమాత్ర భరణమ్మున కింతలుసేయనేల రా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు నది తీయముగాదని యెంచికొన్న గా
ధేయుఁడనైనఁ జాలు నొకతెంపున రెంటికిఁబోక మాతృదా
స్వాయతిఁ బాపు తాన్మృడనయై బయలెక్కుట నిక్క నీతోదల్॥

ఉ॥ 'ఇంత - ఇదెంత లె' మ్మనెదునెన్నికలన్ దలమీఱుపోకడన్
బంతము సూపి, చిక్కు-వడుపట్టన నెట్టెగఁజాలనేమొ' నీ
వంతటనుండి యింతవఱ కైహికజీవిత సర్వసార సి
ద్ధాంతముఁగొంటి, వ య్యనుభవాతిశయం బొకవ్రేలఁ జూపుమి॥

చ॥ ఒకట బిజుపురీంద్రులు, మఱొక్కట మోగలుసార్వభౌము, లొం
డొకట మరాటవీరులు, మఱొక్కయెడన్ రసపుత్రశూరు, లి
ట్లొకరి కొకళ్లు సాయపడియున్ - వికటించియుఁ దారసిల్లు తెం
దుకు? మతభేదవాదములఁ దుందుడు కెందు కటంచు నెంచెడన్॥

ఉ॥ మానవు లంద టెందుచు సమానులెయ్యయు, బరస్పర మ్మహా
దానము వేఱుగాఁ బలు మతమ్ములవా రయి, సంప్రదాయ శి
క్షా నుభవమ్ములన్ బహువి ధాంతర సంఘములై, స్వతంత్రతా
మానములేక స్వస్వమతమాధురిఁ గ్రోలుట యుక్తమేయగున్॥ 223

ఉ॥ ఒక్కట గుంపుగూడి, తమకొప్పినరీతి స్వతంత్రవృత్తిఁ ది
ర్యక్కులు నుండు నైన నితరప్రతిరోధముసేసి తాము లా
వెక్కఁదలంచి పోరు, నిదియే పశువృత్తి , వృధాభిమాను లొ
క్కొక్కపు డిట్లురేగి, మతయుద్ధములన్ బలియిత్తు రాత్మలన్॥ 224

ఉ॥ హైందవభూమి నొక్కమతమాచు నవాంతరశాఖ లున్న, 'మే
మందఱ మొక్కహైందవుల' మన్న మమత్వము సోదరత్వమున్
బొందికఁ బాయ దయ్యరఁటిమ్మొ తుదిన్ గొలనిక్కి పూతయున్
బిందెయుఁ గాయ పంపు గుడివ్రేలెడుపొందిక విందు గొల్పదే॥ 225

చ॥ వివిధములైన పుష్పఫల వృక్షము లొక్కవనమ్మునందుఁ బెం
పవు నగునప్పు వాని కనువౌ విడిపాదులఁ బ్రోదిగన్న వో
నవి యవి యన్నియున్ బెరుఁగు నట్టులుగా కొకపాది నన్నియున్
గవిసిన, గాలితీవియలకాఁకకుఁ బెంపుడుమొక్క లెక్కునే?॥ 226

చ॥ శ్రీ మనమత మిప్పు డీగతిఁ గ్రమంబుగఁ బెంపఱుచున్న, దల్ల యా
వచు లిటఁజేరి, సంఘబలవంతులు - రాజులు - శస్త్రధారులై
మునుకొని సర్వమున్ స్వమతముద్రకు మార్పఁదొడంగి రిట్లుపై
కొనుదుడుకే? స్వార్థ మనుకొంచుఁ బరార్థముఁ బాపవచ్చునే?॥ 227

చ॥ ఇది మనభూమి, యార్యమతమే వితతంబుగ నిందు వెల్లుచు
న్నది, మనదేశవాసు లగునప్పు మతాంతరమయ్యు వారు సౌ
హృదమున మల్లికాలత యొకెత్తు - గులాబి యొకెత్తుగాఁగ నె
మ్మదిఁ గనఁబోలదే! దురభిమాన పరాక్రమణంబు గూడునే!॥ 228

ఉ॥ ¶ తాతలనాఁటినుండియు నుదాత్త గుణోత్తరులైన రామ మాం
ధాతలనాఁటినుండి భరతక్షీతిఁ బూజితమా మతంబు చే
యూతకుఁబాసి చేడ్వడుచునుండఁగఁ జూచి సహింపలేక, నే
నీతెఱఁ గుద్యమంబు వెలయించితి మించిన సాహసంబునన్॥ 229'

చ॥ తలఁచినదానికంటె వితతంబుగ విఘ్నములేచి పైఁబడన్
గలిగినఁగూడ ముందిడినకాలు మఱల్పక పోరుచుంటిఁ గాఁ
గలయది కాకమాన దగుఁగా, కనిలో ననుఁదాఁకువారు నేఁ
డలఘులు హైందవప్రవరులా! పరులా! యని సంశయించెదన్॥ 230

చ॥ ఎవరిమతమ్ము దేశమని యింతలు అంతులు గొంటి, మట్టి హైం
దవు లిపు డెందుఁ దోడ్పడుటధర్మము, తప్పినఁ దప్పనిమ్ము శా
త్రవజన పక్షమై యెదురుతాఁకుట కేమనవచ్చు! నిందునన్
శివపతి కేమిలె, మ్మిట నశించునదేదొ వచింపరానిదే!॥ 231

¶ Islam spread among the people owing to a variety of inducements and was often enforced besides at the point of the sword

Page 113 'Muhammadan India' by

C S Srinivasachari & M S Ramaswami Aiyangar

¶ It may be conceded at once that the abasement of the Hindu religion at the hands of the Muslims led Shivaji to prepare himself for its defence

Page 655 'Muslim Rule in India' by Ishwari Prasad

ఉ॥ అంబరునాయకా! విరసమాడినయల్లు తలంపఁబోకు, స
త్యంబును ధర్మము మనుప నాయుధమెత్తిన క్షత్రవీర వం
శంబున మేటి వీ విపుడు శస్త్రముతో నెదురెక్కి శత్రుప
క్షం బగుట మదుద్యమమె కానిదొకో యనుచల్లు తోచెడున్॥ 232

ఉ॥ ఉత్తరహైందవంబున బలోన్నతులౌ రసపుత్రవీర రా
జోత్తములెల్ల హైందవధరోన్నతికై తెగిపోర, మేము మా
యెత్తున నిందుఁబోరుచు జయించెద, మీగతి వారె మాపయిన్
గత్తినిదూయ హైందవ మిఁక బలహీనతఁ గుంగిపోవడే?॥ 233

ఉ॥ ఇంతకు మీరు తోడ్పడిన నే నొకభూపతివై సుఖింప నా
వంతయు లేదు యుద్ధమగుపట్టున లావతి వీఁగిపోదు నన్
జింతయు లేకు. యావనులచేయు దలంచుట లేదు హైందవై
కాంత హితమ్ముకై పెనఁగులాడెద, యుక్తపథమ్ముఁ జూపుమి!॥ 234

మ॥ హితమైతోచిన నాకుఁ దోడుపగు తెంతే లెస్స కాదేని యా
ప్తతమిఱున్ నను సీదువెంటఁగొనుసంధానంబు కావచ్చు నొ
చిత్తియైనన్ డెఱియొక్కదారిఁ జనుట చింతింపుఁ డింతేల యు
చితమౌ నొగ్గొకక్రొత్తదారిఁగను సాచివ్యంబు మీ కబ్రమే!॥ 235

ఉ॥ నన్నుగుఱించి, కాదగురణంబుగుఱించియు, సాధిసేతలో
న న్నియమించు సీమల ధనమ్ముల దుర్గములన్ గుఱించి మీ
రెన్నికసెయువేళ యవనేదొ - నను - మిముఁబోలె స్తాదవా
భ్యున్నతిఁ జూపఁ, డిందుఁ దమసోకి వెయ్ శిరసావహించెదన్॥ 236

చ॥ అని శివరాజు ధీరవినయూచునయగుగ విన్నవింపఁగా
విని, జయసింహుఁ డాతని వివేకధురీణత పలుకు పొందు నె
మ్మనమునువిచ్చి లో మతమమత్వము నిగ్గురలేప, దాని నే
ర్పున నొడిగించి, వా శ్లోమముగల నవ్వున నిట్లు వాకొనన్॥ 237

మ॥ “శివరాజా! కడుయొక్క మాడితివి, నీ శీలంబు మేలైన నీ
యవనాధీశ్వరునైన నాధుఁ డిది యోగ్యంబంచు భావించునే?
యవుఁగా కేకమతానురక్తి, యిపు డత్యాసన్నమై నిల్చె సం
ధి వివేకంబూ రణంబూ, దానివిడి మైత్రీయోగ మిందేటికిన్?॥ 238

మ॥ అనిభావించెద, నైన నీ విటు రహస్యజ్ఞాన విద్యానినై
వినయంబున్ వెలయించి, ఖడ్గ మొఱకున్ వీడ్కొల్పి, చిత్తంబునిం
డిన విశ్వాసముఁ బెంచి, వాచవులతేనెల్ గొంచు వేంచేయ, వ
చ్చినయభ్యాగతు నాదరింపమి యనౌచిత్యంబుగా నెంచెదన్॥ 239

చ॥ వినుము శివప్రభూ! మతవివేకమునన్ గడమేటి వీ వొన
ర్చిన సువిమర్శనం బెడముసేయఁగ రాని, దెవండు హైందవు
డనఁదగు వానికెల్ల హృదయ స్థిరభక్తి మతాభివృద్ధి సే
యన తగు నందు నీజతన మప్రతిమంబన వివరయున్నదే॥ 240

ఉ॥ ఒంటరివాడవయ్యుఁ, జటులోద్భటమా బలఁగంబుఁ బెంచి తే
పంటలు లేకపోయిన, నపారధనమ్ముల సేకరించి తెం
దుంటకు లేనియప్పు, వితతోన్నత దుర్గచయంబుఁ గొంటి వీ
దంటతనం బనన్యముగదా యొక నూతనరాజ్య సిద్ధికిన్॥ 241

చ॥ మతమునకున్ బ్రభుత్వమహిమంబునకున్ గల తోడెఱింగి య
ద్భుతముగఁ వోరుసల్పితి వెదుర్కొనుచున్న బిజాపురీందుర్, లు
ద్ధతు లబిసీనియాచృపులు, దర్పసమగురిలు పోర్చుగీసు లం
కితు లగుటేను! నిల్చు పులికింపఁడె యావనసార్వభౌము డున్॥ 242

ఉ॥ ఇంతలు సాహసంబు వెలయించిన నిన్ను మహాచుభావుఁగా
నెంతురు, నిండుభక్తి భజియితురు హైందవు, లెప్పు డేయుపా
యాంతర మందియైన స్వమతాభ్యుదయంబున నాఱువోయ య
త్నింతురు, నీరువోయ గమనింతురు, గా కెడవోఁ దలంతురే?॥ 243

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు నీమది 'మదుద్యమసిద్ధికిఁ దోడునూపలే
కుండిరి, శత్రుపక్షమగుచుండిరి, హైందవు లొత్తరాహు - లి
ట్లుండఁగ నేటి' కంచు, నిదియుక్తమ, యిందలి గారితీరులున్
నిండగు శక్తి రక్తి యొకనేతయుఁ ద్రాతయు నందుఁ గల్గెనే॥ 244

మ॥ 'ఇది ధర్మం - బిది జాతినీతిమత సాహిత్యాదికం' బంచు నే
ర్పొదవన్ జూడఁగనీక హైందవమునం దొప్పారు చీకట్లలో
నుదయార్థారుణతేజ మిందొదవె యోగ్యుల్ దాక్షిణాత్యుల్ ముదం
బొదవన్ మేల్కొని రుత్తగాయణము రాదో మీఁదఁగొన్నాళ్లకున్॥

చ॥ ఇది సహజంబ చూడు జగమెల్ల నొకప్పుడ ప్రొద్దు తోఁప, ద
య్యదనున కందునందు వివిధావరణంబుల నీడ లుండు, నె
మ్మదిఁ గను, కాలచక్రముక్రమం బిది, యెడము గాలి వానయున్
ముదిరినమీ దఁ బటపొలముల్ దలవగు శలిగచువెన్నులన్॥ 246

ఉ॥ కావునఁ దాల్మిఁ బొందు, మిదిగాక మనోక్కటి హెచ్చరితు, న
భావమునందు యావనులపై నొకయెల్లఱు దోఁచు - వారు ధ
ర్మావరణంబు దాటిరని యశా ననుకొ, మ్మొల్లన నీన్న న
ర్మావసధంబు లోకముసమస్తము నివలె నేను జూతు నే? 247

చ॥ మన కహితమ్ముగా నెదుటిమార్గము తోఁచిన వారికింటికిన్
మన గమనంబు మేలగునె? మంచియుఁ జెడ్డ జగంబు తేల్చు దా
నిని మెయికొల్పున్లు చనునేర్పరి యందఱలోని మేలుఁ గ
కొను నిటు లాత్మశక్తి పెరుగున్, విలుగున్ బ్రతికూలపక్షముల్॥

ఉ॥ యావనులంచు హైందవజనావళియందును భేదివాద సం
భావనయేల? యందఱు సమాసముగా హితులై విరోధులై
దైవవిధానమున్ నెపు తంత్రపుబొమ్మలుగా నటింతు, దు
ర్భావులువోలె - చుంగ్రు సమభావులు నుత్తము లన్నిజాతులన్॥ 249

చ॥ మనము మహమ్మదీయులు సమష్టికుటుంబమువోలె హైందవం
బునఁ జిరకాల ముంటి - మిటఁ బూర్వు లపూర్వు లటం చెఱుంగఁజూ
లనియటు, దాన జీవితములక మతనైతిక సాంఘికాది వ
ర్తనముల మార్పు లిద్వరకుఁ దప్పవు, ఓడిక తప్పకున్నటుల్॥ 250

ఉ॥ ఒక్క కుటుంబమందు సుత సోదరు లాదిగఁ బిన్న పెద్దలం
దొక్కొకరితిఁ బెక్కు- లధమోత్తమువృత్తులు గల్గుకుండ, వా
చిక్కులఁ దీర్చి పెత్తనముచెందుటయే కడుగొప్ప, సామ్య స
మ్యక్కృతి వొందఁజాలని సమష్టికుటుంబము అచ్చకెక్కదే?॥ 251

ఉ॥ అందఱు యోగ్యులౌ టరిది, యంద ఆయోగ్యులుగూడఁ గారు, నీ
వందఱలోని మేలుఁగొనునట్లులె కీమను మార్చివేయు, మీ
మందులపాకమే యొక యమానుషశక్తి విసమ్ము లన్నియున్
మందులె యకాప ధామయ సమన్వయమం దనుభూతి కావలెక॥ 252

ఉ॥ కావున, భేదబుద్ధివెలిగా మనదేశచరిత్రఁ జూడు, మే
ధావులు పెద్ద లేగినవిధమ్ములఁ జూడుము భారతోర్విలో
యావను లార్జ్యహైందవు లనాహతవృత్తిఁ బరస్పరంబు స
ద్భావముతోఁ బరస్పరమతమ్ముల నాదృతిఁగొంట కన్నడుక॥ 253

ఉ॥ శి హైందవులౌ షకీరు - లటు యావనులౌ హరిభక్తులున్, మనీ
దందున దేవతాసదఁ - మందు మనీదురు, వానివానికై
పొందుగ వారువారిడిస పూజలు మాన్యము, లొం షొకళ్లపే
రందుట, వావియున్ వరుసలాడుట హైందవమందుఁ గన్పడుక॥ 254

* "The Hindus began to worship Muslim saints and the Muslims began to show respect for Hindu gods "

Page 278 'Muslim Rule in India' Ishwari Prasad

"The Mahomedan Kings gave inam land to Hindu temple endowments "

Page 32 M G Ranade

"Hindus were prepared to admit Muslims into their faith and did admit them as a matter of fact "

Page 322 March, 1934 Modern Review.

చ॥ 'మతము మనమ్ములో దురభిమాన మడంచి పవిత్రభావముల్
పితుకుచు, దైవభక్తియును విశ్వజనప్రణయంబుఁ బెంచి స
ద్గతి నిడు' నంచు, భేద మిటఁ గాంచరు పెద్దలు జాతులెంచి, యీ
గతి మత మంటుఁదీవియలకై వడి సత్ఫలసిద్ధిఁ గూర్చెడిన్॥ 255

మ॥ ¶ కలత త్వం బెటులున్నఁ, దోచినటు వ్యాఖ్యానంబుఁ గావించుచున్
'బలవంతంబుగ యావనుల్ స్వమతమున్ బట్టించినా' రండ్రు, పూ
ర్వలలోఁ బూజ్యులు గొంద తా యవనభూపుల్ హైందవాచార మ
ర్మిలిఁ బాలించినగాధలెల్ల భరతోర్విన్ బూచెఁ బూదోటతై॥ 256

సీ॥ † ఆదిలో దక్షిణయవనరాజ్యము 'భామి
నీరాజ్య' మనుపేరి నెగడుటేమి,
'గోల్కొండ' సులతాను కొల్వులో నిప్రు 'ల
క్కన మాదనలు' మంతులగుటయేమి,
'భద్రాచలము' రామభద్రుని తలఁగొల
ముత్తైముల్ సులతాను మోయుటేమి,
'యిబ్రహీ' మిభ రామనృపతియై కవిరాజు
పండితాదరణంబుఁ బట్టుటేమి,

తే॥ మహామదాదిలుశాహి సీమాటమెచ్చి
గోవధలు మాన్పఁగా నాష్టగొలుపుటేమి,
గాధలిటు దక్షిణోర్వరఁ గలవు పెక్కు
హైందవ మతాభిమాన దృష్టాంతములుగ॥ 257

¶ Page 110 A History of India, Part II
C S Srinivasachari & M S Ramaswami Aiyangar.

† Page 186 History of India,
Meadows Taylor

స్త్రీ॥ ¹ 'బాబరు' గోవధ పాతకంబని 'హుమ
 యూను' న కొసఁగు ధర్మోపదేశ,
² మల హుమయూను శత్రులఁదోలి, 'కర్ణావ
 తీదేవి' యెడఁ జూపు సోదరతయు,
³ మత రాజకీయ సంగతి హైందవులఁ గుడి
 కంటఁ గన్గొన్న 'యక్బరు' చరిత్ర,
⁴ షాజహాన్ సుతుఁడు 'దారా' జగన్నాథపం
 డితనొద్ద నార్యసాహితినిఁ గొనుట,
 తే॥ పూజ్యుఁడు 'కబీరు' మొదలుగాఁ బుణ్యమూర్తు
 లెందఱో రామభక్తులై యెసఁగియుంట,
 యంద తెఱుఁగుదు రుత్తర హైందవమున
 యవననృపతు లస్మన్మతోత్సవముఁ గనుట॥ 258

ఉ॥ కొంద అసూయఁబెంచి ప్రతికూలముసల్పినమాట వాస్తవం -
 బందున నిందుఁగూడ, నిదియంతయు వ్యక్తులలోని లోపమై
 కుందు ఘటించు, స్వార్థమునకు దిగువా రిది సాధనంబుగా
 నంది, మతప్రయోజన మపార్థముసేయుట యిందుఁ గన్పడు॥ 259

ఉ॥ కావున వారివారి ననఁగాఁ బనిలేదు, మతాభివృద్ధికి
 ద్రోవలుసేయుచోఁ బరులదోసము లెంచుటకంటె, వారు స
 ద్భావము నందునట్లు స్వమతంబున విశ్వజనీనతా విశా
 లావరణంబుఁ బెంచుట యుదాత్తపథంబని విశ్వసించెద॥ 260

1 'Baber's Will' — Page 96,

A Source Book of Indian History, K. S. Kim

2 Pages 262-263, Annals of Rajasthan, Volume I.

Col James Tod

3 P. 247 History of the Great Mughals, Vol. I. Kennedy.

4 Page 616 Muslim Rule in India, Ishwari Prasad

ఉ॥ కొటలు సేన లస్త్రములు గూర్చి ప్రభుత్వముఁబేర్చి, పెచ్చు పో
రాటల రక్తసిక్తహృదయములతో మతరక్ష సేతు, రిం
తేటికి? నాత్మరాజ్యమున నెల్లరకున్ మతధర్మభూమి పూఁ
దోటగతిన్ దనర్చిన మధువ్రతముల్ దమయంత మూఁగెడున్॥ 261

చ॥ ఉడుముగ సంఘశక్తి బలుపొందినదోఁ బటు సంధిబంధమై
యెదిగినమేను రోగముల కెం దెడమియక హాయిఁగూర్చు, ని
య్యది నిజ, మైన మేని కపుడప్పు తెవుల్లవి యంటకుండ, వ
య్యదనుల నన్యసేవఁగొను టాషధమందుట కానికార్యమే?॥ 262

ఉ॥ కాదని లెంపుసేసి, కొఱగాదని అంపులుసేసి, సాహసో
న్నాదము రేపుదోఁ దెవులు మానదు, సత్తువరాదు కావునన్
జేదలు మేసి కోర్కు లెడసేసి, క్రమక్రమపుష్టి నందుటే
నామతమ్ము, సాహసమునన్ బ్రతికూలత హెచ్చు కన్పడున్॥ 263

ఉ॥ పో రొనరించినారు రసపుత్రినరేంద్రులుకూడ దేశర
క్షారతి రక్తవాహినులచాలునఁ దద్బలవీర్య సంపదల్
దీఱెనెకాక నెవ్వగలుదీఱెనె? దైవబలంబులేని యీ
పౌరుష మాత్మహానిఁ గొనివచ్చునకాక శుభమ్ముఁ దెచ్చునే?॥ 264

ఉ॥ చేటునుబాటు నిట్లు పరిశీలనసేయుచు నొత్తరాహు లా
రాటము మ్రింగి, రిత్తబవరమ్ములఁ గుత్తుకలీయలేక, నా
బోటులె యశాచు యావనవిభుత్వముమోయ బుజమ్ములొడ్డి - రే
నాటికినైన శోభనదినమ్ముల హైందవభూమిఁ గోరుచున్॥ 265

చ॥ మతమని దేశమంచు నభిమానము లేదనుకోకు మాకు నీ
జలనముఁ దప్పగాఁదలఁచి శస్త్రమునెత్తుటగూడఁ గాదు ' ని
శ్చితమగు వీరధర్మమున జీవిత మీ యవనేంద్రుసేవ కం
కితమగుచున్ గతానుగతికీకృతమై నినుఁదాఁకు టేర్పడెన్॥ 266

ఉ॥ తాకుటమాత్ర గాదు, సరదారులఁ బెద్దయొనర్చి నన్నసం
ఖ్యాకబలంబుతో ననువునప్పుడు నాపయిఁ బాదుషామదిన్
బ్రాకిన నమ్మకం - బతనిప్రాపున మాపరువంబు వమ్ముగా
నీక మెలంగనయ్యె, నదనెంచి కృతజ్ఞత మ్రింగవచ్చునే॥ 267

ఉ॥ పాపములందు మానవునపాత్రతలందుఁ గృతఘ్నవృత్తి నిం
దాపణమైన, దాత్మహత్యియందును గైకొనరాని దక్రమా
టోపముగా సుయోధనుకటుత్వ మెఱింగియు వానిపక్షమే
చాపము నెత్తినారుగద సంగరమందు గురుంకు భీష్ముఁడన్॥ 268

సీ॥ తనకు నచ్చిన మన్నననుచు భీష్ముఁడు తన్ను
గెలుచునుపాయంబుఁ దెలిపినట్లు,
తనశిష్యులని గురూత్తముఁడు సైంధవ వధో
ద్యోగంబులో దారి యొసఁగినట్లు,
తనతల్లి ప్రార్థించెననుచుఁ గడ్డుఁడు చేతఁ
బడు పాండవులఁ జంప కుడుగునట్లు,
తన మేనయల్లుండ్ర కనుచు శల్యుఁడు కర్ణ
సారథియై యెగ్గు సలిపినట్లు,

తే॥ లనువు గలదంచు స్వామికార్యమున కెడము
నడువఁజాల, నాధర్మంబు విడువఁజాల,
వినుము శివరాజ! నామాట వెలితిగాని
యట్లు - నీమేలు కొఱవోనియట్లు నడుతు॥ 269

చ॥ † ఇతరులు యావనేంద్రులటు లెంచక, యీ యనరంగజేబు నీ
జతనము పూరికిన్ గొనఁడు, సాధనముల్ ధనముల్ చమూపతి
ప్రతతులు సైన్యముల్ గల వపారములై పరదుర్దమంబులై
యతనికి, నీతితంత్రమున నద్వయుఁడై జగమెల్ల మ్రింగెడున్॥ 270

† "He should somehow be saved and that at the same

చ॥ † అనిమొన దూకి తద్బల మహార్థవమున్ దరిఁజేరనీడ రు
ద్రునకుఁ దరంబుగా, దొకట రూపటి సర్వబలంబు లందులో
మునుఁగునకాని నీదుహితమున్ గొని పలెకద, సార్వభౌముచె
ల్మిని మది నిచ్చగింపు - మిదిమే, లిటుపైఁ బదిమేల్లు సేకుఱున్॥

ఉ॥ మంచితనంబు తాలకును మార్దవమున్ గలిగించు, వేడి సూ
పించినఁ బెట్టి పైఁబడు, నభిన్నమతిన్ నృపులెల్ల వాని సే
వించరె నేడు? వారిపయిఁబేరిమి నీపయిఁ జూపఁడే? సమీ
పించిన, నిన్నువంటి రణవీరు నతం డెడవోవనిచ్చునే?॥

272

ఉ॥ ఆతనిఁ జేరుచో మతమహత్త్వము కొంత కొఱంతవోవునన్
భీతిని మాను, మా కొలువుపెద్దలలో మనఁజొందవప్రజా
నేతలు పెక్కు, రానృపుల నెయ్యముఁ జేకొనవచ్చుఁ దద్బల
స్థీతము సంఘశక్తి మతవృద్ధి కుపాంతవసంత మయ్యెనున్॥

273

ఉ॥ † కావునఁ బాదుషాచెలిమిఁ గాంచుము కాదగుతీరు లన్నియున్
నే వెలయుంతు, నిర్వురకు నెమ్మదిగా నొకసంధిఁ గూర్తు, స
ద్భావముతోడ నన్ను హితపద్ధతి గోరితి, విట్లుసేయు
భావిశుభముగాఁ దలఁతుఁ, బైతగవున్ దలఁపిసి పలుకఁమి॥

274

చ॥ అన, శివరాజు కార్యగతులన్నియు నెమ్మది నాకళించి యి
ట్లనె, “మనసిచ్చి మీ యనుభవాతిశయ మ్ముపదేశమిచ్చు మే
లునకుఁ గమన్ గృతజ్ఞుఁడను, ‘లోకమువా రొకధర్మతత్త్వమున్
గనునపు డందు భిన్నరుచి గాతు’ రటం చిపు డే నెఱింగితిన్॥

275

time the Badsha's interests also should be served,” thought he (Jai Singh) and (said), “Aurangzeb is the mighty ruler of the Earth, you should make friendship with him The ultimate result of hostility will not be good I am, therefore, favourably disposed towards you ”

చ॥ మతముసమన్వయంబు సుకుమారముగా విపులార్థ భావ గ
ర్భితముగనున్న దిందు వివరించినయట్లు చరింపఁగా నశి
క్షితుఁడగు నన్నుబోఁటి కొకజీవితకాలము చాల దైన మీ
ప్రితికినపాలు కాఁచుకొని, పేరినమీఁగడఁ గొందు నేఁటికి॥ 276

చ॥ మనసునఁ ‘బాదుషాచెలిమి మంచిదిగా’ దని తోఁచుచున్న మీ
యనుమతివెంటఁ బోవు టిపు డాత్మహితంబుగ నియ్యకొంటి, నిం
దునఁగల మేలుఁగీడు తమదొడ్డతంబున నిల్చియుండు, యా
వనపతికొల్వులో శిరమువంచుట దక్కఁగఁ బొందుసేయుమీ!”॥ 277

చ॥ అన, జయసింగు లేతనగ వాచుచు సాధివచఃప్రసంగముల్
గొని, యుభయానుకూలములు గూర్చి కొలందులు సంప్రతించి, యొ
ల్లనియెడఁ గార్యకారణములక వివరించియు మేలుసూపి, త
న్నన మెసకొల్పి, సాధినియమంబులఁ దీరు ఘటించె నీగతి॥ 278

సీ॥ శివరాజు, తానుగెల్చిన రాజ్యమున సింహ
గడమాది యిర్వదిగడము లిచ్చి,
తక్కినరాజ్యమంతయుఁ బాదుషాహిగా
రిడిన రాజ్యముగాఁగ నేలికొనుచు,
సాలుకు మూఁగులక్షల హూను లర్పించు
వరుస నల్వదిలక్ష లరి యొసంగి,
తనపుత్రు) సాంభాజి దళవాయిపదవి రం
జిలఁ బాదుషాగారి కొలువుఁజేర్చి,
తే॥ దక్షిణంబున జరుగు యుద్ధములయందు
స్వయముగా సేనఁగొనుచుఁ దోడ్పాటుసూపి,
యొండొరుల మేలుసేత కొండొరులు దొడఁగి
తెఱపివొరయని చెలిమి సంధింపవలయు॥ 279

సీ॥ శీ పాదుషాగారు, సాంభాజినిఁ బంచస
హస) తురంగపై న్యాధికారి
సలిపి మన్నన సూపవలయు : దక్షిణరాజ్య
ముల 'చౌతు' 'సర్దేశముఖ' యటన్న
పన్నులు శివరాజు స్వయముగా రాబట్టు
కొను హక్కు లీవలెఁ గొంకణమ్ము
దక్షిణోత్తరభాగ ధరణియంతయు గెల్పు
కొను శివరాజును జెనకఁగూడ

తే॥ దన్య సామంతరాజ మర్యాద లిచ్చి,
కొలుపు కేతెంచు నియమంబు తొలఁగఁజేసి,
నెరసు లరయని చెలిమిపొందికలు వెలయ
నాత్మహితునిఁగా శివరాజు నరయవలయు"॥

280

చ॥ అని పయిరీతి సాధినియమాళి శివప్రభుఁ డామతింపఁ గై
కొనుచు, 'దిలేరుఖానుఁ డనుకూలపడఁ దగుమాటలాడి ర'
మ్మని శివరాజు మైకొలిపి, యాతనితోఁ దనమేనమామఁ దో
డనుపుచు, యుద్ధమాఁపుటకునై జయసింహుఁడు పంపె వార్తలన్॥

ఉ॥ త న్నొకపెద్దసేసి వివిధమ్ములు కానుకలిచ్చి సాధికై
విన్ననువాడు వారి నుడివిడుకు మెచ్చి దిలేరుఖానుఁడొన్
మన్ననఁ గానకలిచ్చి యభిమానము పెద్దయొనర్చి, వారితోఁ
గ్రన్నన యేగుడెంచె నెసకింబున సింహగడంబుఁ జేరఁగన్॥

281

ఉ॥ అందఱుఁగూడి సాధినియమావ? కొప్పుగ సమ్మతింప, "నీ
చందము పాదుషా కెఱుకసల్పఁగఁ జారులనంపి తన్మతం
బంది తిరమ్ముసేత" మనియాడుచు, నంబరునేత సాధితోఁ
బొందికలెల్ల వ్రాసి, తనపోల్చినతీరు లిఖించె నీగతిన్॥

282

mention only 20 forts and Chouth & Sardeshmukhi

మ॥ “అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని రాజ్యప్రాంతముల్ ముట్టి దు
ర్గములన్ బట్టితి మందునందుఁ బటుసంగ్రామంబులై, కూలె నై
స్యము లిర్వైపుల నింతలో నతఁడె మ మ్మగ్నించె సంధింప న
ర్హ మటం దొప్పితి మాజ్ఞ వేచి తగవారన్ దీరు గావించుచున్॥ 284

సీ॥ మనయేలుబడికి నెమ్మదిఁగూర్పఁగా దక్షి
ణమునందు ముఖ్యదుర్గములఁ గొనుట,
సరి నాల్గుపదాలలక్షల హోనులై మించు
నమితధనంబు కప్పముగఁ గొనుట,
యల విజాపురముతోఁ గలిసి మారొనకుండ
శివరాజు మనవైపు చేర్చికొనుట,
యతనిచే వారిపెం పడఁగించి, మనసేన
కొంఁగిగొట్టల సుక్రికుండఁ గనుట,

తే॥ షరమలాభముగాఁ దీరుపఱచి, సంధి
నియమములఁ బంపికొంటి, మీనిగ్ణయంబు
తడవు చర్చించితిమి దీనఁ దగవుదలఁచి
తగిన యుత్తరువీయఁ బార్థనముసేతు”॥ 285

మ॥ అనుచున్ గమ్మ లిఖించి యంబరువిభుగ డ్దానిఁ బంపించి, వెం
టనె తామందిన యెల్లదుర్గములపైనన్ ‘బాదుషాబావుటా’
దనరన్ జేసి, విజాపురంబుగెలువన్ దండెత్తి, నైన్యంబుతోఁ
దనవెంటన్ శివరాజు ముందునడువన్ దత్ప్రాంతముల్ గైకొనెన్॥

—❦— శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడ్గై విజాపురముపై కేగుట —❦—

చ॥ ఇటు శివరాజుసాయమున నేచి విజాపురరాజ్యమెల్ల మిం
గుట కిది వేశయంచు రణకోవిదుఁడౌ జయసింగు సాహసో
ద్భటముగ రేగి దుర్గములబట్టి విజాపురపట్టణంబు చెం
గటి కెగ్రబాకి దూఁకె, నొదుఁగన్ బడ దేశము నాక్రమించుచున్॥

చ॥ జరిగినసంధికై తనదుసమ్మతి - పోరునఁ దోడుసేతకై
పరువపుఁగాన్కలున్ బనిచెఁ బాదుషహా, మొగలాయిదండు ల
త్తటి శివరాజురాజ్యమును దాటి బిజాపురిపైకిఁ బోయె, నిం
తరసి శివప్రభుండు తదనంతరకార్యము నెంచె నీగతిన్॥ 288

చ॥ “నెఱపినసంధిఁగో స్వబలనిర్జితరాజ్యము కొంతవోయె, నీ
వెరవునఁ జుట్టుకొన్నయరివీరులముట్టడి తీటిపోయె, నీ
తెఱఁ గుచితంబె యైన, నొకతీరున నియ్యది ముందు కీడుగాఁ
దిరుగు నటంచుఁ దోచుఁ, బనితీఱిన దుర్మతి మే ల్దలంచునే॥ 289

ఉ॥ సాహస మిట్లుసూపుచు బిజాపురరాజ్యమునెల్లఁ బాదుషా
కాహుతి యీయవచ్చుఁ, బయి నాఁకొనుచున్ మనపైకిరాఁడె! ఘో
రాహికిఁ బాలుపోయువిధ మఁగద చేసినకార్యమెల్ల! స్వ
వ్యాహతిఁ దెచ్చికొంచు బలవంతున కాస్పద మీయవచ్చునే॥ 290

తే॥ ‘అసలు సంధియే కాఁగూడ’ దనియు, ‘నిన్ని
గడములిచ్చియు నిటుతోడుపడుచు, వారి
కిందఁ జనుటేల’ యని పంతగించు సైన్య
పతుల నేతాజిముఖులఁ గీడ్పఱుప నగునె॥ 291

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప నొకయెత్తున వీరిఁ దొలంగిపోవుటే
విన్నను . విందు ముందునడిపించినసంధికిఁ దప్పనట్లుగా
నన్నిటఁ దోడుసూపినటు లాడి, పయిబయిఁ బోరొసర్చి, యీ
చెన్నఁటి శత్రుకోటి నొకచిక్కునఁ ద్రోయుచు జాటిపోదగున్॥ 292

చ॥ అగునపుడు రహస్యముగ నాదిలుషా కొకలావు గూర్చి యీ
మొగలులఁ బాఱఁదోలునటు పూన్చినచో నిటఁ జిక్కువాయు నీ
జగడము లిట్లుతీఱిన బిజాపుర మొంటిగ నిల్చు నందుపైఁ
దగవులు కొత్తగా, విపుడు తంత్రమునన్ బనిగొంట యొప్పుగున్॥

ఉ॥ ఒప్పుని తోచుచున్న, జగమొప్పునొకో యనుశంక - నీతికిన్
దప్పుట యశానటంచు ననుతాపము గల్గెడు నిట్లుపోయినన్
దప్పుడు కార్యహాని యది నాకయినన్ గొఱలేదు, దేశమున్
నిప్పులద్రోయుటై దొసగు నిల్చు * జగం బపు డాడిపోయదే॥ 294

తే॥ రాజనీతిని వ్యక్తిధర్మమునఁ దూచి
కలుషమెంచుట మందాధికార దృష్టి :
రామదాసుని యుభయతారక పథంబు
నడిచి, యీ కాటుచీరేటుల్ తుడిచినైతు॥ 295

ఉ॥ 'మాటను దప్పురా' దనుక్రిమంబది సాధువుఁగూర్చికాని క
రోటకుఁగూర్చి కాదు పగకున్ బ్రతికారము సేయలేని మో
మోటకు విల్వలేదు వెరవొందుచు నీ యవనద్వయాబుసన్
నాటకమాడి, యిర్వుర ఫణాశిఖరంబులఁ దాండవించెదన్"॥ 296

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతియంతయు సూటిగ నిర్ణయించి, తో
డొనరిచినట్లై మోగలులయొద్దన యుం, బిల్వపురీందుఁడన్
దనబలఁగంబుఁ బెంచి పటుదర్పము సూపుచు, గోలకొండతో
డెనసి పరాక్రమించి యలయించె మొగల్బల మందు ఉల్పడన్॥ 297

చ॥ తనబలఁగంబు లిట్లు కలతన్బడు తెంచి దిలేరుఖానుఁ డి
సున జయసింగుతో ననియె "జట్టమవోలె మెలంగి, పోరున
ష్టనుపులు తప్పదీసి, సమయంబున కొండొక చోటఁ దేలి, చి
క్కునబడు దారిచూపి మనకున్ శివరా జపకార మొచెడున్"॥ 298

ఉ॥ ‡ ఆ కుటిలుండు తోడ్పడు టపాయ, ముపాయముఁగొంచు వాని బం
దీకృతునైనఁ జేయు, డొకతెంపునఁ గొంట మఱితంతమేలగున్,
మీ కిది కానిదైన నియమింపుడు న * నిట్లుసేయకున్న వోఁ
బాకముదప్పు సర్వ మటుపై మన మేమియొనర్చి యేమగున్!"॥ 299

‡ Diler Khan several times urged Jai Singh "to take

చ॥ అనెడు దిలేరుఖానుహృదయమ్ము నెఱుంగుచు నంబరీశుఁ “డా
తని సవరింతులె” మ్మని నిదానమువలె, శివప్రభుండు క
ల్గిన కలఁతల్ గణించి, కలిగించిన భేదము పండుటెంచి, క
ల్గనయిన కీడు వాసిచనఁగా మనసై జయసింగుతో ననెన్॥ 300

చ॥ * “పగతురు గుంపుగట్టుకొని పైకొని రందఱ మొక్కవైపునన్
దగిలినఁ, బొత్తులేక - బహునాయకమై - క్రమశిక్షలేని - సే
న గెలువఁజాల, దూరక మనంబుల భేదముపుట్టి దుర్బలం
బగు మొగియింతు నే నొకట, నప్పు డతం డిరువైపు కీడ్పడున్”#

చ॥ * అని శివరాజుపల్కు సమయజ్ఞతనెంచి, దిలేరుఖానుతే
ల్చిన పొరపొచ్చె మొంచి, జయసింగు స్వపక్షవిరోధముల్ పెనం
గిన నిజకార్యహాని పరికించి శివప్రభు ‘నొండువైపు మా
రొక్కను’ మనిపంప, నాతఁ డనుఁగుంబరివారము గొల్వ వెల్వడెన్॥

సీ॥ ఇటు పటుసాహసం బెనయించి, శివరాజు

మొగలాయినిర్బంధమును దొలంగి,

తోవలో నేతాజితో మంతనములాడి

కలహించినటు వానిఁ దొలఁగఁజేసి,

యల బిజాపురసైన్యములఁ దాఁకినట్లు ప

న్దాళాగడంబున నని యొనర్చి,

యట జయం బనుమాన మనిపించి, సైన్య మ

క్కడవీడి ఖేలనాగడముఁ జేరె,

Shivaji's life, or at least to give him (Diler Khan) leave
to do so He would assume all responsibility and see the
Raja was held blameless

Page 164, J N Sarkar

* Page 164, J N Sarkar

తే॥ ॥ ఘనుఁడు నేతాజి శివునితోఁ గలహమాడి
వచ్చు తెఱిఁగి బిజాపురీశ్వరుఁడు నాన్గు
లక్షలధనంబు జాగిరుల్ లంచమొసఁగ,
నతఁడు చెలరేఁగి మొగలుసైన్యములఁ దఱిమె॥ 303

ఉ॥ § “రెండవవాఁడు రుద్రుని - కరిందమవిక్రముఁడౌ శివాజికీ
రెండవవాఁ డితం” డనఁ జరించు శివప్రభుసైన్యనాథుఁ డు
ద్దండముగా బిజాపురపుదండులు రేపి, మొగల్బలంబు నెం
దుండఁగనీక తోలె విషమోగ్ర వనీ గిరి కూటవీధులన్॥ 304

—♦ శివాజీని దర్బారుకుఁ బిలిపింపఁ బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము ♦—
మ॥ జయసిం గాసరదారు లోఁగొన యథేష్టద్రవ్యముల్ జాగిరుల్
పయి నుద్యోగము లాసగొల్పి విఫలప్రారంభుఁడై, వాఁడు తో
డయిరా దూకు బిజాపురీంద్రువడి ద్రోయన్ రాక, సంఘూర్ణితా
శయుఁడై రేఁగు దిలేరుఖాను సవరించన్ లేక, దూప్లిచున్॥ 305

చ॥ ఇటు తలపోసె, “నే నొకటియెంచఁగ దా నొకఁడయ్యె, నీసునన్
బెటిలి దిలేరుఖానుఁ డొకభేదముపుట్టఁగఁ బలె- దాన నా
రటపడి వేఱువోయె శివరాజు బిజాపుర మీందు సందుగ
ల్లుటఁగొని తోడుఁబెంచి యుడుకున్ దుడుకున్ బలియించి పైకొనన్॥

చ॥ శ్రీ ఇది యడఁగించుటెట్లు! హితమెచ్చుచు నీశివరాజు రాఁడు తో
డెదుగ, నతండు రా కణఁగఁ డీ గిరి కానన దుగ్గకోటి ప్రా
పెదుగు బిజాపురీంద్రుఁ డతఁ డీశివరాజునుగూడ లాభముల్
పొదుగుచుఁ బొందుకొన్న మనపూనికయంతయుఁ దాఱుమాటగున్॥

¶ Neta accepted the Bijapuri bait of 4 lakhs of hun
and deserting to Adil Shah, raided the Mughal territory
with great vigour and effect Page 165, J N Sarkar

§ “The Deccanis regard Netaji as a second Shivaji”
Page 159, J N Sarkar.

§ Page 299, The Modern Review for April, 1909

మ॥ మును నేతాజినిఁ గొన్నవాఁడు శివభూపుఁ నేఁడు సాధింపఁబోఁ
డనుకోరాదు శివాజి సంధినియమ వ్యాపారముల్ మీఱిపోఁ
డనుకోరా దతఁ డంచితుండయిన రాజ్యాంగంబు లీపాటి వా
తనిలోఁ దొల్లిటిసంధిలో నగుకొఱంతల్ గూడఁ గాన్పించెడిన్॥ 308

తే॥ ఆ కొఱతల్లెల్లఁ దీఱఁగా ననువుపఱచి
శివపతినిఁ జేరఁదీయుచోఁ జిక్కువాయు,
మనకు జయమబ్బు నిదియెల్ల మనసుఁబట్టె
దెలిపి, పాదుషా యిటుసేయ సలుపవలయు”॥ 309

తే॥ అనుచుఁ దలపోసి జయసింహుఁ డనువుమీఱఁ
బాదుషాగారి కిటు కమ్మవ్రాసి పంపెఁ
“జిత్తగింపుఁడు, సంధిలోఁ జెప్పినట్లె
నైన్యములతోడ శివరాజు సాయపడియె॥ 310

సీ॥ అతనితోడ్పాటుతో నాక్రమించితిమి బి
జాపురీ వితతరాజ్యమునఁ గొంత,
గోల్కొండసాయంబు గొని బిజాపురము వి
జృంభింప నిటఁ బరిస్థితులు మాత్రె,
శివరాజునకు - మనసేనానులకును యు
ద్ధముఁగూర్చి భావభేదములుగలిగి,
“చెఱియొకనైపుగా నరులఁ దాఁచుద” ముచు
నరికట్టె నతఁడు పన్నాశగడము,

తే॥ నంతలోన శివాజిసైన్యపతి యతని
తో విరోధించి శత్రులతోడఁ గలిసె,
శత్రుప్రక్షము బలితమై సంగరమున
జయముగలుగుట సంశయాస్పదమ యయ్యె॥ 311

ఉ॥ ౧॥ ఈగతి నేటిపోరు విపరీతముగాఁ గనుపట్టెఁ దెంపునన్
 మూఁగి శివప్రభుండు తన పూర్ణబలంబునఁ దోడుసూపుచో
 లోఁగు బిజాపురం బతఁడు లోఁగుచు వైరులఁజేరికొన్న ను
 ద్యోగము భార మన్నివసతుల్ ప్రతికూలములై పెనంబడున్॥ 312

చ॥ ౧॥ శివపతి యెట్టులే మనము చేర్చికొనన్ దగువాఁడు బుద్ధివై
 భవము బలంబు తెంపు గలవాఁడు చమూపతు లుక్కుఁదున్కు లు
 క్కివులగు పెక్కు రాబలియుకింకరు లాతఁడు మాకు సాయ ము
 త్వవమునఁ జేయుచో మనకు దక్షిణరాజ్యములెల్ల లోబడున్॥ 313

ఉ॥ ౪॥ కావున శ్రీశివప్రభునిఁ గ్రచ్చఱఁ గొల్వకుఁ బిల్వబంచి, స
 ద్భావముఁజూపి తృప్తిపఱుపందగురీతుల నాదరించి, యు
 ధ్ధావని కంపుఁ డాపయి జయంబు ధ్రువం బిదియెల్ల భారత
 శ్రీ వెలయించు మీకు వివరించెడుపాటియె! యాజ్ఞ వేచితిన్॥ 314

తే॥ అనుచు లిఖియించి వేగరులైన భటుల
 చేతఁ బుఁజేయించి, యట జయసంహవిభుఁడు
 సంగరముభంగి వైరులజాడ లరసి
 శివపతినిఁ బోత్సహించి రంజించుచుండె॥

315

షష్ఠాశ్వాసము — సమాప్తము.

“Jai Singh called him (Shivaji) the Key of the Deccan and declared that without his accession to the imperial side, the conquest of the Deccan would never be realized

Page 265, N S Takakhav

“It is necessary to win Shiva's heart by all means and to send him to Northern India to have audience of Your Majesty

Page 166, J N. Sarkar

శ్రీమత్పరమహంసాచార్యుః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

సప్తమా శ్వాసము

—•— ఔరంగజేబు నాహ్వానము - శివాజీ యాగ్రాప్రయాణము —•—

చ॥ ఘనుఁ డవురంగజేబు కుతుకంబున దక్షిణదండయాత్రలకు
దొనఁకుఫలమ్ము వేచి, తఱితో జయసింహుఁడు పంపునుత్తరం
బును గయికొంచు, నందుఁగల పోకడలన్నియు నాకళించి, నే
ర్చిన తనరాజసీతి విలసిల్ల మదిన్ దలపోసె నీగతిన్॥

1

ఉ॥ “సంగతులెల్ల సౌశయ విచారములన్ దలపించుచున్న, వీ
రంగమునందు నెవ్వ రపగాధులొ సాధులొ నిర్ణయింపరా,
దంగడివెట్టి తేల్చికొనునట్టి ప్రసక్తియు లే, దుషేక్ష సే
యంగల తీరు గా, దెవరియంతకు వారగు టిందుఁ గన్పడున్॥

2

చ॥ శివపతిఁ డేరఁదీయుట విశేషముగా జయసింగువ్రావాయు, నా
శివపతిదోసముల్ దెలిపి శిక్షితుఁడేయు మటంచు వ్రావాయు నై
రివలె దిలేరుభానుఁ, డెవరిన్ గొని కార్యముఁ దీర్పవచ్చు? హైం
దవుఁ డగుమాత్ర వాచన గనందగునా జయసింగుమాటలన్॥

3

ఉ॥ ఇంత కతంబుగోరునదియేమి - శివాజీనిఁబిల్చి కొల్వులోఁ
గొంత బహుకృతిన్ జలుపఁగోరె, సమర్థమగాదె? దీన ల
ద్ధాంతరుఁడై యతండు మనయండకుఁ జేరినఁ జేరవచ్చుఁ, గా
కంత యతిక్రమించి యతఁ డందు మహత్తరభాగ్య మున్నదే॥

4

ఉ॥ సాయముఁ జేయకున్నను బిజాపురపక్షముఁ జేరకుండఁగాఁ
జేయుట ముఖ్య, మిందు జయసింహుఁడు తప్పదలంపలేదు; కా
దేయను - మిందుఁజేరునతఁ డెందులకేగుఁ? గొఱంతలెల్లనున్
గాయఁగ నాతనిన్ బిలువబంచెద” నం చెద నిర్ణయింపుచున్॥ 5

సీ॥ † శివపతి కిట్లువ్రాసె, “బిజాపురీందుత్తోఁ

గలిగినపోర మీ సలుపుసాయ

మున సంతసించితి మనువుగా మాకొల్వు

నందు మీ కుచితమర్యాద లీయ,

నున్నతపదవుల నొడఁగూర్ప నున్నార,

మపుడ మీ రడిగినహక్కు లిచ్చి

యధికారపత్ర మీయఁగనుంటి, మందుకై

కొలువున కిప్పుడు రావలయు మీరు,

తే॥ ‡ వచ్చునప్పుడు కాఁగల వ్యయములను భ

రిగ నొకలక్షధనము నర్పించునట్లు

లచటి దక్కనుకోశగృహాధికారి

సిద్ధముగనుండుఁ, దడయక చేరరండు”॥

6

మ॥ అని వ్రాయుంపుచు నంబరీశుకడ కాయకారంగజే బంపె, దా
నినిఁ గొంచున్ జయసింగు శ్రీశివవిభున్ బిల్పించి, మర్యాద లొ
య్యనఁ గావించి యుదంతముల్ వినిచి యాహ్వానంబుఁ జూపించి యా
తనితో నిట్లనెఁ బాదుషాఁగ నెడు నుత్సాహంబు గల్గించుచున్॥ 7

‡ “A lakh of Rupees from the Deccan treasury was advanced to him by order of the Emperor for his expenses”

Page 171, J N Sarkar

† Page 225, Kincaid

మ॥ “శివరాజా! పయనింపు, మీ యవనలక్ష్మీభర్త తాఁ బిల్చుగౌ
రవ మెవ్వారికిఁగల్గు? నీ సముచితప్రారంభముల్ పండు భా
గ్య విశేషం బిటు దారిసూపె, నిటుపైఁ గర్తవ్యతా దీర్ఘద
ర్శివి నీకందని దేమిగల్గు? సమయాచిత్యంబుఁ బాటింపుమీ॥ 8

ఉ॥ ‘ఇంతకుముందు వాలుమెఱయించి పయింబడు నాతఁ డింతలో
నింతటియాదరంబు గనుటే’ మని లోతు దలంపబోకు, మీ
కంతర మింతలేని హృదయంబుల నెమ్మదిఁగూర్చ నేన యీ
వంతెనఁ గట్టినాడఁ జిరవైరము లున్నవె రాజనీతికి॥ 9

మ॥ అనుమానింపకు మేనుగూడ నటు తోడైరాఁ దలంపున్న, దై
నను యుద్ధం బిటులుండ నిర్వరప్రయాణం బొప్పదం చెంతు, నా
తనయుం డచ్చట రామసింగు గలఁ, డాతం డెందు నీవెంటరా
ననుసంధించెద . నిందునందుఁ బయిగాపై యేను బ్రాపుండెద॥ 10

ఉ॥ అన్నిటఁ బ్రోడ వీ, వితరు ‘తా’ నని ‘కా’ దనియున్ వచింప నే
మున్నది - పోయిరమ్ము, భరతోదయసిద్ధికి దోయిలించు నీ
యున్నతపాణి క్రిందయిన నున్నతమే యగుఁగాక, కార్యని
ష్పన్నత గోరువారు గరువంపడ రన్నది నీ వెఱుంగవే॥ 11

శా॥ నేతాజీ యిటు మాటిపోవుననుచున్ నే ముందు భావింప, నీ
చేతన్ శిక్షితుఁడయ్యు వాఁ డిటులవిచ్చేదించు టన్యాయ్య, మే
మై తీండ్రంపఁగరాదు, వానినెడసేయన్ మేలుగా దా చమూ
నేతన్ లోఁగొను మెట్టులైన, నటుపై నీవేగు పెంతేదగున్”॥ 12

చ॥ అన శివరాజు వలె, “నిదియంతయు నే గమనించినాడ, నా
యనుచరుఁ డెవ్వఁ డెన్నఁ డిటులైనది లే, దితఁడైన నట్టివాఁ
డనుకొనరాదు సంధినియమావళిపొందికలున్ దిలేరుఖా
నుని వెడమాట లాతనికి న్యూనములై యిటు తెంపుగైకొనెన్॥ 13

ఉ॥ ‘కండలు నెత్తురుల్ పిడిచికట్టిన దుర్గము లిచ్చి, వారికై
భండనమాడి సైనికులప్రాణము లిచ్చి, బలంబు తగ్గువో
నుండినసర్వమిచ్చి పడియుండుట యే’ లనియున్, ‘దిలేరుఖా
నుం వొకపెద్దయై తఱుముచుండుట యే’ లని యాతఁ డెంచెను॥ 14

చ॥ జరిగినరీతికై తన యసమ్మతిఁ జూపుచు వేఱువోయెఁగా
కరులకుఁ దోడువోడని యథార్థమ తోఁచెను, దేశభక్తిబం
ధురులు సమ్మఱు లొక్కపుడు దూఁకెద రిట్లుతెగించి, వారి త
త్పరత పవిత్రమంచుఁ దగువైపున వారలఁ గైకొనన్ దగున్॥ 15

ఉ॥ ఇప్పటి పాదుషాచనపు, లీపయిమేలు వచించి వాని నే
నెప్పటియట్ల కొందుఁ, దమ రిచ్చెదమన్న ధనంబు జాగిరున్
దప్పక యైదువేల సరదారుతనంబు బహూకరించువో
మెప్పున వాఁడు మి మ్మనుగమించుచు నిర్వరచెల్మి పెంచెడున్॥ 16

ఉ॥ నే నిటు విశ్వసించి గమనించెదఁ గార్యములెల్లఁ, బాదుషా
యానతి నిర్వహింప వివిధావసరంబుల సంతరింపుచున్
బైనముసేతు” నం చతనిఁబాయుచు రాయగడంబుఁ జేరి, యా
స్థానమునన్ శివాజి సరదారుల మంత్రులఁ జూచి యిట్లనెన్॥ 17

చ॥ “జరిగిన సంధిబంధము - బిజాపురితోనగు పోరుతీరు మీ
రెఱుఁగుదు రిట్టులుండ యవనేందుఁడు ‘కొల్వకుర’ మ్మటంచు ను
త్తరమును బంపె ‘నున్నతపదంబుల గౌరవమిత్తు’ నంచు, ‘నే
కొఱతయు రాదు, కల్లు ననుకూలత పొ’మ్మనె నంబరీశుఁడు॥ 18

చ॥ ‘మన కిపు డేదికర్జ’ మనుమాటయె నేఁడు విచార్య, మిందుఁ దోఁ
చినటుల మీరు మేమును వచితుముగాక, వినిర్ణయంబుదే
లని దిది, యిందు నెందునఁగలంగనితెంపున నాత్మశక్తి దీ
వనగొని పోవుచో నెదురువచ్చుఁ దమంత భవిష్యదర్థముల్॥ 19

ఉ॥ దూరమునుండియైన నొకస్రోహము సేయఁదలంచు వారలన్
జేరఁగఁబోవు తెంతయు నిషిద్ధమయ్యఁ గనకాభిషేక స
త్కారముఁ జేతుమన్న నది కైతవమే యనవచ్చుఁ బాదుషా
గారిచరిత్ర యీ భరతఖండమునం దొక కొత్తపాఠమే? 20

చ॥ ఒకట బిజాపురీందుబల - మొక్కయెడన్ మొగలాయిదండు లొం
డొకటిని మ్రింగవేచి కసియొత్తులతో మన చుట్టుప్రక్కలన్
జకచకలాడుచున్నపుడు, సన్నహనంబున నాత్మరాజ్యర
క్షకుఁ గడుదూరమై చనుటసాంప్రత మంటయుఁ దధ్యమేయగున్॥

ఉ॥ కావునఁ బాదుషాఁ గనుటకై చనరా దనితోఁచు నైన రాఁ
బోవు విపర్యయంబు దలపోయుచు నిట్టులె యూరకున్నచో
నే వెర వెత్తియో యిరువు రేచరె? వారిని వీరి నాఁగఁగాఁ
దోవలు మూయుతీయుపనితోఁ గలకాలము దేవులాటయే? 22

ఉ॥ ఆదిలుషాబలం బణఁచినట్టులె మోగలుషాదుషా బలో
త్సాదనఁ జేసి, హైందవపతాక మరుచ్చల దంచలాంచితో
న్నాదముఁ జేసి నిల్పక, యనల్పములౌ మనయత్నముల్ వృధా
గాదె? దురూహసాహసముఁ గట్టినఁగా కది నెట్టవచ్చునే? 23

ఉ॥ తెంపున గుంపులెత్తి పరతెంచు మొగల్బలఁగం బెదిర్చి మా
యింపఁ దలంపు సంద్రమున కేతమునెత్తుటఁ బోలు రావణుం
డంపు నసంఖ్యమూలబల మాఁగఁగ రాముఁడు మోహనాస్త్రమున్
బంపినయట్టు లొండొకయుపాయము గావలె వారి నొంపఁగన్॥ 24

ఉ॥ మోగలుకొల్వులోఁ గలరు ముఖ్యులు హైందవవీరు, లా మహా
భాగులఁ దోడుకొల్పుకొని, పాదుషహా మదిమెచ్చఁగోని యు
ద్యోగులఁ గొల్వులో యవనధూర్తులఁ గొండఱ లాగి, ప్రాంతభూ
భాగపురాజులన్ మనకుబాసటగాఁ గొని పైకొనన్వలెన్॥ 25

చ॥ నలుగడ నిట్లు మాఱుకొనినన్ దిటవున్ దెరువేది పాదుషా
బలమఱుఁ, భావబంధమునఁ బ్రబ్బుచు హైందవులెల్ల నన్నద
మ్మలవలె నాదు, రిందు రసపుత్రులు మే మొకవంగడంబువా
రలమగు టచ్చుకొల్పినఁ దిరమ్మగు సఖ్యము కార్యసిద్ధికి॥ 26

శే॥ నాదుపూర్వుల పుణ్య జన్మస్థలంబు
లరసి, వారితోఁ జెలిమి చుట్టఱిక మెనసి,
తక్కుహైందవజనుల నే స్తమున బలిసి,
పాదుషాగుట్టు లరసి రాఁ బయనమొప్పు॥ 27

ఉ॥ ఇంతటికార్యమెల్ల మన మిచ్చటనుండినఁ దీరుగాదు, వా
రంతరమిచ్చి రమ్మనినయప్పుడగాక మఱొక్కనాఁడు వో
నింతయు దారిలే, దహితమెచ్చుచువీఁగిన సేగి దీఱ, దీ
వంతునసాహసించి పగపంచల నేఁ బులిపాలు పిండెదన్॥ 28

ఉ॥ చూచెద నాత్మశక్తి నిఱుచూపులలో నొదిఁగించి, కార్యమున్
దూఁచెద, వైరియంతరము దోఁచెద, గర్భముఁజీల్చి దైవమున్
వేచెద, నొక్కమర్త్యుఁడు - వివేకియు సాహసికుండు కార్యదీ
క్షాచణుఁ - డెట్లుసేయు నటుసల్పుచు, నేఁ బయిచేయి నైచెదన్॥ 29

చ॥ ఒదిఁగిన కార్యమెల్ల భరతోదయసిద్ధికిఁ బాదు, దూరమై
చెదరినదెల్ల దైవ మటుసేయఁదలంచు విధాన, మంతయున్
గుదిరిక యానటంచుఁ బురికొల్పెడు నన్ను భవాని, యీగతిన్
బదిలవుఁదెంపునన్ నడిచి పాదుషహఁగన నేఁ దలంచితిన్॥ 30

ఉ॥ ఒక్కట రాజపుత్రులు, మఱొక్కట సిక్కు, లొకంట నాస్థనుల్
దక్కను యావనప్రభులు దా మొకవైపు మొగల్పభ్రత్వమున్
జిక్కులువెట్టుచుండ, మనచెల్మినిఁ గోరెడు పాదుషాహి నా
దిక్కునఁ గీడుకంటఁ గనుతెంపునకున్ జొరలేమి కన్నడున్॥ 31

ఉ॥ న న్నిటు ప్రోత్సహించి కడునమ్మికయున్ మతభక్తిఁ జూపి, “నే
నన్నియుఁ గాచియుందు” నను సంబరునాథుఁడు మేలుసేయలే
కున్నను గీడుసేయఁ జొరఁ డొండొకయొత్తిడియైన బోనులో
నున్నటు తన్నెఱింగి తనయుని-చెడన్ జెడు గేలత్రవ్వెడున్॥ 32

ఉ॥ ఇంతయు సంప్రతించి చననెంచితి, నందలితీరు లెంచి సా
ధింతు మదుద్యమంబుఁ, జనుదెంతు శుభంబున, వచ్చులోపలన్
గొంతకొంత యెందయినఁ గోల్కొనకుండఁగ జాగరూకులై
ప్రాంతములెల్లఁ గాచి, మనపక్ష మపక్షతిగా మెలంగుడి॥ 33

సీ॥ రాజ్యాంగతంత్ర సర్వస్వంబు పరికించి,
ప్రాంతముల్ దుర్గముల్ భద్రపఱచు
విధుల మోగోపంతుపింగళేసచివుఁ - డా

బాజిసోదేవుఁ - డణ్ణాజిదత్తు
సర్వాధికారముల్ జరిపించుచుండి, యే
నాటికార్యంబు లానాఁడు వీజి
యాదేవిచెంగట నర్పించి, తచ్చాస
నంబున సర్వంబు నశుపవలయు,

తే॥ రిపులజాడల నెఱిఁగి వర్తింపవలయు,
నడుచురీతి మాకై వేగునశుపవలయు,
నామ జామడ లెడము మే మరిగియున్న
నడు గడుగునందు నున్నట్లు లరయవలయు”॥ 34

మ॥ అని నేతాజినిఁజూచి పల్కె, “మన యూహాప్రాయాముల్ పండి యి
ట్లనుకూలంబులు పెక్కు - గూర్చె, జయసిం గర్థించె నిన్ జేరర
మ్మనియున్, బాగిరులున్ ధనమ్ములిడి సైన్యాధీశ్వరున్ జేతు నం,
చనుమానింపక చేరు మందు, నశుసేయన్ రెంట మేలయ్యెడిన్॥ 35

చ॥ సమరములెత్తి మోగలు బిజాపురసేనలు దారసిల్లఁ, బాం
తము లలవారి యొత్తిడి వెతకబడకుండఁగ నీభుజాపటు
త్వమ శరణంబు * వారు తమపక్షమువాఁ డనుకొన్న, నీవు ని
క్కమ మనపక్షమాట నిటఁ గల్గదు గీ, డటు నేనుబోయినాఁ॥ 36

తే॥ పలుకుతీపైన, మది హలాహలము నమలు
కఱకు మోగలు చెలిమి నేమఱఁగఁబోకు *
మచటినాకు నీసాయ మేదైనఁ గలుగు,
నిచటినీకు నే దూరమాటెఱిగి చొరుము”॥ 37

సీ॥ అని వారి వీడ్కొల్పి, తనరాక వచియింప
నచటిరహస్యంబు లరసి తెలుప
రఘునాథబల్లాలు రయమునఁ బంపించి,
స్వయముగా దుర్గరక్షణము లరసి,
నైవతారాధ నోత్సవములు వెలయించి,
మంగళాచార ధర్మములు నడిపి,
శ్రీభవానికి మ్రొక్కి, జీజియాదీవనల్
శిరమునఁ గొని యామెసెలవుఁ బొంది,

తే॥ పంచశత మశ్వసేన - కాల్బలము వేయి
నక్షవ, సంగరక్షకులు తానాజిమొదలు
పదుగు రేతేరఁ, దనయు సాంభాజిఁగూడి
యరిగె శివవిభుం ‘డాగ్రా’ ప్రయాణ మొచి॥ 38

చ॥ పురమునువీడి ప్రాంతములఁ బోవుచునుండఁగఁ గాదుషాహియు
త్తర మిటువచ్చె “నీ వనుమతంబున వచ్చుట వింటి, మందుచై
తెరువున కొప్పుతీరులు విధించితి, మింపున ర” మ్మటంచు, నిం
తరసి శివప్రభుండు ముదమందుచు ముందుకునాగె వేడుకన్॥ 39

ఉ॥ “సాహస ధైర్య శౌర్య గుణసాగరుడై నిజదేశ వైభవో
న్నాహ కుతూహలంబున రణంబు లొనర్చి, జయేందిరా వరా
రోహ కరంబువట్టు చతురుండు శివుం డిటువచ్చె” నంచు ను
త్సాహముతో జనుల్ జనపదంబుల మూగిరి కానకలిచ్చుచున్॥ 40

ఉ॥ వారలభక్తి మెచ్చి పరివారముతో ‘నపురంగబాదు’ కే
తేర, నొకింతమేర పరతెంచి యెదుర్కొనురీతితో సుబే
దారుడు పాదుషాయనుమతంబునఁ గానకలు లక్షరూప్యముల్
గారవమొప్పుఁగా నిడినఁ గైకొనుచున్ శివుఁ డేగె మీఁదటన్॥ 41

ఉ॥ పావన నర్మదానిల సభాజితుడౌచు, నగస్త్యవా క్షరీ
భావిత వింధ్యనిర్గమన బంధురుడై, మధురాపురంబునన్
దేవకిసాగనంపు వసుదేవునితోఁ జెఱసాలఁ జూచి, బృం
దావన బాలకృష్ణు చరితంబులఁ జొక్కుచు నాపయిన్ జనెన్॥ 42

ఉ॥ తా నిటురాక - పెక్కుశపథంబులతో జయసింగు పంపుచోఁ
బూనికి - పాదుషా మనసుపోకడ - కొల్వునఁ గల్గఁబోవు స
మ్మాన - మొకంట రాఁగల ప్రమాదము నెన్నుచుఁ బోవుచుండి, నా
గ్రా నగరాగ్రాఙ్మిత్తి శివరాజునకున్ గనుపట్టె దవ్వులన్॥ 43

ఉ॥ అంతకుమున్నె యావనధరాధిపు నానతిపైనఁ దత్పుర
ప్రాంతమునన్ శివప్రభునిరాకకు వేచిన పాదుషా చమూ
కాంతులు - రామసిం, గొక మొగల్ సరదారుడు - చేరవచ్చి య
త్యంతము సత్కరించి విడియన్ గొని తెచ్చిరి గౌరవంబునన్॥ 44

తే॥ కోటవెలుపల రమణీయకూటమైన
‘సయపురపు రాచమేడ’ లో సపరివార
ముగ శివప్రభు విడియించి, తగుసపర్య
లరసి చనిరి వా రధిపతి కెఱుకసేయ॥

—❖— శివాడీ పాదుషాకొల్వున కేగుట —❖—

మ॥ మఱునాఁ డింద్రసభా సమగ్రసుషమా మర్మస్పృశాస్థాన మ,
దిర సింహాసనమందు నోలగమునన్ డిల్లీశ్వరుం గుండ, నం
బరురాట్నానుఁడు రామసింగు చెలిమై మార్గంబుఁ జూపింపఁగా
నరుదెంచెన్ శివరాజు సైన్యయుతుఁడై యాస్థానమున్ జేరఁగన్॥ 46

సీ॥ సామంతభూకాంత చతురంగ సంకుల

ద్వారదేశమున సేవకుల నిలిపి,
తురగ దంతావ లోద్ధుర వీరభటరాజి
రక్షిత కక్ష్యాంతరములఁ గడచి,
యధికార తారతమ్యక్రమ స్థానగౌ
రవ యతోద్యోగివర్గముల దాటి,
పార్శ్వద్వయోపాంతభాగ భద్రదాసనో
త్తంసి తామాత్యసత్తములఁ దఱిసి,
తే॥ సింహగమనముతో రామసింగువెంట
ధీర గంభీర ముద్ర నే శేంచుచున్న
శివపతినిఁ జూచి యకారంగజేబు “రమ్ము —
రమ్ము శివరాజ” యని యాదరమ్ముఁజూపె॥ 47

ఉ॥ శ్రీ మేరుశిఖా సవర్ణమగు మేలిమిగర్దియనుండి పాదుషా
వారకపిల్వ, సాంబుని భవానినిఁ దండిని మ్రోక్కునట్లు ము
మ్మాఱు ‘సలా’ మొనర్చి, నవమాక్తిక రత్న సువర్ణ ముదిక్కి
వారముఁ గానకవెట్టుచు శివప్రభుఁ డొండొకరీవి నిల్చినన్॥ 48

§ “Sabhasad says that Shivaji made a triple salam reconciling himself to the act by mentally devoting the first bow to the god Sambhu Mahadev, the second to the goddess Jagadamba and the thrd to his father Shahji.”

Page 276, N S. Takakhav.

మ॥ ‡ అనుసంధింపుచుఁ బాదుషా కొలువుమర్యాదల్ విడంబింపఁగాఁ
గనుసన్నన్ గనె రామసింగు, నతఁడన్ గర్తవ్యమున్ జేయువం
తున గుఱ్ఱంబులకైదువేల కధినాథుల్ నిల్చు కఠ్ఠాంతరం
బున నిల్పెన్ శివరాజుఁ, దా నచటియొప్పుల్ వేఱ వర్ణింపుచున్॥ 49

చ॥ ‡ జరుగుచునుండె నేబదవ జన్మదినోత్సవ మప్పు యావసే
శ్వరున, కతండు రత్నముల బంగరునన్ దులఁదూఁగి, యందు నం
దఱకును దన్మహాధనము దానముసేయఁగ నుండె, నిట్టి సం
బరమునఁ బలకరింపర శివప్రభు నెవ్వరుగాని కొల్వినన్॥ 50

ఉ॥ ‡ తీఱనిసందడిన్ మునిఁగితేలెడి కొల్వ కెఱుంగరాకయే
మీఁతెనుకాల మొక్కొకనిమేషమునన్ దనయునికొ- పోల్చికొం
చూఱటఁబాసి, యంతటి నిజోన్నతి నేఁ డధమంబుగా - నహం
కార తిరస్కృతం బగుటగా శివరాజు మదిన్ దలంచుచున్॥ 51

ఉ॥ ఇంతటినాఁటినుండి యొరు నెవ్వనినేఁ గొలువంగఁబోని సి
ద్ధాంతము నామతించిన స్వతంత్రుఁడు, గద్దియనెక్కి మంత్రీ సా
మంతుల కాజ్ఞ సేయఁగల మంతునఁ బొల్చు శివప్రభుండు నేఁ
డింత యగౌరవంబును సహింపక వెచ్చనికన్ను విచ్చుచున్॥ 52

తే॥ “ఎంతవేడుక లున్నఁ, దా నెంత సార్వ
భౌముఁడైనను, దన కెంతబలఁగ మున్నఁ,
బిలువనంపినమర్యాద కొలువునందుఁ
దలఁపఁడో! పాదుషా యేమిదలఁచినాఁడో॥” 53

ఉ॥ అండకుఁజేరఁగా ధనము లంపుచుఁ, బై నిటు మాటిపోవుచో
నొండొక కుచ్చితం బతని కుండకపో, దదియున్న గొల్వనం
దుండుటయెట్లు - వేఱుపడి యోసరిలన్ జనుటెట్లు? ధర్మపీ
రుండనురీతి కార్యచతురుండనుఖ్యాతియుఁ బాయుటొప్పునే॥ 45

చ॥ ఒదుఁగుట నాకుఁ గానిపని, యుద్ధతి రేఁగినఁ గార్యహానికిఁ
గుదురగు, నైన దాని ననుకూలముసేయ భవాని యున్న, ది
య్యదన శివప్రభుండు వితతాత్మబలంబున వీరపీఠమున్
బొదువక మానఁ” డంచుఁ దలపోసి, తనున్ దనపంక్తిఁ జూచుచున్॥

ఆ॥ వె॥ చెంతనున్న రామసింగు నీక్షించి “యీ
వరుస నున్నవారి పరు వదెంత?”
యనుచు నడిగి, యాతఁ “డైదువేల్ గుఱ్ఱపు
దండువొర” లనంగ, దానఁ గినిసి॥

56

ఉ॥ త న్నొకడైదువేల సరదారునిఁగాఁ గొలువందు నిల్పుచున్
జిన్నతనంబుఁగూర్చె నచుచిచ్చునఁ గ్రాఁగు నెడంద మోమునన్
గన్నుల మిణ్ణులుల్ గురియఁగా వెడఱొమ్మున వీఁగి, ధీర గ
ర్జ న్నవమేఘమై కుడికరంబునఁ గొల్పును మూదలింపుచున్॥

57

శా॥ “ఏమేమీ! శివరాజు - దక్షిణదిగం బేక్షకవీరక్రమో
ద్దామప్రౌఢిమ గెల్చుమేటి యిపు డీదర్బారునన్ నిల్చువాఁ
డై మూల్యంబున నైదువేలసరదారై కొల్వకాడయ్యెనే?
యీ మర్యాదల కొగ్గి నిల్వవలెనే యే మిందుఁ గై మోపులన్॥ 58

సీ॥ ఏ డెన్నిదేఱులవాడు మాసాంభాజి

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నేతాజి మా చమూనేతలలో మేటి

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నని వానికోడి వీఁగిన రాయసింహుండు

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,
నట్టిసర్దారుల కధినేత శివరాజు

తా నైదువేల సర్దారుడయ్యె,

తే॥ నిదియ కాబోలు నంతరు వెఱుగురీతి!
యెదుటిపరువము మన్నించు చదురులివియె!
ననుఁ బిలువఁబంచి యిటు చిన్నతనమునూపు
పాదుషాడెందమున నెంతపదను గలదో॥

59

మ॥ † జయసింహుం డటు లాడుటేమి? మది మెచ్చుజేయఁగాఁ బాదుషా
నయగారంబులు వ్రాయుటేమి? యెదురై నన్నిందుఁ దోడైర నిం
త యుదాసీనతఁ జూపుటేమి? సభ సత్కారంబు లిట్లేమి? నుం
త యుదారంబుగఁ బల్కరించుతెఱఁగైనన్ బాదుషా యొల్లఁడో?॥ 60

ఉ॥ ధీ తల్లికిఁ దండ్రికిన్ స్వగురు దైవతకోటికిఁదక్క నన్యఁ డే
బల్లిదుఁడైనఁగాని తలవంపని నేను నమస్కరింపఁ, దా
నుల్లసమందకున్నఁ దలయాపుననే బదులీయరాదో? యీ
యొల్లమి నాత్మయుండి కనులుండియు సభ్యుఁ డెవండు మ్రింగెడున్?॥

ఉ॥ అంతులొసంగి నన్ బిలువనంపి యగౌరవ మిట్లుసేయఁ దా
నెంతటివాఁడో! దక్షిణమహీ తతహైందవ వీరనేత నే
నెంతటివాఁడనో! యెఱుగఁడే - యెఱుగన్ బనిలేదె? యిందు సా
మంతులు సైన్యనాయకు లమాత్యులుగా నగు మీ రెఱుంగరే?॥ 62

చ॥ నియతివిధానమున్ మిగులనేరక యశాఁదలవంచి కొల్వకాం
డ్రయి తనుఁ గొల్చుమాత్రమున హైందవవీరు లుదారగౌరవో
చ్ఛయమును బాసిరే? స్వకుల జాతి మత ప్రభుతా పరాక్రమో
దయములు రూక కమ్ముకొని దాసపదంబున దోసిల్పొగ్గిరే?॥ 63

† Page 272, N S Takakhav

† "No costly present, no high title, no kind word even, had followed his bow to the throne" P 85, Aurangzeb

§ "His spirit could not bear such humiliation as the other Umrahs to wait at a distance with their hands before them, like mutes" P 85, Aurangzeb, Vol IV Sarkar

తే॥ అఖిలభారత ధర్మసింహాసనమునఁ

గాలుమోపుచు, హైందవ శౌరవంబుఁ

దలనుమోయక యటకాలఁ దన్నినైచు

నవమతిని సైఃపనేర్చు హైందవుఁడు గలఁడె?॥

64

చ॥ ప్రియమునఁబిల్చి నన్ బరిభవించినవాఁ డొకసాకువెట్టి దు

ర్ణయ మిటు కొల్వవారికయినన్ గలిగింపఁడె? యాత్మశౌరవ

క్షయమున కొగ్గి మ్రగ్గి మనఁగా నెవఁడెంచెడి? దానొకండ యే

మయి యిలనేలు రాజు - స్వజనాదరణంబును గాలఁదన్నినన్?॥ 65

తే॥ పాదుషా యొక్కఁ డొకమాట పల్కకున్నఁ

గొదవ మాకేమి? తన కేమిగొప్ప గలదు?

నమ్మి కొలువున్నవారి మనంబులందు

మేలుకొనుఁగాక యిర్వుర మేలు కీడు”॥

66

మ॥ అని గర్జించు శివప్రభున్ గను మొగంబై, ‘యేమియే’ మంచు, ‘నా’

ననియున్ ‘గా’దని వాతెటల్ గదుపుతీరై, కొల్వ మాగ్తోనై, వే

గనులన్ జూచియుఁ జూడలే దనుకడంకిన్ బాదుషా “యేమియే”

మని ప్రశ్నింపఁగ, రామసిం గుచితవాక్యారంభుడై యిట్లనెన్॥ 67

మ॥ “అమృతప్రాయ దరీ ఝరీ విపిన సహ్య నైవరసంచార ధీ

ర మహారాష్ట్ర మృగేంద్రుఁ డీ యవనసమ్రా డంచితాస్థాన దు

ర్దమ సమ్మర్ద నిదాఘదాహ లుళిత ప్రత్యగ్ర ధూమాయితాం

గములన్ గర్జిలసాగె, శీతలకటాక్షం బిందు సారింపుఁడీ!”॥ 68

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా వికలితాశయుడై “యిపు డేమిసేయ నే

యనువునమాటునో” యని యపాయ ముపాయమునెంచి, కూర్మిఁజూ

పినయటు “సేద దీటుటకు వే గొనిపొండు నివేశభూమి” కం

చని విడియం బొసంగె, విభునానతిఁ గైకొనె రామసింహుఁడున్॥ 69

తే॥ ఒక్కజడివాన వెలిసిన యొప్పు మిగులఁ
బాదుషాకొల్వు గంభీర భావ ముద్ర
సిమితమైయున్నఁ, గనులలోఁ దీవరించి
ఫాలముల నాశ శబలిత భావ చపల॥

70

చ॥ కొలువున వారువారు దమకుం దగురీతిఁ దలంచుచుండ, నా
పులమనువారు డగ్గటి “ప్రభూ! తమకొల్వున నిట్టులాఁగు నా
బలియు నెడందలోఁ గలవు పాములు, వానికి బైట రాకవో
కల కెడమిచ్చుచో నిజముగాఁ బెనుపుట్టలు పుట్టుఁగొల్వునన్”॥ 71

చ॥ అనుటయుఁ బాదుషా యిది యధార్థ మటం, చతఁ డెందుఁ బోవనే
రనియటు కాపుసేయఁ బురరక్షకుఁడైన ‘పొలాదుఖాను’ కా
జ్ఞ నొసఁగి, “మాటలాడఁదగు సంగతులన్నియు రాయబారితో
ననుపుము, నీవు రావలవ” దం చెఱిఁగించె శివాజి కొయ్యనన్”॥ 72

తే॥ ఇంత యెఱిఁగి శివప్రభుం “డింకు మోస
మేదియైనను గలుగకపో” దటంచు
జగరూకుడై, జరుగు గాగోగు లరయఁ
బాదుషాగారి కిటు కమ్మ వాసి పుష్పె॥

73

మ॥ తమ యాహ్వానమువెంట వచ్చితి, ముదాత్తబైన యాగ్రాపురీ
కమనీయత్వముఁ జూచికొం చిచటనే కాలమ్ము చెల్లించు యో
గము లే; దట్టై బిజాపురంబు మసపైఁ గాల్చివి గర్జించి రా
జ్యమునెల్లన్ గొననుండె, నిత్తటి నవశ్యం బేము పోల్లదే!॥ 74

చ॥ పిలిచినకూర్మికిన్ నిలువఁబెంచుచు, మున్ను వచించినట్లు మా
కలవడనున్న ‘దేశముఖ’ హక్కు లతో నధికారమిచ్చి నీ
డొక్కలుపుడు, పోవునట్లై రిపుకోటిపయింబడి పాటఁదోలి, మీ
తలపున కెక్కు- చందమున దక్షిణరాజ్యములన్ జయించెదన్”॥ 75

చ॥ అను శివరాజును త్తరము నందుచు, నప్పుడ పాదుషాహి కొ
 ల్వునఁ దగువారిఁ గూర్చికొని పొందికలఁ దలపోసె, వార లా
 తనిగుణముఁ బ్రవర్తనముఁ దప్పుగఁజూపుచు వేలువేలు తోఁ
 చినయటు లాడి, రంతఁ బరిశీలనసేయుచుఁ బాదుషా యనె॥ 76

ఉ॥ “ఆతనిఁ బిల్వఁబంచితి సహాయముఁగోరి, సహాయ మెంచియే
 యాతఁడు వచ్చె, ద్రోహ మనునట్టిది యిర్వురయందుఁదోఁప, దే
 మాతని సత్కరింపమి యధార్థమమైనఁ దిరస్కరించు సం
 కేతము లేదు, లేనియపకీర్తి పయిబడు తేమనవలె॥” 77

ఉ॥ సందడివేళయాట నొకసత్కృతి తప్పినయంతమాత్ర) నీ
 తుండుడుకేల? తాను బలధూర్వహుఁడైనను సార్వభౌముకొ
 ల్పిందున నుండు తెంచవలదా? యతఁ డాడిన పల్కుసోకడఁ
 ముందును వెనకఁ గొన్ని తెరబొమ్మలస్త్రపు గల్గెను దోఁపదా?॥ 78

ఉ॥ ‡ అంతయుఁ బట్టిచూడ నసహాయుఁ డతం డనఁ గాదు, నేఁడు సా
 మంతులు సిక్కు లాఫ్గనులు మార్కొనుచుండిరి పొంచి, యీసభా
 భ్యంతరమందె మాపలుకులాడుచు వానికిఁ దోడుసూపు కా
 లాంతకు లుందురేమొ! యిదియంతయుఁ దంత్రముగాఁ గనంబడు॥

ఉ॥ * ‘హాని ఘటింపఁబోని తెఱఁగారయుచుఁ శివరాజుఁ బంపినఁ
 గాని బిజాపురంబణఁపఁ గా’ దనియెఁ జయసింహుఁ, డా దిలే
 థానుఁడు తద్విరోధ పరికల్పన లెన్నుచు ‘గ్రాణహాని సం
 ధానముగూడఁ బోలు’ ననె, దత్త్వవినిర్ణయ మెట్లుసేయఁగ॥ 80

‡ “ He (Aurangzeb), therefore, came into conflict with the Hindus, the Afghans and the Persians, all of whom he hated alike ” Page 232, ‘Muhammadan India’

C S S Chari & M S R Aiyangar.

* Pages 180 & 181, J N Sarkar

ఉ॥ ఆతని దుండగంబు విని యంతిపురంబునవారుగూడ న
 ప్రితి సయిస్తఖానునిచరిత్రముఁ బలుకుచుఁ 'దానుదానుగాఁ
 జేతికేజిక్కువాని నెడనేయుట తప్పుచు ము' ప్పటంచు ని
 ర్భీతి వచింపసాగి, రిటు పెక్కుతెఱంగులఁ జక్కు లేర్పడె॥ 81

ఉ॥ కావున నన్నియున్ దరిచి కార్యము గొందము, సత్కరించి స్వే
 చ్ఛావిధిఁ బంపరాదు, పెనుసంకెలకున్ గుఱిసేతగాని హ
 త్యావిధిగాని గూడదు, నయంబున నీచెఱసాల నిట్టులే
 కావలి గట్టిగా నిలిపి కాలముఁబుచ్చినఁ దేలు నన్నియున్॥ 82

తే॥ పరిసరంబుల మార్పులఁబట్టి, నాటి
 కవసరోచిత మార్గంబు లరయవచ్చు,
 'గ్వాలియరు' గాని 'కాబూలు' గాని పంప
 వచ్చు, నొదిగినచో మేలుపఱుపవచ్చు"॥ 83

సీ॥ అని తననిర్ణయంబును దెల్పి పాదుషా
 శివపతి కటు వార్తఁ జెప్పిపంపె,
 "ని వచించినదెల్ల నిజమైన, నీ తలం
 చినయంతవేగ ని న్ననుపఁ గాదు,
 దక్షిణదండయాత్రలఁ బూర్తి సేయఁగా
 వలసిన సర్దార్లఁ బనుపుసేతు,
 మఱుపైన నీకోరినటు సత్కరింపుదు
 సెలవిత్తు, ముదాక నిలువవలయు,"

తే॥ ననుచు బదులిచ్చి, "శివపతి నందు నిందుఁ
 గదలకుండ, నెవ్వ రటు మెదలకుండ
 రాకవోకల బాధించి రక్షసేయు"
 మని పొలాడ్ధాను కుగ్రాశాసనము లిచ్చె॥ 84

చ॥ పదపడి రామసింగునకుఁ బాదపహా యిటు దెల్పె “నీ వెఱుం
గుదువు శివాజివర్తనము గొల్పున, వాఁ డధికప్రసంగముల్
గదుపకపోఁడు, నీ వతనికార్యములందున భాగహారి వ
య్యెద, విదియెంచి కాచికొను మేమట, కాతఁడు జాఱకుండఁగన్”॥

చ॥ అనుటయు రామసింగు బదలాడఁగఁజలక ‘చిత్త’ మంచు వీ
డొకని, యిది తండ్రికిఁ దెలిపి కొంతమెలంకువనుండఁ, బాదుషా
యనుమతినీక కాపుగడ నంతకునంతకుఁ బెంపుసేయుటన్
గని శివరాజు దైవికవికల్పములన్ దలపోసె నీగతిన్॥ 86

❦ శివాజి చెఱసాలనుండి వెడలి రాయగడముఁ జేరుట ❦

చ॥ “అనుకొనినంత యైన, దిక్నైనను గాఁగలయంతదాఁక దీ
నినిఁ జననీక మేలొకనుట నేరిమి, మానవుసర్వశక్తి మిం
చినవిధి యేదిసేయు - నదిచెల్లు, స్వతంత్రతలే కహంకరిం
చిన నను దైవ మీకరణి శిక్ష - పరీక్ష యొనర్చునేమొకో”॥ 87

ఉ॥ యావనసార్వభౌము మరియాద లెఱింగియు సాహసించి నే
నీవిధి రాక తప్పనుచు నిప్పుడుదోచెడుఁ గాని, తప్పుగా
భావము సమ్మతింపదు, విపత్తులకున్ వెనుకాడి సాహస
శ్రీ విడువాఁడు లోకహితసిద్ధిఁ దృణంబుఁ గదల్పనేర్చునే॥ 88

ఉ॥ ఎన్నఁడుఁగాని నాజతన మిట్లు నిర్భక్తమై ప్రతీపమున్
గన్నది లేదు, కంటఁబడుకార్యము కాలికిఁ జేతి కందబో
కున్నది లేదు, నేఁడు సచయోచితమా నొకతాల్మి లేక, యాఁ
కొన్నటు కొల్వులోన దుడుకుంగొను టింతకు మూలమయ్యెనో॥ 89

చ॥ అవు, నటు కార్యవాది బిరుసాడఁగరా దనుటొప్పు, నైన మా
నవుఁ డొకమానవంతుఁడు తృణంబుగఁ దా నగునప్పు, డాత్మగౌ
రవమున కగ్గిలోబడక ప్రాణభయంబునఁ బ్రాకులాడఁ డి
ట్లవుట స్వభావ, మెంతటిమహాత్ములొ దాని జయింపఁగావలెన్॥ 90

సీ॥ అప్పుడుఁగూడ నే నరసితి సమయంబుఁ,
 బాదుషామది వేలుపాటుఁ గంటిఁ,
 బిలుపులోఁగలకూర్చి తలఁపులో లే, దెదు
 గొనుటలో విడిదిలోఁ గనఁగలేదు,
 కొలుపులో 'ర' మ్మని పిలుచుటేగాని తీ
 యనిమాట తగినమర్యాద లేదు,
 సముచితస్థాన పీఠము లీగి లేదు - చే
 తులుగట్టికొను నిల్వకొలువెగాని,

తే॥ యింత విషమించు పాదుషా యెట్టిమేలు
 సేయుఁ - దఱివేచి తఱిమి శిక్షించుఁగాని!
 యని యెఱిగి, వారి కొక్కింత యదుపుఁగొలిపి
 వెడలిరా, భేదతంత్రంబు నుడువవలసె॥

91

చ॥ అది యొకయెత్తు, మెత్తవడినందున మేలిమిలేదు, రేఁగుచున్
 గొదకొనఁ బాదుషా కినిసి కొల్విననే చెఱఁబట్టవచ్చు, ని
 ళ్లొదవిన చిక్కులో నొకరినొక్కరు నమ్మఁగఁబోని భేదముల్
 మదిఁ గలిగించి, వట్టి యనుమానపుఁజ్జేకటిఁ గొల్వఁదాటితి॥ 92

ఉ॥ అంతటికొల్వులోన నెదురాడినతెంపు దలంచి, యందులో
 నెంతరహస్యమో తలఁచి యిప్పటికిన్ ననుఁ జెన్నలేర వా,
 రంతియగాక నేఁ దలఁచినట్టిపనిన్ గొన నింతకంటె వే
 అంతర మబ్బదంచు సమయమ్మును వమ్మొనరింప కాడితి॥ 93

చ॥ ఇటుగన నేనువచ్చుటయు నిందలికార్యము తప్పుగాదు; న
 న్నిటు జయసింగుపంపునపు డింతయుఁ దా మది నెంచి 'మోసగిం
 చుట కిటుసల్పెనో' యనుట వొప్పుడ, దాతఁడు యుద్ధభూమి ను
 ద్భటుఁడగుఁగాని జాతిమత భంగములన్ దలపెట్టఁ జెన్నఁడు॥ 94

చ॥ తనబలమున్ బ్రతాపమును దద్దియుఁ బెద్దగ నుత్సహించి, 'నీ
కెనయగువాఁడు లే' డనిన నెంతయునుబ్బు నమాయికుండు గా
వునఁ దనమాట చెల్లుచని పొమ్మనఁగా, కవురంగజేబు తెం
పునఁగొని నన్నుఁ దన్నుఁ దనపుత్రకు మ్రింగునటం చెఱుంగునే॥ 95

ఉ॥ ఆతఁడు వంచకుండనుట యర్హముగా, దవురంగజేబు కా
ర్యాతురుఁ డాత్మలాభ మరయన్ దగదా? యిట దోషియెవ్వఁ? డీ
భూతకథాప్రసంగములఁ బ్రాద్దులువుచ్చక భావికార్యమున్
జేతు, నదృష్టలక్ష్మీ కుడిచేతికిఁ ఒక్కిలిగిరిత గొల్పుచున్॥ 96

చ॥ పొగయును వేడియున్ బరిసిపోవకము, న్నవురంగజేబు డా
బుగఁ గనుదోయి విచ్చుటకుమున్నగ, నొక్క రహస్యతాత్రమున్
బొగచి బలంబుతో నెగిరిపోయెదఁ గన్నులుమూసి, యింతయున్
ముగిసెడుదాఁక నాజతనమున్ విధి యొక్కఁ డెఱుంగుఁగావుతన్॥ 97

సీ॥ అనియెంచి శివభూపుఁ డవురంగజేబున

కపుడ యీరీతి విన్నపము లంపె,

“దమయాజ్ఞ వచ్చునందాఁక మే మీపట్ట

ణమున వసింప సిద్ధముగ నుంటి,

మిచటి శీతోష్ణాదు లింతయుఁ బడక మా

నై నికులందఱు జబ్బువట్టి,

రందున వారువో ననుమతి నిప్పింపు,

డదిచాలు, మామాట యరయుఁ డవల”

తే॥ ననెడు విన్నప మంది, “సైన్యములులేని

యితని లోఁగొంట సుకర” మం చెంచి యపుడ

యనుమతినిఁ బంపె బాదుషా, యదియ తనకు

మివుల ననుకూలమని యెంచె శివవిభుండు॥

చ॥ అవల శివాజి సైన్యపతులందఱితోఁ బయనంబు వల్కి, “యి
ట్లవుటకు విన్నవోకుఁ, డిదియంతయు మీఁదట మేలుగూర్చు, మే
మవసరమెంచి మీ చనినయవ్వలఁ దోడనె వత్తు” మంచు నా
ప్రవచన మాడి, ముఖ్యులగు తానజిదామల నొంటిఁ జేర్చుచున్॥ 99

తే॥ తన ప్రయత్నము, దానికై తగినవెరవు,
లందు మెలఁకువ పొందిక లంతుదెలిపి,
వలయుధన మిచ్చి వేర్వేట వంతుగొలిపి,
సంతసముఁజూపి యందఱ సాగనంపె॥

100

ఉ॥ కొందఱమాత్ర మందుఁ దనకున్ బరిచర్యకు నిల్పికొంచుఁ, గొ
ల్వందునఁబెద్దలున్ బురమునందలిపెద్దలు మెచ్చునట్లు - తా
నందఱితోడు కోరికొనినట్లు నటించి, శివుండు నేర్పుమై
నందఱఁ గన్నుమూసి హృదయంబును డాసి మెలంగె నచ్చటన్॥ 101

చ॥ దినము భవానిపూజలు విధించెడు వేడుకలంచు, భూసురా
ర్చనలు సుమంగలీసుపరిచర్యలు పండుగు లంచుఁ, దీఱు తీ
యన ఫలసంతతుల్ వివిధమౌ మధురమ్మగు పిండివంట లె
త్తిన పెనుబుట్టలన్ విలిచితీయు శివప్రభుఁ డాదరమ్మునన్॥ 102

మ॥ ప్రతిసాయంతనమున్ శివాజి ఘనులౌ బైరాగులన్ భక్తులన్
యతులన్ బిల్వఁగఁబంచి, పండ్లు మధురోపాహారముల్ పంచి య
ర్చితులన్ జేసి, మిఁగాయిపండ్లపుటికల్ చేసేత నంపించు నా
దృతి నుద్యోగుల కిందఁబెద్దలకు ఖ్యాతిన్ బ్రీతిఁ గాంక్షించుచున్॥

మ॥ తన కెందున్ బ్రతికాలముల్ నిలిచినన్ దా నింత శంకింపన
ట్లనుకూలంబులు నేసికొంచుఁ, జెఱయే నాకంబుగా మార్చు నా
తని యౌదార్యము ధీరసాహస ముదాత్తతాంతి వేఱొక్కచోఁ
గనమంచున్ విసమంచు డెందములు పొంగన్ బల్కి రా భూజనుల్॥

చ॥ ‡ తనపయిఁ బాదుషా బిగువుదప్పని యాజ్ఞలు వెట్టుచున్న, వే
గను లెసకొల్పి రక్షకులు కావలియున్న, శివప్రభుండు దే
నిని గమనింపనట్లు - తన నిర్గమనంబు దలంపనట్లు - నిం
డినమది నుండినట్లులె నటించి దినమ్ములు వుచ్చెఁ గొన్నిటిన్॥ 105

సీ॥ 'దాన ధర్మములు భవానిపూజలె గాని,
తప్పించుకొనుదారి తలఁపఁ' డనియు,
'జనులకు నుద్యోగిజనుల కీతనిపైన
కౌరవాదరములు ఘనము' లనియు
దలపోసి పాదుషా తన్ను దండింపలే
కదను నిరీక్షించు టది యెఱింగి,
కఠినమ్ముగాఁజూచు కావలివా రిప్పు
సడలి, పైపైబోవు సరణి యెఱిగి,

తే॥ తాను వెడలిపో నిది మంచితరుణ మనుచు,
శివవిభుఁడు కార్యములనెల్ల సిద్ధపఱచి,
తనకు 'జ్వర' మని, యెవరైనఁ దన్నుఁ బలుక
రించరా దని యెఱిగించి, మంచమెక్కె॥ 106

ఉ॥ అంతటి వీరుడై సకల యావనరాజ నిగూఢ గాఢ మ
ర్కాంత నికృంతనప్రవణుడై, సచివాప్తక సైన్యనాథ సా
మంతులు గొల్వఁ గొల్విన సమగ్రమా రమణీయుడైన తా
నింతటితన్నుఁ జూచికొని, యెంచె మదిన్ శివభూపుఁ డీగతిన్॥ 107

‡ "Repeatedly Shivaji declared openly that he was very happy at Agra that he was content to lead a restful, indolent life This made Aurangzeb believe that Shivaji would now stay on without further trouble "

Adi K Sett. - The Hindu, Sunday, April 2, 1939.

ఉ॥ “దైవము కన్నువిచ్చెనని తా నటు గంతులువేయుచో, నహం
భావము కన్నుమూసి యశుభమ్ములఁ ద్రోయదె! తప్పికొంటకున్
జేవగలాఁడె తా! నమృతజీవనమా తొలికాటువానకున్
భావము పొంగుఁగా కశనిపాతము లెంచక సంచరింతురే”॥ 108

ఉ॥ ఏమియులేని నేను బలుపెక్కిన గా జగుటేమి, శాత్రువ
స్తోమ మడంచుటే! మిపుడు తోడతి యీచెఱసాల నిట్టులై,
యేమియులేనివాఁడ నగుటే, మిదియంతయు గైవలీల! యి
ట్లే ‘మతియే’ మటన్న బదులిచ్చు నెవం డిటఁ జీకటింటిలో”॥ 109

ఉ॥ నాలుగుమాసముల్ గడచె నా జననీ పదసేవ లేక, మ
త్పాలిత జన్మభూమికి సపర్యలు లేక, మదాప్తకోటితో
నోలగ మీక, నన్నుఁ దనయున్ జెఱలో నుడికించుచున్న యీ
కాలము గర్భవాసనరకమ్మునకున్ బ్రతియై కలంచెడున్”॥ 110

ఉ॥ ప్రేవులచిక్కులో నుదరపేటికలో మలమూత్రైరక్త మాం
సావిల గర్భకోశమున నాకలిదప్పులకున్ దగ్గించి, రాఁ
బోవఁగఁ దీరులేక పదముల్ కరముల్ విదిలించుచున్న మా
యావృతజీవుఁ డెంత యురియా ననొ బైటిజగమ్ముఁ జూడఁగన్”॥ 111

ఉ॥ ఈయురియాట దీఱఁగలదే తనయంతన? యగతదాఁకఁ గ
న్మాయఁగవచ్చునే? యవనభూపతి యెప్పుడో చిత్రిగుప్తుఁడై
వ్రాయఁడె? గర్భరక్షణకుఁ బాపు నె చక్రియు నేఁ, శోకి? నా
యాయువుతోడ హైందవధరాభ్యుదయగబు దొంగు ఈష్వరనే?॥

స॥ ఇకఁ దడయంగరాదు, తగయేపు, గర్భము నిర్గమించి పై
టికిఁ దలచూపు సర్భకువడిన్ బానుగి పిముక్తిఁగాగతు, సి
దుకుఁ దగుసాయ మేవముపు కోపదు, మగతరసాని సూచు నే
వకజన సౌఖ్యదాయిని భవానియె గానుపు సంతరించున్”॥ 113

సీ॥ ‘శివరాజు నేడు దక్షిణభూమి మఱచినాఁ’

డనునమ్మకం బెందు నలముకొనియె,
నౌరంగజేబు నన్నసమ్మఱగా నెంచి
కనుమూసి కడునమ్మకమున నుండె,
గావలివారు నాకానక-లఁ దనిసి బు

ట్టలఁ బరీక్షింపఁగా నలసులైరి,
సంకేతములవెంట జాగరూకత మించి

నాసేవకులు వేగునడుపుచుండి,
తే॥ రిది సమయ” మంచు శివరాజు పదనుమీఱ
సకలసన్నాహముల నెంచు సంతరించి,
కనులఁ దెరఁగట్టు మసకచీకెటులు ముసరు
నొక్క మునిమాపు వెడలిపో నుద్యమించె॥

114

సీ॥ తనవంటివాఁడె నచ్చినబంటు ‘హీనోజీ’

యనువానిఁ దనతల్పమునకుఁ జేర్చి,
తన ముద్దుఁగొంగ్ర) మాతనివేలఁ గనిపింప
నిలువెల్లఁ దనసాల్పు నొకయఁగప్పి,
యాపథం బుపచార మరయఁగా నొకబంటు

వాఁకిరియందఁ గావలిగఁ బెట్టి,
“యజమానుఁ డిపుడె కన్నుమోడ్చె, నెవ్వరే
నరుగరా” దనునట్లు లాజ్ఞసేసి,

తే॥ పండ్లబుట్టల నొకట సాంభాజి నునిచి,
మఱియొకటఁ దా నొదిగి పండ్లు మాటుపఱచి,
ఫలములు మిఁగాయి రక్షకుల్ పంచుకొనెడు
సంబరము నెంచి శివరాజు సైగఁజేసె॥

115

చ॥ అనుదినరీతి బుట్టలు రయంబున మోయుచు సేవకుల్ భరం
బని వెలిదోపనీక, మనమందున జంకును గొంకు లేక చ
య్యనఁ జని, రిల్లువోపుట క్రమాచుగతఁబని రక్షకుల్ - పురం
బునజను లూరకుండి, రిటు బుట్టలు సందులగొందులన్ జనెన్॥ 116

చ॥ నగర బహిష్ఠలంబు విజనంబగుపట్టునఁ బండ్లబుట్టలన్
దిగి శివరాజు పుత్రకుని దింపి, నిజానుచరాళి వేటువే
టుగ వెనుదాఁకఁ - దాచు గొమరున్ గొని వేటుగఁబోవ - నందఱున్
దగు నొక దోటఁ జేరఁ గరదల్ వివరించి కదల్చెఁ బైనమున్॥ 117

మ॥ ఇట హీరోజయు వేఁగి, వేగుటకుముందే లేచి, తల్పంబునన్
బటువౌ దిండు నమర్చి దుప్పటము నాపైఁ గప్పి, తా నైద్యుఁ బి
ల్చుటకై యేగినయట్ల యేగె, భటుఁడున్ జూపెట్టుచున్ మందుదె
చ్చుటకై యేగినయట్ల యేగె, శివరాజున్ జేరి రాయిర్వురున్॥ 118

తే॥ పదిగడియలపొగ్గి నైక్కు-నప్పటికి, నందుఁ
బరిజనులు రామియును శివప్రభుఁడు లేమి
రక్షకు లెఱంగి, రీవాగ్ర లాక్షణంబె
పురములోఁ గొల్వొన నెందుఁ బొంగిపోయె॥ 119

సీ॥ ‘పంజరంబునఁ జిల్క- పాఠిపోయె’ నటంచు
నెరంగజేబు పెల్లదవదించి,
తనయత్న విఘట వ్యర్థముసేయు రక్షఁ
భటలపైఁ గోపతాపములు గురిసి,
సందులు గొందులు సత్రముల్ చావడిల్
విడి మాటుమూలలు వెగుడిబగిసి,
“శివరాజు నెచటఁజూచినఁ బట్టుఁ” డని ప్రశ్న
త్వపుసీమగల్గి నుత్తరువులగిసి,

తే॥ “చుఱుకుగా నాల్గుదెసల వెన్నఱిమితఱిమి
శివపతినిఁగాని తదృటశ్రేణిఁగాని
వెదకి బంధింపుఁ” డని తనవీరభటుల
జవన తురగాధిరూఢుల సాగఁదోలె॥

120

సీ॥ ఇంతలు రాఁబోవు టెఱిఁగియె శివరాజు

తమరూపు సెదర వేసములుమార్చి,
మునువచ్చుదారిఁ బోయినఁ జిక్కులగునంచుఁ
గనరాని చుట్టుమార్గముల నడిచి,
పసివట్టనైన నాస్పదమీయకుండ గో
సాయి బైరాగుల చదురుఁగలిసి,
కాశీ గయా ప్రయాగక్షేత్రముల మెట్టి
యమల గంగాప్రవాహమున మునిఁగి,

తే॥ యలసిపోయిన నాంభాజి నాదుకొనఁగ
మధురలోఁ బింగళేమంతిమఱుఁదియింట
విడిచి, నడుమ నిక్కటలెల్లఁ గడిచి, యవలఁ
బయనమై చేరె దక్షిణభారతోర్వి॥

121

మ॥ పురమున్ బాసినదాది తొమ్మిదినెలల్ పూర్ణంబుగా నిండఁగాఁ
జెఱలో గర్భములోనఁబోలె నిడుమన్ జీర్ణించి, జన్మాంతర
స్ఫురణన్ వెల్వడి నేడు రాయగడమున్ జొత్తెంచు పుత్రున్ గుణా
కరు జీజాసతి కౌఁగిటన్ బొదివె నుత్కంఠాతిరేకంబునన్॥

122

చ॥ తనయు శుభాగమంబున ముదంబునఁ బొంగి జిజాంబ దైవతా
ర్చనలు భవానిపూజలు భృశంబగువేడుక లన్నదానముల్
మునుకొని సల్పె, శ్రీశివవిభుండు సుతున్ బిలిపించి వెంటవ
చ్చిన తన యంగరక్షకుల సేవకులన్ దనియించెఁ గాన్కలన్॥

123

సీ॥ తనప్రయాణంబు, గొల్వనఁ బాదుషాతీరు,
 చెఱునుండి వెడలివచ్చిన విధంబు,
 త్రోవలో యవనభృత్యులు వెంటఁబడుట, వే
 సముమార్చి చుట్టుమార్గములఁ జనుట,
 యొకచోఁ ‘బటేలు’ - వేఱొకట గుఱ్ఱములమ్ము
 వాఁడు గుర్తించుట, వారి కింత
 ధనమిచ్చి తప్పించుకొనుటయు, సాంభాజి
 యలయఁగా మధురలో నతని విడుట,
 తే॥ మొదలుగా స్వీయచరితముల్ ముచ్చటించి,
 యందఱును విస్మయమునఁ దన్నభినుతింప
 నలరి, శివరాజు నాటి రాజ్యాంగవిధులఁ
 జక్కపఱుప సన్నాహముల్ పెక్కుగూర్చె॥

124

—❖— జయసింగు పశ్చాత్తాపము - మరణము —❖—

చ॥ శీ అట నపురంగజేబు కడు నాతురుడై, “శివరాజు జాతీపో
 వుట కొకసాయమిచ్చి” రని పోకడలెత్తుచు రామసింహుని
 దటుకునఁ గొల్వఁబాపె, బలుతప్పులు సూపుచు నిందమోపి “నీ
 వటఁ దగ, విందు ర” మ్మనుచు నుబరునాథున కంపె నానతి॥

చ॥ అకుటిలుఁ డాత్మగౌరవ సమంచితుఁ డాజయసింహుఁ డట్లు తే
 లికఁగని పాదుషాహివెడలించిన యుత్తరు వంది, బుద్ధిపూ
 ర్వకముగఁ దానుజూపు ప్రభుభక్తి నిరర్థకమాటగాక నిం
 దకు గుఱియాటకుఁ గడు వెతంబడి యిట్లు దలంచె నాత్మలో॥

§ Suspicion naturally fell on Ram Singh The
 Rajput prince was punished, first by being forbidden the
 Court and then being deprived of his rank and pay

మ॥ “అవురారా! యవురంగజేబు తుద కి స్త్రీన్యాయమున్ జేయువాఁ
డవునే! స్వార్థపరత్వ మింతకటకొనా! ద్రోహిఁ గావించి న
న్నవమానించునె! హైందవుండ నగుటేనా యింతకున్మూల! మీ
యవనాధీశ్వరుసేవ పండఁగలభాగ్యం బింక వేటున్నదే”॥ 127

ఉ॥ ఎన్ని తెఱంగు లెత్తి బమలిచ్చితి - “మోసములే” దటంచు, “సం
పన్నుఁడు మీకుఁ జేర్పఁదగువాఁడు శివప్రభుఁ” డంచు, “నెట్టులే
మన్ననఁజూపుఁ” డంచు ననుమానములెత్తుదుఁ దానుదానుగా
నన్నియుఁ దప్పి, తప్పులవియన్నియు మాపయిఁ గ్రుమ్మరించునే”॥ 128

తే॥ అల దిలేర్థాను కొండెంబు, లల సయిస్త
ఖానుచుట్టలయొరిమలు గమ్మనొచు,
మేము చేదైతి . మిన్నాళ్లు మ్రింగెనేమొ
జాతివిరసత! నే వెఱ్ఱినైతిఁ దుదకు”॥ 129

సీ॥ అల జహంగీరునాఁ డందుకొన్న కృపాణి
యొరఁబెట్ట కీనాఁడుఁ బటపుదాఁక,
నూనూఁగుమీసముల్ నులివెట్టుటాది యీ
పలుచని కనుబొమల్ పండుదాఁక,
బలితంపుమేను కండలు రక్తమాంసంబు
లెడలిపో నంతంత కుడుగుదాఁక,
స్వ పర భేదము నెగ్గుపఱచి, యెత్తినకత్తి
కడ్డమైనది తుంటలైనదాఁక,

తే॥ శతశతాధిక యుద్ధముల్ సఱచి, విజయ
లక్ష్మిఁగొనివచ్చి తనదు కల్యాణమండ
పమున విడియించు నన్నుసైతము కృతఘ్నుఁ
గాఁ దలఁచువాని కిఁక నుపకారియెవఁడు”॥ 130

- చ॥ చనవున నిన్నినా శృతనిసంగడి నుండియుఁగూడఁ దత్ప్రవ
ర్తన మెఱుఁగంగనైతి శివరాజును దొందరవెట్టి కొల్వకున్
బనిచితి మీఁదికన్నుగలవాఁ డతఁ డౌట నకాలమృత్యున
ర్తన మడఁగించెఁ, గాక భరతక్షితి కెంతలు పుట్టియుండునో॥ 131
- చ॥ జయము ఘటింపఁ, దాను దన సర్వవిభుత్వముతో నితోధికా
వ్యయబల మందఁ బొందికలుపట్టియు నాసలుసూపి బాస లి
చ్చియు శివరాజు నేఁ బనుపఁ, జిక్కినవజ్రముదాఁప మ్రింగున
ట్లయి చెఱఁబట్టుటే? యఱుఁగునా యతఁ డీయుదరాగ్నికీలకున్?॥
- ఉ॥ వచ్చు నె తన్నుఁజూడఁగ శివప్రభుఁ డూరక? వచ్చి రిత్తగా
వచ్చునె? గోపినాథువలె వారక నే నొళవిచ్చియున్న ము
చ్చిచ్చు జగంబునిండ నెగఁజిమ్మఁడె? యజ్ఞులుఖానుపేరెదన్
గ్రుచ్చిన వాఁడిబాకు - పులిగోరులు నేడును లేకయున్నవే?॥ 133
- ః॥ అంతటివాని - హైందవ మతాభ్యుదయార్థము పూర్వ పశ్చిమా
శాంతము లొక్కచోఁ గలుపనైనఁ దెగించెడువానిఁ దత్కరో
పాంతముఁ జేర్చుటన్న సులభంబె? స్వజాతిహితంబు మాను నా
పంతమ తప్పు దానికయి పాదుషహా యిటు బుద్ధిసెప్పెనో॥ 134
- చ॥ అవు, నిది నిశ్చయంబ యిదియంతయు మున్నె వచించినాఁడు శ్రీ
శివపతి నేన లేనిపరిశీలనసేసి మహమ్మదీయ - హైం
దవ మత మైత్రిఁ గోరి పలుదారులఁ దూఱితిఁ, దత్ఫలంబు లి
ట్లవగతమయ్యె, నెట్టిమొగమై శివరాజును గందు నే నికన్॥ 135
- వ॥ అనునయమొప్పు 'నీ యనుభవతిశయం బొకవేలఁ జూపు' మం
తని శివరాజుగోర నొక స్వాతిశయంబునఁ బొంగిపోతిఁ, ద
ద్వియ వివేక సాహస మితిన్ గననైతి, నతండ్ గండఁడై
తనకడకంట నీ ప్రకృతితత్త్వము 'లచ్చనగాయ' లాడునో॥ 136

- చ॥ నిజముగ నేడు సాంగయవసీకృతమై చెడు హైందవోర్వి మా
రుజ లెడఁబాపి, తొంటి నిజరూపమునన్ వెలయింపఁ బెంప నీ
యజితపరాక్రముండె తగు, నాతనియెత్తులు శత్రుమర్మ బ
ల్బజ దవకీలలై యమృతవర్షములై భువనంబుఁ దన్పెనున్॥ 137
- మ॥ బలసంపన్నులు సింహవిక్రము లనల్పతాత్తులౌ రాజపు
త్రులు నేడున్ గల, రైనఁ గొందఱునరేంద్రుల్ సఖ్య సంబంధముల్
గలవారై యవనేంద్రుఁ గొల్చి రితరుల్ గన్మాసి రాపాయిక
స్థలితుల్ గొందఱు పోరుచున్ దెగిరి శుష్క తాత్రధర్మంబునన్॥
- ఉ॥ ఈ విపరీతకాలమున నింతలు సంఘబలంబుఁ బెంచి, కా
ర్యావసరంబులన్ జతురుపాయములన్ నడిపించి, హైందవ
శ్రీ వెలయించువాని కుడిచేతికిఁ దోడ్పడ నోచ కిట్లు జీ
ర్ణావయవంబులన్ నవయునట్లు నశించెనునట్లు లయ్యెనే॥ 139
- ఉ॥ ఉన్నతుఁ డాతఁ డున్నయెడనుండుటకైనను లేదు, పాదుషా
మన్నన కిచ్చలేదు, కొఱమాలినబిడ్డని కన్నదమ్ములం
దున్నతి లేదు, కన్నకడు పోమెడు పున్నెము లేదు, 'లేదు లే'
దన్న వగర్పుతో బ్రతుకుటన్నది యుండియు లేమియేగదా!॥ 140
- మ॥ శివరాజా! సెలవిమ్ము! నీ కుపకృతిన్ జేయంగలేనైతి, శా
త్రవమున్ జేసినయట్లు లయ్యెఁ, జతురోదారుండవై నీవ య
న్నివెతల్ దీర్చితి, వేఁ గృతజ్ఞుడ, నినున్ దీవించి నీవేలుహైం
దవభూమిన్ జనియింపఁగోరుచుఁ బ్రయాణం బిట్లు సాగించెదన్॥
- చ॥ శీ అను పెనుచింతఁ గుంది కృశుడై, యభిమానధనుం డతండు ద
క్కనుధరఁ బాసిపోవుతఱిఁ గన్నులుగుట్టు పరాభవంబుఁ దీ
ర్పను వెరవేది 'బర్హణపురంబు' కడన్ దను వ్రజ్జగించె - బెం
చిన తనరాజభక్తి తుదిఁ జేసినపాకము లోక మెన్నఁగన్॥ 142

తే॥ వీరవిక్రమ విహరణోదారుఁ డగుచుఁ
గడకు నిజదేశభక్తితోఁ గన్నుదెఱచి
యరుగు జయసింగునస్తమయంబు వినుచు
శివవిభుఁడు నిల్వితెప్పలఁ జెమ్మగిల్లె॥

143

— శివాజీ రాజ్యవ్యవస్థ - పరిపాలనక్రమము —

ఉ॥ ఆ యపురంగజే బిట నుదంతములన్ విని దక్షిణోర్వరా
నాయకుఁ జేసి పంపె నిజనందనుడైన “ముజం” కుమారుఁ, దో
డై యశవంతసింహుఁడు సహాయముఁ జేయఁగఁ బంపె, వారు సే
నాయుతులై స్వకార్యము లొనర్చిరి దక్షిణభూమిఁజేరుచున్॥ 144

చ॥ జరిగినపోరులందుఁ దమనైనికు లెంతయు డస్సి వీఁగి లా
వఱుటయుఁ, గ్రొత్త సేనలసహాయము వచ్చెడుదారిలేమి నే
ర్పఱచి ముజప్రభుండు జసవంతునకున్ వినిపించి యుద్ధముల్
జరుపుటమాని వేటల విలాసములన్ గడపుచ్చెఁ గాలమున్॥ 145

చ॥ శివపతి - పాదుషా తనకుఁజేసినమోసము లోనఁ జిచ్చుగా
రవులుచునున్నఁ - గాలబల రక్షితుడై పగఁదీర్ప వేచి, యా
హవమున కొప్పు సాధనము లాయుధముల్ బలఁగంబు గూర్చి, దు
ర్గ వితతిఁ జక్కఁజేయుచు మొగల్ సరదారులనైఖరిన్ గనెన్॥ 146

ఉ॥ వచ్చినవారిలోన జసవంతుఁడు స్త్రైందవపక్షపాతియకా
సచ్చరితుండు, వేడుకలచందమునాఁడు ముజప్రభుండుగాఁ
ద చ్చపలత్వమున్ గనినదక్షిణఁ గాన శివప్రభుండు పో
రిచ్చుటకంటెఁ బొందికలనిచ్చుట నేఁ డురవంచ నెంచుచున్॥ 147

anxieties, discredited in his master's eyes the Rajput
veteran set out on his homeward journey in extreme misery
of mind and sense of public humiliation and died on the
way at Burhanpur

Pages 94 and 95 “Aurangzeb” Vol IV J N Sarkar.

ఉ॥ కానుకలిచ్చి, నెచ్చెలిమిగన్నడ రాకలుపోకలిచ్చి, స
 న్మానములిచ్చి, వారి యభిమానముఁ గైకొని “మీకు మాకు మై
 త్రీ నిబిడంబు సంధి యొనరింపు” మటంచు శివాజి పాదుషా
 సూనునిఁ గోరె, యుక్తమనుచున్ దనతండ్రికి వ్రాసె నాతఁడు॥

చ॥ తనయుఁడు బేలయకాచుఁ దెగుదారితనంబునఁ బోవలేమిఁ గై
 కొని యవురంగజేబు తనకున్ బ్రతికూలరణంబు లందునం
 దెనయుటఁగాంచి “వీరి నెలయింపుచు నేటికి సంధిగూర్చుటే
 యను” వని యెంచి యుత్తరువులంపె నుదారతమీట నీగతి॥ 149

సీ॥ ‡ “శివరాజు మాతోడఁ జెప్ప కేగుట కేము

చింతించితిమి, గొప్పసేయ నుంటి,

మిప్పు డాతనికొరె-యే దీర్చుచున్నార —

మతనిప్రాంతములెల్ల నతనికిచ్చి,

సాంభాజి కైదువేల్ సరదారుతన మిచ్చి,

(1) ‘సర్దేశముఖ’ (2) ‘చౌధు’ సనదు లిచ్చి,

పేర్మి ‘రాజా’ యను బిరుదంబునిచ్చి, ‘బీ

రారు’ పాతములు జాగీరు లిచ్చి,

శే॥ యిచ్చినని మాకు నతనికి హెచ్చుగావు,

కలవు ముం దిర్వురకుఁ జేయఁగలవి వెక్కు,

మనసు మనసుతోఁ గలిసి మా మైత్రీ నెఱిపి

యతఁడు మెలఁగుచు ముందు మే లందవలయు”॥

150

‡ Page 177, James Grant Duff

(1) The sardeshmukhi was a hereditary vatan (grant of land) burdened with the charge of revenue collections. The Deshmukhs (Revenue Collectors) used to receive about 10% of the revenues, 5% in cash or grain and 5% in grants of arable land.

(2) 25% of the land revenue of a district

చ॥ అని యపురంగజే బొసఁగునానతిఁ గొంచు ముజంప్రభుండు చ
య్యన శివరాజుఁ బిల్చి, ప్రియమారఁగఁ దండ్రొయెసంగు కాన్కలూ
సనదులు జాగిరుల్ బిరుదు సర్వము నిచ్చియుఁ జెల్మికల్మి నిం
డిన మనసిచ్చి, విందులు ఘటించి కడుఁ దనియించె వేడకలఁ ॥ 151

చ॥ కుతుక కళా వినోదరసికుండు ముజంప్రభుఁ డిట్లు దక్షిణ
క్షీతి రణధూమరేఖ లడఁగించి విహారములఁ గఱంగె, నీ
యతుకున మించి కార్యవిదుఁడైన శివప్రభుఁ డా బిజాపురీ
పతి నొదిఁగింప, రావలయు పన్నులకై వెడలించె దూతలఁ ॥ 152

ఉ॥ * మోగలుపోరులం దలసిపోయిన యాదిలుషాహి యిప్పు డా
మోగలుచెల్మితో బలముఁబొందు శివప్రభు ధిక్కరింపఁగా
నాఁగక, మూఁడులక్షలగు నర్థము సాలున కిచ్చునట్లు మై
త్రీ గుణమైన సంధియొనరించె నిజాభ్యుదయంబుఁ గోరుచుఁ ॥ 153

ఉ॥ * ఆదిలుషాహి సంధిగొను లొరసి, డీల్పడి గోలకొండయుఁ
గాదన కైదులక్షలధనంబును సాలున కిచ్చునట్టి మ
ర్యాదల సంధిగూర్చె, శివరా జిటు దక్షిణహైందవోర్వి స
ర్వాదరణీయ వైభవ సమగ్రముగాఁ బెనిచెఁ న్వరాభ్యుముఁ ॥ 154

చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లిట్లు నిరంతరయుద్ధరంగముల్
దిరిగి శివప్రభుండు వెనుదీయక మోగలుసార్వభౌము కే
లొఱసి పరాక్రమించె - బగయొత్తు బిజాపుర గోలకొండ భూ
వరులు విదేశవర్తకులు పంతముఁబాయుచుఁ గప్పమీయఁగఁ ॥ 155

ఉ॥ తోరణఁ బట్టుకొని పలుదుర్గములఁ గొని, కొంకణంబు బీ
రారు పునా సుపా మొదలు పొంతములుఁ బరరాజ్యసీమలుఁ
జేరిచికొంచు, బల్పెనయు సేనలు సైన్యపతుల్ భజింప దు
ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశుఁడై శివరాజు రాజిలెఁ ॥ 156

ఉ॥ ఇంతలు రాజ్యవైభవము లెందును బెంచినయట్లు వాని కే
సుంతయు లోప మెప్పటికీ జొప్పడకుండఁగఁ దీరునేయు ట
త్యంతహితంబుగా సమయ మారయుచున్ శివరాజు నీతిసి
ద్ధాంతము లెత్తి పాలనవిధానములన్ నియమించె నేర్పునన్॥ 157

సీ॥ చిననాఁడు తొడఁజేర్చికొని జిజియామాత
వినిపించు రాజనీతినిఁ దలంచి,
తనవెంట నడిపించుకొనుచు దాదోజి నే
ర్పిన రాజ్యపాలన విలువ దెలిసి,
విజ్ఞానదృష్టి వివేకించి రామదా
సస్వామి యిసు ధర్మసరణి వలచి,
భారతాదుల ధర్మపరిపాటి విడఁదీసి
పొదుపుగాఁ దని యనుభూతిఁ జొనిసి,

తే॥ నాఁడు నేఁగును రాఁబోవునాఁడుగూడ
ఖలముగా కెట్టినిపుణులేఁ గొలువఁదగిన
సవ్య రాజ్యాంగ పరిపాలనక్రమంబు
శివమహీపతి చతురుఁడై సిద్ధపఱచె॥ 158

సీ॥ అష్టప్రధాన సైన్యాధీశు లాదిగా
నుద్యోగులును, వారి యుచితవిధులు,
చతురంగసైన్య శిక్షణ రక్షణము, లాయు
ధాగార వివిధ కార్యాలయములు,
భూపాలనము, న్యాయములతీర్పు, వివిధమా
ర్గాయ వ్యయ వ్యవహారసరణి,
మత జాతి నీతి దైవత సాధు గో ధర్మ
వృత్తి విద్యా ప్రజా విహితగతులు,

తే॥ మొదలుగా నన్నిభాగముల్ ముందువెనుక
లరసి బాగోగు లన్నింటఁ దరిచి తెఱచి,
యనుభవ న్యాయ శస్త్ర రాజ్యవ్యవస్థ
శివమహీపతి చతురుఁడై సిద్ధపఱచె॥

159

చ॥ శివపతి యిట్లు రాజ్యపరిశీలనఁ జేసెడు వత్సరద్వయ
వ్యవధినిఁగూడ మోగలులవైపునఁ గీడుజనింపకుండఁ బై
చవిఁ దనసైన్యనాథుల ముజంప్రభుఁ గొల్వఁగఁ బంపి, వాని చె
ల్మి వెలయ బల్మిసూపి యొకమెల్పున లోఁగొనుచుండె దేశము॥

చ॥ ఇటు శివరాజు పైకొనుట యెంచి, బిజు పురి గోలకొండ లోఁ
గుట దలపోసి, పాఠములఁ గొంటకుఁ జింతిలియున్, ముజంప్రభుం
డటఁ బ్రతికారముల్ సలుప కాడుటకున్ గనలెత్తి పాదుషా
కుటిలత మీఱఁ బుత్రకునకున్ దగ నుత్తరువంపె నీగతి॥ 161

ఉ॥ “దక్కనుఁజేరి నై భవమదంబున భోగపరాయణుండనై,
టక్కరియూ శివాజకపటంబున లోఁబడి, వానిచెల్మికిన్
జిక్కి, తదీయసేవకులఁ జేర్చి మెలంగెద విట్టులైనచో
దక్కనురాజ్యముల్ మనకు దక్కునె? యాతఁడు దక్కనిచ్చునే?”

న॥ ‡ తగ దిది, యాజ్ఞగైకొనిన తత్క్షణ మచ్చటి సైన్యనాథులన్
బగఁ జెఱఁబట్టి, మాపయి శివప్రభునిన్ జెఱఁబట్టి, మింతయున్
దెగువ నొనర్పకున్న వెనుదీయని మా పటుకోపవృత్తి కీ
వగుగువు పాత్ర, మింతయు బయ్యడ కోడక నిర్వహింపుమి!” 163

స॥ ‡ అను యవనేందుగ్రీనుత్తరువు లందకపూర్వమే గూఢచారు లొ
య్యనఁ బఱఁగెంచి సంగతి సమస్తముఁ దెల్పిరి శ్రీముజుకుమా
రున కతఁ - డాప్తవాచన యెఱుంగని సాల్వీకుఁ - డంతుదెల్పి మె
ల్లన శివరాజుసైన్యపతులన్ బనిచెన్ దనపాత్రుఁ బాయఁగన్ 164

‡ Aurangzeb ordered Prince Muzzam to arrest Pratap

చ॥ ‡ అటుపయిఁ దండియు తరువు నందుచు, వారిని వెంబడించునా
 ర్భటి యువరాజు సూపి, “విడఁబాటి రరుల్ దమయాజ్ఞవచ్చున
 ప్పటి” కని తండికంపె; నిటు పాదుషహఁ తొలసంధిబంధముల్
 దటుకునఁ ద్రెంచి పై పడుకుతంత్రములన్ శివరా జెఱుంగుచున్॥ 165.

—●— సింహదుర్గ విజయసన్నాహము. —●—

ఉ॥ మ్రోగనువెట్టియున్న మృగరాజుఁ గళాహతి మేలుకొల్పిన
 టై గుదులెత్తి జూలుదివియన్ గొనుటై శివరాజు వంచనా
 జాగరణంబునన్ జెనకు శాత్రవులన్ గుదియింప నెంచి యు
 ద్యోగుల సైన్యనాథ సచివోత్తములన్ గని యిట్లు వాకొనెన్॥ 166

చ॥ “కడచిన యింతకాలము మొగల్బలఁగఁబున కెత్తిపోక, పైఁ
 బడినపు డాఁగి మార్కొనెడుపట్టున నుంటిమి, దుర్మదాంధులై
 దుడుకులు దూరుపెత్తినను ద్రోసితి, మిప్పటికైన మాన రా
 చెడుగులు, వారికంటెఁ బయిచేయిగఁ బైపడి క్రుమ్మకుండుటన్॥ 167

చ॥ కొలిచినసంధి ప్రాణములకున్ గుటివెట్టుట యయ్యె, నాఁడు ‘మా
 కొలువుకు ర’ మ్మటంచుఁ జెఱకున్ దిగఁద్రోయుటగాక, నేడు మ్రు
 చ్చులవలెఁ బొంచి పైఁబడిరి, చూపులుమాటిచి యిట్లు లెన్నికొం
 పలు రగిలించెనో యతఁడు భారతరాజ్యము చేతఁబట్టుచున్॥ 168

ఉ॥ హైందవ సార్వభౌములగు నక్కరు - తత్తనయుఁడు - పాతుఁ డీ
 చందమువారె? తండిఁ జెఱసాలను మింగిన కక్కసీని కీ
 హైందవజాతిపై నొకదయాగుణ మున్నదె? రాజధర్మపుం
 బొందిక యున్నదె? యిటు ప్రభుత్వము నిల్చునె? నిల్పనేర్చునె?॥ 169

Rao Guzar and Shivaji at Aurangabad The Prince connived at their escape and then wrote to the emperor that the Marathas had already left before receipt of the imperial firman and in consequence could not be put under arrest.

Chapter XX, N S Takakhav.

చ॥ తనియని రాద్యకాంక్షఁ బలుదారులఁ దూతినఁదూఱుఁగాక, యే
మచుకొని దేవతాలయములన్నియు ధ్వంసముసేసె? సాధు గో
హననము సల్పె? హైందవమతాగమసంతతి గాల్పె? దైవ మే
మని కనుమూయు? లోక మిదియంతయుఁ జూచి భరింపనేర్చునే?॥

ఉ॥ లోకము దైవ మేమనక లోఁగిన లోఁగెడుఁగాక! ధర్మర
క్షా కరినవ్రతంబున నిశిత కృపాణము నెత్తి ముందు నే
దూఁకెద, నాకు ముందుపడి దూఁకెడుధీరులఁ దోడుగొందు, బం
దీకృత హైందవీయజననీ పదశృంఖలఁ ద్రొంచివైచెద॥ 171

శా॥ జీజా ప్రాక్తన సత్తపఃఫలము, షాజీ జన్మభూ భక్తి, దా
దోజీ శిక్షణ, రామదాసమునినాథుం డిచ్చు విజ్ఞాన, మ
వ్యాజోత్సాహులు మీ భుజాబలము తోడైయండఁగాఁ జండికా
పూజాపుష్పములట్లు శాత్రువశిరంబుల్ గోయ కే నోర్తునే?॥ 172

ఉ॥ లక్షలు కోట్లుగాఁ దనబలంబుల గుంపులుగట్టి పాదుషా
దక్షిణభూమియంతయు నుదగ్రత ముంచిన ముంచుఁగాక, ఘా
లాక్షునిశూల మెత్తి ప్రమథావళివోని బలంబులెత్తి, శ
త్రుక్షయకారి తాండవకుతూహలినై పులివేటలాడెద॥ 173

చ॥ కదలినదండు శాత్రువనికాయము పర్వులువాటి నర్మదా
నదిఁ బడిపోవుదాఁకఁ జరణంబు మఱల్పుఁగరాదు, పాదుషా
యొడిగినయట్టు లున్న మన మోర్పుగొనక బనిలేదు, హైందవా
భ్యుదయము దక్షిణోర్వి నెలవుంగొని యుత్తరభూము లేలుత॥ 174

చ॥ మతిచెడి ముందు సంధినియమంబులఁ దానుగదాటు పాదుషా
గతిచెడుఁగాక, వాని కెరగట్టిన ప్రాంతము లాఁగి, దుర్గసం
తతి యిపు డాక్రమించుట ప్రధానము, తత్ప్రభవార్థినౌచు, దు
ర్మతిపయి దుందుభి ధ్వనిక్రమంబునఁ బోదు క్షయాంతకల్పన॥ 175

చ॥ మొగలులచేతి దుర్గముల ముఖ్యము సింహగడంబు, దానిపై
నగణిత సైన్య సాధన సహాయముగాఁ బెనుకాపువెట్టి మ
ర్మగులగు శాత్రువుల్ మిగుల రక్షణ నుండిరి, దానిపాపునన్
దగులుచు నల్లడన్ బొదివి దక్షిణరాజ్యము లాక్రమింపఁగన్॥ 176

ఉ॥ కాపున దానిబట్టి, కడగా రిపుకాండము నెట్టి, దండయా
త్రావిధి ముట్టి, యాపయిఁ 'బురందర' - మాపయి 'మాహుళీగడం'
బావరుసన్ వెలార్చిన, జలాశయ నిర్గమితంబులైన న
కావళివోలె లావఱుఁ, గదగ్ధితముల్ యవనేందు సైన్యముల్॥ 177

చ॥ అయినను సింహదుర్గ మనపాయ సుసాధము కాదు, చుట్టు న
క్షయ గిరు లొప్పు, గాఢపరిభా గహనావృతమై, సమున్నతం
బయి, బటువైనకోట గలచై, నర పక్షి సరీసృపంబులున్
బయి కెగఁబ్రాకరానిదయి పర్వతశృంగముపైఁ జెలంగెడున్॥ 178

ఉ॥ దొమ్మిగదూకి యావచులు 'తుగ్లకు' ముఖ్యులు దక్షిణోర్వి దు
ర్గములు పెక్కు- గూల్చినను, తాయి గదల్పఁగరాక యప్రభే
ద్యమ్మయి యొప్పు సింహగడ మప్పటి కిప్పుడైన, నట్టిగు
ర్గమ్మను గెల్వకుండిన స్వరాజ్యము నేమని నిల్పుకోదగున్॥ 179

ఉ॥ నిన్న జిజాంబ మేడపయి నిర్మలవాయువు లానుచుండి య
భోన్నత సింహదుర్గమున నొడ్డిన మోగలుభావుఁడెసన్
గన్నులువాఱ మంచు తెరగప్పినతెప్పల నన్నుఁ జూచె నా
యున్నతి కామెకంటితడి యొత్తఁగఁ జీతులులేక నిల్చితిన్॥ 180

చ॥ ననుఁగను వీరమాత నయనంబుల కందిన లోకమాత నా
జననిమనంబునన్ గదలు శల్యము శత్రుపతాకఁ దీయఁజా
లని నను మెచ్చునే జగ? మలంఘ్యము దైవము నాఁగి యిప్పు డే
జనియెద, సింహదుర్గ సువిశాలకవాటముఁ గూలఁదన్నెదన్॥ 181

ఉ॥ గుబ్బలు తొమ్మున జదిమి కోటకవాటముఁ గూల్పఁజాలు పే
రుబ్బన మొక్కవోనిభటు లుద్ధతులై చనుదెండు, గండుకా
ర్మబ్బులతోడ దుర్గశిఖరంబున నాకు పతాక లాగి, మా
కబ్బురమిచ్చువీరున కుపాయన మీ కుడిపీఠ మయ్యెడున్”॥ 182

—•— తానాజీ ప్రతిజ్ఞ — సింహగడములగ్గవట్టుట —•—

చ॥ అన విని తానజీ వలుదతొ భుజమూలము లుబ్బ లేచి, యొ
త్తు నెఱయు గండుమీసముల దువ్వుచు, వల్పలి వీరకంకణం
బును నెగదోపి, కుంకుమపుబ్బొట్టున మూడవకన్నఁగూడ వి
చ్చి, నిడుదవాలుదూయు కుడిచే యిలసోక జొహారువెట్టుచున్॥ 183

చ॥ “జయము! మహాప్రభూ! యొక యసాధ్యము దీర్పఁదలంచు మీరు సర
శయమునఁ గొల్వవైపుగను చందములేటి? కొకం డొకండె ని
ర్భయముగ సింగపుంగదుపు అచ్చలకీడ్వఁగ మేరు మందర
ద్వయమున బంతులాడ బలవంతులు - గల్గరె మావశాభటుల్?॥ 184

ఉ॥ ఈ జగజెట్లతో జగములెల్ల నొకెత్తుగఁ జాపచుట్టు తా
నాజికి సింహదుర్గ పరిణద్ధ కవాటము లెక్కయేమి? యు
ద్ధాజర కాలభైరవ విహారములన్ యవనేంద్ర రాజ్యల
క్ష్మీ జయకేతువున్ దిగిచి మీచరణంబులఁ గానఁవెట్టఁడే?॥ 185

ఉ॥ పుట్టిననాటఁగోలె వెఱపుం జవిచూడక, మీపదంబుఁ జే
పట్టిననాటఁగోలె దొలిప్రాణము మీకయి మీదువెట్టి, మీ
కట్టెడు రాచమేడ పెనుకంబముగాఁ దలయొడ్డు నాకుఁ గా
కిట్టి యనుగ్రహంబుఁ బరుఁ డెవ్వనికే బొలివోవనిత్తునే?॥ 186

మ॥ ఎవఁ డాధీరుఁడు? నన్నుమీఱు మగఁడై యీబావుటాఁదీయఁగా
శివుఁడా - కేశవుఁడా? ప్రభూ! యిటు క్షాత్రింపంగ నేనొల్ల, నీ
యవనాధీశ్వరు బావుటా దిగిచి వ్రయ్యల్ సేయ నావంతు, మీ
రవధానంబునఁ జూడుఁ, డింతచన వీయఁజెల్లదో వీనికిన్!॥ 187

శ్రీ శివభారతము

చ॥ కుడియెడ నున్నతాసనముఁ గోరఁ, బ్రభూ! తమపాదపీరిఁ గే
లిడఁగల చోటు చాలు, నెనరెత్తిన మీకడకంటినీడ పైఁ
బడఁగల చోటు చాలుఁ, గడవాటున మీమదిచల్లగాలి సోఁ
కెడునెడ చాలు, నింత పరికించిన స్వర్గము నేలినట్లగున్॥ 188

చ॥ ఘనులగు మీ సగర్భ్యులము గాఁదగ మైనను, నాకు మావళా
జనులకుఁ గన్నతల్లియె నిజంబు జిజాంబ, తదాత్మత్వప్తికై
పనుపడువారిలోఁ బ్రథమబాధ్యత నాది, యతిక్రమించి కో
రినయది లేదు, నన్ వెలువరింపుము తల్లియుణంబుఁ దీర్పఁగన్॥ 189

చ॥ అటఁ గనుపట్టు సింహగడ, మందు మొగల్బల - మిందు మద్భుజా
పటుతయు మావళాబలముపట్టు దలంపుచుఁ దోవొసంగ ము
చ్చటపడవల్వ, దే నొకఁడఁ జాలుదు, నాబలఁగంబు చాలు, నె
చ్చట నుడివోని మీమనసు చాలు, జయించెద సింహదుర్గమున్॥ 190

చ॥ అవిరళముద్ర నా యడుగులంటని చోటులు సింహదుర్గమం
దెవియును లేవు, కోటపయి కెక్కెడునిక్కలు మాఱుశ్రోవలున్
గవఁకులు నాయెఱుంగనివి గావు; భవానికటాక్ష మెందుఁ దో
డవుననుపూనిక సింహగడ మైదవనాఁటికి గల్చి తెచ్చెదన్॥ 191

చ॥ అని కడుఁదెంపుమీఱఁ గొలువందఁ బ్రతిష్ఠయొనర్చి, తాసజీ
తన తనయున్ బడేండ్లచిఱుతన్ శివభూపతి చేతఁ బెట్టి, “యీ
తని ననుబోలె మీచరణదాసునిగాఁ గొనుఁ, డేను జేయఁగ
ల్గిన తమసేవ పాయక వెలింగెడుఁగాక యఖండదీపమై॥ 192

చ॥ ఇక నొకమాట, బాలకున కీతని కాటవనాఁడు పెండ్లి, నాఁ
టికి రిపుకోటితోఁ బ్రతిఘటించిన నేఁ జనుదెంతునేని బా
సికమును గందుఁ . గానియెడఁ - జెప్పెడిదేమి - సమస్త మీవ; నే
నికఁ బయనింతు, సింహగడ మిప్పటికే ననుఁ దొందరించెడున్॥ 193

తే॥ చనిన తానాజి రిక్తహస్తముల రాఁడు,
కనుఁడు విజయంబు నైదవకాశరాత్రి
వేగులోపల గడముపై వెలుఁగుఁ జూచి,
శివమహాప్రభూ! నే నింక సెలవుగొందు!"॥

194

మ॥ అని తానాజి వచింపఁగా శివవిభుం డాతంక ముద్రాంకితా
సనుఁడై, యాతనిచేయివట్టుకొని, "తానా! యెట్లుభావించి యే
మని సాధించితి విట్టిసాహసము! సౌహార్దైకసూత్రంబునన్
నను బంధింపుచు నీవు పైకొనితి, వన్నా! ధర్మనిర్వాహివై॥ 195

చ॥ తనయునిపెండ్లి కీ వదనుతప్పఁగరాదని 'సింహదుర్గమున్
గొనఁ జను ధీరుఁ డెవ్వఁ' డని కోరితిఁగాని మఱొండుగాదు, నీ
మనసు నెఱుంగనే? యహితమర్దన శక్తి నెఱుంగనే? తటా
లున మునుదూఁకు నీతెగువలో నెటువోవఁగరాక నిల్చితిన్!॥ 196

ఉ॥ త ప్పనఁగూడ, దొ ప్పనఁగఁ దాలిమిరా, దటుచన్నపాదమున్
ద్రీప్తువు, నేన ని న్ననుసరింతు, జయంబునఁ బోయిరమ్ము, పైఁ
గప్పు నరాతులన్ దునిమి కార్యముగొమ్ము, భవిష్యదర్థముల్
తెప్పమఱుంగులో వెలువరించు భవాని యనుగ్రహించుతన్!॥ 197

మ॥ అని తాంబూల నవాంబరాభరణ మాల్యాదుల్ బహూకార మి
చ్చి నితాంతోత్సవరీతి వీడ్కొలుప, నుత్సేకించి తానాజి యా
త్మ నివాసంబును జొచ్చి ధీరులగు నాప్తశ్రేణి రావించి మం
తనముల్ సేసి యుపాయముల్ వినిచి సన్నాహంబులన్ దీర్చుచున్॥

ఉ॥ చారులఁబంపి, దుర్గమునసంగతి వెల్పులిదారితీరు పా
కారము లెక్కురీతి పయిఁగావలివారలపెంపు సైన్య వి
స్తారము దుర్గనాథు బలసంపద సర్వమెఱింగి తానజీ
వీరభటాళితో నడిచెఁ బెంపున సింహగడంబుఁ గెల్వఁగన్॥ 199

సీ॥ * అది - మాఖమాసాంత్యమగు కృష్ణనవమి, చీఁ
 కటులు కన్నులుగుట్టు కాళరాత్రి,
 ఘాతుక వనజంతు కహకహరావముల్
 గుహలు మాన్ద్రోయించు కొండత్రోవ,
 పొగరేగు పూతాకరములఁ గోడెనాగు ల
 క్కఱఁ బర్వలాడు నగాధపరిఘ,
 గండోపలములఁ బ్రక్కలుమేసి, యెగఁబాఁక
 ననువీని గిరిశిఖ రాగ్రభూమి,
 తే॥ యొకటి యొకటిగా నన్నింట నొదిగి మెదిగి,
 దూకి యెగఁబాఁకి దోఁగాడి తోవలెత్తి,
 గుండెజడియని కాలరుద్రుం డతండు
 కోటకడఁ జేరె నైర్మతికోణమందు॥

200

ఉ॥ అచ్చటి కోటగోడ దిటమై నునుపైనదిగాన 'రక్షకుల్
 గ్రచ్చట నెచ్చరమ్మగొని కావలియుండ' రటంచుఁ దానజీ
 యచ్చటఁ గోటనెక్క ననువారసి, యిమ్మగు సాధనమ్ములన్
 బెచ్చుగ దీటుకొల్పి తన వీరభటావళి హెచ్చరిపుచున్॥

201

సీ॥ కోట పైభాగంబుకొన నంటుకొని పట్టు
 విడకుండ నుడుమును విశుచునట్లు,
 తాను దత్కటిరజ్జు వానుచుఁ బైతెక్కి
 దిగుత్రాళ్లి మేకులు దించునట్లు,
 వానివెంబడి మావళాసీక మేనూలు
 వడివడిగాఁ గోటఁ బ్రాకునట్లు
 తమ్ముడు సూర్యాజి తక్కిన యేనూలు
 బలముతో వెనువెంట వచ్చునట్లు,

తే॥ తాను మునుమెత్తి ముందుగాఁ దారస్సిల్లి
యరులఁ దునుమాడ, సూర్యాజి యదనుఁబట్టి
పైకొనెడునట్లు, 'హరహర' ధ్వనులఁ దమ్ము
దెలిసికొనునట్లు సంకేతములు వచించి॥

202

చ॥ ఉడుమును జేతఁబట్టి, సమయోచితలాలన ముట్టి, రజ్జువున్
వడుమునఁ గట్టి, చెందిరమునన్ నిడునామముఁ బెట్టి, "కాళికా!
చిడిముడిపాటులేక జయసిద్ధి ఘటించు" మటంచుఁ దానజీ
విడువఁగఁ, బైకిఁబో కదియు వెనకమొగంబున వచ్చెఁ గ్రిందికి॥

చ॥ "అది యశుభమ్ము - దుశ్శకున" మంచు భటావళి విన్నవోవఁగాఁ
జెదరని యాత్మనిగ్రహ విశిష్టఁడు ధృష్టఁడు తానజీ విధిన్
గదిమెడు వాఁడిచూపుల నెగాదిగఁ జూచి, కటారుకేల దా
నిఁ దిగిచి బుగ్గలన్ నులిమి నివ్వెఱకున్ గుటిగా నదల్పుచున్॥ 204

చ॥ "మఱతువె కాళికా! యహితమర్దన దుర్దముఁడైన తానజీ
కఱకుఁదనంబు? ముం దిడినకాలు మఱల్పఁగఁ జూచినావె? ము
న్నిరువదియేడు దుర్దముల నిట్లు జయింపఁగఁ దోడుసూపి నేఁ
డఱమరలేల? క్రొత్తచదువాయిది? నిన్నిటు జాఱనిత్తునే?॥ 205

ఉ॥ నమ్మికతో శివప్రభుఁడు నాపయిఁ బెట్టిన భారమేమి! పూ
జ్యమ్మగు జీజియాంబ మనసంటిన నెవ్వఁగఁ దీర్చుటేమి! తీ
వ్రమ్ముగఁ గొల్వలోఁ బ్రతినవట్టుట యే - మిపు డీవుసేయు కా
ర్య మ్మిదియేమి! నన్నిటు పరాభవకీలల మ్రగ్గఁజేతువే?॥ 206

ఉ॥ ఆయువు లుండుదాఁక వెనుకాడఁగ నీకును నాకుఁ గాదు, బ్ర
హ్మయువుతోడ వైరు లెదురైనను వారక వారి కుత్తుకల్
గోయకమాన, సింహగడ కూట చలద్యవనేందు) కేతువున్
దీయకమానఁ, బొమ్ము, వెనుదీయక కోటనుబట్టి నిల్వమి!"॥ 207

మ॥ అని గద్దింపుచుఁ గోటపై విసరివేయన్, గోపసంఘూర్ణితా
ననమై టివ్వునఁ బ్రాఁకి యొక్క-తృటిలోనన్ గోటపై కెక్కి ప
ట్టు నెడంబాయక నిల్చె నయ్యుడుము, తోడ్తో దాని సుస్థైర్యమున్
గని తానాజి తదంగరజ్జవునఁ బ్రాఁకన్ బొల్చె సన్నాహియై॥ 208

సీ॥ నడుముపట్టకలోనఁ బిడిబాకు దిగదోపి,
కరవాలు వేలీలాడఁగా నిమిడ్చి,
కుడిబుజంబున వేఁటకొడవలి దిగవైచి,
దానిపైఁ బటు ధనుర్దండ మిటికి,
దాపలిబుజము నొత్తఁగ నంపపొది వెట్టి,
పెనుడాలు మూఁపుపై బిగియఁగట్టి,
కటితటంబున మోపుగదియ మోకులుసుట్టి,
ఘనకుంత మందుఁ బొందెనయఁ జొనిపి,
తే॥ యుచితపరికర లంఘనోద్యుక్తుఁ డగుచుఁ
దన్ను దనవేసమును జూచి తనకుఁదాన
పొంగునొడలితో నిడుమోకుఁ బొదివి యుబికి
గునుకుపరువుతో నెగఁబ్రాఁకి కోటయెక్కె॥ 209

ఉ॥ నాలుగువైపులన్ గని జనంబులసవ్వడి లేమి యెంచి, పై
చాలున మేకులూఁది డిగజాఱఁగ మోకులు వైవ, మావళుల్
త్రాఁకుల నూఁదిపట్టి యెగఁబ్రాఁకుచునుండి; రతండుగూడఁ బై
నేలకుఁ జేరువారి శయనింపఁగఁజేయుచు నుండె నచ్చటన్॥ 210

చ॥ సరసరఁ జప్పు డామొగలునైనెనికుఁ డొక్కఁడెఱింగిరాఁగఁ, ద
చ్చరణరవంబుఁ బట్టి శితసాయకమున్ గుఱివెట్టి తానజ్జీ
సరగున వానిఁ గూల్చె, నిటు సందడిసేయక మావళాభటుల్
త్వరపడి త్రాడువట్టి యెగఁబ్రాఁకిరి కొందఱు కోటమీఁదికి॥ 211

తే॥ ఒక్క మావళాభటుడు పై కెక్కునపుడు
పట్టసడలుచు నడుముపైఁ గట్టియున్న
శాతఖడ్గము పైనుండి జాతిపడఁగ
'ఖింగు' మని గొప్పచప్పుడు గలిగెనచట॥

212

ఉ॥ ఆ వెడసవ్వడి ద్వరితులై చనుదెంచిరి గుంపుగట్టుచున్
గావలివార, లింక జణుఁగన్ జెడిపోవు నటంచుఁ దానజీ
తీవరమంది, యందుఁ బరతెంచిన యేబదిమందిమావళుల్
దో వెడలంగ వారిపయి దూఁకె నిశాత కృపాణపాణియై॥

213

చ॥ కవిసిన కాళరాత్రి లయకాలకృతాంతులువోలెఁ జుట్టునున్
గవియుచు మావళాభటులు గత్తులకున్ బలివెట్టి, గుండె పె
ల్లవియుచు రక్షకుల్ విముఖులై పరువెత్తిరి గాని, తానజీ
యెవనినిఁగాని జాతిచననీక పయింబడి కోసెఁ గుత్తుకల్॥

214

చ॥ చటులరణంబు కోటపయి సాగెడు చప్పు డెఱింగి మావళా
భటు లటఁ జీమబారువలెఁ బై కెగఁబ్రాకుచుఁ, గోటకెక్కినం
తటఁ దమవారితోఁ గలిసి దర్పముసూపుచునుండ, రక్షకుల్
బలువుగ గుంపుగట్టుకొని పైబడి పోరిరి చిమ్మచీకటిన్॥

215

ఉ॥ “ఎందఱో! యెవ్వరో! యచటి కెందుల కెవ్విధి వచ్చిరో!” యటం
చుం దడబాటునెంది, కనుచూపులకందని కత్తిపోటులన్
గుంది, కురారకుంతములఁ గూలుచుఁ గావలివారు చిక్కి, రా
చిందులుద్రొక్కి పైనఁబడు చీకటిదయ్యపు వేటకాండ్రుకున్॥

216

ఉ॥ అంతటిదాక మౌనమున కానయొసంగిన తానజీ నిజో
పాంతముఁ జేరి గుంపుగొని పైఁబడు వైరులఁ ద్రుళ్లడంప దు
ర్దాంతవిహారుడై ‘హరహర’ ధ్వని ముందుకుసాగె, దదృఢుల్
ఱుంతులుగొల్పుచున్ హరహరధ్వనితోఁ బయిదూకి రార్చుచున్॥

చ॥ ఎదురగు రక్షకాళిఁ బొలియించుచుఁ, బర్వులువాటి ముందుకుఁ
గదియుచు, 'జింజిరాబురుజు' కావలివారలఁ గూల్చి దానిపైఁ
బొదువు పిరంగినోరు పెనుముక్కలుగాఁ బడఁగొట్టి తానజీ
యుదుటున ముందుకేగి రభసోద్ధతిఁ జేరెఁ గవాటసీమకుఁ॥ 218

చ॥ కలఁచిన బెబ్బరింతఁ దెరగన్నులు విప్పుచు ద్వారపాలు రా
యలజడి నాయుధాళికొఱుకై తడుమాడుచునుండ, నింతలోఁ
బిలపిల మావళుల్ గవిసి బిట్టి పయింబడి గుమ్ములాడుచుఁ
దలుపులుదీసి మార్కొనిరి దందడి నెందును దాండవించుచుఁ॥ 219

ఉ॥ అద్దమరేయి సింహగడమంతయు నిర్గురవోవువేళలో
దర్పరిలంగఁజేయు వితతధ్వనులై, సుడిగాలిపర్వులై,
మిద్దెలు కూలుటై, యవిసి మేదిని గుంగెడు గంద్రగోళమై
పెద్ద కలంత వుట్టెఁ బసిబిడ్డలపొత్తిలి తత్తఱింపఁగఁ॥ 220

చ॥ ఎవరికి వారుగాఁ బదరి, యేమని - యెందని - యెట్టిలంచు, శా
త్రపులని - యుద్ధమంచు, నిటుదాపునఁ - గోటలపైఁ - బురంబులో -
గవఁకుల మూఁగిరంచు గుటికట్టనిపర్వులఁ బల్వరితఁ
గవియుజనంబుతో గడ మగల్చెఁ దమో వికటాట్టహాసముల్॥ 221

చ॥ ఉఱుముల చప్పుడై కిలకలోదితముల్ గడమెల్ల నిండఁ, దొం
దరగొని ద్వారపాలకుఁ డుదంతము దెల్పఁగ, దుగ్గనాథుఁ డ
బ్బురపడి సంభ్రమించి యొరఁబుచ్చినవాలున నొక్కదూఁకుతో
నుటికె రుషాకషాయ నయనోదరుడై రణరంగభూమికి॥ 222

చ॥ రగిలిన రాజపుత్రకులరక్తము నాడులఁబొంగి కన్నులఁ
బగటుచునుండఁగా నుదయభానుఁడు దుగ్గవిభుత్వ మిట్లు బెం
డగుట సహింపలేక చెరలాడుచు, సైన్యములెల్ల నొక్కచో
మొగియఁగఁజేసి శత్రుబలముఁ బొదివె బటువిక్రమంబున॥ 223

ఉ॥ మోగలుదండుతోడ రసపుత్రబలంబులుగూడి సాహసో
ద్యోగముఁ బెద్దసేసి పులిదూకునఁ బైకొన, మావళాభటుల్
మూఁగుచు రేగి వైరిశిరముల్ దెగఁగోసిరి - ఖడ్గనృత్తముల్
దీఁగమెఱుంగుభంగిమలు దీర్పఁగఁ, జీఁకటిపుల్గువేటలన్॥ 224

ఉ॥ చీకటిపోరులోఁ బరులచేతికి లోఁగెడు నాత్మనైన్యమున్
పైకొనఁజేయఁగా నుదయభానుఁ డొగిన్ దివటీలు కాగడాల్
కాఁకర బీర పూచినటుగా నలువైపు వెలుంగఁజేసి, ద
ర్వీకర భీకరాసి జళిపించుచుఁ గోల్తలవెట్టె సేనకున్॥ 225

మ॥ తమ సర్దారునిప్రాపుఁజెంది రసపుత్రవ్యూహముల్ మీఱుచున్
గములై, కుంత కురార శూల పరిఘా ఖడ్గాది నానాయుధో
ద్యమముల్ సూపుచు దివ్వటీవెలుగునన్ దర్పింపఁ, దానాజి దు
ర్దమ గజ్జాధ్వను లిట్లు మోసె స్వభతోత్సాహంబు గల్గించుచున్॥

మ॥ “రణభూమిన్ జెరలాడుఁ డింక భటులారా! మావళా కీర్తికా
రణమై వచ్చిన దాజి, శత్రుశిరముల్ తాపాడి భేతాళవా
రణముల్ సేయఁగ వేళయైనది, తమిసాదేవి రోషానలా
రుణనేత్రంబులు వేయి విచ్చినది - వైరుల్ జాతిపోకుండఁగన్॥ 227

మ॥ విడిచేతన్ బుజ మప్పళించి నికటోర్విన్ మావళావీరుఁ డొ
క్కఁడు మార్కొన్న, భయంబునన్ బులియు సింగం బేన్లు పేఁపైత్తి ప
ర్విడు, నీ యావనసేన లెంత! యిపు డుద్రేకించినన్ మీర లీ
గడమున్ బాదునఁ బెల్లగింపుచు శివత్మాభర్త కర్పింపరే॥ 228

తే॥ వైరికరవాల విలిఖిత వ్రణకిణాంక
బహుళతా లభ్య రణవీరపట్టభద్ర
బిరుదమున రాచకొల్వులో విలువఁ బెంప
నదనువచ్చిన, దింకఁ దారాట దగునె?॥ 229

మ॥ అదిగో! తూరుపుఁగొండపై నెఱుపు డంబై తోఁచె, నొక్కొంత
 నుదయించున్ నెల, కోడిపుంజు విజయం బుద్ధివమై పాడఁగా,
 గుదులై కూల నరాతులన్ నటికి చిక్కుల్వాపి యీ బావుటా
 గదలింపుం, డిది నేటి సైంధవ వధాంకం బొట గుర్తింపుడీ॥ 230

మ॥ కరదీపంబులఁ బట్టినారు ప్రతిపక్ష ధ్వంసనోత్సాహులై
 యరు, లీరీతిఁ బరోపకారమును జేయంబూనిరో! మీరు దు
 ర్భర శౌర్యాన్ని చటచ్చటల్ రిపుతమఃప్రాగ్భారమున్ జీల్ప, ను
 ధ్ధరులై కోయుఁడు శత్రుఁగ్రాత్రములసంధుల్ కాగడావ్వెనన్॥ 231

మ॥ మెఱుఁగుందీవియ లాడ వాలుగొని దొమ్మిదూఁకి యీవైపు మొ
 గ్గరమున్ జీల్చెద - రండు నావెనుక - మ ఖడ్గాహతోద్ధాత జ
 య్పరితారాతుల జాఱనీ కడఁచి శీర్షచ్ఛేదనాటోప మే
 డైఱఁ జూపింపుఁడు, కాలరుద్రపరిపాటిన్ ముందు నేఁ జొచ్చెదన్॥

మ॥ అని తానాజి వచింపుచున్ హరహరోద్యన్నాదియై రేఁగి చెం
 గున లంఘించి, కలగారు కేడెము మెఱుంగుల్ వాఱ సారించి యా
 వససేనన్ నుఱుమాడె, దద్భటులు నలైవపున్ విజృంభించి పొం
 చి నిరోధించి కలంచి కూల్చి రరులన్ జిత్రాహవస్త్రాఢిమన్॥ 232

మ॥ తనువెల్లన్ బెనుకోటలైన పులియై తానాజి ఖడ్గాహతిన్
 దునియల్ సేయుచు, బాకునన్ జిదుముచున్, దోరంపుఁగుంతంబునన్
 బెనుదండన్ గుదిగుచ్చుచున్, బిడికిటన్ బీడింపుచున్, గాలితాఁ
 పునఁ దూలింపుచు మృత్యుతాండవమునేపున్ జూపె నలైవపులన్॥

మ॥ తోరపువేడిమై నుబికి దూఁకెడు నావిరియంత్రమట్లు దు
 ర్వార పరాక్రమక్రమ నిరంకుశ వీరవిహరుడై బలో
 దారుఁడు దానజ్ఞ యెదురుదాఁకినచోఁ బాలివోవనీక య
 వ్వైరులఁ గూల్చి కుప్పలిడెఁ బైరుల మున్నునఁ గోయుకై వడిన్॥ 233

ఉ॥ పూనిక కింతమేర తెగముట్టుచు, బట్టున లోఁగువారిఁ గా
లానఁగనీక తూలిపడ నవ్వలనెట్టుచు, దొమ్మిపోరునన్
బీనుఁగుఁబెంట లెక్కి మొగవిచ్చినవారలఁ బట్టుచున్, జయ
శ్రీ నిధి తానజీ బయలుచేసి చనెన్ నడికోటఁ జేరఁగన్॥ 236

మ॥ నలువైపున్ దన మావళాబలము సన్నాహంబునన్ బొల్చి దా
యలఁ దున్నాడఁగ నుబ్బురేగి, పటు వీరావేశ మేపార మ
త్తిలి, తానాజి క్షణంబులో సకలమున్ దీర్పన్ విజృంభించె - శే
తులు నాల్గై, కరదీపికాద్యుతుల నెందున్ దానె ప్రత్యక్షమై॥ 237

సీ॥ గుమిగొన్న రిపులపైఁ గుప్పించి, పిడిబాకు
పదనూరఁ దెగువార గుదిమి గుదిమి,
పయిదూఁకురిపులు చేడ్వడ వేటకొడవంట
నలిరేగి మునుమెత్తి నటికి నటికి,
కవిసినరిపుకోటి ఖడ్గముల్ కంఠముల్
చివ్వి మిన్నంటఁగా జిమ్మి జిమ్మి,
పెనువీఁకమై ద్రోసికొనివచ్చు నరిసేన
గుదులుగట్టఁగ నీఁటఁ గ్రుచ్చి క్రుచ్చి,
తే॥ తెఱపిగొని వింట శరపరంపరలు గురిసి,
విరియుమొనఁ జాపకట్టుగా సురుఁగఁగొట్టి,
వెలుఁగు చీకట్లపొత్తులో నులిమి పులిమి
పిడిచి వడిఁగట్టి తానాజి వేటలాడె॥ 238

మ॥ నిలుపున్ నెత్తుటఁ దానమాడి, కనులన్ నిండ్లారు కెంజాయ ని
ప్పులురాల్పన్ గరవాలు గేలఁగొని అంపుల్వోఁ గికారించి, బె
బ్బులివో దూఁకి, మొగల్బలంబు నలువైపున్ ముట్టి తానాజి యా
వులమందఁబలె వైరులన్ దటీమె నాపున్ బ్రాపు ని లేదఁగన్॥

చ॥ అతని భుజావిజృంభణము నాఁపఁగలేక భయాతిరేక దు
స్థితి మొగవిచ్చు సైనికులదీనతఁ గన్గొని దుర్గనాథుఁ డు
ద్ధతి మునుదూఁకి “యోడకుఁడు, దర్పమునన్ బెలరేఁగి శాత్రవ
ప్రతతులఁగూల్పు నావెనుక రం” డనుచున్ బురికొల్పె సేనలన్॥

ఉ॥ వీరవిహార ధీరపదవీ పరిణద్ధ భుజావలేప దు
ర్వార పరాక్రముం డుదయభానుఁడు సేనల కుబ్బుసూపి, గ
జ్ఞారవ భీకరంబుగ సరాతిబలంబు నదల్చి, పెల్చునన్
దూతెఁ గరాశఖడ్గ పరిధూననముల్ మెఱుపాడుచుండఁగన్॥ 241

చ॥ అనిమొన నిల్చి దోర్బలనిరంకుశతన్ వెలయించు దుర్గనా
థునిఁగని తానజీ యెదుటఁ దోఁచిన యేర్గును గన్న సింగమై
మునుమును డీల్చికొం చడిదమున్ జళిపించుచు సగహగర్జనం
బున మునుదూఁకి శాత్రవచమూపత్తిపైఁ బడె ధిక్కిరింపుచున్॥ 242

చ॥ ఇరుగడ నుండు దండు తమయేలికసోలికి లెంచి పొంచి ము
మ్మరముగఁ బోరుచుగడ, నభిమానధనుల్ కిరవాల సంగరో
ద్ధరులు పరస్పర ప్రఖనదుర్జయమూర్తులు సైన్యనాథు లి
ర్వురు నెదురెక్కి, రొండొకరిఁ ద్రుంపఁగ నొంపఁగ మచ్చరించుచున్॥

ఉ॥ వాలున మర్మముల్ నశింపునైఖరి, సైబగు ఖడ్గపాతముల్
డాలునఁ దేలఁగొట్టు కరలాఘవ, మొక్కి టఁజూపి యొండుదో
శూలము దింపు తంపు, తెగఁజొచ్చి యెదన్ బిడిబాకు గున్తుదోఁ
గే లెగఁదట్టు గుట్టు పరికించి తెగించి పెనంగి రివ్వరున్॥ 244

చ॥ ఒదిగినయట్టు లుండి రభసోద్ధతిమైఁ బయిదూఁకి, కుంతమున్
గదిపినయట్టు లుండి శితఖడ్గమునన్ దెగవైచి, మండిపైఁ
జదికిలఁబడ్డయట్లు వెలుచున్ ‘బలటీ’ పయిఁ జొకళించి పై
న దుమికి ఖడ్గకౌశలమునన్ గసిమీఁఁ జెనంగి రివ్వరున్॥ 245

చ॥ జాలియడేగలట్లు కలుచంబడు సింగములట్లు మత్త శుం
డాలములట్లు కావరమునక దలలొడ్డిన కోడెలట్లు లా
భీలతర ప్రహరముల బిట్టు తెగంగొని రక్తధారలక
దేలుచు నొండాకళ్ళు వెనుదీయక పొంగి పెనంగి రివ్వరున్॥ 246

చ॥ సరిసరి బోరు వైరి పటుసత్వము నోర్వక తానజీ రుషా
తురుడయి వాడిబల్లెమును దూయుచు దద్భజమధ్య ముచ్చివో
బరుషతఁ గ్రమ్మగా, ‡ నుదయభానుడు సొమ్మనసోలి తూలి తె
ప్పిటి కనలంటి వాలుగొని బిట్టడఁచెక బలమెల్ల బోయుచున్॥ 247

చ॥ కులిశమువోలె బైపడు నకుంరకృపాణముఁ బాయఁజమ్మ ‡ డా
పలి పెనుడాలు నొడ్డుకొని, వ్రయ్యలుగా నది గూలిపోవ ని
శ్చలుడయి తానజీ నడుముచక్కటిఁ జుట్టిన యుత్తరీయమున్
వలనుగవిప్పి కేలఁ బెనవైచి పయింబడె నంతకాకృతిన్॥ 248

చ॥ వలపలిచేతి వేటకొడవంటఁ దళత్తళలూర బిట్టు గ
ర్జిలి పయిదూఁకుచున్ “జమునిచెంగటి కంపెద నిష్టై చక్కనై
నిలు” మని యార్పుచున్, గళమునిండినరోసముఁ జప్పరించుకొం
చలఘుడు తానజీ పగతునంసము వ్రయ్యఁగ నేసె నీసునన్॥ 249

చ॥ పటపున నాటు వేరి టుదయభానునియంసముఁ జీల్చులోనఁ దె
ప్పిటి యతఁ డంగచాపలమువేర్చి నడంగిన దూసిపోయి నె
త్తురు లొలికించె, నంతఁ గడుదుస్సహుడై యతఁ డీడఁబోక ని
ఘ్నర కరవాల మెత్తి వెనుచూడక వైచె శిరంబు గూలఁగన్॥ 250

‡ Udebhan dealt many a death-dealing blow on Tanhaji which his watchful shield received till it was cleaved in twain. Another ruthless stroke cut down Tanhaji's left arm, which dropped on the ground. The gallant hero fought his retreating foe with many a

- ఉ॥ దాపలికేలఁ బైపడుకటా రెగఁజిమ్ముచు, దాలులేమిచే
నాఁపఁగరాక తుత్తునియలై ‡ మణిబంధము గూలఁ, దానజీ
కోప పరాభవ జ్వలన ఘూర్ణితుడై పిడిబాకునెత్తి, సా
టోపనట దుభజార్గళ కరోరముగా నభియాతివైఁ బడెన్॥ 251
- ఉ॥ వీడిన కేశపాశమున విప్పినకన్నుల రాలు నిప్పులన్
గాఁడిన ఖడ్గపాతములఁ గాల్పలుగట్టిన రక్తధారలన్
వాడిమెఱుంగులాడు పిడిబాకున గర్జిలి దూఁకు తానజీ
పోడిమిఁ జూచి ప్రాణభయముగొని పాతె నరాతిసైన్యముల్॥ 252
- ఉ॥ సాహస ధీరవృత్తి రభసంబుగఁ బైపడుచున్న తానజీ
బాహువుఁ దప్పివో నుదయభానుఁ డడంగియుఁ దీరుగాన కు
త్సాహముఁ బాదుకొల్పి వెలుచన్ బిడిబాకును బూని తాఁకె, ను
గ్రాహవకేళిఁ దేలి రుభయప్రతియోధులు గ్రుమ్ములాడుచున్॥ 253
- ఉ॥ భండనపండితుం దుదయభానుఁడు లాఘవ మొత్తమాసియున్
గండరగండఁడై బిరుదుగన్నమగండగు తానజీ భుజా
దండము నెట్టజాలక వెతంబడుచుండ, నతండు దోర్బలో
ద్దండత వాని నొంచి వసుధన్ బడవైచి యురంబు నెక్కుచున్॥ 254
- చ॥ ‡ పటపటఁ బండ్లగీటి పిడిబాకునఁ గుత్తుక నుత్తరించి యు
ద్భటముగ నార్చె, నీ తెఱపి దాపునఁ బొంచిన శత్రుప్రక్షుపుం
భటుఁ డొకఁ డేపునన్ వెనుకపాటున దూకి కటారువాదరన్
దిటవునఁ దానజీగళముఁ ద్రొంప, నతం డొఱగెన్ ధరాస్థలిన్॥ 255

blow that sapped Udebhan's life One more blow and
that was the last Tanhaji fell! Udebhan fell too —
killed by Tanhaji

చ॥ ఒకని నొకండు మ్రింగ రభసోద్ధతిమైఁ జెరలాడు సైన్యనా
యకు లిపు ఊండొకళ్లు పరమాపులుగా రణవీరశయ్యపై
ముకుళితనేత్రులై రుధిరముద్రితులై శయనించుటన్ దమః
ప్రకరముఁజోపి చూచె హిమభానుఁడు తూర్పున బారెఁ డెక్కుచున్ ॥

చ॥ ముగియనిపోరు దీర్ప రసపుత్రచమూపతు లాత్మసైన్యమున్
మొగియఁగఁ జేసి మావళులమూఁకపయిన్ బెను దీమసంబునన్
దగులఁగ, మావళాభటు లదాటునఁ దండినిఁబాయు బిడ్డలై
తెగువఁ బెనంగలేక వెనుదీసిరి శోక భయాకులస్థితిన్ ॥ 257

—•— సూర్యాజీ సింహగడము గెల్పుట —•—

మ॥ అట సూర్యాజి బలంబుతోడఁ ద్వరితుండై కోటపై కెక్కి, మా
అటరూ పందిన వీరభద్రుఁడన దుర్గద్వారమున్ జేరున
ప్పటి కుద్భాసిత పరావృత స్వభట సంపాతంబు గాన్పించె, నిం
తటిలోఁ గర్ణకరోరమై వినఁబడెన్ దానాజి కన్మూయుటల్ ॥ 258

ఉ॥ ఒక్కనిమేష మట్లై - యెగయూపిరి, నిల్చినచూపు, పంట నో
నొక్కినచూపువ్రే, లొదుఁగనొచ్చిన డెందముగాఁగ - సూర్యాజీ
యక్కజపాటువొంది, యెఱుపారినతెప్పల సశ్రుబిందు వొ
కొక్కఁడు జాఱ, నాతెఱపినుండి రుషాదవకీల రాఁజనన్ ॥ 259

చ॥ చరచరఁగోటవైపు సని చయ్యనఁ ద్రాగులనెల్లఁ గోసి, కే
లొరసిన వాలునెత్తి రభసోద్ధతి ముందుకుదూఁకి, భీతులై
తిరిగిన మావళాభటుల ధిక్కరణంబున రేపి, కార్యమున్
గుఱిగొని, జాతిపౌరుషము కుత్తుకబంటిగఁ బోసి యిట్లనెన్ ॥ 260

ఉ॥ “అచ్చపు మావళాకులమునందు జనించిన వీరుఁ డెవ్వఁడున్
జిచ్చును మ్రింగి శాత్రువులఁ జీల్చునుగాక వితాకువొంది పె
న్నిచ్చునె? కాఱుసింగముల నెక్కుచు స్వారి యొనర్చువారి కీ
పిచ్చుక లెంత? వ్రేలు కొకవేయిగ గొంతులు గోయఁగూడదో? ॥

శా! నాకు మీకును దండ్రీయు బ్రభుఁడు తానాజీ - కరోరాజము
కాకల్ దీటిన వీరమాళి యనిలోఁ గన్మాయ, నవ్వీరు నే
కాకి జేసిదు పాటుఁబోతులకు సిగ్గా? మాననూ? మావళో
ర్య కాంతల్ పగదీర్పలేని మగలన్ బేరంటముల్ పిల్వరే? 262

మ! కులవిఖ్యాతికి రాజకార్యమున కెగ్గుల్ సేసి, తానాజికి
దలవంపుల్ ఘటియించి మీరు బ్రతుకన్ దారాడుచున్నారె? పే
రలుకన్ గోసితఁ గోటత్రాళ్లు, భయమేపై దూకినన్ దున్నలై
తల కూలున్, బరువెత్తినన్ బగతురే దండెత్తి ఖండింపరే? 263

ఉ! అంతయు వట్టియాస, వెనుకాడిన లాభములేదు, చిత్తవి
భ్రాంతిని మాని గుండియ దిరం బొనరించి కళారూఁబూని కా
లాంతకుదూతలై యరులనాహుతిఁబట్టుఁడు, తానజీమన
శ్శాంతినిఁ గూర్పు, డీ యవనసైన్యము లేమని మిన్నుఁ దాఁకెడు? 264

శా! మానోత్తానపు మావళాకులము జన్మక్షేత్రమకా నెవ్వఁడుం
గానీ కాలు మఱల్పరా, దరులమూఁకన్ జంపుటో చచ్చుటో
గానీ ప్రక్కకుఁ జూడరాదు, జయమున్ గైసేయ నావంతు కా
దా - నాకంబు జయింత మందఱముఁ దోడై వీరదీక్షావిధి! 265

మ! వినలేదో తొలికోడికూత? సభలోఁ బేరెత్తి తానాజి ప
ల్కినపంతంబు నెఱుంగరో? గడముపైఁ గేరింతలన్ నవ్వు యా
వనకేతున్ సయిరింతురో? తడవుఁజూపన్ గాదు లేలెండు, నా
వెనువెంటన్ జనుదెండు శత్రుబలముల్ వెన్నాడివేఁగఁడఁగ! 266

శా! అని సూర్యాజి యదల్చి రోషవివశుండై గోల్తలన్ జేయ, 'జే'
యని గర్జింపుచు మావళాభటులు శస్త్రాహోప మేసార మా
రొకని, యొక్కమ్మడినందఱుగవిసి యుక్కుందున్నలై యుగ్గిన
త్తనులై దాకిరి శత్రుసైనిక జహీర్నా దర్ప దుర్ధరులై 267

శా॥ దావాగ్నిచ్ఛటవోలఁ జట్టుకొనుచున్, దంష్ట్రా నఖాఘాత గ
జ్ఞా విస్ఫుర్జిత సింహయాధమటులై శస్త్రంబుల న్నొంచి, పా
రావారోగ్ర తరంగభంగిమలు మీఱన్ దూఱి పైకొంచు, రా
ద్రావేశంబునఁ బోరె శాత్రువులు డయ్యన్ మావళానీకముల్॥ 268

శా॥ ధైర్యోత్సాహము లేపుమీఱు మగఁడై దానాజికిన్ దమ్ముఁడై
సూర్యాజీ ప్రతిపక్షనిర్మథన సాసూయ త్వరాహంక్రియా
వార్యుండై రిపుకంఠముల్ నటిక కుప్పల్వోయుచున్ మించి ని
ర్విర్యోద్విగ్నముఁ జేసి శత్రుబలమున్ వేటాడె వెన్నాడుచున్॥ 269

శా॥ మూఁగిన మావళాభటులపోయిన కోర్వఁగలేక, సాహసో
ద్యోగమురేపు దుర్గపతి దోరుట నూటటలేక, నివ్వెరన్
దూఁగు నరాతిసేన వెనుదూయఁగలేక పెనంగలేక యు
ట్టూఁగుచు శత్రుఖడ్గములయొత్తిడికిన్ బలియయ్యె నయ్యెడన్॥ 270

శా॥ పాతెడు రక్తవాహినులపాలగుచున్ రసపుత్రులందు నే
నూఱు కబంధముల్ దొరల, నొచ్చియు విచ్చియుఁ దక్కు సైన్యముల్
పాఱఁగ, వారివెంటఁబడి పంతమునన్ దెగఁబట్టి మావళా
వీరులు వేటలాడి, రని వీఁగిన లోఁగిన జాఱకుండఁగన్॥ 271

తే॥ “పరువులెత్తెడు రిపులపైఁ బడకుఁ” డనుచుఁ

దనబలంబుచు మఱలించి దర్ప మెనసి,

సూర్యజీ సింహగడముపైఁ జంగులాడ

నూఁగు మోగలుబావుటా నూడఁబెఱికె॥

272

శా॥ ఈగతి వైరులన్ దఱిమి, యెం దెవ రడ్డములేని కోటపై
మోగలుబావుటాఁ బెఱికి, పొందినగెల్పు శివప్రభుండు ముం
దై గమనింపఁగా శిఖరమం దొక పెద్దవెలుంగుఁ బెట్టి, కా
లాఁగక సూర్యజీ గడమునంతయు లోఁగొనె జాగరూకుఁడై॥ 273

చ॥ పలపల వేగులోపల శివప్రభునానతి మెట్టి, తానజీ
 పలికినపంతమున్ నెఱపి, బాహుబలోద్ధరుడైన సూర్యజీ
 మెలఁకువరానినిద్ర రణమేదినిఁ బండిన యన్నమేనిపై
 నొలసిన నెత్తుటిన్ గడిగ నూటలువాతెగు కంటిసోనలన్॥ 274

సీ॥ సమయజ్ఞుడగుచు వెచ్చనివేడి మనసులో
 నుడిగించి సూర్యాజి యుచితమొచి,
 పట్టుతివాసీల పల్లకిలోనఁ బా
 వన తానజీ కళేబరము నునిచి,
 సింహదుర్గము గావ సేనల నియమించి,
 యరిబలంబును దుర్గమవలఁ దఱిమి,
 శరణన్నవారి కాశ్రయమిచ్చి, తనచేతఁ
 బహు శత్రుధనము మెబడినిఁ గొనుచు,

తే॥ బలఁగములు ముందునడువఁగా, భటులుమోయు
 నందలములోని తానాజి ననుగమించి
 యంగరక్షకుడై పైన మనుమతించె
 శివపతినిఁజూడఁ - దొలియెండ చెఱఁగు లాడ॥ 275

చ॥ అట శివరాజు రాయగడమందు సమున్నత చంద్రశాలికా
 తటమున నెక్కి వేఁకువగుదాఁకి జయాంకపువెల్గు వేచి యా
 రటపడి, సింహదుర్గశిఖరమ్మున నప్పుడు వెల్గుఁ జూచి యూ
 టటగొని, తజ్జయోత్సవ పురస్కర ణోత్సక్తితాంతరంగుడై॥ 276

—❖— తానాజీ నిర్యాణము — శివాజీ సంతాపము —❖—

చ॥ ఉదయమునంద మాంసలతరోచ్చ తురంగము నెక్కి, సేవకుల్
 పదుగురు వెంటరా నుదుటుపాటునఁ బోవుచు, గొంతమేరలోఁ
 గదిసిన మావళాభటులఁ గాంచి మొగంబుల గెల్పుసంబరం
 బెదుగమి సంశయించి, 'జయ మెవ్వరి?' దంచని హెచ్చరిపుచు॥

తే॥ కలయఁ బరికించి “తానాజి గానుపింపఁ,
డెందుఁగలఁ?” డనునంతలో, నందలమ్ము
వెంట సూర్యాజి యే తెంచి వినతుఁడగుచు
“నరులఁ దునుమాడి తానాజి-” యనెడునంత॥ 278

శా॥ “ఆ! తానాజి గతించెనే! యరులఁ దున్నాడించి తున్నాడుచున్
నాతానాజి గతించెనే!” యని యఖండ ప్రేమభాంధోదరో
ద్ధూతాశూదకణంబు లుట్టివడఁ - దోడ్తో వార్వమున్ డిగ్గి, తా
నై తానాజిని డాసి పైమునుఁగువాయన్ దీసి నిర్విణ్ణుడై॥ 279

శా॥ గాయపుఁగ్రింతలన్ గరుడుగట్టిన నెత్తుటదోఁగు మేచు, వి
చ్చాయముఖంబు, కెందొగరుఁజాటల మ్రగ్గిన వాలుమూతకం
దోయి, రదంబులన్ బెదవికొక్కినపట్టు దొలంగఁబోని వీ
రాయితముద్ర చూచి శివరాజు వెతంబడి వెచ్చనూర్చుచున్॥ 280

తే॥ “జాటిపడినది - నాచేతి - చంద్రహాస!
మవగళితమయ్యె నా వజ్రకవచ మిపుడు!
సింహగడమున గడమేమొ చిక్కెఁగాని
పోయినది సింహ - మీ కుడిభుజమువోలె!”॥ 281

తే॥ అనెడుపలుకులు పెదవిపైఁ దొనఁకుచుండఁ,
దానజీ వీరశయనముద్రా విలీన
ధన్యతాజ్యోతి నరయు నేత్రముల నుబుకు
చెలిమితరితీపు లిటు లెంచె శివవిభుండు॥ 282

శా॥ “అంతటి ధీరమూర్తి విటులై కనుమూసితివయ్య! తానజీ!
యెంతలుసేసి దైవ మెలయించె ననున్ నినుమింగ! నీవు నా
కింతటిలోనె దూరమగు తే నెఱుఁగఁగద! బర్వదించి ని
శ్చింతుఁడవైన యట్లు వికసించితివో! యిక నాకుఁ బల్కవో!”॥ 283

సీ॥ పరతంత్రితా భుగ్న భారతోద్ధరణోద్య
 మమున నా నాయకత్వము వరించి,
 యెనలేని నీ సర్వధన జన బల జీవి
 తముల సర్వార్పణ ధారవోసి,
 రణరంగముల నంగరక్షకతఁ బొంచి
 కనుతెప్పవోలె న న్ననుసరించి,
 దుస్సాధతర వైరిదుర్గ భేదన వజ్ర
 పాతమై బహుభాహవములు గెలిచి,

తే॥ యనుచరుండు - చమూనాథుఁ - డంగరక్ష
 కుఁడు - బహిఃప్రాణ మనఁగ నన్ గొలుచు నిన్నుఁ
 గోలుపోయినయపుడ నేఁ గోలుపోని
 దొకటియున్నదే! తానజి! యొంటి నైతి॥ 284

శా॥ నాకై - లోకముమేలుకై కడఁగి, తానా! త్యాగి నై యోగివై,
 నాకర్తవ్యము లీవ తీర్చి జయమున్ నా కిచ్చి, యున్నట్టులే
 నాకశ్రీ గయికొంటి, వీతప - మఖండత్యాగ మేమందు! నాఁ
 గా కన్నా! ననుఁబాసి యొంటి విడిపోఁగా! నీకుఁ గాలాడెనే॥ 285

సీ॥ ప్రతిభటుండయి మీఁదఁబడుచు బాజీఘోర
 పశుఁడు నాపైఁ గత్తిఁ బ్రతిపునాఁడు,
 కపటపండితుఁడైన యపజులుఖానుతో
 ద్వంద్వయుద్ధకీడఁ దగులునాఁడు,
 దండయాత్రల సయిస్తాఖానుమేడపై
 నడురేయిఁబడి పోరు సమపునాఁడు,
 నవరంగజేబు న న్నరికట్టుచెఱునుండి
 యనువుమైఁ దప్పించుకొనెడునాఁడు,

తే॥ అడ్డుపడి, పోరుసలిపి, తోడై తెగించి
 నన్నుఁగాపాడుకొను ధీరు నిన్ను నేడు
 కుఱుచగడమునకై బలిగొంటి, నకట!
 గడము! తానాజి! బొగ్గుకై కల్పతరువు॥ 286

తే॥ శివపతి యెవండు? - తానజీ స్నిగ్ధహృదయ
 బలముఁ ద్రావి, పెన్పొందిన భద్రమూర్తి,
 నిజము, తానజీ! యీనాఁడు నీవులేని
 శివపతి యెవండో! యెంతలోఁ బవలు - రేయి॥ 287

తే॥ హృదయమును జీల్చి యందులోఁ బొదిగియున్న
 నన్ను బహిరంగపఱచి ధన్యతను గొంటి,
 వన్న! తానజీ! నేటి కానిన్ను దాచి
 లేతవడితి! నీభాగ్యంబు లేదు నాకు॥ 288

చ॥ గడము జయించితెచ్చిన యఖండయశంబున కీవు పట్టభ
 ద్రుఁడ - విట నిన్నుఁబంపి యెడరుక గలిగించియు, నుద్యమంబు చే
 డ్పడఁ జని, హైందవోదయముపట్టున నీదుకుటుంబమందుఁ బె
 క్కిడుమలువోయు నాటడికి నే - నిటు నీకడ నిల్చిపోయితి॥ 289

ఉ॥ అందములూరు పెండ్లికొడుకౌ సుతుముచ్చట లానువేడ్క న
 న్నందఁగఁజేసి, నాకనులయందు మనంబున నీవు నిల్చి యా
 నందముఁ బొందనెంచితి వనా! యిది యెట్టి యభిన్నభావ ని
 ష్పందత! యీ మనోలయతపంబున కే బదు లీగ నేర్తునే॥ 290

చ॥ పసుపును గుంకుమాంకమును బాసికముక గరకంకణంబు సొం
 పెసఁగిన చిన్ని పెండ్లికొడు కీబెడిదంబునఁ బొక్కి యెంతవె
 క్కసపడునో గదే! యతని కన్నులకాటుక ముగ్ధి బుగ్గలక
 దుసికిలు నశ్శ్రుధార యొకదోసము నాపయి వ్రాయునోగదే॥ 291

శా॥ తానా! నీ విఠఁ బల్క-, వీహృదయబాధల్ తీఱు తీ రేది? నీ
దీనానాధకుటుంబ శోకదహనార్తి బాపు పాప్రేది? నా
పైనన్ బైకొను శత్రుసంహతులఁ గూల్పన్ దెంపు పెంపేది? య
న్నా! నీయొక్కనిలేమి యెల్లెడలఁ దానై యోతగుదించెడిన్॥ 292

శా॥ నా కీవంత - కొఱంత వో దయినఁ, దానా! నీవు ధన్యుడ, వ
త్తాఁకల్ లోఁకువ లన్నియున్ దులిపి వీరస్వర్గమున్ గొంటి, వే
కై కస్థాన ముదాత్త వీరపురుష త్యాగార్హ భోగాంకమై
నీ కాహ్వనమువెట్టె, నేలొకనుము తండ్రీ! వీరభోగ్యంబుగన్॥

చ॥ అని శివరాజు వేడిహృదయంబునఁ బొగు తలంపులెల్ల వా
డినకనుదోయిఁ దొనిక- వగ డిందినవాతేఱ జాటుచుండ వా
కొని, తరితీపువోని మదికోతలఁ దద్రాణవీరవర్తనం
బు నరయ సూర్యజీవదనమున్ గని యూటవోసి యిట్లనెన్॥ 294

శా॥ “అన్నా! యన్ననుగాచి నీవయినఁ గోడై యగడ లేనైతివే?
కన్నుల్ విచ్చిన కాలరుద్రుఁ బొదువంగా నేర్చిరే నైరు? లా
పన్నుండై నినుఁ జీరెనో? ననుఁ దలంపన్ బోఁడో? - యట్లెలగున్
మిన్నుల్ గూలిననైనఁ దా నొరుల నేమీ! సాయ మధించునే!॥ 295

ఉ॥ ఆహవ మొక్కఁడే నడిపెనా? కదియన్ బడి వెంట మావళా
వ్యూహము దూఱలేదె? యొకపొద్దుచు నీ వట లేకపోతివే?
ద్రోహులు దొంగపోతుగొనిరో? యలయించిరొ పల్వు రా మహా
బాహుని ముట్టి? తచ్చుటల భండనతాండవ మెల్లు సెల్లెనో!”॥ 296

చ॥ అనుటయు సూర్యజీ తరఁగలాసు కనుంగవ నొత్తి, మెత్తవో
యినయెడఁ జేవలెత్తి, మొదలెత్తుటనుండియు యుద్ధరంగ న
ర్తనమునఁ దానజీ కర కరాళకృపాణ విహారవైఖరుల్
వినిచి, కలంకఁబాపు నొకవెల్గున నూటవోసి యిట్లనెన్॥ 297

శా॥ “ధన్యుండయ్యె మహాప్రభూ! నిజము నీతానాజి, వీరైకమూ
 ధన్యుండై నిజ దేశమాతృ చరణ ద్వంద్వంబు నర్పించుచున్
 జన్యావ న్యరి వీర కంఠగళ దస్రస్నానముల్ దీర్చి, చై
 తన్యజ్యోతి నివాళి యెత్తె సముదాత్త టాత్ర దీక్షావిధి॥ 298

మ॥ తనధర్మం బది నిర్వహించె ఘనుడై తానాజి - స్వ స్వామిసే
 వన ధర్మంబది నిర్వహించె, నిదియున్ స్వాభావికం, బిందు మీ
 తనుపున్ మెప్పుచు సఖ్యమున్ హృదయబాంధవ్యంబుఁ జూతాడి, తీ
 యని మీలోనఁ గఱంగుటే యతనిధన్యత్వంబు గా కున్నదే॥ 299

చ॥ వలవదు మీమదిన్ వెఱఁగుపా, టరివీరులఁ గూల్చి సూర్యమం
 డలముచు జీల్చికొంచు, నపునఁపరివర్తన వీర వేదికన్
 గొలువగు తానజీయెడఁదకున్ దమ వెచ్చనియూర్పు సోకినన్
 గళవళ మందకున్నె! స్వజనవ్యధ మీమది సైఁపనేర్చునే॥ 300

ఉ॥ వెన్నెలవోలె నెల్లెడల విచ్చిన మీ హృదయప్రసన్నతా
 భ్యున్నతిఁ గాంచఁబోని జగమున్నదె? యొండొక సేగి వల్క నో
 రున్నదె? మావళాఁగము నోమఁగఁ జక్రధరుండవైన నీ
 విన్ని తలంపనేల? మనసిచ్చి ప్రభూ! మము నాదరింపవే॥ 301

ఉ॥ పోయినయన్నతో సమసిపోవదు మా ప్రభుభక్తి, మావళా
 జేయ నిసర్గధీరత నశింపదు, వే టొకఁ డెంచనేల? స్వ
 ర్గీయు - మహాత్ము - నన్న బ్రదికించుకొనన్ జొరలేముగాని, మా
 యాయువు లప్పగింతు మెటులైనను మీమదిఁ జిక్కఁబట్టఁగన్॥ 302

శా॥ తానాజీపయినున్న మీహృదయమున్ దత్పుత్రుపై నిల్పి, నా
 పైనన్ వారి సమస్తబాధ్యతలు మోవన్ జేసి మన్నింపుఁ, డెం
 దైనన్ గుండని మావళాబలము తోడైరాఁ జొరంబాటి, పం
 తానన్ బూనిక దీర్తు, నెంతటియసాధ్యంబైన నుజ్జూఁచెదన్॥ 303

మ॥ అను సూర్యాజి యుదాత్తభంగి మదివిందై కుందువారింపఁ, దే
తినవాఁడై యిటువలెఁ, “నెమ్మది సెమర్చెన్ బేర్చు నీవర్తనం
బున, ‘నా యన్నకు వన్నెగూర్పఁగల తమ్ముం’ డన్న విఖ్యాతితో
నను - మీయన్నను - దుర్గమున్ గెలిచి తన్నా! ధీరచిత్తంబునన్॥

చ॥ ప్రళయభయంకరం బయినపట్టున - నన్న గతించి మావళా
బలఁగము విచ్చి శాత్రువులుపైకొని అంపులుసేయువేళ - ని
శ్చలగతి ముందుదూఁకి రభసంబుగఁ బోరొనరించి యోటమిన్
గెలుపుగమార్పు నిన్నుఁ బరికింపఁ గనుల్ మిటుమిట్లువోయెడున్॥

ఉ॥ బాహుబలంబు మించు ప్రతిభాబల, ముద్దుర కార్యధూర్వ హా
త్సాహము మించు నిర్వహణశక్తియు, భక్తినిమించు రక్తి య
వ్యాహతి నిన్నుఁబొందె, భవదగ్గిజు బాధ్యతలెల్ల నీవ శే
షాహివలెన్ వహింపుము, సుఖాయతి నీపయి విశ్రమించెదన్॥ 306

ఉ॥ నెత్తుటిపొత్తులో రగులు నెవ్వగ నీకయినీవ యోర్చి, నా
చిత్తము నూటటన్ దనరఁజేసిన నిబ్బర మేమనంగఁ! బే
రుత్తలపాటునన్ గుములుచున్న కుటుంబముఁ దేర్చి, తానడీ
యుత్తమలోకసత్కియల నోముచు నెల్లెడఁ జల్లఁజేయుమి॥”॥ 307

మ॥ అని శివరాజు పేర్మిదొలఁకాడ వచించి, యనంతరక్రియల్
మునుకొని తీర్పఁగా జతనమున్ నడిపించి, కలంతవాయనో
పినతఱిఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుక నిర్వహించెఁ - గాం
చిన తలిదండ్రులన్ మఱపుఁజెందఁగఁజేయుచుఁ బెండ్లిపెద్దయె॥ 308

తే॥ శివమహీపతిమనసులోఁ జిగురులెత్తు
నాశ్రితజనానురాగ మహత్త్వ మరసి,
మురిసె మావళాజగము; సంబరము నెనసెఁ
బ్రకృతివర్గము, కీర్తివల్లకలు బెరసె॥

309

సప్తమాశ్వాసము - సమాప్తము

శ్రీమత్పరదేశతయైనమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీప్రబంధము)

అష్టమాశ్వాసము

చ॥ విరివిగఁ దానజీతనయు పెండిలివేడుకలెల్లఁ బెంపునన్
జరిగినమీఁద నొక్కదివసంబున శ్రీశివరాజు వైభవ
స్ఫురణములొప్పు నిండుకొలువున్ గయిసేసె, నమాత్యు లాపులున్
బరిజనులెల్లఁ గొల్చిరి విభక్త సమర్థ నిజాసనంబులన్॥ 1

—◆— సింహదుర్గ విజయబహుమానములు — దండయాత్రలు —◆—

చ॥ కొలువున రాజపీఠమునకున్ గుడివైపున నొక్కపీఠ మొ
ప్పొలయ నమర్పఁగాఁబడియె, నువ్విళులూరుచు నాటివేడుకన్
గలయఁ గనుంగొనన్ గొలువు గాఢముదంబున వేచియుండె, ను
జ్వల మణిపీఠమున్ డిగి శివప్రభుఁ డిట్లు వచించెఁ గొల్వనన్॥ 2

ఉ॥ “తీఱిన వెల్లకార్యములు దిగ్గజసన్నిభులైన యెందఱో
వీరుల ప్రాణముల్ నమలివేయుచు సింహగడంబు నేడు చే
కూఱిన దైన సంతసముగొల్ప - దుదీర్ణ శుచావిదీర్ణ త
ద్వీరకుటుంబ నిశ్వసన తీవ్రత లెందును వెచ్చవీవఁగన్॥ 3

చ॥ అది యటులుండుఁగా కొకటి యారయుఁ, డీ కుడివైపు పీఠ ము
న్నదిగద, సింహదుర్గమున యావనకేతువుఁ బెల్లగించి స
మ్మదమిడు ధీరమూర్తి కిది పూజ్యపుఁగానుకయౌట మీ రెఱుం
గుదు - రతఁ డేడి! తచ్చరిత గోచరమై మది చుమ్మవోయెడున్॥ 4

చ॥ కుడియెడ నున్నతాసనము గోరని ధీరుడు కోరనట్టులే
యడుగుమఱల్పు కుగ్రాణ మాడి, శిరంబులుగోసి వానిపై
నడుగిడి, దుర్గనేత చెలియై తనుఁగొల్వఁగ న్వర్గమెక్కడ
మ్ముడు తరువాయి శల్ప వగపొగు మగంటిమిఁ బుకి లించుచు॥

చ॥ అతని యుదారధర హృదయంబునఁ గొల్చిన శౌర్యలక్ష్మి కిం
చిత-” యనునంతలోన నవశిష్టమునెల్ల గ్రహించి సూర్య
కొతుకు నెడందతో నివముగొన్న శివుగవతోడఁ దత్పదా
నతుడయి వలె, “దేవ! నచ్చింత చాలని నన్ను సైపుమి॥” 6.

చ॥ లలిత సరోజగర్భ మృదులాబగు మీమది నొక మూల దో
యిలి ముకుళించి నిల్వ నలవిద్బుటయే కిం గొప్ప నాగు, హా
చ్చులు మదిఁ గోర, నీయఁగలదో భరియింపఁగలఁ బఁ; దాని
కలవకు వీరవీరమున కిహ్వాద్యో యని నొక ధనియమే॥ 7

ఉ॥ తమ్ముడు తనదీకే - బదదాసుఁడై శ్రీశివరాజహంభి గు
గ్రామ్మగు ధీరుడ౯ నక్షపఁగాదగు శక్తముఁ ద్రినాడ; ‘యు
క్త మొనరించినా’ డనుటకెగు పి శిష్యముగొగ్గ గొంక ప
త్రమ్ము ఫలమ్ముగోర - ననుఁ దప్పఁదలుప నుగ్రహింప నే॥ 8

చ॥ తమమది నొంపగా నెఁగుదత్తు మీకె! వీర కి భా
గ్యమునకుఁ దానబవెనుక నస్థుఁడు తత్తదముగఁ, మీ శక్తి
క్షము గయికొందు నాదు సహకారముఁ బ్రభుకార్య ధుర్యతా
క్షముడయి తండ్రిపేరుగొఁగొ దయచూచు భర్మవశ్యుల॥ 9

ఉ॥ అన్నవహించు భార మదియ నాయ నాప ల నిల్పి, పోన
మన్ననలెల్లఁ దట్టియకుమాదుని వనిమిద్దినాపిగా
మున్నె! యనుగ్రహింపుఁడ ప్రభూ! యింక గాదనువారి తెవ్వ! కి
పిన్నను బెద్దసేసి, నడిపింపుఁడు దండయాత్రల॥” 10

॥ అనఁగ శివప్రభుండు మది నచ్చేరువందుచుఁ బలెఁగ, “సూర్యజీ!
యనుకొనినంతకంటెఁ బదియంతలు త్యాగముఁజూపి మమ్ములన్
దనిపితి, వెల్లవారి కొక ధర్మపథంబును జూపి, తింక నీ
తనయుని వీరపీఠమునఁ దండ్రుకిమాటుగ నీవ నిల్పుమి!” ॥ 11

॥ అనుటయుసూర్యజీ ముదితుడై తనయున్ గరమంటి తెచ్చి, యొ
య్యన శివరాజుపాదముల కానతుఁజేసి, సభాజనంబువై
పున నతు లందఁజేసి, జయపూర్వక నాదము లుల్లసిల్ల నీ
వనలిడి వీరపీఠ సముపస్థితుఁ జేసె ముదంబు నిండఁగన్ ॥ 12

॥ అంత శివప్రభుం డతని కాదృతిఁ జూపుచు, సూర్యజీకృతం
బంతయు నుగ్గడించి యిటులాడె, “జలింపని భక్తి రక్తి, య
త్యంతవిసీతి సీతి, పటుధైర్యము శౌర్యము సూర్యజీయెడన్
దంతురమౌచు మా కొకముదంబును విస్మయమున్ ఘటించెడున్ ॥

॥ ఆతని త్యాగలక్ష్మికి సమర్చన, సింహగడంబు గెల్పు వి
ఖ్యాతికిఁ గానక యీ విశితఖడ్గము దుర్గనిభుత్వమున్ మన
ప్రీతి బహూకరించితి, భరించిన భారములన్నియున్ జయో
పేతముగా ఘటించి నుతికెక్కఁ జరించి యశంబు గాంచుతన్!” ॥ 14

తే॥ అని సమర్పించి, తక్కువారిని యధార్హ
రీతుల శివప్రభుఁడు సత్కరించి, నాటి
కాఁగిపోయిన తొలిదండయాత్ర మఱల
వెలువరింపఁగా మది నెంచి పలికె నిట్లు ॥ 15

5॥ “ఒదుఁగకయుండు సింహగడ మొర్చి జయించితి, మైన దానితో
నెద మఱువంగరానివెత, యెన్నఁడుఁ దీఱని లోటు నిల్చె, ని
య్యదనునఁ దానజీ యొకరుఁ డండ వెలుంగమి నెందఱుండియున్
గొదవయి, నేటికొల్పు సిరిగోల్పడి ‘బాపురు’ మంచుఁ గన్నడున్ ॥

ఉ॥ ఈకొఱ దీటు తీరుగలదే - బలశాలులు దేశభక్తు లే
కైకసమర్థులౌ పలువు రంతటినాయకు లేచి నల్లడన్
దూకి విరోధివర్గములఁ దోలినఁగాక, 'యొకండు తానజీ
లేక స్వరాజ్యమున్ నిలుపలే' రను చుల్కన సోకవచ్చునే॥ 17

తే॥ అన్నికొఱతలు దీటఁ, గైకొన్న ప్రతిన
నిండ, హైందవలక్ష్మీ కన్పండువొసఁగఁ,
దానజీ మొదలెప్పైన దండయాత్ర
నిలుపక జయించి, తుదిదాకి నెగడవలయు॥ 18

ఉ॥ ఎత్తిన దండయాత్రఁ బరువెత్తుచు మోగలుదండు నర్మదా
భ్యుత్తరణంబునక బదరి యుక్కిరిబిక్కిరి యైనదాక వె
న్నొత్తుడు, దక్షిణోర్విఁ బదమూఁదఁగనీకుఁగ, మీ పెనంకువల్
కుత్తుకబంటిగాఁ బగరకున్ దలమునకలుగాఁ దెగింపుఁడీ॥ 19

ఉ॥ ఎంతలు అంతులేచి తెగనేసెడు నేపుననైన వాచనా
దంతురులైన శాత్రువులతంత్రము లేమఱబోకుఁ, డాతురో
ద్భ్రాంత విహారులై యరక ప్రాణములీకుఁ, డొకొక్క వీరుఁ డ
త్యంతము భావి దేశరమ కాదరువౌట యెరింగి పోరుఁడీ॥ 20

సీ॥ అరులపాతౌ పురందరదుర్గమును ముట్టి
డించి సూర్యాజి సాధిమఁగాక,
'మాహుళీ' ముఖదుర్గమండలితోఁ గొంక
ణము పింగళేపత్ర గమిముఁగాక,
'జింజిరా' మొదలైన సిద్ధిలదుర్గంబు
లరికట్ట రఘునాథుఁ డరుగుఁగాక,
దండనాథుండు 'ప్రతాపరావ్గుజరు' మో
గలురాజ్యమునఁ జొచ్చి కలఁచుఁగాక,

తే॥ యన్నివైపులఁ గార్యంబు లరసికొనుచు
నేను స్వయముగా నన్నింట నిలిచియుందుఁ,
దగిన దండుతో మీరింకఁ దరలుఁ” డనినఁ
జనిరి వారలు సంభ్రతోత్సాహు లగుచు॥

21

మ॥ అమితాటోపముతోఁ బురందరము డాయ్ బోయి, సూర్యాజి యు
గ్రముగాఁ బో రొనరించి డీల్పడిన మోగల్దండుఁ జక్కాడి, దు
ర్గము గొంచుక శివరాజుఁ జేరె, విభుడుక గర్వించి తద్వీరశు
లకముగాఁ బెక్కు బహూకృతుల్ సలిపె నుల్లాసంబు దైవారణక॥

తే॥ సింహగడమును గెల్చి యార్జించికొన్న
కీర్తికిని, దానజీస్ఫూర్తికిని మఱొక్క
రంగు వెలుఁగొందఁగఁ బురందరంబు గెలిచి
సూర్యజీ యెల్లరమనంబుఁ జూచులాడె॥

23

సీ॥ మాహుళీగడముపై మార్కొన్న పింగళే
పంతు బిట్టడఁచి పైబడి కలంచె,
గడములోనున్న మోగలుదండు గండుమై
నెదిరించి రెండుమా ర్లేచి తఱిమె,
వెనువోక బలఁగమ్ముగొని పంతు మూడవ
మా ఆఖండముగాఁగఁ బోరుసలిపె,
రెన్నెల్ల యుద్ధమై యన్న పానాదులు
దొరకక మోగలుల్ విఱిగి విసిగి,

తే॥ కడకు విధిలేక మాహుళీగడము విడిచి,
రంత బలియుడై పింగళేపంతు వరుసఁ
గడఁగి ‘కరనాళ’ మొదలు దుర్గములఁబట్టి
కొంకణమునెల్ల గెలిచె నిరంకుశముగ॥

24

సీ॥ రఘునాథుఁ డట జింజిరాదుర్గమును ముట్టి
 కడుఁదీవముగఁ బోరునడిపి యడఁచె,
 దిటవెల్లఁ జెడుచుఁ బత్తేఖానుఁ డలసి యో
 పికమాలి దుర్గ మర్చింపనుండె,
 నతని సర్దారు లయ్యదియొప్పు కతని బం
 ధించి, ఢిల్లీశు నర్థించి పిలిచి,
 రాంగజేబు దా నధిక లాభము లెంచి
 యమితసైన్యముల సాయముగఁ బంపె,
 తే॥ బోరు ఘోరమై చరమాధీరమందు
 రెండుపక్షము లునురు లర్చించుచుండ,
 నుభయకోటల విజయ ముజ్జ్వాతలూఁగెఁ
 దఱియుచుచు బాయు మున్నీటితరఁగల్గె॥ 25

ఉ॥ మోగలురాజ్యభాగముల ముట్టి కలంచి ప్రలాపరావు పె
 ల్లాగడ మెత్తుచుండ, సమయంబు నెఱింగి శివప్రభుండు తో
 డేగి పదేనువేల బలమెత్తుచు సూరతు ముట్టడించి, త
 న్నాఁగెడువాఁడు లేక బహుళార్థములఁ గొనె మూఁడునాళ్ళలో॥ 26

మ॥ ఎలమిఁ ద్రివ్యము బండ్లకెత్తి, యట్లుపై “నేటేటఁ బ్రాడెండు ల
 క్షలు మా కప్పన మీయకున్న నిటులే గారెంతు” మం చాపురిఁ
 గలయఁ జాటి, శివప్రభుం డరుల కొగ్గంబోని సంధానముల్
 వెలయఁ బైనముదీర్చె నాత్మబలముల్ వేర్వేఱ వెన్నంటఁగఁ॥ 27

క॥ శివపతి యిటు సూరతునై
 భవముఁ గొనిపోవు టెఱిగి, వైభవ డిల్లీ
 ధవు సైన్యపతులు వెనుకఁ
 దవిలిరి పలుచోట్ల నడ్డుతాఁకు ననుపులఁ॥ 28

సీ॥ తన్ను వెన్నాడఁగా 'దావూదుఖాన్' వచ్చు

చుంటయు, దారి నొండొకబలంబు

తనుఁదాఁక వేచియుంట నెఱింగి శివరాజు

తమసేన మూఁడుభాగములు సేసి,

యొకటి ద్రవ్యముగొంచు వికటమార్గములెక్కి

పఱచి రాయగడంబుఁ జొరెడునట్లు

వెడలించి, దారిలో వేచిన రిపుసేనఁ

దెమలింప నొక్కభాగమును బంపి,

తే॥ కడమసేనతోఁ దాను మొగ్గరముగట్టి

కదియవచ్చిన దావూదుఖానుతోడ

ఘోరముగఁ బోరి వెన్నిచ్చిపాఱఁ దఱిమి,

కదలి త్రోవలోఁ దనసేనఁ గలిసికొనియె॥

29

మ॥ పటుసైన్యంబులతో శివప్రభుఁడు రాఁ బాటించుచున్, ద్రోవ నొ

క్కట మోగల్బల మడ్డుదాకి రభసోగ్ర వ్యగ్రతన్ బోరె, ను

ద్భటధాటిన్ శివరాజు దూకి బలముల్ పైకొల్పి, కల్పాంతకృ

న్నిటలాక్షుండయి వైరులన్ బొదివి దున్నెన్ దోలె దోక్రీడలన్॥ 30

తే॥ వారిలో వీరవనిత 'నూహూరు' నేలు

నుదయరాముని యిల్లాలు చెదరిపోక

పాదుషావై పునిలిచి కృపాణమెత్తి

వీరధీర విహారముల్ వెలయఁ బెనఁగె॥

31

ఉ॥ క్రిందుగఁ బోరుసల్పుచు, మొగల్బల మేపటి వైరు లెక్కువై

వం దిటవేది యామె శరణంబునుగోరె, శివప్రభుండు నా

హైందవవీరకాంత కభయంబిడి సత్కృతి వీడుకొల్పి, స్వే

చ్ఛం దనసేనతోఁజనియెఁ జయ్యన రాయగడంబుఁ జేరఁగన్॥

32

మ॥ అటుపై సాగరదండయాత్ర లొకవై పై, 'ఖాన' దేశంబు ను
దభటుడై గెల్వఁ బ్రతాపరావు నడరింపఁ, వాఁడు దర్పించి యె
చ్చటఁదానై గెలుపొంది యందలి సమస్తశ్రీలఁ గైకొంచు, న
చ్చటిగ్రామంబులఁ 'జౌధు' పన్నుగొనియె శౌర్యం బవార్యంబుగఁ ।

సీ॥ శీ తతమా మొగల్విభుత్వము ధిక్కరించి ప

తాపరా విటు స్వతంత్రప్రవృత్తిఁ

'జౌధు' పన్ను వసూలుసలిపి 'రసీ' దిచ్చి

శివరాజువిభుత హెచ్చించుచుండ,

నటు పింగళేపంతుఁ డడరి మోగలురాజ్య

మునఁ జొచ్చి యొండొండు మునుమువెట్టి,

'బాడు' 'సాలేరు' 'త్రియంబకు' 'పట్టా' మొ

దలు దుర్గములను బ్రాంతముల గెల్చె,

తే॥ నిటుల దక్కనుభూమిలో నేపుసూపి

తనవిభుత్వము నరికట్టి తాండవించు

శివపతివిజృంభణము విని రవులుకొన్న

కనులఁ బాదుషా విస్ఫులింగములఁ గురిసె॥

34

ఉ॥ పూనికమై శివాజి యటు పొంగుటకుఁ జనవంతసింగు తో

డైనటు - లట్లునేత స్వకులాదరణంబని, పాదుషాహి య

వ్యాని మఱొక్క చోటునకుఁ బంపుచు, దక్కనుపైకి మోహబ

త్తాను దిలేరుఖాను నెసకంబునఁ బంపె శివాజి నొంపఁగఁ॥

35

§ The village authorities promised to pay Sivajee or his officers one-fourth of the yearly revenue due to government Regular receipts were promised on the part of Sivajee This was the first imposition of Mahratta Chouth on a province immediately subject to the Mughals

మ॥ యువరాజు గయికోక వారును స్వతంత్రోద్రగులై వ్యగ్రులై
శివనైన్యంబుల నెందును దవిలి, యుత్సేకించి దుర్గద్వయా
సవిధప్రాంతముల జయించి, యటుపై 'సాలేరు' దుర్గంబుపైఁ
గవియబోవుచు రెండువేలహయముల్ ఖండించి రాదాపున॥ 36

సీ॥ ఇది యెఱింగి శివాజి యెదరేగి రిపుల డీ

ల్పఱుప నిర్వదివేలబలఁగ మిచ్చి,
పనిచె మోరోపంతు - బలియుఁ బ్రతాపరా
వును, వారు పగరతోఁ బెనఁగి, రందుఁ
గనుమూయ నెగసి యాకసమంటు భూభిలో

నిరువాఁగు దెగఁదూఱి నటకులాడఁ,
దునిఁగిన కాలుసేతులు తలల్ మొండెముల్
పఱచునెత్తురు పేట దొరలసాగె,

తే॥ తఱిఁగి పలుచనై మొగలాయదండు వెఱచి
విఱిగి వెన్నిచ్చి పరువెత్త, వెంటఁదవిలి
తఱిమి బహిరంగ రణజయోత్సవముతోడఁ
దత మహారాష్ట్ర నైన్యసంతతులు మఱలె॥

37

సీ॥ వెలిసినపోర నేన్దులు నూటయిర్వది,

హయము లొంటెలు చెఱి యాటువేలు,
ధనములు యుద్ధసాధనములు వస్తువా
హనములు చేజిక్కి నగణితముగ,
నన్నింటఁ దనిసి తా నందఱఁ దనియించి

శివరాజు తత జయోత్సవము నడిపి,
తనుఁ గొల్వ వలచివచ్చిన శత్రుయోధుల
కాశ్రయమిడి వారి నాదరించె,

తే॥ నిది యెఱిగి పాదుషా శివునెదురలేక
 జంకు మోహబంధాను - ముజంకుమారు
 దక్షిణమునుండి మఱలించి, తత్పదమున
 'ఖాన్ జహానుబహద్దరు' గవియఁ బనిచె॥

38

ఉ॥ ఆతఁ డుపాయముగొని స్వయంబుగ శత్రులపైకిఁ బోక, వా
 రాతతథాటి వచ్చునెడలన్నిట సేనలఁ గాపువెట్టె, “నీ
 రీతి జయింపఁజాల, మెదిరించి పయిబడి గా” కటంచు సం
 ప్రీతి దిలేరుఖాను వివరించియు నిష్ఫలమయ్యె నయ్యెడన్॥

39

మ॥ బహదూ రింతటివాఁడుగా నెఱిగి తత్ప్రాంతంబులన్ ముట్టుచున్
 బహుశార్థంబులు కొల్లగొట్టి శివభూపాలానుగుల్ నొంప, న
 య్యహితం బోర్చి యతండు రాఁగల యపాయం బేద భీమాతటిన్
 సుహితంబౌ గడ మొండు గట్టుకొని యచ్చో నిల్చె సాశంకుడై॥

ఉ॥ పంపిన సైన్యనాథులు శివప్రభుధాటి కడఁగి లొంగుటన్,
 దెంపరియై యతం డెవరినిన్ గయికో కనిరక్షఁడౌటఁ బా
 టింపుచుఁ బాదుషా యటమఱిచి, తదీయవిద్యుభణంబు వా
 రింపఁగలేక చూచి సయిరింపఁగలే కురియాట నొత్తిలెన్॥

41

ఉ॥ మోగలుపాదుషా యిటుల మునుకటఁ జూచి శివప్రభుండు కా
 లాఁగక గోలుకొండపయి నాయితుడై చనె, నాతఁడున్ సుహృ
 ద్యోగముఁ జూపి కాన్క లమితోరుధనంబు లొసంగె, నింతలో
 నోగులుబాగులై జరిగె నొండొకమార్పులు దండయాత్రలన్॥

42

తే॥ “అల బిజాపురిసులతానుఁ డంతరించె”

ననియు, “జింజిరాహవమునఁ బెనఁగు ధీరుఁ

డైన రఘునాథబల్లాలుఁ డస్తమించె”

ననియు వార్త రా శివభూపుఁ డార్చిబొందె॥

43

ఉ॥ చిన్నతనంబునుండి యెడసేయని తెంపును రాజభక్తియున్
వన్నెలుదేఱ, దేశవిభవంబునకై తనవెంటదూకు ధీ
రోన్నతుఁ డిట్టులౌట కెద నుమ్మగింబడి, తన్మణాదర
స్విన్నత వెచ్చనూర్చి, శివజీ యటుపైఁ గరణీయ మెంచుచున్॥ 44

ఉ॥ చిక్కని జింజిరాగడముఁ జేర్చికొనన్ జతనంబుమాని, లోఁ
జిక్కులతో నరాజకతఁజెందు బిజాపురి లోఁగొనంగఁ జెం
పెక్కిన సైన్యనాథుల ననేకబలంబులఁ గూర్చి పంప, లా
వెక్కుచు వార లేచి యలయించిరి దేశము నాక్రమించుచున్॥ 45

సీ॥ రాణమీఱఁ బ్రతాపరావు పన్తాళాగ
డం బాక్రమించి జయంబుఁగొనియె,
నణ్ణాజిదత్తు సైన్యముతోడ 'హుబళి' పు
రము కొల్లగొట్టె, నం దమితధనము
సూరతుకంటె హెచ్చుగఁ జిక్కె, మఱియు నం
దలి యాంగవర్తక స్థలములందు
నేడువేలకుపైన నెన్నిదినుర్ల తొం
బదినాల్గు వరహాలు పట్టువడియె,

తే॥ నవల 'నంకోల' 'కారువా' రాది గెలిచి
'దేశపాండ్య' 'దేశముఖులఁ' దిరుగఁగొట్టి
'పరళి' యు 'సతార' 'చందను' 'పాండుగడము'
మొదలు దుర్గముల్ శివరాజు మొగిసి పట్టె॥ 46

మ॥ తనరాజ్యం బిటు లాక్రమించి శివజీ తార్మాఱుగావింపఁ, గో
పనుఁడై యాదిలుషావిభుం డరుల నొంపన్ జంప 'నబ్దుల్ కరీ'
మనువానిన్ 'బహిలోలుఖానుఁ' బటుసైన్యం బిచ్చి పుత్తెంచె, వ
చ్చిన యవ్వారిఁ బ్రతాపరా వెదిరి నొంచెన్ మించె దుర్వారుఁడై॥

సీ॥ ఉభయసైన్యంబుల 'కుంభాణి' కడ దినా

ర్థము మీఱుదాక యుద్ధంబు జరిగె,
జేవదీతిన మరాటావారిపోటున

కాంగలే కరులసైన్యములుమగ్గె,
“నికక బోరజాల, మూరక మమ్ము విడువు” డం
చరిచమూనాయకుల్ శరణుగోరి,
'రాపన్న' లనుచు బ్రతాపరా వాదర

స్వీన్నుడై వారల విడిచిపుచ్చె,
తే॥ నిది యెఱింగి శివాజి “మా కెఱుకయిడక
చేతబడువారి విడు నవినీతి తగునె?”
యనుచు దండింప, విన్నవోయినయెడందఁ
దరలిచనె దూరమునకుఁ బ్రతాపరావు॥

48

తే॥ * సమయమెంచి బిజాపూర్ సైన్యనాథు
లాక్ష్మిమించిరి మఱులఁ బన్తాళగడము,
నది యెఱింగి ప్రతాపరా వపుడవచ్చి
ఘోరముగఁ బోరి యరుల గగ్గోలుపఱచె॥

49

మ॥ * శివరా జాతని కంపె వార్తలిటు, “నిచే జిక్కియున్నట్టి శా
త్రవులక బుచ్చితి వప్పు, డిప్పు మఱులక దర్పించి దండెత్తి, రీ
యవితర్కంబు దొలంగ నేడరుల వ్రయ్యల్ సేసిగా కీవు మా
సవిధంబుక జొరరాకు” మం, చతఁడు రోషదేవ కార్యాంధుడై॥

* He (Prataprao Gujar) was censured by Shivaji, and on the next occasion when he encountered the enemy, he achieved a complete victory with the loss of his own life.

సీ॥ సమయంబుగొనక పూహములేక చొరఁబారి
 దాయలఁ దునుమాడి తాను మడిసెఁ,
 దొడరి విజాపురీందునిదండు తఱుమఁగా
 నొచ్చి మరాటులు విచ్చి, రపుడు
 'హంసాజిమోహితే' యనువీరుఁ డెగచి వి
 చ్చినసేనఁ బురికొల్పి, చిచ్చువోలె
 నరులపై దూకి వెంపరలాడి, తతపరా
 జయము జయంబుగా సంతరించె,
 తే॥ నది యెఱింగి శివప్రభుం, డరులఁ దునిమి
 జయముతో వచ్చియున్న హంసాజిపైనఁ
 బేర్చిఁజూపి 'హంబీరావు' బిరుద మిచ్చి
 సర్వనైన్యాధిపతిఁ జేసి సత్కరించె॥

51

చ॥ తనకయి ప్రాణమిచ్చిన ప్రతాపునికై వగఁజెంది, కుందుపా
 టున దురపిల్లు నాతనికుటుంబము నూటడిలంగఁజేసి, కూ
 ర్చినమదిఁ దత్సతఁ దనకు రెండవకోడలుగా గ్రహించి, పెం
 పెనయఁగఁ బెండిలిఁ జరిపె నెల్లరయుల్లము పల్లవింపఁగఁ॥

52

—❖— పట్టాభిషేక పూర్వరంగము —❖—

ఉ॥ ❖ పెండిలియందు బందుగులవిందులు సాగెడువేళ బంతిలొ
 నొండు మహార్హ పీఠము నృసోచిత, మన్యములైన పీట లొం
 డొండు నమర్పఁగాఁబడియె, నుద్ధతుఁడొ నొకరాజబంధు వ
 ళ్లుండుటఁ జూచి భేదమిది యోర్వక కొందఱ గుంపుగట్టుచు॥

53

❖ Shivaji occupied an elevated cushioned seat higher than the rest. The others took it insulting saying, "Is shivaji now become such a great personage in the land and have we become mere cyphers. Far better to leave the hall than to submit to such an indignity."

Ch XXIII N S Takakhav.

చ॥ పదుగురలోన వావిడిచి పలెఁ “బ్రియంబునఁ బిల్వఁబంచి యీ
కదిసిన బంధురాజిఁ జలకన్గను టి? తన కింత హెచ్చు సొ
పద బలఁగంబు లేర్పడినమాత్రిన సంఘమునం దొకిండుగా
కదనమె? యున్నతాసనము నాదఁగఁ దా నొక పట్టభద్రుఁడే?॥ 54

శా॥ ఏదీ! తాతలచుండిమైనఁ గల ప్రత్యేకాధికారంబు? నాఁ
డాద్వీసరదారుఁ డయ్యె షహాజీ, యామాత్రమే లేక తా
నై దేశంబును గొల్లకొట్టి బలియుంట్ల, యట్టులే సంఘము
ర్యాదన్గూడ బలాత్కరించికొనువాఁడా పెద్ద యీనాఁటికి?॥ 55

మ॥ ప్రజ నేలన్గల హక్కులేక, మఱి భూపాలాన్లు మన్నించు నా
ప్రజలో నొక్కఁడుగాక, రాజును బ్రజన్ బాధించి, యన్నింట బే
రజముల్ సూపెడువాని కీపగిది నగ్రస్థానమా? లెండు బం
ధుఁజనుల్! విందులుచాలు, ధూర్తు నెడఁ గొందన్ బోరు కుండింపడే!॥

మ॥ అనుచున్ బీటలుదన్ని లేచిన యసూయావిష్టతా వారి దు
ర్జనతాగర్జన లాలకించి, మది వెచ్చంజేయు కోపంబుఁ బె
ల్చిన వారించి శివప్రభుండు సమయస్థత్వంబుఁ గాఁగించి, యం
దునఁ దత్త్వంబు గ్రహించి పలెఁ హితసూక్తుల్ వేడి చల్లారఁగన్॥

చ॥ “కలఁగకుండయ్య! మిమ్ముఁ జలకన్గనఁగా నిటు సేత గాదు — భృ
త్యుల యలవాటుమై జరిగియుండఁగనోపు, గృహంబుఁజేరు బం
ధులకు సపర్యలందుటఁ గనుంగొన కున్నతపీఠ మెక్కువా
రలు గలరయ్య! మీ కగుపరాభవ మియ్యది నాది కాదొకో!॥ 58

మ॥ అరులందున్ బరులందుఁ గొల్వులను మర్యాదాప్రసక్తుల్ గ్రహిం
తురుగా కుత్తము, లింటిలో హితులయందున్ గొందురే! యిట్టి యా
తురతల్ నేఁ దలపోయ, నిండుమది విందున్ బొందుఁ గై సేయుఁ, డేఁ
బరిచర్యల్ నడిపింతు మీ యచరవ్రాయుగడనై నిల్చుచున్॥ 59

చ॥ ననుఁ దెగనాడినా రని మనంబునలే, దుపదేశ మిచ్చినా
రని గురుభక్తి యున్నది, మహత్తరకార్య మొకండు నే నొన
ర్పనియది సేయఁగా నవసరంబుచుచున్ వ్యతిరేకఫక్కి నా
మనమున కెక్కనాడి యొకమంచి దలంచితి, రేఁ గృతజ్ఞుఁడన్॥ 60

ఉ॥ రం, డిఁక విందుగొం” డని పరస్పరమున్ మెయికోలుగూర్చి, తా
నండనయుండి బంధువుల కాదట విందులొసంగి, పూవులున్
బండులు చందనాదులును బంచి ప్రియంబున వీడుకొల్పి, యా
పుండగు పింగళేశచివుతోఁ గొలువై శివభూవుఁ డిట్లనెన్॥ 61

ఉ॥ “పింటివిగాదె బందుగుల వెక్కనపుం గొఱగాములెల్ల, లో
నంటు నసూయతో దురుసులాడిరిగా కొక కీడుసేయఁగా
నుంటిమె! లేనిపోని పగలొత్తి, యెఱుంగనిలోక మెట్లువా
కొంటకునైన వీలయిన కుచ్చిత మాడిరిగాక యున్నదే”॥ 62

చ॥ అగు ననుకొమ్ము, నాయతిశయంబునకున్ దగు నాసనం బమ
ర్పఁగఁబడియుండు నైనఁ దమవాఁ డగువాఁ డొకఁ డున్నతుండుగా
నగుటకు సంతసింపరో! యధాభిమతంబుగఁ దోడుసూపరో!
వెగటుగఁ దోఁచెనైనఁ బయివేసమ నాలుకతీపు వల్కరో!॥ 63

చ॥ మఱియొకయూహఁ జూడు మవమానము గల్గునటంచు ముం దెఱుం
గ, రటులెయైన వచ్చుటయె గా, దభిమానముతోడ వచ్చి యి
ట్లుఱుముమరొక్కొక్క? దీన నెవరో పగదారులు తంత్రముల్లి - రీ
తెఱుగున మఱరేపి తమదీపముచున్ వెలిఁగింపఁగోరుచున్॥ 64

ఉ॥ అప్పటి కోర్కెనూపి తగవాడి పెనంకువలాపి నిందకున్
దప్పితి, మఱ్ఱగాక యొకతాలిమి దప్పిన నెంతలెంతలా
ముప్పులు గల్గియుండు! నిది మోసమొ మౌఁఖ్యమొ యీసా గోసమో
చెప్పఁగరాదు: నీ వరసిచెప్పుము దానినిఁ, దత్ప్రతిక్రియన్॥ 65

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేసచివుఁడాడె, “బ్రభూ! సకలజ్ఞులైన మీ
కెనయఁగరాని తీరు గలదే! యిదియెల్ల నసూయఁజెందు దు
ర్జనుల దురాగతం బనుటస్పష్టము, చుట్టములన్నవారిలో
మన సిరి కుత్సహించు నభిమానులు కన్నులకందు దైవముల్! 66

ఉ॥ హైందవరాజ్యముల్ శిథిలమై పరహస్తములందుఁ గందుక
స్పందన మంది కుందువడుచందము లెందుకుఁగల్గె? నెందఱో
మందు లసూయతో దురభిమానమునక దలక్రింగు లేగి - రా
చందము నేటికి విషవజ్రాలక యీగతిఁ గాలుదువ్వెనుక! 67

ఉ॥ భూత భవిష్యదర్థములఁ బోలికలెత్తుచు, వర్తమానమున్
జేతికి జాతనీక ఫలస్థితికిఁదెచ్చు నవీనమార్గ ని
ర్మాతలుగాన మీరు సుకుమారముగాఁ బనిగొంటి - రెవ్వ రే
రీతిఁ గలంచినక జలదరింపని సంఘబలంబుఁ బెంచుచుక! 68

చ॥ కలిగినదెల్ల భిన్నరుచికంబగు లోకముతీరు, దీనిపైఁ
గలవరపాటు మాని, యుపకారముగా మది నెంచి, యన్నిటన్
గల తగవెంచి యందఱసుఖంబునకున్ దగుదారిఁ బోక ధీ
రులగుణ, మీవిధాన మచురూపముసేయుట నేటి కొప్పగుక! 69

ఉ॥ చేసినవిందులో నొకవిశేష మెఱింగితి, నోర్వలేక పె
ల్లీసున బందుగుల్ వలికిరే యనుఁ డిం దొకమేలు గంటి, సిం
హాసన పట్టభద్రుఁ డగునంతకు ‘రా’ జని సమ్మతించి వి
శ్వాసమునోఁపఁ గొల్వరు ప్రజల్, మది మెచ్చరు తోడిచుట్టముల్!

ఉ॥ ఎంతలు రాజ్యలక్ష్మీ వెలయించిన నెంత బలంబులున్న సా
మంతునిఁ జూచినట్లయిన మన్ననజూడరు సాటిరాజు; లీ
ప్రాంతము కొల్లకొట్టు నొక ‘పాళియగాఁ’ డనుమాట పోదు; ప
త్రాంతర దానశాసనములైనను జెల్లవు శాశ్వతంబుగక! 71

ఉ॥ ఈగతి నెందును గొఱతలే గనుపట్టెడు, నింతగా నసు
త్యాగముఁ జేయుటెల్ల జగదభ్యుదయాధమ మైన స్వార్థమా
భోగపరాయణత్వమని పోల్చు జగం బొక పట్టభద్రుడై
రాగముఁ గూర్చుకున్న మనరాచరికంబున కిచ్చ మెచ్చునే॥

72

సీ॥ పట్టాభిషిక్తుతా ప్రభువులువోలె రా
జ్యాంగపద్ధతులెల్ల నలవరించి,
చతురంగబలము లష్టప్రధానులు సుహృ
తోశ దుర్గాదులు గొలువ మించి,
సకలాంగముగ జల స్థల వన పర్వతా
వృత మహీవలయ విస్తృతి జయించి,
గం డడంగుచు గోలకొండ బిజాపురీ
శ్వరులు గప్పములీయ సంతరించి,

తే॥ మొగలుపాదుషా మనపైకి మొగియకుండ
నడచి, నాణెముల్ మనపేర నడువఁ బెనిచి,
యింతవిభనంబు వెలయించి యిపుడు గొఱత
యేల పట్టాభిషేకసుశ్రీలఁ దనర॥

73

మ॥ శివరా జేలినయంతకాల మతులశ్రీఁ బొల్చి, యాపైనఁ గ
న్గవమూయంగల తీరుగాక, విమతుల్ గారింపఁగారాని గౌ
రవ లక్ష్మీనదనంబు శాశ్వత మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వంబు ని
ల్పవలె నేడు సమస్త సమ్మతముగాఁ బట్టాభిషేకంబున॥

74

మ॥ కలరాజ్యం బొకనాయకత్వమున సాగంజేసి, తద్వంశ్యు 'లీ
యిల మాసా' మ్మని చూచి యేలంగల హాయి గూర్చి, నెమ్మి బ్రజా
వధి 'మారా' జని కొల్వఁజేసి తనుప బట్టాభిషేకం బచం
చలమా ధర్మము వేదచోదిత, మవశ్యం బిచ్చ తీర్పదగు॥

75

ఉ॥ నా కిది యుక్తరీతిగ మనంబునఁ గన్పడు, నాదుపల్కులన్
 లోకుల భావగీతు లనులోమ విలోమగతిన్ ధ్వనించుటన్
 బోకడ మాటియున్న హితబుద్ధి తుమింపుఁ” డనన్, శివప్రభుం
 డాకలితాఖిలార్థ ముదితాశయుడై వచియించె నీగతిన్॥ 76

చ॥ “విషయము లన్నియున్ గడువివేకముతోఁ బటులోకదృష్టితోఁ
 గషణ మొనర్చి సున్నితముగా నొకవజ్రముఁ దీర్చినాఁడ, వీ
 విషమున మేలుగా నమృతబిందువులూర మఱించినాఁడ, వీ
 కృషి రమణీయ, మిట్లనుసరించు టవశ్యముగాఁ దలంచెదన్॥ 77

చ॥ ఒక విడఁదీయరాని కొతు కున్న దొసంగితి రామదాసమా
 నికి గురుదక్షిణార్థ మవసీతల, మే నభిషేకమందు పొం
 దిక తగునే! గురుం డనుమతించునె తా నభిషిక్తుడౌట! నీ
 సకలము వారొసంగు ననుశాసన మందక యందగించునే!॥ 78

తే॥ విపుల ధర్మరహస్య కోవిదుఁడు గురుఁడు
 రామదాసమునీంద్రుఁ డారాధ్యమూర్తి!
 యుచిత మనుచితమైనఁ దనుక్త సరణి
 యనుసరించుట మనకు శ్రేయస్కరంబు॥ 79

మ॥ ప్రతికూలంబగు రీతులెల్లఁ జతురోపాయంబులన్ దీర్చి, స
 మ్మతిమీఱన్ బ్రజలెల్లఁ దోడ్పడి చరింపన్ జూచి, శాస్త్రీయప
 ధ్ధతిఁ గర్తవ్యములెల్లఁ బండితులచెంతన్ నీవు చర్చింపు, మ
 ద్భుత మేధానిధి రామదాసమునినాథున్ గొల్చి నే వచ్చెదన్”॥ 80

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతులన్నియుఁ దీర్పఁగఁ బింగళేప్రధా
 నుని నియమించి, తల్లినిఁ గనుంగొని సంగతిఁదెల్పి సమ్మతిన్
 గొని, ముని రామదాసుకడకున్ జని పాదయుగంబునంటి వం
 దనమిడి, యాదరంబున నతండిడు పీఠముపై వసించుచున్॥ 81

చ॥ జరిగినపోరులన్ నిజభుజాబల భంజితులై మొగల్ బిజా
పుర యవనేందుగ్రి లొత్తిగిలిపోవుట, రాజ్యము నాడునాటికిన్
బెరుగుట మున్నుగా స్వకృత వీరవిహారములున్ బ్రజాహితా
దరములు పింగళేశచివుధార్మికసూక్తులు విన్నవించుచున్॥ 82

తే॥ నాటి పట్టాభిషేక నిర్ణయముఁగూర్చి
సర్వసమ్మత సదుపదేశమును గోర,
ముదితహృదయుడై యానందముదగ్రి విరియు
కనుల శ్రీ రామదాసుఁ డిట్లని వచించె॥ 83

ఉ॥ “చల్లనివార్త, లోకమునఁ జల్వలువోసెను వార్త, మా తపం
బెల్ల ఫలించువార్త, మొదలెత్తిన నీదు మహాద్యమంబునన్
మొల్లలు విచ్చు వార్త, తరముల్ బడి సాగిన భోక్తాసలే యశో
వల్లరి హైందవాంగణముఁ బ్రాకినవార్త లభించె నేటికిన్॥ 84

చ॥ సముచిత ధర్మనిర్వహణ శస్త్రము శాసనదక్షమౌ ప్రభు
త్వము తతపట్టబంధ విహితక్రిమమై ధరయేలు టొప్పు, శా
స్త్రము జగ మామతించిన విధంబిది, నేఁ డిది యెంతయేని ము
ఖ్యము, మనపింగళేశచివుఁ డంతయు ధర్మమ పల్కె నియ్యెడన్॥ 85

ఉ॥ నీ వొకసందియంబు గమనించెదవేటికి నాయనా! ధరి
త్రీవలయంబు నా కొసఁగుతీరున నన్ బతిఁజేయ నెంచినా
వో! వెటివాడ! యీస్థవిరయోగికి రాజ్యములేటికోయి! నా
త్రోవకు నిన్ మఱల్పుమదితో నటువల్కితిఁగాక నాటికిన్॥ 86

ఉ॥ ఇచ్చితి వల్లనాఁ, డెఱుఁగవే గురుదక్షిణగా ధరితి నీ
విచ్చినయప్పుడే మఱల నిచ్చితి నేలొకనుమంచుఁ; బాత్రముం
దిచ్చినదాన ముత్తమున కిచ్చిన విద్దియవోలె సత్ఫలం
బిచ్చె గురూపదేశ, మసమిచ్చితి, గద్దియనెక్కు మీ వికన్॥ 87

ఉ॥ కత్తులదున్ని రక్తములఁ గాల్వలుపాటిచి, ధర్మబీజముల్
 విత్తిన డేత్రనాథుడవు, పెంచినపైరులఁ గాపునేయఁగా
 గుత్తపుఁగంచె వైచికొని కొప్పపుమంచియ వెట్టి దానిపై
 బెత్తమువట్టి యెక్కు, మిటు పెద్దలధర్మము పెద్దసేయమి॥ 88

మ॥ నిగమాపాదిత ధర్మపాలనవిధా నిర్ణీత భద్రావహం
 బగు సుక్షత్రియ సింహపీఠ మెపుడో యంతర్హితంబయ్యె, జూ
 డఁగలే మన్న నిరాశ నిండికొని నీడల్ గప్పె; నీనాటికిన్
 మగుడన్ దాని పునఃప్రతిష్ఠ యొనరింపన్ నీకుఁ జెల్లెజమి॥ 89

ఉ॥ చేయుము నాయనా! జగదశేష ముదావహ ధర్మసృష్టి, జా
 తీయపతాకక్రింద వగదీతిన హైందవలక్ష్మీఁ గొల్వఁగాఁ
 జేయుము, వేదవేత్త లభిషేకముసేయఁగఁ బట్టబంధ భ
 ద్రాయితమూర్తివై సుచరితంబుల నిల్పుము రామరాజ్యమున్॥ 90

ఉ॥ ఆయతపక్ష్మ పూర్ణ కుతుకాశు తరంగ విలీన దృష్టినై
 నీ యభిషేకవైభవము నే నిటనుండియె చూచుచుందు, వి
 ఘ్నాయతి గల్గకుండ హృదయంబున నైవముఁ గొల్చుచుందు, సు
 శ్రీ యలరార రాజ్యము భరింపుము భోగసల వంశవర్ధనా॥ 91

చ॥ అని మునినాథుఁ డిట్లు హితమాడి, శివప్రభు నెమ్మదింబునన్
 బనుపడఁబోలు స్వాతిశయభావ మెఱుంగుచు దానిఁ బాపఁగా
 ననువొకఁ డెంచి, యాశ్రమవనాంత విహారముపేర నాతనిన్
 గొని చని, యొక్కవో బలుపుగొన్న శిలాతలమొందు గాంచుచున్॥

చ॥ “గునపము నెత్తుచున్ బగులఁగొట్టుము దీని” నటంచు సేవకున్
 బనిగొని, యాతఁ డిట్లు సలుపన్ దునియన్ బడు తాతిలోన ని
 ల్చిన జల - మందు నెమ్మది వసించిన కప్పచు జూపి, సస్మితా
 ననుడయి రామదాసుఁడు వినము శివప్రభుఁ జూచి యిట్లనె॥ 92

ఉ॥ “గాలియు నీర మోగిరముగా నిడి యీశిలయందఁ గప్పు నీ
లీల భరింపనేర్చిన బలీయుఁ డెవండో యతండె నూ జగ
జ్జాల నియంత - రక్షకుఁడు - సత్ప్రభు, వాతని దొడ్డ మేల్బుడిక
బాలకవృత్తివారె గద ప్రాక్తను లెల్లరుసార్వభౌములున్”॥ 94

ఉ॥ మానవశక్తి యల్పపరిమాణ మతంత్రము నొటఁ దత్కృతం
బైన సమస్త మల్లె యసమస్తమ, యీశ్వరసృష్టి నేలఁగాఁ
దా నెవఁ - డెంతవాఁడు? బహుధా వివిధాతత జంతుకోటిలో
దేనికి నెప్పు డేది యెటు దీర్పఁగ నా - నది నేర్వ శక్యమే”॥ 95

ఉ॥ ఇంతయు దైవలీల, ‘జగ మేలెద నే’ ననుకో లహంతయున్
భ్రాంతి నిజమ్ము, భూపతులు పండినపంటలు పండిపెట్టు లా
వంతులెగాని పంటగొలుపన్ బలవంతులు గారు, హంతయున్
మంతయు దాత నేత పరమప్రభు వొక్కఁడు, భృత్యు లందఱున్॥

చ॥ విను శివరాజ! యింతటివివేకము చాలినవాఁడు, దైవశా
సనమును దీర్పఁ దాను నొకసాధన మంచని యప్రమత్తుడై
మునుకొనువాఁడు యోగ్యుడగు భూపతి, నీ విదియెల్ల మున్నెఱిం
గిన కృతినైన యుక్త మెఱిగించితి, నేలొకను మిట్టు లీధరన్”॥ 97

చ॥ అనెడు గురూపదేశము తదాదర మంది, కృతజ్ఞతోపపా
దన విహిత క్షమార్పణ విధానములన్ నతులిచ్చి, భావికా
ర్య నియమముల్ గ్రహించి ముదమంది శివప్రభుఁ డామహాత్ము వీ
డొకని తన రాయదుర్గమునకున్ జని మీఁదటికార్యముల్ గనెన్॥

ఉ॥ అంతటఁ బింగళేశచివుఁ డానతుడై యిటువలె, “నెందునున్
గొంత కొంతలేనియటు గూర్చితిఁ గార్యములెల్ల, నెల్లసా
మంతులు బాంధవుల్ ప్రజ లమందముదంబున ‘నెప్పు డీశుభో
దంతముఁ గంటఁజూతు’ మనుతత్పరతన్ బ్రకటించి రెల్లడన్”॥ 99

సీ॥ పట్టాభిషేకోత్సవము శాస్త్రసమ్మతి

జరిగి ముం దెన్నియోతరములయ్యె
మనహైందవోర్వి, దానినిఁగూర్చి సత్సంప్ర
దాయముల్ విస్మృతపాఠ్య మయ్యె,
నిచటి పండితులెల్ల 'రిది యశాను గా' దని
మతభేదవాద సంగతికి దిగిరి;
తగవెంచి యెల్లరుదనియ సిద్ధాంతిక
రించు పండితు నేర్పరింపవలసె;

తే॥ నట్టిమాన్యుఁడు కాశికాపట్టణమునఁ

గలఁడు గాంగభట్టాచార్యగౌరవమున

నలరు షడ్వర్షనీవేది యమ్మహాత్ము

యాజకత్వము మనకు శ్రేయస్కరంబు"॥

100

చ॥ అని వినిపింపఁగా నుచితమంచు శివప్రభుఁ డంచితాదరం

బునఁ దనపండితోత్తముల ముఖ్యులఁ బంపె - బసిగడిపల్లకి

ఘన మణిభూషణాంబర ముఖమ్ములు గానుకలిచ్చి - గాంగభ

ట్టును గొనితేర, వార లచటఁజని శెచ్చి రఖండ పండితుఁ॥ 101

తే॥ ఏగుదెంచెడు విద్వాంసు నెదురుకొనఁగ

నల 'సతారా' గడముదాఁక నెలమి నడిచి,

శివమహీపతి రాజనైభవముతోడ

రాయగడమునుజేర్చి గౌరవము లిచ్చు॥

102

ఉ॥ ఆపయి నొక్కనాఁడు సకలాగమవేత్తలు ధర్మశాస్త్ర ని

ష్ఠాపరులైన పండితు లెసంగు మహాసభ గూర్చి, సర్వవి

ద్యాపతి గాంగభట్టును సభాధిపతిఁ బొనఁగించి, భోజనలే

శ్రీపతి గోరె నాఁటి యభిషేకవిధానము పీర్పుసేయఁగ॥

103

ఉ॥ వారలు ధర్మశాస్త్ర పరిపాటియుఁ బెద్దలతీరు సాంఘికా
చారము లెంచి నిర్ణయము సల్పెడుచో నొకరాజబంధు వీ
ర్యారతిఁబలె, “నెందు కిదియంతయు? వేదహితాభిషేక సం
సారము క్షత్రియోత్తముఁడుగాక మఱొక్కరుఁ డంద నర్హుఁడే?”

చ॥ శివపతి క్షత్రియుండని వచింపఁగరాదు, తదీయపూర్వులం
దెవరికిఁగాని శాస్త్రవిధి నీ యభిషేకము చెల్లియుండలే
దవుట శివప్రభుండు తగఁ డందుల” కంచు నిరాకరించె, “నా
నవు” నని పండితుల్ పలువు రాడిరి వాదబలంబుఁ బెంచుచున్॥ 105

ఉ॥ అంతట గాంగభట్టు సకలాగమ తత్త్వములెంచి యిట్లు సి
ద్ధాంతము వలె, “క్షత్రియుఁడుదక్క మఱొక్కఁ డనర్హుఁ డన్న తీ
రెంతయు నొప్పు, ‘క్షత్రియుఁడె యీ శివరా’ జని సప్రమాణు
దంతముఁ దేల్చుదాఁకఁ బ్రకృతం బభిషేకము చెల్ల దియ్యెడన్”॥

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ డాడె, “నిజం బుచితంబు మీ వచిం
చినది, కులక్రమాగత విశిష్టమహత్త్వము లేక పట్టబం
ధనవిధి వేదచోదిత విధానములన్ నడిపింపఁగూడ దై
నను ఘన భోక్తసలేకులగుణంబు సదస్యు లెఱుంగకుందురే”॥ 107

సీ॥ భోక్తసలేకుల మూలపురుషుల వంశవృ

క్షమును వాకొను దేశచరితలందు,

శ్రీ భవానీదేవి చేయెత్తి శివుపితా

మహున కిచ్చిన వరమాలయందు,

రామదాసుని తుకారాముని మధురగే

యముల మహాపదేశములయందు,

ముసలవ్వ లింటింటఁ బసివాండ్రీ కుబుసుపో

కకుఁ జెప్పికొను చిట్టికతలయందు

తే॥ ‘శివమహీపతి సూర్యవంశీయ రాజ
 మాళి’ యనువార్త లెల్లడ మాటుమోగు
 చుండ, వినువారలుండ వేఱొండు సాక్ష్య
 మిపుడు వలయునే? యెటుగదే యెల్లజగము?”॥ 108

మ॥ అనుమాటల్ శివభూపుఁ డందికొని కార్యజ్ఞత్వ మేపార ని
 ట్లనె, “మీ రింతలు నిగ్గుదేల్చుటిది యోగ్యులంచు భావించు, ధ
 ర్మ నిరోధంబగు నింద్రభోగమయిన్ మన్నింప నేనొల్ల, బా
 వన మస్మత్కులకీర్తి పెద్దలు వచింపన్ వింటి నే నీగతి॥ 109

సీ॥ క్షత్రియోత్తములైన సార్వభౌములకెల్లఁ
 బురుగుదీర్చినది భాస్కరకులంబు,
 తద్వంశమణులు, ‘మాంధాత’ యు - విష్ణ్వంశ
 భవుఁడు శ్రీరాముఁడు - లవుఁడు - కుశుఁడు,
 లవమహారాజు మూలపురుషుఁ డనఁ గీర్తి
 నలవరించె ‘శిశోదియా’ స్వయంబు,
 తత్కులుల్ ‘మేవాడ’ దయితులు ‘చిహ్నారు’
 నగరనిర్మాతలు నాదుపూర్వు,
 తే॥ లట్టిపూర్వులనుండి వేఁసె శాఖ
 యుత్తరమునుండి మన దక్షిణోర్వి జొరఁగఁ
 బ్రాకి ప్రబలిన దీ భోకసలేకులంబు,
 క్షత్రియులుగారె భోకసలే గోత్రధనులు!”॥ 110

మ॥ అనుటన్ గైకొని గాంగభట్టు “శివరాజా! సత్యవృత్తాంత మె
 ల్లను విస్పష్టమ, సూర్యకాంతి నొకమూలన్ డాప శక్యంబె! యీ
 యనుమానంబులు రాజకోశనిహితంబౌ వంశవృక్షంబు గ
 న్నొనుచోఁ దీటవె! చిక్కదే యదియు మీకు నేడు మేవాడలో!”॥

ఉ॥ అంచితరీతి నీ యనుచరావళిఁ బంచుము, రాజముద్రికా
భ్యంచిత వంశవృక్షము రయంబునఁ దేరఁగఁ బంచి నిర్వృతిన్
గాంచుము, వేదచోదితముగా నభిషేక మహూత్సవంబు సా
ధించుము, రాజ్యపాలన విధించుము భోక్త సలవంశవర్ధనా”॥ 112

మ॥ అనుచో నందు సదస్యులెల్ల “రిది యా నా” నంచు వాక్రువ్వఁ, దీ
ఱనియుత్సాహముతో శివప్రభుఁడు ‘సీరాజీ’ చమూనాధు మిం
చినసైన్యంబిడి వస్తువాహనధనశ్రీ గానక లర్పించుచున్
వినయంబొప్పఁగఁ గమ్మవాసి పనిచెన్ వేవేగ మేవాడకున్॥ 113

సీ॥ మేవాడ రాజ్యలక్ష్మీ భర్త రాజసిం
హుఁడు శివప్రభుకార్య ముత్సహించి,
చిరవిస్మృతాత్మవంశీయశాఖలు నేఁడు
పూచి కాచి ఫలించు పొలపమెంచి,
హైందవాభ్యుదయ పూర్ణేందుచంద్రికలైన
శివరాజుజయముల నివతళించి,
దక్షిణభూమి హైందవరాజ్య సుప్రతి
ష్ఠా శుభోదయమున సంతసించి,

తే॥ † సవితమొదలుగాఁ దమదాక సాగియున్న
వంశవృక్షము వ్రావించి భవ్య రాజ
ముద్ర యిడి, కానక లతివేలముగ నొసంగి
శివపతికఁ బంపె మిగుల గౌరవముఁ జూపి॥ 114

ఉ॥ వచ్చిన వంశవృక్షము శివప్రభుఁ డాదరమొప్పఁ గొల్వకున్
దెచ్చి “సభానుమోదమున దీనిసమర్పతఁ బల్కుఁ” డంచు వా
క్రుచ్చిన, గాంగభట్టచటి కోవిదవర్యులకెల్లఁ జూపి, దీ
రోచ్ఛతరస్వరంబున సమున్నతి దానిఁ బరించి యిట్లనెన్॥ 115

మ॥ “ఇదిగో! తెచ్చినవంశవృక్ష, మిది మీ కెల్ల శ్రుతంబైనదే
గద? ‘సుక్షత్రియుఁ డీతఁడౌ’ ననుట సాక్షాత్కారమైయున్నదే
గద? మే మీయభిషేక మింక సలుపంగా నాజ్ఞ యీవచ్చునే
గద? యాక్షేపణమున్నఁ దెల్పుఁ డెదియోఁగాకేమి నిశ్చంకులై?”

మ॥ అనఁగా నందఱు సమ్మతింప, నొక విద్యావృద్ధుఁ డెల్లెత్తి యి
ట్లనె “నీ భూపతి వేదధర్మములు పూర్వాచారముల్ పొల్లువో
వనియ ట్లొమఁదలంచుట నడిచె నీవాగ్వాదముల్, గాన నే
నును నాసంశయ మొండు వలెకద, వలంతుల్ దానిఁ దీర్పదగు॥

చ॥ శివపతి క్షత్రియుండగుట సిద్ధమ, నైనను దశ్ప్రస్థిగౌ
రవములు వోయెఁ బెక్కులుతరంబులనుండియుఁ గొన్నివందలేం
డ్లవధిగ వీరివంశమున నాగమరీ త్యుపసీతి సంస్కరియా
ది విధు లెఱుంగ మి ప్దనుమతింతురొకో యభిషేకసత్కరియన్?॥

చ॥ ఇరువదిరెండువత్సరము లేగినచో నుపసీతిసంస్కరియా
భరితులుగాని క్షత్రియులు ‘వ్రాత్యు’ లనంబడుచుండ, నెన్నియో
తరములనుండి జందెమునుదాల్చుట మున్నుగ వేదకర్మలే
యెఱుంగనివారి వ్రాత్యులనరే? యభిషేకము వారి కొప్పునే?॥ 119

ఉ॥ పోయినరాజ్యమున్ విభవమున్ దతపారుషశక్తియుక్తి న
త్యాయతరీతిగా మఱల నందిన నందఁగవచ్చు; నెన్నఁడో
పోయిన వేదకర్మ - లెడఁబోయిన జాతినుహస్త్యముల్ పృథ
క్కాయము నెత్తుకున్నఁ గొనఁగాఁ దగునే తనబల్మిపెంపునన్?॥ 120

మ॥ అపరాధీనము వేదశాసనము, పూర్వాచార మద్దానికిన్
విపులాదర్శము; దాని దానఁ గొనుటే విధ్యుక్తధర్మంబు గా,
కపలాపించి పరాభవించి కృతకార్థాపత్తి గల్పించి స్వా
ర్థ పరంబౌనటు బల్మిఁ గొంట దగునే ధర్మప్రతిష్ఠాపకుల్? 121

మ॥ కటువైనన్ బ్రతికూలమైనను బరిమా-ర్యంబు ధర్మంబు నె
ప్పుటయే నావిధి, మీకుఁదోచినటు తీర్పుంజేయుఁ” డంచాడె, న
చ్చటివా రాతనిపలుకు మెచ్చి, రటుపై శాస్త్రీయసిద్ధాంత ము
దబ్బిటుఁడై వాకొనె గాంగభట్టు విపులొదా తప్రమాణంబుగన్॥ 122

చ॥ “జరిపిన పూర్వపక్షము ప్రశస్తము, హేతువులున్ బ్రమాణముల్
కర ముచితంబు, లైన స్మృతికర్తల ధీర గభీర భావముల్
పరిణత దేశకాలపరిపాటియుఁ బెద్దలసంప్రదాయముల్
దరిచినఁగా కగాధ వితత శ్రుతిధర్మ మెఱుంగవచ్చునే॥ 123

చ॥ ‡ ‘నియమితకాలమం దనుపసీతులెయూ ద్విజులెల్ల వాత్మ్య, లా
పయి నిగమోక్తకర్మలవి వారికిఁ జెల్ల’ వటన్నసూక్తి ని
శ్చయమగు నైన, నిందు సువిశాలవివేక విశిష్ట ధర్మని
ర్ణయములు పెక్కు సల్పిరి పురాణమునుల్ స్మృతి సంహితాదులన్॥

సీ॥ * ‘త్రిపురుషావధిగాఁగ నుపసీతసంస్కరియ
విఱుగుచో మూఁడవపురుషుఁడైన
నశ్వమేధంబూ వాత్మ్యస్తోమయజ్ఞమో
యశాద్దాలకవ్రత మైనఁగాని
తగినప్రాయశ్చిత్తముగ సల్పి, యుపసీతుఁ
డగుచు, నధ్యయనయోగ్యతను బొందు’
ననిరి వ్యాస వశిష్ట మను గదాధర యాజ్ఞ
వల్క్యుడి ధర్మప్రవక్తలెల్ల,

‡ బ్రాహ్మణ క్షత్రియ విశాం॥ కాలశ్చే దత్యగాదయం
సావిత్రిపతితా వాత్మ్యాః॥ పరిహార్యాః ప్రయత్నతః॥ వ్యాసః

* “త్రిపురుషం పతితసావిత్రికాణామపత్యే ౭ సంస్కారో నాధ్యాపనంచ,
తేషాంసంస్కారేషువో వాత్మ్యస్తోమేనేష్ట్యా కామమధీయారన్, వ్యవహార్యాభవంతీతి”
వ్యాసాదయః

తే॥ † 'రటులె నాల్గవపురుషుఁ డధ్యయన మొకటి
దక్క, నన్నిసంస్కారములు పొందఁగలఁ' డనిరి
సారిది బాఁరసకరిక గృహ్యసూత్ర వివర
ణముల ధర్మశాస్త్రార్థవిశ్రములు బుధులు॥

125

సీ॥ ♦ 'పండ్రెండుతరములవఱకుఁ - బండ్రెండ్రు
ముగియు ప్రాయశ్చిత్తముఁ గొనుమీఁద -
వాత్సల్యసంస్కార మగ్న' మటంచుఁ గొందఱు,
'తరములవెన్ని వత్సరములన్ని
ముగియు ప్రాయశ్చిత్తమునఁ బెక్కు-తరముల
కును సమగ్న' మటంచుఁ గొందఱాన
తిచ్చి రాపస్తంబ గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలా
వృత్త్యుపవ్యాఖ్యాన వినరణముల,

తే॥ నన్నిమతములలోఁ బురుషాంతరముల
తారతమ్యమెకాని, 'సంసకరవిధులు
కూడ' వను పూర్వపక్షీయలోకి లేదా,
కలదు సద్విధి వాత్సల్యసంస్కారమునకు॥

126

† "ప్రతిపురుషమితి - యేషాంత్రయాణామపత్యే శుక్లపురుషే కృత
ప్రాయశ్చిత్తే, కేవలముపగయనాభ్యసంస్కారః, నాధ్యాపనాదిః
పారస్కరగృహ్యసూత్ర వివరణ .. జయరామః

"గృహ్యసూత్రోజ్జ్వలావృత్తే విమోచిన్మతం"

♦ "అత్రకేచిత్ - యస్యప్రపితౌమహాది నానుస్మర్యతే ఉపనయనం, తస్య ద్వాదశ
వార్షిక ప్రాయశ్చిత్తవిధానపరే మూలే ప్రతిపురుషసంఖ్యాయా గూఢంతోఽనుపసీతాఇతి"
- ఇత్యస్యానుషంగో యఃఉజ్జ్వలావృత్తేనూచిః, తత్పర్యాలోచనేన ద్వాదశపరంపరా
పర్యంతం వాత్సల్య సంస్కారయోగ్యతావర్తనఇతి గమ్యతే అస్యేతు - ద్వాదశవర్షాణీ
త్యుపలక్షణం ప్రతిపురుషసంఖ్యాయా సంవత్సరానితివచనానుసారేణ అసంఖ్యాతా
నామనుపసీతత్వేపి తావద్వర్ష ప్రాయశ్చిత్తేన సర్వధర్మాధికారో భవతీతిమన్యంతే.

ధర్మప్రదీపము - శుద్ధితత్త్వప్రకాశ ప్రకరణము పేజీ 189.

మ॥ ప్రతికూలంబుగ దేశకాలము లెదుర్పన్ దుర్గమంబౌ పరి
స్థితి షాజీపతి - కల్లె తత్పితకు విచ్చిన్నంబ వేదోక్తసం
స్కృతి యకాఁగా, కటు వారిపూర్వులకు విచ్చిన్నంబె యకా సంఠకున్
మితి యేమున్నది? సాక్షులెవ్వ? రిదియున్ మీమాంస చేయందగున్॥

ఉ॥ పోయిన వేదకర్మ - యెడఁబోయిన జాతిమహత్త్వ మింక రా
దే యననేల? వచ్చుననియేగద పెద్దలు వ్రాత్యసంస్కృతిన్
జేయ ననుజ్ఞయిచ్చి, రిటుసేయుచు శుద్ధినిఁ బొందుటే పృథ
క్కాయము నెత్తు, టిన్నియు జగంబున వేదవిభుత్వపద్ధతుల్॥ 128

ఉ॥ జాతియు దానికిన్ దగిన సంస్కృతి తండ్రినిఁబట్టి వంశవి
ఖ్యాతినిఁబట్టి వచ్చు, నటుగాక శరీరముఁబట్టి వచ్చునే?
యీతెఱఁగుల్ విధించు నిగమేరితధర్మమె వ్రాత్యసంస్కృతియా
రీతి వచించె, నిట్లనుసరింపక ధిక్కృతిసేయ నున్నదే?॥ 129

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప మన కిప్పటి 'కీశివరాజవంశము
దిన్నితరాలనుండి నిగమేరితకర్మలు లే' వటంచు ని
ష్పన్నము సేయరాదగుట వచ్చినలోపము వ్రాత్యసంస్కృతియా
సంస్కన్నముఁ జేసి సన్మతముగా నభిషేకము సేయుటొప్పుగున్॥ 130

మ॥ ఇది శాస్త్రీయమతంబు, శిష్టజనులం దీనాటి యాచార మి
య్యది, పౌరాణికగాధలన్ బ్రబలదృష్టాంతంబు లిం దెన్నియే
విదితంబుల్, విపరీత మెయ్యెడల భావింపంగ లేదాట న
భ్యుదయాకాంక్షులు ముందుకేగవలె శ్రేయోదాయిమార్గంబులన్॥

ఉ॥ అంచితమైన వేదవిధి యందఱకున్ హితమైనయ, ప్తని
ర్వంచితశక్తి భక్తిఁ దదుపాసకులెల్లఁ దదీయవృద్ధికై
కొంచక ధర్మమార్గములకున్ దగునట్లవకాశమిచ్చి సా
ధించుట యొప్పుఁగాక తెగఁదీయు తలంపుల కుత్సహింతురే?॥ 132

శ్రీ శివభారతము

చ॥ పరులమతంబు నేఁగు బలవంతముగాఁ బయికెక్కి, యెట్టియం
తరములఁ జొచ్చి హైందవమతంబును మ్రింగుచునుండ, దేవతా
వరములు సంతరింపుచు, శివప్రభుఁ డాపద లోర్పుచున్ దదు
ద్ధరణము సల్పుటెల్ల విదితంబయి, తోడ్పడ జాగుసేతురే॥ 133

చ॥ కలవరమందు హైందవజగంబునఁ బర్విన ప్రజ్వల ధ్వలా
హల మఱచేత మ్రింగి, హృదయంబున వేడికి రక్తబిందువుల్
జలజలఁగంటరాల నవశంబుగఁ దాండవమాడి చెమ్మటన్
బొలిచినవాని కారటమువో నభిషేకము సేయకుండురే॥ 134

చ॥ అడరినమేలు నెంచి మనకై మనమే 'యింక సింహాపీరిపై
నడుగిడు' మంచుఁ గోరఁదగునంతటి పూర్వఁగు ధర్మరక్షకై
యడిగినయప్పు - లోకహితమైనపు - డాగమ ధర్మపద్ధతుల్
చెడక వెలుంగునప్పు డభిషేకవిధానము నామతింపరే॥ 135

చ॥ ఒకరి యసూయతోఁ బరులయున్నతి భంగపడంగరాదు, వే
ఱొకని కుపేక్షసేసి జగదున్నతి కడ్డుపడంగరాదు, తా -
మొకనరుఁ డొక్కసంఘ మొకయూర్జితరాజ్యము సర్వలోక - మి
ట్లొకఁడొకఁ డుత్తరోత్తర శుభోన్నతికై బల మీయఁగావలెన్॥ 136

మ॥ పరితో లొకిక నైదికాశయములన్ భావించి, నే నిట్లు లీ
పరిషత్పండిత సర్వసమ్మతి రహింపన్ దీర్పు గావెంతు, నే
యఱలే కాగమసంప్రదాయములఁ బ్రాయశ్చిత్తమున్ దీర్చి, ని
ర్భరసమ్మోదము మీఱఁ జేయఁగఁదగున్ బట్టాభిషేకక్రియన్॥ 137

చ॥ అనునెడ నందఱున్ జయజయధ్వనిపెల్లిన గాంగభట్టుతీ
ర్పును గొనియాడి స్వీయముదమున్ బ్రకటింప, శివప్రభుండు నె
మ్మనము కొఱంతదీఱ ముఖమండలి నొండొకవెల్గు మీఱ వం
దన మొనరించి, మించిన కృతజ్ఞత వెల్పడ నిట్లు వాకొనెన్॥ 138

చ॥ “కరముఁ గృతార్థమయ్యెఁ గులగౌరవ మెందటి కెన్ని సంశయ
స్ఫురణములున్న నన్నియు నపూర్వ నిజ ప్రతిభావిశేష భం
గురములుగాఁగ, ధర్మపథికుల్ మదిమెచ్చఁగ వేదవీధులన్
బటిచితివయ్య పూ - లడుగుపట్టిన తా లెడఁబోవఁ జిమ్ముచున్”॥ 139

మ॥ చతురంగంబుల నొడ్డి మాటుకొనియున్ సాధింపఁగారాని య
ద్యుత వేదోదిత పట్టబంధనము కందున్ గుందు లేకుండ నీ
ప్రతిభాశక్తి జయించి క్షత్రవిభుతా ప్రాజ్య స్వరాజ్యంబు ని
ల్పితి, వీ మేలునకున్ గృతజ్ఞులము, దూలెన్ నేడు దుర్వాదముల్”॥

మ॥ ఇఁకఁ జేయంగల సర్వకార్యముల మీరే నిర్ణయించిచ్చి, వా
నికి సంభారము లెట్టి వెన్ని వలెనో నిండఁగఁ గూర్చి, యా
జకులున్ బెద్దలు కార్యకర్తలు హితుల్ సర్వంబు మీ రాచు, వై
దిక దీక్షావిధిఁ బట్టబంధ మనురక్తిన్ బూర్తి గావింపుఁడి”॥ 141

మ॥ అనుమాటల్ విని గాంగభట్టు “శివరాజా! యట్ల యశాఁ గాక, నీ
యనుసంధానము కాదనన్ గలమె! పూర్వాన్నత్య ముప్పొంగె నేఁ
డనఁగా సర్వము నిర్వహింపు, మిపుడే యాహ్వానముల్ తోడి రా
జ నికాయంబున కంపు, మెల్లయెడలన్ జాటింపు సేయింపుమీ”॥

సీ॥ పదియునేనూర్ల తొంబదియా అవు శకాబ్ద
పరిమితి నానంద వత్సరమున
నొగి జ్యేష్ఠశుద్ధ త్రయోదశీ బుధవాస
రమునఁ బట్టాభిషేకము హితంబు,
పాడ్యమి మొదలుగాఁ బంచమిదాక వ్రా
త్యస్తోమ యజ్ఞాదు లాచరించి,
యటుపైన నుపనయనాది సంస్కార, మం
తటఁ బట్టబంధనోత్సవము జరుగు

తే॥ నల్లుగా నిర్ణయించితి, నంతలోన
సకలకార్య సంభారముల్ సంతరించి,
నాటికిఁ గొఱంతలేని సన్నాహ మొప్ప
నియమ దీక్షితస్థితి నీవు నిలువవలయు॥

143

—❖ పట్టాభిషేక మహోత్సవము ❖—

ఉ॥ ఈసభ నింతమాత్ర ముగియింతు” నటంచు వినిర్ణయాపర
వ్యాసుఁడు గాంగభట్టు తెలుపఁ, శివరాజు సదస్యులఁ సప
ర్యా సముపాస్తి వీడ్కొలిపి, యర్హములౌ పరులెల్లఁ దీర్ప వి
శ్వాసులఁ గార్యదక్షులగువారల మంత్రులఁ బాపె వేడుకఁ॥

144

ఉ॥ వారుచు రక్తిభక్తి మదిఁ బర్వులువాఁగ గాంగభట్టు తీ
ర్పారసి, పింగళేశచివునానతిఁ గార్యములెల్ల వార్చి, సం
భారములెల్లఁ జేర్చి, నువిభక్తముగాఁ బురమెల్లఁ దీర్చి, నా
నా రుచిరప్రకారముల నవ్యత భవ్యత గూర్చి రెల్లెడఁ॥

145

సీ॥ రాయగడంబు చిత్రవిచిత్ర బహువిధా
లంకారముల వేడకలను రహించె,
బట్టాభిషేక వైభవ మహాభవన మ
ద్భుతశిల్ప రమణీయముగఁ దనర్చె,
యజ్ఞశాలలు విద్వదాస్థానములు వినో
దాగారములు పెక్కు లందగించె,
వచ్చినయతిథు లెవ్వరుగాని విడియఁగా
వసతిగృహంబు లేర్పఱుపఁబడియె,

తే॥ స్నాన పాన వినోద భోజన సుఖాస
నముల కుచితసౌకర్యముల్ కొమరుమిగిలె,
సకలవస్తు సంభారముల్ చాలినన్ని
వెలసె శివరాజమంత్రుల వితరణమున॥

146

చ॥ ఇటు తగుకార్యముల్ సమయమెంచి యమాత్యులు నిర్వహించు నం
తట శివరాజు రాజ్యమున నాలుగుమూలలు సంవరించి, య
చ్చటి కనువైనరీతులఁ బ్రజాహృదయంబులఁ దన్పుగూర్చి యూ
టటగొనె 'రా' జనన్ 'బ్రకృతిరంజకుఁ' డన్నది వెల్లడించుచున్॥

చ॥ శివపతి భక్తిమీఱఁ దనసీమల నెల్లెడనున్న దేవతా
భవనము లన్నిటన్ జకిలివాఱ నలంకృతి గూర్చి, పూజలు
త్సవములు దీర్పఁబంచి, తులజాపురమందఁ బ్రతాపదుర్గమం
దవహితయా భవానికొఱ కంపెఁ బృథ క్కనకాత పత్రముల్॥ 148

ఉ॥ ఇంతటిలో ముసూర్తదిన మింతటనంతట దాపుగా, సుహృ
త్సంతతి చుట్టముల్ ముజుముదారులు జాగిరుదారు లెల్లసా
మంతులు వేఱువేఱగు సమస్తజనంబులు చేరవచ్చి ర
త్యంతవిరోధ మాత్మహృదయంబులు రాజగడంబు నిండఁగన్॥ 149

ఉ॥ వేదవిధిజ్ఞమూర్తులు పవిత్రులనారత యాయజూకు ల
ష్టాదశవిద్యలందును రసజ్ఞులు విప్రులు వేనవేలు రా
జాదరణంబునున్ బిలుపు నంది వెసన్ జరుదెంచి రధ్వరా
పాదిత తంత్ర నిర్వహణపద్ధతి ఋత్విజులై సదస్యులై॥ 150

ఉ॥ వచ్చెడువారు లోపలికివచ్చెడువారుచు వీధివీధులన్
జొచ్చెడువారలున్ విడిదిఁజొచ్చెడువారు విరోధకేళిమై
నచ్చటనచ్చటన్ దిరుగునట్టి జనంబులునిండఁ దద్విహా
రోచ్చలితంబు రాయగడ మొప్పె సముద్రము పొంగినట్లుగన్॥ 151

మ॥ సమయజ్ఞుండగు గాంగభట్టు విధివత్సభారముల్ గొంచు, ను
త్తమురొ ఋత్విజులెల్లఁదోడుపడ వాత్సల్యస్తోమయజ్ఞంబు సే
య మొదలెప్పై, శివప్రభుండు నియమవ్యాపార దీక్షావిధి
క్షుముడై నిల్వఁగ, వేదచోదిత సదాచారంబులన్ దీర్చుచున్॥ 152

సీ॥ పితృపితామహ సమాగత కళంకము హన్య
 ధూమరేఖచ్ఛాయఁ దొరఁగుచుండఁ,
 గుటిలభాంధవ రహః కుహనాపవాదముల్
 సమిధలై మంటలొ సగ్గుచుండ,
 నాగమ ధర్మ శాస్త్రలాపములు సర్పి
 రాహుతి జ్వాలలై యలముచుండఁ,
 దత సమిద్ధాగ్ని హోత్ర శ్లోతు లొలసి మో
 మున క్షత్రేజేజగబు మొనయుచుండ,

తే॥ యజ్ఞవేదిక నిలిచి, దీక్షాధిరామ
 శాంతమూర్తియై శివరాసు సస్వరోక్త
 గాంగభట్టార్య ముగత ప్రకారవిధుల
 నాహుతులు వ్రేల్చి తనియించ హవ్యవాహు॥ 153

మ॥ యమ దీక్షా నియతోపవాసముల సాయంప్రాత రాహ్యహుతి
 క్రిమ హోమంబుల వైవలార్చనలఁ దీర్ఘ స్నాన దానాది కా
 ర్యములక దీర్చుచుఁ బంచరాత్రముల వాత్సల్యమయజ్ఞంబు సాం
 తము గావించె శివప్రభుండు పరిశుద్ధ క్షత్రేజేజస్వియై॥ 154

శా॥ ప్రాయశ్చిత్తవిధాన మిట్లు నెఱవేరిక జాతకర్మాదు లా
 మ్నాయప్రోక్తముగా విధింపుచు, ద్విజన్మత్వంబు సిద్ధింప దీ
 ట్టా యుక్తం బుపసీతసంస్కారయ వెలుంగక బ్రహ్మసూత్రంబుతో
 గాయత్రీజపశుద్ధుఁ జేసిరి శివత్మానాథు నయ్యాజకుల్॥ 155

చ॥ పరిణయబంధ బంధువగు పత్నియెడక బ్రణయానుబంధముల్
 పరిణతిఁబొందఁ, బొందినఫలంబగు సంతతితోఁ గుటుంబియై
 పరఁగు శివప్రభుం డిపుడు పట్టపుదేవినిఁగూడి బంధుతా
 పరిగతుఁడౌచు వైదికవివాహవిధి గయిసేసెఁ గ్రమ్మెట॥ 156

మ॥ ఇటు సుక్షత్రియుడౌచు వేదవిహితానేకోత్తమాచార లం
పటుడౌచు శివరాజు ఋత్విజులతోఁ బట్టాభిషేకక్రియా
ఘటనాతత్పరుడై పయో ఘృత ఫల గాఁసోపవాసవ్రత
స్ఫుట దీక్షావిధి సల్పె హోమనియమంబుల్ సప్తరాత్రింబులన్॥

సీ॥ మఱునాఁటివేకువ మంగళన్నానంబు

లంబర మాల్య భూషానులేప

నాద్యలంకారంబు లవధరింపుచు ధర్మ

పత్నీయుతుండు శివప్రభుండు

తొలుదొల్తఁ దనవేల్పు నిలువేల్పుగు భవానిఁ

గొలిచి, మాతృపదాబ్జములకు మొక్కి,

మంగళద్రవ్య సంభారముల్ గొనుచు ఋ

త్విజులు పురోహితుల్ వెంటనడువ

తే॥ నింద్రవైభవమొప్పు గజేంద్రయాన

ధీర గంభీర సుభగతా దీప్తుడగుచుఁ

దరలి చనుదెంచె నవరత్న ధగధగత్తు

భా విభాసిత మభిషేకభవనమునకు॥

158

చ॥ సలిల కిసాల పూర్ణకలశమ్ములఁ, బల్లవ తోరణసృజ

మ్ముల, నిరువైపులన్ బలిసిపొల్చు నలంకృత హస్త వాజి యో

ధుల, విజయధ్వజంబులఁ గుతూహలదం బభిషేకశాల ముం

గలిచెలువమ్ము తన్నెనయఁ గాంచి చనెన్ శివరాజు లోనికిన్॥ 159

చ॥ పఱచిన పట్టుకంబళులు, పార్శ్వములం దధికారివర్గ వి

ష్టరములు, రెండుముప్పదియు స్వర్ణమణీమయ సాలభంజికల్

మురువగు మేలుకట్టుపయి ముత్తైపుపెత్తులు, కెంపుగుత్తులున్

దొరసిన కొల్వకూటము గనుంగొనుచున్ శివభూపుఁ డేగినన్॥ 160

ఉ॥ అందఱు సందడిక జయజయధ్వని వెట్టుచు లేచి నిల్వ, నా
నందముతో శివప్రభుఁ డనర్ఘమణీ రమణీయ పీరిక
జందురునట్లు వెట్టుటయు, సభ్యులు తక్కినరాచకొల్వవా
రంద అలంకరించిరి నిజాసనపాళి యధార్హ రీతులక॥ 161

ఉ॥ అంతట గాంగభట్టు సమయస్థిత మీఱ ముహూర్తవేళ య
త్యంతము దాపుగా ముదితుడై యభిషేకమహూత్సవం బుప
కాంతముసేయ నెంచి, శివరాజును బట్టపుదేవి నొక్కపీ
రాంతరమందు నిల్పి నియమాద్వావిధుల్ నడిపించె వేడుకక॥ 162

సీ॥ భరతవర్షాఖండ భాగ్యస్వరూప గం

గాదిక పుణ్యతీర్థోదకములఁ

దెప్పించి, నియమితర్హిజల హస్తముల నిం

చిన స్వగ్గళశముల్ సిద్ధపఱచి,

పరిమళద్రవ్యముల్ పంచామృతాబులు

పంచగవ్యాబులు ఫలరసములు

తెచ్చి సువర్ణపాత్రీకల వేర్వేరు సు

వాసినీ మృదుకర్జాముల నునిచి,

తే॥ వేదపారస్వసంగులు వివిధమధుర

తూర్యనాదముల్ మాగధ స్తోత్రగీతు

లలముకొనుచుండ, గాంగభట్టార్యుఁ డపును

శివమహీనాథుఁ బట్టాభిషిక్తుఁ జేసె॥ 163

మ॥ ప్రథమాచార్యుఁడు, ఋత్విజుల్, సకలవిద్యద్భ్రందముల్, రాజులు
బ్రథితాత్ముల్ కులవృద్ధులు, సచివులు, బంధువ్రజం, బాహు
స్మధనోదారులు వీరులు, కన్యారత్నముల్ వేదవా
గ్విధి ముమ్మా అభిషిక్తుఁడేసిరి శివోర్వీనాథు వేర్వేరుగ॥ 164

చ॥ శివపతి మంత్రపూత మభిషేకవిధానమునన్ దనర్చి, యు
త్సవమున వేదవిపులకు స్వర్ణ మహీ బహుశాగ్రహార గో
భవన నవాంబరాభరణ వాహన తల్పము లాది దానముల్
వివిధము లిచ్చె దైవతగర్వి దనయివి నధంకరించుచున్॥ 165

చ॥ తనుపెనయన్ దలాపురుషదానము సేయ శివప్రభుండు తా
సునఁ దనయెత్తు స్వర్ణ మణి శుక్తి సుగంధము లాది తూఁచి, తూఁ
గినధనమెల్ల విప్రతతికిన్ సచివాళికిఁ బేదసాదుతా
జనులకుఁ బంచిపెట్టె ట్టణశ కణశో బహుశో యశోర్థియై॥ 166

ఉ॥ బంగరువాన వెల్లువలువాట ఘటించు నమోఘమేఘుడై
పొంగు శివప్రభుండు మెఱపుల్ గొను బంగరుపశ్చేరాలఁ బు
ణ్యాంగనలెత్తు కప్పురపుఝారతు లందినమీఁదఁ, బట్ట బం
ధాంగ మహార్హ మండనరమాప్తి నలంకృతుఁ డయ్యె నయ్యెడన్॥

ఉ॥ అచ్చపు రాచరీవి మొగమందునఁ దాండవమాడ, మండనా
భ్యుచ్చలి తాంబరాభరణముల్ మెయి వన్నెలుమీఱ, నముగ్రిడై
వచ్చి సదస్య మాతృ గురువందనముల్ ఘటించి, గాంగభ
ట్టిచ్చిన కేలువట్టి చనియెన్ శివభూపతి సింహపీరికిన్॥ 168

సీ॥ నవరత్నసింహాసనము సర్వతోభద్ర

మయి కుందనపుసిరి నందగింప,

అష్టకోణముల మణ్యంచితస్తంభాగ్ర

ములు నిల్వబెరసి యొప్పులు ఘటంపఁ,

బయికప్పు మరకతప్రభల నొడలలెత్తి

శేషాహిపడగల చెలుపు నింప,

మకర ముఖాగ్రదంష్ట్రిక - లశ్వవాలంబు

లిరువైపు శిల్పవిస్ఫురణఁ బెంపఁ,

తే॥ బైడితీగలు వజ్రపుష్పములు కెంపు
గుత్తు లాణిముత్యాల మేలుకచ్చునరులు
సిరులఁ దులకింపఁ, దద్గతశ్రీవిశేష
మతుల సామాజ్యవైభవోన్నతుల దొరసె॥ 169

తే॥ ‡ సింహపీరికి నెదుటఁ బసిండితాసు
నిలువుటీకెపై నిలిచి యొప్పులు ఘటించె -
మొనసి శివరాజు లవమైన ముల్లుమొగ్గ
కుండ ధర్మంబుఁ దూచునం చొలసె ననఁగ॥ 170

ఉ॥ పూజితభావు లష్టసచివుల్ మధురాకృతు లష్టకోణ రా
రాజితులౌచు సంయతకరంబుల నుండఁగ, సింహపీరి వ్యా
ఘాజిన - మందుపై మెఱుఁగులాడు జరీ శిలిపట్టువల్వ శో
భాజటిలంబులై నయనపర్వముగా శివరాజు డగ్గఁజేరె॥ 171

చ॥ పదపడి గాంగభ ట్టల సభాజనులన్ గని పలెక, “భోకసలే
విదిత మహాన్వయాభరణ వీరుఁడు, హైందవధర్మ రక్షణ
భ్యుదిత పురారి యీశివవిభుండు ప్రజా హృదయాబ్జబంధువై
యెదుఁగుచు, సింహపీరిఁ గొలువీయఁగ మీహృదయంబుఁ గోరెడికె”॥

చ॥ అనుటయు సభ్యులెల్లఁ దమయాసనముల్ డిగి కేలుదోయి నొ
య్యనఁ బయికెత్తుచున్ జయజయధ్వని సమ్మతిఁ బలిక, రంత ము
నొకని శివరాజు పీఠమునకున్ దతభక్తఁ బ్రదక్షిణించి వం
దనమిడి, కాలుసోకని విధంబునఁ బైకొనె సింహపీఠమున్ ॥ 173

‡ On the left hand (stood) a pair of gold scales on a very costly lance-head, evenly balanced (the emblem of justice)

సీ॥ అంతట గాంగభట్టాచార్యుఁ డుప్పొంగి
 శివరాజమాలి నాశీర్వదించి,
 యల మహారాష్ట్ర రాజార్హ ముజ్జ్వలమణి
 లలితకిరీట మాఁదల ఘటించి,
 సుకుమార ఫాలపట్టిక శుభాచార సం
 గత శోణతిలక మంకితముఁజేసి,
 కుడికేల నిజరాజ్య గోపాయనార్హ చి
 హ్నము హైమ ధర్మదండము నమర్చి
 తే॥ నడుమున భవాని ఖడ్గమ్ము నిడి, యుదీర్ణ
 చాపశరముల సన్యహస్తమున నిలిపి,
 పాండుర చ్చత్ర చామరోజ్జ్వలత నెఱపి,
 శివపతిని రాజచిహ్న లాంఛితునిఁ జేసె॥ 174

మ॥ నిగమాశీర్వచనాక్షత ప్రసవముల్ నీరాజనశ్రీలు పె
 ల్లగు తూర్యధ్వనులు జయధ్వనులు స్తోత్రారావముల్ మించె, రా
 యగడంబందు ఫిరంగిమోఁతలు ఘనంబై మోసె, రాజాజ్ఞ సూ
 టిగ నావేశకు నెల్లదుర్గములు చాటించె శతఘ్నీధ్వనుల్॥ 175

సీ॥ “పావన భృశబలాన్వయ రాజమాలికి
 సాహస ధీరతోత్సాహ నిధికి,
 బరపీర సైన్యసాగర ఘటోద్భవునకుఁ
 బరదుర్గ శిఖరి విధ్వంస పవికి,
 జతుర తంత్రవ్యూహ చాణక్యనకు, దురా
 పతిత రాణ్మండలీ భార్గవునకు,
 దక్షిణభారతోద్ధరణ దీక్షితునకు
 స్వమత సంస్థాపనాచార్యునకును,

తే॥ త్యాగ భోగ విరాగ సద్యోగరతికి
క్షత్రకులమణి శ్రీ శివచ్ఛత్రపతికి
జయము - జయ" మని పలికి యుత్సవముమొనరించె
శివపతికి గాంగభట్టు వచించె నిట్లు॥

176

మ॥ "శివరాజా! పరమేశ్వరీదయ ఫలించెన్, నేటి పట్టాభిషే
క విధానంబు సమస్తమున్ జరిగె, లోకఖ్యాత సూర్యాన్వయో
ద్భవ రాజన్యుడ వేమినీకుఁదెలుపన్! ధర్మప్రతిష్ఠాపకు
డవుగా నేలొకను మెల్లరాజ్యము పురాణక్షత్ర సచ్ఛత్రతన్॥ 177

చ॥ కలికృత ధర్మవిప్లవము కారణమై, మత జాతి నీతి సం
కులత యవార్యమై, జనులకున్ హితమార్గ మగమ్యమకాచు, దో
ర్బల ధన మత్తుకా ప్రభులపాలఁ గలగు టవశ్యమైననే
డలఘుడ వీవు రాజగుట యాగమ ధర్మ తః ఫలబగున్॥ 178

ఉ॥ వేదములున్ దదీయపదవీ పరినిష్ఠిత యస్థధర్మ క
ర్మాదరణంబులున్ బలుచనై బలహీనములైననేను దు
ర్వాదములోర్చి సమ్య గుపవాసములన్ భరియించి భక్తిమై
వైదికధర్మదీక్ష నిలుపంగల నీమది యెంతదొడ్డదో!॥ 179

సీ॥ పదునైదుదినములపరిమితి నిందాఁకఁ

గరిన దీక్షావిధిక్రమము నడిపి,
యతిఘనైవచ్చిన యన్నిజాతులవారి
కల్లుండ్రకటుల మర్యాదలిచ్చి,
పూట కేబదివేలభూసురోత్తములకు
షడ్రిసోపేతభోజనము లొసఁగి,
భూ ధేను నవరత్న భూషాంబరాది దా
నములు వేర్వేరు అఖండముగ నొసఁగి,

తే॥ అయిదు - పది - పదునైదు యోగ్యతనుబట్టి
భూరిదక్షిణ తక్కువిపుల కొసంగి,
నేటి పట్టాభిషేకంబు నిర్వహించు
నీ యసమధర్మదీక్ష వర్ణింపఁ దరమే॥

180

ఉ॥ కూడిన దైవశక్తి యొనగూడిన సైన్యబలానుషక్తి తో
పాడిన దైవభక్తి తొనఁకూడిన ధర్మపథానురక్తియున్
దోడుగ నీడగా నరులఁదోలి జయోదయకేళిఁ దేలి, కా
పాడుము భోగసలాన్వయనృపాల! చిరమ్ముగ హైందవోర్వరన్॥

చ॥ అని వచియించులోపల మహామహుఁడొక్కఁడు లేచివచ్చి దీ
వనలిడి “రామదాసమునివర్యులు మీకు హితోపదేశమున్
బనిచి” రటన్నతోడన శివప్రభుఁ డుత్థితుఁడౌచుఁ బీఠ మొ
య్యన డిగి కేలుమోడ్చె, నతఁ డాదరణంబున నిట్లు వాకొనెన్॥ 182

చ॥ “భువనజనైకమంగళము పొంగిన యిప్పటి రాయదుర్గవై
భవ మెద గోచరింపుచు నపారముదంబుధి నోలలార్చె, నో
శివపతి! యిన్నినాల్గ కభిషిక్తునిఁజేసె భవాని నిన్నుఁ - గ
న్గవ కలశంబుగాఁ బ్రణయగాఢముదశులవెల్లిఁ దేల్పుచున్॥ 183

మ॥ చరితార్థంబులు వేదశాస్త్రవిధు, లాస్మాకీన దీక్షా తప
శ్చరణంబుల్ ఫలితార్థమయ్యె, నెడఁదన్ సైరింపఁగారాని దు
ర్భర దావాగ్నిశిఖా చటచ్ఛటల నారాటించు హిందూధరన్
గురిసెన్ నీ యభిషేకవృష్టి నిగమోక్తుల్ శాంతి ఘోషింపఁగన్॥

చ॥ తలఁచిన ధర్మదీక్ష బహుధాపరిఘామిత దారుణవ్యధా
కులతకు నోర్చి ప్రాణముంకున్ వెచుదీయనితెంపు సూపుచున్
గెలిచితి, విందుపైనఁ బరికింపు - ముపార్జితలక్ష్మీ ముచ్చుచే
తులఁ బడనట్లు, నీప్రజలుతోడుగ నీవు సుఖించునట్లుగన్॥ 185

చ॥ 'ప్రజయుఁ బ్రభుత్వ మొండొకనిప్రాపునఁ జేవఁజిగిర్చి, రెండును
విజయము నందుచుండు' నని పెద్దలు రా జొకయాత్మ గాఁ - బ్రజా
ప్రజ మొకమేచుగాఁ దెలియఁబలికరి, నిక్కమ చూడు మిందు భూ
భుజుఁ డిరువైపు ధర్మపథమున నడుపందగువాఁడు దా నగు॥ 186

సీ॥ రాజు తానొక్కఁడు ప్రజయందు, నటులె జీ
వాత్మ దానొక్కఁడు దేహంబునందు,
దేహమునం దాత్మతేజోంశ - యటు ప్రజా
వళిఁ బ్రభుత్వాంశ సర్వత్ర నుండుఁ,
దేజోంశ లెక్కువై, రాజు - జీవాత్మ త
క్కువవాని నడుపుచు గొప్పయైరి,
తమ గొప్పతనముతోఁ దక్కువయగువాని
బాగోగులకు వారు బాధ్యులైరి,

తే॥ కాన రాజును - జీవాత్మ 'తా నొకండు
వానిలో' ననియెంచక, వానిమేలు
తనదిగా నెంచ కథికారదర్ప మెనయఁ
గలుగుఁ గలవర, మిది యెఱుంగవలె రాజు॥

187

చ॥ ఇది పరమార్థ, మీవు తఱియెంచి ప్రజాగతమా ప్రభుత్వము
బొందువున మేలుకొల్పి, హితబుద్ధిమెయి సహకారమిచ్చి యు
చ్చదశకుఁ జొన్ను, మప్పుడు ప్రసన్నకళా పరిపూర్ణ రాజ వ
య్యెదవు, జగంబుగూడ భజియించు నిను బరిపుష్ట హృష్టమై॥

మ॥ ఒకరాజ్యాంగము దేహమందుఁ గల, దుద్యోగంబున దాని కే
లికయకావాఁ డనుభూతివెంటఁ బ్రజఁ బాలింపంగ నూలొన్నచో
సకలంబు సుగమంబ, నీనడక నీసర్వంబు భాసిల్లె; నూ
రక నాడెందము నీకు విప్లితిఁ గుమారా! నేటి యీవెన్నెల॥ 189

చ॥ అనుకొనినంతకంటెను సమర్థుడ, వొక్కటిసెప్ప నూలుగా
వినఁగల, వేదిసెప్పిన నవీన మవశ్యముగూడఁగాదు, కొ
ల్విన దొరవైననేడు నొడిలోఁబసిబిడ్డగ నిన్నుఁబోచు నీ
జనని యొసంగుదీవనకుఁ జాలునె మా సకలోపదేశముల్॥ 190

ఉ॥ పండినమేనితోఁ గమియఁబండిన పుణ్యఫలంబుతోడఁ బు
త్రిండు ధరాభిషేక మహితుండగు భాగ్యముఁజూచి తన్నునన్
బండిన జీజియాతపము పండఁగఁ జల్లఁగ రాజ్య మేలు, మా
ఖండలలక్ష్మితో భరతఖండ మహాభ్యుదయంబు తూచుచున్॥ 191

మ॥ అనుమాటల్ శిరసావహించి శివరా జావిప్పు నర్పించి, చే
రిన యధ్వర్యుల గాంగభట్టు నమితశ్రీ తృప్తులన్జేసి, కొ
ల్విన వేంచేసిన పెద్దలన్ గురువులన్ బుణ్యాంగనాశ్రేణి నొ
య్యనఁ బూజింపుచు మాతృవందనముసేయన్ డెందముప్పొంగఁగన్॥

మ॥ ఒక ప్రత్యేకసమున్నతాసమునం దొప్పారు నానందభూ
మిక, తేజోమయ దివ్యచక్షువుల నున్నేషించి సంతోషచం
ద్రీకలన్ ద న్నభిషిక్తుఁజేయు జనయిత్రీన్ గాంచి రోమాంచకం
చుకితాంగంబుల డగ్గటించి పదరోచుల్ మౌళి లాలించినన్॥ 193

శా॥ పాలోద్వేల్లిత పట్టబంధ తిలకోపర్యంచితోష్ణీష భూ
షాలంకార నవప్రభాపటలితో నాలంబి ఖడ్గంబుతోఁ
గేలన్ దండముతో నుదూఢ నృపలక్ష్మీ భాగ్యచిహ్నలితో
మ్రోలన్జేరు కుమారు నెత్తి మదితన్నున్ జీజియా యిట్లనెన్॥ 194

మ॥ “తనయా! పెద్దల పుణ్యబీజ మిటు మందారాంకురచ్ఛాయలన్
బెనుపై, కొమ్మల రెమ్మలన్ బలిసి, యుర్విన్ బూచియున్ గాచియున్
దననీడన్ నెలవిచ్చి పుష్పఫల సంతానంబు లందించి భూ
జనులన్ దన్నుట గంటిఁ - బెక్కులుపరీక్షల్ దాటి యీనాటికిన్॥

చ॥ కడచిన వాదినమ్ములు మొగల్బలఁగంబులురేఁగి, నాఁడు పె
ల్లడరి చెఱఁగొనఁ దలుమునప్పు డెటఁ దలఁదాఁపలేని నా
యొడిఁ గనుమూయుచుఁ దెఱచుచున్న సుతుం డిపు డిట్లుతీరి క
న్నడు శుభమయ్యె, నింతయు భవానికటాక్షముపంటయేసుమీ॥ 196

మ॥ తనకుఁ నచ్చినశిష్యుగాఁ గొనుచు విద్యాబుద్ధులన్నేర్పి పెం
చిన దాదోజి నిజోద్యమంబు వితతశ్రీ నిట్లు పుష్పించుటల్
గనుచో నెంతలు సంతసించునో! నినుఁ గన్నయ్య తానున్న నెం
తని హర్షించునో! యంతయుఁ నిలిచెఁ బుత్రా! నేటి కీ నాపయి॥

మ॥ తమసర్వస్వము ధారవోసి స్వమతోద్ధారంబు హిందూస్వరా
జ్యము సాధించిన తానజీముఖులు వీరాగ్రేసరుల్ నిర్జరో
త్తములై స్వర్గమునుండిచల్లిన భవత్పట్టాభిషేకోత్సవ
ప్రమదాశీ స్సుమవర్ష మోముత కుమారా! వజ్రవర్మాభ మై॥ 198

ఉ॥ తీరిన దబ్ధిమంధనము, తీయములొచుఁ దలంపులెల్లఁ జే
కూరిన, వెంతయుఁ దనిసి కోలున హైందవరాజ్యలక్ష్మీ సు
స్మేరముఖాంబుజంబు వికసించిన, దంచిత భోఁసలాన్వయ
శ్రీ రవివంశకీర్తిని భరించిన దాగమధర్మజుష్ట మై॥ 199

ఉ॥ మేలగు హైందవోర్వర నమేయతపఃబులఁ బుట్టెవొందు ని
ల్లాలు గడించుభాగ్యముల నన్నిట నేఁ దనుపొందఁగంటి, నీ
మేలున నీకుఁ దల్లినగుమేలున ధన్యతగొంటి, నింక వే
యేల కుమార! యిట్లనునయింపుము నీప్రజవోలె నీప్రజ॥ 200

చ॥ హృదయములిచ్చి ప్రాణములనిచ్చి యవశ్యములైన సర్వసం
పద లెదిగించి నిన్నుఁబరిపాలకుఁగాఁ గయికొన్నవారి క
భ్యుదయము లీగికంటె వర మొండొకఁ డున్నదె! రామదాసుఁ డి
య్యదియ వచించెఁగాదె! తనయా! గయికొమ్ము గురూపదేశము॥

ఉ॥ పండగు నన్నుఁబోలెఁ దొడఁబ్రాఁకిన నీపసిబిడ్డఁబోలె భ
వ్యుండగు రామదాసమునిఁబోలెఁ బ్రజావళి నాదరింపు, మె
ల్లండినఁగూడ ధర్మపథమూఁది చరించి దిశావకాశముల్
నిండినకీర్తి రంజిలుము, నీ కగుఁగాక చిరాయురున్నతుల్!” ॥ 202

చ॥ అను జననీశుభాశిషము నంది శివప్రభుఁ డామెయాజ్ఞ గై
కొని నిజసింహపీఠమునకుఁ జనుదెంచి సమంచితాదరం
ఋనఁ గొలువెల్లఁగాంచి పరిపూర్ణ దయా వినయానురాగముల్
దనుకు మృదుాక్తితో నభయదక్షిణహస్తముతోడ నిట్లనెన్ ॥ 203

మ॥ “అనురాగోపచితాత్ములౌ సచివులారా! మిత్రులారా! మహా
జనలారా! జగదీశ్వరీకరుణ మించన్ నేటి కీపాటి శో
భనముల్ గంటిమి, దక్షిణోన్మి స్వమతోపకాంత హిందూస్వరా
జ్య నిధానంబును నిల్పికొంటిమి పరీక్షాదక్ష దీక్షావిధిన్ ॥ 204

చ॥ కడచిన వెన్నియేనిఁ గడగండ్లు, దురంతములైన పోరులన్
దొడరుచుఁ బ్రాణవృంతములుతుగ్గించి సమర్థులు యోధు లెందఱో
మడిసిరి, వారిత్యాగ మభిమానము నెంచి స్మరించుకంటెఁ దీ
ర్చెడు ప్రతికారమున్నదె! స్మరింపనిచో ఋణ మీఁగనేర్తుమే!” ॥ 205

చ॥ అకలుష దేశభక్తిభరితాత్మకులై ప్రజలెల్ల వారివా
రికిఁ దగురీతి మే లనుసరింపుచుఁ, గీడుభరించి, త్రాడుపో
లికఁ బెనఁగొంచు నెందునుజలింపని పూనికఁ బోర నిట్టిప్రా
పకము ఫలించెఁగాక ననువంటియొకానొకఁ డేమిచేసెడన్!” ॥ 206

ఉ॥ చేసినదానిలోఁ గలవిశేష మెఱింగి, నితాంతభక్తివి
శ్వాసములన్ గఱంగి ననుఁ బాలకుఁగా వరియించు మీకు సం
తోసముతోఁ గృతజ్ఞుడ, నెదుర్కొను నాపదలోర్చి మీరునున్
బాసటగాఁగ నెల్లరశుభంబులకై తలయొడ్డి నిల్చెదన్ ॥ 207

ఉ॥ తల్లిహితంబు పెద్దలమతంబు సమర్థగురూపదేశ ము
 త్ఫుల్ల సరోజదామకముతో సరిగా శిరసావహింతు, ధ
 ర్మోల్లసితంబుగాఁ బ్రజలయున్న తిఁగూర్పఁ గడంగి, వారు రం
 జిల్లఁ జరింతు, నింతయు రచింప భవాని యనుగ్రహించుతన్!”॥

చ॥ అనుటయుఁ గొల్పులో జయజయధ్వని బారలుసాఁచి “జీజియా
 జననికి రామదాసమునిచంద్రునినకున్ శివరాజమౌళికిన్
 ఘనవిజయంబు భద్ర మగుఁగా కగుఁగా” కనుపల్కు లెల్లడన్
 ముచుకొనిమ్రోసెఁ దూర్యరవముల్ వెనుదాఁకుచు మిన్నముట్టఁగన్॥

ఉ॥ అంత నితాంతభక్తి వినయంబులు మీఱఁగఁ బాదపీరికా
 పాఠముఁ జేరవచ్చి, నవరత్న దుకూల సువర్ణముదిరీకా
 సంతతి మేటికానకలిడి, సమ్మతి జాగిరుదారు లెల్లసా
 మంతులు వేఱువేఱుగ నమస్కృతులిచ్చి భజించి రంచలన్॥ 210

మ॥ ఒకసర్దారునిబిడ్డఁ డున్నతటలోద్యోగంబునన్ మించి నేఁ
 టికి సామంతులుగొల్వ ధీరపరిపాటిన్ బ్రాజ్య రాజ్యాంగనా
 యకుఁడౌ పోడిమినెంచి యర్హమగుమర్యాదల్ విడంబించి కా
 నుకల్ బంపిరి గోలకొండసులతానుం డాది భూమిశ్వరుల్॥ 211

శా॥ ఆ యానందముఁ జూడవచ్చి ‘హేనరీ ఆకెండ’ నన్ పేరి యా
 గ్లేయ ప్రాచ్యవణిక్సమాజపతి రక్తిన్ గానకలున్ వజ్రరే
 ఖాయుక్తంబగు నంగుళీయక మొసంగన్, బోర్పుగీస్మఖ్య దే
 శీయుల్ బేరులు గానకలంపి రతులశ్రీమీఱ దీనారముల్॥ 212

ఉ॥ అందినకానకలెల్ల నయనాంచలదృష్టుల నాదరించి, తా
 నందఱ నన్నిరీతుల యధార్హ బహూకృతి సత్కరించి కొ
 ల్వందె శివప్రభుండు, సచివాదిక రాజనియోగివర్గమె
 ల్లం దమ యర్హలాంఛనములన్ గొలిచెన్ బ్రభుభక్తి సూపుచున్॥

సీ॥ ఆనతులౌ ప్రధానామాత్యుఁడాదిగా
 నుద్యోగిజనుల బహూకరించి,
 యెవరి యుద్యోగకారవములు వారువా
 రంది సేవింపఁగా ననుమతించి,
 యానాటి యన్యభాషానామముల మార్చి
 సంస్కృతవ్యవహారసరణి గూర్చి,
 వార్షికవేతనపరిమితి హెచ్చించి
 బిరుదముల్ బహుమతుల్ పెక్కులిచ్చి,

తే॥ హార కంకణ వస్త్ర వాహనములాది
 సత్కృతుల నెల్లవారి కుత్సవముగొలిపి,
 శ్రీ శివచ్ఛత్రపతి యభిషేకశుభ మ
 హూత్సవము దీర్చె వితత సంపత్సమృద్ధి॥

214

కు॥ మధురోదార గళస్వనాభినయ సంపన్నాన్యతఁ వంది మా
 గధ వైతాళికు లంత నీగతి శివక్షానాధుఁ గీర్తించి, “రో
 బుధమందార! పరాకు! భోక్త సలక్షలాంభోరాశిచంద్రా! యతం
 ద్ర ధరాభారధురీణ దక్షిణభుజస్తంభా! యదంభోదయా!॥

215

సీ॥ సూరతునుండి బెడ్నూరుపురముదాఁక
 నుత్తర దక్షిణాభ్యున్నతంబు,
 నల బిజాపురినుండి యపరాంబునిధిదాఁకఁ
 బూర్వ పశ్చిమ దిశాభోగ యుతము
 విపులదేశము గెల్చి, వితత రాజ్యాంగ సే
 నాంగ దుర్గాధిపత్యములఁ దనరి,
 ప్రబల యావనవిభుత్వ త్రయంబును దాఁకి
 వెన్నంటితటిమి తద్విజయమంది,

తే॥ దక్షిణావనియందు హైందవమతాను
 బంధ రాజ్యమ్ము నిలుపు వైభవమహేంద్ర!
 రమ్యగుణసాంద్ర! శ్రీ శివరాజచంద్ర!
 జయము! జయము! తావక సితచ్ఛత్రమునకు॥ 216

మ॥ జగమెల్ల ముద నూవహించె, బరితశ్చంద్రాతపశ్రీలు ప
 ర్వఁగ మీకీర్తి రహించె, గౌతుకమునన్ బట్టాభిషేకోత్సవం
 బుఁ గనన్ మీమలకర్త సూర్యుఁడు కరంబుల్ సాచి మిన్బాఁకె, డం
 బుగ వీతెంచె భవానిపూజయగుచోఁ బూరించు శంఖధ్వనుల్॥ 217

మ॥ లలితాభ్యర్చిత పట్టబంధ మహితాలంకార దివ్యప్రభా
 కలితుండౌ శివరాజుఁ జూత మరువేడ్కన్ బౌరపుణ్యాంగనా
 వళి దూర్వాప్రసవాక్షతాంజలులెల్లర్పన్ మేడలన్ నిల్పె - దొం
 గలి నున్జూపులు గల్వతోరణపు సింగారంబుఁ గై సేయఁగన్॥ 218

మ॥ అను వైతాళికపారముల్ విని శివత్మాధీశుఁ డుత్ఫుల్లలో
 చనపద్మండయి, “శ్రీభవాని కిది పూజావేళ, మే మిప్పు డా
 జననీ పాదపరాగముల్ గొనుటవశ్యం” బంచుఁ దోడ్తో నిజా
 సనమున్ డిగ్గిన, నెల్లకొల్వ నిలిచెన్ సమ్మర్ద సంరబ్ధమై॥ 219

తే॥ పింగళేమంత్రీ యుత్సవరంగమెల్ల
 ముందె నియమించి శివరాజముదలఁ గొనుచుఁ
 గొలుపునుండి భవానిదేవళముదాఁక
 నడిపె మెఱవడి తూర్యస్వనములు సెలఁగ॥ 220

మ॥ గజరాజంబులు రెం డలంకృతములై కాషాయవస్త్రాంచిత
 ధ్వజమున్ బట్టుజరీజగాసిడము నుత్తాలంబుగానెత్తి య
 క్కజమున్ గొల్పుచు మందయానముల నగ్రస్థానమం దేగ నె
 ల్లజనుల్ వెంబడిసాగి రుల్లముల నుల్లాసంబు లుప్పొంగఁగన్॥ 221

శ్లో॥ గజయాధములు తురంగములు తేరులు కాలు
 బంట్లు క్రమమ్ముగా బారుదీరఁ,
 గొలుపుటేలు తుపాకులు ఖడ్గములు పూని
 వీరభటుల్ వారివెంట నడువ,
 వివిధతూర్యంబులు వింతలు చతురలా
 స్వంబు లావెంబడి సందడింప,
 జానపదుల్ పౌరజనము లుద్యోగు లా
 పులు బంధు లావెనక దళముకొనఁగఁ,

తే॥ గ్రమ్ముకొని మంతుఁ లంగరక్షకులు గొలువ
 నడుమ రాణివాసంపుటందలము నడువ,
 భద్రదంతావళము నెక్కి భవ్యమూర్తి
 శ్రీశివచ్ఛత్రపతి ప్రభుశ్రీలఁ దరలె॥

222

మ॥ కలితాలంకరణ ప్రభాసుభగవా ఘంటాపథశ్రేణి గం
 తులు అంతుల్ గొను తుంగభంగములతోఁ దూఁగాడు సంద్రంబనన్
 జలితంబై నగరోత్సవంబు నడిచెన్ సమ్మర్దసన్నాహ తుం
 దిలమై, యాటలుఁబాటలొప్పుఁగ శతఘ్నీ తూర్యముల్ మ్రోయఁగన్॥

చ॥ ఉన్నతసాధవీధి నయనోత్పల నీలకటాక్షమాలికో
 ద్భిన్న ముఖేందుచంద్రికలు పెల్లగుచున్ యమునాయుతాభ్రగం
 గోన్నతిఁ బర్వఁ, బుణ్యసతు లూర్జితఁడౌ శివరాజుపై జయా
 భ్యున్నతిఁ బలిక సేసలిడి రుద్ధవిడిన్ గుసుమాక్షతాంజలుల్॥

224

శ్లో॥ అంగనలెల్లరున్ బ్రతిగృహంగణమం దెదురేగి పొంగుచున్
 బంగరుపశ్చైరంబుల నివాళికలెత్తి జయంబువలక, మా
 తంగముపై శివప్రభుఁడు తత్పరతన్ దలవంచి వానినె
 అం గఱుకొంచు నప్రకనులన్ జని చేరె భవానికోవెలన్॥

225

ఉ॥ ఏనుఁగు డిగ్గి భక్తిరథమెక్కి యదంభ విసేత వేషుడై
 మానముతో నుమాపద సమర్పితచిత్తముతోఁ దదంతిక
 స్థానముఁ జేరి, యర్చనలెసంగ భజించి శివప్రభుండు ని
 ధ్యానపరాత్ముడై గిరిసుతామహిమంబు నుతించె నీగతి॥ 226

చ॥ “చిటునగవూరు మోవి, వికసించిన చెక్కులు, సోఁగకన్నులన్
 గురియు దయామృతం, బలిక కుంకుమరేఖయుఁ, జంద్రమఃకళా
 పరిగతమాళియున్ నయనపర్వముగా మది గోచరించి నా
 యరగలఁబాపు నీ యభయహస్తమునీడ భజింతు శాంకరీ॥ 227

ఉ॥ యాగము యోగ మెంతయుఁ బ్రయాసదురాసద మంచు, నైహిక
 త్యాగ విరాగముల్ జనులకందఱ కందనివంచు, ధార్మికో
 ద్యోగమువెంపునన్ మనసుఁద్రుంచి యచంచలభక్తి సేత నా
 భాగముగా భజింతు, ఫలపాకము నీకరభిక్షు పార్వతీ॥ 228

చ॥ ఒకతృణమున్ గ్రహించి సకలోన్నతశక్తి ఘటించి పర్వత
 ప్రకరముఁ జీల్చి వాదరమె పట్టినచో మరుభూమి నందనా
 ధికముగ మార్పు వార్తునిగతిన్ దురపిల్లఁగనేల పాణి! తా
 వక పదపద్మముల్ శరణువట్టినఁ జాలదొకో మహేశ్వరీ॥ 229

ఉ॥ ‘ఏ నెవఁ’ డంచు డీలుపడెనేని భరించుటగాని, ‘యెల్లచో
 నే’ ననుకొంచు ముందుపడెనేని సహించుటగాని యెందుచున్
 గానము, లోక మిట్టి! దవికంపితుడై నిజధర్మదక్షుడై
 పూనిక నిర్వహింపఁ బయిపోకడ నీవ భరింతు శాంకరీ॥ 230

ఉ॥ దక్షిణభూమి కాననతతంబుగ నుండిననాఁడు, దానిలో
 దక్షులు రాజులున్ బ్రజ లుదగ్రసుఖస్థితి నుండునాఁడు, న
 న్య యపిత స్వధర్మవిభవాదికమై ప్రజ కుండునాఁడు - నేఁ
 డక్షతశక్తి నన్నిట నియంత్రివి నీవని యెంతు శాంకరీ॥ 231

చ॥ యవన మహావిభుత్వము లనర్గళవృత్తుల నాల్లువైపులన్
గవియఁగ దక్షిణోర్వి మొనకట్టుచు హైందవరాజ్య మొక్కఁ డ
స్య విభవ ధిక్కృతిన్ వెలయునంచుఁ దలంప వచింప నున్నదే!
శివపతిపేర నాటకవిశేషము నాడితి వీవ శాంకరీ॥ 232

ఉ॥ 'అక్రమ' మంచు, 'సక్రమ' మటంచుచు, 'విక్రమ' మంచు, 'వీర హే
యక్రమ' మంచు నా నడకలన్నిట లోకము తోఁచినట్లుగా
వక్రవినోదముల్ వలుకవచ్చు, నిజంబున కే నెవండఁ గా
ర్యక్రమమెల్ల నీనడిపినట్లు ఘటించితిఁగాక శాంకరీ॥ 233

ఉ॥ ఒక్కొక్కనాఁటిసంఘటన మొక్కతెఱంగున ముట్టి కుత్తుకల్
ద్రొక్కొననైనవేళ, నెదిరింప భరింపఁ దరింప వైరులన్
జిక్కులముంప మానవునిచే నగునే! భరతోర్విపైన నీ
మక్కువ లట్టి వే నొకసమర్థుఁడ నీవలనన్ మహేశ్వరీ॥ 234

చ॥ మనసు కలంకదేఱ నవమానముదీఱ జయంబుమీఱ నే
ననుకొనినట్లు హైందవధరాభ్యుదయంబు ఫలించె, నీదుశా
సన మిటు నిర్వహించి ఫలసంపద నీకడ నప్పగించి నేఁ
దనిసితి నిందుపై సముచితంబులు నీవ విధింపు మీశ్వరీ॥ 235

చ॥ శివపతికోస మింతపని సేయఁగలే, దిటు శాశ్వతంబుగా
శివపతియుండి రాజ్యపరిశీలనసేయు టసంభవంబ యీ
భువనములోము తావకవిభుత్వము శాశ్వత, మందులోని హైం
దవ భవితవ్యసంపద సుధామధురంబని యెంత శాంకరీ॥ 236

ఉ॥ నాకొఱ కేవరంబునయినన్ మదిఁగోర, భవత్పదాబ్జ సే
వాకృతి చాలుఁ జాలినశుభంబులు హైందవభూమి కిమ్ము! నే
సాఁకిన జాతి నీతి మత సత్యపథం బెప్పుడైన వమ్ముగా
నీక వెలుంగఁజేయు మిదియే మదభీష్టశతంబు శాంకరీ॥ 237

సీ॥ మత జాతి నీతి నైవతభక్తి మహితమై
 హైందవజగము పెంపారుఁగాక!
 కులసతీజన వృద్ధ గో సాధు విప్ర సం
 తతి పూజ్యపదమౌచుఁ దనరుఁగాక!
 యామయ యామ దోరాది భాధలులేక
 ప్రజ మహానందంబుఁ బడయుఁగాక!
 పశు శిశూత్కరముతో గాఁడిపంటలతోడ
 నిల్లిల్లు సిరులతో నెసఁగుఁగాక!
 తే॥ దేశభక్తులకీర్తి వర్ధిల్లుఁగాక!
 దేశచరితలు రక్తి సంధించుఁగాక!
 కవుల కెందును విజయంబు గలుగుఁగాక!
 నీదయ భవాని! యమృతమై నెగడుఁగాక!”॥

238

చ॥ అనుటయు నేకవాక్యత “తథాస్తు! తథా!” స్తనుమోత్ర కోవెల
 ఘనముగ మోసె, నర్చకుఁడు కప్రపుటారతు లిచ్చి పూలు పా
 వన శుభనారికేళము భవానిప్రసాద మొసంగ దోయిట
 గొనె శివరాజు, పొంగి తొలఁకుల్ గొనె నెల్లెడ హగ్నతోయధుల్!

చ॥ అంచితభక్తి నిల్లు జగదంబ భజించి శివప్రభుండు హ
 ర్షాంచితుఁడై మహేంద్రవిభవాతిశయంబున రాచమేడ సా
 త్రైంచి, సమంచితోచిత విధేయములెల్ల విధించి, నేలఁబా
 లించె సమగ్రనిర్వృతి ఫలింప జగంబులు సంతసింపఁగన్॥

240

మంగళం

APPENDIX

ANCESTRY OF SHIVAJI.

Shivaji Maharaj, the illustrious founder of the Mahratha Power, derived his descent from the renowned Bhonsle family. This noble Mahratha house claimed an ancient Kshatriya origin. It is said that the family was transferred to the uplands of Maharashtra by a Rajput warrior, Devraj Maharana by name. In what

is now known as the modern province of Oudh, there ruled for centuries the ancient princes of the royal Sesodia family. They claimed descent from the mythical Solar Race. One of these Sesodia princes crossed the Narbada and became the founder of an independent principality on its southern banks.

The ruling Bhonsle prince of the time was defeated and his kingdom annexed (by the famous Salivahan). At this crisis the afflicted queen of the prince escaped with her young son of five or six years across the Narbada and sought shelter in the hospitable regions of Mewar. There she found an asylum in a poor Brahman family, her son keeping the Brahman's kine. Once, while out engaged on his cow-herd duties the boy discovered a hidden treasure. This he disclosed to his patron and acquainted him with the story of his origin and fall. The Brahman listened with sympathy and encouraged and

exhorted him to endeavour to recover his royal power, giving him to that end every assistance within his means.

When the conquest of the country was completed, they erected a fort upon those mountain heights under the shadow of a temple of the Goddess Bhavani and named it Chitrakote

This fort afterwards became famous in history as the fort of Chitore.

About 1275 A D, Maharana Lakshman Singh succeeded to the throne of Chitore (The establishment of the Mahomedan power at Delhi led to the extirpation of the royal family) . The King had twelve sons The second prince Ajay Singh was the special favourite of his royal father The Raja explained to him, how undesirable it was that his royal race should be totally extinguished and commanded him to betake himself to an inaccessible part of the Aravalli Mountains . . Chitore fell into the Mahomedan hands

When Ajay Singh made his escape, he took with him Humbir Singh, the minor son of his eldest brother . . and again formed a fairly large principality He crowned him (Humbir Singh) king of his forefathers' realm and himself took charge of the administration and at last with Udaipur as their capital, they established their independence

On the demise of Ajay Singh, his son Sajan Singh thought it unwise to quarrel with his cousin for a partition of territory . With this design this brave prince advanced southwards. The territory of Sondhwad was conquered by him, and there he made his capital Among

his descendants were the names of Dilip Singhji Maharana, Singhji Maharana, Bhosaji Maharana and Devarajji Maharana in succession. But at length Devarajji, quite exhausted with the frequency of the Mahomedan invasions, gave up his kingdom, and coming down to the south maintained a precarious independence as a polygar in the valleys of the Krishna and the Bhima. On coming to the Deccan he changed his name for fear of the Mahomedans and assumed that of Bhosawant Bhonsle.

In the line of direct descent from Devarajji we have
 Indrasen Sambhajji and Babajji, alias Shivajji
 The last named Babajji was born in 1533 He had
 two sons Malojji and Vithojji They began to look
 out for an employment This they found by
 enlisting themselves in the service of Lukhji Jadhav of
 Sindhked Malojji had a son in 1594 named Shahji
 by Dipabai, sister of Jagpalrao Nimbalkar, the Deshmukh
 of Phaltan (Shivajji, the Liberator of the Mahratha Nation,
 was the second son of Shahji by Jijabai)

Chapter I "The Life of Shivaji Maharaja"

N S Takakhav, M A.

శ్రీ

—◆ స వ ర ణ లు. ◆—

పుట.	పంక్తి.	వీనికి.	ఇవి.
2	15, 17	కాపురము	కాపురము
7	15	పేరు	పేర
8	3	బిజాపుర రాజ్య	నిజామువిభుత్వ
11	15	శివము	సివము
13	19	అగుయధార్థమ	“అగుయధార్థమ
14	18	తనకుఁజేయు	తనకైన
20	24	శాలురై	శాలులై
22	24	పాపజాతులకు	పాపజాతులకు
25	1	పండుగఁ	పండుగం
28	23	బచరించెద	పచరించెద
38	5	కసురు	కసురు
„	21	నాథుఁగాంచి	నాథుఁగాంచి
39	7	కుంకుముతోడ	కుంకుముకల్మి
44	18	వేడుక	వేడుక
46	14	పౌజ	పౌజ
48	8	తిరుఁగబడిరి	తిరుగఁబడిరి
53	15	ఉండఁగవచ్చు	వే మనవచ్చు
55	18	బవరమ్ములదేరిన	బవరమ్ములదేరిన

పుట.	పంక్తి.	పేనికి.	ఇవి
72	1	తన్ను గారించి	తన్నుఁ గారించి
77	16	తుటుముల్	తుటుముల్
79	20	కన్నడఁ మొకు	కన్నడఁ మొకు
81	18	స్వమత	సాధు
82	19	పడుచు	బడుచు
83	24	తఱచి	తరిచి
86	4	పెట్టితిని	పట్టితిని
90	6	గుది గాళ్ళుఁజూచి	గుది గాళ్ళుఁజూచి
91	6	లోకువ	లోకువ
93	14	ఆతని	ఆయన
94	11	పుట్టగా	పుట్టఁగా
95	18	అంచాఁడె	అంచాఁడె
95	9	ఇందనుకఁజక్కఁ	ఇందనుకఁజక్కఁ
96	20	శుభమ్ములందుకను	శుభమ్ములందుఁగను
97	23	అండగాయుచు	అండగాచుచు
103	15	కుదియంచు	కుదియించు
110	5	కరఁగి	కరఁగి
111	5	మ॥	శా॥
112	13	వాక్రువ్వ	వాక్రువ్వ
116	7	ఇచ్చట సేయుచున్న	ఇచ్చటఁ జేయుచున్న
119	8	నలుసెంత	నలుసెంత
128	7	ఇటుపైని	ఇటుపైన
133	23	మొక్కలుము	మొక్కలము

పుట.	పంక్తి.	వీనికే.	ఇవి
139	5	సేనాధిపతి	సేనానియై
150	2	ఉత్సకత	ఉత్సుకత
158	15	అటదాపున	అటదాపున
160	3	మేనుబొంగ	మేనుపొంగ
176	18	మిణుంగురుల్	మిణుంగురుల్
185	16	కడపక	కడపక
191	17, 18, 19	పగను	పదను
198	23	గుంపెడు	గుంపెడు
201	22	తేలేపె	తేలేపె
204	21	అటంచు	అటంచు
208	7	బ్రతుకుజావుల	బ్రతుకుసావుల
213	15	పోడిమి	పోడిమి
216	13	ఎఱుంగము	ఎఱుంగము
220	16	గవకుదాటి	గవనుదాటి
221	8	నెక్కొనజేసి	నెక్కొనజేసి
„	13	అటంచు	అటంచు
224	17	ప్రభుండు శృ	ప్రభుండు శృ
242	15	ఒనరింప	ఒనరింప
256	13	కొలువగా	కొలువగా
267	5	కొల్వుర, వాలా	కొల్వువార, లా
276	11	కాల్బముల్	కాల్బలముల్
„	24	బిట్టడరే	బిట్టడరె
278	17	హుంకరించి	హుంకరించి

పుట.	పంక్తి.	వీనికి	ఇవి.
279	16	అఱ్ఱూత	ఉఱ్ఱూత
327	F N.	Ramson	Ranson
333	18	తలంపున	తలంపుల
335	22	తెల్విబొందిన	తెల్విబొందిన
385	22	అదియున్న	అదియున్నఁ
396	8	అనియు	అనియుఁ
417	18	నెవ్వఁగఁ	నెవ్వఁగఁ
423	15	వీఁకమై	వీఁకమైఁ
464	3	సారిదిబాఁరస్కరిక	సారిదిఁబాఁరస్కరిక
488	7	శిశూత్కరముతో	శిశూత్కరముతోఁ

